

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2013
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

1. Informace ministryně práce a sociálních věcí k aktuální situaci kolem sKaret
2. Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 595/8/ - zamítnutý Senátem
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 577/4/ - zamítnutý Senátem
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 761/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 767/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 768/ - druhé čtení

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 771/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 856/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 662/ - druhé čtení
12. Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Jeronýma Tejce a Jana Pajera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 409/2010 Sb. a zákona č. 188/2011 Sb. /sněmovní tisk 709/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 714/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 826/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 827/ - druhé čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - druhé čtení
17. Návrh poslanců Jany Černochové, Jaroslavy Wenigerové, Igora Svojáka, Zdeňka Bezecného, Miroslava Kalouska, Daniela Korteho, Jany Suché a Viktora Paggia na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 873/ - druhé čtení
18. Senátní návrh zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 718/ - druhé čtení
19. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 876/ - druhé čtení
20. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - druhé čtení
21. Vládní návrh zákona o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii) /sněmovní tisk 916/ - první čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 930/ - první čtení
23. Vládní návrh zákona o zvláštních řízeních soudních /sněmovní tisk 931/ - první čtení

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 933/ - první čtení
25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 944/ - první čtení
26. Vládní návrh zákona o povinném značení lihu /sněmovní tisk 939/ - první čtení
27. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o povinném značení lihu /sněmovní tisk 940/ - první čtení
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 228/2005 Sb., o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a o změně některých dalších zákonů /sněmovní tisk 942/ - první čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 943/ - první čtení podle § 90 odst. 2
30. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Miroslavy Strnadlové, Antonína Sedi a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 911/ - první čtení podle § 90 odst. 2
31. Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Jaroslava Krákory a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 630/ - první čtení
32. Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 640/ - první čtení
33. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 668/ - první čtení
34. Návrh poslance Víta Bárty na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 884/ - první čtení
35. Návrh poslanců Marie Nedvědové, Stanislava Grospiče a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 633/ - první čtení
36. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Marie Nedvědové, Miroslava Opálky a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 635/ - první čtení
37. Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Václava Horáčka, Václava Kubaty a dalších na vydání zákona o bezpečném pohybu při lyžování, snowboardingu a jízdě na jízdním kole /sněmovní tisk 648/ - první čtení
38. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (ústavní zákon o celostátním referendu) /sněmovní tisk 661/ - první čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ - první čtení
40. Návrh poslanců Miroslava Opálky, Soni Markové, Pavla Kováčika a Vojtěcha Filipa na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní

politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 458/2011 Sb., o změně některých zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů /sněmovní tisk 677/ - první čtení

41. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Petra Braného, Miloslavy Vostřé, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčíka na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání) /sněmovní tisk 678/ - první čtení
42. Návrh poslanců Bořivoje Šarapatky, Milana Štovička a Tomáše Úlehly na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 701/ - první čtení
43. Návrh poslanců Ivana Ohlídala, Vlasty Bohdalové, Václava Votavy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 702/ - první čtení
44. Návrh poslankyně Kateřiny Klasnové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 711/ - první čtení
45. Návrh poslanců Jaroslava Plachého, Marka Bendy a Jitky Chalánkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 713/ - první čtení
46. Návrh poslanců Michala Babáka, Kateřiny Klasnové, Radka Johna a Jany Drastichové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 738/ - první čtení
47. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Václava Kubaty, Lenky Andřusové, Ivana Fuksy, Jana Bureše a Jiřího Rusnoka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách

daňových a pojistných zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 741/ - první čtení

48. Návrh poslanců Michala Babáka, Radka Johna, Kateřiny Klasnové a Jany Drastichové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 742/ - první čtení
49. Návrh poslanců Radka Johna, Kateřiny Klasnové, Michala Babáka a Jany Drastichové na vydání zákona o přiznání k registrovanému majetku a o prokazování zdrojů k jeho nabytí /sněmovní tisk 748/ - první čtení
50. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Radka Johna, Jany Drastichové a Michala Babáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 766/ - první čtení
51. Návrh poslanců Milana Urbana, Lubomíra Zaorálka, Jana Hamáčka a Petra Hulinského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 786/ - první čtení
52. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostřé a Pavla Kováčíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 814/ - první čtení
53. Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 835/ - první čtení
54. Návrh poslance Víta Bárty na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 848/ - první čtení
55. Návrh poslanců Soni Markové, Pavla Kováčíka a Vojtěcha Filipa na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících

zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 851/ - první čtení

56. Návrh poslanců Radka Johna, Kateřiny Klasnové, Víta Bárty, Michala Babáka, Jany Drastichové, Petra Skokana, Otty Chaloupky, Davida Kádnera a Miroslava Petráně na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 864/ - první čtení
57. Návrh poslanců Stanislava Křečka, Jana Farského, Miroslava Svobody a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 364/2000 Sb., o zrušení Fondu dětí a mládeže a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 872/ - první čtení
58. Návrh poslance Víta Bárty na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 341/2011 Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a další související zákony /sněmovní tisk 885/ - první čtení
59. Návrh poslanců Kateřiny Klasnové, Jany Drastichové, Radka Johna a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 893/ - první čtení
60. Návrh poslanců Radka Johna, Kateřiny Klasnové, Víta Bárty, Michala Babáka, Jany Drastichové, Petra Skokana, Otty Chaloupky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád a zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích /sněmovní tisk 895/ - první čtení
61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 903/ - první čtení

62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 904/ - první čtení
63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 905/ - první čtení
64. Návrh poslanců Radka Johna, Kateřiny Klasnové, Josefa Novotného, Víta Bárty, Michala Babáka, Jany Drastichové, Petra Skokana, Miroslava Petráně, Davida Kádnera, Otty Chaloupky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 912/ - první čtení
65. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 914/ - první čtení
66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 928/ - první čtení
67. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 929/ - první čtení
68. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 932/ - první čtení
69. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 934/ - první čtení

70. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2011 převyšujícího rozpočtovaný schodek a o státním dluhopisovém programu na úhradu dalších závazků státu splatných v roce 2013 /sněmovní tisk 937/ - první čtení
71. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 504/2012 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 /sněmovní tisk 938/ - první čtení
72. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 941/ - první čtení
73. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000, podepsaného za Českou republiku dne 10. prosince 2002 /sněmovní tisk 923/ - první čtení
74. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Protokol proti nedovolené výrobě střelných zbraní, jejich součástí a dílů a střeliva a proti obchodování s nimi doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000 /sněmovní tisk 924/ - první čtení
75. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie /sněmovní tisk 925/ - první čtení
76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 761/ - třetí čtení
77. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nou-

zových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 767/ - třetí čtení

78. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 768/ - třetí čtení
79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 771/ - třetí čtení
80. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 856/ - třetí čtení
81. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 603/ - třetí čtení
82. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 662/ - třetí čtení
83. Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Jeronýma Tejce a Jana Pajera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 409/2010 Sb. a zákona č. 188/2011 Sb. /sněmovní tisk 709/ - třetí čtení
84. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 714/ - třetí čtení

85. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 826/ - třetí čtení
86. Vládní návrh zákona o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 827/ - třetí čtení
87. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - třetí čtení
88. Návrh poslanců Jany Černochové, Jaroslavy Wenigerové, Igora Svojáka, Zdeňka Bezecného, Miroslava Kalouska, Daniela Kortehe, Jany Suché a Viktora Paggia na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 873/ - třetí čtení
89. Senátní návrh zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 718/ - třetí čtení
90. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 876/ - třetí čtení
91. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - třetí čtení
92. Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv
93. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 703/
94. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2012 /sněmovní tisk 832/
95. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012 /sněmovní tisk 837/
96. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012 /sněmovní tisk 945/
97. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2011 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2011 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 847/
98. Zpráva o činnosti kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období říjen 2011 - září 2012 /sněmovní tisk 865/
99. Stanovení výše odměny členům Kontrolní rady Grantové agentury ČR /sněmovní dokument 5267/
100. Zpráva předsedy vlády z jednání Evropské rady v Bruselu konané ve dnech 22. a 23. listopadu 2012
101. Informace ministryně práce a sociálních věcí o způsobu řešení výplat podpor v nezaměstnanosti
102. Informace ministra financí o nehorázně vysokých platech úředníků
103. Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2011 /sněmovní tisk 899/
104. Zpráva o činnosti Stálé komise PS pro kontrolu použití odposlechu, záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací /sněmovní dokument 5824/
105. Zpráva o činnosti Stálé komise PS pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství za rok 2012 /sněmovní dokument 5927/
106. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

107. Ústní interpelace
108. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 943/ - druhé čtení
109. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 943/ - třetí čtení
110. Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu
111. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky
112. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky
113. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

**Parlament České republiky
POSILANECKÁ SNĚMOVNA 2013
VI. volební období**

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 52. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 19. března až 3. dubna 2013**

Obsah:

Strana:

19. března 2013

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 1570).

Řeč poslanca Vojtěcha Filipa	51
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	52
Řeč poslanca Jiřího Paroubka	54
Řeč poslanca Jiřího Štětiny	56
Řeč poslanca Miroslava Opálky	58
Řeč poslanca Antonína Sedi	58
Řeč poslanca Igora Svojáka	59
Řeč poslanca Otto Chaloupky	59
Řeč poslanca Václava Mencla	60
Řeč poslanca Jana Vidíma	60
Řeč poslanca Daniela Kortehe	60
Řeč poslanca Františka Sivery	61
Řeč poslanca Marka Bendy	61
Řeč poslanca Zdeňka Bezecného	62
Řeč poslanca Radka Johna	62
Řeč poslanca Pavla Kováčíka	64
Řeč poslanca Waltera Bartoše	66
Řeč poslanca Miroslava Váni	67
Řeč poslanca Františka Dědiče	67
Řeč poslanca Radka Johna	71
Řeč poslanca Václava Votavy	71

Schválen pořad schůze.

1. Informace ministryně práce a sociálních věcí k aktuální situaci kolem sKaret

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	72
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	74

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Marka Bendy	76
--------------------------------	----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

2. Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu

Řeč poslankyně Jany Suché	77
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	78
Řeč poslance Jeronýma Tejce	80
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	82
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	83
Řeč poslance Marka Bendy	84
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	84
Řeč poslance Miroslava Opálky	85
Řeč poslance Jiřího Štětiny	85
Řeč poslankyně Jany Suché	86

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslankyně Jany Suché	87
---------------------------------	----

Usnesení schváleno (č. 1571).

Řeč poslance Vojtěcha Filipa	87
Řeč poslance Jana Vidíma	88

67. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správciích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 929/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	88
Řeč poslance Marka Bendy	89
Řeč poslance Jana Chvojky	89
Řeč poslance Marka Bendy	90

Usnesení schváleno (č. 1572).

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 930/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	91
Řeč poslance Stanislava Polčáka	92
Řeč poslance Jana Chvojky	92
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	94
Řeč poslance Jana Chvojky	95
Řeč poslance Stanislava Polčáka	96
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	97
Řeč poslance Jana Chvojky	98
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	99
Řeč poslance Pavla Stařka	99
Řeč poslance Jana Chvojky	100
Řeč poslance Stanislava Polčáka	101
Řeč poslance Jana Chvojky	101
Řeč poslance Jana Bureše	102

Usnesení schváleno (č. 1573).

23. Vládní návrh zákona o zvláštních řízeních soudních /sněmovní tisk 931/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	103
Řeč poslankyně Jany Suché	103

Usnesení schváleno (č. 1574).

68. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 932/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	105
Řeč poslance Stanislava Polčáka	105
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	107

Usnesení schváleno (č. 1575).

66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 928/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	108
Řeč poslankyně Jany Kaslové	108

Usnesení schváleno (č. 1576).

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 662/ - druhé čtení

Řeč poslance Jana Chvojky	110
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	110
Řeč poslance Jana Chvojky	111
Řeč poslance Stanislava Polčáka	111
Řeč poslance Jana Chvojky	112

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 771/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	113
Řeč poslankyně Jany Suché	113

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 826/ - druhé čtení

Řeč poslance Aleše Rádla	114
--------------------------------	-----

12. Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Jeronýma Tejce a Jana Pajera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 409/2010 Sb. a zákona č. 188/2011 Sb. /sněmovní tisk 709/ - druhé čtení

Řeč poslance Rudolfa Chlada	115
Řeč poslance Františka Laudáta	115
Řeč poslance Václava Klučky	115
Řeč poslance Jana Čechlovského	116
Řeč poslance Václava Klučky	116
Řeč poslance Petra Braného	117
Řeč poslance Borise Štátného	117
Řeč poslance Pavla Kováčíka	118
Řeč poslance Jiřího Paroubka	120
Řeč poslance Jeronýma Tejce	120
Řeč poslance Borise Štátného	122
Řeč poslance Jeronýma Tejce	123
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	123
Řeč poslance Jiřího Krátkého	124
Řeč poslance Rudolfa Chlada	125
Řeč poslance Václava Klučky	125
Řeč poslance Radima Vysloužila	125
Řeč poslance Jana Čechlovského	125
Řeč poslance Rudolfa Chlada	126

20. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - druhé čtení

Řeč poslance Josefa Šenfelda	127
------------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

20. března 2013

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Pospíšil.

Řeč poslance Víta Bárty	132
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	139
Řeč poslance Marka Bandy	139
Řeč poslance Víta Bárty	139

63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 905/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	140
--	-----

Usnesení schváleno (č. 1577 – 1. část).

Řeč poslance Miroslava Opálky	142
-------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1577 – 2. část).

19. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 876/ - druhé čtení

Řeč senátora Miloše Vystrčila	144
Řeč poslance Antonína Sedi	145
Řeč poslance Otto Chaloupky	146
Řeč poslance Miroslava Bernáška	146
Řeč poslance Michala Babáka	147
Řeč poslance Otto Chaloupky	148
Řeč poslance Miroslava Bernáška	148
Řeč poslance Michala Babáka	148
Řeč senátora Miloše Vystrčila	148

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 767/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	150
Řeč poslance Františka Sivery	151
Řeč poslance Břetislava Petra	151
Řeč poslance Miroslava Svobody	152
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	153

28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 228/2005 Sb., o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a o změně některých dalších zákonů /sněmovní tisk 942/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	153
Řeč poslance Davida Šeicha	154

Usnesení schváleno (č. 1578).

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 943/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	155
---	-----

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Milana Urbana	156
----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1579).

72. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 941/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	157
---	-----

Řeč poslance Jana Čechlovského	158
Řeč poslance Václava Votavy	159

Usnesení schváleno (č. 1580).

Pokračování v projednávání bodu

20. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - druhé čtení

Řeč poslance Josefa Šenfelda	161
Řeč poslance Pavla Svobody	162
Řeč poslance Igora Svojáka	163
Řeč poslance Josefa Novotného st.	163
Řeč poslance Pavla Svobody	165
Řeč poslance Josefa Šenfelda	165
Řeč poslance Josefa Novotného st.	166

18. Senátní návrh zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 718/ - druhé čtení

Řeč senátora Miroslava Nenutíla	168
Řeč poslance Miroslava Petráně	169
Řeč poslance Jiřího Paroubka	169
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	170
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	172
Řeč poslance Waltera Bartoše	175
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	176
Řeč poslance Miroslava Petráně	177

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, a

zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 933/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	177
Řeč poslance Ladislava Skopala	178

Usnesení schváleno (č. 1581).

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 944/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	179
Řeč poslance Jiřího Papeže	179
Řeč poslance Petra Zgarby	180

Usnesení schváleno (č. 1582).

30. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Miroslavy Strnadlové, Antonína Sedi a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 911/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Romana Sklenáka	181
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Miroslava Jeníka	182
Řeč poslance Marka Bendy	183
Řeč poslance Miroslava Opálky	183
Řeč poslance Miroslava Jeníka	184
Řeč poslance Antonína Sedi	184
Řeč poslance Jaromíra Drábka	185
Řeč poslance Miroslava Opálky	186
Řeč poslance Romana Sklenáka	187
Řeč poslankyně Jany Kaslové	187

Usnesení schváleno (č. 1583).

31. Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Jaroslava Krákory a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 630/ - první čtení

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	188
Řeč poslance Jiřího Paroubka	189
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	190
Řeč poslance Marka Bendy	191
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	193
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	195

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

15. Vládní návrh zákona o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 827/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	198
Řeč poslance Jeronýma Tejce	199
Řeč poslance Víta Bárty	199
Řeč poslance Davida Kádnera	200
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	201
Řeč poslance Davida Kádnera	204
Řeč poslance Jeronýma Tejce	204
Řeč poslance Michala Babáka	204

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	204
Řeč poslankyně Lenky Andryšové	205

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	206
---------------------------------------	-----

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 856/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	207
Řeč poslance Jana Pajera	208
Řeč poslance Jiřího Papeže	208
Řeč poslance Davida Kádnera	209
Řeč poslance Víta Bárty	209
Řeč poslance Davida Kádnera	211

7. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 768/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	211
Řeč poslance Radima Vysloužila	211

69. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 934/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	212
Řeč poslance Františka Laudáta	213
Řeč poslance Romana Sklenáka	213

Usnesení schváleno (č. 1584).

70. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2011 převyšujícího rozpočtovaný schodek a o státním dluhopisovém programu na úhradu dalších závazků státu splatných v roce 2013 /sněmovní tisk 937/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	214
Řeč poslance Pavla Suchánka	215

Usnesení schváleno (č. 1585).

71. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 504/2012 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2013 /sněmovní tisk 938/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	215
Řeč poslance Pavla Suchánka	216
Řeč poslance Milana Urbana	216
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	217

Usnesení schváleno (č. 1586).

26. Vládní návrh zákona o povinném značení lihu /sněmovní tisk 939/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	218
Řeč poslance Radima Vysloužila	220
Řeč poslance Petra Braného	220
Řeč poslance Milana Urbana	222
Řeč poslance Pavla Lukši	223
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	223
Řeč poslance Michala Babáka	223

Usnesení schváleno (č. 1587).

27. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o povinném značení lihu /sněmovní tisk 940/ - první čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	224
--	-----

Řeč poslance Radima Vysloužila	224
Řeč poslance Miroslava Opálky	225

Usnesení schváleno (č. 1588).

21. března 2013

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Pavla Kováčika	230
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	231
Řeč poslance Pavla Kováčika	232

106. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

73. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokolů proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000, podepsaného za Českou republiku dne 10. prosince 2002 /sněmovní tisk 923/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	235
Řeč poslankyně Lenky Anděškové	235

Usnesení schváleno (č. 1589).

74. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Protokolů proti nedovolené výrobě střelných zbraní, jejich součástí a dílů a střeliva a proti obchodování s nimi doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000 /sněmovní tisk 924/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	236
--	-----

Řeč poslance Václava Kubaty	237
Usnesení schváleno (č. 1590).	
75. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vy- slovení souhlasu s ratifikací Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie /sněmovní tisk 925/ - první čtení	
Řeč ministra vnitra ČR Jana Kubiceho	238
Řeč poslance Františka Novosada	238
Usnesení schváleno (č. 1591).	
93. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2011 /sněmovní tisk 703/	
Řeč poslance Milana Urbana	239
Usnesení schváleno (č. 1592).	
94. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2012 /sněmovní tisk 832/	
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	241
Řeč poslance Pavla Svobody	242
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	242
Řeč poslance Pavla Svobody	243
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	243
95. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012 /sněmovní tisk 837/	
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	244
Usnesení schváleno (č. 1593).	

96. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012 /sněmovní tisk 945/	
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	245
Usnesení schváleno (č. 1594).	
97. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2011 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2011 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 847/	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	247
Řeč poslance Jaroslava Krákory	250
Řeč poslankyně Soni Markové	250
Řeč poslance Jaroslava Krákory	251
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	251
Řeč poslankyně Soni Markové	254
Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	255
Řeč poslankyně Soni Markové	257
Řeč poslance Roma Kostřici	257
Řeč poslance Miroslava Opálky	258
Řeč poslance Jiřího Skalického	260
Řeč poslance Jaroslava Krákory	261
Řeč poslance Roma Kostřici	262
Řeč poslance Jiřího Štětiny	262
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	263
Řeč poslance Jaroslava Krákory	264
Řeč poslankyně Soni Markové	264

Usnesení schváleno (č. 1595).

Řeč poslance Petra Gazdíka	265
----------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

107. Ústní interpelace

Řeč poslanca Václava Zemka	266
Řeč poslanca Víta Bárty	267
Řeč poslanca Václava Klučky	268
Řeč poslanca Václava Votavy	268
Řeč poslanca Antonína Sedi	269
Řeč poslanca Jiřího Paroubka	270
Řeč poslanca Ivana Ohlídala	271
Řeč poslanca Petra Zgarby	271
Řeč poslanca Miroslava Váni	272
Řeč poslanca Ladislava Šincla	273
Řeč poslanca Václava Votavy	273
Řeč poslanca Miroslava Váni	274
Řeč poslanca Václava Klučky	274
Řeč poslanca Antonína Sedi	275
Řeč poslanca Miroslava Váni	275
Řeč poslanca Antonína Sedi	276
Řeč poslanca Petra Zgarby	278
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	279
Řeč poslanca Ivana Ohlídala	281
Řeč poslanca Václava Neubauera	282
Řeč poslanca Martina Vacka	283
Řeč poslanca Petra Hulinského	283
Řeč poslanca Jana Bureše	284
Řeč poslanca Jiřího Paroubka	285
Řeč poslanca Otto Chaloupky	286
Řeč poslanca Karla Černého	287
Řeč poslanca Václava Votavy	287
Řeč poslanca Pavla Béma	288
Řeč poslanca Antonína Sedi	289
Řeč místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga	290
Řeč poslanca Romana Sklenáka	291
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	292

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Pospíšil.

Řeč poslanca Romana Sklenáka	293
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	293

Řeč poslanca Václava Klučky	294
Řeč poslanca Víta Bárty	295
Řeč poslanca Ladislava Šincla	295
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	296
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	296
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	297
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	298
Řeč poslanca Antonína Sedi	300
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	301
Řeč poslanca Antonína Sedi	302
Řeč poslanca Jiřího Paroubka	303
Řeč ministra zemědělství ČR Petra Bendla	303
Řeč poslanca Václava Klučky	306
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	306
Řeč poslanca Ladislava Šincla	308
Řeč poslanca Václava Klučky	309
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	309
Řeč poslanca Václava Votavy	311
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	312
Řeč poslanca Jiřího Paroubka	314
Řeč ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera	315
Řeč poslanca Jiřího Paroubka	316
Řeč poslanca Antonína Sedi	317
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	317
Řeč poslanca Antonína Sedi	318
Řeč poslanca Václava Klučky	322
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	324

22. března 2013

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

21. Vládní návrh zákona o Vojenské policii a o změně některých zákonů

(zákon o Vojenské policii) /sněmovní tisk 916/ - první čtení

Řeč ministra obrany ČR Vlastimila Picka	326
Řeč poslance Antonína Sedi	327

Usnesení schváleno (č. 1596).

Řeč poslance Milana Urbana	329
----------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

31. Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Jaroslava Krákory a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 630/ - první čtení

Řeč místopředsedy PSP Jiřího Pospíšila	330
Řeč poslance Marka Bendy	332
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	333
Řeč poslance Marka Bendy	334
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	334
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	335
Řeč poslance Viktora Paggia	336
Řeč místopředsedy PSP Jiřího Pospíšila	337
Řeč poslance Stanislava Grospiče	337
Řeč poslance Jiřího Paroubka	338
Řeč poslance Františka Laudáta	339
Řeč poslankyně Jany Kaslové	339
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	340
Řeč poslankyně Anny Putnové	341

Usnesení schváleno (č. 1597).

32. Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 640/ - první čtení

Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	342
--	-----

Řeč poslance Marka Bendy	343
Řeč poslance Jeronýma Tejce	344
Řeč poslance Marka Bendy	346
Řeč poslance Stanislava Grospiče	349
Řeč poslance Jiřího Koskuby	349
Řeč poslance Jeronýma Tejce	350
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	351

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Pavla Ploce	354
Řeč poslance Roma Kostřici	354
Řeč poslance Michala Doktora	354
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	355
Řeč poslance Marka Bendy	356

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslance Jeronýma Tejce	357
Řeč poslance Stanislava Grospiče	357
Řeč poslance Marka Bendy	358

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

1. Informace ministryně práce a sociálních věcí k aktuální situaci kolem sKaret

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	359
Řeč poslance Miroslava Opálky	362
Řeč poslance Pavla Hojdy	364
Řeč poslance Romana Sklenáka	365

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	366
Řeč poslance Jeronýma Tejce	369
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	370
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	372
Řeč poslance Jeronýma Tejce	372

Řeč ministra dopravy ČR Zbyřka Stanjury	373
Řeč poslankyně Lenky Kohoutové	373
Řeč poslance Jaromíra Drábka	374
Řeč poslance Víta Bárty	374
Řeč poslankyně Marty Semelové	375
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	375
Řeč poslance Jaromíra Drábka	375
Řeč poslance Michala Babáka	376
Řeč poslance Jiřího Paroubka	377
Řeč poslance Petra Skokana	379
Řeč poslankyně Dagmar Navrátilové	379
Řeč poslance Jiřího Petru	380
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	380
Řeč poslance Michala Babáka	383
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	383
Řeč poslance Romana Sklenáka	384
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	384
Řeč poslance Radima Jirouta	386

Usnesení schváleno (č. 1598 – 1. část).

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	386
Řeč poslance Miroslava Váni	387
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	387

Usnesení schváleno (č. 1598 – 2. část).

Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	388
Řeč poslankyně Marty Semelové	388

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Pokračování v projednávání bodu

32. Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 640/ - první čtení
- Řeč místopředsedy PSP Jiřího Pospíšila 389

Řeč poslance Vojtěcha Filipa	389
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1599).

Řeč poslance Vojtěcha Filipa	391
------------------------------------	-----

33. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 668/ - první čtení

Řeč ministra bez portfeje ČR Petra Mlsny	392
Řeč poslance Marka Bendy	393
Řeč poslance Jeronýma Tejce	394
Řeč poslance Jiřího Paroubka	395
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	398
Řeč poslance Marka Bendy	398
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	399
Řeč poslance Miroslava Opálky	400
Řeč poslance Stanislava Grospiče	401
Řeč poslance Petra Skokana	401
Řeč místopředsedy PSP Jiřího Pospíšila	402
Řeč poslance Pavla Kováčika	402
Řeč poslance Jeronýma Tejce	403
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	403
Řeč poslance Pavla Staňka	404
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	405
Řeč ministra bez portfeje ČR Petra Mlsny	405

Usnesení schváleno (č. 1600).

26. března 2013

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Otto Chaloupky	408
Řeč poslance Marka Bendy	408
Řeč poslance Michala Babáka	410
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	411

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	411
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	413

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Ladislava Velebného	413
Řeč poslance Marka Bendy	414

65. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 914/ - první čtení

Řeč senátorky Veroniky Vrecionové	415
Řeč poslance Jiřího Papeže	416
Řeč poslance Bořivoje Šarapatky	417
Řeč poslance Josefa Šenfelda	419
Řeč poslance Jana Čechlovského	420
Řeč poslance Miroslava Petráně	421
Řeč poslance Petra Zgarby	421
Řeč místopředsedy PSP Jiřího Olivy	422
Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	422
Řeč poslance Tomáše Úlehly	425
Řeč senátorky Veroniky Vrecionové	426
Řeč poslance Jiřího Papeže	426

Usnesení schváleno (č. 1601).

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 714/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Tomáše Chalupy	428
Řeč poslankyně Jany Černochové	428

17. Návrh poslanců Jany Černochové, Jaroslavy Wenigerové, Igora Svojáka, Zdeňka Bezecného, Miroslava Kalouska, Daniela Korteho, Jany Suché a Viktora Paggia na vydání zákona, kterým se mění zákon

č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 873/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Jany Černochové	430
Řeč poslance Ladislava Jirků	431
Řeč poslance Ladislava Šincla	431
Řeč poslance Viktora Paggia	433
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	433

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslance Františka Laudáta	438
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	438
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	438
Řeč poslance Miroslava Opálky	439
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	439
Řeč poslance Roma Kostřici	439
Řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové	440
Řeč poslankyně Marty Semelové	441
Řeč poslankyně Jany Černochové	442
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	443
Řeč poslance Ladislava Šincla	444
Řeč poslance Josefa Šenfelda	445
Řeč poslance Ladislava Jirků	445
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	445
Řeč poslance Ladislava Jirků	445

61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 903/ - první čtení

Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	446
Řeč poslance Zdeňka Boháče	448
Řeč poslance Antonína Sedi	449

Usnesení schváleno (č. 1602).

34. Návrh poslance Víta Bárty na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České

republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 884/
- první čtení

Řeč poslance Víta Bárty	450
Řeč poslance Stanislava Grospiče	454
Řeč poslance Zdeňka Boháče	454
Řeč poslance Stanislava Grospiče	455
Řeč poslance Víta Bárty	455
Řeč poslance Stanislava Grospiče	457

Usnesení schváleno (č. 1603).

35. Návrh poslanců Marie Nedvědové, Stanislava Grospiče a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 633/ - první čtení

Řeč poslankyně Marie Nedvědové	457
Řeč poslance Jana Farského	459

Usnesení schváleno (č. 1604).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

36. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Marie Nedvědové, Miroslava Opálky a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 635/ - první čtení

Řeč poslance Vojtěcha Filipa	460
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1605).

37. Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Václava Horáčka, Václava Kubaty a dalších na vydání zákona o bezpečném pohybu při lyžování, snowboardingu a jízdě na jízdním kole /sněmovní tisk 648/ - první čtení

Řeč poslance Rudolfa Chlada	463
Řeč poslance Jiřího Šlégra	464
Řeč poslance Jiřího Štětiny	465
Řeč poslance Borise Štastného	465
Řeč poslance Václava Horáčka	467
Řeč poslance Václava Votavy	468
Řeč poslance Pavla Ploce	468
Řeč poslance Borise Štastného	468
Řeč poslance Václava Kubaty	469
Řeč poslance Aleše Roztočila	470
Řeč poslance Pavla Staňka	470
Řeč poslance Pavla Ploce	471
Řeč poslance Borise Štastného	472
Řeč poslance Jana Smutného	472
Řeč poslance Václava Votavy	473
Řeč poslance Aleše Roztočila	473
Řeč poslankyně Jany Černochové	473
Řeč poslance Jaroslava Krákory	474
Řeč poslance Stanislava Humla	474
Řeč poslance Jana Pajera	474
Řeč poslance Václava Kubaty	475
Řeč poslance Rudolfa Chlada	475
Řeč poslance Jiřího Šlégra	476
Řeč poslance Jaroslava Krákory	476

Usnesení schváleno (č. 1606).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

38. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (ústavní zákon o celostátním referendu) /sněmovní tisk 661/ - první čtení

Řeč ministra bez portfeje ČR Petra Mlsny	477
Řeč poslance Marka Bendy	480
Řeč poslance Jeronýma Tejce	480
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	483
Řeč poslance Jiřího Paroubka	484
Řeč poslance Stanislava Grospiče	484
Řeč ministra bez portfeje ČR Petra Mlsny	486

Usnesení schváleno (č. 1607).

Řeč poslanca Marka Bendy 487

27. března 2013

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Pospíšil.

Řeč poslanca Jeronýma Tejce	489
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	489
Řeč poslanca Víta Bárty	491
Řeč ministra dopravy ČR Zbyňka Stanjury	493
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	494
Řeč poslanca Jeronýma Tejce	496
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	497
Řeč poslanca Víta Bárty	498
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	499
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	501
Řeč místopředsedy PSP Jana Hamáčka	502
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	503
Řeč poslanca Víta Bárty	503
Řeč poslanca Jeronýma Tejce	505
Řeč poslanca Marka Bendy	505
Řeč poslanca Jiřího Štětiny	506
Řeč poslanca Václava Horáčka	508
Řeč poslanca Josefa Novotného st.	509
Řeč poslanca Miroslava Petráně	513
Řeč poslanca Radka Johna	515
Řeč poslanca Františka Laudáta	518
Řeč poslanca Otto Chaloupky	518
Řeč poslanca Františka Laudáta	519
Řeč poslanca Igora Svojíka	519
Řeč poslankyně Kateřiny Klasnové	520
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	520
Řeč místopředsedkyně vlády ČR Karolíny Peake	521
Řeč poslanca Borise Šťastného	522

90. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 876/ - třetí čtení

Řeč poslanca Stanislava Grospiče	523
Řeč poslanca Antonína Sedi	525

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslanca Michala Babáka	525
Řeč poslanca Jaromíra Drábka	526
Řeč poslanca Otto Chaloupky	528
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmily Müllerové	529
Řeč senátora Miloše Vystrčila	529
Řeč poslanca Antonína Sedi	532

Usnesení schváleno (č. 1608).

108. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 943/ - druhé čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	534
Řeč poslanca Cyrila Zapletala	534

77. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 767/ - třetí čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	536
Řeč poslanca Jeronýma Tejce	536
Řeč poslanca Václava Klučky	537
Řeč poslanca Stanislava Humla	538
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Martina Kuby	539
Řeč poslanca Václava Klučky	540
Řeč poslanca Stanislava Humla	540
Řeč poslanca Pavla Kováčíka	540

Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.

Řeč poslanca Jeronýma Tejce	541
Řeč poslanca Stanislava Humla	541

Řeč poslance Pavla Kováčka	541
Řeč poslance Františka Sivery	542

Usnesení schváleno (č. 1609).

78. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 768/ - třetí čtení

Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	544
Řeč poslance Radima Vysloužila	544

Usnesení schváleno (č. 1610).

79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 771/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Farského	545
----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1611).

80. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 856/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Pajera	547
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1612).

Řeč poslance Marka Bendy	549
--------------------------------	-----

82. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 662/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Chvojky	550
Řeč poslance Jana Floriána	551
Řeč poslance Jana Chvojky	551

Usnesení schváleno (č. 1613).

83. Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Jeronýma Tejce a Jana Pajera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 409/2010 Sb. a zákona č. 188/2011 Sb. /sněmovní tisk 709/ - třetí čtení

Řeč ministra dopravy ČR Zbyřka Stanjury	552
Řeč poslance Radima Vysloužila	553
Řeč poslance Jeronýma Tejce	554
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	555
Řeč poslance Radima Vysloužila	556
Řeč poslance Stanislava Humla	556
Řeč ministra dopravy ČR Zbyřka Stanjury	557
Řeč poslance Jana Husáka	558
Řeč poslance Borise Štátného	559
Řeč poslance Radima Vysloužila	559
Řeč poslance Jana Husáka	560
Řeč poslance Václava Mencla	560
Řeč ministra dopravy ČR Zbyřka Stanjury	560
Řeč poslance Václava Klučky	561
Řeč poslance Borise Štátného	561
Řeč poslance Václava Mencla	561
Řeč poslance Jeronýma Tejce	561
Řeč ministra financí ČR Miroslava Kalouska	562
Řeč ministra dopravy ČR Zbyřka Stanjury	562
Řeč poslance Jeronýma Tejce	563
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	563
Řeč poslance Jana Husáka	564
Řeč poslance Václava Mencla	564

Řeč poslance Jeronýma Tejce	565
Řeč poslance Jana Husáka	565

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jiří Oliva.

Řeč poslance Jana Husáka	566
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1614).

85. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 826/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Ivany Weberové	569
-------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1615).

86. Vládní návrh zákona o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 827/ - třetí čtení

Řeč poslance Davida Kádnera	571
Řeč poslance Jeronýma Tejce	571
Řeč poslance Michala Babáka	571
Řeč poslance Jeronýma Tejce	572
Řeč poslance Daniela Korteho	573
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	573
Řeč poslance Jeronýma Tejce	574

Usnesení schváleno (č. 1616).

87. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 1617).

89. Senátní návrh zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 718/ - třetí čtení

Řeč poslance Miroslava Petráně	580
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	580
Řeč senátora Miroslava Nenutila	581
Řeč poslankyně Jaroslavy Wenigerové	583
Řeč poslankyně Anny Putnové	583
Řeč poslance Miroslava Petráně	584

Usnesení schváleno (č. 1618).

91. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - třetí čtení

Řeč poslance Petra Gazdíka	585
----------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

3. dubna 2013

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslance Josefa Novotného st.	587
Řeč poslance Jiřího Štětiny	589
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	591
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	593
Řeč poslance Víta Bárty	596
Řeč poslance Jeronýma Tejce	600
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	601
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	602
Řeč poslance Radka Johna	604
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	605

Řeč poslance Marka Bendy	607
Řeč poslance Vojtěcha Filipa	608
110. Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu	
Řeč poslankyně Jany Suché	609
Další část schůze řídil místopředseda PSP Lubomír Zaorálek.	
Řeč poslankyně Jany Suché	610
Usnesení schváleno (č. 1619).	
84. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 714/ - třetí čtení	
Řeč poslankyně Jany Černochové	611
Usnesení schváleno (č. 1620).	
88. Návrh poslanců Jany Černochové, Jaroslavy Wenigerové, Igora Svojáka, Zdeňka Bezecného, Miroslava Kalouska, Daniela Kortehe, Jany Suché a Viktora Paggia na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 873/ - třetí čtení	
Řeč poslance Ladislava Šincla	614
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	614
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	616
Řeč poslankyně Jany Černochové	616
Řeč poslance Ladislava Jirků	617
Usnesení schváleno (č. 1621).	

Pokračování v projednávání bodu	
91. Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - třetí čtení	
Řeč poslance Josefa Šenfelda	619
Řeč poslance Josefa Novotného st.	620
Řeč poslance Jiřího Štětiny	621
Usnesení schváleno (č. 1622).	
109. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 943/ - třetí čtení	
Řeč poslance Milana Urbana	623
Usnesení schváleno (č. 1623).	
92. Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv	
Řeč poslankyně Jany Suché	624
Řeč veřejného ochránce práv Pavla Varvařovského	625
Řeč poslankyně Jany Suché	626
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	
111. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky	
Řeč poslankyně Jany Suché	627
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	

112. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Řeč poslankyně Jany Suché 628

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

113. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Řeč poslankyně Jany Suché 629

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Marka Bendy 630

Řeč poslance Pavola Lukši 630

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Řeč poslankyně Jany Suché 631

Pokračování v projednávání bodu

92. Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv

Usnesení schváleno (č. 1624).

Pokračování v projednávání bodu

111. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Usnesení schváleno (č. 1625).

Pokračování v projednávání bodu

112. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Pokračování v projednávání bodu

113. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Řeč poslankyně Jany Suché 633

Řeč poslance Stanislava Křečka 633

Řeč poslankyně Jany Suché 634

Závěrečná řeč předsedkyně PSP Miroslavy Němcové.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
19. března 2013 ve 14.03 hodin
Přítomno: 186 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 52. schůzi Poslanecké sněmovny. Vítám vás na ní. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami.

Mezitím oznámím, že organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 52. schůze dne 7. března letošního roku a pozvánka vám byla rozeslána v pátek 8. března.

Náhradní karty oznamuji zatím tyto: pan poslanec Krupka číslo 11, pan poslanec Miroslav Váňa číslo 20, pan poslanec Paroubek náhradní karta číslo 28.

Naším prvním úkolem je přistoupit k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji vám, abychom určili navrhovatele pana poslance Václava Klučku a pana poslance Stanislava Polčáka. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na určení ověřovatelů. Pokud nemá, zahajují hlasování číslo 1.

Ptám se, kdo je pro, aby ověřovateli 52. schůze byli pan poslanec Václav Klučka a pan poslanec Stanislav Polčák. Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 1. Přítomno 124, pro 198, proti nikdo. Konstatuji tedy, že jsme určili ověřovateli 52. schůze Poslanecké sněmovny pana poslance Václava Klučku a pana poslance Stanislava Polčáka.

Nyní k omlouvám. Z dnešního jednání se omlouvají z poslanců Jan Bauer – zahraniční cesta, Jana Černochová – zdravotní důvody, Jana Drastichová – zdravotní důvody, Pavel Drobil – rodinné důvody, Jana Fischerová – zahraniční cesta, Gabriela Hubáčková – osobní důvody, Hana Orgoníková – zdravotní důvody, Vlasta Parkanová neuvádí důvod, Roman Pekárek a Martin Vacek se omlouvá pro zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají Petr Bendl – zahraniční cesta, Karel Schwarzenberg – zahraniční cesta.

To byly omluvy, které mi byly doručeny až po tuto chvíli.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 52. schůze. Jak už jsem řekla, návrh pořadu je uveden na pozvánce.

Seznámím vás s tím, jak dnes rozhodlo grémium. Navrhlo postupovat takto: Vyhovět žádosti předsedy stálé komise panu poslanci Antonínu Sedovi a zařadit do bloku Zprávy, návrhy a další body nový bod, což je Zpráva o činnosti Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství za rok 2012. Je to sněmovní dokument 5927.

Za druhé vyhovět žádosti předsedy stálé komise panu poslanci Danielu Kortemu a zařadit do bloku Zprávy, návrhy a další body tento nový bod: Zpráva o činnosti Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu použití odposlechu, záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací. Je to sněmovní dokument 5824.

Dále grémium navrhuje zařadit bod číslo 2, je to sněmovní tis 595/8, tedy zákon zamítnutý Senátem, na středu 3. dubna jako první bod dopoledne.

Poté je zde ještě návrh, kdy Senát zamítl návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, je to sněmovní tisk 577/4. Zákonná lhůta k jeho projednání uplyne 25. března a já navrhuji zařadit tento návrh zákona do programu 52. schůze, a to pevně na středu 3. dubna jako druhý bod dopoledne.

Dále zde máme návrh z grémia zařadit bod 78, je to sněmovní tisk 914, na úterý 26. března za již pevně zařazený bod 3.

A ještě jeden návrh – vyřadit z dnešního – ne, tenhle ten byl nakonec zrušen. Takže to byly všechny návrhy z grémia.

Nyní tady mám vaše přihlášky, kterými se chcete k návrhu pořadu vyjádřit i vy. Mám zde s přednostním právem pana poslance Vojtěcha Filipa, poté paní kolegyně Klasnová, poté jsou zde další přihlášky. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, členové vlády, paní a pánové, dovoluji si vám navrhnout rozšíření pořadu této schůze, a to za bod 108 současného návrhu, prostě jako první bod bloku Zprávy, návrhy a další body zařadit bod, který by měl název Zpráva předseda vlády o postoji České republiky na jednání Evropské rady o rozpočtu Evropské unie.

Vzhledem k tomu, jaké informace máme, rozpočet Evropské unie v Evropském parlamentu neprošel a to stanovisko se dotýká našich zemědělců velmi výrazně, ale také dalších fondů České republiky. Bylo by jistě důležité, jestli tento postoj nepoškozuje Českou republiku vzhledem k tomu, že u těch zemědělských dotací jde o přímé platby a samozřejmě situace na trhu potravin se výrazně zhoršuje.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče.

Dámy a pánové, není slyšet slovo. Všechny vás prosím, abyste zasedli do svých lavic. Bavíme se o pořadu schůze. Já nejsem schopna zaznamenat vůbec návrhy, které zde zaznívají. Prosím, přeneste své hovory mimo jednací sál.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Já vám název toho

bodů napíšu. Vidím, že kolegové ještě nejsou soustředěni, můj výklad by tedy jen prodloužil jejich debaty.

Podotýkám, že nemám nárok na žádné konkrétní zařazení v konkrétní den, ale jako první bod bloku zpráv bych chtěl slyšet zprávu předsedy vlády o postoji České republiky k jednání o rozpočtu Evropské unie, a to z pohledu zemědělských dotací. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Paní kolegyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych měla dva návrhy na tento pořad schůze.

Nejprve se omlouvám, ale ještě se chci zeptat, zda mezi omluvenými ministry byla paní ministryně Müllerová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Moment, podívám se. Ne.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji. Takže to budou skutečně dva body. Nejprve bych ráda požádala tuto Sněmovnu o předložení bodu 71. Je jím zákon o poskytování dávek zdravotně postiženým osobám a zákon o sociálních službách. Tuto novelu Věci veřejné připravily se Sdružením zdravotně postižených a máme podporu i Národní rady zdravotně postižených.

Já bych pouze ve stručnosti řekla, o co jde. Jde o to, že v rámci takzvané sociální reformy, kterou zde předkládal exministr práce a sociálních věcí Drábek, došlo k tomu, že důsledkem v podstatě je, že jsou odebírány průkazky mimořádných výhod, průkazky ZTP a ZTP/P, osobám se zdravotním postižením. Druhou věcí, která se stala v rámci sociálních reforem, je to, že osoby s amputací dolní končetiny nad kolenem nemají možnost mít příspěvek na zvláštní pomůcku, míněna tím úprava motorového vozidla.

Když zde pan exministr práce a sociálních věcí tento zákon předkládal a vlastně ho prohovořoval i v rámci koalice, tak hlavním záměrem sociální reformy včetně změny zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením měla být větší adresnost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, paní kolegyně. Dámy a pánové, včetně aparátu Poslanecké sněmovny, prosím, abyste nerušili – úředníci – naše jednání. Prosím, aby byla věnována pozornost paní poslankyni Klasnové.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Děkuji. Cílem měla být tedy větší adresnost, nikoliv úspora finančních prostředků. Dokonce – a to jsem se podívala do stenozáznamu – pan exministr sliboval, že bude více peněz do systému. Ti, kdo uvěřili těmto slovům pana exministra Drábka, hlasovali, a já se přiznávám, že tehdy to byly i Věci veřejné, kdo hlasoval pro změnu zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením.

Nicméně bohužel důsledkem tohoto zákona je to, že jsou v tuto chvíli odebírány průkazky ZTP a ZTP/P. V první fázi se tak děje u dětí, protože ty chodí častěji na lékařské kontroly. Týká se to dětí po onkologických léčbách, dětí po amputaci končetin, dětí s těžkým mentálním postižením, dětí s autismem. Tyto děti nepřicházejí pouze o průkazku, ale přicházejí samozřejmě i o příspěvek na péči ve vyšším stupni, ve vyšší finanční částce, což je pro celou řadu rodin naprosto limitní.

V další fázi, a už se to začíná také dít, budou přicházet o průkazky také dospělí zdravotně postižení, kteří od státu nikdy nechtěli nic jiného než to, aby s průkazkou takzvaných mimořádných výhod měli možnost jak jezdit do zaměstnání, tak možnost zaparkovat před vlastním domem, před nemocnicí, před úřady. Nebyl by to ani žádný výdaj navíc ze státního rozpočtu. Dopravci neměli problém s těmito průkazkami ZTP nebo ZTP/P, které znamenají i úlevy v dopravě, ať už MHD nebo vnitrostátní dopravě. Podle odhadu Sdružení zdravotně postižených může jít až o 100 tis., možná 150 tis. osob.

Já si myslím, že možná v základu celé té reformy nebyla nějaká demoničká myšlenka, která měla znamenat skutečně znevýhodnění zdravotně postižených občanů, ale problémem je aplikace. Já bych moc prosila, jestli bychom mohli tento návrh, tedy bod 71, předřadit, aby byl projednán jako první bod v bloku prvních čtení. Prosím kolegy, aby podpořili projednávání tohoto bodu, tak abychom mohli poslat tento zákon, tento návrh, do druhého čtení, event. ho třeba legislativně dočistit, prodiskutovat ve výborech. To je k prvnímu návrhu.

Druhý návrh je nový bod, který bych prosila jako první bod dnešní schůze, a to je návrh – Informace ministryně práce a sociálních věcí k aktuální situaci ve věci sKaret. Jde mi o to, co se objevilo v médiích a co si jistě každý přečetl, tedy to, že došlo k jakési kolizi v jednání s Českou spořitelnou, která zvažuje, že by odstoupila od projektu sKaret. Z druhé strany vláda chystá, je v meziresortním řízení návrh Ministerstva práce a sociálních věcí, který by měl řešit problematiku sKaret. Měl by je řešit poměrně bizarním způsobem. To znamená, že sice karta bude povinná, nicméně její platební funkce již povinná nebude, a to tím způsobem, že si lidé budou moci zažádat, aby jim dávka byla například vyplácena prostřednictvím České pošty, a to bezplatně. Jinými slovy, funkce sKarty se zcela vyprazdňuje.

Já jsem zaznamenala v médiích i názory občanských demokratů, že v podstatě projekt sKaret je mrtvý. Proto by mě zajímalo, a myslím si, že nejsem sama na půdě Poslanecké sněmovny, kdo tedy drží projekt sKaret, proč tak velmi lpi Ministerstvo práce a sociálních věcí, nebo jestli to je lpění celé strany TOP 09, na tomto projektu.

Jak říkám, celá funkce karty je de facto vyprázdněná. Aby sKarta působila nebo fungovala jako identifikační průkaz, jako jakýsi občanský průkaz, je z mého pohledu naprostý nesmysl. Aby působila nebo fungovala jako průkazka těžce zdravotně postižených, je nesmysl ještě větší. Nevím, odkdy banky vydávají průkazky zdravotně postiženým osobám.

Dostáváme se do situace, kdy sKarta velmi připomíná pražskou Opencard nebo projekt IZIP. Dostáváme se do situace, kdy smlouva, kterou podepsal tehdejší náměstek Ministerstva práce a sociálních věcí Šiška s Českou spořitelnou, je smlouva, která je pro stát pochopitelně nevýhodná, ale která v sobě už nese riziko toho, že Česká spořitelna bude chtít zaplatit výdaje, které dosud s projektem sKarta měla. A protože se v médiích objevilo, že sKarta stála Českou spořitelnu do této chvíle 300 mil. korun, tato částka už třikrát převyšuje to, co je ve smlouvě řečeno, je velmi pravděpodobné, že se Česká spořitelna zkrátka může začít různě tahat se státem a požadovat tyto finanční prostředky.

Proto si myslím, že by tady měla být jednoznačně vyvozena nějaká politická zodpovědnost, že by měli být poslanci seznámeni s tím, jak si Ministerstvo práce a sociálních věcí vůbec představuje fungování sKaret, jak si představuje, že tato sKarta bude fungovat, jakou funkci bude tedy nést, když už to není funkce platební. Proto tedy prosím o zařazení tohoto bodu Informace ministryně práce a sociálních věcí k aktuální situaci ve věci sKaret, jak jsem říkala na začátku, jako první bod této schůze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Jiřího Paroubka.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, chci navrhnout zařazení dvou mimořádných bodů 52. schůze Poslanecké sněmovny. Tím jedním bodem by měla být informace ministra zemědělství Petra Bendla o dosavadním průběhu restitucí církevního majetku za prvé tři měsíce účinnosti zákona č. 428/2012 Sb. se zaměřením na to, kolik žádostí je podáno, jaké církevní subjekty žádosti podaly a kterých nemovitostí se žádosti týkaly. Ačkoliv zjevně nejde o utajované skutečnosti, ani média ani žadatelé podle zákona č. 106/1999 dosud neuspěli s dotazy v tomto směru. S odkazem na příslušná ustanovení zákona jsou státní orgány povinny informovat o své činnosti.

Dámy a pánové, neodpustím si jednu poznámku. Nový papež

František, který byl dnes inaugurován, se vyjadřuje – a nemám nejmenší důvod nedůvěřovat tomu, že to myslí upřímně a říká upřímně a tak, jak to říká, to také myslí – vyjadřuje se v tom směru, že katolická církev má být chudá a pracovat pro chudé, přesně v duchu jednoho z největších papežů raného středověku Řehoře Velikého, který o církevním majetku mluvil jako o majetku chudých a rozdával z něj vrchovatě lidem. Český církevní episkopát v této věci příznačně mlčí. Byl bych rád, kdyby vláda aspoň mluvila o těch věcech, které jsem tady naznačil.

Druhá věc, druhý mimořádný bod jednání navrhuji pod názvem Informace ministra průmyslu a obchodu o záměrech řízeného ministerstva na oživení českého stavebnictví.

Dámy a pánové, české stavebnictví zrychluje pokles. Index stavební produkce v běžných cenách, který má průměr roku 2010 za hodnotu 100, poklesl v roce 2012 na hodnotu 88, tedy o 12 %. Průměrný počet zaměstnaných osob klesl téměř o 25 000 a průměrné mzdy těch, kdo si práci zachovali, reálně poklesly o 3 %. Podíváme-li se na samotné inženýrské stavebnictví, vidíme jasný boj o přežití. Snaží se zachovat své kvalifikované zaměstnance, přestože propad produkce v běžných cenách za pouhé dva roky dosáhl dokonce 20 %. Jinými slovy, inženýrské stavitelství, které by mělo čerpat nejvíc z neopakovatelné příležitosti evropských fondů, se propadá v běžných cenách někam do roku 2006 a ve stálých cenách, tedy s vyloučením růstu cen, dokonce do roku 2005. Ocitlo se v situaci, jako kdyby žádné evropské fondy vůbec nebyly. To už není pouhá krize, ale doklad systémového rozvratu. Mohl bych tady ukázat grafy, ale myslím si, že byste na ně špatně viděli, ale z těch grafů je zřejmý zlom v roce 2007, tedy v době nástupu pravicové vlády tehdy Mirka Topolánka.

Kvartální analýza českého stavebnictví za první čtvrtletí 2013, která je zpracována společností CEEC Research formou dotazů ředitelů a manažerů nejvýznamnějších stavebních firem naznačuje, že největší pokles stavebnictví teprve přijde. Nejdůležitějším faktorem poklesu je propad veřejných zakázek. Analýza však ukazuje ještě na další znepokojivý trend: klesá nejen vytíženost firem, ale i počet zakázek do budoucna. V inženýrském stavebnictví meziročně dokonce o neuvěřitelných 31 %. Je to částečně spojeno s nedokonalou novelou zákona o veřejných zakázkách, která veřejná výběrová řízení téměř paralyzovala. Zúčastněné stavební společnosti mají zakázky vesměs jen do konce roku. Vedle toho se však zhoršuje i kvalita vysoutěžených projektů, což je důsledek klesající kvality projektové dokumentace. Kvalita projektové dokumentace, podle které se výstavba realizuje, je dle aktuálních zkušeností až u třetiny ředitelů stavebních společností horší, než bývala před krizí, uvádí zmíněná zpráva CEEC Research. Je to důsledek drastických úspor, takže podle předsedy České komory architektů jsou v rámci veřejných zakázek nyní nabízeny za

projektové práce ceny, které se pohybují často kolem 10 až 30 % ceny reálné. Za tyto ceny prakticky nelze zpracovat projekt kvalitně. Některé společnosti to řeší tím, že dodávají pouhý polotovár, další najímají studenty. Vznikají tak nejjednodušší stavby s vysokými provozními náklady např. v důsledku vysoké energetické spotřeby. Jak zpráva CEEC Research dále zjistila, v důsledku nedostatečné kvality projektové dokumentace je přibližně u čtvrtiny zakázek nutné v průběhu stavby tuto projektovou dokumentaci měnit. Jedná se o výraznější úpravy, ne pouze menší změny. Výsledkem je typické vyhazování peněz pod hlavičkou úspor. V případě, a to cituji z té zprávy, v případě špatné projektové dokumentace je potřeba vynaložit další náklady, aby byla výsledná stavba i přesto postavena jako uživatelsky bezproblémová. Tyto vícenáklady se podle zkušeností firem pohybují v průměru okolo 10 % z hodnoty celé stavby a v některých případech, v závislosti na typu smlouvy, jsou je nuceny absorbovat samotné stavební společnosti. Při srovnání s celkovými náklady na vytvoření projektové dokumentace, to je přibližně 3 % z hodnoty stavby, je zřejmé, že se jedná o relativně vysoké dodatečné náklady. Tolik tedy citace.

Situace je, dámy a pánové, v českém stavebnictví velmi vážná. České stavebnictví po obrovském poklesu od roku 2007 v roce 2013 v lednu znamenalo další meziroční pokles o 9 %. A léčba, myslím si, je jasná, tato vláda si to příliš nepřipouští: použití úvěrů Evropské investiční banky, uplatnění PPP projektů, urychlení výstavby liniových staveb, zejména dálnic, silnic první třídy, a také výstavba železničních koridorů. Dále státní podpora všech forem bytové výstavby, zejména výstavby komunální a sociální.

Vážená paní předsedkyně, žádám o zařazení tohoto mimořádného bodu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte, ještě k oběma bodům. Kam je žádáte zařadit? Na kdy?

Poslanec Jiří Paroubek: Správná otázka, děkuji. Na příští středu na ráno.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Středa první a ten druhý by byl druhý bod ráno.

Prosim nyní pana poslance Jiřího Štětínu.

Poslanec Jiří Štětina: Dobré odpoledne. Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, dovoluji si vás požádat o předřazení bodu číslo 72, sněmovní tisk číslo 895, kte-

rý se vztahuje k novele občanského soudního řádu s cílem dosáhnout rychlé pomoci pro poškozené lednovou amnestií. Chceme tímto opatřením dosáhnout pro poškozené osvobození od soudních poplatků při vymáhání náhrady škody v civilním řízení a také bezplatné právní pomoci, a to vše na účet povinných, tedy žalovaných.

Věci veřejné usilují o ulehčení postavení občanů poškozených amnestií prezidenta republiky, kterou odsouhlasila vláda Petra Nečase. Předkládáme iniciativu, aby účastníkům, kteří se domáhají majetkových nároků a uplatnili je v adhezním řízení v rámci řízení trestního, kdy došlo k amnestování odsouzeného či odsouzených nebo k zastavení trestního řízení před právní mocí rozsudku, přidělil předseda senátu na požádání poškozeného advokáta jako účinnou bezplatnou právní pomoc na celou dobu řízení.

Dále v našem návrhu novely zákona navrhuje, aby žalobce, kterému bylo zasaženo do jeho majetkových práv amnestií prezidenta republiky, byl zproštěn –

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Promiňte, pane poslanče. Já ještě jednou všechny požádám o klid v jednacím sále.

Poslanec Jiří Štětina: Aby žalobce, kterému bylo zasaženo do jeho majetkových práv amnestií prezidenta republiky, byl zproštěn soudních poplatků. Věci veřejné odmítají lednovou amnestii. Považujeme ji za zcela zpackanou, morálně demoralizující a jsme přesvědčeni, že ti, kteří ji schválili, by měli nést za amnestii plnou odpovědnost.

Nechci však utonout v debatách o vině a trestu o nepochopitelném amnestování řady vážných korupčních a hospodářských kauz, ale dosáhnout alespoň co největšího zmírnění prožitě krivdy poškozených z lednové amnestie. Tímto svého druhu svévolným lednovým krokem se ohrozila i práva tisíců poškozených, kteří kvůli amnestii ztrácejí naději na odškodnění. Nejedná se „jen“ o poškozené v případě zastavení trestního stíhání, ale ohrožena jsou i práva poškozených v pravomocně ukončených amnestovaných trestních řízeních, kde sice byl soudem potvrzen nárok na náhradu škody, ale odsouzenému v případě neuhrazení škody nehrozí přeměna trestu z podmíněného na nepodmíněný a plnění bude třeba vymáhat. Proto chceme dosáhnout alespoň těchto opatření a věřím, že společně s námi hlasováním pro tuto novelu vyšlete signál veřejnosti, že Poslanecká sněmovna je konstruktivním kolektivem k vládě a sebevědomou politickou silou.

Obracím se na předsedkyni Sněmovny se žádostí o předřazení tohoto bodu hned po prvním pevně zařazeném bodu dnešního dne jednání. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím pana poslance Miroslava Opálku. Po něm je přihlášen pan poslanec Antonín Sedša.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegové, kolegyně, chtěl bych navrhnout nový bod pro jednání naší schůze, a to jako první bod po pevně zařazených bodech v bloku prvních čtení. Jedná se o sněmovní tisk 913, senátní návrh zákona, kterým se zrušuje karta sociálního systému. Dne 8. 2. byl tento tisk distribuován poslancům, takže má splněnou lhůtu. Vláda k němu přijala také své stanovisko.

Chci konstatovat, tak jak zde hovořila i kolegyně Klasnová, že k problematice sociálních karet je velká mediální diskuse. Je to střet názorů i uvnitř koalice a myslím si, že právě na tomto zákonu bychom mohli rozstříhnout problém a koneckonců by se ukázalo, jestli je, či není zbytečné, když Ministerstvo práce a sociálních věcí připravuje novelu tohoto zákona. Čili tento zákon by buď jasně řekl, že karty nechceme, anebo by se mohl případně stát i nosičem jiného návrhu řešení, které by získalo ve Sněmovně většinu a proces by se urychlil. Jde mi o to, že dnes stojíme před vážným problémem nejenom náhrady škody České spořitelně, ale také toho, jestli budeme schopni včas a správně vyplácet dávky po pěti měsících klientům sociálního systému.

Děkuji za vaši pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, jedná se o sněmovní tisk 913. My si teď ověřujeme, že nebyla splněna lhůta v tom, že nebylo doručeno stanovisko vlády. To bylo doručeno 14. 3., čili neuplynulo deset dnů na to, abychom mohli tento bod zařadit. Tak vám to musím takto oznámit.

Poslanec Miroslav Opálka: Aha. Takže tady ta finta byla z vlády. Ono to stanovisko chodí vždycky rychle. Tady si dali na čas. Takže já vystoupím ještě jednou s tím, až bude lhůta stanoviska vlády. Děkuji za upozornění. Omlouvám se.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Pan poslanec Antonín Sedša. Po něm je přihlášen pan kolega Igor Svoják.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení kolegové, vážené kolegyně, já bych si dovolil navrhnout pevně zařazení projednání druhého a třetího čtení zákoníku práce, sněmovní tisk 876, a to druhé čtení na středu 20. března v dopoledních hodinách za již pevně zařazené body a třetí čtení na středu 27. března v dopoledních hodinách opět buď jako první, bod anebo jako první bod po již zařazených bodech. Je to souhlas i

předkladatelů. Důvod je, že budu v pátek na služební cestě mimo Českou republiku.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, ještě jednou. Já vás prosím, dámy a pánové, když dáváte přihlášku k pořadu schůze, napište rovnou už na tu přihlášku, co chcete, aby Sněmovna měla o čem hlasovat, protože když to nestihnou napsat, tak se zdržujeme navzájem. Jedná se o sněmovní tisk...

Poslanec Antonín Sedša: Je to sněmovní tisk 876, zákoník práce, aby se druhé čtení projednalo zítra v dopoledních hodinách – 20. března. A třetí čtení 27. března po již pevně zařazených bodech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Mám to poznamenané. Prosím pana poslance Igora Svojáka.

Poslanec Igor Svoják: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji si navrhnout vyřazení osmi bodů z této schůze, a sice bod číslo 60, sněmovní tisk 859, bod číslo 61, sněmovní tisk 860, bod číslo 62, sněmovní tisk 861, bod 63, sněmovní tisk 862, bod 64, sněmovní tisk 866, bod 65, sněmovní tisk 867, bod 66, sněmovní tisk 907, a bod 67, sněmovní tisk 908.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Otto Chaloupka je dalším přihlášeným, po něm pan poslanec Václav Mencl.

Poslanec Otto Chaloupka: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, navrhuji a už potřetí žádám o předřazení bodu 68, sněmovního tisku 864. Jedná se o novelu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, která mimo jiné redukuje původně vypočítaný příspěvek církvím a zrychluje jeho snižování.

Věci veřejné uznávají účelnost odluky církví od státu a chápou vytvoření materiální základny, která církvím umožní financovat činnost nezávisle na státu. Uznáváme taky nárok církví na vrácení přiměřené části majetku, který jim byl odebrán po únoru 1948. Schválená podoba zákona je však dokladem asociálního myšlení vlády a politiků, kteří zákon v současném znění přijali, a jejich odtrženosti od života občanů. V době, kdy se omezují rozpočtové výdaje na nezbytné potřeby státu, kdy se stále více občanů propadá pod hranici chudoby, se vládní koalice rozhodla darovat církvím obrovské finanční prostředky. Výše těchto prostředků byla navíc stanovená naprosto neprůhledným a podivným způsobem. Proto předkládáme tuto novelu, která finanční příspěvek snižuje.

Navrhuji zařazení tohoto tisku jako první bod po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Myslíte dnes po pevně zařazených bodech? (Ano.) V bloku prvních čtení. Upřesňuji si. První bod po pevně zařazených bodech v bloku prvních čteních.
Pan kolega Mencl. Prosím.

Poslanec Václav Mencl: Děkuji. Dámy a pánové, dovoluji, abych požádal o vyřazení z této schůze Zprávy o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, bod 120, tisk 927. Důvod je jednoduchý. Protože ještě neměl volební výbor šanci tuto zprávu projednat. Děkuji sám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan kolega Jan Vidím. Prosím. Je přítomen.

Poslanec Jan Vidím: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, paní a pánové, dovoluji mi, abych vás požádal o pevně zařazení bodu 22, sněmovní tisk 916, což je zákon o Vojenské policii, a to tak, aby jej Poslanecká sněmovna projednávala tento pátek, 22. března, jako první bod svého jednacího dne. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Daniel Korte a dále pan poslanec František Sivera.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, prosím o zařazení do programu nového bodu pod názvem Zpráva o činnosti Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu použití odposlechů záznamů telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací za rok 2012. Tento materiál je zanesen v systému pod číslem 5824. A protože je to zpráva, tak nepřekvapím, že navrhuji jeho zařazení do bloku zpráv.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, jenom vás budu informovat, že jsme projednali vaši žádost na grémium. Grémium schvaluje, aby byl zařazen, Sněmovna bude hlasovat. Takže budeme hlasovat hned v úvodu. Jakmile budou představeny návrhy z grémia, tak v tomto bloku o tomto vašem návrhu budeme hlasovat.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan kolega František Sivera.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegové a kolegyně, já bych rád požádal jménem navrhovatelů o vyřazení z dnešní schůze bodu číslo 31, tisk 900. Cílem jednoduché novely bylo snížení nákladů operátora trhu na vyplácené prostředky za obnovitelné zdroje. Po dohodě s Ministerstvem průmyslu a obchodu necháme, aby se tento návrh zapracoval do návrhu, který připraví ministerstvo. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Marek Benda a po něm pan kolega Zdeněk Bezecný. Nyní pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, dobré odpoledne přeji. Já mám taky menší balíček návrhů změn k této Sněmovně tak, jak se mi scházejí do ruky.

Za prvé bych navrhl vyřadit (předsedající prosí o klid!) z této schůze bod 4, což je vládní návrh zákona o elektronických komunikacích, sněmovní tisk 712, druhé čtení, a návazně pak třetí čtení. Je to na žádost navrhovatelů, protože tam je ještě nějaký spor uvnitř vlády, jak ten přechod má probíhat.

Dále bych navrhl taktéž na žádost navrhovatele vyřadit bod 5 vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, sněmovní tisk 717, druhé čtení a taktéž třetí čtení.

Dále bych poprosil o vyřazení bodu 55, což je návrh poslanců Heleny Langšádlové, Lenky Andryšové, Ivana Fuksy – rozpočtová pravidla územních rozpočtů, sněmovní tisk 802, s tím, že tam se čeká na vládní návrh.

Dále bod 73, což je návrh poslanců Michala Haška, Jana Hamáčka, Václava Klučky – změna horního zákona v souvislosti se zákazem hydraulického štěpení, sněmovní tisk 902, vyřadit z pořadu této schůze.

Pak bych poprosil bod číslo 10 druhé čtení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku, sněmovní tisk 603, zařadit pevně na příští středu po pevně zařazených bodech. Nenavrhuji vypustit, ale navrhuji ještě vytvořit tento týden prostor na jednání se Svazem měst a obcí.

Pak bych měl prosbu, aby body 13, což je vládní návrh zákona o Vězeňské službě a justiční strážci, sněmovní tisk 714, druhé čtení, a bod 18, což je návrh poslanců Jany Černochové a dalších o státních svátcích, sněmovní tisk 873, z důvodu nemoci paní poslankyně Černochové, která

se omlouvá, u jednoho je zpravodajkou, u druhého je navrhovatelkou, byly zařazeny na příští úterý po pevně zařazených bodech. Nejde o to je odsunout, ale jde opravdu o to vyhovět zpravodajce.

A poslední návrh, který bych měl, a tam myslím, že by se mohlo hlasovat en bloc, protože se jedná o prosbu ministra průmyslu a obchodu Martina Kuby, aby zítra dopoledne, kde je zařazený, pokud já vím, zatím pevně jen jeden bod, byl následně zařazen bod 4, pardon, bod 6 (předsedající prosí o klid!), bod 6 – nouzové zásoby ropy, sněmovní tisk 767, bod 29 – kontrola obchodu s výrobky, sněmovní tisk 942, bod 30 – nakládání s těžebním odpadem, sněmovní tisk 943, a bod 85 – zákon o živnostenském podnikání, sněmovní tisk 941 – zítra dopoledne po pevně zařazených bodech.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ten poslední je bod 85?

Poslanec Marek Benda: Ano, bod 85, sněmovní tisk 941. To jsou všechny návrhy. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní pan kolega Zdeněk Bezecný.

Poslanec Zdeněk Bezecný: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já mám návrh jednoduchý. Navrhuji vyřazení z projednávání tohoto pléna Poslanecké sněmovny sněmovní tisk 706, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/191 Sb., o obecní policii. V programu schůze Sněmovny jde o bod č. 14 ve druhém čtení a o bod č. 100 ve třetím čtení. Důvodem k tomuto návrhu je skutečnost, že výbor pro bezpečnost stále nedokončil projednávání této diskutabilní normy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. To byly všechny návrhy. Pan kolega Radek John se ještě ale hlásí. Prosím.

Poslanec Radek John: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, navrhuji předřazení bodu, který se vztahuje k návrhu zákona o přiznání k registrovanému majetku a prokazování zdrojů jeho nabytí, jehož jsem spolupředkladatelem. Jde o návrh zákona, o kterém nedávno hovořil prezident Zeman jako o velmi důležitém nástroji boje s těmi, kteří tady rozkrádali veřejné peníze. Jsme velmi rádi, že tento návrh několik měsíců leží ve Sněmovně z pera Věcí veřejných, a jsme velmi neradi, že každou schůzi tady stojíme a snažíme se, aby tento bod byl zařazen, a on je znovu a znovu odkládán. Postaven na vedlejší kolej je odsunut k ledu.

Legislativní návrh se snaží v maximální míře postihnout všechny možnosti nelegálních příjmů, u kterých hrozí legalizace nabytí registrovaného majetku, pokud by nebyl jejich původ náležitě prověřen. Zákon o majetkových přiznáních, jak se mu také říká, který předkládáme, není ovšem zaměřen výhradně na finanční zdroje získané jenom v rámci korupčního chování a jednání, ale také na všechny finanční zdroje pocházející z jakékoli kriminální činnosti a také z výroby a distribuce drog a také z hazardu a podobných zvláště závažných kriminálních deliktů s těžkými dopady na společnost. Nad tím vším jsme v této zemi dosud zavírali oči a stále je zavíráme a stále odsunujeme řešení.

Norma, kterou zde předkládám, na rozdíl od obdobných v minulosti ve Sněmovně předložených nerozlišuje formy uložení těchto prostředků, takže postihuje prostředky včetně vkladů, majetkových a jiných práv a také hodnot uložených v zahraničí, většinou v zemích označovaných jako daňové ráje. To žádný z předchozích návrhů nezkoušel postihnout. Věřím, že tato chyba nebyla tehdy záměrná.

Na rozdíl dále od materiálu z pera resortu financí, který navrhuje pro možné odčerpání majetku pořízeného z nelegitimních zdrojů využití výhradně mimotrestních prostředků, náš návrh zákona staví na využití trestněprávních prostředků a procesů, což samozřejmě výrazně zvyšuje jeho účinnost. Opět věřím, že malá účinnost návrhu z pera Ministerstva financí není záměrná.

Naším řešením se omezí možnost arbitrážních a soudních řízení, navíc stanovujeme přesné povinnosti dotčených orgánů veřejné správy, které mají oporu v zákoně a nestojí pouze na vágních a často velmi vratkých dohodách o spolupráci, což naopak iniciativa Ministerstva financí předpokládá jako jedinou použitelnou formu. Ta bude ovšem použitelná velmi málo.

Návrh zákona, který předkládáme, zavádí povinnost za prvé podat přiznání k registrovanému majetku, a to pro účely zjištění zdrojů, ze kterých byl majetek pořízen, a dále, za druhé, povinnost prokázat nabytí vlastnictví nebo spoluvlastnictví k registrovanému majetku ze zdaněných prostředků, a to jak pro fyzické, tak i pro právnické osoby, což je velmi důležité. Prokazovaly by nejenom fyzické osoby, ale také osoby právnické. Důvodem zavedení této povinnosti pro obě kategorie povinných osob je snaha omezit prostor pro možné manipulace s registrovaným majetkem mezi fyzickými osobami a jimi účelově založenými právnickými osobami, kdy by mohlo dojít k vyvádění a vyvedení podstatné části konkrétního registrovaného majetku ze systému prověřování, na což bohužel předchozí sněmovní návrhy nepamatovaly. Opět věřím, že to nebyla chyba záměrná.

Námi předkládaný návrh zákona má šanci za prvé významně zabránit daňovým únikům a praní špinavých peněz. Dále ve svém důsledku pove-

de k vyššímu výběru daní, a to v řádu několika miliard korun v situaci, kdy tento stát zoufale hledá peníze do rozpočtu. Pro českou ekonomiku může rovněž znamenat cenný ekonomicky pozitivní impuls, protože významně posílí transparentnost podnikatelského prostředí.

Chci připomenout kritikům, kteří se snaží, aby tento zákon nebyl přijat, již několik let, že podobná povinnost je zavedena v Norsku, ve Francii, ve Švýcarsku, to znamená v zemích s vysokou politickou kulturou.

Předložená iniciativa je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky, a proto žádám předsedkyni Sněmovny o předřazení tohoto bodu po prvním pevně zařazeném bodu dnešního dne jednání. Jedná se o bod 68, tisk 864. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Dovolím si přinést dva návrhy. Jeden návrh na vyřazení bodu, a to vyřazení bodu číslo 39 z programu této schůze. Je to Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Marie Nedvědové, Vojtěcha Adama a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Je to z toho důvodu, že o věci je podání k Ústavnímu soudu a Ústavní soud se s tím podáním ještě nevypořádal. My bychom rádi, aby tento náš návrh byl projednán až poté, co se se všemi podáními Ústavní soud vypořádá.

Druhým svým návrhem navazuji na předřečníka pana kolegu Johna s tím, že si dovolím požádat zcela neobvykle o zařazení ještě před návrh pana kolegu Johna z jednoduchého důvodu. Jedná se rovněž o návrh zákona o majetkových příznáních, zkráceně řečeno. S tím, že poslanecký klub KSČM zde v této Sněmovně už v minulých obdobích i v tomto období zhruba po šesté přišel s podobným návrhem. Vždycky se v každém dalším návrhu bezesbýtku vypořádal s námitkami vlády, čili považujeme tento náš návrh za daleko propracovanější a rádi bychom vyzvali Poslaneckou sněmovnu, aby pokud se bude zabývat tématem majetkových příznání, aby tento náš návrh byl nosičem všech dalších případných pozměňovacích návrhů, myšlenek a dalších a dalších obohacení návrhu zákona. Odvolávám se rovněž na určitou změnu atmosféry v České republice poté, co se za toto řešení, tedy za řešení boje proti korupci, také – a já dodávám možná zejména prostřednictvím zákona o majetkových příznáních – přihlásil i pan prezident Miloš Zeman.

Dovolím si tedy navrhnout, aby se bod 44, což jest Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Petra Braného, Miloslavy Vostré, Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčika na vydání zákona o majetkovém příznání a o změně zákona č.

586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 678, projednával dnes jako první po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, jestli se ještě někdo hlásí k pořadu schůze. Nehlásí se nikdo, budeme tedy probírat jednotlivé návrhy tak, jak byly předneseny.

Oznamuji, že náhradní kartu číslo 30 má pan poslanec Michal Hašek. Náhradní kartu číslo 31 má paní poslankyně Bohdalová.

Budeme hlasovat tedy nejprve o návrzích, které jsem vám představila, a to byly návrhy z grémia.

Dnešní grémium vám navrhuje zařadit do bloku Zprávy, návrhy a další body nový bod, což je Zpráva o činnosti Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství za rok 2012, sněmovní tisk 5927.

Zahajuji hlasování číslo 2. Kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Upozorňuji, že jsou to návrhy z grémia, tedy doporučené grémiem. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 2. Přítomno 181, pro 158, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Druhý návrh grémia – zařadit do bloku Zprávy, návrhy a další body nový bod. Je to Zpráva o činnosti Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu použití odposlechnů, záznamů telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací, sněmovní dokument 5824. Je to stejný návrh, který předkládá pan kolega Korte.

Zahajuji hlasování číslo 3. Toto je návrh grémia prosím. Kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 3. Přítomno 181, pro 171, proti nikdo, návrh byl přijat.

Třetí návrh grémia – zařadit bod číslo 2, je to sněmovní tisk 595/8 zamítnutý Senátem, na středu 3. dubna jako první bod dopoledne.

Zahajuji hlasování číslo 4. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 4. Přítomno 182, pro 176, proti nikdo, návrh byl přijat.

Další návrh grémia – zařadit do programu schůze návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, je to sněmovní tisk 577/4, pevně na středu 3. dubna jako druhý bod dopoledne.

Zahajuji hlasování číslo 5. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 5. Přítomno 182, pro 104, proti 22, návrh byl přijat.

Posledním návrhem z grémia je návrh takovýto: zařadit bod 78, je to sněmovní tisk 914, na úterý 26. března za již pevně zařazený bod 3. Tedy jako druhý bod odpoledne.

Zahajuji hlasování číslo 6. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?
Hlasování číslo 6. Přítomno 182, pro 145, proti 1. Návrh byl přijat.

Dostáváme se k návrhům programu, které byly předneseny v úvodu schůze.

Nejprve je zde návrh pana poslance Vojtěcha Filipa, který žádá o zařazení nového bodu, a to jako první bod do bloku zpráv. Tento bod by měl název Zpráva předsedy vlády České republiky z jednání Evropské rady o rozpočtu Evropské unie s ohledem na zemědělské dotace.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 7. Kdo je pro zařazení tohoto nového bodu do pořadu schůze? Proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 7 přítomno 182, pro 92, proti 62. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Kateřina Klasnová. Pardon, ještě bude kontrola hlasování. Pan poslanec Walter Bartoš se hlásí.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, velmi se omlouvám. Hlasoval jsem ne, na sjetině mám ano. Zpochybňuji hlasování. Stává se mi to jednou za padesát let.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O námitce rozhodneme v hlasování pořadové číslo 8. Zahajuji toto hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou. Proti námitce?

V hlasování pořadové číslo 8 přítomno 182, pro 160, proti 3. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu pana poslance Filipa. Je zde ale žádost o odhlášení. Já vás tedy všechny odhlašuji. Je to návrh na zařazení nového bodu. Název jste slyšeli předtím.

Rozhodneme v hlasování, které ponese pořadové číslo 9. Já toto hlasování zahajuji. Táhá se, kdo je pro zařazení nového bodu do pořadu schůze. Proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 9 přítomno 179, pro 86, proti 70. Návrh přijat nebyl.

Ještě bude kontrola hlasování. Pan poslanec Miroslav Váňa se hlásí. Prosím. (V sále je neklid.)

Poslanec Miroslav Váňa: Dobrý den. Já zpochybňuji hlasování. Hlasoval jsem pro, a na sjetině mám křížek.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování pořadové číslo 10. Hlasujeme o námitce. Kdo souhlasí s námitkou? Proti námitce?

V hlasování pořadové číslo 10 přítomno 181, pro 163, proti 2. Námitka byla přijata.

Takže opakuje znovu hlasování o zařazení nového bodu dle návrhu pana poslance Vojtěcha Filipa.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 11. Kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 11 přítomno 181, pro 87, proti 81. Návrh přijat nebyl.

Nyní dva návrhy paní poslankyně Kateřiny Klasnové. Nejprve pevné zařazení bodu č. 71, je to sněmovní tisk 893 v prvním čtení, jako první bod v bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 12. Kdo souhlasí s tímto návrhem na pevné zařazení? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 12 přítomno 182, pro 93, proti 79. Návrh byl přijat.

Kontrola hlasování?

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne. Kolegyně a kolegové, zpochybňuji hlasování, protože na sjetině mám jiný výsledek hlasování, než jsem hlasoval. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec František Dědič. Rozhodneme o námitce.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 13. Kdo souhlasí s námitkou? Proti námitce?

V hlasování pořadové číslo 13 přítomno 181, pro 157, proti 8. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat toto hlasování o pevném zařazení bodu 71 jako prvního bodu v bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 14. Kdo je pro tento návrh paní poslankyně Klasnové? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 14 přítomno 181, pro 89, proti 83. Návrh přijat nebyl.

Druhý návrh paní poslankyně Klasnové zní takto: zařadit do pořadu schůze nový bod, který bude mít název informace ministryně práce a sociálních věcí – tato informace se má týkat sKaret. Žádá, aby tento bod byl zařazen dnes jako první bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 15. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 15 přítomno 181, pro 94, proti 56. Návrh byl přijat.

Pan kolega Sivera se hlásí? Ne.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Paroubka, který navrhuje zařadit do pořadu schůze nový... Je kontrola hlasování? Ano. Není-li žádná námitka, budeme pokračovat v hlasování.

Pan poslanec Jiří Paroubek navrhuje zařadit nový bod na pořad schůze, a to je Informace ministra průmyslu o záměrech řízeného ministerstva na oživení českého stavebnictví. Tento bod žádá, aby byl zařazen na středu 27. 3. jako první bod.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 16. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 16 přítomno 181, pro 56, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Druhým návrhem pana poslance Paroubka je návrh na zařazení nového bodu s názvem Informace ministra zemědělství Petra Bendla o dosavadním průběhu restitucí církevního majetku za prvé tři měsíce účinnosti zákona č. 428/2012 Sb. se zaměřením na to, kolik žádostí je podáno, jaké církevní subjekty žádosti podaly a kterých nemovitostí přesně se žádosti týkaly. Žádá, aby tento bod byl zařazen na středu 27. 3. jako druhý bod.

Zahajuji hlasování číslo 17. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zařazení nového bodu? Proti návrhu?

Hlasování číslo 17, přítomno 181, pro 83, proti 84. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jiří Štětina žádá o předřazení bodu 72, je to sněmovní tisk 895, a chce, aby tento bod byl jako prvním pevně stanoveným. Pardon. Za prvním dosud pevně stanoveným bodem programu.

Zahajuji hlasování číslo 18. Kdo je pro tento návrh pana poslance Štětiny? Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 18, přítomno 181, pro 21, proti 80. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Bernášek se hlásí? Nehlásí.

Pan poslanec Antonín Seďa navrhuje, aby sněmovní tisk 876, je to bod 20 ve druhém čtení, byl zařazen na středu 20. 3., tedy na zítřek, dopoledne, po pevně zařazených bodech. Tak jsem tomu rozuměla? A třetí čtení stejného tisku by se podle tohoto návrhu mělo konat ve středu 27. 3. po již pevně zařazených bodech. O tomto návrhu budeme nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 19. Kdo souhlasí s návrhem na toto pevně zařazení, jak přednesl pan poslanec Seďa? Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 19, přítomno 181, pro 94, proti 55. Návrh přijat byl.

Pan poslanec Zdeněk Boháč se hlásí? Nehlásí.

Pan kolega Igor Svoják navrhuje vyřazení bodů 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66 a 67 z pořadu této schůze.

Zahajuji hlasování číslo 20. Ptám se, kdo je pro vyřazení těchto bodů. Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 20, přítomno 181, pro 95, proti 19. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Otto Chaloupka žádá o pevné zařazení bodu 68, je to sněmovní tisk 864, a to do bloku prvních čtení po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 21. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování číslo 21, přítomno 181, pro 81, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Václav Mencl žádá o vyřazení bodu 120. Je to sněmovní tisk 927, Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Zahajuji hlasování číslo 22. Kdo souhlasí s vyřazením bodu 120 z programu schůze? Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 22, přítomno 181, pro 144, proti 9. Návrh byl přijat.

Ptám se, zda se hlásí poslanci Leoš Heger, Lenka Kohoutová, Jaroslava Wenigerová. Nehlásí se nikdo.

Dámy a pánové, prosím vás, soustředte se na hlasování. Sedněte si do lavic a sledujte, o čem hlasujeme.

Pan poslanec Jan Vidím navrhuje... (Po odmlce následuje ztišení v sále.) Pan poslanec Jan Vidím navrhuje pevně zařazení bodu 22, je to sněmovní tisk 916, na pátek 22. 3. jako první bod.

Zahajuji hlasování číslo 23. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 23, přítomno 181, pro 171, proti 1. Návrh byl přijat.

Pan poslanec František Sivera žádá o vyřazení bodu 31, sněmovního tisku 900, z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 24. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu? Hlasování číslo 24, přítomno 180, pro 174, proti 2. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Marek Benda. První návrh – vyřadit bod 4, sněmovní tisk 712, ve druhém čtení a zároveň k tomu náležející třetí čtení z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 25. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu? Hlasování číslo 25, přítomno 180, pro 164, proti 11. Návrh byl přijat.

Druhý návrh je vyřadit bod číslo 5 ve druhém čtení. Je to bod číslo 5, jedná se o sněmovní tisk 717. A žádá vyřadit také třetí čtení tohoto tisku.

Zahajuji hlasování číslo 26. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu? Hlasování číslo 26, přítomno 180, pro 175, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dále pan kolega Benda navrhuje vyřadit bod 55. Je to sněmovní tisk 802.

Zahajuji hlasování číslo 27. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu? Hlasování číslo 27, přítomno 180, pro 116, proti 15. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je vyřadit z pořadu schůze bod 73. Je to sněmovní tisk 902.

Zahajuji hlasování číslo 28. Kdo je pro vyřazení tohoto bodu? Proti návrhu?

Hlasování číslo 28, přítomno 180, pro 136, proti 18. Návrh byl přijat.

Dále pan kolega Benda žádá, aby bod 10, je to druhé čtení sněmovního tisku 603, byl pevně zařazen po již zařazených bodech ve středu 27. 3.

Zahajuji hlasování číslo 29. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování číslo 29 přítomno 180, pro 91, proti 25. Návrh byl přijat.

Dále je zde žádost o pevné zařazení bodu číslo 13 a bodu číslo 18. Jedná se o sněmovní tisky 714 a 873 ve druhém čtení. Je to na žádost omluvené nemocné paní kolegyně Jany Černochové. Tento návrh přednesl pan poslanec Marek Benda a žádá, aby tyto body byly zařazeny na úterý 26. 3. po těch již pevně zařazených.

Zahajuji hlasování číslo 30. Kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

V hlasování číslo 30 přítomno 180, pro 121, proti 17. Oba dva body tedy byly pevně takto zařazeny, návrh byl přijat.

Dalším návrhem je pevné zařazení bodů 6, 29, 30 a 85, a to na středu

– tuto středu? (posl. Benda souhlasně přikyvuje) – zítra dopoledne po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 31. Kdo je pro návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 31 přítomno 180, pro 132, proti 8. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Zdeněk Bezecný žádá o vyřazení bodu 14 a bodu 100, je to druhé a třetí čtení sněmovního tisku 776, z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 32. Kdo je pro toto vyřazení. Proti?

V hlasování číslo 32 přítomno 180, pro 167, proti 5. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Radek John žádá, aby bod číslo 68, sněmovní tisk 864 byl pevně... (Poslanec John se hlásí o slovo.) Prosím.

Poslanec Radek John: Já se omlouvám. Já jsem chybně uvedl bod. Je to bod 52, tisk 748. Velmi se omlouvám. Bod 52, tisk 748.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: A pevně by měl být zařazen dnes po již pevně zařazených bodech? (Ano.) Tak jste to zamýšlel.

Zahajuji hlasování číslo 33. Ptám se, kdo je pro. Proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 33 přítomno 180, pro 80, proti 78. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Pavel Kováčik žádá za prvé vyřazení bodu číslo 39 z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování číslo 34. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 34 přítomno 180, pro 127, proti 37. Návrh byl přijat.

Druhým návrhem pana poslance Kováčika je žádost o pevné zařazení bodu číslo 44, sněmovní tisk 678, dnes po již pevně zařazených bodech. Tak to bylo myšleno? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování číslo 35. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Proti návrhu?

V hlasování číslo 35 přítomno 180, pro 89, proti 84. Návrh přijat nebyl.

To byly tedy návrhy, které byly předneseny v úvodu schůze, a budeme hlasovat. Pan kolega Votava se hlásí? (Ano.) K pořadu schůze ještě? (Ano.) Musím upozornit, že není vedena žádná rozprava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, jenom pro steno. V hlasování číslo 5 jsem hlasoval ne, a na sjetině mám ano. Omlouvám se.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to tedy zpráva pro steno-záznam. A my budeme nyní hlasovat o celém návrhu pořadu 52. schůze

Poslanecké sněmovny, tak jak byl předložen písemně a také upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování číslo 36. Ptám se, kdo je pro schválení pořadu schůze. Proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 36 přítomno 179, pro 123, proti 11. Návrh byl přijat a pořad schůze tedy byl schválen.

Paní poslankyně Bohdalová se hlásí? Nehlásí.

Dámy a pánové, jako první dnešní bod jsme schválili bod s názvem Informace ministryně práce a sociálních věcí k aktuální situaci kolem sKaret. Tak zněl návrh tohoto bodu.

1.

Informace ministryně práce a sociálních věcí k aktuální situaci kolem sKaret

Prosím, aby s úvodním slovem vystoupila ministryně práce a sociálních věcí Ludmila Müllerová. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážená paní předsedkyně, paní kolegyně, páni kolegové, dovoluji vám podávat informace o aktuální situaci týkající se sKaret, tak jak tady bylo požadováno a jak jste rozhodli svým hlasováním.

Musím říci, že jsem na Ministerstvo práce a sociálních věcí nastoupila v listopadu, to znamená v době, kdy bylo legislativně odsouhlaseno používání sKarty a také kdy vydávání sKaret již běželo. V té době také docházelo k velmi intenzivní kritice zejména ze strany Národní rady osob se zdravotním postižením a následně také eskalovala mediální kampaň, pro kterou sKarty představovaly zajímavé téma.

Já jsem se po mém nástupu velmi intenzivně začala zabývat situací zejména ve vztahu k legislativě a musím říci, že ta situace vůbec nebyla jednoduchá a vůbec nebyla přehledná.

Začali jsme vést jednání s panem premiérem, začali jsme vést jednání s Českou spořitelnou a také s dalším dodavatelem služeb, který řešil zasílání složenek, to znamená s Českou poštou. Začátkem prosince jsme došli ke shodě těchto zainteresovaných, to znamená České spořitelny, České pošty a pana premiéra, o tom, jak by vlastně mělo dál vypadat pokračování a užívání sKaret. Bylo shodně konstatováno, že sKarta bude sloužit jako identifikační prostředek, to znamená povinná identifikační funkce karet, a také že bude platební funkce sKaret dobrovolná. Bylo také konstatováno,

že v předložené změně legislativy bude akceptováno to, jakým způsobem se vyjádří Úřad pro ochranu osobních údajů, a bude také akceptován názor ombudsmana a dalších, kteří poukazovali na určité legislativní nejasnosti a zejména také poukazovali na rozpor s Listinou základních práv a svobod a také na rozpor s Ústavou.

Po této dohodě jsme začali velmi intenzivně na takovém legislativním řešení pracovat. Podkladem pro připravovanou legislativu nám byla jednoznačně interní analýza, kterou jsme zpracovávali se všemi věcně příslušnými odbory na ministerstvu, a sloužila nám také velmi užitečně i analýza, kterou jsme zadali externí právní kanceláři. Koncem ledna jsme byli připraveni předložit legislativní návrhy, nebo alespoň teze, a ty jsme začali velmi intenzivně projednávat s Českou spořitelnou. Od počátku bylo také jasné, že budeme muset dojít ke změně určitých podmínek i třeba deklaratorních ustanovení, které byly uvedeny ve smlouvě s Českou spořitelnou. Myslím si, že jednání, která jsme vedli, byla velmi vstřícná a nedocházeli jsme k žádným zásadním rozporům. Ministerstvo práce a sociálních věcí tedy v současné době dokončuje – konkrétně dnes dokončuje první fázi legislativního procesu, to znamená vnější připomínkové řízení. Pak bude probíhat normální legislativní postup, to znamená vypořádání připomínek a předložení materiálu do vlády.

Musím říci, že ty návrhy, ta úprava akceptovala zásadní oblasti. Chtěli jsme, aby tedy nezačala jakékoliv pochybnosti o souladu s ústavním pořádkem, za další aby řešila zjištění a také připomínky, které byly vzneseny při kontrole Úřadu pro kontrolu osobních údajů, to znamená, aby nebylo nezákonné zmocnění pro předávání osobních údajů, které také nebyly jednoznačně nebo nejsou legislativně vymezeny, apod. Tato úprava také má řešit, jak jsem již zmiňovala, připomínky veřejného ochránce práv. Ty směřovaly zejména na povinné zřízení účtu u držitele bankovní licence, to znamená u České spořitelny, povinné převzetí, tak jak bylo deklarováno, karty sociálních systémů, také omezení výplaty prostřednictvím poštovních poukázek apod. Tato úprava také měla zahrnovat jednotlivé body, které byly uzavřeny právě v prosinci loňského roku, to znamená další drobnosti, které se týkaly doručování karet apod.

Jednu ze zásadních podmínek, to znamená povinné zřizování účtu k sKartě, jsme však do tohoto legislativního předpisu nezahrnuli. Nezahrnuli jsme ji proto, protože se domníváme, jak jsem již zmiňovala, na základě analýzy, že je to v rozporu s ústavním pořádkem. Musím říci, že v tomto bodě jsme se zatím neshodli s Českou spořitelnou a to byl vlastně také důvod, proč neustále pokračuje jednání.

Jednání pokračují teď v rámci komunikační skupiny a předpokládám, že tady asi není nutné teď hovořit o tom, že by ta jednání ať už s vedením České spořitelny, nebo na té nižší pracovní úrovni směřovala k tomu, jak ta-

dy bylo avizováno, že se dohadujeme o případných kompenzacích. Nikoliv. Česká spořitelna v tuto chvíli v žádném případě nedeklarovala, že by od smlouvy, kterou uzavřela s Ministerstvem práce, ustoupila. Ano, konstatovala, že v případě, že by legislativní proces byl zdárně dokončen a že by podmínka zřízení účtů, těch pracovních technických, byla takto stanovena, tak že by ta smlouva pro ni nebyla natolik výhodná. Jakékoliv další úvahy o tom, že bude stát čili Ministerstvo práce a sociálních věcí kompenzovat, zatím na jednání nebyly ze strany České spořitelny vzneseny.

Musím také říci, a to vy jistě také víte, že jsme již v Poslanecké sněmovně několikrát téma sKarty řešili jednak prostřednictvím interpelací, jednak jsme se touto situací zabývali velmi intenzivně při senátním návrhu zákona, který omezoval sKartu pouze na hmotnou nouzi. A tak jak tady bylo řečeno, tak senátní návrh, který zcela ruší sKartu, zatím vláda projednala s negativním výsledkem, to znamená nepodpořila jej, nicméně bude teprve na jednání zde v Poslanecké sněmovně.

Já bych v tuto chvíli asi skončila své vystoupení, protože jsem podala velmi aktuální informaci o výsledku jednání. Znovu konstatuji, že v rámci připomínkového řízení ještě nedošlo k vypořádání, protože termín pro podávání připomínek končí dnes, a já předpokládám, že během dalších dnů dojdeme k dalšímu posunu v jednání s Českou spořitelnou.

Děkuji vám za pozornost. (Hluk v sále.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní ministryni. Zahajuji nyní všeobecnou rozpravu k tomuto bodu. S přednostním právem se přihlásila paní kolegyně Klasnová, poté pan poslanec Marek Benda.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, mě nesmírně mrzí, za jak malé pozornosti probíhá projednávání tohoto bodu. Měla jsem radost a byla jsem zaskočena, že vůbec tento bod prošel Poslaneckou sněmovnou, ale myslím si, že to je věc, která by si zasloužila pozornost nás všech.

Děkuji paní ministryni, že se mi pokusila vysvětlit současnou situaci. Přesto přese všechno pro mne zůstávají kolem sKaret mnohé otazníky. (Hluk v sále sílí.)

Mám takový pocit... Tato vláda, vláda Petra Nečase, začínala bez přítomnosti žen ve vládě. A mám takový pocit, že paní ministryně – a já chápu a ona také zdůraznila, kdy nastoupila na resort Ministerstva práce a sociálních věcí, že to bylo ve chvíli, kdy vlastně projekt sKaret byl rozjet, ve chvíli, kdy byla podepsána smlouva s Českou spořitelnou. Ale mám takový pocit, že na sebe převzala takovou nepříjemnou roli podobně jako paní ministryně Hanáková na resortu Ministerstva kultury, kde to také rozjeli,

bohužel některé věci, které nemají logické důvody a které se třeba těžko zastavují. Přesto bych byla hrozně ráda, kdyby tato vláda byla schopná uznat svoji chybu a uznat to, že sKarty je projekt, který zkrátka není životaschopný, projekt, který se minul svým účinkem.

Byl tady nějaký záměr. My jsme bohužel v tom samotném záměru byli klamáni. Bylo zde na půdě Poslanecké sněmovny několikrát řečeno, že projekt sKaret bude dobrovolný, že se to nebude týkat pojistných dávek, že se nebude týkat starobních důchodů. Poté co byla uzavřena smlouva s Českou spořitelnou, si všichni mohli přechystat, jak ta smlouva je nastavená a že Česká spořitelna uzavírá tu smlouvu v dobré víře, že 98 % dávek včetně těch pojistných půjde přes Českou spořitelnu. To je vlastně objem, který – nerada bych střílela od boku – je zhruba kolem 430 mld. korun, možná trochu víc, možná trochu méně.

V té smlouvě jsou také jednoznačně řečeny podmínky, kdy Česká spořitelna sice řekla ano, my ten projekt sKaret budeme dělat zdarma, ale bude to projekt, který právě předpokládal, že bude mnohem rozsáhlejšího charakteru, to znamená, bude to projekt, který bude zahrnovat nejenom dávky nepojistné, ale i dávky pojistné. A v té smlouvě se také hovoří, a proto jsem o tom tady v úvodu hovořila, že pokud přesáhnou náklady České spořitelny 100 mil. korun, pak Česká spořitelna může od toho projektu ustoupit, ale zároveň také může chtít i kompenzaci financí, které byly vynaloženy. Já jsem alespoň z médií slyšela, zprostředkovaně, ale předpokládám, že to byla skutečně slova zástupců České spořitelny, že ten projekt už stál 300 mil. korun.

Věřím tomu, že zatím to ještě nebylo projednáváno, že se zatím snaží najít jakási cesta mezi Českou spořitelnou a Ministerstvem práce a sociálních věcí, jak projekt sKaret ještě udržet naživu. Ale ve chvíli, kdy se karta sice stává povinnou, nicméně se stává dobrovolnou v platební funkci, tak si opravdu nemohu pomoci, ale smysl sKaret mi naprosto uniká. Je to snaha zachránit něco, co se tedy nějak od samého začátku nepovedlo, ať už odporem veřejnosti, medializací, ať už tím, že si myslím, že s projektem sKaret nejsou spokojeni ani mnozí členové koalice, takže se hledá nějaká alternativní náplň.

Úplně mi není jasné, proč by bankovní dům měl vydávat něco jako identifikační kartu. Není mi to úplně patrné. Navíc říkám, že ze zpráv z médií jsem se dozvěděla, že na karty nebude ani čtečka, takže zase bude po tom problém a nějaké výdaje navíc, aby se pořizovaly čtečky.

Vítám samozřejmě zapracování připomínek ombudsmana, připomínek, které zde možná byly, a doufám, že se dále jedná i s Národní radou zdravotně postižených.

Na druhou stranu karta se stává naprosto vyprázdněnou a hledá se jí nějaké alternativní fungování. Já bych byla velmi pro a chtěla bych zde

slyšet přece jen aspoň osobní názor paní ministryně, jestli si nemyslí, že skutečně ta karta v tuto chvíli už postrádá smysl. Ono je někdy i v životě potřeba říci: ano, udělal jsem chybu. A toto evidentně chyba je.

Třeba když se bavím s paní ministryní kultury na téma spojování Státní opery a Národního divadla, to podle mne také byla chyba, také tam nebyl naplněn záměr, o kterém hovořil pan ministr Besser.

Někdy je dobře říci: ano, vloudila se chybička, ta karta nebude mít žádnou výhodu, a od smlouvy ustoupit a doufat, že Česká spořitelna nebude chtít žádné finanční prostředky po státu, které jí vznikly v souvislosti s náklady na vznik sKaret. Chtěla bych slyšet ještě tuto věc. A potom možná – omlouvám se, vím, že tady bylo řečeno, že připomínkové řízení končí dnešním dnem, jenom zhruba kdy ten návrh by z Ministerstva práce a sociálních věcí měl jít před vládu a dostat se do Poslanecké sněmovny.

Doufám, že k tomu ještě pohovoří jiní kolegové. Předpokládám, že nejsem sama, koho to tady v Poslanecké sněmovně zajímá.

Děkuji paní ministryni.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Marek Benda je dalším přihlášeným do rozpravy. Paní poslankyni Klasnovou bych možná požádal, že by se mohla stát zpravodajkou tohoto bodu. Prosím, pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já nechci zpochybňovat důležitost tohoto bodu, pokud ho Sněmovna schválila, ale myslím, že je fakticky trochu zvláštní, jestli schválíme ještě bod zprávu jako první bod jednání. Já bych doporučoval, abychom tento bod přerušili do pátku do 11 hodin. I ze slov paní ministryně vyplynulo, že možná ještě v průběhu tohoto týdne poběží nějaká jednání s Českou spořitelnou, která by nám možná mohla říci další –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím trochu hlasitěji, pane poslanče. (V sále je neustále velký hluk.)

Poslanec Marek Benda: Která by nám mohla říci další průběh, další možnosti v oblasti sKaret. Doporučuji, abychom tento bod v tuto chvíli přerušili do pátku do 11 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, rozumím. Vážení kolegové, byl tady předložen návrh, abychom přerušili tento bod do pátku. Je tu návrh vás odhlásit. Všechny vás odhlašuji.

Vážení kolegové, budeme hlasovat o návrhu na přerušení projednávání

tohoto bodu. Návrh byl do pátku do 11 hodin. Myslel se zřejmě tento pátek 11 hodin. Myslím, že tady všichni jsme a můžeme hlasovat o návrhu na přerušení.

Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 37, přihlášeno je 149, pro hlasovalo 111, proti 28. Výsledek tedy je, že přerušení bylo přijato. Tento bod jsme přerušili.

Přečtu, že tady mám omluvu pana ministra Chalupy, který se omlouvá od 18 hodin 19. března, a zároveň omluvu pana doktora Pospíšila, který se omlouvá od 16 hodin také 19. března.

Ted' se můžeme pustit do dalšího bodu, který máme před sebou. Je to

2.

Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu

Prosím, aby se slova ujala předsedkyně volební komise, paní poslankyně Jana Suchá.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, pane předsedající. Od 20. února loňského roku, kdy skončil ve funkci pan František Dohnal, je místo prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu stále neobsazeno. Volební komise obdržela od poslaneckých klubů tyto návrhy: pan Miloslav Kala, navržen ČSSD, a pan Miloslav Vaněk, navržen TOP 09 a Starostové.

Návrh Poslanecké sněmovny, který dnes možná vytvoříme, bude následně předložen prezidentu republiky, který podle Ústavy jmenuje prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu. Složením slibu do rukou prezidenta republiky se prezident Nejvyššího kontrolního úřadu ujímá funkce na dobu devíti let.

Nyní bych ráda Poslaneckou sněmovnu seznámila s návrhem volební komise na způsob hlasování. Toto hlasování je poněkud atypické. Nejedná se o klasickou volbu, ale návrh Poslanecké sněmovny, kterým tato předkládá svého kandidáta ke jmenování prezidentu republiky. Způsob hlasování zvláštní zákon nestanoví, proto volební komise navrhuje hlasování tajné.

Prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům i ke způsobu volby. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Nejdříve otevírám roz-

pravu ke všemu, co tady bylo řečeno. O slovo se hlásí pan ministr Kalousek. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dobré odpoledne. Dovolte mi kratičkou úvahu nad volbou prezidenta NKÚ.

Je to více než rok, co se nepodařilo Poslanecké sněmovně sjednotit se, aspoň většinou, na jménu vhodného nominanta ke jmenování prezidenta republiky. Já prosím o zamyšlení, zda během tohoto roku jsme rozpravám, které jsme vedli, nezůstali něco dlužni, zda jsme všichni nevedli diskuse dominantně z pozice, či že to bude kandidát, jaká že strana si procpe svého, v uvozovkách svého, prezidenta NKÚ na tuto pozici, a mnohem méně jsme diskuse věnovali úvaze, na základě jaké filozofie, na základě jakých kritérií a na základě jakých požadavků bychom měli tuto pozici obsazovat.

Ono to má svůj poměrně hluboký kořen v dobách opoziční smlouvy, na kterou můžeme mít každý jiný názor. Současný pan prezident ji několikrát adoroval ve svých posledních projevech. Někdo si o ní myslí něco jiného. Ale v dobách této opoziční smlouvy to má svůj hluboký základ, kdy se tenkrát ty dvě strany oné dohody, nebo mocenského kartelu, jak si přejete, dohodly, že kolegium NKÚ bude obsazováno paritně.

Lojzík a Franta budou z ČSSD, Maruška a Pepík budou z ODS, možná dáme sem tam někoho lidovcům, a když budou hodní komunisti, tak také dáme někoho komunistům. A tímto způsobem to probíhalo. Nezapírám, že jsem v letech minulých, nikoli jako člen TOP 09, ale byl často těmto dohodám přítomen. Otázka je, zda byly ku prospěchu politické kultuře, zda byly ku prospěchu jak prestiži NKÚ, tak prestiži Poslanecké sněmovny.

Ono by tak snad ani nevadilo, že si politické strany rozdělily to právo na nominanty – ty budeš mít právo na tři nominace, ty na dvě a ty na jednu –, pokud bychom věnovali dostatečný důraz na to, jaké lidi chceme nominovat. A já netvrdím, že to tak je, ale jestli to tak není, tak jsme neudělali dostatek pro to, abychom vysvětlili, že to tak není, protože to vypadá, že obsazováním kolegia NKÚ si ty rozhodující strany mnohem víc řešily své vlastní vnitrostranické problémy, místo aby řešily co nejkvalitnější obsazení NKÚ. Ono to vypadá, a já netvrdím, že to tak je, ale opravdu to intenzivně vypadá, že tam ty dvě rozhodující politické strany odkládaly poslance, se kterými již příliš nepočítaly v další politické kariéře. Něco s nimi udělat musely, protože to byli jejich významní členové, a tak tedy dohoda o kolegiu NKÚ byla takovou vhodnou možností odpovědi na nerudovskou otázku „kam s ním?“. Abych nebyl genderista, tak také „kam s ní?“. A tak, kolegové, a to si přiznejme, se v kolegiu Nejvyššího kontrolního úřadu ocitli kolegové, na které rád vzpomínám, byla s nimi přátelská debata, rozhodně si nepamatuji, že by to snad byli ti nejpracovitější a nejaktivnější

poslanci v Poslanecké sněmovně, ať už to byli kolegové Kala, Reisiegel, Hrnčíř..., na pana poslance Sehoře jsem zapomněl. (Hlasy z pléna: Dohnal!) Pan poslanec Dohnal nebyl poslanec prosím. Hovořím o bývalých poslancích. Je otázka, jestli to je ten správný způsob a jestli tato Sněmovna – protože mluvíme o praxi sněmoven minulých – jestli tato Sněmovna v této praxi pokračovat měla, nebo neměla.

TOP 09, která z voleb přišla do této Sněmovny jako první, se domnívala a domnívá, že tuto praxi je nezbytné naprosto zásadním způsobem změnit, takže při té poslední nominaci, na kterou jsme jakoby měli právo, jsme nenominovali žádného bývalého politika. Ano, v dnešním kolegiu NKÚ je jeden dominant poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové, je jím pan Ing. Neuvirt, je to dlouholetý pracovník a expert NKÚ. Spolupracoval ještě s panem předsedou Voleníkem, v době nominace byl vrchním ředitelem kontrolní sekce NKÚ. Nám bylo ctí a jsme rádi, že je pan Ing. Neuvirt členem kolegia.

V duchu stejné filozofie jsme teď při nominaci na prezidenta NKÚ – a já vám prosím náš přístup nevnučuji, já netvrdím, že musí být ten jediný správný, já jenom chci, abyste ho pochopili – na prezidenta NKÚ při té první volbě nominovali paní Ing. Trezziovou, což je nestraník, což je mezinárodní autorita v oblasti auditu a daňové problematiky, a domnívali jsme se, že jako tato mezinárodní autorita, nestraník a nestranný odborník by byla ozdobou v čele NKÚ. ODS, ČSSD i KSČM měly ten pohled bývalý, možná i budoucí – zdá se, že se na tom pohledu měnit nic moc nebude. Nominovaly své buď bývalé, nebo současné poslance. Pan Ing. Kala byl dlouholetým poslancem ČSSD, pan poslanec Koníček a paní poslankyně Horníková jsou dodnes našimi vzácnými kolegy. Zvolen nebyl nikdo. Paní Ing. Trezziová teď do druhé volby nás požádala, ať už ji nenominujeme, že nemá zájem podstoupit druhou volbu tohoto typu.

Tedy poslanecký klub TOP 09 v tom duchu, který se teď snažím vysvětlit – nestraník, nemusí to být nutně nestraník, ale musí být nestranný odborník, morální autorita, dostatečná praxe –, když hledala mezi vhodnými kandidáty, našla pana Ing. Miloslava Vaňka a myslím si, že to je zcela v duchu té řady Neuvirt, Trezziová, tak ten třetí je tedy Vaněk, má to stále tu samou filozofii. Je to člověk, který se může vykázat 23letou praxí vysokého státního úředníka, vysoce odborného manažera se zahraničními kurzy, člověk, který byl velmi ceněným spolupracovníkem celkem osmi ministrů a jejich přímým podřízeným, ať už na Ministerstvu práce a sociálních věcí, či na Ministerstvu financí. Nepamatuji si, že by jakýkoli ministr, ať z té, či oné části politického spektra, k němu měl nějakou výhradu. Jsme přesvědčení, že to je důstojný kandidát do čela Nejvyššího kontrolního úřadu. Ano, já to přiznávám, kdo z vás to neví, má legitimaci člena ODS. Je to snad dokonce zakládající člen ODS. Ale nikdy, prosím

pěkně, nikdy to nebyl aktivní politik, nikdy nebyl poslanec, nikdy nepartajničil. Byl to vysoký státní úředník, který dokázal loajálně spolupracovat jak s ministry občanských demokratů, tak s ministry sociálních demokratů, tak s ministrem za KDU, tak s ministrem za TOP 09. Omlouvám se, tyto dva poslední případy je jedna a tatáž osoba. Nicméně ve všech případech, ve všech případech to byl naprosto kvalifikovaný, loajální a státu věrný a oddaný státní úředník. O jeho nestrannosti a mravní integritě prosím pěkně nelze pochybovat. To si dovolím tvrdit zcela autoritativně. A kdyby se mnou někdo nechtěl souhlasit, prosím např. pana poslance Sobotku, aby potvrdil, že má slova jsou pravdivá a že ani pan poslanec Sobotka jako přímý nadřízený pana Ing. Vaňka neměl sebemenších výhrad.

Máme tedy před sebou dvě možnosti. Jsme v mnohem lepší situaci než při té první volbě. Při té první volbě jsme měli čtyři kandidáty, a bylo tedy silné riziko, že nebude zvolen nikdo, a také to tak dopadlo. Teď máme pouze dva kandidáty, takže je obrovská naděje, že bude skutečně někdo zvolen a navržen prezidentu republiky ke jmenování. V podstatě, když to shrnu, máme pouze dvě možnosti. Buď bude zvolen a navržen nezpochybnitelný odborník, o jehož nestrannosti, mravní bezúhonnosti není pochyb, a prosím, není překážkou v tomto případě, že má stranickou členskou legitimaci, v tomto případě je členem ODS, mluvil bych stejně, kdyby byl členem jakékoli jiné demokratické strany. To je jedna možnost. Tou druhou možností je, že poslanci ODS po dohodě s komunisty zvolí bývalého poslance České strany sociálně demokratické, aby si tak zajistili trafikou pro nějakého jiného svého poslance.

Prosím, nepohoršujte se. Já chápu, že když se to takhle řekne, tak to nezní úplně hezky. Problém je, že to je pravda, že to je čistá pravda. Pravda se snad ještě smí říkat. A co je horší, není to pravda jenom pro dnešní den. Bude to pravda po celá ta dlouhá léta, co budou ve svých funkcích na základě partajního handlu bývalí poslanci, Kala – ČSSD, Horníková – ODS. Prosím, zamyslete se, zda tento handl, zda volba po dohodě s komunisty bývalého poslance ČSSD skutečně zvýší prestiž NKÚ a skutečně zvýší prestiž Poslanecké sněmovny. Je to na vás, dámy a pánové. Volte dle svého uvážení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Pan poslanec Jeroným Tejč byl ten, koho jsem viděl, že se hlásil do rozpravy.

Poslanec Jeroným Tejč: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, začnu slovy, která tady několikrát zopakoval můj předřečník. Ono to vypadá, a já netvrdím, že to tak je, že Miroslavu Kalouskovi vadí dohody politických stran jen tehdy, když u nich není. (Potlesk z řad sociální demokra-

cie.) Jen tehdy, kdy není jejich vítězem. Já jsem přesvědčen, že pokud Miroslav Kalousek a další, a já věřím, že si nás to přeje víc tady v této Sněmovně, chce, aby mimo jiné prezident NKÚ byl člověk, který je nestranný odborník, tak pokud by tomu tak bylo v minulosti, tak by se nikdy nemohl stát prezidentem NKÚ pan Dohnal, člen KDU-ČSL, v té době stejné strany jako Miroslav Kalousek, a člověk, který nejen že nebyl odborník, ale byl vysoce politicky angažován, protože byl hejtmanem za čtyřkoalici a KDU-ČSL na Vysočině. V tomto smyslu myslím, že kvalitativní posun, který máme dnes, je určitě lepší než ten stav, který jsme tady zažili. A myslím, že nikdo, kdo tehdy horoval pro pana Dohnala, a já netvrdím, že to byl Miroslav Kalousek, i když to tak může být, to už je na něm, aby on se vyjádřil k tomu, případně jaký on měl postoj a názor k panu Dohnalovi, ale myslím, že nikdo, kdo tehdy navrhoval pana Dohnala, nemůže dnes moralizovat a říkat, jak má vypadat NKÚ, protože to, jak vypadá dnes NKÚ, to, jakou měl pověst před rokem, když končil pan Dohnal, to je něco, co se, doufám, už nebude opakovat. A především, když hovoříme o kvalitativním posunu, tak jsem přesvědčen, že jej splňují oba dva kandidáti. Jak pan Vaněk, tak Miloslav Kala.

O panu Vaňkovi tady hovořil Miroslav Kalousek. Já bych si dovolil pár slov o Miloslavu Kalovi. Já myslím, že kdo jiný má větší kvalifikaci, větší odbornost a zkušenost než člověk, který více než rok vede NKÚ, a já jsem přesvědčen, že jej vede nejen velmi dobře po odborné stránce, ale i nestranně. Koneckonců já jsem nezaznamenal žádnou námitku na jeho nestrannost, resp. strannost, ani ze strany pana Miroslava Kalouska za celou dobu jednoho roku. Myslím, že nikoho z nás. A navíc myslím, že má velkou důvěru jak veřejnosti, tak samozřejmě i občanských iniciativ a sdružení, která se věnují boji proti korupci, a jsem přesvědčen, že jeho fungování za rok je fungování člověka, který zlepšil pověst úřadu po odchodu panu ex-prezidentu Dohnalovi.

Proto jsem přesvědčen, že vybíráme mezi dvěma dobrými možnostmi, a jsem přesvědčen, že není podstatné, kdo hlasuje v tajné volbě pro kterého z kandidátů, ale zda vybereme toho správného. Já jsem přesvědčen, že tím lepším je Miloslav Kala, Miroslav Kalousek je přesvědčen, že tím lepším je kandidát TOP 09 pan Vaněk. Uvidíme. Rozhodne Sněmovna. Ale rozhodně podle mého názoru nelze teď hrát hru na straníky a nestraníky, protože oba dva kandidáti jsou navrženi politickými kluby, oba dva kandidáti jsou členy politických stran. Koneckonců Miloslav Kala, pokud vím, už ne a více než rok je prezidentem NKÚ, kterého nikdo nezpochybnil.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Kalousek se hlásí o slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Jenom velmi stručnou reakci na pana poslance Tejce. Pana inženýra Vaňka nenavrhuje Miroslav Kalousek. Pana inženýra Vaňka navrhuje poslanecký klub TOP 09, a to jednomyslně. Poslanecký klub TOP 09 v dobách, kdy byl navrhován a volen například i sociálními demokraty pan inženýr Dohnal, ještě neexistoval. Pan inženýr Dohnal byl významným a aktivním politikem. Byl předsedou Svazu měst a obcí, jak si jistě vzpomínáte, byl hejtmánem kraje Vysočina, požíval veškeré autority a vážnosti, ale nikdy nebyl poslancem. A já jsem tady vznesl úvahu, prosím úvahu, zda opravdu bude sloužit prestiži NKÚ, zda kolegium NKÚ bude dominantně odkladištěm, nebo chtěli babyboxem nebo gerontoboxem odložených poslanců. To je otázka, kterou bychom si skutečně měli položit. Zda má být kolegium odkladištěm odložených poslanců. A pokud si dobře vzpomínáte, pan inženýr Dohnal poslancem nebyl. TOP 09 jej nikdy nenavrhovalo, zatímco teď pana inženýra Vaňka navrhuje. A ano, abych nebyl osobní alibista, Miroslav Kalousek tenkrát pana inženýra Dohnala navrhoval, pana inženýra Dohnala podporoval, pana inženýra Dohnala volil. A máte-li pocit, že ten, kdo navrhoval – vy nemáte pocit, vy jste to dokonce řekl – máte-li pocit, že ten, kdo navrhoval, volil pana inženýra Dohnala, již nemá morální právo navrhovat kohokoliv jiného, tak dovolu, abych řekl, že to je logika asi stejně třeskutá, jako kdybych já tvrdil, že ten, kdo navrhoval pana Stanislava Grosse do funkce premiéra České republiky, již nemá morální právo navrhovat žádného dalšího, příštího premiéra. Tak přiznám se, mně by se to líbilo! Ale chápu, že to nejde, že to je mimo demokratické zásady. Nicméně, pokud byste na ten obecný přístup, který jste tu prezentoval, pane předsedo Tejci, chtěl přistoupit, tak buďte ujištěn, že jsme o tom ochotni začít se bavit a Miroslav Kalousek přestane horovat za jakéhokoliv budoucího příštího prezidenta NKÚ, když se recipročně vy zavázete, že vy a vaši kolegové, kteří podporovali Stanislava Grosse na roli premiéra, budou činit totéž. Oba dva cítíme, že to je hloupost. Že to je naprosto iracionální, jenom zoufalé hledání argumentů tam, kde argumenty nejsou.

Podívejte se, vyčítat si můžeme i třetí světovou. Pravdu vám dávám v jedné věci. Rozhodne Sněmovna. A znovu opakuji, že máme jenom dvě možnosti. Buď přesto, že je členem ODS, zvolíme nestranného odborníka, který nikdy nedělal aktivní politiku, anebo poslanci ODS po dohodě s komunisty zvolí bývalého sociálně demokratického poslance, aby tak získali trafikou pro svého jiného poslance. Žádné jiné dvě možnosti nemáme a rozhodne každý z nás.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Klasnová. Tu jsem viděl myslím dřív než pana poslance Bendu.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, myslím si, že jako vy sleduji se zatajeným dechem tuto diskusi, i když už bych očekávala, že bychom mohli jít a zvolit konečně po tak dlouhé prodlevě a po tolika měsících, kdy se na schůzi vždycky objevila volba šéfa NKÚ, skutečně jít a zvolit toho šéfa NKÚ. A dokonce pan ministr Kalousek, který se tady tak spravedlivě rozčiluje, je ve vysoké politice dost dlouho, pokud se nemýlím, i v Poslanecké sněmovně od roku 1998, a pokud má pocit, že to, jakým způsobem se jmenuje prezident Nejvyššího kontrolního úřadu je špatně, protože to je zpolitizované, tak se dávno mohla projednat nějaká změna, mohla se udělat změna ve způsobu jmenování prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu. Mohly se vzít za příklad jiné země, kde se nejmenuje prostřednictvím Poslanecké sněmovny nebo zástupců zákonodárců, ale kde to jmenují odborné organizace. Takže mohla se klidně udělat tato změna legislativy.

Jinak musím říct, že z mého pohledu tady přece nejde primárně o personálie. Tady jde o to, abychom zvolili člověka, který samozřejmě bude zastávat ten úřad důstojně, a já jsem přesvědčena o tom, že to současný viceprezident Kala je tím člověkem, který ten úřad bude zastávat důstojně, ale to je můj osobní názor. Ráda bych ho projevila ve volbě.

Ale nejde přece o personálie. Jde o to, jak Nejvyšší kontrolní úřad funguje. Jde o to, jak Nejvyšší kontrolní úřad funguje. A tady se omlouvám, ale nevydržela jsem nereagovat, protože např. vláda, která dostává zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu, zprávy většinou bere pouze na vědomí – a to je všechno. A dokonce někdy je ani nebere pořádně na vědomí. Tam nejsou často žádná opatření, protože Nejvyšší kontrolní úřad upozorňuje na to, že došlo k porušení zákona, upozorňuje někdy na to, že by bylo dobře udělat i nějakou změnu v legislativě. Mám pocit, že vláda zdaleka tolik tohoto nástroje nevyužívá. Jak tady říkal pan ministr Kalousek, může se to jenom tak zdát. Mně se to tak zdálo třeba v případě kontrolního závěru kontroly hospodaření Lesů ČR. Tam se dokonce nakonec řeklo, že kontroloři se mylili. Tak já nevím. Pan ministr financí říkal, že pravdu je snad zapotřebí ještě říkat. Ano, tam třeba kontroloři – nebo kontrolor skončil kontrolu hospodaření Lesů ČR, konstatoval, že došlo k několikerému porušení zákona, konstatoval, že se tuneluje státní podnik Lesy České republiky, vláda to tam šverkala několik měsíců, aby si poté nechala udělat ještě nějaký rozklad od pana Zámečnicka, který je šéfem dozorců rady Lesů ČR – aby řekli, že kontroloři se mylili.

Takže já si myslím – prosím, nehádejme se o personáliích. Pojdme zvolit šéfa, prezidenta NKÚ. A využívejme zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu tak, jak máme. Děkuji. (Potlesk zejména z řad poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Benda je další přihlášený.

Poslanec Marek Benda: Budu reagovat jenom krátce, protože mi připadá, že to je úplně zbytečná bitva. Reagovat na moralizování pana ministra Kalouska se mi ani tak úplně nechce.

Ale mě tam rozčilily věty o partajničení a další. Jestli si vzpomínáte na dějiny Nejvyššího kontrolního úřadu, tak prvním prezidentem byl Luboš Voleník, bývalý poslanec za ODS ve Federálním shromáždění. Jeho viceprezidentem byl Václav Peřich, bývalý poslanec za KDS ve Federálním shromáždění. Jestli někdy bylo období, kdy ten úřad fungoval a kdy fungoval tak, jako by zemi zklidnil a přinášel nějaké informace, tak to bylo to to období, kdy tam byli dva bývalí poslanci.

Nebudu mluvit o tom, že minimálně jméno Václava Peřicha jsem samozřejmě nabízel panu ministru Kalouskovi jako možnou variantu vyřešení této situace. A nebudu teď vykládat, protože to nedělám – bohužel na rozdíl od svých kolegů, kteří často říkají, co já jim říkám mezi čtyřma očima –, tak nebudu říkat, kolik dalších jmen bylo vetováno. Ale jenom prosím, abychom nehráli tuhle falešnou hru. (Potlesk některých poslanců zprava i zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já opravdu jenom velmi stručně, aby mi bylo dobře rozuměno, jako odezvu na pana poslance Bendu. (Šum zleva, ozývá se: Potřetí.) Zdůrazňuji, že nemoralizuji. Říkám, že k tomu máme nějaký přístup a netvrdíme, že je to jediný možný přístup. Že možná většina z vás má pravdu, pokud si myslí něco jiného. Nemoralizuji. Již vůbec se nerozčiluji. (Řečeno klidně a pomaleji.) Když se rozčiluji, vypadá to jinak. Ale myslím si, že minimálně je nutné, aby to prostě bylo pojmenováno. Protože to nepojmenováváme jenom pro dnešní den, ale pojmenováváme to pro devět let.

A proto jsem vám chtěl říct, pane poslance Bendo, ve vší úctě a respektu k vašemu rozhodnutí, že máte v tuhle chvíli jenom dvě možnosti rozhodnutí. Buď si zvolíte svého člena, my jsme připraveni ho volit, i když je to váš člen, o jehož kvalitách není pochyb, nebo po dohodě s komunisty zvolíte sociálního demokrata. Žádné jiné možnosti nemáte. Rozhodněte se, jak chcete, já vaši volbu budu respektovat. (Šum v sále.) Ale musí zaznít, jak to je.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Opálku.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Bojoval jsem sám se sebou a nakonec jsem to nevydržel. Víte, poznal jsem, když jsem přišel v roce 2002, na chvíli ještě pana tehdy náměstka ministra práce a sociálních věcí, jednoho z kandidátů. A musím říci, že jsme jednali spolu vždycky seriózně. Žel, když odešel, tak se tam musely řešit některé problémy, třeba i takové, že správu dat převzala firma, která se ustavila z bývalých pracovníků ministerstva, tak se to muselo rychle za další státní peníze zdvojit, protože to bylo velmi problematické a riskantní. Jeho činnost na nově zřízeném úřadu jsem mu nezáviděl, ale vzpomeňte si, kolikrát jsme tu odkládali termín, který byl stanoven zákonem, dokdy se mají vypořádat některé majetkové poměry tak, aby se převáděly třeba pozemky pod družstevními byty ze státu na bývalé družstevníky nebo v té době už třeba majitele jednotlivých bytů. Každý říkal: Ten úřad asi pracuje tak, aby vlastně vydržel co nejdéle. On byl ustaven na přechodné období a on si svou činností vlastně to období prodlužuje. Nemám nic proti panu kandidátovi, ale je to jedna z věcí, kterou budu brát v úvahu při volbě.

Co se týká pana Kaly. Víte, dělá funkci za dva a dělá ji dobře. Já jsem ho poznal v této sněmovně a musím říci, že byl i nepohodlným poslancem pro svoji vlastní stranu. A to je pro mě záruka jeho nestrannosti.

Děkuji. (Potlesk zleva, zejména poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím ještě pana poslance Štětina.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené dámy a pánové, já bych rád souhlasil s některými slovy pana ministra Kalouska. Souhlasím. Je to funkce, která je již rok neobsazena. Jistě to není vina nás poslanců, že jsme nikoho neodhlasovali. Ale jsou to právě ty věci, o kterých tady hovořil pan ministr Kalousek, který naznačoval, že tady existují jakési politické handly. Já myslím, že mě těžko někdo může obviňovat z nějakého handlu. Já jsem byl chvíli koaliční poslanec, teď jsem opoziční poslanec. Nikdo se mnou nemluvil, abych prosazoval jednoho kandidáta nebo druhého kandidáta. Já děkuji panu ministru Kalouskovi, že mi to tady řekl. Škoda, že už jsem tak starý, že si některá ta slova nemohu považovat jako za dobré politické školení mužstva, což jistě s panem ministrem ještě pamatujeme. Protože mě skutečně nenapadlo ještě před dvěma lety, že takovéto handly se tady dějí. Oni to lidé říkají a my to tady vidíme.

Pokud ještě říkal pan ministr něco o politické kultuře, tak já si myslím, že ta tady hodně pokulhává. A myslím, že to také lidé moc dobře vědí. Ale to jenom tak na úvod, já nebudu hovořit už dlouho. Ale chci

se vyjádřit ke kandidátovi na prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu.

Já se přiznám, že jsem do nedávné doby ani nevěděl, že současný pan viceprezident, který tuto funkci dělá rok jako zastupující prezident, byl členem nějaké politické strany. Mě to skutečně nezajímalo, protože já vycházím z toho, jak se na kontrolním výboru pracuje. Já jsem tam řekl dokonce jednu kacířskou myšlenku, která je možná i někde nahraná, že si tam připadám jako v úplně apolitickém orgánu. A teď musím samozřejmě pochválit i pana předsedu, protože jsem tam nezaznamenal žádnou politiku, která by byla ať zprava, nebo zleva. Samozřejmě to musím říct i k paní místopředsedkyni, taky se nechovala nikdy jakožto poslankyně ODS.

A já vycházím z toho, že současný pan viceprezident je nezpochybnitelný odborník – a to používám slova pana ministra Kalouska. Je to nezpochybnitelný odborník. I podle mého názoru se chová apoliticky a já se domnívám, že tato volba bude z mého hlediska, a tím nechci nikoho ovlivňovat v této volbě, naprosto jednoznačná. Když někdo vykonává rok funkci viceprezidenta a zastupuje prezidenta tohoto významného orgánu, tak se domnívám, že si zaslouží, abychom mu dali hlas.

Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď už mám snad vyčerpány všechny přihlášky. Můžeme ukončit rozpravu a požádám paní poslankyni, kdyby nám sdělila, jak budeme postupovat.

Poslankyně Jana Suchá: Konstatuji, že v rozpravě nebyly podány žádné návrhy, a navrhuji, abychom hlasováním rozhodli o způsobu volby, kdy volební komise navrhuje volbu tajnou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže budeme hlasovat. Je tady návrh hlasovat volbu tajnou, tedy hlasovat tajně, takže zagonguji a budeme hlasovat o tomto návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 38. Přihlášeno je 170, pro hlasovalo 137, proti nula. Takže je to přijato. A prosím.

Poslankyně Jana Suchá: Protože jsme schválili tajnou volbu, prosím, pane předsedající, abyste přerušil projednávání tohoto bodu a vyhlásil konání tajné volby. Hlasovací lístky budou vydávány do 16.35 hodin a na sčítání budeme potřebovat ještě asi deset minut.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Přerušuji jednání Sněmovny do 16.45 hodin.

(Jednání přerušeno v 16.21 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.45 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Kolegyně a kolegové, čas na přestávku uplynul. Je 16.45, pokračovali bychom v jednání schůze. Poprosím předsedkyni volební komise paní kolegyni Suchou, aby nás seznámila s výsledky voleb. Prosím.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi, abych vás seznámila s výsledky voleb. (Bod 2.)

Bylo vydáno 175 hlasovacích lístků. Počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků byl 175. Pro kandidáty bylo hlasováno takto: pan Miloslav Kala obdržel 108 hlasů a pan Miloslav Vaněk 49 hlasů. V prvním kole byl zvolen kandidátem Miloslav Kala. Tím volba končí. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím.

Poslankyně Jana Suchá: Zároveň s ohledem na tuto volbu si dovoluji vyhlásit lhůtu pro podávání návrhů na viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu, a to do pátku 15.00.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji s konstatováním, že prezidentem Nejvyššího kontrolního úřadu byl zvolen pan Ing. Kala. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.) Kandidátem, omlouvám se. Byla vyhlášena lhůta na podávání kandidatur na místopředsedy do pátku.

Prosím, pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Já sice respektuji, že volební komise vyhlásila lhůtu pro podávání návrhů, nijak to nezpochybňuji, jenom upozorňuji, že předtím, než se kandidát stane prezidentem Nejvyššího kontrolního úřadu, musí na funkci viceprezidenta rezignovat a být jmenován prezidentem republiky. Poslanecká sněmovna zažila, že tady byl zvolen kandidát, kterého Václav Havel nikdy nepodepsal, až na přímou urgenci Poslanecké sněmovny teprve Kancelář prezidenta republiky napsala, že to pan prezident nepodepíše, a já tedy považuji vyhlášení lhůty za poměrně předčasné.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, pan poslanec Vidím.

Poslanec Jan Vidím: Pane předsedající, paní a pánové. – Ten žert slychám, pane poslance Babáku, od školky, takže to zas taková novinka s tím slyším není.

Chtěl jsem jednou větou reagovat na vystoupení pana poslance Filipa. Má pravdu v tom, že jsme skutečně nezvolili prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu, ale kandidáta na prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu. Stejně tak však můžeme poté, co uplyne lhůta, hlasovat o viceprezidentovi. Je to samozřejmě suverénní právo Sněmovny. Budeme opět volit kandidáta, nikoliv viceprezidenta. Čili myslím, že vyhlášení lhůty není nic závadného.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Předpokládám, že k tomu již nemá nikdo další žádnou poznámku, proto mohu tento bod ukončit.

Budeme pokračovat projednáváním dalšího bodu, kterým je

67.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb.,
o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon),
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 312/2006 Sb.,
o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 929/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Dámy a pánové, předkládaný vládní návrh zákona si v podstatě vytyčuje zlepšit některé instituce, úkony a řízení v oblasti takzvaného insolvenčního práva. Dovolte mi, abych byl při prvním čtení docela stručný, protože zákon relativně není tolik obsáhlý.

Takže za prvé by se mělo dojít k tomu, že by mělo dojít ke změně, k takzvanému určování insolvenčních správců, to znamená lidově řečeno takzvaným kolečkem, nikoliv již tím, že soudce určuje podle své vlastní úvahy, koho tím správcem učiní. Nová úprava by se měla týkat oddlužení, to znamená připuštění, aby závazek, dluh z podnikání, nebránil v řešení dlužníkovu úpadku oddlužením, a také, a to je významné, zavedení institutu takzvaného společného oddlužení manželů.

Další významná změna, která se navrhuje, je zmírnit kvantitativní kritéria

pro reorganizaci, to znamená, aby byla příznivější pro ohrožené podniky, a podpořit tak restrukturalizaci i menších podniků. Současně by mělo dojít k tomu, aby věřitelské orgány mohly zefektivnit insolvenční řízení tam, kde věřitelský výbor de facto nefunguje nebo nemá dostatečný zájem, aby fungoval. To znamená, že v tu chvíli může v některých věcech rozhodovat soud. Dále se řeší souběh exekuce a insolvenčního řízení a dále tam dochází, a to je také významné, k harmonizaci s občanským zákoníkem.

Dámy a pánové, já si myslím, že to ve zkratce o tomto zákonu stačí. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Marek Benda. Prosím, aby se ujal slova.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já budu ještě stručnější než pan ministr. Přicházíme k balíku zákonů, které souvisejí s občanským zákoníkem. A zcela upřímně říkám, že se je samozřejmě pokusíme v této Sněmovně poctivě projednat, ale že se přes rok projednávaly ve všech možných i nemožných legislativních orgánech vlády, ministerstev, soudů a dalších institucí, takže se skoro domnívám, že naše zásahy do nich by měly být naprosto minimální, protože snaha občanský zákoník jako hmotné právo přeladit do práva procesního byla velmi důkladná a myslím si, že do ní nemáme nijak zásadně zasahovat.

Já se pak přihlásím jenom do rozpravy po obecné, abych navrhl zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na 30 dní, protože se domnívám, že celý balík zákonů související s občanským zákoníkem má být schválen do prázdnin, tak aby se na něj dokázali občané, podnikatelé, banky a všechny další instituce připravit a abychom je netlačili k tomu, aby čas na implementaci měli příliš krátký.

Takže tento návrh budu dávat, ale jinak se domnívám, že je zbytečné návrh příliš detailně komentovat.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Než dám slovo panu poslanci Chvojkovi, zeptám se: Faktická poznámka, pan kolega Kádner? Ne. Děkuji. Takže pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl poděkovat Ministerstvu spravedlnosti, že – tak jak řekl pan ministr a pan zpravodaj, ano, opravdu tento návrh zákona prošel podrobným legislativním zhodnocením Legislativní radou vlády a připomínkovým řízením. A

jsem rád, že byla převážná většina námitek či připomínek, a zejména Asociace insolvenčních správců a soudců, vyslyšena.

Nicméně já zde mám jeden problém, který zde stále v tomto návrhu zůstává, a budu se snažit, aby byl v rámci projednávání v ústavněprávním výboru tento problém vyřešen, protože je to problém, který stále Asociace insolvenčních správců a soudců vidí jako nevyřešený. Tím je zejména ustanovení, kdy je navrhováno, aby byli insolvenční správci členění do dvou seznamů, a to dle odbornosti, a to na takzvané malé konkurzy a na oddlužení, a dle důvodové zprávy, jestli jsem to dobře pochopil, by byl souběh vykonávat tyto dvě funkce vyloučen. Já v tom nevidím žádnou logiku. Insolvenční správci by byli nuceni zakládat kvůli nápadům oddlužení pobočky ve všech možných obvodech okresních soudů. Jsem toho názoru, že v právním státě vláda a my, zákonodárci, bychom měli respektovat elementární podmínky, za nichž insolvenční správci vstupovali a stále vstupují na trh insolvencí, kde za těchto podmínek investovali čas, úsilí a finanční prostředky do své odbornosti a chodu svých kanceláří. Prostě přijde mi nelogické, aby ten, kdo doteď dělá oddlužení a konkurzy, mohl dělat už jenom oddlužení, anebo jenom konkurzy a případně pro to, aby mohl dělat v jiném okrese, si musel zřizovat v tomto okrese nějakou další svoji pobočku.

Takže my tento návrh jako sociální demokraté v zásadě podporujeme. Jsme rádi, že dochází k úpravě či vylepšení či konkretizaci určitých institutů, nicméně tento problém považuji, a nejenom já, ale jak jsem již řekl, zejména Asociace insolvenčních správců, za natolik zásadní, že bych byl rád, abychom se o něm pobavili ještě na půdě ústavněprávního výboru.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Neregistruji žádnou další přihlášku do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí z místa. Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Marek Benda: To je zřejmě jenom jedna rozprava, jestli se nepletu. Já bych jenom navrhl, abychom zkrátili lhůtu na projednávání ve výborech na 30 dnů. Budu to navrhovat u všech těch dalších tří zákonů. Samozřejmě, pokud se je nepodaří ústavněprávnímu výboru v té době projednat, tak se holt nedá nic dělat. To už jsme zažili mockrát, ale myslím si, že máme vytvořit maximální tlak na to, abychom byli se zákony hotoví tak, aby před prázdninami mohla celá veřejnost vidět, jak prováděcí legislativa vypadá.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ano. Váš návrh jsem zaregistroval. Další přihláška do rozpravy? Nikoho nevidím, proto končím obecnou roz-

pravu. Ptám se pana ministra, pana navrhovatele, jestli si přeji závěrečná slova. Ne.

Nejprve se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh nebo doplňující návrh? Nikoho nevidím.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 39, přihlášeno 165, pro 114, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat ještě o návrhu pana zpravodaje, pana poslance Bendy, o zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dnů. Ještě předtím je tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Počkáme ještě okamžik, až se nám ustálí kvorum...

Myslím, že můžeme přistoupit k hlasování. Připomínám, že hlasujeme o návrhu na zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 30 dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování číslo 40, přihlášeno 131, pro 53, proti 63. Tento návrh přijat nebyl.

Takže pokud nevidím žádnou námitku, mohu ukončit první čtení, projednávání tohoto návrhu. (Někdo si hlasitě kýchl. – Pobavení.) Pozdrav pánbůh!

A přistoupíme k projednávání dalšího bodu, kterým je

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva /sněmovní tisk 930/ - první čtení

Prosím pana ministra Pavla Blažka, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Já znovu děkuji za slovo.

Tento zákon bych označil za zákon, který je v zásadě zákonem technickým, nicméně velmi významným, protože v souvislosti s novým občanským zákoníkem a rekodifikací soukromého práva v zásadě mění 70 různých zákonů. Z toho, co jsem řekl, vlastně vyplývá, že tento zákon provádí některá nová pravidla, se kterými občanský zákon a zákon o obchodních korporacích počítá, současně zakotvuje provedení některých nových právních institutů a zavádí některé terminologické změny.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Polčák. Prosím, pane kolego.

Poslanec Stanislav Polčák: Vážený pane místopředsedo, musím konstatovat, že po tomto vystoupení pana ministra nejsem schopen být stručnější, tudíž musím alespoň částečně reagovat na předloženou materii v tom slova smyslu, že je to skutečně reakce na přijetí obsáhlého občanského zákoníku, který vstoupí v předpokládanou účinnost od 1. 1. 2014, a pokud by nedošlo k novelizaci podle předložené novely tohoto tisku, která je skutečně velmi objemnou materií, u 71 zákonů, tak by došlo de facto nechci říct přímo ke zhroucení, ale minimálně k velmi nejasnému dalšímu postupu v oboru civilního hmotného práva.

V souvislosti tedy s přijetím nového občanského zákoníku je potřeba změnit, zasáhnout do minimálně 71 právních předpisů na úrovni zákonů, což je tedy součástí materie, kterou předkládá vláda. Myslím si, že to je materie, která zasahuje od finančních předpisů – nebo ne myslím si, ale je to tedy skutečností – od finančních předpisů, pojišťovnictví až po zákon, který upravuje zemědělskou činnost. Asi do detailu zde rozebírat jednotlivé změny podle části 1. až 71. první je nelogické. Je to asi samozřejmě v kompetenci ústavněprávního výboru, ale je třeba říci, že já bych tedy potom považoval za vhodné, aby se k této normě tedy vyjádřil ústavněprávní výbor v nezkrácené lhůtě. Tato materie je skutečně velmi obsáhlá a neumím si představit, že bychom ji zkusili uběhnout sprintérským tempem třicetidenního projednávání, tedy v rámci zkrácení takové lhůty.

Děkuji vám za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Otevírám obecnou rozpravu. Zatím jediným přihlášeným je pan poslanec Chvojka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já musím na úvod vyjádřit názor, že to, co tady předvedl pan ministr, a není to nic osobního, tak to je tedy neskutečná drzost. (Smích zejména poslanců

ČSSD.) Ne, není třeba se smát, je možná potřeba plakat, protože nevím, jestli vůbec někdo z vás stihl přečíst tento tisk. Má tuším nějakých 1300 stránek, což, jak uznáte, je docela velký počet, je to velké číslo, takže 1300 stránek jsem, se přiznám, nepřečetl ani já.

Druhá věc je, že těchto 1300 stránek bylo doručeno na půdu Sněmovny před nějakými deseti dny, což je podle mě další drzost. Další drzost, nebo třetí drzost: pan ministr těchto 1300 stránek, tento tisk, který mění nějakých 70 zákonů, jak sám řekl, a až jde spíše o technickou normu, v podstatě uvedl dvěma nebo třemi větami, takže já si myslím, že toto by si zasloužilo nějaké větší představení, protože ať to pan ministr představil jako technickou novelu, tak samozřejmě nejde jenom o technickou novelu. Jde o ten spor, který tady vedeme v podstatě dva roky, kdy byl přijat občanský zákoník, který má nabýt účinnosti 1. 1. 2014, a my – myslím tím sociální demokraté – tady už rok říkáme, že k tomu není prováděcí zákon, a ten prováděcí zákon vlastně přišel na pořad dne dnes. Pokud dobře počítám, tak jak jsem tady dva a půl roku v této Sněmovně, tak i když budeme různě schvalovat tento zákon ve zkrácených lhůtách, to znamená, pokud bude navrženo 30 dnů a projde to, a je možné, že to neprojde, tak tento zákon, poněvadž bude muset jít ještě do Senátu a tam nevíme, jak dopadne, může nabýt platnosti někdy možná v půlce listopadu. A mně je tedy záhadou, jak to pan ministr myslí, resp. jak to myslí tato vláda, kdy si představuje, že nejenom běžný občan, ale samozřejmě podnikatelé a banky jsou schopni tuto novelu 70 zákonů nějakým způsobem pojmout, obsáhnout, pochopit, přečíst. Je to prostě to, co my tady říkáme už dneska dva roky: občanský zákoník, který byl schválen relativně brzo a měl relativně dlouhou legisvakanci lhůtu, to znamená lhůtu mezi platností a účinností, byl přijat, ale nebyl k němu pozměňovací zákon. Ten tady máme dnes. Ale prostě není možné říkat, že občanský zákoník je platný rok a půl a technický zákon že může být platný někdy v půlce listopadu. Mně to přijde jako neskutečná drzost a opět budu rád, když se k tomu pan ministr vyjádří, jak jsou státní instituce, jak jsou soukromé podniky, jak jsou banky, jak jsou běžní občané připraveni na to, že v půlce listopadu – dle mého názoru, dle mého výpočtu – vstoupí v účinnost, pardon, v platnost 70 novelizovaných zákonů.

Já si myslím, že je to opět další důvod pro to, aby se celá účinnost občanského zákoníku posunula. A není to samozřejmě jenom můj názor a názor sociální demokracie, ale je to názor například i předsedy Svazu průmyslu a dopravy. Prostě běžná veřejnost není schopna tuto změnu pojmout a myslím si, že je to, pane ministře, jenom vaší zásluhou. Prostě předložit tento zákon takto pozdě a spoléhat na to, že v půlce listopadu nabude platnosti a že všichni, kterých se ten zákon týká, to znamená opravdu všichni, protože dopadá opravdu na všechny, na soukromé osoby, na podniky, tento zákon nějakým způsobem pojmu. Takže já si myslím, že, o-

pakuji, jde o nebetyčnou drzost, a tím spíš bych předpokládal, že pan ministr tento tisk představí nějak obšírněji než dvěma či třemi větami. Prostě bych si představoval, že minimálně vysvětlí důležitost, nutnost toho, aby zákon byl přijat, a nutnost toho, aby byl platný už někdy v půlce listopadu. A já si myslím, že to prostě to nelze absolutně uvést do právní praxe, to, co bude schváleno. Pokud to bude schváleno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se do rozpravy ještě někdo z místa? Pan ministr Blažek. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Vážený pane poslanče, slovo drzý neslyším poprvé v životě. Když jsem byl ve čtvrté třídě, tak mi třídní učitel řekl následující větu, takže pouze navazujete na tuto větu. Řekl mi: Podívej se, Blažku, můžeš být blbý, nebo drzý, obojí dohromady nelze. Takže dokud říkáte, že zatím jsem drzý a nejsem blbý, tak jsem na tom pořád ještě lépe, než jsem na tom byl v nějakých deseti letech.

Podívejte se, to, co tady zaznělo. Samozřejmě za prvé technický zákon to v jistém slova smyslu je, a to v tom slova smyslu, že máte určité zákony, které se už názvem věnují něčemu konkrétnímu, jestli je to zákon o policii, jestli je to trestní zákon. Tento zákon je prováděcí a související s tím, co již bylo schváleno, to znamená zejména s občanským zákoníkem a se zákonem o soukromých korporacích. V tomto smyslu jsem myslel to slovo technický zákon. Tím jsem ale neřekl, že to je nějaký zákon, o kterém se bavit nemusíme, že to je prostě nějaký zákon nižší nebo méně důležitý než zákony jiné, ale označil jsem ho za technický, neboť neupravuje svou vlastní materii, ale pouze doplňuje.

Pokud jde o drzost, podívejte se, tahle Sněmovna, když já jsem se na vás ještě díval v televizi, kdysi schválila účinnost občanského zákoníku od určitého data. Když to takto bylo schváleno, tak prostě nezbyvá, než v určité době doprovodit to, co bylo schváleno, a já uznávám, že je to mimořádně zásadní norma, občanský zákoník nový, doprovodit tím, aby ten zákon byl v souvislosti s ostatními předpisy, kterých je – pan kolega napočítal – 71, doplnit tak, aby ten zákon prostě nebyl sám o sobě, nebyl izolován a navazoval na ostatní právní předpisy. I když já dopředu říkám, že naprosto klidně se mohlo stát, že stejně v budoucnosti najdete možná i některé jiné vztahy nebo instituty, které se možná neupravily. Ale to prosím vás při rekodifikaci něčeho tak velkého, jako je soukromé právo, se může stát vždycky.

Takže ta otázka zní tak: Budťo se rozhodujeme o tom, že rekodifikace provedena bude, nebo nebude. Pokud se tahle Sněmovna před nějakou dobou, a zas tak dlouho to není, ale jsou to již roky, rozhodla, že to provedeno bude, ano, je tam samozřejmě vždy určitá míra rizika, které se nelze

vyhnout, že samozřejmě ne všichni ten zákon přečtou. Mimochodem představa občana, který si po nedělích po obědě čte občanský zákoník, ta je myslím z jiného světa. Občané běžně nečtou zákony. Proboha, ani nemusejí! To by bylo to nejstrašnější, kdybychom dospěli do společnosti, kde by si lidé, místo aby dělali něco jiného, neustále četli zákony. A mimochodem, záplava těch zákonů, která se odehrává v posledních deseti patnácti letech, je už tak neúměrná, že jeden občanský zákoník navíc na tom nic nezmění, byť uznávám, že ta závažnost je veliká. Ale vždycky se nedá vyhnout tomu riziku, když děláte tak obrovský zásah do stále platného a dlouho platného práva – někdo by možná řekl bezpráví, pokud jde o ten předchozí režim, ale to já teď neříkám, říkám „někdo by řekl“ – no tak prostě holt to má tato rizika.

Pokud jde o připravenost státních institucí, soudů, státních zastupitelství, obcí – my jsme se od roku 1989 dostali do staré římské zásady „právo svědčí připravenému“. Já nepochybuji o tom, že jsou instituce – některé banky ano, některé ne, některé obce ano, některé ne –, které se připravují. A pak jsou nepochybně instituce a některé banky atd., které se prostě nepřipravují. Jak donutit někoho, aby se připravoval na novou právní úpravu? Myslím si, že prostředky k tomu nemáme. Takže ano, některé skupiny možná obyvatelstva, možná institucí budou teprve donuceny se s tou normou seznámit, až zjistí, že žijí v jiném právním světě, než si myslí.

To podstatné, co chci ještě říci: ten občanský zákoník nový a tyto zákony taky nikoho nenutí, aby vstupoval do nových právních vztahů. Tam prostě bude možnost výběru.

Pokud jde o to, jestli prováděcí předpisy jsou připravovány pozdě, nebo brzo – jsou připravovány podle plánu. Podle plánu zkrátka a dobře. Zdůrazňuji, že ten plán se nastavil v době, kdy tahle Sněmovna schvalovala občanský zákoník a některé další předpisy. A já předpokládám, a teď to bude na této Sněmovně, v jakých lhůtách a v jaké době stihne probrat další předpisy související, z nichž několik tu máme dnes.

Když tak budu potom ještě reagovat. Hlásím se k tomu – být drzý mi nevadí. Kdybyste řekl ještě blbý, tak to by mě mrzelo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je opět pan kolega Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji panu ministrovi za reakci. Má naprostou pravdu. Často mi ve škole říkali, že jsem drzý, a je opravdu lepší být drzý než blbý. Nicméně já jsem neřekl, že jste drzý, já jsem řekl, že je to drzost, což je trochu rozdíl.

Pane ministře, vy jste řekl jednu pěknou větu, kterou jsem si poznamenal.

Možná se budu trošičku opakovat, ale ta věta, kterou jste řekl, je zásadní a tam jste se podle mne trochu nachytil. Vy jste řekl, že je stará zásada „právo svědčí připravenému“. A já se ptám ještě jednou – sice jste řekl, že práce proběhly podle plánu, což je perfektní, ale já se ptám ještě jednou: Pokud právo svědčí připravenému, můžou se instituce, občané, soukromé firmy, státní podniky, samosprávné úřady vůbec připravit? Mají šanci být připravenými? Pokud já dobře počítám, a možná mě trochu opravte, protože jsem zde první období, ale přece jenom dva a půl roku je nějaká doba, a já si myslím, že takto velkou materii, to znamená 1300 stránek, nelze projednat v ústavněprávním výboru za jednu hodinu. Pokud si vezmu těch dva a půl roku, jak se tam probíraly některé důležité tisky, tak tam se to probíralo třeba třikrát, na třech schůzích, nebo se to probíralo týden v kuse. Takže nejsem toho přesvědčen, jak říkal pan kolega Benda, že by chtěl, aby všechny tyto zákony, to znamená zákony předkládané Ministerstvem spravedlnosti, prošly do konce června, že tomu tak bude možné. To se prostě podle mne nestane.

A to, co vy říkáte, že právo svědčí připravenému, je nesmysl, protože adresáti této normy se prostě připravit nebudou moci. Takže si myslím, že jde o chybu. Myslím si, že jde o velmi výraznou a zásadní chybu Ministerstva spravedlnosti. Že sice pracují podle plánu, je hezké, ale ten plán byl od začátku špatně, protože předložit v půlce března do Sněmovny tisk o počtu 1300 stránek a myslet si, že to projde za jeden měsíc, je velmi mylná představa. Nicméně děkuji za vaši reakci.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dalším přihlášeným je pan zpravodaj Polčák a po něm pan ministr Blažek.

Poslanec Stanislav Polčák: Já velmi stručně, i když musím zareagovat na opakované vystoupení pana kolegy Chvojky, jehož si vážím, leč nemyslím si, že bych zde měl vystupovat na obranu pana ministra, protože ten je, jak jsme slyšeli, dostatečně drzý na to, aby se obhájl sám.

Každopádně v té dané materii, která je zde předkládána, a i díky levicovému Senátu občanský zákoník nebyl vrácen do Poslanecké sněmovny. Byl přijat i v rámci projednávání na plénu Senátu. Již dávno subjekty občanskoprávních vztahů samozřejmě vědí, jaká je materie občanského zákoníku. Ten text je platný, vy jste již řekl, déle než rok. A ta materie, která je zde připravena a otevřená – přiznám se, že jsem ji také celou nepřečetl, že jsem byl rád, že se mi to podařilo vytisknout – tak ta materie reaguje za prvé na nové pojmosloví, které je obsaženo v občanském zákoníku. Pokud vím, podle analýzy ústavu Akademie věd v novém občanském zákoníku je přineseno nových nebo nově definovaných termínů a pojmosloví asi šest tisíc výrazů. Takže to se musí promítnout.

Ale z hlediska obsahu té dané předlohy si všimněte, že tato předložená materie se nikterak nedotýká občanského zákoníku, který byl přijat. To znamená, nevstupuje se do právních vztahů, které jsou v této normě předpokládány. A ty subjekty, které jsou jimi dotčeny, se mohou samozřejmě na to připravovat a měly by se na to připravovat již dříve.

Tato Poslanecká sněmovna tuším i hlasy kolegů ze sociálně demokratické části nebo levicové části spektra posunula plánovanou účinnost občanského zákoníku z 1. 1. 2013 na 1. 1. 2014. To znamená, lhůta již byla posunuta. Je otázkou, do jaké další lhůty se lze ještě dostávat, zdali bychom měli občanský zákoník posouvat ještě o rok k 1. 1. 2015. Já na to nemám příliš pevný názor, ale myslím si, že i v zásadě i my jsme se museli tou materií skutečně takzvaně prokousat během několik týdnů, respektive měsíců v létě, tak ze sobeckých důvodů si myslím, že by se již tato lhůta posunovat neměla.

Pokud jde o rozsah té materie z hlediska jejího projednávání v ústavněprávním výboru, a to je snad douška na závěr, ubezpečuji vás, pane kolego prostřednictvím pana místopředsedy, že nad tím budeme sedět řadu dnů a nocí, takže to nebude během jedné hodiny vypořádáno na ústavněprávním výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr Blažek. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Já ještě opravdu pokusím se stručně. Za prvé, zakončím to trošku věčně, to znamená já to, co jste říkal, vezmu trošku jako interpelaci a nechám zpracovat, co všechno se v rámci vzdělávání udělalo už pro to, aby nový občanský zákoník vešel ve známost, a budu vám vřdycky tvrdit, že i kdyby se to protáhlo o pět let, tak víc se toho udělat nedá, a kdo ty uši a hlavu pro to má otevřené, tak ten se to dozví, o tom byla ta moje zásada, a kdo prostě ne, tak si to prostě nepřečte a nedozví se to. Ta zásada je totiž subjektivně míněna. Ta stará římská. To znamená – starej se o to, abys věděl, co je právo, a pak ti to bude možná svědčit.

Pokud jde o to, víte, nebavme se teď o úplně detailních věcech, které jsou v té či oné normě, ale pokud jde o tu filozofickou změnu, kterou nové právo soukromé přináší, tak s tím se mohou lidé a všichni, kdo tady žijí i ne-žijí, seznamovat už dlouhou dobu. Tohle to všechno už jsou konkrétní detailizace různých věcí, ale moje obava vyplývala z toho, že kdybychom to schválili kdykoliv dřív, ten prováděcí, tak nejpodstatnější je, že samozřejmě značná část veřejnosti si ten nový nepřečte, ten zákoník, i když na to byly v podstatě dva roky. Ale to není kritika občanů nebo toho-

to národa nebo koho chcete, tak to prostě je. Na straně druhé já ve světě, kdy by občané nedělali nic jiného, než četli zákony, bych tedy taky žít nechtěl. To tak prostě je.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě pan kolega Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Já děkuji za reakci jak zpravodaje, tak pana ministra. A už opravdu na závěr. Samozřejmě nepředpokládám a vím, že to tak není, že by v uvozovkách normální občan četl v neděli před obědem nebo po obědě, nebo dokonce u oběda jakýkoliv zákon, ale já jsem zde hlavně mluvil o drzosti, ne o tom, že jste drzí, o drzosti, že se nejenom tento tisk, který má 1300 stránek, předkládá do Sněmovny devět nebo deset dnů předtím, než se projednává. To je ale jenom jeden jediný tisk, který jsem zmínil. Není ale jediný. Pak tady máme insolvenční zákon, který byl jako bod předtím, ten měl tuším nějakých 200 stránek, máme tady zvláštní řízení soudní, tam je to tuším nějakých 250 stránek, občanský soudní řád, výkon vazby. Pokud dobře počítám, tak jde minimálně o 2500 stránek materiálu, který byl do Poslanecké sněmovny doručen devět nebo deset dnů předtím, než se tato materie zde teď projednává.

A já se ptám, pane ministře, zdali to není náhodou pohrdání ne občany, protože jak jsem řekl, asi běžný občan si zákony nečte, a už vůbec ne tisíky. Ale není to pohrdání například poslanci? Je prostě slušné poslat dva a půl tisíce stránek materiálu devět dnů předtím, než se projednává zde na plénu? Já si myslím, že to slušné není. Svědčí to jen o vaší bohorovnosti – nemyslím vás konkrétně, ale o bohorovnosti vaší vlády. Vy si myslíte, že prohlašujete naprosto všechno bez ohledu na to, jestli to je správné, nebo nesprávné, bez ohledu na to, jestli to je špatně, nebo dobře.

Takže opakuji, a mohl bych to říci o každém z dalších tří zákonů, které přijdou na řadu, prostě poslat devět dnů před projednáváním takto zásadní materii – protože, pane ministře, vy mě určitě nebudete rozporovat v tom, že novela zákona o výkonu vazby, zvláštní řízení soudní, novela občanského soudního řádu jsou nějaké nepodstatné věci, které si nezaslouží pozornost. Prostě já si myslím, že každý poslanec, zejména ten, kdo je v ústavněprávním výboru, ale nejen v ústavněprávním výboru, ale ten, koho tato problematika zajímá a bude o ní hlasovat, má právo na to, aby mu tento materiál nebo tyto materiály byly doručeny předem v nějaké solidní lhůtě, a devět dnů za solidní nepokládám.

Proto další otázka, a budu rád, když na ni odpovíte: Proč se to projednává zrovna dnes, první jednací den této schůze? Proč se to například neprojednává aspoň za týden nebo za čtrnáct dní? Protože víme, že by Sněmovna měla za čtrnáct dní být.

Prostě to pokládám za drzost a trošku za bohorovnost a za neslušnost, protože si myslím, že dva a půl tisíce stránek takto rozsáhlého a důležitého materiálu přechíst nejde.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pan ministr Blažek bude reagovat. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Tak já myslím, že být drzý, neslušný, bohorovný je ideální výbava pro to, abych se stal playboyem (směje se a někteří poslanci také), což mi tedy z jiných důvodů tisíců není dáno.

Ale podívejte se, v zásadě první čtení podle mého přesvědčení je o tom, že se najde nějaký navrhovatel, který navrhuje této Sněmovně, že je asi správné zabývat se určitým tématem. O tom dneska rozhodujeme. A ta Sněmovna řekne tomu navrhovateli, to není téma, které máme projednávat, je to buďto neaktuální, nebo prostě to nemá žádný smysl, nebo dojde k nějakému tomuto přesvědčení. Dnes tu sedíme proto v tom prvním čtení, aby Sněmovna řekla ano, tento zákon je potřeba.

Jestli mi potom budete říkat: nestíháme to přechíst a podobně, no, o tom už jsou ta další čtení a tam se bavme. Ale dnes tato Sněmovna má rozhodnout pouze o tom, jestli tento zákon má smysl, aby se stal součástí právního pořádku této republiky, a to já si myslím, že má. Jestli má 850, 1000 stran v tuto chvíli, nebo má stranu jednu, není pro to dnešní jednání podle mne rozhodující, ale naprosto – podívejte se, když vám dám týden navíc, ne já v uvozovkách, kterýkoliv navrhovatel týden navíc, tak ta námitka může být úplně stejná, protože mimochodem, kdybyste tu práci vykonávali pořádně a řádně a vzal jsem to za týden, tak tady sedíte do pátku, v sobotu a v neděli máte přemýšlet, co pro občany ještě dalšího uděláte, a v pondělí byste tady byli znovu, nebo v úterý, na tom by se nic nezměnilo.

Čili nehrajme prosím tu hru, že první čtení už je o tom, že teď někdo něco přinesl a zítra je to ve Sbírce. Tak to není. Dnes se bavme o tom, jestli tento zákon potřeba je, on potřeba je, je nutný, vůbec neříkám, že je jednoduchý, a pokračujeme v diskusi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Dalším přihlášeným je pan kolega Staněk. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane předsedajícím, za slovo. Dobré odpoledne, dámy a pánové.

Já si dovolím reagovat na kolegu Chvojku, protože to je krásné, co ta-

dy slyšíme. Já myslím, že to je další pokus o to, jak bychom se mohli dočkat toho, že bychom odložili – když se nám nepodařilo odložit už legislativu, přímo občanský zákoník, tak odložíme doprovodnou legislativu.

Já jsem tady stejně dlouho poslancem jako kolega Chvojka a myslím, že jsme už zaznamenali, k čemu slouží první, druhé a třetí čtení. Já jsem aspoň tak to pochopil, přesně jak to říkal pan ministr, že první čtení je pro to, abychom si tady řekli, jestli takový zákon má smysl, jestli ho pustíme dál, a potom ho přidělíme nějakému konkrétnímu výboru, který se mu bude věnovat.

Stejně tak jako kolega Chvojka i já jsem v ústavněprávním výboru a věřím tomu, tak jak tady koneckonců přislíbil i pan předseda ústavněprávního výboru kolega Polčák, že se mu budeme věnovat v ústavněprávním výboru, celé té materii, která má poměrně dost stránek. A rozumím tomu, že má dost stránek. A je určitě těžká a složitá. A od toho jsme právě v tom výboru, kde jsme v malém kolektivu, v malém kroužku, kde dokážeme diskutovat nad věcnými problémy.

Takže moc prosím, abychom zkrátili debatu, posunuli dál tento návrh zákona, abychom posunuli celou doprovodnou legislativu.

Na závěr si neodpustím možná ošklivou poznámku, ale já mám pocit, že už sjezd ČSSD byl minulý týden v sobotu, takže bych to možná neprodložoval a skutečně nesnažil se, když už se neodložil občanský zákoník, odkládat doprovodnou legislativu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan kolega Chvojka se hlásí o slovo. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já už jsem nechtěl vystupovat, ale když mě pan kolega Staněk tak krásně poučil a vysvětlil ten legislativní proces, tak prostě musím. On mi totiž ten legislativní proces vysvětlil hrozně špatně.

Pan ministr Blažek také neměl pravdu, protože proč – pokud jsou zákony do prvního čtení posílány jenom proto, abychom rozhodli, jestli je vůbec správné zabývat se nějakým tématem, a potom ty drobnosti, těch 1300 stránek, projednali někde ve výboru, proč se tedy posílá v rámci prvního čtení tisk jako celek? Já si prostě myslím, že je potřeba už v rámci prvního čtení některé věci probrat. To, co jsem říkal, že to bylo posláno velmi pozdě a že se to podle mého názoru prostě nestihne nějakým způsobem zůřadovat, je názor, který mi nikdo nevyvrátí.

Já legislativní proces vidím trochu jinak. Nemyslím si, že první čtení je nějaká zábava, i když vím, že koalice by to tak někdy chtěla, prostě si to jen tak schválit a nedebatovat o tom. První čtení není prostě nějaká taková diskuse o tom, jestli je správné zabývat se nějakým tématem. Já si myslím, že

i v rámci prvního čtení bychom ty věci mohli a měli projednávat do hloubky. Na tom trvám a opakuji to.

Už vám to říkat nechci. Prostě je to drzost posílat takovýto tisk. (Směje se. Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pan zpravodaj Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já tedy budu znovu krátký, ale tedy v tomto případě už to, co jsem si chtěl nechat na soukromý rozhovor s panem kolegou Chvojkou, tedy budu ventilovat.

Vy jste zde řekl, pane kolego prostřednictvím pane místopředsedy, že jsou zde další předpisy, například výkon vazby. Můžete mi sdělit, pokud jste si to tedy tak všechno nastudoval, jak souvisí výkon vazby s novým občanským zákoníkem? Ten se toho vůbec nedotýká.

Takže nespojujte předpisy, které spolu vůbec nesouvisí. Ony jsou v jednom pořadí, ale to vás možná zmátlo – prostřednictvím pana místopředsedy. To s novým občanským zákoníkem, když se podíváte do stena, vůbec, ale vůbec nesouvisí. Takže možná by bylo vhodné se tedy, pokud už něco kritizují a označují jako drzost, abych se s tím nejprve seznámil a následně bych z toho potom vyvodil nějaké důsledky.

Pokud jde o ten legislativní proces, samozřejmě že úkolem prvního čtení je – vy jste tady ani neřekl, jestli navrhuje zamítnout již v prvním čtení, já jsem ten návrh zatím tedy neslyšel, možná že padne, dobře – ale úkolem prvního čtení je, a myslím, že to řekl poměrně důkladně pan ministr, netřeba opakovat. Máme na to, protože já doufám, že nebude navrhováno zkrácení této lhůty z té obecné šedesátidenní na třicetidenní, tak na to bude téměř 70 dnů, na projednání této materie. Senátoři, především v tuto chvíli ti sociálně demokratičtí, mají na projednání každého tisku, který je jim postoupen, 30 dnů. To znamená, že oni jsou v tomto jakoby více výkonní, mají daleko menší lhůtu na projednání takového tisku a v zásadě poslanci jsou méně schopní a potřebují na to daleko větší časový prostor? Já si myslím, že tomu tak není, a do jisté míry, pokud takováto lhůta stačí pro Senát, tím spíše určitě bude stačit i pro kolegy sociálně demokratické poslance. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane zpravodaji. Dalším přihlášeným je pan kolega Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Už mě nechtějí poslouchat, takže já budu mluvit opravdu na závěr a na konec. Nejdřív reakce prostřednictvím pana předsedajícího na kolegu Polčáka. Drahý kolego můj, předsedo ústavněprávního výboru, já jsem ale vůbec neřekl, že výkon vazby má něco

společného s občanským zákoníkem. Řekl jsem prostě, že je to v nějaké frontě, v nějaké řadě zákonů, které byly odeslány na půdu Sněmovny podle mě ve velmi krátké lhůtě, a to je všechno.

A díky za inspiraci: navrhuji zamítnutí tohoto zákona.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Faktickou poznámku – pan kolega.

Poslanec Jan Bureš: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, když jsem poslouchal pana dr. Chvojku, pana dr. Blažka, pana dr. Polčáka, pana dr. Staňka, tak chápu, proč v nebi nejsou žádní právníci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak to byla faktická poznámka pana kolegy Bureše. Protože žádnou další přihlášku do rozpravy nevidím, tak obecnou rozpravu končím. Konstatuji, že pan kolega Chvojka vznesl návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Ano, pane kolego? (Ano.) Takže o tomto návrhu musíme nechat hlasovat. Přivolávám kolegy z předsálí. Registroval jsem ještě návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Chvojky na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 41 přihlášeno 133, pro 38, proti 73. Tento návrh nebyl přijat.

Proto se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 42 přihlášeno 134, pro 130, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

S konstatováním, že jsme projednali vše, co se týká prvního čtení, končím první čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat projednáním bodu s pořadovým číslem 23, kterým je

23.

Vládní návrh zákona o zvláštních řízeních soudních /sněmovní tisk 931/ - první čtení

Prosím opět pana ministra spravedlnosti Pavla Blažka o uvedení předloženého návrhu.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Já děkuji za slovo, a protože tu není pan poslanec Chvojka, tak toho využiji, že toho jediného urážím stručností, a budu velmi stručný, protože já naopak mám někdy pocit, že člověk uráží tím, že mluví dlouho a nutí ostatní poslouchat svůj sice zvukný, ale jistě ne hodinu poslouchatelný hlas.

Takže ve stručnosti říkám, že tento zákon zavádí nový institut, tzv. nesporná právní řízení, nikoli že to je nové, ale nové bude to, že to bude procesně regulováno zvláštním právním předpisem, již nikoli občanským soudním řádem. Zavádějí se některé úplně nové druhy nesporných řízení, jako je např. řízení o některých podpůrných opatřeních, řízení ve věcech svěřeneckého fondu a podobně, a dále se posilují i určité otázky na úseku zbavování svéprávnosti.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Suchá. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji. Já bych jenom dodala, že stávající občanský soudní řád bude platit nadále, nicméně bude obsahovat pouze úpravu sporných řízení. Nesporná řízení budou právě přesunuta do tohoto nového zákona o zvláštních řízeních, kde tedy budou ta nesporná řízení plus další zvláštní řízení. Je třeba podotknout, že v tomto zákoně budou i určité druhy sporných řízení, které mají však určité výjimky z pravidel soudního řízení sporného, jako je např. řízení o rozvod manželství. Nicméně tím, že např. toto řízení bude upraveno v tomto zákoně, dojde k tomu, že vlastně veškerá řízení týkající se rodinného práva budou tak kompletně upravena v jednom právním předpisu.

Pokud jde o systematiku tohoto nového zákona, tento bude navazovat na systematiku nového občanského zákoníku. Je rovněž rozdělen do tří částí, aby tak byl zajištěn větší uživatelský komfort. Samozřejmě první část budou obecná ustanovení, která jsou společná všem těm řízením, část druhá potom bude rozdělena do pěti hlav, kde už budou konkrétní řízení např. týkající se fyzických osob, právnických osob, svěřeneckého fondu. Třetí hlava bude např. řízení o pozůstalosti včetně likvidace dědictví, čtvrtá hla-

va budou nesporná řízení a zvláštní řízení, která nebylo možné upravit v jiné hlavě, a pátou hlavou budou právě ta rodinněprávní řízení. Třetí část návrhu budou samozřejmě závěrečná ustanovení a účinnost.

Pokud jde o nové instituty, tak nové instituty, které budou zavedeny v tomto zákoně, právě reflektují nový občanský zákoník, kde jsou uváděny nové instituty jako zásah do integrity, svěřenecký fond, nezvěstnost a podpůrná opatření při narušení schopnosti zletilého právně jednat. S ohledem na to jsou v tomto zákoně zakotvena nová řízení, jako je například řízení o prohlášení člověka za nezvěstného, řízení ve věcech svěřeneckého fondu, řízení ve věcech statusových, manželských a tak podobně.

Pokud jde o dopady na státní rozpočet, nepředpokládají se zvýšené požadavky na státní rozpočet s ohledem na to, že se nepočítá s navýšením soudců ani administrativy. Naopak se předpokládá pozitivní dopad na státní rozpočet, protože současný soudní řád je velmi nepřehledný a chaotický a tímto rozdělením civilního procesu by mělo dojít k výraznějšímu zpřehlednění a celkovému zefektivnění, čímž by mohlo dojít k eliminaci průtahů v soudních řízeních a samozřejmě k úspoře v souvislosti s vyplácenou náhradou škod v důsledku nepřiměřené délky soudního řízení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Otevíráme obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se pana ministra, paní zpravodajky, jestli si přejí závěrečná slova. Pane ministře, přejete si závěrečné slovo? Ne. Paní zpravodajka také ne.

Protože nezazněly žádné návrhy, můžeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Žádný jiný návrh nevidím, takže můžeme přistoupit k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru? Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 43 přihlášeno 114, pro 109, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru, a tím končím první čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k projednání bodu s pořadovým číslem 68, kterým je

68.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb.,
občanský soudní řád,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 932/ - první čtení**

Poprosím opět pana ministra spravedlnosti pana ministra Blažka o uvedení předloženého návrhu. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, to je další zákon, který se musí měnit v souvislosti s rekodifikací soukromého práva. V tuto chvíli jde opět o předpis procesní. To nejpodstatnější, co bych k tomu měl říct ve třech nějakých základních věcech, které se v tomto zákoně promítají, tak je to zrušení všech ustanovení, která upravují tzv. nesporná řízení, dále je tam procesní reflexe změn terminologických obsažených v novele občanského zákoníku a dále je to reakce na nové instituty, které přináší nový občanský zákoník.

V zásadě jsme zase u prvního čtení, takže buď bych to mohl číst úplně celé, abych to vyjádřil celé, anebo zůstanu u tohoto obecného úvodu, protože tam těch institucí a institutů je tolik, že kdybych to tady pročetl celé, tak i těm, kteří jsou nakloněni to pustit do druhého čtení, bych to možná tímto rozmluvil. Takže já děkuji za možnost úvodního slova a očekávám případnou diskusi a zejména hlasování o případném postoupení do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím zpravodaje pro první čtení pana poslance Polčáka, aby se ujal slova.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Pokud jde o projednávanou předlohu změny novely občanského soudního řízení, tak je třeba říci, že ta bude mít poměrně zásadní vliv na znění stávajícího občanského soudního pořádku, tedy OSŘ, neboť jak zde již bylo poznamenáno v předchozím tisku, tzv. část nesporných řízení se vyčleňuje ze stávající úpravy občanského soudního řízení, což jde o reakci opět na přijetí nového občanského zákoníku, a podstatná část tady této materie, která do dnešní doby je součástí jednoho soudního pořádku pro civilní postup soudů, bude vyčleněna do druhého zvláštního speciálního předpisu, který shodou okolností si myslím, že je svojí materií a rozsahem v zásadě skoro stejně totožný s tím, co již dnes platí. Jinými slovy, dojde nesporně k nabobtnání řízení, která upravují postup soudů v civilních záležitostech, jak je dneska vymezuje občanský soudní řád v úvodních ustanoveních. Je to daň za to, že se nově upravuje celá řada právě institutů, ať

jsou to dědické záležitosti, způsobilost, omezení tedy k právním úkonům, zkrátka celá ta materie, která je dneska včleněna mezi paragrafy 175 až 201 občanského soudního řádu. Ono to vypadá, že je to poměrně malá část materie, ale není tomu tak. Je tam vlastně načíslováváno písmeny „a“ až „zxy“ dalších několik desítek, možná i stovek ustanovení.

Je třeba říci, že tato novela, tak jak je předložena ze strany vlády, je vlastně čistě technickou novelou, možná s jednou výjimkou. To bych si zde dovolil alespoň částečně přiblížit, protože je do jisté míry poměrně zásadní, a to je změna ve věcné příslušnosti soudů. Stávající rozvrh agendy, kdy občané, právnické osoby a jiné jdou k soudům a ty rozhodují jejich spory právě v těch sporných záležitostech, je dán vymezením věcné příslušnosti mezi čtyřstupňovou soudní soustavu okresní, krajské, dva vrchní soudy a nejvyšší soud pro civilní věci, samozřejmě i ve věcech správních je zde již několik let funkční Nejvyšší správní soud. Tato agenda, která je dnes rozčleněna typově podle té úrovně, kterou upravuje, to znamená obchodní spory, speciální agenda, statusové záležitosti, pravidelně započíná svůj běh v soudním procesu u úrovně krajských soudů. Faktem je, že novela, která je zde předkládána, i úroveň těchto obchodních sporů, které do dnešní doby soudí osm krajských soudů plus jejich pobočky, přesunuje všechnu v zásadě až na typově některou vymezenou u statusových záležitostí, rejstříkových záležitostí a zcela dneska i nesporně civilní agendu, výsostně specializovanou, a to jsou autorské právo, ochrana osobnosti, tak jsou přesunovány na úroveň okresních soudů. Všechny 78 okresních soudů. Je tedy otázkou, jestli soudní soustava je na takovýto zásadní přechod připravena v tuto chvíli, a myslím si, že to bude, řekl bych, jedno z těch zásadních témat, které bude čekat při rozhodování pléna a obecně při projednávání této předlohy i ústavněprávní výbor, zdali tedy již je soudní soustava připravena na to, aby došlo do jisté míry k zásadním přesunům soudní agendy z role krajských, řekněme do jisté míry specializovaných soudů na úroveň soudů prvního stupně, okresních soudů.

Myslím si, že to si bude muset zodpovědět rovněž vláda, neboť s tímto přesunem budou podle mého názoru spojeny i požadavky finanční povahy a personální povahy. K tomuto tématu se budou muset vyjádřit jednoznačně všichni zástupci všech parlamentních stran, protože by to byl jeden z nejzásadnějších zásahů právě do rozvrstvení soudní agendy od roku 1990, a to si troufám tvrdit, že v zásadě nepřeháním, pokud pomínu oddělení krajské obchodní agendy právě v 90. letech, což způsobilo také poměrně značné problémy.

Já již nechci déle natahovat své vystoupení. Chci pouze sdělit, že jsem přesvědčen, že tento tisk je způsobilý i při této – nechci říci výtce, ale při této zásadní připomínce, aby byl propuštěn do druhého čtení a aby skutečně se politická reprezentace nad změnou věcné příslušnosti a do ji-

sté míry vyhladovění vrchních soudů jednoznačně zamyslela a sama seznala, zdali k tomuto zásadnímu kroku je skutečně soudní soustava připravena. Bude k tomu třeba diskuse se všemi zainteresovanými dalšími subjekty, ať je to Soudcovská unie nebo profesní skupiny, notářský stav, advokátní stav.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Ještě pan ministr Blažek.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Možná to nebývá zvykem, ale já bych chtěl poděkovat kolegovi Polčákovi, protože on to v podstatě řekl nejpresněji, jak to říci mohl.

Myslím si, že je nutné, aby se Sněmovna, a nejenom Sněmovna, zabývala aktuálním rozvrstvením kompetencí, pokud jde o jednotlivé soudy, protože ta otázka, jak on velmi správně řekl, byla upravena kdysi – ne úplně je to v pořádku. A samozřejmě je to typické téma, které nemůže být o té či oné koalici, ale měla by to být nějaká širší záležitost, která v tuto chvíli ani nesouvisí s novým občanským zákoníkem, ale souvisí s tím, jak u nás bude probíhat procesní řízení a jak blíž k lidem ty soudy budou nebo nebudou, pokud jde o vzdálenost, kam se musí obracet a kam v jednotlivých případech budou muset dávat svoje podání nebo se jezdit bránit v různých podáních. Ale já chci poděkovat, bylo to řečeno velmi přesně. A děkuji za to.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže k tomuto bodu můžeme otevřít obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, proto obecnou rozpravu končím. Závěrečná slova, pane ministře, pane zpravodaji? (Nemají zájem.) Takže můžeme přistoupit k návrhům na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Žádný jiný návrh nevidím, proto můžeme hlasovat.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru? Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 44, přihlášeno 138, pro 123, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru. Tím končím první čtení tohoto návrhu.

Pokračujeme projednáním bodu

66.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 293/1993 Sb.,
o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody
a o změně některých souvisejících zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 928/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh opět uvede pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Prosím pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Teď už se dostáváme do jiné oblasti práva a života vůbec. Návrh novely těchto dvou zcela významných zákonů vychází v podstatě z těchto důvodů: za první je to snaha o maximální ekonomické úspory, za druhé je to zvýšení bezpečnosti ve věznicích a za třetí je to přesnější konkretizace práv obviněných ve výkonu vazby a odsouzených ve výkonu odnětí svobody.

Například se navrhuje, pokud jde o ekonomickou úspornost, uložení povinnosti obviněným uhradit náklady za zdravotní služby, které nejsou kryté pojištěním, regulační poplatky a náklady pozitivních testů na přítomnost návykových látek. Pokud jde o dosažení větší bezpečnosti ve věznicích, tak se zavádí kategorie velmi nebezpečných odsouzených, kteří mohou být i dlouhodobě a opakovaně umísťováni do oddělení se zesíleným stavebně technickým zabezpečením. A dále tento návrh rozšiřuje a konkretizuje práva a povinnosti obviněných a odsouzených. Například se výslovně zakazuje nejen užívání vlastního telefonu, ale i jeho pouhé držení, omezuje se možnost žádat o přemístění do jiné věznice, tu smí odsouzený opakovat nejdříve po uplynutí tří měsíců, a některé další záležitosti.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Zpravodajkou pro první čtení je paní kolegyně Jana Kaslová. Prosím, aby se ujala slova.

Poslankyně Jana Kaslová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení kolegové, návrh zákona předkládaný vládou v zastoupení ministrem spravedlnosti vychází z potřeby provést změny v zákoně o výkonu vazby a výkonu trestu odnětí svobody, které respektují např. praktické zkušenosti věznic z problematiky spojené s vazebně stíhanými a odsouzenými, dále práva vazebně stíhaných a odsouzených, práva stíhaných a odsouzených z pohledu požadavků a doporučení evropských orgánů, dále řešení problematiky náhrady nákladů spojených s výkonem vazby a náhrady škody způsobené obviněným a dále např. kázeňské tresty. Návrh také zavádí

některé nové názvosloví z důvodu přiblížení se prakticky používaným výrazům.

Já nemohu více dodat, než že navrhuji přikázání do ústavněprávního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Na začátku mám faktickou poznámku pana kolegy Koskuby. (Nemá zájem.) Ne. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Pane ministře, paní zpravodajko, přejete si závěrečná slova? (Nevěnuji dotazu pozornost.) Pane ministře, přejete si závěrečné slovo? Paní zpravodajko? Ne.

Můžeme přikročit k hlasování o návrhu na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Žádný jiný návrh neregistruji, takže přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby byl předložený návrh přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru? Kdo souhlasí s tímto návrhem? Zahajuji hlasování. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 45, přihlášeno 140, pro 116, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavně právnímu výboru. Tím končím první čtení tohoto návrhu.

Můžeme přistoupit k bloku druhých čtení. Další bod, který budeme projednávat, je

11.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2006 Sb.,
o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů,
zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení
(insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 662/ - druhé čtení**

Předložený návrh z pověření vlády uvede pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Prosím, pane ministře, máte slovo. (Nevěnuje pozornost.) Pane ministře! Máte slovo. (Ministr se ujišťuje mimo mikrofon, jestli je to druhé čtení.) Je to druhé čtení. (Ministr nemá zájem vystoupit.) Pan ministr netrvá na úvodním slovu.

Návrh byl v prvním čtení přikázán k projednání ústavněprávnímu výbo-

ru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 662/1. Prosím pana poslance Chvojku jako zpravodaje výboru, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já musím jenom zase krátce reagovat na pana ministra. Já jsem čekal, že nám opravdu aspoň trošičku něco řekne, když je to druhé čtení, a zase neřekl. Já si nemyslím, že to je drzost, ale spíše lenost. Prostě pan ministr nerad mluví.

Děkuji za slovo, pane předsedající. Ano, máte pravdu. Předmětný tisk projednal ústavněprávní výbor na své 56. schůzi dne 16. ledna 2013. Po odůvodnění náměstka ministra spravedlnosti Mgr. Františka Korbela, Ph.D., zpravodajské zpráve poslance JUDr. Jana Chvojky a po rozpravě ústavněprávní výbor

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila,
2. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona změny a doplňky, které máte všichni na svých lavicích,
3. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu,
4. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona ve schůzi ústavněprávního výboru,
5. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Jenom bych upozornil, že poté ještě budu mít v rámci podrobné rozpravy krátký pozměňovací návrh, který odůvodním. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr Blažek s přednostním právem.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Tak ještě teda lenost, jo? Takže přece ve druhém čtení bych měl mluvit tehdy, pokud mám něco nového od prvního čtení. A protože bych docela rád mluvil jenom tehdy, že mám co nového říct, což necítím v tuto chvíli, že bych měl co nového říct, a přál bych toto uvědomění občas mnohým z nás, ale i včetně sebe, tak prostě nemluví. A to není lenost. To je úcta ke Sněmovně, kterou nechci zdržovat opakováním stále stejných vět. Lenost? To ne! Děkuji. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou

rozpravu končím a zahajuji rozpravu podrobnou. Do podrobné rozpravy se hlásí pan kolega Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Já jenom krátce – pane ministře, vy byste měl vědět, že opakování je matka moudrosti. Není se za co stydět, když některé věci zopakujeme.

Já bych jenom krátce zde představil pozměňovací návrh, který je pozměňovacím návrhem k pozměňovacímu návrhu ústavněprávního výboru. Tam se v bodě 10, což je bod, kterým je ceník některých úkonů, zapoměla vložit tzv. poznámka. A ta poznámka je tohoto znění: „Za přijetí žádosti o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů u českého zastupitelského úřadu vybírá poplatek český zastupitelský úřad podle položky 162 tohoto sazebníku. Byl-li výpis z evidence Rejstříku trestů vydán kontaktním místem veřejné správy, vybírá správní poplatek stanovený v písmenu a) této položky kontaktní místo veřejné správy. Správní poplatek je jeho příjmem.“

Tudíž opakuji, jde o doplnění pozměňovacího návrhu ústavněprávního výboru v bodě 10, kdy se pod výčet položek, které se platí, dává poznámka, kdo vybírá poplatek a další věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: To znamená, že doplňujete pozměňující návrh.

Poslanec Jan Chvojka: Doplnuji slova v bodě číslo 10 touto poznámkou.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře, děkuji. Pan kolega Polčák.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Mám pouze drobný pozměňující návrh o jedné jediné větě. Dovolím si ho načíst a samozřejmě předat zpravodaji, který je přítomen. Týká se změny v části první článku 2 Přejícné ustanovení.

V bodě 4 se za stávající větu „Platnost povolení vykonávat činnost insolvenčního správce, které nabylo právní moci přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je omezena na dobu pěti let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“ vkládá věta nová, kterou si dovolím přečíst. „Insolvenčnímú správci se zvláštním povolením, které nabylo právní moci přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zaniká právo vykonávat činnost insolvenčního správce podle § 12 odst. 3 uplynutím pěti let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“

Krátké odůvodnění: Stávající návrh v zásadě prodlužuje dobu trvání normálního oprávnění insolvenčních správců na dobu pěti let, omezuje ji

tedy na dobu pěti let, ale ode dne nabytí účinnosti novely, která je zde dnes předjednávána. Ovšem právě u zvláštních správců dojde k zásadní změně, která bude mít za následek několikanásobný nárůst počtu případů, které tito správci řeší. Dříve tito správci řešili jen reorganizace, což bylo jenom několik desítek případů ročně. Nyní budou řešit všechny případy v důsledku právě rozšíření působnosti zvláštních insolvenčních správců.

Toto navrhované přechodné období umožní zvládnout tuto agendu bez průtahů. V současné době je zvláštních správců pouze 32. Při absenci navrhovaného přechodného období pěti let i pro zvláštní správce dojde k situaci, kdy se jejich počet bude snižovat. Zánik povolení u stávajících zvláštních správců – značná část složila zkoušku právě v letech 2008 až 2009 – bude převyšovat počet nově zapsaných zvláštních správců a na druhé straně se také bude dramaticky zvyšovat jejich agenda. A není pravdou, že by již v současné době panovala praxe, že by u všech povinně reorganizovatelných subjektů byli ustanovováni zvláštní správci. V soudní praxi je zastáván názor vyjádřený mj. v rozhodnutí Vrchního soudu spisové značky 3/VSPH/202/2010, že povinnost ustanovit zvláštní správce platí pouze u subjektů, kde skutečně dojde k povolení reorganizace, nikoliv kde je pouze teoreticky přípustná. Takže pokud nebude přijato přechodné období pěti let i pro zvláštní správce, podle mého názoru dojde rychlou eskalací problému až na destruktivní dopady do sféry národního hospodářství České republiky, protože zde bude velmi malý počet zvláštních správců s tím zvláštním povolením, jehož platnost zanikne.

Já si tedy dovoluji navrhnout, aby platnost byla po dobu pěti let prodloužena ode dne přijetí novely.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak to byl návrh pana kolegy Polčáka. Do podrobné rozpravy ještě pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji, hrozně se omlouvám, je to takové složitě. Já jsem k poznámce, kterou jsem načel k bodu 10 původního pozměňovacího návrhu ústavněprávního výboru, zapomněl, že tato poznámka má ještě poznámku pod čarou, tak bych jenom krátce doplnil, že k té poznámce patří poznámky pod čarou. Jednou je poznámka 9a) Zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. A 9b) § 35 a následující zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak ještě doplnění. Ještě se někdo

hlásí do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, takže podrobnou rozpravu končím. Pane ministře, pane zpravodaji, přejete si závěrečná slova? Ne. Protože žádný další návrh nepadl, končím druhé čtení tohoto návrhu a předávám řízení schůze panu místopředsedovi Hamáčkovi.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Budeme pokračovat bodem

8.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 771/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr spravedlnosti Pavel Blažek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Děkuji. Myslím si, že uvádět to nemusím, přišel jsem spíše poslouchat ve druhém čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako tisk číslo 771/1 a já prosím paní zpravodajku výboru paní poslankyni Janu Suchou.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, pane předsedající. Ústavněprávní výbor tento tisk projednal na svém jednání dne 16. ledna. Přijal k němu pozměňující návrh a doporučuje Poslanecké sněmovně návrh zákona schválit včetně toho pozměňujícího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji za zpravodajskou zprávu a otevírám obecnou rozpravu. Žádnou přihlášku zatím neviduji. Ptám se, zda se hlásí někdo z místa. Nikdo se nehlásí, takže ukončím obecnou rozpravu a zahájím podrobnou rozpravu, do které také nemám žádnou přihlášku. Pokud tomu tak není, ukončím i rozpravu podrobnou. Zeptám se pana ministra nebo paní zpravodajky, zda si přeje využít závěrečného slova. Není tomu tak. Tím bych tedy ukončil druhé čtení tohoto návrhu.

Dalším bodem, který budeme projednávat, je

14.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2008 Sb.,
o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících
státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 826/ - druhé čtení**

Správně by to měl uvést pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek, který na mě gestikuluje, že se svého úvodního slova vzdává, asi se odkazuje na své předchozí vystoupení, že stačí poslouchat. Takže tím mu děkuji a konstatuji, že tento návrh jsme přikázali v prvním čtení ústavněprávnímu výboru. Toto usnesení bylo doručeno jako tisk 826/1. Zpravodajem byl určen pan poslanec Aleš Rádl a má tedy slovo.

Poslanec Aleš Rádl: Dobrý den, dámy a pánové, budu pokračovat v tradici krátkých a úsporných vyjádření, neboť mám rovněž plnou úctu k této Sněmovně.

Ústavněprávní výbor se tímto návrhem zabýval na své poslední schůzi a přijal jeden drobný pozměňovací návrh. Doporučuji propustit tento zákon do třetího čtení ve znění schváleného drobného, víceméně legislativně technického pozměňovacího návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Rádlu za zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu. Konstatuji, že systém mi žádnou přihlášku nehlásí. Zeptám se, zda se někdo hlásí z pléna. Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím. Otevírám rozpravu podrobnou a otázka zní stejně. Nikdo se nehlásí, takže končím i rozpravu podrobnou. Pane ministře, přejete si závěrečné slovo? Nepřeje. Pane zpravodaji, přejete si závěrečné slovo? Ne, děkuji. Tím bychom ukončili druhé čtení i tohoto návrhu.

Budeme pokračovat bodem

12.

**Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Jeronýma Tejce a Jana Pajera
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb.,
o pojišťovnictví,
ve znění zákona č. 409/2010 Sb. a zákona č. 188/2011 Sb.
/sněmovní tisk 709/ - druhé čtení**

Prosím, aby se za navrhovatele ujal slova pan poslanec Rudolf Chlad. Pane kolego, prosím, máte slovo.

Poslanec Rudolf Chlad: Děkuji. Dobrý večer. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, neporuším předřečníky, budu se chovat stejně jako pan ministr Blažek a nebudu zdržovat. Přesto tady mám nějaké drobnosti, které jsou nové a jsou velice zásadní, takže bych je v krátkosti sdělil.

Za prvé, pracovní skupina, která byla po nesouhlasu vlády s tímto návrhem, sněmovním tiskem 709, vypracovala komplexní pozměňovací návrh, který máte k dispozici pod č. 5702 a o kterém bude jednáno. Čili ne o sněmovním tisku původním 709, ale o komplexním pozměňovacím návrhu 5702. Já se k němu ještě v podrobné rozpravě přihlásím. Jenom prosím vás pěkně pro ty, kteří pořád ještě váhají s tím, jestli bude zvýšené pojistné, nebo ne. Malý argument, který myslím hovoří za všechno. Jedna z nejmenších pojišťoven, která pojišťuje auta, Slavie, má roční čistý zisk čtvrt miliardy korun – a je to jedna z nejmenších pojišťoven. Čili to, že by se mělo zvyšovat pojistné, je problém zástupný – návrh pojišťoven. Takže prosím, neberte to jako politickou věc, ale berte to jako věc, která je systémová a platná v celé Evropě.

Takže to je zatím v úvodu všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já děkuji panu poslanci Chladovi. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru, výboru pro bezpečnost a hospodářskému výboru. Usnesení výboru vám byla doručena jako tisky 709/2 až 709/5. Poprosím jednotlivé zpravodaje výborů, aby se ujali slova a informovali nás o jednání. Prvním by byl pan poslanec František Laudát, zpravodaj výboru rozpočtového. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já se domnívám, že tento návrh tady byl velice obsáhle diskutován již v prvním čtení. Pan předkladatel zřejmě vystoupí i s postojem Ministerstva financí, takže spíš by byl asi kvalifikovanější. Na rozpočtovém výboru proběhla velice rozsáhlá diskuse, takže samozřejmě čekám, že zde bude vznesen komplexní pozměňovací návrh, a proto bych spíš nechal slovo jemu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji rozpočtového výboru. Za výbor pro bezpečnost promluví jeho zpravodaj pan poslanec Václav Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Výbor pro bezpečnost na své 16. schůzi dne 16. března 2013 přijal usnesení s

pořadovým číslem 53, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky schválit návrh tohoto zákona ve znění komplexního pozměňovacího návrhu. Já ho nebudu teď číst, protože je uveden v systému pod č. 5702. Dále pak výbor pro bezpečnost pověřil předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, zmocnil zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, a zmocnil zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy nemající vliv na věcný obsah návrhu tohoto zákona.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Do třetice zpravodajem výboru hospodářského byl určen pan poslanec Čechlovský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Čechlovský: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Také hospodářský výbor doporučil Poslanecké sněmovně projednat a schválit tento sněmovní tisk, také hospodářský výbor doporučil schválit tento tisk ve znění schváleného komplexního pozměňovacího návrhu, který je součástí onoho tisku 709/4. Jenom pro pořádek, až se pak bude ve třetím čtení pracovat s tímto tiskem, bych upozornil na to, že tři výbory doporučily Sněmovně tento návrh zákona se třemi různými komplexními pozměňovacími návrhy. Protože hospodářský výbor byl v pořadí jako poslední, tak schválil pozměňovací návrh, který před ním schválil bezpečnostní výbor, i se zapracováním jedné legislativně technické úpravy, a proto bych za sebe doporučil, abychom se následně případně ve třetím čtení řídili usnesením hospodářského výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji Čechlovskému. Otevírám obecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Klučka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Mé vystoupení bude velice krátké. Chci všem kolegům říci jedno jediné. Nepodlehnete prosím tlaku pojišťoven, rétorice pojišťoven, které mluví, že budou zvyšovat zákonné pojištění. Zákonné pojištění je dostatečně vysoké na to, aby se z toho platily úkony související s prevencí dopravních nehod, aby se v tom zobrazila celá silniční bezpečnost a mohli být spokojeni nejen řidiči, ale i pojišťovny.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Klučkovi.

Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pane kolego. Pan poslanec Braný.

Poslanec Petr Braný: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, patřím mezi ty, kteří tento návrh budou podporovat, i když si myslím, že to je řešení něčeho za vládu. A neřadil bych to do systémových opatření evropského ražení. Ale když kolega Klučka tady hovořil o tom „nepodlehne tlaku pojišťoven“, mně se zdá, že předkladatelé podlehli tlaku, protože dali 6 % a tento je teď na polovině, na 3 %. Ale možná, že to bylo racionálně a byl to jiný důvod.

Já bych tady nehledal protivníky, to znamená, kdo fandí hasičům, a já se k nim samozřejmě řadím, a kdo fandí pojišťovnám, protože ten spor je trochu zbytečně vyhocen. Ona je to otázka, jak se stavíme vůbec k zabezpečení určité kvality života, zejména v období, když nastávají krizové momenty. A to je to, co nám tady vykrývají dobrovolní hasiči, ale i hasiči z povolání, kteří to mají jako celoživotní povolání, a co řeší i další bezpečnostní složky. Toto vidím jako malou náplast. Aspoň něco učiníme – když jsme tady měli ještě z návrhů z minulosti. Ale varoval bych před tím, abychom se tady tímto způsobem vymezovali, protože tisk už to udělá za nás. A už něco začal. Už jsem si toho všiml, jak se vede kampaň – jestli se bude, nebo nebude jinak platit a co má na to vliv a co na to vliv nemá.

Já si myslím, že my bychom měli být ti, kteří když přijmeme nějaké opatření, dokážeme ho i vysvětlit. A tady si myslím jediné – jsem s předkladateli v rozporu – nevidím to jako systémové. Ale učiníme aspoň něco a podpořme tu bohubilou činnost, kterou vykonávají tyto složky, o kterých se v předmětném komplexním návrhu teď hovoří.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Branému. Do rozpravy se hlásí pan poslanec Boris Šťastný. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Boris Šťastný: Hezký den. Vážený pane předsedajícím, dámy a pánové, já jsem v průběhu prvního čtení zde mohutně vystupoval, nakolik miluji hasiče. Tak mohutně, že se ta replika dostala dokonce do silvestrovského vysílání. Já bych proto chtěl teď už jen velmi stručně zopakovat a připomenout všem kolegyním a kolegům ideovou podstatu tohoto návrhu.

Přeci stát má povinnost zajišťovat občanům určité penzum služeb! Je to obrana země, je to bezpečnost, je to zajištění požární ochrany, integrovaného záchranného systému atd. Na to občané platí příslušné daně. Jestliže se stát rozhodne zcela ideově chybně, spíše řekl bych levicově chybně, přerozdělovat systém placení soukromého pojištění, soukromého

pojistného, soukromým subjektům směrem k financování, zajištění potřeb, které stát má z jiných daní občanům garantovat, je to nesmyslné zvěrstvo. Já to chci ještě jednou říct: je to nesmyslné zvěrstvo! A tady nehovořím populisticky o tom, že statisíce, možná miliony našich spoluobčanů budou bít za tento přístup možná zvýšením pojistek za jejich povinné ručení. Je to o tom, že já bych stejně tak mohl zde argumentovat, že k dopravním nehodám jezdí zdravotničtí záchranáři a že bychom mohli zvednout povinné ručení o dalších x procent, aby prostě přijela sanitka se záchranáři na místo a byla zajištěna pomoc. Ale to by byl přece stejný nesmysl jako nesmysl přispívat takto na Hasičský záchranný sbor.

Občané platí ze svých daní, resp. ze systému zdravotního pojištění, lékařskou péči. A případně, pokud neplatí zdravotní pojištění a plátcem pojistného za ně je stát, tak je to opět přerozděleno ze systému daní. Já chci velmi varovat před tímto účelovým přerozdělováním peněz přes soukromé společnosti. Je to nejenom nesystémové. Je to strašně nespravedlivé vůči všem soukromým subjektům, které by tato pravicová vláda měla hájit. A je povinností, aby je hájila. A je to také nespravedlivé samozřejmě i vůči občanům. Občané mají nárok, resp. právo na to, abychom se tady bili za to, aby ty stovky milionů, které chybějí v systému nebo které by potřeboval systém Hasičského záchranného sboru a jeho služby pro občany, byly zaplacené z příslušné kapitoly Ministerstva financí, nikoli tímto nesystémovým přerozdělováním. Já před tím opravdu velmi varuji. Zítra se můžeme dostat do situace, že budeme takto přerozdělovat na holinky policistů, čepice policistů, pistole vojáků. (Tleskání poslanců sociální demokracie.) Příklad se můžeme rozhodnout, že tímto způsobem budeme financovat českou armádu nebo nějaký jiný sbor, který má stát zajišťovat finančně jiným způsobem.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Šťastnému. Nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Kováčik. Pane poslanče, máte dvě minuty. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, nedá mi to, musím reagovat. Zejména na poznámku předřečníka, kterou jsem alespoň já pochopil tak, jako by všechno, cokoli je levicové, je chybné. Levicově chybně přerozdělovat řekl. No, víte, já osobně si myslím, že zásadní rozdíl mezi levicí a pravicí je ten, že zatímco levice myslí na většinu lidí, pravice pouze na sebe, tedy osobně na sebe. A to přerozdělování vypadá podobně. Zatímco levice přerozděluje ve prospěch většiny, pravice přerozděluje ve prospěch vlastních personálních, osobních, kapes. Ale to tak je celou tu dobu.

A jinak děkuji panu předřečníkovi, že tady ve svých posledních větách věrně popsal výsledek téměř osmileté vlády pravice. Až tam to došlo, že se musí k oprávněným potřebám Hasičského záchranného sboru přistupovat tímto způsobem, protože prostě na to jinak není. Já si myslím, že nejen ti hasiči, ale i ostatní občané to vidí. A že jestliže máme jakž takž pokryty zdravotní služby a ostatní, tak tahle ta součást integrovaného záchranného systému, teď myslím hasičstvo, je potřeba – a po všech těch kauzách, které byly, a případech, kdy hasiči nasazovali svoje životy –, abychom na ně mysleli a abychom tento návrh podpořili. To není hloupé, chybné levicové přerozdělování. To je jenom napravování toho, co tady je výsledkem minulých vlád.

Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. Další faktická poznámka je pan poslanec Boris Šťastný. Pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený spoluobčané, až vám vaše pojišťovna – a budou vás statisíce a miliony – možná už v tomto, respektive v příštím roce pošle účtenku na vyšší povinné ručení, poděkujte za to levicovému přerozdělení této Sněmovny ze strany sociální demokracie a komunistické strany. Je mi velmi líto, pravice v této Sněmovně, Občanská demokratická strana, se tomuto snaží zabránit. Nevím, jestli se nám to podaří. Uděláme pro to maximum, ale věřte tomu, že až vám ten účet přijde, víte, komu můžete poděkovat. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další faktická poznámka je pan poslanec Kováčik. Potom s faktickou pan poslanec Paroubek.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane kolego prostřednictvím pana předsedající, zákon ještě zdaleka není schválen, ale pojišťovny podle informací z médií už avizovaly, že budou zvedat povinné ručení. Takže nestraňte, že něco takového je důsledkem toho, že se tady nějakým způsobem snažíme pomoci hasičům. Tady jde o to, že pojišťovny mají dostatek prostoru pro to, aby tím, že ve prospěch hasičů ty prostředky uvolní, si ještě pokryly svoje odůvodněné náklady a měly svoje odůvodněné zisky. Ony totiž ušetří na tom, že když hasiči budou lépe vybaveni, že když hasiči budou funkčnější, tak nebudou tak velké škody a nebudou muset mít tak veliké plnění.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak. To byl pan poslanec Kováčik.

s faktickou poznámkou. Další faktická poznámka – pan poslanec Jiří Paroubek. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, pan poslanec Šťastný je důsledný v této věci. Já ho tady poslouchám v této záležitosti už několikrát. Slyšel jsem tady bouřlivý potlesk z řad pravicových poslanců, kteří mají na jednu dojemnou péči o kapsy našich spoluobčanů. Když se jednalo například o navýšení sazby DPH, tak jsem tady tuhle dojemnou péči tedy neviděl.

A pokud jde o ten argument, který pan poslanec prostřednictvím předsedajícího použil, to znamená, že dojde k navýšení povinného pojištění – no, k tomu dochází stejně, to není žádný argument.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byl pan poslanec Paroubek s faktickou. Mám zde ještě řádnou přihlášku pana poslance Tejce. Pane kolego, prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, na začátek svého slova bych požádal o jednu věc – abychom se tady zrovna u tohoto zákona nenapadali z pravicovosti a z levicovosti. Samozřejmě rozumím tomu, že do značné míry pro řadu poslanců ten způsob, jakým se snažíme teď řešit problémy, které jsou dlouhodobé, nemusí být přijatelný. To samozřejmě mohou zde z tohoto místa říkat, mohou proti tomu zákonu hlasovat, ale rozhodně bych rád, aby ten zákon nebyl označován za tu levicový, tu pravicový, protože o nic takového tady nejde.

Pan poslanec Šťastný by měl snad možná i částečně pravdu, kdyby to bylo svobodné podnikání, to, co pojišťovny provádějí s takzvaným povinným ručením. Já bych také chtěl svobodně podnikat, kdyby mi zákon garantoval přísun klientů, a to klientů, kteří si nemohou vybrat. Mohou si vybrat jediné mezi pojišťovnami, ale nemohou si vybrat mezi tím, zda takové pojištění uzavřou, či neuzavřou. Takže v tomto smyslu neplatí úplně absolutně argument, že se jedná o nějaké svobodné podnikání, kterému by Poslanecká sněmovna, pokud ten zákon přijme, měla bránit.

Já jsem se tady vždy v těch posledních šesti sedmi letech, co jsem poslancem, bral za to a přesvědčoval své kolegy, že hasiči, ale i policie jsou v mnoha ohledech podfinancováni. Tu se mi dařilo přesvědčit společně s kolegy pravice ministry vnitra pravicových vlád, že tomu tak je, a došlo k navýšení prostředků. Tu se mi to nepodařilo. Nicméně nikdy jsem si nevšiml, že by tady se mnou stejně vystupoval pan poslanec Šťastný a poukazyval na to, že Hasičský záchranný sbor je hrubě podfinancován, zejména tedy v těch posledních letech.

O poznámce o záchranářích, jak o nich hovořil pan poslanec Šťastný. Ano, měl by pravdu, ale pravdu nemá, protože ten zákon, tak jak je upraven v komplexním pozměňovacím návrhu, pamatuje právě i na integrovaný záchranný systém. To znamená, skutečně pamatuje na všechny složky, které jezdí k dopravním nehodám. A cílem toho návrhu je, aby skutečně prostředky, které budou vybrány z povinného ručení, směřovaly právě do těch oblastí, které souvisí s dopravou a které souvisí s tím, že se sníží náklady pojišťoven na výplatu, bude méně nehod, bude méně škody na zdraví. To znamená, pojišťovny ušetří. Ale hlavně to ušetří životy a zdraví lidí, kteří se mohou stát obětí dopravní nehody. Myslím, že skutečně každý, jestli jede v autě za tři miliony, nebo v autě za třicet tisíc, ocení to, když se k němu pomoc dostane rychle a především když hasiči mají takové vybavení, kdy jsou schopni ho z toho vraku třeba zničeného dostat včas, aby ho mohla převézt rychle záchranná služba. Tohle není o levicovosti a pravicovosti. Tohle je o systému, který prostě musí fungovat v každé zemi.

A k tomu, jestli pojišťovny musí zdražovat. Já jsem přesvědčen, že nejenže nemusí, ale ani nesmějí, protože v posledních deseti letech pojišťovny vybraly každý rok o deset miliard korun víc, než kolik vyplatily na škodách. Víím, že neplatí a nemůže platit automatická rovnice, že když dvacet dvě miliardy vyberou a deset vyplatí, že dvanáct miliard je zisk. Tak tomu samozřejmě není. Jsou tam náklady. Jsou tam náklady pojišťoven a je tam jakýsi výpočet rizika do budoucna. Ale problém je, že to riziko, ten způsob výpočtu zná v tomto státě zhruba deset lidí. A já jsem přesvědčen, že není pravdou, že pro budoucí rizika je potřeba započítat každý rok osm nebo devět miliard korun a že na tom pojištění žádný zisk není. Tak to prostě není. Já jsem přesvědčen, že to, co platí, je, že pokud dvacet dva miliard se vybere a deset se vyplatí a zbytek se ponechává na zisk, na rizika a na náklady toho systému, tak je ten systém značně neefektivní a bude potřeba uvažovat o jeho změně, pokud pojišťovny i nadále budou kritizovat. Můj názor je, že kdyby například třeba Česká pošta jako státní podnik poskytovala toto povinné ručení, čistě by vybrala prostředky, které jsou potřeba ten konkrétní rok, odrazila by to v ceně povinného ručení, přispěla by na hasiče možná násobně víc, než jak je tomu nyní, započítala by si zisk a započítala by si náklady toho systému, tak jsme možná někde o třetinu levnější na tom povinném ručení a místo toho, aby lidé měli dražší povinné ručení, tak by ho měli možná o třetinu levnější.

Takže podle mého názoru je chyba v tom systému, tak jak dnes funguje, a chyba možná také v orgánech, které mají kontrolovat to, zda vůbec náklady pojišťoven, to započítání rizika, odráží realitu. V tomto smyslu podle mého názoru nemůže dojít ke zdražení povinného ručení. Pokud dojde ke zdražení povinného ručení, říkám sám za sebe, budu-li ještě v této Poslanecké sněmovně v příštím volebním období, budu iniciovat změnu

systému výběru povinného ručení tak, aby bylo levnější a aby se i na hasiče dostalo. Protože také bych nesouhlasil s tím, aby to, co mají platit pojišťovny, to, co má být odvodem od pojišťoven, bylo automaticky přeúčtováno komukoliv, kdo si uzavře povinné ručení. Nehledě na to, že podle mých informací, a věřím, že jsou ověřitelné, na Slovensku došlo k zavedení odvodu osmi procent a nedošlo k žádnému razantnímu nárůstu nebo téměř k žádnému nárůstu povinného ručení. To znamená, trh to samozřejmě absorboval.

Takže to, o co tady jde, je snaha pojišťoven strašit, snaha pojišťoven zabránit tomu, aby část zisků, a podle mého názoru velmi slušných zisků, byla převedena ve prospěch těch, díky kterým mimo jiné ty zisky zvyšují, díky těm, kteří tyto zisky jsou schopni chránit tím, že například jsou schopni zabránit vyšší škodě u dopravní nehody.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Mám zde faktickou poznámku pana poslance Šťastného, kterému uděluji slovo a má své dvě minuty. Pane kolego, prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Moc se omlouvám, pane předsedající, dámy a pánové, ale já to musím říci. Můj předřečník ze sociální demokracie právě teď popsal, jakým způsobem si představuje sociální demokracie budoucnost naší země. On řekl kromě toho, že občanům tento návrh chce zvýšit povinné ručení, tak řekl, že pokud sociální demokracie bude mít možnost o tom v příštím volebním období rozhodovat, tak začne brutálním způsobem zasahovat do soukromého podnikání. Čili když pomineme to, že na sjezdu sociální demokracie o víkendu zazněly návrhy na likvidaci vlastně živnostníků a živnostenského podnikání nehorázným navýšením daní pro tyto údajné parazity, tak v tuto chvíli kromě toho sociální demokracie podle slov mého předřečníka chce zásadním způsobem začít regulovat pojišťovny.

A samozřejmě kromě toho, tak jak zaznělo i na vašem sjezdu, chcete zavést mimořádnou 30procentní daň nejenom pro pojišťovny, ale i pro energetické společnosti, bankovní instituce, mobilní operátory atd. A já se ptám: Znamená to, že sociální demokracie kromě toho, že začne likvidovat české hospodářství ve svých návrzích tím, že zavede mimořádné 30procentní zdanění, a tím samozřejmě zdraží veškeré služby pro občany, tedy telefonování, bankovní poplatky, pojištění atd., tak kromě toho ještě nařídí silnější regulaci těchto institucí? (Upozornění na časový limit.) A nebylo by lepší tedy rovnou znárodnit?

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Na vaše otázky vám zcela

jistě odpoví pan poslanec Tejc ve faktické poznámce, která teď začíná. Máte dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Chtěl bych uklidnit pana poslance Šťastného, že pokud získáme prostředky do státního rozpočtu třeba od monopolů, jakými jsou energetické společnosti, tak je jistě spravedlivě přerozdělíme. Aby byl klidný.

Nicméně stále chci, a chci, aby to tady nezapadlo – přece tady není nějaký svobodný trh, kde si někdo může a nemusí uzavřít pojistku. Tady se prostě roztrhl pytel s podnikateli v posledních deseti letech, kteří podnikají, hrají si na velké podnikatele, ale podnikají s veřejnými penězi.

A v tomto případě je to sice případ trochu odlišný, ale samozřejmě vychází z toho, že je zde zákonná povinnost uzavírat pojištění, a pak samozřejmě nemáte na výběr, není to úplně svobodný trh. A já jsem přesvědčen, že ve chvíli, kdy ten trh nefunguje, kdy místo toho, aby pojištění, místo té částky, která stojí dnes, stálo možná o třetinu méně, tak se dnes ještě přeme o to, jestli přestože tedy nedojde ke snížení o 30 procent, tak místo toho je ještě problém, aby 3 % z této částky byla odváděna ve prospěch veřejně prospěšných účelů, tedy pro hasiče, integrovaný záchranný systém, který slouží lidem.

To považuji skutečně za velký rozdíl v našem a vašem pojetí, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslance Šťastný, protože tady nejde o svobodné podnikání bez jakýchkoliv přívlastků, tak jak byste si ho možná vy představoval. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Já se chci vyjádřit k jedné věci, kterou považuji za zcela manipulativní, a to je otázka, zda to je systémové, nebo ne. Pokud si řekneme zcela jasně, že existuje svobodný trh podnikání v pojišťovnictví a něco je dáno ze zákona, že pojištěno být musí, tak v tom případě je právo zákonodárce stanovit takovému podnikání také podmínky. A tohle je systémová podmínka toho, aby někdo vůbec fungoval v pojišťovnictví jako v systému podnikatelském. Tak buď nemůže být zákonem stanovena povinnost pojistit, pak bych samozřejmě rozuměl argumentaci pana kolegy Šťastného, ale jakmile mám povinnost se pojistit na to nebo na ono, tak potom samozřejmě taková povinnost musí stíhat i toho, kdo v tom systému podniká.

To je stejné, jako že nemáme dosud žádné stanovené podmínky na to, že existuje povinná STK. A já když se podívám, nezlobte se na mě, na každé druhé pondělí poslaneckého dne, tak zjišťuji, že stanice technické kon-

troly dávají razítka, promiňte mi, spíš podle známostí než podle stavu vozidla. A jestliže se na to nepodíváme v nějaké blízké budoucnosti jako zákonodárci, tak se nám může stát, že technický stav vozidel bude příčinou mnoha nehod, které možná budeme řešit z povinného pojištění v hromadné dopravě nebo ve veřejné dopravě na pozemních komunikacích.

Ano, kdyby, promiňte mi, tento zákonodárny sbor v minulosti přijal rozhodnutí, která mohla být systémově v jiné pozici, to znamená, že bychom upravovali jednotlivé systémy fungování – já nebudu nikomu vstupovat do svědomí, ale předkládal jsem v této Poslanecké sněmovně v jednom z minulých volebních období zákon o horské službě, kde tento návrh byl už zapracován, a je to návrh, který funguje ve Spolkové republice Německo, funguje ve Švýcarsku, a řekněte mi, jestli to tam je snad nesystémový prvek. Je to tam prvek systému takového pojištění, které je ze zákona povinné.

Tak co mi tady vykládáte o nesystémovosti? To přece tak vůbec není! Tak buď si v tom systému řekneme, jaká jsou pravidla, a pak je musí dodržovat i ti pojištění i ti, kteří je pojišťují. V tomto ohledu já jsem přesvědčen, že to je systémový prvek, a jako se systémovým prvkem s tím pracujeme. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Vojtěchu Filipovi, který byl zatím posledním, který vystoupil v obecné rozpravě. Ještě se hlásí pan poslanec Krátký. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Krátký: Dobrý večer, pane předsedající, kolegové, kolegyně. Já bych se přece jenom také rád vrátil k řeči pana kolegy Šťastného k oblasti přerozdělování.

Máme to levicové, to jsme si vyslechli. Víme, jak tam sociální demokracie bude vládnout, až se dostane k moci. Ale já bych rád zůstal u toho, jak nám funguje to pravicové přerozdělování daní, o kterých jste mluvil, že se dnes vybírají. Vaše oblast je zdravotnictví, moje určitě ne. Ale já jsem z regionu, kde daně platí všichni, i zdravotníci, kde víme, že máme nějaké vládní nařízení 307, které v příloze říká, jaké ambulantní služby mají být do jaké doby zajištěny. Pane doktore Šťastný, vezměte si u nás třeba tu revmatologii –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já vás prosím, abyste se na pana kolegu Šťastného obracel mým prostřednictvím. Děkuji.

Poslanec Jiří Krátký: Prostřednictvím pana předsedajícího, já bych vás poprosil, víte, my už tam skutečně za ty daně nedostáváme vůbec nic. Já vím, že v metropoli to máme, tam se nám to daří, dokonce doktory můžeme přeplatit. Ale já si vzpomínám, že jsem ležel s manželkou v jedné

posteli, a když jsme nemohli kdysi dostat do zdravotnictví do těch periférií doktory, tak se jim dal prostě příhraniční poplatek. Ale dnes jim nedáme, dnes máme knížky IZIP nebo bůhví jaké další programy, které stojí miliardy, desítky milionů stojí poplatky na udržování, ale nic nefunguje.

To je vaše pravicové přerozdělování! Já chci za naše stávající daně, za vaše pravicové rozdělování pořádné služby! Nic jiného! (Potlesk zleva, souhlasné výkřiky.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byl pan poslanec Krátký. Zeptám se, jestli ještě někdo má zájem vystoupit v obecné rozpravě. Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Abychom dodrželi literu jednacího řádu, tak poprosím ty zpravodaje, kteří uvedli pozměňující návrh, mám pocit, že to byli všichni tři, aby se na příslušný pozměňující návrh v podrobné rozpravě odkázali. Slovo má pan předkladatel.

Poslanec Rudolf Chlad: Děkuji za slovo. Přihlašuji se k pozměňovacímu komplexnímu návrhu 5702. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále prosím o vystoupení pana poslance Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám. V souvislosti s tím, co jsem četl jako usnesení bezpečnostního výboru, předložím jednu legislativně technickou úpravu, kterou bych vázal na pozměňovací návrh, který byl schválen hospodářským výborem s tou legislativní úpravou. Můj legislativně technický návrh zní: V části druhé článek II v § 3a odst. 5 se ve větě třetí a čtvrté za slovo „zřizovatele“ vkládá slovo „jednotky“.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Vysloužil.

Poslanec Radim Vysloužil: Vážený pane místopředsedo, členko vlády, kolegyně, kolegové, já se pouze přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému evidován jako sněmovní dokument číslo 5967.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Čechlovský.

Poslanec Jan Čechlovský: Já se tedy ještě v této rozpravě za hospodářský výbor přihlašuji k tomu, co schválil hospodářský výbor s komplexním pozměňovacím návrhem, což je číslo tisku 709/4. (V sále je rušno.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Pokud tomu tak není, podrobnou rozpravu ukončím. Dám prostor pro případná závěrečná slova. Zeptám se zpravodajů, jestli chtějí vystoupit. Pan navrhovatel, nebo zástupce navrhovatelů, chce vystoupit. Pane poslanče, máte slovo. Pan poslanec Chlad.

Poslanec Rudolf Chlad: Děkuji. Jenom velice krátce. Prosím vás pěkně, vaším prostřednictvím panu doktoru Šťastnému. Jestliže –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám. Prosím kolegy a kolegyně o klid. Přece jen mám potíže slyšet pana poslance.

Poslanec Rudolf Chlad: Mě velice mrzí, a na začátku jsem řekl, že jsem to nechtěl absolutně barvit na levou a pravou. Opravdu, není to tak.

Prostřednictvím pana předsedajícího panu doktorovi Šťastnému: Jestliže potom tedy je celá Evropa levicová, když to takhle funguje všude, tak potom – kývá hlavou, takže asi opravdu Evropa je úplně levicová.

Ještě jednu věc, o které pořád mluvíme, a není to pochopeno. Hasičský záchranný sbor a jednotky dobrovolných hasičů dělají úklidové práce, které nejsou ze zákona povinné. Vždyť to je tak zcela jednoznačný argument.

Prostě nejsou povinni dělat to, co dělají, a platíme je z vlastních kapes. A teď to má jít z kapes motoristů, ne navýšením, ale z toho, co ty pojišťovny vybírají, ty miliardy, aby mohly uklízet práce dělat za peníze jiné, než jsou občanů. Čili je to opravdu úplně jinak. Já prostě nevím, jak už bych to jinak měl říct.

A ještě jednou říkám: nejmenší pojišťovna Slávie – čtvrt miliardy čistého zisku za rok. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: To bylo závěrečné slovo pana předkladatele. Nic dalšího k projednání či hlasování v tomto bodu nemáme a já ukončím druhé čtení tohoto návrhu.

Dalším bodem je bod číslo 18, nicméně obdržel jsem omluvu pana senátora Nenutla, který se nemůže účastnit projednávání tohoto bodu, a tudíž tento bod propadá na konec bloku druhých čtení. Velmi se omlouvám všem těm, kteří jsou přihlášení, ale budou muset s touto přihláškou a promluvou vydržet až na konec tohoto bloku.

Budeme pokračovat bodem číslo 20, což je

20.

Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - druhé čtení

Poprosím, aby se slova ujal z pověření Zastupitelstva Ústeckého kraje jeho člen a poslanec pan Josef Šenfeld. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážení kolegové, návrh projednávaný Poslaneckou sněmovnou jako sněmovní tisk číslo 495 byl součástí původního tzv. ústeckého balíčku, připravovaného Ústeckým krajem od počátku roku 2010 v zájmu zlepšení sociální situace občanů na lokální a regionální úrovni.

Návrh zákona o provozování sázkových her připravovaný Ministerstvem financí byl předložen k projednání vládě opakovaně, přičemž naposledy vláda na svém jednání dne 15. srpna 2012 sice návrh schválila s úpravami podle připomínek předsedkyně Legislativní rady vlády ze dne 7. května 2012, ale uložila návrh zákona podrobit notifikační proceduře o slučitelnosti návrhu zákona s právem Evropské unie. Podstatou notifikace je eliminace překážek řádného fungování vnitřního trhu s cílem se vyhnout zavedení zpětných opatření k nápravě. Nyní se tímto zákonem měla naposledy zabývat vláda dne 13. 3. tohoto roku. Ministerstvo financí navrhlo vládě revokaci usnesení vlády č. 597 ze dne 15. 8. 2012, kterým byl schválen návrh zákona o provozování sázkových her a udělení mandátu k jejich přepracování v souladu s právem Evropské unie.

Vládou připravovaný návrh zákona, byť má ambici komplexně a koncepčně nahradit stávající právní úpravu loterijního zákona, jde proti základním trendům, které je nutno v oblasti regulace hazardu sledovat. Na zvýšení netransparentnosti podnikání v této oblasti a vytváření podmínek pro nežádoucí praní špinavých peněz upozornila mimo jiné organizace Transparency International a další neziskové organizace, které se ve své činnosti zabývají řešením negativních dopadů hazardu do lidských životů, např. pomocí osobám propadlým gamblerství. Na řadu nedostatků stávající podoby návrhu zákona výslovně upozornila sama jeho důvodová zpráva. (V sále je velký hluk.)

Z pohledu Ústeckého kraje je zcela nepřijatelné zejména potlačování

vlivu obcí na to, které hazardní aktivity budou na jeho území provozovány, nedostatečná úprava bezúhonnosti osob oprávněných k podnikání na hazardním trhu a nedostatečný podklad pro regulaci novodobých forem hazardu realizovaných prostřednictvím sítě internet. Závaznou vyhlášku nevztahuje... až do 31. prosince 2014... Pardon...

Jsem přesvědčen, že návrh ve stávající podobě není přijatelným podkladem pro koncepční změnu právní úpravy všech v úvahu přicházejících forem hazardu na území České republiky. A jak je již dnes zcela zjevné, cesta vedoucí k jeho dopracování a přijetí bude ještě velmi dlouhá. Proto považuji i za stávající situace za zcela nezbytné zabývat se návrhem Ústeckého kraje, který reaguje z pozice vyššího územního samosprávného celku na nejzásadnější problémy spojené s provozováním loterií a dalších forem hazardu, které neodstranily ani novelizační zásahy přijaté v nedávné době. Je od počátku vědomým záměrem předkladatele řešit jen některé problémy související s regulací loterií a jiných podobných her, neboť považujeme za zodpovědné realizovat svou zákonodárnou iniciativu výlučně ve vztahu k těmto problémům, o nichž získáváme při výkonu svých kompetencí přímé poznatky.

Ve svém návrhu se Ústecký kraj zaměřil na řešení otázek palčivých pro úroveň regionální a lokální a pro občany jako takové. Za výchozí princip nebyl zvolen úzce ekonomický pohled. Zaměření Ústeckého kraje je mnohem širší, zejména na problematiku vztahu hazardního byznysu k ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti a na eliminaci negativních sociálních jevů spojených s provozováním loterií, na skutečné posílení role obecních samospráv v problematice povolování heren v jednotlivých obcích a problémy úzce související.

Vzhledem k urgentnosti problémů, které má návrh Ústeckého kraje řešit

–

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám. Kolegyně a kolegové, prosím o klid! Já vás potěším zprávou, že toto bude poslední bod dnešního jednání, další bod otvírat nebudeme. Ale prosím, ještě vydržme a nechme pana předkladatele v důstojné atmosféře pronést svou zprávu. Děkuji.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji. Vzhledem k urgentnosti problémů, které má návrh Ústeckého kraje řešit, nelze přijetí tohoto řešení odkládat, přestože v době relativně nedávné proběhly již některé novelizační zásahy.

Nyní k zásadním změnám zákona o loteriích obsažených v návrhu kraje.

Je nezbytné, aby obec mohla regulovat všechny pro obec rizikové dru-

hy loterií a podobných her prostřednictvím účastenství ve všech povolovacích řízeních a v rámci vydávaných obecně závazných vyhlášek, a to včetně těch, které v budoucnu přinese technologický vývoj. Toto má oporu v nálezů Ústavního soudu ze dne 7. září roku 2011. Obec, na jejímž území má být loterie nebo jiná podobná hra provozována, je účastníkem všech řízení o vydání povolení k provozování loterie nebo jiné podobné hry podle tohoto zákona pouze s výjimkou řízení, v nichž obecní úřad pro svůj správní obvod přímo povoluje tombolu nebo loterie s omezenou herní jistinou. Obci není předem omezováno, jakými argumenty je povinna své stanovisko v řízení odůvodnit. Nyní platná právní úprava rovněž obsahuje přechodné ustanovení, že na vymezenou množinu povolení, která byla vydána mimo jiné podle § 50 odst. 3 zákona o loteriích ve znění účinném před 1. lednem 2012, se zmocnění obce vydávat obecně závaznou vyhlášku nevztahuje až do 31. prosince 2014. Návrh Ústeckého kraje obsahuje pro obec mnohem příznivější přechodné ustanovení, které jim umožní řešit obecně závaznou vyhláškou vymezené hazardní aktivity na svém území v mnohem kratším časovém horizontu.

Návrh Ústeckého kraje rovněž vytváří nový mechanismus povolování loterií a jiných podobných her ve smyslu § 2 písm. i) zákona o novelizovaném ustanovení § 2 písm. j) zákona o loteriích. Vyjmenované subjekty – BIS, Úřad pro zahraniční styky a informace, krajské ředitelství Policie České republiky, zastupitelstvo obce – jsou rozhodujícími hráči na poli ochrany vnitřní bezpečnosti státu a jeho obyvatel. Proto jejich souhlas musí být podmiňujícím faktorem pro vydání příslušného povolení, které vydává stát prostřednictvím Ministerstva financí České republiky. Povolení jsou ministerstvem vydávána na dobu v řádu let. Vzhledem k dlouhodobosti těchto povolení je o to podstatnější pečlivější nastavení podmínek pro jejich vydávání. Obce tak dle návrhu kraje získávají další zásadní právní nástroj pro eliminaci nežádoucích společenských jevů na svém území vzhledem k tomu, že i ony budou předmětný souhlas nesouhlas vydávat, a to zcela dle uvážení zastupitelstva té které konkrétní obce.

Dle našeho návrhu každý provozovatel musí bezpodmínečně splnit ještě přísnější podmínky bezúhonnosti.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se znovu velmi omlouvám. Chtěl bych se zeptat, jak dlouho máte naplánované své vystoupení, z jednoho prostého důvodu. Pokud by to bylo delší vystoupení, tak bych tento bod přerušil a ukončil jednací den. Pokud vaše vystoupení lze nazvat krátkým, tak bychom tento bod projednali. Nechám to plně na vás.

Poslanec Josef Šenfeld: Já to odhaduji ještě tak na pět minut.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já si myslím, že v tom případě přerušíme projednávání tohoto bodu a ukončíme dnešní jednací den. Velmi se omlouvám, ale čas je neúprosný.

Dámy a pánové, děkuji. Končím jednací den a sejdem se zítra v 9 hodin.

(Jednání skončilo v 19.02 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
20. března 2013 v 9.00 hodin
Přítomno: 184 poslanců**

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Vážené dámy a pánové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 52. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji nejprve omluvené poslance. Na dnešní jednání se omlouvají tito poslanci: Bauer Jan – zahraniční cesta, z dopoledního jednání, paní poslankyně Černochová Jana ze zdravotních důvodů, pan poslanec Drobil Pavel z rodinných důvodů, paní poslankyně Fischerová Jana z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Hubáčková Gabriela z osobních důvodů, pan poslanec Kováčik Pavel z dopoledního jednání z osobních důvodů, pan poslanec Kubata Jan z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Lobkowicz Jaroslav z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Orgoníková Hana ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Parkanová Vlasta bez udání důvodu, pan poslanec Pekárek Roman z osobních důvodů, pan poslanec Roztočil Aleš do desáté hodiny z pracovních důvodů, pan poslanec Skokan Petr z odpoledního jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Vacek Martin ze zdravotních důvodů a pan poslanec Vidím Jan z důvodu zahraniční cesty. Dále doplňuji, že mi byla doručena omluva pana poslance Jiřího Štětiny, který se omlouvá v době od 9.30 až do 11.30 hodin dnešního jednacího dne, a to ze služebních důvodů.

Dále zde mám omluvenky členů vlády. Z dnešního jednání se omlouvá ministr zemědělství Petr Bendl, a to z dopoledního jednání z pracovních důvodů, ministr životního prostředí Tomáš Chalupa do 12. hodiny z pracovních důvodů, ministr obrany Vlastimil Pícek – pracovní důvody.

Pan poslanec Miroslav Váňa má náhradní kartu číslo 3.

Dámy a pánové, tím jsme se vypořádali s omluvami i s náhradními kartami.

Předtím než dám slovo panu poslanci Bártovi, kterého registruji, ještě vás seznámím s programem na dnešní jednání, s pevně zařazenými body.

Poprosím vás o trochu klidu v sále, tak abychom opravdu mohli začít efektivně jednat.

Na dnešní dopolední jednání máme pevně zařazené tyto body, a to v následujícím pořadí: bod 63, bod 19, bod 6, bod 28, bod 29 a bod 72. Pokud program nezměníme, pak bychom pokračovali zbývajícími body z bloku druhých čtení, a to bodem 20 a bodem 18, a dále pak by pokračovaly body z bloku prvních čtení. Ještě připomenu, že pro odpoled-

ní jednání máme také pevně zařazené body, a to bod 15, 16, 9, 7, 69, 70, 71, 26 a 27.

Sdílím, že pan poslanec Krupka má náhradní kartu číslo 11.

S přednostním právem se přihlásil pan poslanec Bárta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi z pozice předsedy politické strany Věci veřejné využít svého přednostního práva a při tomto středečním ránu si dovolit zařadit návrh na zařazení dvou nových bodů pro dnešní jednání Poslanecké sněmovny.

Včera jsem počkal, nebo rozhodl se nevystupovat a nenavrhovat tyto body, protože téma sKaret a téma situace na Ministerstvu sociálních věcí a práce stejně jako další navrhované body ze strany Věcí veřejných jsem považoval v danou chvíli za důležitější, nicméně druhý den Poslanecké sněmovny mi již nedá, abych si nedovolil předložit téma, které je dle mého názoru podobně zásadní jako problematika na Ministerstvu sociálních věcí a práce. (V sále je hlučno.)

Tím prvním bodem, který mi dovoluji navrhnout k zařazení, je Informace předsedy vlády k machinacím se státními obilnými rezervami. Tento bod vychází z informací z několika zásadních informací, které se objevily i v řadě médií, zároveň vychází i z podkladů pana poslance Josefa Novotného, který se této problematice nejenom, řekněme, k zemědělskému výboru, ale i vůbec k lumpárnám v oblasti zemědělství ve Věcech veřejných dlouhodobě zabývá.

Ty otázky v konkrétní rovině jsou v zásadě principiálně dvě. Jedna vychází z informací o prodeji, respektive uvolňování obilných rezerv v letech 2010, kdy na podzim roku 2010 bylo státem rozhodnuto snížení množství skladovaného obilí, a došlo tak následně k vyskladňování obilných sil. O tom, kdo bude muset vyskladnit svoje síla, rozhodoval takzvaný koordinátor skladování, který byl ze společnosti Zemědělské zásobování a nákupy Pomoraví, která je přímo ovládaná společností Agrofert Holding.

Řeknu to ještě jinak. V roce 2009, 2008 docházelo ke zbavování se státu z hlediska skladovacích prostor pod státními hmotnými rezervami a Zemědělské zásobování a nákupy, ZZN Pomoraví, byly jedny z posledních státních skladovacích prostor na obilí v rukou státu. Ty byly postupně privatizovány a shodou okolností skončily v rukou pana Babiše, stejně tak jako shodou okolností hmotné rezervy dále nechaly své hmotné rezervy skladovány mimo jiné právě v těchto skladovacích zprivatizovaných prostorech. A aby toho nebylo málo, tak koordinátorem, nebo chcete-li manažerem organizaci skladování těchto zásob na Moravě, zůstal přímo tento podnik, respektive zaměstnanci pana Babiše.

(Řečník se odmlčel pro hluk v sále.)

Já rozumím tomu, že sněmovna je plná jiných témat. Mrzí mě, že vás toto téma příliš nebaví, takže si dovolím přejít ke konkrétním číslům, která by vás možná mohla zaujmout.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Já vás poprosím o klid v sále. Jedná se o zařazení nových bodů. Dejte prosím prostor panu předsedovi Bártovi, ať může zdůvodnit tyto nově navrhované body. Prosím o klid v sále!

Pane předsedo, prosím, pokračujte.

Poslanec Vít Bárta: Děkuji, pane místopředsedo.

Tím, že se snížily státní hmotné rezervy, bylo na trh vyexpedováno obrovské množství obilí, které bylo prodáváno pod cenou. A o toto levné obilí byl samozřejmě velký zájem. Nanejvýš podezřelý je, že malým obchodníkům nebylo vůbec umožněno koupit toto obilí. Naopak, všechna zrníčka onoho obilí si podle dostupných zdrojů koupil pan Babiš. Toto obilí pak buď pan Babiš přímo spotřeboval, anebo bylo prodáno do zahraničí.

V konkrétních číslech: běžná cena na trhu v té době se pohybovala kolem 4800 Kč za tunu a cena, za kterou bylo toto obilí ze státních hmotných rezerv prodáváno, byla poloviční, a to 2400 Kč za tunu.

Tímto způsobem získal Agrofert oproti konkurenci obrovskou výhodu ve zdroji levného obilí, se kterým v tomto směru mohl manipulovat při držení takřka 50 % všech skladovacích prostor českého obilí zásadním způsobem ceny obilí na českém trhu. A samozřejmě následně s ohledem na jeho významné postavení v celém vertikálním oligopolu, nebo chcete-li v celém výrobním řetězci, nejde z tohoto hlediska jenom o toto skladování, ale následně mletí, to znamená jeho postavení v mlýnech a následně jeho postavení v pekárnách. (Trvalý silný hluk v sále.)

Je třeba v tomto směru říci, že státní fond hmotných rezerv, a proto v tomto směru se obracím na pana premiéra, je institucí řízenou velmi řekněme svébytným způsobem, kdy jenom podle zákona – připomínám, že šéfa státního fondu hmotných rezerv na návrh ministra průmyslu se souhlasem ministra financí schvaluje následně vláda, stejně tak případně odvolává šéfa státních hmotných rezerv. Vzhledem k tomu, že se státní hmotné rezervy v tomto duchu výrazně jaksi zpovídají ze své činnosti Bezpečnostní radě státu –

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Prátele, hluk v sále narůstá. Nezmenšil se ani není stabilní. Narůstá. Já vás opravdu prosím, nechte pana předsedu Bártu odůvodnit návrh nového bodu, ať o tom můžeme seriózně hlasovat. Jak na pravici, tak na levici, prosím, uklidněte se. Já ne-

dám slovo panu předsedovi, dokud zde nebude klid. Já vás prosím, uklidněte se! (Chvilí čeká.) Ještě trochu! (Čeká.)

Pane předsedo, prosím, pokračujte.

Poslanec Vít Bárta: Děkuji vám, pane místopředsedo.

Já si dovoluji pokračovat trochu z jiného období, nikoliv z roku 2010. Připomenu zásadní informace časopisu Euro z prosince loňského roku. Je velmi evidentní, že minimálně došlo ke snaze opakovat stejnou situaci, ke které došlo v roce 2010. V tomto směru byl podle informací časopisu Euro předložen vládě návrh, aby došlo k uvolnění 100 tis. tun obilí, a vzhledem k tomu, že strategické zásoby by byly sníženy pod povolený limit, museli o této transakci rozhodnout na vládě. Nicméně cena v tomto směru se opět výrazně lišila od ceny na trhu. Materiál kalkuloval s cenou krmné pšenice ve výši 4500 Kč za tunu, na volném trhu se ovšem obilí prodávalo za 6000 Kč za tunu a více.

Jinými slovy řečeno, existují zde opakovaně jednoznačné zásadní informace o tom, že dochází k nevýhodnému levnému prodeji, k spekulativnímu prodeji obilí ze státních hmotných rezerv, se kterými tady spekuluje někdo, kdo drží 50 % všech skladovacích prostor obilí v České republice, a v tomto směru Agrofert dokonce je aktivním účastníkem onoho rozhodovacího a manažerského procesu při skladování a uvolňování obilných rezerv.

Proto s ohledem na tyto vážné informace mi dovoluji znovu žádat zařazení bodu Informace předsedy vlády k machinacím se státními obilnými rezervami, s žádostí o předložení zprávy o tom, jak je možné, že tady existuje tak zásadní podezření z manipulací v řádu až 200 mil. Kč. To je bod první.

Druhý bod, který mi dovoluji navrhnout k zařazení na dnešní jednání Poslanecké sněmovny, je též směřován na účet pana premiéra Nečase. A v tomto duchu nutno říci, že si dovoluji požádat o zařazení bodu Informace předsedy vlády o přípravě novely zákona o významné tržní síle.

Proč se v tomto duchu obracím na pana premiéra a nikoliv na ministra průmyslu, kam logicky z hlediska dikce patří volná obchodní soutěž i kompetence k tomuto zákonu? Obracím se na pana premiéra, protože podle nového legislativního plánu vlády má být právě on, pan premiér, předkladatelem tohoto zákona, a to na podzim tohoto roku. Já považuji za velmi pozitivní, že pan premiér si tuto zásadní normu stáhl pod sebe, protože je zapotřebí připomenout, že ještě v dobách, kdy Věci veřejné byly v koalici, tak mezi Úřadem pro hospodářskou soutěž, mezi Ministerstvem průmyslu, mezi Ministerstvem zemědělství existovala pracovní skupina, která se zabývala zrušením tohoto zákona. A dokonce tato pracovní skupina předložila legislativní návrh, který však následně vládou nebyl

přijat. Jinými slovy řečeno, odvažují si tvrdit, že lobbistické kruhy a síly, které chrání tento zákon o významné tržní síle, tak jako v mnoha jiných případech blokuji omezení tohoto zákona a rozkládají ve státní byrokracii vlády této koalice na úrovni ministerstev a zapojeného Úřadu pro hospodářskou soutěž jaksi pozitivní posun při změně této normy.

Dovolte mi v tomto směru žádat od pana premiéra jasné vyjádření právě pro omezení onoho zákulisního poskakování a blokování při úpravě této pro české hospodářství velmi destruktivní normy, aby nám pan premiér sdělil předtím, než na podzim tohoto roku předloží finální podobu tohoto zákona, jaké jsou výchozí teze při přípravě tohoto dokumentu, za který do podzimu tohoto roku pan premiér převzal odpovědnost. Představení takovýchto výchozích tezí a parametrů by silně omezilo možné lobbistické snahy napříč zainteresovanými ministerstvy působit destruktivně proti prosazení a předložení jasné úpravy této normy, kterou Věci veřejné opakovaně žádaly a která v tomto směru, musím říci znovu, pozitivně je v legislativním plánu vlády.

Dovolte mi vysvětlit, proč tento bod a tuto konkrétní normu Věci veřejné považují za tak zásadní.

Je zapotřebí říci, že zákon o významné tržní síle silně deformuje český trh s potravinami. Tento zákon zcela jednoznačně ovlivňuje a stojí za vyššími cenami potravin, než jaké dnes můžeme vidět kupříkladu v Německu. Stále mě fascinuje, že bez ohledu na zcela zjevnou pravdu, že potraviny v Německu nebo v Polsku jsou o 20 % levnější než v České republice, přesto tato do očí bijící pravda může být společensky zpochybňována na základě velmi manipulativních a zjednodušených zpráv Eurostatu, který vykazuje české potraviny jako páté nejlevnější v Evropě.

Dovolte mi vzhledem k tomu, že kolem této normy a kolem celkového stavu existuje spousta chimér, uvést tady na pravou míru konkrétní čísla a data, která, doufám, budou pro vás podkladem pro schválení zařazení tohoto bodu na dnešní jednání Poslanecké sněmovny. Nejprve mi dovoluji říci vlastní podstatu toho, co je zapotřebí v onom zákoně napravit.

Zákon o významné tržní síle definuje velmi vágním způsobem, který je nicméně velmi jednoduše zneužitelný, ochranu výrobců potravin oproti obchodním řetězcům. Až sem principiálně je to správný počín a koneckonců je v tomto směru zapotřebí říci, že omezení síly hypermarketů jest tématem, kterým se dokonce zabývá i Evropská unie, a přemýšlí nad tím, jak omezit sílu hypermarketů v rámci celé Evropské unie. Problém českého zákona je nicméně v tom, že místo toho, aby v souladu se záměrem významné tržní síly se zabýval ochranou malých a středních podnikatelů, tak v zásadě chrání a naopak posiluje české oligopoly, české kartelové dohody, české silné výrobce, kteří už dnes dusí naopak ty malé a střední české potravinářské výrobce, a naopak paradoxně ty české

oligopoly, ty české, silné, dominantní výrobce posiluje na úkor těch malých a středních. Proto ta základní vize, ten základní návrh, ta základní prosba je, aby tento zákon se dotýkal pouze ochrany malých a středních výrobců, a nikoliv českých oligopolů.

Podíváme-li se na koncentraci českého trhu, nebo chcete-li na konkurenci, která na českém trhu je, je zapotřebí jednoznačně říct, že český trh s potravinami obsahuje velké množství oligopolních výrobců, kteří drží dramatické postavení na trhu, což je obrovský rozdíl například proti německému trhu, kde naopak ony potraviny jsou o 20 % levnější. Řeknu několik konkrétních příkladů. Největší český pivovar Plzeňský Prazdroj drží 43 % českého trhu. S druhým českým pivovarem, Staropramenem, drží 60 % trhu a v případě tří největších českých pivovarů se dokonce onen oligopol, nebo chcete-li kartelová dohoda, dotýká 75 % českého trhu. Díky tomu je možné, že ceny Plzeňského Prazdroje, odečteme-li rozdíl ve spotřebních daních a odečteme-li rozdíl ve výši DPH, přesto je Plzeňský Prazdroj v Německu prodáván o 12 % levněji než v Čechách. Nebudeme-li uvádět ony rozdíly ve výši nižšího DPH a nižší spotřební daně na pivo, než jak je objektivně v Německu dnes, tak ten rozdíl se pohybuje dokonce ve výši 20 %. A pokud bychom dokonce k tomu připočítali poněkud výhodnější cenu za přepravku, resp. zálohu za přepravku, dostaneme se k tomu, že basa plzeňského piva, které jsem tady panu premiérovi a panu ministrovi financí v prosinci se snažil dát jako dárek, tak je dokonce o 40 % levnější než v České republice.

To oligopolní chování, ta kartelová dohoda, to zneužívání dominantního postavení na trhu se projevuje mimo jiné tím, že pivovar Prazdroj oznamuje zvýšení ceny jednostranně tiskovou zprávou. O měsíc později po takovéto tiskové zprávě následuje tisková zpráva Staropramenu a následně se tak vyvíjí i chování ostatních pivovarů. Naposled taková situace nastala loni na podzim mezi zářím a říjnem. A pro vaši představu, v tomto období za několik málo měsíců, od září do listopadu, došlo ke zvýšení ceny piva na českém trhu během tří měsíců o 5 % jednostranným jednoduchým diktátem.

Podobnou situaci můžeme nalézt v několika dalších oblastech. Jedním z příkladů silného oligopolu je společnost Nestlé na českém trhu, kde společnost Nestlé kupříkladu vyrábí dětskou výživu. Beba, dětská výživa, pro vaši představu v Německu je o 40 % levnější než v České republice. Pravdou je, že v Německu máme o něco jiný typ balení, než který se prodává v České republice, ale po očištění velikostních rozdílů ten rozdíl je pořád v řádu 30 %.

Můžeme takhle pokračovat. Samozřejmě jedním z oněch oligopolů, oněch dominantních postavení na trhu, který je zapotřebí změnit a který má přímou návaznost na mnou navrhovaný první bod, který jsem zde nyní na-

vrhoval k předložení, a to jsou spekulace s obilím na hmotných rezervách, tak je právě oligopol Agrofert, který v tomto směru můžeme vyjádřit, že se dotýká opravdu celého výrobního řetězce. Začíná to tím, že chemičky pana Babiše nám vyrobí hnojiva a osivo pro české zemědělce, následně těmto zemědělcům nabídne i půjčky pod podmínkou, že ony zelené půjčky budou znamenat, že obilí bude vykupováno do jeho společností. Následně jeho společnosti, o kterých byla řeč už v mém prvním návrhu, a to je společnost Navos, nám ovládají 50 % skladovacích prostor s obilím v České republice. Toto obilí od českých zemědělců zpátky vykupuje. Lichý argument, že ceny v tomto směru jsou dány vývojem na evropském trhu, zcela jednoznačně pohoří, protože průměrný, a obzvláště ten malý a střední český zemědělec velmi obtížně bude své obilí vyvážet někam do ciziny, ale naopak bude muset hledat už čistě z nákladových a logistických důvodů prodej obilí ve své blízkosti. A podotýkám, jestliže kupříkladu na Moravě, na jižní Moravě, kde je v tomto směru postavení pana Babiše a Navosu obzvláště silné, v zásadě umožňuje jednostranný diktát i právě při onom výkupu obilí.

Nicméně i když ho vykoupí, tak potom můžeme pokračovat s tím, že ono obilí, kupř. ony hmotné rezervy, byly vykupovány právě jenom ve prospěch pana Babiše za nízké ceny a naopak pan Babiš nám tady ovládal prodej obilí do zahraničí, a tak samozřejmě dál měl možnost pracovat s tím obilím i ve svůj vlastní prospěch, především společnosti PE-NAM, která ovládá nemalý podíl na trhu. Je to dvojka českého trhu, jak co se týče mlýnů, tak co se týče pekárén. A když k tomu připočítáme to, že v roce 2011 pan Babiš zcela jednoznačně podle informací Motýlka.com (?) a některých dalších médií připravoval fúzi, která následně i proběhla, s druhou, resp. největší českou pekárenskou společností United Bakeries, tak v tu chvíli dosahoval i zcela jednoznačně oligopolního postavení, které je definováno 35 až 40 procenty trhu, která ovládal.

Já jenom pro zajímavost řeknu, že v tom období začátku roku, resp. první polovičky roku 2011, což, podotýkám, následovalo po oněch spekulacích se státním obilím na podzim roku 2010, o kterém jsem mluvil v tom prvním bodu, tak na jaře roku 2011 mezi březnem a květnem došlo k jednorázovému růstu cen pečiva na českém trhu o 22 %. Pro vaši představu podotýkám, že se jedná o potravinářskou pšenici podle údajů Českého statistického úřadu (ukazuje graf) a následně, což je růst velmi zanedbatelný, to je ta červená linka, a naopak ta modrá linka, onen prudký růst o 22 %, je cena rohlíků přepočtená podle údajů Českého statistického úřadu.

Jestliže jsem říkal, že v tom samém období nebo v podobné době vyrostla cena dokonce o 40 %, tak mluvím o nákupních cenách, nikoliv o prodejních cenách, uvedených podle studie renomované agentury Incoma, podle jejichž údajů mezi zářím roku 2010 a červnem roku 2012 dokonce

ona cena v nákupu vzrostla o 50 až 60 % u pečiva. Nicméně ať si budeme s čísly žonglovat jakkoli, ať budeme hovořit o nákupních cenách, nebo o cenách prodejních, je zcela evidentní, že i podle zcela neobjektivnějších informací Českého statistického úřadu podle prodejních cen jednorázově došlo k výkmitu během několika málo měsíců v roce 2011 ceny pečiva o 22 %.

Dovolte mi se v tomto směru vrátit k zákonu o významné tržní síle a dát vám i tuto souvislost do konkrétního příběhu, dotýkajícího se Úřadu pro hospodářskou soutěž, dotýkajícího se manipulace.

K podobnému zvýšení ceny došlo ještě jednou v historii, a to nedávné historii. Jedná se o případ, kdy společnost PENAM a United Bakeries je už řadu let, od roku 2003, pronásledovaná Úřadem pro hospodářskou soutěž za jednorázové zdražení pečiva v podobné výši, k jakému došlo na jaře roku 2011. Tehdy Úřad pro hospodářskou soutěž zareagoval a od té doby dochází k dlouhodobému soudnímu líčení, vracení a prodlužování tohoto sporu, kdy v roce 2003 zcela prokazatelně došlo už jednou k takovéto kartelové dohodě mezi PENAM a United Bakeries. Ve stejné době, kdy se jednoznačně už připravovala panem Babišem fúze United Bakeries a PENAM, došlo v roce 2011 k podobnému skokovému zdražení. Přidáme-li k tomu informace České televize o schůzkách šéfa Úřadu pro hospodářskou soutěž s majitelem Agrofertu, přidáme-li k tomu zajímavou skutečnost, že českému ÚOHS fúze PENAM a United Bakeries nevadila, ale naproti tomu vadila slovenskému antimonopolnímu úřadu, který naštěstí tuto fúzi zatrhł, je tady zcela evidentní, že dochází k něčemu podobnému, co můžeme vidět na pozadí přípravy úpravy zákona o významné tržní síle. ÚOHS, MPO, hmotné rezervy, vliv státu – to vše se nám tady vrací v různých souvislostech. A díky tomu v České republice máme dražší potraviny a na druhé straně tedy jednoznačně někdo je zvýhodňován na úkor malých a středních podnikatelů.

Dalo by se o tomto tématu mluvit ještě bezesporu velmi dlouho. Nicméně dovolte mi více Sněmovnu nezdržovat a pouze poprosit o schválení těchto dvou bodů na dnešní jednání Sněmovny s tím, že prosím o zařazení těchto dvou bodů jako dvou pevně zařazených bodů na začátku této schůze. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pane předsedo, já vás poprosím. Ještě si upřesním názvy. Je to Informace předsedy vlády k machinacím se státními obilnými, nebo hmotnými rezervami?

Poslanec Vít Bárta: Obilnými rezervami.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Obilnými rezervami. A

ten druhý nově zařazený bod má být Informace předsedy vlády k přípravě novely zákona o významné tržní síle. Je to tak? (Poslanec Bárta souhlasí a děkuje.) Jedná se o případně dva nové zařazené body.

Mám zde faktickou poznámku pana poslance Filipa, poté pan předseda Benda. Pane předsedo, prosím máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Člověk by se rozbřečel, jakou dojemnou péči pan kolega tady jeví o české spotřebitele. Akorát mi chybělo, který potravinový nebo obchodní řetězec ho za to zaplatil. (Potlesk některých poslanců v sále.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pan předseda Benda, prosím.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, vzhledem k tomu, že pan předseda Bárta myslím celé téma vyčerpal svým úvodním vystoupením, tak si dovoluji jménem poslaneckého klubu ODS a TOP 09 a Starostové vetovat zařazení těchto dvou bodů.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Tím jsme se podle jednacího řádu vypořádali se zařazením dvou nových bodů.

Faktickou poznámku má ještě pan předseda Bárta.

Poslanec Vít Bárta: Za prvé mi dovolte fakticky ocenit vstřícnost předsedy klubu ODS.

A za druhé mi dovolte zdůraznit, že omezení zákona o významné tržní síle na malé a střední podnikatele neznamena v tomto směru žádnou výhodu pro řetězce. Naopak. Zdůrazňuji, že podpora malých a středních podnikatelů v tomto směru u zákona má zůstat. Jenom konstatuji, že by se neměla dotýkat oněch velkých oligopolů, které v tomto směru tyjí na úkor těch malých a středních. A naopak musím zdůraznit, že v tomto duchu i řetězce by jednoznačně měly vytvořit větší prostor pro podporu oněch malých a středních podnikatelů, což v návaznosti na onen zákon o významné tržní síle je samozřejmě též předmětem oné debaty, která v tomto směru naopak v tomto zákoně není dostatečně rozvíjena. Naopak v porovnání s Německem, s Rakouskem, s Polskem prostor na ploše hypermarketů pro podporu, pro prezentaci českých výrobků, prostor v letácích pro podporu malých a středních podnikatelů jsou přesně věci, které by v tomto směru měly být závazkem na straně hypermarketů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Nevidím nikoho, že by se hlásil k pořadu schůze, považuji tedy tento bod za vyřešený.

Nyní vám přečtu ještě omluvu. Pan poslanec Grospič se omlouvá pro dnešní den jednání, a to od 11. hodiny z pracovních důvodů. A dále ještě budu konstatovat, že paní poslankyně Bohdalová má náhradní kartu číslo 20.

Tím bychom měli mít veškeré procedurální záležitosti vyřešené, a když dovolíte, půjdeme k prvnímu bodu dle schváleného pořadu schůze. Je to, jak již jsem avizoval, pevně zařazený bod číslo

63.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb.,
o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního
zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 905/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí paní Ludmila Müllerová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, návrh zákona, kterým se mění dva zákony, a sice zákon o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb. a také zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, č. 582/1991 Sb., schválila vláda v reakci na poslední vývoj soudních jednání. Touto problematikou se zabývaly nejen české soudy, Nejvyšší správní soud a Ústavní soud, ale také Soudní dvůr Evropské unie. A považuji za nutné říci, že tyto soudy nemají shodný právní názor.

Rozpad československé federace na Českou republiku a Slovenskou republiku k 1. 1. 1993 přinesl mimo jiné i rozdělení dob pojištění pro důchody tehdy ještě ve společném státě. Kritéria byla tehdy stanovena ve vzájemné smlouvě mezi Českou republikou a Slovenskou republikou a jedním ze základních a zásadních kritérií je sídlo zaměstnavatele k datu 31. 12. 1992.

Právě vlivem rozdílného ekonomického a také legislativního vývoje mezi Českou republikou a Slovenskou republikou dochází v některých případech k tomu, že vyměřené důchody ve Slovenské republice jsou nižší, než by byl vyměřený důchod za českou a také federální dobu. Proto vláda schválila zákon o tzv. dorovnávacím přídatku některým poživatelům

českého a slovenského starobního důchodu. Pro žadatele jsou stanoveny podmínky pro splnění nároku na dorovnání, a to zejména, že budou muset mít alespoň 25 let pojištění v Československé federativní republice a poté alespoň jeden rok důchodového pojištění před rokem 1996 v České republice, to znamená v době, kdy byl ještě účinný federální zákon o sociálním zabezpečení. Dorovnávací příspěvek by se tedy podle tohoto návrhu zákona vyplácel pouze tehdy, pokud náleží výplata českého starobního důchodu i slovenského starobního důchodu. Dávka se neváže v žádném případě na české státní občanství.

A ještě několik ekonomických informací. Podle dostupných údajů o migraci osob mezi Českou republikou a Slovenskou republikou v daných letech je možné odhadnout, že toto dorovnání by bylo v prvním roce zavedení, tedy počítáme s tím, že by to bylo ještě v roce 2013, tak by bylo vypláceno přibližně 9 000 osob. Počet příjemců dorovnání by vyvrcholil v roce 2014 při počtu zhruba 10 000 příjemců a poté by docházelo k postupnému poklesu počtu příjemců. Ještě v roce 2047 by dobíhala poslední výplata, která by se týkala zhruba tisíců případů. Průměrnou výši dorovnání je možno odhadnout na základě toho navrženého způsobu a byla by zhruba 1 100 korun měsíčně. Úhrnné náklady na tuto dávku, na tento přírůstek v rámci státního rozpočtu, lze tedy odhadovat zhruba na 3,8 mld. korun v časovém rozmezí, jak jsem tady hovořila, to znamená tedy až do roku 2047. A v prvním roce, tzn. v roce 2013, by dosáhl objem výplat dávek zhruba 120 mil. korun. Přiznávání a výplata dorovnání bude spojena také s dodatečnými administrativními náklady na straně nositele pojištění. Předpokládané zvýšené mzdové nároky u České správy sociálního zabezpečení na zpracování této agendy budou činit jednorázově asi 6 mil. a každoročně pak asi 1 mil. korun. Současně se předpokládají i jednorázové investiční náklady ve výši cca 6 mil. korun.

Vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi na závěr vyjádřit přesvědčení, že tato navrhovaná úprava pomůže k dořešení opravdu dlouholetých problémů tzv. česko-slovenských důchodů, a proto vás prosím o postoupení návrhu zákona do dalšího čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně paní ministryni. Nyní by se měl slova ujmout zpravodaj pro první čtení, kterým byl určen pan poslanec Martin Vacek. Ten je však omluven z důvodu své nemoci. Sněmovna tedy musí určit hlasováním náhradního zpravodaje. Mám avizováno, že by jím měl být pan poslanec Miroslav Opálka z příslušného výboru. Ano, potvrzuje mi toto. Nicméně o změně zpravodaje musíme dát hlasovat.

Já vás tedy poprosím, abyste věnovali pozornost následnému hlasování, které se bude týkat toho, že zpravodajem pro prvé čtení u tohoto zákona bude pan poslanec Miroslav Opálka.

Zahajuji hlasování číslo 46. Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 46. Přihlášeno 161 poslanců, pro 132 poslanců, proti 1 poslanec. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Poprosím pana poslance Opálku, aby se ujal role zpravodaje. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, děkuji vám za důvěru a dovolu mi, abych navázal na paní ministryni. Možná se v něčem budeme opakovat, ale to už tak bývá. Mohl bych jednoduše říci, že vše už sdělila paní ministryně, přesto si myslím, že úloha zpravodaje je dána jednacím řádem, a mně nezbyvá nic jiného, než tento vládní návrh shrnout.

V souvislosti s rozdělením Československé federativní republiky bylo nutné rozdělit mezi nástupnické státy též odpovědnost za nároky vyplývající z účasti na důchodovém systému zaniklé federace. Rozdělení závazků bylo provedeno ve dvoustranné smlouvě mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení ze dne 29. října 1992. Vlivem rozdílného ekonomického a legislativního vývoje obou států však byl a je finanční statut některých osob, kterým byly federální doby na základě výše uvedeného kritéria hodnoceny, horší ve Slovenské republice, než kdyby tyto doby byly zhodnoceny v důchodech českých. Z tohoto důvodu se dotčené osoby dlouhodobě domáhaly, a to i za aktivní podpory poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, přiznání českého důchodu za tyto doby. Proto se Poslanecká sněmovna i Senát tímto problémem již v minulosti mnohokrát zabývaly.

Ministerstvo práce a sociálních věcí a Česká správa sociálního zabezpečení vyhovovaly takovým požadavkům jen ve výjimečných případech v rámci ustanovení a odstraňování tvrdosti. Řada osob se proto se svými požadavky obrátila na obecné soudy, u nichž však z důvodu absence právní úpravy nebyla úspěšná. Následovaly proto ústavní stížnosti, které již v řadě případů úspěšné byly. Orgány sociálního zabezpečení tedy dorovnávací doktrínu konstruovaly Ústavním soudem České republiky, tak jak ji tedy stanovil Ústavní soud. Omezovaly se však při tom pouze na případy, kdy český a slovenský důchod byl přiznán před vstupem České republiky do Evropské unie. Tento postup byl doporučen v rámci konzultací této záležitosti s Evropskou komisí. Samotné dorovnávání, ale zejména pak aplikace omezující podmínky českého občanství a bydliště na území

České republiky se jevily jako neslučitelné s evropským právem, neboť právo Evropské unie obecně takováto diskriminační omezení nepřipouští a ukládá povinnost rovného nakládání s občany ostatních členských států. Proto soudní dvůr v této záležitosti poukázal na to, že lze napravit diskriminační stav i přijetím opatření k obnovení rovného zacházení, které spočívalo v omezení výhod osob, které byly dříve zvýhodněny. Tím sám tento soudní dvůr připustil jako řešení ze strany České republiky, že obnovení rovného zacházení může být dosaženo obecným zrušením poskytování vyrovnávacího příspěvku. Tímto způsobem bylo pak také následně postupováno, konkrétně tak, že byla schválena novela zákona č. 155/1995 Sb., která přiznávání dorovnávání vylučovala. Šlo tedy zejména o ochranu výdajů ze státního rozpočtu.

Po řadě peripetií nyní vláda při vědomí různosti postojů Ústavního soudu České republiky a Soudního dvora Evropské unie navrhuje zrušit stávající ustanovení § 106a zákona o důchodovém pojištění a v zákoně o důchodovém pojištění nově upravit definici dorovnání, tedy podmínky nároku stanovení výše českého důchodu, do jehož výše se dorovnání poskytuje. Kromě toho se do přechodných ustanovení navrhuje zakotvit, že již přiznaná a vyplácená dorovnání na základě opatření přijatých před účinností navrhované úpravy zůstávají zachována, nicméně to nebrání jejich příjemcům, aby požádali o posouzení nároku na dorovnání podle navrhované právní úpravy a přiznání dorovnání podle nové právní úpravy, bude-li to nové dorovnání vyšší.

Smyslem navržené úpravy není tedy plošně dorovnat důchody všem pojištěncům, kteří získali jakoukoliv dobu důchodového zabezpečení před rozdělením Československé federativní republiky, neboť Česká republika by tím nevyváženě a jednostranně přebírala v nepoměrně větší výši důchodové – tj. finanční – závazky bývalé federace a takový postup by neúměrně zatížil státní rozpočet, respektive jeho důchodový účet. Navrhuje se proto dorovnání poskytovat jen v opodstatněných případech a zároveň stanovit podmínky nároku na dorovnání, které se co nejvíce přiblíží požadavkům, které k poskytování dorovnání stanovil Ústavní soud České republiky, aniž by se však použilo problematické kritérium českého občanství, na což upozorňoval Evropský soudní dvůr. Dá se očekávat, že občané, kteří na dorovnání nedosáhnou, se budou opět obracet na poslance se svými návrhy o rozšíření okruhu dotčených osob či o zpětné dorovnání, neboť podmínky dorovnání se stanovují dost přísně, jak již zmínila paní ministryně. Průměrnou výši dorovnání odhaduje, a zde se opakujeme, ministerstvo zhruba na 1 100 korun měsíčně. Úhrnné náklady navrhovaného řešení tak v rámci státního rozpočtu lze odhadnout na 3,8 mld. korun, a to musíme říci jako zvýšení deficitu důchodového účtu. V prvním roce by objem výplat měl dosáhnout zhruba 120 mil. a vydajového vr-

cholu by bylo dosaženo kolem roku 2020, kdyby objem výplat lehce přesáhl 130 mil. plus již zmíněné výdaje na administraci.

Toť stručně vše k předloženému vládnímu návrhu. Vážené kolegyně a kolegové, doporučuji vám propustit tento návrh do dalších čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které zatím nemám žádnou přihlášku. Nevidím, že by se někdo hlásil z místa, tedy obecnou rozpravu končím a přistoupíme k přikázání sněmovního tisku výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Ptám se, zda má někdo nějaký jiný návrh. Opět nevidím, že by se někdo chtěl přihlásit do rozpravy.

Přistoupíme tedy k hlasování s tím, že rozhodujeme o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 47. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti návrhu?

V hlasování pořadové číslo 47 přihlášeno 167 poslanců, pro návrh 127 poslanců, proti žádný poslanec. Konstatuji, že návrh byl přijat a my jsme přikázali tento sněmovní tisk k projednání výboru pro sociální politiku.

Dámy a pánové, tím končím projednávání tohoto bodu. Předtím než přistoupíme k dalšímu bodu, budu konstatovat, že byla upřesněna omluva pana ministra Tomáše Chalupy, který se omlouvá z našeho jednání dnes od 12. hodiny, a to z důvodu účasti na jednání 6. schůze Senátu Parlamentu České republiky.

Nyní přicházíme k dalšímu zařazenému bodu. Je to

19.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 876/ - druhé čtení

Vítám zde zástupce navrhovatele pana senátora Miloše Vystrčila a poprosím ho, aby za navrhovatele uvedený návrh uvedl. Pane senátore, prosím, máte slovo.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážené poslanky-

ně, vážení poslanci, stojím v krátké době před vámi podruhé, s tím, že na úvod chci poděkovat za to, že jste schválili nebo přistoupili na to, aby tento návrh byl projednáván ve zkráceném čtení, protože počet zejména zástupců zaměstnanců, kteří se ptají, zda ten návrh zákona bude schválen, nebo ne, s postupujícím časem narůstá.

Abych to nezdržoval. Návrh zákona navrhuje, aby bylo možné, pokud s tím souhlasí zaměstnanci většinově zastoupení odbory, řetězit pracovní smlouvy v případech, kdy si to vynutily provozní podmínky práce anebo zvláštní charakter práce. Sociální výbor Poslanecké sněmovny tento návrh projednal. Já mu děkuji za možnost tam vystoupit a za kladné stanovisko k tomuto návrhu.

Já nyní, v této chvíli, jenom opakuji, že hlavní výhodou tohoto návrhu je, že zvyšuje konkurenceschopnost našich zaměstnavatelů a zároveň i zlepšuje podmínky pro naše zaměstnance jak z hlediska jejich jistoty sjednávání pracovního poměru, tak čerpání benefitů, samozřejmě ve srovnání s agenturními zaměstnanci.

Tolik ode mě na úvod. Předem děkuji za postupný a další vstřícný přístup a jsem připraven případně odpovídat na vaše dotazy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně zástupci navrhovatele. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 876/2. Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Antonín Sedá. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji. Pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji vám, abych vás seznámil s usnesením č. 141 výboru pro sociální politiku z 28. schůze ze dne 7. března 2013 k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 876.

Po úvodním slově senátora Miloše Vystrčila, zpravodajské zprávě poslance Antonína Sedi a po rozpravě výboru pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 876, a výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám v tuto chvíli dva přihlášené. Nejprve pan poslanec Otto Chaloupka. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl jenom pár slov k pozměňovacímu návrhu č. 5963 ke sněmovnímu tisku 876, který dává možnost zaměstnavateli dát výpověď zaměstnanci bez udání důvodu.

Předložený návrh má především poskytnout pomoc malým a středním podnikatelům, tedy těm, kteří v reálu tvoří 60 % tuzemského pracovního trhu a ve výsledku jsou největším zaměstnavatelem v zemi. Zároveň patří mezi nejpřehlíženější skupinu v naší zemi. Jsou bohužel systematicky opomíjeni současnou vládou a budou omezováni i vládou budoucí, jak o víkend zaznělo z úst předáků ČSSD.

V současnosti nabírání pracovních sil často brání strnulost pracovního práva, a tím tedy i pracovního trhu. Chceme tento neblahý trend obrátit a umožnit zaměstnavateli dát zaměstnanci výpověď bez udání výpovědního důvodu, avšak za cenu povinné kompenzace vůči zaměstnanci ve výši navrhovaného 1,25násobku odstupného, tedy o 25 % vyššího odstupného. Považujeme toto řešení za lepší možnost než současnou praxí nátlaku ze strany zaměstnavatele, změny pracovní role a podmínek s jediným cílem – znepříjemnit situaci zaměstnance a přesvědčit ho o odchodu, nemluvě o praktikování mobbingu. V praxi totiž často dochází k situacím, kdy se zaměstnavatel mobbingem snaží zbavit daného zaměstnance, protože nesplňuje vymezené výpovědní důvody pro skončení pracovního poměru. Cílem tohoto návrhu je umožnit kultivované ukončení pracovních poměrů mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem a omezit rozbujeý mobbing.

Připomínám, že jako kompenzace je zaměstnancům navrhováno o 25 % vyšší odstupné, než které by jinak musel zaměstnavatel vyplatit, pokud by využil výpovědních důvodů v § 52 písm. a) až c). Chceme předejít smutné a nepřipustné praxi, kdy bohužel dochází k situacím, že zaměstnanec je nakonec mobbingem donucen podepsat dohodu o skončení pracovního poměru a následně je při nahlášení do evidence na úřad práce penalizován snížením vyplácené dávky v nezaměstnanosti o 20 %.

Děkuji vám za podporu této změny.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Dále je přihlášen pan poslanec Bernášek. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Bernášek: Vážený pane předsedající, kolegyně,

kolegové, podal jsem pozměňovací návrh, který je uveden pod sněmovním dokumentem 5964, a chtěl bych vám dát o něm nějaké informace.

Vzhledem k tomu, že povinnost přesně dodržovat v současné době platná obecná pravidla o minimálních dobách nepřetržitého odpočinku mezi směny je v podmínkách nepřetržitých provozů mnohdy obtížně udržitelná, a to znamená s ohledem především na specifiku příslušných provozů, zvláštní podmínky provozu v některých oborech již dnes odůvodňují výjimky z obecných pravidel pracovní doby. Například je to v § 90 a v § 92 odst. 4 zákoníku práce pro oblast zemědělství, § 93a zákoníku práce pro oblast zdravotnictví nebo nařízení vlády č. 589/2006 Sb., kterým se stanoví odchylná úprava pracovní doby a doby odpočinku zaměstnanců v dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a nařízení vlády 182/2007 Sb., o odchylné úpravě pracovní doby a doby odpočinku členů jednotky hasičského záchranného sboru podniku, ve znění pozdějších předpisů.

Můj pozměňovací návrh v podstatě znamená zkrácení doby odpočinku mezi dvěma dvanáctihodinovými směny z 12 hodin na 11 hodin. Navrhovaná právní úprava navíc není v rozporu se směrnicí Evropského parlamentu 2003/88 o některých aspektech úpravy pracovní doby a je podpořena společným podpůrným stanoviskem Českomoravské konfederace odborových svazů, Odborovým svazem ECHO, Svazem průmyslu a dopravy České republiky, Asociací samostatných odborů České republiky a Konfederací zaměstnavatelských a podnikatelských svazů České republiky.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu poslancovi Bernáškoví. Dále je přihlášen pan poslanec Babák. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, já se chci taktéž přihlásit tedy v tom dalším, v podrobné rozpravě, k svému pozměňovacímu návrhu a teď velmi krátce vysvětlit, čeho se pozměňovací návrh týká.

Jde o návrh, který napomůže ke zpružnění možnosti plánovat lidské zdroje u zaměstnavatelů. Tím jim umožní lépe čelit ekonomické nepřízni, stabilizovat svou situaci se zaměstnanci. Dalším cílem naší iniciativy je zabránění řetězení pracovních poměrů u řadových zaměstnanců. Od návrhu si slibujeme zproštění situace na tuzemském trhu práce a zvýšení pracovních příležitostí, zvláště v rizikových lokalitách republiky.

Předem děkuji za pozornost a za podporu. Díky.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím

a zahajují podrobnou rozpravu, do které mám přihlášeného na prvním místě pana poslance Chaloupku. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se tímto přihlašuji k pozměňovacímu návrhu číslo 5963. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Dále pan poslanec Bernášek.

Poslanec Miroslav Bernášek: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu číslo 5964.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Dále pan poslanec Babák. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Děkuji, pane předsedající. Já se přihlašuji tímto k pozměňovacímu návrhu číslo 5966.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Nikoho dalšího do podrobné rozpravy nevidím, že by se hlásil, tím pádem podrobnou rozpravu končím.

Ptám se na závěrečná slova. Pan navrhovatel, prosím.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jen velmi stručně k předneseným pozměňovacím návrhům.

Tento pozměňovací návrh původní, který já předkládám, byl diskutován se všemi sociálními partnery, jak tedy se zaměstnanci, tak zaměstnavateli, zhruba rok. Zhruba půl roku s tím zároveň je diskutován návrh, který tu přednesl pan poslanec Bernášek a má číslo 5964. Výsledkem těch diskusí nakonec bylo to, že také všichni sociální partneři, jak zástupci zaměstnanců, tak zástupci zaměstnavatelů, s ním souhlasí. Tudíž pro mě je z důvodu tohoto dlouhodobého projednávání a zajištění dostatečného seznámení příslušných dotčených subjektů s návrhem tento pozměňovací návrh přijatelný.

Toto bohužel nemohu říci o těch dalších dvou návrzích, které tady přednesli páni poslanci Otto Chaloupka a Babák, a já, pokud si to mohu dovolit, tak bych byl velmi rád, abychom nějakým neuváženým schválením dalšího pozměňovacího návrhu kromě toho, který jsem jmenoval, to znamená kromě návrhu pana poslance Bernáška, způsobili, že padne pod stůl i ten můj původní, nebo náš původní návrh na změnu v zákoníku práce. Pokud by se tak stalo, tak by to znamenalo jedinou věc, a to tu, že bychom způsobili problémy minimálně desetitisícům zaměstnanců, kteří dneska

velmi netrpělivě na vejít v platnost toho návrhu zákona, který já předkládám, čekají. Pokud mám správné informace, tak návrh pana poslance Bernáška je přijatelný a průchodný i v Senátu, není tomu tak ale u těch ostatních dvou pozměňovacích návrhů.

Je samozřejmě na vás, jestli ty informace, které jsem vám předal, vezmete v úvahu, ale byl bych velmi rád, pokud bychom se jako komory Parlamentu České republiky chovali tak, že ty návrhy, které nebyly dostatečně projednány, a zvláště pokud se týkají tak citlivé věci, jako je zákoník práce, nebudou na poslední chvíli vtělovány do jiných návrhů zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Faktická poznámka pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já budu krátce reagovat na pana zástupce navrhovatele.

Je s podivem, že když oba dva tyto pozměňovací návrhy jsou v systému od včerejška, že Senát stačil tyto návrhy pročíst, nastudovat, a pan navrhovatel tady za Senát mluví, že Senát se k nim staví negativně. Já si myslím, že naopak pan navrhovatel bohužel ani neví, o čem tyto dva návrhy jsou, takže poprosím, aby se na ně nejdříve podíval, a potom dělal nějaké předčasné závěry.

A další věc. Na půdě parlamentu většinou, nebo je zvykem, že se o pozměňovacích návrzích hlasuje per partes, to znamená, že ať si každý zhodnotí, jakým způsobem bude hlasovat, a nebude to samozřejmě mít vliv na celkové hlasování, ať se to přijme, nebo nepřijme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Také děkuji. Faktickou poznámku dále má zástupce navrhovatele. Prosím, pane senátore.

Senátor Miloš Vystrčil: Děkuji za slovo, pane předsedající, nebudu dlouho zdržovat.

Omlouvám se panu poslanci Babákovi, měl jsem se vyjádřit přesněji k návrhu, který podává pan poslanec Babák a pan poslanec Chaloupka. Nemohu s dostatečně velkou pravděpodobností zaručit, že s nimi bude Senát souhlasit. Takto se opravuji, opravuji to i pro stenozáznam a děkuji za to upozornění.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Ptám se ještě pana zpravodaje, zda chce vystoupit – nikoli.

To byla závěrečná slova. Nemáme zde žádné návrhy k hlasování v tuto chvíli pro druhé čtení, mám tedy za to, že můžeme druhé čtení tohoto návrhu zákona ukončit. Ukončení tedy projednávání tohoto bodu ve druhém čtení.

Dámy a pánové, dříve než přejdeme k dalšímu bodu, tak si vám dovoluji říci, že mi byla doručena další omluvenka z dnešního jednání. Jedná se o paní poslankyni Kristýnu Kočí, která se omlouvá z dopolední části dnešního jednání, a to z osobních důvodů.

Dámy a pánové přejdeme k dalšímu bodu. Je to

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 767/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Poprosím pana ministra, aby uvedl svůj návrh zákona v rámci druhého čtení. Děkuji pěkně. Pane ministře, prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji si vám předložit návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů.

Dovolte mi krátce jenom zrekapitulovat důvod předložení. Je to potřeba novelizovat ten daný zákon, která vyplývá ze závazku České republiky transponovat směrnici Rady Evropy 2009/119 ze dne 14. září 2009, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropných produktů a ropy na úrovni 90 dnů. Návrh dále řeší národní právní úpravu ochranných pásem, skladovacích zařízení, ropovodů, produktovodů a obsahuje podrobné definování požadavků, které musí splňovat ochraňovatelé státních rezerv. Vše bylo podrobně uvedeno v prvním čtení.

Hospodářský výbor po projednání doporučuje Poslanecké sněmovně návrh zákona, kterým se mění zákon o nouzových zásobách ropy, schválit ve znění předloženého vládního návrhu a schválených legislativně technických úprav bez pozměňovacích návrhů. Já s tímto usnesením hospodářského výboru souhlasím, a prosím tedy o schválení i ve druhém čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 767/1. Poprosím nyní zpravodaje výboru pana poslance Františka Siveru, aby se ujal slova. Pane poslanče, prosím.

Poslanec František Sivera: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já potvrdím slova pana ministra. Hospodářský výbor, který se konal 6. března roku 2013, na své 39. schůzi projednal tento tisk 767 a doporučuje jej Poslanecké sněmovně schválit ve znění předloženého vládního návrhu včetně schválených legislativních úprav. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Břetislav Petr. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Břetislav Petr: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pokud se týká vlastního zákona, kdy EU stanovuje nová pravidla, podle kterých mají být stanoveny minimální zásoby ropy, tak k této záležitosti nemám žádné připomínky. Ale tento zákon neřeší jeden závažný problém, na který se mi nedostalo odpovědi, pane ministře, od vašich pracovníků, kteří byli na hospodářském výboru, a zdá se mi, že tento zákon je připraven podle hesla když se kácí les, padají třísky.

Oč se mně jedná? V tomto zákonu se hovoří o tzv. ochranných pásmech, která, a já to kvituji velice kladně, se dnes snižují ze 300 metrů od ropovodu na každou stranu pouze na 150 metrů. Ale neuvědomili jsme si jednu záležitost, že ochranná pásma byla stanovena podle vládního nařízení č. 29/1959 Sb., kdy každý bez ohledu a zadarmo musel na svém pozemku strpět ochranné pásmo. V novele zákona se hovoří, že zásady ochranných pásem jsou stejné, jako byly určeny prvotně, to znamená, že majitelé nemají při změně tohoto zákona zaručeno žádné odškodnění za to, že jim jsou zabírány pozemky, na kterých prakticky nemohou podnikat.

Takže já bych si přál, pane ministře, abyste nám dal vyjádření k této záležitosti, neboť ochranná pásma nejsou malá. Když uvážíme, že na délku jednoho kilometru má ochranné pásmo šířku 0,6 kilometru čtverečního, pak při řádu několika tisíc kilometrů ropovodu se jedná o záležitost v řádu tisíců kilometrů čtverečních, za které majitelé podle tohoto zákona nedostanou žádnou náhradu. To je první záležitost.

Druhou záležitostí, která je také nevyjasněná, je, že v budoucnosti mohou ropovody stavět i soukromé firmy. Může zde docházet ke střetu zájmů, poněvadž soukromý vlastník nemůže v rámci tohoto zákona požadovat,

aby mu bylo vytvořeno... anebo dán souhlas s ochranným pásmem. Je to úplně stejné, jako jsme to schvalovali u horního zákona. Pokud to bude stát, tak je to v pořádku, ale pokud to bude soukromý vlastník, tak on třeba ten plynovod nepostaví jenom pro odpor několika málo lidí. Čili se zákonem a s jeho hlavními preambulemi je nezbytné souhlasit, ale já bych si přál, aby bylo vyjádřeno a vyjasněno, jak upravíme majetkové poměry lidí, kteří podle vládní vyhlášky z roku 1959 nedostávali žádné odčinění za újmu na svém majetku. Zdali budeme uplatňovat tuto vyhlášku, což je, bych řekl, naprosto nemyslitelné, poněvadž od roku 1993 v souladu s Listinou základních práv a svobod je třeba, pokud něco děláme ve státním zájmu, ty lidi, kteří jsou poškozeni, odškodnit.

Děkuji za pozornost a mám dojem a byl bych nesmírně rád, kdybyste se na tomto fóru k tomuto problému byl schopen, pane ministře, vyjádřit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Dále je v obecné rozpravě přihlášen pan poslanec Miroslav Svoboda. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Svoboda: Vážené kolegyně, kolegové, pane ministře, resp. vážená vládo, dovoluji, abych i já přispěl do obecné rozpravy, ale přiznám se, že budu stručný, neboť kolega Petr mě předběhl, který se věnoval ve svém příspěvku té samé problematice, na kterou chci upozornit já, a to je, že s touto novelou zákona ze zákona vypadla problematika věcných břemen, která samozřejmě, jak už kolega Petr uváděl, v roce 1959 byla v rámci tohoto zákona zafixována, a samozřejmě je velmi nutné takové věcné břemeno vůči zařízením, která slouží k manipulaci s ropnými produkty. Akorát můj pohled na věc je takový – a samozřejmě, i jak vidíte, že jsem přihlášen do podrobné rozpravy, můj pozměňovací návrh je takový, který naopak vrací ta věcná břemena do hry a chce je zachovat v rámci kontinuity tohoto zákona i v novele, která samozřejmě má být schválena.

Takže jenom jsem chtěl uvést to, že mi jde o to, aby bylo zafixováno věcné břemeno, které samozřejmě v zákoně původním bylo, a jsem toho názoru, že i v tom budoucím má být zachováno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Pokračujeme v obecné rozpravě, do které nevidím žádného přihlášeného poslance ani poslankyni, tím pádem obecnou rozpravu končím. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Svobodu. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, ještě jednou. V tuto chvíli se jenom formálně přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který jsem před pár vteřinami okomentoval, který je veden pod evidenčním číslem 5971. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Ano, děkuji. Ptám se, kdo se dál hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho takového nevidím, tedy podrobnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova – pan ministr, pan zpravodaj, zda chtějí využít práva závěrečného slova. Pan ministr. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Velmi krátce. Pro nás znamená zúžení ochranného pásma z 300 na 150 metrů samozřejmě věc, která umožní mnohem lepší využití území a řadě obcí a řadě soukromníků už dovolí větší využití takovýchto pozemků. Co se týče nových, řekněme připravovaných staveb, tak samozřejmě spadají pod stavební zákon a všechny parametry přípravy jsou tím určeny. Já si příliš nemyslím, že výstavba ropovodů v budoucnosti bude soukromou sférou u nás realizována. Jsou to liniové stavby energetické, na které máme svou legislativu, a myslím, že celý proces jsme schopni velmi dobře ošetřit.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. To bylo závěrečné slovo předkladatele. Zpravodaj nechce vystoupit. Nemáme zde žádný návrh k hlasování v této fázi projednávání návrhu zákona, končím tedy druhé čtení tohoto návrhu.

Přicházíme k dalšímu bodu, tím je bod číslo

28.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 228/2005 Sb., o kontrole obchodu s výrobky, jejichž držení se v České republice omezuje z bezpečnostních důvodů, a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a o změně některých dalších zákonů /sněmovní tisk 942/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, hlavním cílem předloženého návrhu zákona je provést adaptaci nařízení Evropského parlamentu ze dne 14. března, kterým se provádí článek 10 Protokolu

Organizace Spojených národů proti nedovolené výrobě střelných zbraní a jejich součástí, dílů a střeliva a obchodování s nimi, který doplňuje Úmluvu OSN proti národnímu organizovanému zločinu, a tím zajistit řádnou a efektivní aplikovatelnost zmíněného nařízení na území České republiky. Uvedené normy přispívají ke snazšímu sledování střelných zbraní a účinnému potírání nedovoleného obchodování s nimi a ke zlepšení výměny informací mezi členskými státy.

Vývoj střelných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva k obchodním účelům do zemí mimo EU je možný na základě povolení, jež vydává Ministerstvo průmyslu a obchodu. I do budoucna navržena právní úprava zachovává tento povoloovací princip. Na základě požadavku adaptovaného nařízení se doplňuje institut závazného stanoviska, jež účinně povede k zajištění požadavku na ochranu zahraničněpolitických a bezpečnostních zájmů.

Dále návrh zavádí instituty, jež jsou pro podnikatele prospěšné, například institut přerušení čerpání povolení. V případě ohrožení bezpečnostních či mezinárodních závazků Ministerstvo průmyslu a obchodu čerpání povolení jen přeruší. Po odeznění problémové situace bude toto přerušeno. Dle stávající právní úpravy by MPO muselo povolení odejmout a žadatel by po odeznění toho problému musel opět nově žádat, což si vyžaduje finanční náklad 500 korun na jedno povolení jako správní poplatek.

Předložený návrh nepředpokládá finanční dopad na veřejné rozpočty ani podnikatele. Výše správního poplatku je zachována na úrovni 500 korun za podání žádosti, nedochází v tomto k žádnému navýšení.

Na závěr bych chtěl požádat, vážené poslankyně a vážení poslanci, o propuštění tohoto návrhu zákona k projednání ve výboru a o podporu dalšího legislativního procesu ve vztahu ke druhému čtení.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně panu ministrovi. Nyní poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec David Šeich. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec David Šeich: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, myslím, že úvod pana ministra je dostačující, protože to není norma skutečně kontroverzní, je to norma technická a technicistní. Následně v podrobné rozpravě bych navrhl některá konkrétní opatření. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Otevírám obecnou rozpravu, do které nevidím žádného přihlášeného. Obecnou rozpravu tedy končím.

Budeme se nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Ptám se, zda má někdo jiný návrh. Nevidím, že by někdo chtěl navrhnout jiné přikázání jinému výboru, proto přistoupíme k hlasování.

Budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby byl předložený návrh přikázán k projednání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování číslo 48. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 48. Přihlášeno 170 poslanců, pro návrh 121 poslanců, proti žádný poslanec. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme přikázali k projednání tento návrh zákona hospodářskému výboru.

Konstatuji, že tím jsme splnili veškeré náležitosti prvního čtení, a uzavírám tento bod.

Předtím než přistoupíme k dalšímu bodu, seznámím vás s další omlouvkou. Z dnešního jednání se v době od 11. do 13. hodiny omlouvá paní poslankyně Klasnová, a to z toho důvodu, že předkládá svůj návrh zákona číslo 710 Senátu Parlamentu České republiky.

Nyní přistoupíme k dalšímu bodu. Tím je bod číslo

29.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 943/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že zde bylo navrženo veto 53 poslanců.

Poprosím zástupce navrhovatele, zástupce vlády, ministra průmyslu a obchodu Martina Kubu, aby se ujal slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych několika slovy uvedl materiál, kterým vám předkládáme návrh zákona o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů. Je předkládán Ministerstvem průmyslu a obchodu a Českým báňským úřadem. Výše uvedeným zákonem dojde k plné transpozici požadavků směrnice 2006/21/ES o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES do českého právního řádu.

Novela zákona vyplývá z podnětu, který nám Evropská komise zaslala, je zpracována na podkladě výzvy Porušení smlouvy číslo 2012/2093 z 31. května 2012, v níž Evropská komise po provedení přezkumu tohoto zákona

konstatovala, že některá ustanovení nebyla správně aplikována a že jsme tím pádem nesplnili povinnost, která nám vyplývá z ustanovení evropského usnesení. Předloženým návrhem se proto všechny výtky uvedené v tom formálním upozornění napravují a návrh zákona taktéž reaguje na požadavky, které se objevily při jeho aplikaci v praxi.

Právní úprava novely zákona nepředpokládá zvýšené dopady na státní rozpočet ani si nevyžádá navyšování počtu státních zaměstnanců a podnikatelskému sektoru také nevznikají žádné přímé nebo nepřímé náklady. Navrhovanou právní novelu je nutné přijmout co nejdříve, aby se Česká republika vyhnula sankcím ze strany Evropské unie za nedostatečné provedení směrnice.

Zákon byl projednán 6. března 2013 na vládě, schválen vládou usnesením číslo 155 a vláda navrhuje parlamentu vyslovit souhlas s navrhovanou právní úpravou již v prvním čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní o slovo zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Milana Urbana.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, paní předsedkyně, za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych těžko mohl něco dodat k tomu věcnému popisu této normy. Na projednávání podle § 90 bylo předloženo veto, ale myslím si, že je možné v nějaké velmi krátké době prověřit, zda to, co píše Evropská komise k tomu, abychom naplnili všechny evropské směrnice, a to, co je předloženo v tom zákoně, skutečně harmonizuje, takže na to stačí nějakých 48 hodin. Myslím, že můžeme i v podrobné rozpravě tento návrh poté předložit.

Jedná se tedy o ryze, řekněme, technickou normu, tak bych byl rád, kdyby eventuálně bylo možné schválit ji v Parlamentu České republiky ještě v nějakém tempu, tedy na této schůzi. Děkuji pěkně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu. Pane zpravodaji, s tím zkrácením lhůty, protože jsme v prvním čtení, je pouze obecná rozprava, tak teď v obecné rozpravě je ta vhodná příležitost. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Ano. Já tedy navrhuji oficiálně zkrácení lhůty pro projednávání ve výborech na 48 hodin. Pokud by to byl nějaký rozpor s jednacím řádem, tak to samozřejmě upravím, ale myslím si, že to navrhuji správně.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to tak v pořádku. Otevřela

jsem obecnou rozpravu. Vy jste byl první, kdo v ní vystoupil. Ptám se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy v prvním čtení. Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhy na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru hospodářskému. Já se nejprve zeptám, jestli má někdo jiný návrh na přikázání. Nemá nikdo.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 49. Ptám se, kdo je pro, aby tato norma byla přikázána výboru hospodářskému. Proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 49, přítomno 172, pro 111, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní je zde návrh na zkrácení lhůty pro projednání ve výborech o 58 dnů, tedy vlastně je to na těch 48 hodin.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 50. Ptám se, kdo je pro tento návrh na zkrácení lhůty. Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 50, přítomno 172, pro 98, proti 7. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru hospodářskému a jeho lhůta byla zkrácena na 48 hodin. Tím jsme uzavřeli projednávání bodu 29, sněmovního tisku 943. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

72.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 941/ - prvé čtení

Tento návrh opět uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedající, děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si vám předložit návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání. Předkládaný návrh novely živnostenského zákona je jedním z návrhů, který reaguje a jeho zpracování vyplynulo z plánu nulové tolerance k

černému trhu s lihovinami, kterým vláda reagovala na takzvanou metanolovou aféru.

Návrh spočívá v zavedení koncese pro prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin. Cílem navrhované úpravy je získat přehled o prodejích lihu a lihovin a zefektivnit tak kontrolu nad prodejem této rizikové komodity. Navrhuje se rozšířit předmět podnikání stávající koncesované živnosti pro výrobu a úpravu kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin o regulaci jejich prodeje. Po novele budou muset nově žádat o koncesi všichni podnikatelé, kteří se zabývají distribucí a prodejem lihu nebo lihovin jak podnikatelům, tak i spotřebitelům. Kromě obchodníků se úprava bude vztahovat i na podnikatele, kteří lihoviny prodávají v restauracích. Stanoví se přechodné šestiměsíční období, v rámci kterého stávající podnikatelé musí požádat o koncesi, aby mohli v prodeji lihu a lihovin plynule pokračovat.

Realizace navrhovaného zákona nebude vyžadovat žádné finanční náklady ze státního rozpočtu ani z veřejných rozpočtů. Měla by přispět k zabránění daňovým únikům a pozitivně ovlivnit příjmovou stránku státního rozpočtu. Zavedení koncesí pro prodej lihovin by potom mělo usnadnit činnost kontrolních orgánů a přispět k transparentnosti trhu s uvedenou komoditou. Umožní obchodním partnerům i spotřebitelům nahlédnutí do veřejně přístupného živnostenského rejstříku a získat tak přehled, od koho lihoviny nakupují. Pozitivním efektem by mělo být i zvýšení ochrany spotřebitelů před nekvalitním a zdraví škodlivým alkoholem.

Jsme si vědomi, že je to jeden z kroků, není to samozřejmě samospásné, ale je to jeden z kroků, který nám může nastavit proces při prodeji alkoholu tak, aby byl lépe kontrolovatelný a transparentní. Zvláště model kontroly těch míst a přehledu, kde jsou prodávány, se ukázal v metanolové kauze, že by byl velmi prospěšný, a tato koncese by k tomu měla vést. Není také žádným, řekněme, omezením. Ta koncese je stavěna tak, aby nebyla omezována možnost vstupu do podnikání. Myslím si, že je velmi rozumným kompromisem, tak abychom získali větší přehled o subjektech podnikajících v této oblasti a jejich místech působení, ale aby nebyl jakoukoliv překážkou pro začátek takového podnikání nebo pokračování v něm, pokud v něm dnes někdo podniká. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o slovo zpravodaje. Pro prvé čtení byl určen pan poslanec Jan Čechlovský.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vládo, ctěná Sněmovno, já bych chtěl jenom na úvod učinit jednu malou poznámku, a to upozornit na to, že jsem byl v loňském roce zpravodajem dvou zákonů, a to dokonce vyváženě, jednoho z oblasti sociální a jednoho z oblasti hospodářské, a oba nám svým vetem vrátil pan prezident. V tom-

to ohledu tedy nevím, zda dalším pověřením mne ke zpravodajování činíte dobře. Apeluji na vás v duchu Murphyho zákona: nesázejte na smolaře je-
nom proto, že se jeho smůla musí jednou prolomit.

Ale k samotnému zákonu. Úvodní slovo řekl pan ministr Kuba. Já se budu snažit být krátký, aby moje úvodní slovo nebylo delší, nežli je samotný návrh zákona. Možná se v něčem budu opakovat po panu ministrovi.

Vládní návrh novely mění přílohu živnostenského zákona upravující koncesované živnosti a rozšiřuje předmět podnikání koncesované živnosti, regulující výrobu, úpravu a prodej lihu a lihovin. Současně řeší v přechodných ustanoveních přechod stávajících živnostenských oprávnění do režimu koncesované živnosti konkrétně dobou šesti měsíců.

Pan ministr už řekl, že předkládaná novela zákona je jednou z norem, a další tady určitě budeme projednávat, které vznikly na základě úkolů vyplývajících z usnesení vlády č. 735 z října loňského roku k realizaci plánu nulové tolerance k černému trhu s lihovinami. Cílem navrhované právní úpravy je podřadit prodej kvasného a konzumního lihu a lihovin režimu koncesované živnosti, a tím přispět jednak ke zprůhlednění trhu s lihem a lihovinami, k omezení prodeje nezdaněného a nekvalitního lihu, efektivnější kontrole zmiňovaného trhu kontrolními orgány, zvýšení ochrany spotřebitelů, zabránění daňovým únikům a v neposlední řadě zlepšení podnikatelského prostředí, potažmo podpoře poctivých podnikatelů v této oblasti.

Jako zpravodaj zákona doporučuji ctěné Sněmovně nejen to, aby ho propustila do dalšího čtení, ale aby ho podpořila v příslušném výboru a následně i tady ve čtení závěrečném.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevíráм obecnou rozpravu. Pan poslanec Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, domnívám se, že je to správný krok především po těch problémech, které tady byly s pančovaným alkoholem. Víme dobře, jak to dopadlo. Těch čtyřicet obětí je určitě varujících.

Je třeba určitě zprůhlednit jednotlivé prodejce, konečné prodejce spotřebiteli, tak aby bylo známo, kdo kde jak prodává, a proto i ten požadavek na koncesi je myslím naprosto namístě. Vítám také to, že v novele zákona je vlastně vybrána varianta číslo tři, která nebude mít administrativní a především finanční dopad na podnikatele, na živnostníky. To znamená, že koncese bude udělována bezplatně. Také hledisko šesti měsíců, do kdy si musí požádat o koncesi, je naprosto namístě a je správné.

Co je k diskusi, je zřejmě stánkový prodej. Hovořilo se o tom, že bude zakázán prodej lihovin, alkoholu, ve stáncích. To v této novele živnostenského zákona nenacházím. Říkám, že je to opravdu otázka k diskusi, protože smyslem té novely je mít přehled o prodejcích, mít přehled o tom, kde prodávají alkohol, a samozřejmě potom mít možnost také účinně tyto provozovny, ale i stánky kontrolovat, což je myslím velice důležité.

Podle současného zákona, pokud se nemýlím, není třeba ani nahlašovat umístění stánku nebo mobilního prodejního zařízení, pokud tam není déle než tři měsíce. Myslím si, že opravdu bychom se měli v dalším projednávání zabývat tím, jak zprůhlednit prodávání alkoholu ve stáncích, především proto, aby byla účinná kontrola.

Takže si myslím, že zákon, tak jak je postaven, možná s otázkou stánkového prodeje, to si myslím, že by se mělo ještě podrobit důkladné diskusi, je určitě přijatelný a budeme ho podporovat.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní se zeptám na další přihlášku do rozpravy. Děkuji panu poslanci Votavovi. Nikdo další se nehlásí, obecnou rozpravu tedy končím.

Budeme se věnovat návrhům na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru hospodářskému. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 51. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby byl tento návrh zákona přikázán výboru hospodářskému. Proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 51 přítomno 173, pro 115, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán výboru hospodářskému.

Končím projednávání bodu číslo 72 sněmovního tisku 941 v prvním čtení. Děkuji panu ministrowi i panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 20. Je to

20.

Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - druhé čtení

Tento bod byl přerušen, jeho projednávání, v úterý 19. 3. po úvodním slově pana poslance Josefa Šenfelda, kterého nyní žádám, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, s vaším dovolením bych pokračoval tam, kde jsem včera po 19. hodině skončil.

Zásadním problémem zákona o loteriích, ustanovení § 50 odst. 3, které Ministerstvu financí České republiky umožňuje legálně popřít smysl a obejít dikci zákona o loteriích, nadále zůstává součástí právního řádu České republiky. Ministerstvo financí České republiky povoluje loterie a jiné podobné hry, které nejsou v zákoně v části první až čtvrté upraveny, to je ty, které předběhly právní rámec zákona, za předpokladu, že v povolení budou všechny podmínky provozování takové loterie a jiné podobné hry podrobně stanoveny. Toto ustanovení umožňuje, aby rozhodnutí ministerstva nahradilo zákonné podmínky, které musí být ve všech ostatních případech dodrženy. Toto ustanovení zakládá nerovnost mezi žadateli o vydání povolení a subjektem, který stojí mimo režim předmětné úpravy, a zásadně oslabuje postavení obcí v rámci jejich regulace i povolování.

Zrušení dosavadního § 50 odst. 3 zákona o loteriích je rovněž nutno považovat za zásadní protikorupční opatření.

V souvislosti s tímto navrhuje novou definici pojmu loterií a jiných podobných her, aby nebyl prostor pro povolování v nynější právní úpravě konkrétně popsanych loterií a her. Taktéž přesně definujeme pojem kasino za účelem odlišení pravých a nepravých kasin.

Návrh Ústeckého kraje může být v důsledku nově přijatých zákonů provedených zákonem číslo 420/2001 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, zákonem číslo 458/2011 Sb., o změně zákonů souvisejících se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, a zákona číslo 300/2011 Sb., který provedl obsahově stěžejní zásahy do zákona o loteriích formou příslušných pozměňovacích návrhů, zestručněn o části, které byly již věcně vyřešeny.

V podrobné rozpravě navrhnu pozměňovací návrhy. Důvodem je, že návrh zákona byl předložen do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky dne 20. září 2011, přičemž v prvním čtení v Poslanecké sněmovně tento návrh jako projednávaný sněmovní tisk 495 prošel až 25. září 2012. V období mezi předložením návrhu zákona a ukončením jeho prvního čtení zatím Parlament České republiky schválil a přijal několik novelizací zákona o loteriích. Jedná se zejména o zákon číslo 300/2011 Sb., kterým se mění zákon číslo 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, zákon číslo 420/2011 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, zákon číslo 457/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o finanční správě České republiky s účinností od 1. ledna 2013, a zákon číslo 458/2011 Sb., o změně zákonů souvisejících se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů, účinnost v případě zákona o loteriích a souvisejících zákonů převážně od 1. ledna 2012.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci a zároveň členu Zastupitelstva Ústeckého kraje Josefu Šenfeldovi za toto úvodní slovo a oznamuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru a výboru pro zdravotnictví. Usnesení rozpočtového výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 495/2, výbor pro zdravotnictví předložil záznam z jednání, který byl doručen jako sněmovní tisk 495/3. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru rozpočtového pana poslance Pavla Svobodu.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já s dovolením přečtu usnesení rozpočtového výboru ze dne 10. října 2012, kdy rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, tisk 495, zamítl. Současně rozpočtový výbor zmocňuje zpravodaje, aby s tímto seznámil Poslaneckou sněmovnu, což jsem tímto učinil.

Na základě toho v podrobné rozpravě samozřejmě navrhnu zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Děkuji vám, pane zpra-

vodaji. Nyní dostane slovo zpravodaj výboru pro zdravotnictví. Místo pana kolegy Borise Šťastného se této role ve druhém čtení ujme slova pan poslanec Igor Svoják. Prosím.

Poslanec Igor Svoják: Hezké dopoledne vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové. Zdravotní výbor projednal tuto záležitost na 21. schůzi 27. listopadu 2012 a nepřijal k tomu žádné usnesení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Svojákovi a otevírám obecnou rozpravu. Je do ní přihlášen pan poslanec Josef Novotný starší. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych v obecné rozpravě chtěl přiblížit situaci, která nastala během dvou let, která jsou spojena s tím, kdy zákon vznikl, a s tím, co se na loterijní scéně mezitím stalo.

Veřejný ochránce práv sdělil vládě již počátkem roku 2012, že zjistil dlouhodobou nezákonnou rozhodovací praxi Ministerstva financí při povolování provozu sázkových her podle kolegou Šenfeldem zmíněného § 50 odst. 3, kdy dochází k naprosto podivným výkladům úředníků, jak tento paragraf využít. Jde především o to, že tzv. interaktivní videotermíny, budu používat zkratku IVT, ministerstvo povoluje v rozporu s loterijním zákonem, s herními limity, které jsou o tisíce procent vyšší než ty, které jsou v zákoně exaktně uvedeny v § 17 pro výherní hrací přístroje – zase zjednoduším na VHP. Přitom i podle nálezu Ústavního soudu existuje mezi VHP a IVT účelová shoda a vizuální podobnost podle § 2 odst. 2 správního řádu, a proto je správním orgán, kterým je v této věci Ministerstvo financí, povinen dbát, aby při rozhodování o podobných záležitostech nedocházelo k neodůvodněným rozdílům. Přesto ministerstvo povoluje na IVT limity sázky výhry, kumulované výhry a hodinové prohry o tisíce procent vyšší, než stanoví paragraf tohoto zákona na výherní hrací přístroje.

Vláda nejprve ombudsmanovu požadavku vyhověla a uložila ministroví financí svým usnesením č. 156/2012, aby ministerstvo zahájilo správním řízením o snížení limitů na IVT, aby tyto limity snížilo na takové výše, které stanoví § 17 loterijního zákona pro VHP, diferencovaně podle toho, zda je jejich provoz povolen do kasín nebo herny nebo mimo tato herní prostředí, tak jak je to definováno exaktně v zákonu 202/90. Poté ministr financí neočekávaně, asi po měsíci, navrhl vládě změnu té části usnesení vlády, ve které vláda uložila ministroví financí zahájit řízení o snížení limitu sázkových her pro IVT na tu výši, kterou stanoví tento zákon pro VHP. Ministr financí se v tomto návrhu ani nepokusil oponovat názoru veřejného ochránce práv, který vycházel z nálezu Ústavního soudu o nezákonnosti dotčené

nebo napadené práce Ministerstva financí. Vláda ovšem, to bylo po puči č. 2 ve Věcech veřejných, změnila stanovisko a tomuto návrhu ministra financí vyhověla usnesením 347/2012, v němž vyjádřila svůj nesouhlas s nápravou nezákonné praxe Ministerstva financí, jak na to upozorňovaly naše nejvyšší ústavní instituce. Vláda se při změně svého rozhodnutí, které nastalo jeden měsíc po tom prvním rozhodnutí, ani nepokusila zdůvodnit, proč takto postupuje.

Ministr financí dokonce fakticky souhlasil s ombudsmanovým hodnocením, neboť napsal premiérovi v květnu 2012, že praxe ministerstva bude změněna tak, jak žádá ombudsman, avšak že se to stane až po účinnosti zákona o provozování sázkových her. To je nový zákon, kterým chce vláda nahradit dosavadní loterijní zákon. Avšak účinnost tohoto zákona měla nastat 1. 1. 2013. A jak víte, nenastala. Ministr financí to očekával. A zatím se zdá, že možná nastane až za rok, až od 1. 1. 2014. A kdoví jestli. Takže také proto je neúnosné dále ponechat shora uvedenou nezákonnost Ministerstva financí v té podobě, v jaké je, další rok a proto se snažíme navrhnout pozměňovací návrh, který tuto situaci řeší a vtahuje aktivně Sněmovnu do nezákonnosti Ministerstva financí, aby Sněmovna zasáhla.

Proč to má dělat Sněmovna? Proč to nedělá vláda? Řeknu proto, že 23 let od vzniku loterijního zákona veškeré úpravy citlivé oblasti loterií dělá pouze Poslanecká sněmovna s lobbovanými návrhy, které si hazard přeje. Za 23 let je to už 21krát takto provedeno, kdy byl novelizován loterijní zákon. A v současné době jste o této praxi informováni, aktivně jste do toho vtaženi, máte tady normu, která je nosičem možných změn. A opírá se to nikoliv o má stanoviska nebo klubu Věcí veřejných, ale o nálezy Ústavního soudu a stanoviska ombudsmana. Takže Sněmovna, pokud svévolně, vědomě bude postupovat tak, jak si to přeje ministr financí, tak jak neustále slibuje vláda, že až někdy se stav změní, tak je spolupachatelem trestného činu zneužívání loterijního zákona na výjimku, kterou si tam v roce tuším 1998 proloboval § 50 odst. 3 hazard.

Vláda se teď tím novým zákonem, který má všechno vyřešit – to je argument, který by tady jistě řekl ministr financí, že už to mají nachystáno –, snaží v podstatě pokrýt povolovací podvody svých úředníků tím, že chce řádově zvýšit všechny limity provozování her na tu vyšší úroveň, tzn. měkký hazard, výherní hrací přístroje, chce posunout směrem výš. To je záležitost, která mně připadá úplně neuvěřitelná. Tím by dosáhla samozřejmě rovnosti všech provozovatelů a neměl by si kdo stěžovat.

Aby k tomu došlo, potřebovala by přesvědčit vás, zákonodárce, kteří jste zodpovědní za situaci v hazardu. Znovu připomínám – vždycky jste to byli vy, kteří hazard někam posouvali. Vláda by vás musela přesvědčit, že je společensky, sociálně atd. potřebné, aby se limity hazardu zvýšily. K to-

mu byste ale potřebovali – předpokládám, že nejste natolik poslušni loterijnímu průmyslu – nějakou sociostudii, která by tuto společenskou potřebu nějakým způsobem definovala.

Nedávný pokus vytvořit sociostudii o šesti stránkách, kterou zaplatil hazard, že vlastně problematika hazardu v České republice není vůbec žádný problém, tu už ministerstvo stáhne, už o ní ani nemluví. Čili v České republice jako v jediné zemi na světě neexistuje. V zemi, která má hazard. Jsou země, které hazard nemají, nepotřebují ani sociostudii, třeba islámské země. Ale v ostatních zemích je hazard vždycky těmi dopady sociostudií a různých zjištění limitován ve svém rozvoji. U nás tomu tak není a vláda dosud takovouto sociostudii nemá. Čili pokud chce předložit novou loterijní normu bez této studie, tak bych považoval za úplně neuvěřitelnou chybu Poslanecké sněmovny, kdyby na to opět vládě skočila.

Považuji tedy za nanejvýš společensky žádoucí využít návrhu Ústeckého kraje, který zde velice pěkně představil kolega Šenfeld. My jsme ho zde dva roky zametali pod koberec. Abychom tohoto nosiče využili a v krátké době provedli změny, které představím v podrobné rozpravě, jak tohoto nosiče využít a rychle napravit to, co po nás chtějí uvedené ústavní instituce.

děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byl pan poslanec Josef Novotný st., děkuji vám. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy ve druhém čtení k tomuto návrhu zákona. Nehlásí se nikdo. Obecnou rozpravu končím a zahajuji rozpravu podrobnou. Tam mi avizoval své vystoupení zpravodaj výboru rozpočtového pan poslanec Pavel Svoboda. Prosím, také pan kolega Šenfeld.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji. Dámy a pánové, přestože rozpočtový výbor doporučil Poslanecké sněmovně zamítnutí tohoto návrhu zákona, já se taktéž v tomto duchu připojuji a sám za sebe navrhuji zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní ještě v podrobné rozpravě pan poslanec Šenfeld. Prosím.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já jsem avizoval ve své úvodní řeči, že se v podrobné rozpravě přihlásím k pozměňovacímu návrhu. Přihlašuji se tedy formálně k pozměňovacím návrhům, které jsou evidovány v elektronickém systému pod čísly 5969 a 5970. Jenom chci říct, že právě tyto pozměňovací návrhy, jak jsem říkal, reagují na situaci, že zákon byl projednáván dlouhou dobu, došlo k

podstatným změnám, a věřím, že návrh byl zpracován ve prospěch občanů Ústeckého kraje, ale nejenom Ústeckého kraje. Prosím vás o podporu mých pozměňovacích návrhů.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám a ptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Josef Novotný starší. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Takže ještě jednou děkuji za slovo. Jak jsem avizoval, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 5974, a krátce ho přiblížím. Protože v podstatě vám podáváme pomocnou ruku. Diskutabilní části zákona – nebo já to přiblížím v bodech, jak to tam je uvedeno, 1 až 5.

V první části reagujeme na legislativní vývoj v mezidobí. V čísle dvě rušíme body 1 až 22 tisku 495, což nás velice mrzí, protože jak říkal kolega, je to velice kvalitně zpracováno ku prospěchu občanů, ale zmizí tím důvody k tomu, aby se tento zákon nepřijal. Takže nemáte důvody, pro které garanční výbor zamítl tento zákon. Jsou tam nové definice, které mohou být diskutabilní, jsou tam definováni noví příjemci peněz z loterií, definována bezúhonnost provozovatelů, jsou tam zavedeny nějaké nové souhlasy orgánů, třeba Biska, může o tom být diskuse. Strašně mě mrzí, že tímto vyřazujeme definování kasin, které jsem sám v minulosti prosazoval, kolem propagace a další věci. Takže navrhujeme tady zrušit body 1 až 22.

Takže potud by to byla v podstatě dohoda, která zde vidím, že je. Co je nové, tak tímto, že jsme tuto normu v podstatě zrušili, tak navrhujeme nové body. Navrhujeme v podstatě implementaci nálezů Ústavního soudu, a kdo tomu odolá, tzn. bude proti tomuto návrhu, tak vědomě jde proti nálezu Ústavního soudu, vědomě se přihlašuje k porušování zákona, který byl definován ústavními institucemi. A sice je tam... Za prvé, chceme zavést IVT i VHP, i když je nazýváme bedny, takže budou umístěny pouze v hernách a kasinech, kde jsou hráči vedeni k odpovědnému hraní. Je tam bod, který vede k zodpovědnému hraní hráčů, a sice snížením limitů na požadované parametry. Zavádíme tam mírné zvýšení odvodů za bednu s tím, že dosavadní zdanění a jeho struktura obcím a státu zůstává nezměněna, a to zvýšení se bude dělit napůl a polovina tohoto zvýšení by šla na Ministerstvo zdravotnictví na podporu prevence a preventivních programů, které u nás zatím nefungují v oblasti hazardního hraní, a samozřejmě následnou léčbu a polovina by šla na Ministerstvo školství na podporu sportu, který, jak znám tady, že tady je většina, která v podstatě podporuje poslanecký návrh, který zde už vznikl, že by se porcoval

medvěď cíleným rozdělováním části výtěžku z loterií pro sport. Navrhujeme to zde přes Ministerstvo školství, které grantovou politiku do sportu má nastavenou.

Samozřejmě všechny limity v dalších hrách chceme přizpůsobit v bodě 3 nálezu Ústavního soudu. Bod 4 je přečíslování a bod 5 je posun účinnosti tak, jak navazuje na dobu, která mezitím uplynula.

Takže toto je zhruba přiblížení návrhu Věcí veřejných, za který se stavím, s tím, že v podstatě využíváme tuto normu, kterou chcete zamítnout, jako nosič provedení nutných změn, které vycházejí z nálezu Ústavního soudu. A doufám, že Parlament se nezachová tak, že bude kašlat jako vláda sedící za mnou na nálezy těchto ústavních institucí.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane poslanče. Ještě se ptám, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo, podrobnou rozpravu končím a končím také druhé čtení tohoto návrhu zákona. Končím projednávání bodu 20 sněmovního tisku 495. Děkuji panu navrhovateli i pánům zpravodajům.

Zahajují projednávání bodu číslo

18.
Senátní návrh zákona o Českém národním povstání
a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích,
o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního
klidu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 718/ - druhé čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se již zabývali, a to na 51. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme bod přerušili a odročili usnesením číslo 1455 do příští řádné schůze. Nyní tedy u stolku zpravodajů již je za navrhovatele pan senátor Miroslav Nenutil. Vítám vás, pane senátore. Je zde také pan poslanec Miroslav Petrů, který je zpravodajem pro prvé čtení.

Připomenu, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení byla doručena jako sněmovní tisky 718/2 a 718/3. Dále výbor předložil záznam z jednání, který vám byl doručen jako sněmovní tisk 718/4.

Nyní je tedy možnost ještě vystoupit – jak pan navrhovatel, tak pan zpravodaj v tuto chvíli. Pan navrhovatel, pan senátor Nenutil. Prosím.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážená paní předsedkyně, paní poslankyně, páni poslanci, pěkné dopoledne.

Na téma Českého národního povstání nebo Květnového povstání českého lidu, je jedno, jak si tuto významnou akci každý z nás vyloží, tady bylo řečeno už mnoho. Nechci se zabývat faktickými daty, počty a všemi těmi událostmi. Z celého toho dlouhého projednávání jsem tady nabyl dojmu, že pro některé z vás je nepřekonatelné právě sousloví České národní povstání. Když si vezmete každé slovo jedno o sobě, neumím odpovědět na otázku, jak se říká, v čem je problém.

Pokud se podíváme na posouzení jednotlivých ústavů, pak mi dovoluťe ocitovat: Termín Květnové povstání českého lidu se začal používat až v 70. letech minulého století. Byl zaváděn mnohem důsledněji a brzy došlo k jeho zakotvení i v různých slovníkových příručkách, učebnicích a dalších vzdělávacích materiálech, které vydával především tehdejší Český svaz protifašistických bojovníků. V roce 1989 byl již tento název natolik běžný, že se udržel nejenom v kalendáři, ale přešel rovněž do příslušné legislativy týkající se státních svátků a dalších významných dnů. Mimo tuto oblast, zejména v historiografii a publicistice, se současně začaly používat další významové ekvivalenty, jako například Květnové povstání, České povstání nebo České národní povstání. Tato variabilita byla umožněna mimo jiné skutečností, že pojmy lid a národ tvoří synonymickou dvojici. Vedle jazykových hledisek se však v ní někdy rovněž odrážely ideologizující přístupy autorů. Jednalo se například o souběžné vnímání pojmu Slovenské národní povstání, kdy odlišně zvolená terminologie dlouhodobě vytvářela dojem, že se jedná o události dvou rozdílných historických významů.

Na základě tohoto bych řekl, že sousloví České národní povstání není výplodem myslí současných představitelů Českého svazu bojovníků za svobodu nebo několika senátorů, ale používalo se. A my jsme vyšli jenom vstříc těm, pro něž je tato oblast nejcitlivější, tedy sestrám a bratrům v Českém svazu bojovníků za svobodu.

Dovolte mi ještě jednu citaci, tentokrát od plukovníka Stehlíka, pracovníka Vojenského historického ústavu a v současné době Ústavu pro studium totalitních režimů: Změnou názvu Květnového povstání českého lidu na České národní povstání ve spojení s významným dnem 5. května bude významně oceněn celonárodní charakter českého ozbrojeného vystoupení proti nacistickému režimu na konci druhé světové války a může se tak napomoci i lepšímu docenění jednoho z nejvýznamnějších domácích odbojových aktů naší moderní historie. – Tolik citace.

Dámy a pánové, já bych byl moc nerad, kdybychom na základě spojení tří slov „České národní povstání“ znemožnili ocenění několika desítek lidí, již dosud žijí a jsou pamětníky celé této akce významné pro naši historii. (V sále je hluk.)

Návrh zákona má vlastně dvě základní části. První mluví o změně jména svátku na České národní povstání, druhá umožňuje předat dosud žijícím účastníkům tohoto povstání pamětní odznak. Jako předkladatel bych byl rád, kdybyste se skutečně vyjádřili k oběma částem. Prakticky podle informací z Ministerstva obrany je odznak již na světě a sousloví České národní povstání je tam už uvedeno. Nechci vás dál zdržovat dalšími fakty a snažně prosím, abyste se překonali přes nějaký konzervatismus, nostalgické vzpomínky a abyste zapomenuli na to, že to vzešlo ze Senátu. Duchovním otcem celého návrhu je skutečně pan Vodička, předseda Českého svazu bojovníků za svobodu. Já bych nerad, abychom ještě dosud žijící účastníky zklamali.

Děkuji vám za pochopení i pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi. Pan zpravodaj Miroslav Petráň má také možnost nyní vystoupit.

Poslanec Miroslav Petráň: Děkuji za slovo. Dobrý den, paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové.

Jenom bych doplnil pana navrhovatele. Je tady zákon, který má dvě základní části. Jedna je ta, kde se mění název z Květnového povstání českého lidu na České národní povstání, a druhá je ta, kde se přiznává těm, kterým to nebylo přiznáno, morální ocenění. Těch lidí žije jenom pár. Mně je hrozně líto, že zákon č. 357/2005 nezohlednil delší dobu k tomu, aby se lidé, kterým je mezi 80 a 90, k tomu mohli přihlásit, takže někteří nejenže nedostali peníze, ale nebyli ani oceněni. Mám asi dvanáct reakcí z celé republiky. Většinou lidé chtějí jenom morální ocenění.

Protože 23. ledna na 27. zasedání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu tento výbor nedospěl k usnesení, tak jsme se dohodli na tom, že zpracujeme pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Měl by zabránit tomu, kdyby tento zákon neprošel ve třetím čtení, aby se nevyšlo s vaničkou i dítě a aby alespoň to morální ocenění ti lidé dostali.

To je všechno, děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Nyní ještě otevřu obecnou rozpravu, do které mám tři přihlášky. Potom bude následovat rozprava podrobná. Nejprve dostane slovo pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím. V rámci obecné rozpravy.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, především bych chtěl uvítat projednávání tohoto návrhu zákona. To jsem řekl nakonec už v prvním čtení. Myslím, že se to dostává při projednávání tady v Poslanecké

sněmovně už do určité polohy. Za ta léta, co jsem procházel školstvím jako žák a student a později, jak jsem si všímal různých změn, ke kterým docházelo v pohledu na toto povstání, tak názvy byly různé: Květnové povstání 1945, to je vlastně poslední oficiální. Za minulého režimu se určitou dobu používal výraz Povstání českého lidu, a pokud tento návrh pracuje s názvem České národní povstání, tak se domnívám, že je to věc, která je asi pro většinu z nás přijatelná, a rozhodně i ti z nás, kteří si třeba z nějakých důvodů nemyslí, že je toto nejpřesnější vyjádření toho, co se tehdy stalo, tak to chce určitou velkorysost.

Myslím si, že je známo, že kromě Prahy, a neslyšel jsem to tady tak výrazně, protože pan senátor hovořil tak tiše, jak je zvyklý na poměry v Senátu, myslím na hlukové poměry v Senátu, že část jeho vystoupení nebyla tak přesně slyšet, možná že to říkal, ale bylo by dobré zdůraznit, že povstání probíhalo vlastně kromě Prahy v desítkách dalších měst. Takže z toho hlediska vycházím, že autoři použili tedy širší název České národní povstání, jakýsi ekvivalent názvu Slovenské národní povstání, i když to pochopitelně bylo v jiném a větším rozsahu.

Je jen škoda, že v tuhle chvíli žije jenom asi 150 našich spoluobčanů, jejichž průměrný věk je někde mezi 85 až 90 lety, kteří mohou být oceněni pamětním odznakem účastníka Českého národního povstání. Tento zákon je také úzce spojen se změnou zákona o válečných veteránech, který je rovněž projednáván Poslaneckou sněmovnou. Domnívám se, že tím se dostane také účastníkům povstání i dalšího ocenění. Z mého hlediska je jenom škoda, že se na takovéto ocenění muselo čekat 67 let, ocenění pro lidi, kteří bojovali za svobodu naší vlasti, ale lépe pozdě nežli nikdy, a proto by bylo dobré už s touto věcí neotálet.

Děkuji předkladateli.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dále je přihlášena paní poslankyně Kateřina Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážení kolegové a kolegyně, já jsem si dovolila navrhnout jeden pozměňovací návrh k tomuto návrhu, který se přímo netýká tohoto problému, ale přesto si myslím, že vzhledem k tomu, že zákon o státních svátcích otevíráme, by bylo dobré pozměňovací návrh načíst, a případně bych vás chtěla požádat o jeho podporu. Vzhledem k tomu, že tu máme dva zákony o státních svátcích, tak jen předem upozorňuji, že tento svůj pozměňovací návrh navrhuji do obou zákonů, protože si nejsem jista, jak minimálně tento návrh zákona dopadne, ale jsem přesvědčena o tom, že bychom se měli vyrovnat s tím, co nám zatím ve státních svátcích chybí, respektive nerozšiřují dny, ale nově navrhuji, aby byl státní svátek 17. listopad

– Den boje za svobodu a demokracii doplněn čárkou a bylo tam dopsáno Mezinárodní den studentstva.

Já si dovolím vám to zdůvodnit, protože si myslím, že je to poměrně vážná věc, na kterou ve své historii zapomínáme. Domnívám se, že se není třeba podrobně zabývat událostmi podzimu roku 1939, stačí připomenout, že pražská manifestace ke vzniku Československé republiky 28. října byla krvavě potlačena. Zranění byli dělník Václav Sedláček a student medicíny Jan Opletal, který na následky zranění zemřel, a jeho pohřeb 15. listopadu se stal spontánní masovou demonstrací proti německé okupaci. V důsledku toho proběhlo v noci z 16. na 17. listopadu zatýkání vysokoškolských studentů v Praze a Brně, kteří byli převezeni do koncentračního tábora Sachsenhausen. Devět studentských funkcionářů bylo popraveno a byly uzavřeny české vysoké školy. Tyto události měly ve světě značný ohlas a již v listopadu 1940 byl za pomoci britského svazu Union Students of England v Londýně obnoven Ústřední svaz československého studentstva, jehož členy se stali známí studenští pracovníci, kterým se podařilo uniknout z okupovaného Československa.

Tento ústřední orgán svolal v roce 1941 do Londýna manifestační schůzi, která přijala prohlášení spojeneckých studentů k 17. listopadu, z něhož cituji: „My, studenti Velké Británie, všech jejích dominií a Indie, Severní a Jižní Ameriky, Sovětského svazu, Belgie, Československa, Francie, Řecka, Číny, Holandska, Norska, Polska, Jugoslávie a všech svobodných krajín, abychom uctili památku popravených a umučených studentů, kteří jako první zvedli svůj hlas na znamení odporu proti nacistickým utlačovatelům roku 1939, prohlašujeme 17. listopad Mezinárodním dnem studentstva. Prohlašujeme, že 17. listopad není pro nás jenom dnem, kdy studenti celého svobodného světa vzdávají poctu mrtvým československým kolegům a všem těm, kteří stále trpí ve vězeních a koncentračních táborech, avšak také dnem, kdy si připomínáme a budeme stále připomínat ideály, pro které tito studenti trpěli a stále trpí.“

V roce 1942 na zasedání Mezinárodního studentského shromáždění, International Students Assembly, ve Washingtonu v USA byl 17. listopad potvrzen a znovu vyhlášen Mezinárodním studentským dnem, a to za účasti delegátů – studentů padesáti národů. Tento mohutný washingtonský sjezd byl jednou z nejvýznamnějších studentských akcí za druhé světové války. Byli přítomni zástupci studentů z celého světa, a to nejen z Ameriky a Evropy, ale i z Asie a z Afriky. Do sjezdového programu bylo zařazeno poselství prezidenta USA Roosevelta k 17. listopadu, vysílané pak k Mezinárodnímu studentskému dni rozhlasem z Bílého domu do celého světa.

V tomto Rooseveltově poselství se mimo jiné uvádělo: „Mezinárodní

společenství studentů vybralo tento den, aby uctilo památku studentů a profesorů umučených a zavražděných před třemi lety v Československu. Toho dne byl dokonán první z organizovaných zločinů, které s vypočítavou surovostí měly vyhladit všechny dnešní i budoucí vůdce velké demokratické republiky. Chladnokrevní utlačovatelé však zapomněli, že ulice Prahy a síně hrdé Karlovy univerzity zněly po staletí hlasy mužů ochotných raději zemřít než věřit a učit něčemu, co se nesrovnávalo s jejich svědomím. Víme dobře, že země, které pokryly umučené studenty a učitele, neudusila vůli ke svobodě a že rachot kulometů neumlčel hlasy vyjadřující právo národa na to, aby si sám vybral, jak chce žít a přemýšlet.“ Tato slova prezidenta Roosevelta mají stálou platnost.

Vážení kolegové, Mezinárodní den studentstva je jediný den mezinárodního významu českého původu, jehož iniciátorem byl v roce 1941 Ústřední svaz československého studentstva spolu s naší exilovou vládou a prezidentem dr. Edvardem Benešem. Neměl by tedy podle mého názoru ani dnes chybět v našem kalendáři jako odkaz mladých lidí, kteří byli ochotni upřednostňovat ideály před svými bezprostředními profesními a kariérními zájmy.

Děkuji vám za pozornost a i za podporu mého návrhu, který jsem se vám snažila nyní zdůvodnit. Věřte mi, že ho iniciovali i někteří z dosud žijících studentů zatčených 17. listopadu 1939. Děkuji vám tedy i jejich jménem a pevně věřím, že – ať už v této novele zákona, případně v novele zákona v tisku 873 – tento můj návrh podpoříte, protože tím možná učiníme to, co bychom měli učinit, abychom nezapomínali na svou historii a abychom si všichni uvědomili, jaký důležitý význam pro Českou republiku, ale i mezinárodní společenství 17. listopad jako den má.

Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM a ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen Miroslav Grebeníček. Prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážení paní předsedkyně, dámy a pánové, koncem ledna loňského roku se v Senátu Parlamentu České republiky konala konference, jejímž cílem bylo vytvořit něco jako odrazový můstek pro následné zákonodárné kroky. Přesněji řečeno – pro přijetí zákona o Českém národním povstání. Senát pak skutečně navrhl zrušit dosud užívaný termín Květnové povstání českého lidu a nahradit jej termínem České národní povstání, které vymezuje jako „povstání českého lidu proti nacistické moci, ke kterému došlo v době mezi 30. dubnem a 12. květnem 1945“.

Jeden z předkladatelů tohoto zákona, přítomný senátor Miroslav Nenutil, nám ovšem poněkud kostrbatě sdělil – mám na mysli 5. únor leto-

šního roku – zde ve sněmovně, že nám chce říct něco nového. Jeho slova si nyní dovoluji odcitovat: „Tím Českým národním povstáním, proč netrvat na tom Květnovém povstání českého lidu, může být i argument, který je snad pochopitelný – že odpor proti fašismu, nacismu přece nevznikl 1. května roku 1945 v Přerově, ale bylo to vlastně už odmítnutím předání vojenské posádky ve Frýdku-Místku v roce 1938, byl to partyzánský boj v Brdech, byl to partyzánský boj v Beskydech, byl to i výsadek, jehož výsledkem pak byla heydrichiáda. Časově omezovat skutečně jen na květen,“ prohlásil v závěru svého vystoupení senátor Nenutil, „by bylo vlastně svým způsobem znevažování toho předcházejícího úsilí Čechů proti nacistické zvůli.“ Co k tomu dodat? Možná jen to, že pak vůbec, ale vůbec nechápu, proč v senátním návrhu posuzovaného zákona nacházíme tvrzení, že k povstání českého lidu proti nacistické moci došlo v době mezi 30. dubnem a 12. květnem 1945.

Ne, nejsem přítelem zjednodušujících soudů. Proto chci upozornit i na celkovou pojmovou zmatenost.

Ano, počátky odbojového hnutí lze vysledovat bezprostředně po Mnichovu 1938, ale jeho skutečné formování nastalo až po 15. březnu 1939, kdy si vytkló za cíl dvojí: odstranění okupačního režimu a obnovení československé státnosti.

Právě Československý válečný kříž 1939 představoval téměř po celou dobu národně osvobozenického boje proti fašismu naše nejvyšší vojenské vyznamenání. Zřídila jej vláda svým nařízením ze dne 20. prosince 1940. Byl udělován našim i spojeneckým vojákům za mimořádné bojové činy, za zásluhy o přípravu a provedení bojových operací, jejichž důsledkem bylo podlomení moci fašistů na našem území a posléze jeho osvobození. Obdrželi jej také významní lidé, kteří se svou činností zasloužili o obnovu československé státnosti, neboť i jim se podařilo s nasazením vlastního života uchránit před nacisty významné celospolečenské hodnoty.

Partyzánský boj na venkově a aktivitu odbojových skupin ve městech nelze však ještě považovat za povstání. Partyzánská forma boje směřovala k vojenskému oslabení nepřítele. Kdežto povstání má vyšší cíl – dobytí a převzetí moci. S tím souvisí i odznak československého partyzána, který zřídila vláda naší republiky svým usnesením z 9. srpna roku 1946. Propůjčoval jej ministr národní obrany příslušníkům partyzánských jednotek působících na území našeho státu nebo příslušníkům spojeneckých armád, kteří se zasloužili o jejich přípravu, zásobování, nebo dokonce řízení. Partyzánům, kteří padli v boji proti okupantům, byl odznak udělován posmrtně. 19. prosince 1946 byl pak přijat zákon č. 255 o příslušnících Československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození.

Z uvedeného zákona vyplývá, že účastníkem národního boje za osvobození je ten, kdo v letech 1939 až 1945

a) byl československým partyzánem;

b) zúčastnil se alespoň tři měsíce soustavnou činností zahraničního nebo domácího hnutí směřujícího přímo k osvobození Republiky československé nebo Slovenského národního povstání, třeba po dobu kratší, takovým způsobem, že tato činnost přivedla nebo byla prokazatelně způsobila přivodit jemu nebo jeho rodině újmu na životě, osobní svobodě nebo zdraví;

c) zúčastnil se povstání v květnu 1945, přičemž za bojů padl nebo byl těžce raněn nebo utrpěl těžkou poruchu zdraví.

Dámy a pánové, dovolím si připomenout i zákon č. 357 ze dne 19. srpna 2005, který je orientován na ocenění účastníků národního boje za vznik a osvobození Československa a některých pozůstalých po nich. Řeč je zde o zvláštním příspěvku k důchodu některým osobám a taky tedy o jednorázové peněžní částce některým účastníkům národního boje za osvobození v letech 1939 až 1945. Z § 7 uvedeného zákona pak vyplývá, že potvrzení účasti povstání v květnu 1945 ministerstvo vydá občanu České republiky, který v době mezi 30. dubnem a 12. květnem 1945 alespoň po dobu tří dnů na straně povstalců proti nacistické moci

a) se zúčastnil bojů se zbraní,

b) se podílel na zpravodajské a spojovací činnosti,

c) konal zdravotní či zásobovací službu v terénu v souvislosti s bojovými akcemi, nebo

d) byl členem Revoluční české národní rady a nebo povstaleckého velitelství.

Dámy a pánové, nic jsme nezanedbali. Nic jsme nezanedbali. Pouze jistá skupina těch, kteří bojovali proti nacistům, se nepřihlásila ve stanoveném termínu.

To, co jsem zde řekl, mě vede v jistých souvislostech k tomu, že chci zdůraznit, že senátní návrh zákona o Českém národním povstání zjevně postrádá odborné stanovisko uznávaných historických pracovišť, kterým je např. Ústav pro soudobé dějiny Akademie věd České republiky, tedy takové stanovisko, o které následně požádala uvedený ústav předsedkyně sněmovního výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu doc. Putnová. „Místo stručného zdůvodnění nutnosti podobného zákona,“ cituji nyní z uvedeného odborného stanoviska, „se navrhovatelé uchylují k vlastnímu výkladu historických událostí. Přitom používají jak již dávno překonaná fakta, např. údaje o jednotkách, které byly nasazeny k potlačení pražského povstání, tak i tvrzení, která byla po roce 1989 vyvrácena historickým výzkumem, resp. nově zpřístupněnými prameny, např. okolnosti přeměny České národní rady na Zemský národní výbor v Praze a jejich dalšího působení.“

Jistě, návrh zákona si klade za cíl vyzdvihnout historický význam povstání v květnu 1945 a morálně ocenit jeho dosud žijící účastníky – tedy ty, co se zapomněli přihlásit, zdůrazňují. A samozřejmě, pokud to zde říkám, tak si dovolím tvrdit, že uvedený cíl zákona, tedy znovu připomenout význam povstání a ocenit jeho dosud žijící účastníky, je nepochybně správný, s tím opravdu problém nemám, ale navrhovaný zákon zasahuje do ustáleného historického výkladu, a to tvrzením, že k povstání českého lidu proti nacistické moci došlo v době mezi 30. dubnem a 12. květnem 1945. Jistě, 30. dubna 1945 byla osvobozena Ostrava, vedle Sovětské armády zde operovala i československá samostatná tanková brigáda a také bitevní pluk 1. československé smíšené letecké divize. Téhož dne odpoledne spáchal pak v podzemí říšského kancléřství sebevraždu Adolf Hitler. Právě pod vlivem těchto událostí vypuklo Květnové povstání českého lidu, což mělo jasný dopad na další vývoj situace v celém protektorátu.

Ano, v odborné literatuře se běžně uvádí, že první povstání vypuklo 1. května 1945 v Přerově, a pokud předkladatelé mluví o 30. dubnu a vůbec to nezdůvodní, tak promiňte, nemohu je brát vážně.

V roce 1989 byl název Květnové povstání českého lidu v odborné literatuře natolik běžný, že se udržel, jak připomíná právě ředitel Ústavu pro soudobé dějiny Akademie věd Oldřich Tůma, nejenom v kalendáři, ale přešel rovněž do příslušné legislativy. I to je důvod, proč považuji přejmenování již existujícího svátku za neopodstatněné.

Dámy a pánové, historie by neměla být otrokyní prapodivné aktuálnosti a do dávných událostí bychom neměli vnášet současná ideologická schémata. Uvádí se to i v manifestu francouzských historiků proti zákonům o minulosti. „Ve svobodném státě,“ cituji z uvedeného dokumentu, který spatřil světlo světa v roce 2005, „nepřísluší ani parlamentu ani soudním orgánům, aby stanovily historickou pravdu.“

Co k tomu dodat? Možná jen to, že parlament skutečně není vědecký ústav a pravda se nedá odhlasovat, ta se dá poznat pouze vědeckými metodami. A to je hlavní důvod, proč navrhuji sněmovní tisk 718 na zamítnutí.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se nyní zeptám, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy v rámci druhého čtení. Pan kolega Walter Bartoš. Prosím.

Poslanec Walter Bartoš: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, já nechci být dlouhý jako můj předřečník, jenom krátce bych chtěl říct jednu podstatnou věc.

Debata o dějinách dvacátého století je velmi složitá, komplikovaná a probíhá. A pokud my zde v Poslanecké sněmovně předem určíme, jak se

má vyvíjet, jaké názvosloví má být v této debatě používáno, je to velmi nešťastné. Jinými slovy, kodifikovat historický exkurs dopředu považuji za nevhodné a nedobré.

Já bych doplnil pana kolegu Grebeníčka jednou věcí a na minutu bych obrátil vaši pozornost k polské historiografii. Polská historiografie je velmi zajímavá. Prvního srpna 1944, pokud to chcete úplně přesně, v 17. hodin odpoledne, začalo tehdy, a to podtrhuji, takzvané Varšavské povstání. Varšavské povstání bylo organizováno tehdy polskou Zemskou armádou, v polštině se jí říká Armia krajowa, bylo velmi organizováno, připraveno a bylo součástí celonárodního povstání, které mělo název Burza, v polštině Bouře.

Proč to uvádím. Uvádím to z toho důvodu, že to povstání vykazovalo daleko větší provázanost jednotlivých celků než jednotlivá povstání v Přerově, v Nymburce, v Poděbradech, v Chlumci nad Cidlinou a podobně.

Polská historiografie velice opatrně váží slova. Velice opatrně váží slova a nikde v polské historiografii nenarazíte na pojem polské národní povstání. Proto používají také Poláci povstání varšavské. A to chci říct, že to povstání skutečně bylo velmi provázáno, že dokonce když 3. října to povstání bylo potlačeno, tak Zemská armáda, Armia Krajowa, zajatci z této armády měli statut válečných zajatců a bylo s nimi zacházeno podle Ženevské konvence. Čili toto povstání stejně jako Slovenské národní povstání mělo jiný rámec, bylo jinak organizováno a bylo na jiné úrovni.

Musím říct, že nechci tak ostře vstupovat proti tomuto zákonu, ale tento zákon určitě ve třetím čtení nebudu podporovat. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a ptám se na případnou další přihlášku do obecné rozpravy. Není žádná. Končím obecnou rozpravu. Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má paní poslankyně Kateřina Konečná.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, ještě jednou. Dovolte mi, abych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který je označen číslem 4789 a je vložen do našeho informačního systému. Jedná se o to, že přidáme ke státnímu svátku 17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii čárku a dále to bude pokračovat Mezinárodní den studentstva, tento název. Pevně věřím, že jsem ho odůvodnila dostatečně, a moc děkuji za vaši podporu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o další přihlášku do podrobné rozpravy. Pan kolega Petráň – podrobná rozprava.

Poslanec Miroslav Petráň: Děkuji. Já se jenom přihlásím k našemu pozměňovacímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument 5962, a dovolte mi jenom, abych přečetl poslední záležitosti – bod 7 a 8, které se týkají legislativní úpravy o účinnosti.

Část druhá nově zní: Účinnost – § 4. Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení. A bod číslo 8: Část třetí se zrušuje.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do podrobné rozpravy? Nehlásí se nikdo, podrobnou rozpravu končím a končím také druhé čtení tohoto senátního návrhu zákona. Končím projednávání bodu 18, sněmovního tisku 719 ve druhém čtení. Děkuji panu senátorovi Nenutilovi, děkuji též panu zpravodaji panu poslanci Petráňovi.

Zahajuji projednávání bodu číslo

24.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 933/ - první čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede pan ministr dopravy Zbyněk Stanjura. Prosím.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové. Dovolte, abych vás seznámil se základními cíli předkládaného návrhu novely. Jsou to zpřesnění a doplnění některých definic základních pojmů, úprava systému plánování rozvoje vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu – místo pořizování nových plánů aktualizace stávajících, zavedení jednotného systému elektronické komunikace za účelem snížení administrativní zátěže, úprava procesů spojených se stávající evidencí nákladů a cen služby dodávky pitné vody a odvádění odpadních vod pro účely stanovení věcně usměrňované ceny za vodné a stočné, posílení ochrany odběratelů včetně transparentního vyúčtování vodného a stočného a jeho kontrola veřejností, změna týkající se opravy a údržby vodovodních nebo kanalizačních přípojek, zrušení

pravomoci Ministerstva zemědělství rozhodovat o vzájemných právech a povinnostech vlastníků vodovodů nebo kanalizací, úprava uložení povinností veřejné služby provozovateli vodovodu nebo kanalizace, upřesnění působení orgánů státní správy.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Prosím nyní zpravodaje pro první čtení pana poslance Ladislava Skopala.

Poslanec Ladislav Skopal: Děkuji, paní předsedající, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr, i když doprava, ne zemědělství, to řekl zcela brilantně. Uvedl, o co se jedná v tomto zákoně. Pokud chcete upřesňující údaje, jsou v důvodové zprávě tisku 933 a já jenom doporučuji, aby tento tisk byl přikázán zemědělskému výboru s tím, že výbor se jím dostatečně bude zabývat na svém výborovém zasedání.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru zemědělskému. Má někdo jiný návrh na přikázání? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 52. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby návrh zákona byl přikázán výboru zemědělskému. Proti tomuto návrhu?

V hlasování číslo 52 přítomno 175, pro 110, proti nikdo. Návrh byl přijat a já konstatuji, že návrh zákona byl přikázán k projednání zemědělskému výboru.

Tím končím projednávání bodu 24, projednávání sněmovního tisku 933 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

25.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 944/ - první čtení

I v tomto případě místo omluveného ministra zemědělství Petra Bendla uvede tento návrh pan ministr dopravy Zbyněk Stanjura. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Přes název toho zákona se jedná o v zásadě jednoduchou věc, která samozřejmě vždy naráží na problematické uvedení do života, a to se jedná o sloučení dvou institucí. V našem případě jde o Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský a Státní rostlinolékařskou správu. Výsledkem sloučení bude jedna instituce, která bude vykonávat agendy obou dosavadních institucí.

Cílem navrženého opatření je zlepšit úroveň řízení ze strany zakladatele či zřizovatele, snížit byrokratickou zátěž, odstranit duplicity činností apod. Transformací dojde k úsporám, a to ve dvou rovinách. Za první klasické provozní výdaje jednotlivých organizací, to znamená náklady na IT služby, personální, účetní, majetkové náklady, a současně dojde k odstranění duplicity a k tomu, aby se zbytečné agendy zrušily. Postupným opatřením a postupným sloučením dojde v roce 2015 k úspoře proti úrovni roku 2010 zhruba o jednu třetinu nákladů, což v absolutním vyjádření představuje částku zhruba čtvrt miliardy korun ročně.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane ministře. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec Jiří Papež. Prosím pana zpravodaje o slovo.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Kolegyně a kolegové, protože pan ministr ve svém úvodním slově popsal stručně, ale jasně smysl a obsah předkládaného vládního návrhu zákona, který je obsažen ve sněmovním tisku 944, mé úvodní slovo může být tím pádem stručné. Já bych pouze možná připomněl, že spojením těchto dvou kontrolních úřadů do jedné instituce se vrátíme do stavu, který tady v ČR již před nějakou dobou byl, a jsem přesvědčen o tom, že tento návrh je návrhem správným a smysluplným a má také mou podporu. Dovolte mi tedy,

abych jenom připomněl a požádal o to, aby návrh zákona byl přikázán zemědělskému výboru.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Prosím o vaše přihlášky. Pan poslanec Zgarba. Prosím.

Poslanec Petr Zgarba: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, zpravodaj mě jemně popíchl k reakci a k vyslovení názoru. Jak správně řekl, tak před časem se vládní koalice, nechci říkat v podobném složení, podílela na rozdělení těchto dvou organizací. V té době jsme zastávali stanovisko, že to není rozumné. Chápu dneska, že je čas šetřit a hledat úspory v podstatě napříč kapitolami, nejenom na Ministerstvu zemědělství, takže slučování těchto dvou organizací má smysl. Proti tomu nelze nic namítat. Ale chtěl bych tady připomenout, pokud dojde ke sloučení tak, že se zachovají odborné činnosti obou organizací, stejně jak rostlinolékařské správy, tak Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu, nejenom pro občany, ochranu potravin a jiné náležitosti, ale taktéž jako služba pro zemědělce a odbornou část, kde využívají zemědělských podnikatelů výstupy z těchto organizací ke své činnosti, tak nemám proti tomu nic. A předpokládám, že projde-li tento zákon, slučování bude probíhat tak, aby nedošlo opravdu k omezování a krácení činnosti v odborných složkách, tak aby se poškodila činnost kterékoliv z této organizace. Bude-li se sloučením šetřit na ekonomických a úřednických činnostech, nic proti tomu.

Toť vše k předkládané normě. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru zemědělskému. Zeptám se ještě pana zpravodaje: Zemědělský výbor jste také vy navrhoval? (Ano.) Takže v tom je shoda. Ptám se, jestli má ještě někdo jiný návrh na přikázání. Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 53. Ptám se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán zemědělskému výboru. Proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 53. Přítomno 176, pro 116, proti nikdo. Návrh byl přijat. Návrh jsme tedy přikázali výboru zemědělskému.

Tím končím první čtení tohoto zákona. Končím projednávání bodu 25, sněmovního tisku 944 v prvním čtení. Děkuji panu ministrovi, děkuji též panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

30.

Návrh poslanců Romana Sklenáka, Miroslavy Strnadlové, Antonína Sedi a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 911/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji tedy, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 911/1.

Nyní prosím, aby tento návrh uvedl pan poslanec Roman Sklenák, který je jedním z navrhovatelů. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovoluji mi tedy, abych stručně tuto novelu zákona o zaměstnanosti představil a odůvodnil.

Poněkud zjednodušeně lze tento návrh popsat tak, že navrhuje mezi náhradní dobu zaměstnání doplnit i dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti po skončení výdělečné činnosti, pokud tato pracovní neschopnost vznikla v době této výdělečné činnosti nebo v ochranné lhůtě. Jde o to, že zákon o zaměstnanosti se od 1. ledna roku 2012 změnil tak, že rozhodným obdobím pro posuzování nároků na podporu v nezaměstnanosti jsou poslední dva roky, přičemž do té doby délka rozhodného období činila tři roky. Nárok na podporu v nezaměstnanosti má jen ten uchazeč o zaměstnání, který v tom rozhodném období odpracoval minimálně dvanáct měsíců. Takže zaměstnanci, kterému vznikla dočasná pracovní neschopnost krátce před skončením pracovního poměru, případně v té ochranné době, a trvala více než jeden rok, tito zaměstnanci nemají nárok na podporu v nezaměstnanosti. Dochází tak tedy k tomu, že lidé, kteří po desítky let platili pojištění právě pro případ ztráty zaměstnání, se najednou jako uchazeči o zaměstnání ocitnou bez prostředků, bez přiměřeného hmotného zabezpečení, a to v již tak složité životní situaci po dlouhodobé nemoci.

Chci zdůraznit, že tento návrh podáváme na základě konkrétních případů lidí, kteří se na nás obrátili se svými příběhy. Můžu vám zde popsat konkrétní případ muže – 55 let, celý život pracoval, bohužel v tom posledním období měl pracovní smlouvu na dobu určitou a ke konci roku 2010 se u něj objevily závažné zdravotní potíže. Musel podstoupit operaci, dlouhodobou rekonvalescenci a v tomto období mu skončil ten pracovní poměr na

dobu určitou. Když potom získal zpět status práceschopného, šel na úřad práce požádat o podporu v nezaměstnanosti a zjistil, že na ni nemá nárok.

My se domníváme, že zákon o zaměstnanosti by neměl ponechat tyto uchazeče o zaměstnání zcela bez prostředků, tedy bez podpory v nezaměstnanosti, už proto, že by se podle našeho názoru jednalo o popření práva zaručeného článkem 26 Listiny základních práv a svobod, tedy práva na přiměřené hmotné zabezpečení osob, které bez své viny nemohou získávat prostředky pro své životní potřeby prací. Listina základních práv a svobod jednoznačně zaručuje vyšší standard zabezpečení těchto osob, než je standard hmotné nouze. Tedy neobstojí ten argument, že odkázání těchto osob na sociální dávky tohle jejich právo zajišťuje.

Závěrem si vás tedy, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji požádat, abyste propustili tento návrh do druhého čtení, protože jak mi bylo avizováno, budou vznesena veta poslaneckých klubů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za úvodní slovo navrhovatele. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Miroslav Jeník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, předložený návrh zákona usiluje o rozšíření toho, co je považováno za náhradní dobu zaměstnání, o osoby, kterým vznikla dočasná pracovní neschopnost v době výdělečné činnosti či v ochranné lhůtě po jejím skončení. Předložený návrh zákona se zaměřuje pouze na vybranou skupinu uchazečů o zaměstnání, konkrétně pak na ty zaměstnance, kterým během pracovního poměru či v ochranné lhůtě sedmi dnů po jeho skončení vznikla dočasná pracovní neschopnost. Zaměstnanci, který se v této pracovní neschopnosti ocitne byť jediný den po uplynutí ochranné lhůty, již náhradní doba zaměstnání započítána nebude. Přijetí tohoto návrhu zákona by tak vedlo k nerovnému přístupu při posuzování nároku na podporu v nezaměstnanosti.

Uchazeč o zaměstnání, který nemá nárok na podporu v nezaměstnanosti, nezůstane zcela bez prostředků, jak uvádí důvodová zpráva předkládaného návrhu zákona. Státem jsou poskytovány dávky pomoci v hmotné nouzi nebo dávky státní sociální podpory.

V neposlední řadě by přijetí tohoto návrhu zákona znamenalo rozšíření počtu osob, kterým vznikne nárok na podporu v nezaměstnanosti, a tudíž je to dopad na státní rozpočet. Jednalo by se tak také o navyšování prostředků a výdajů na pasivní politiku zaměstnanosti v době, kdy je třeba se daleko více zaměřit na podporu aktivní politiky zaměstnanosti. Předkládaný návrh zákona ani odhadem nezmiňuje počet osob, kterých by

se navrhovaná právní úprava týkala, a neuvádí ani odhad potřebných finančních prostředků.

Chápu, že je to složitá materie, že je možná vedena určitými zkušenostmi, jak tady bylo v úvodním slově poukázáno, nicméně stanovisko vlády k tomuto poslaneckému návrhu je negativní. Já i z těch důvodů, které jsem uvedl předtím, i v souladu se stanoviskem vlády potom v podrobné rozpravě navrhu zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: K tomu ještě tedy říkáte, že vystoupíte v obecné rozpravě, jak jsem pochopil. Ano. Já bych obecnou rozpravu otevřel. Hlásí se pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo. Tuším, co řeknete. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já bych jménem poslaneckých klubů ODS a TOP 09 a Starostové chtěl vznést veto na projednávání tohoto návrhu zákona v režimu § 90.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, zaznělo veto vůči tomu, aby prvé čtení proběhlo podle § 90 odst. 2.

Nyní se zeptám, kdo se dále hlásí do obecné rozpravy. Je tady přihlášený pan poslanec Opálka, takže poprosím pana poslance, aby se ujal slova.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi krátké vystoupení.

Předložený návrh se snaží zmírnit dopad zákona č. 367/2011 Sb., který zpřísnil podmínky pro nárok na podporu v nezaměstnanosti a na podporu při rekvalifikaci. Před 1. lednem 2012 bylo potřebné k nároku na podporu v nezaměstnanosti získat v rozhodném období tří let před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání důchodové pojištění celkem v rozsahu nejméně dvanácti měsíců. Toto rozhodné období, žel, bylo k 1. lednu 2012 zkráceno na dva roky, což přineslo nejenom problém, o kterém hovořil pan předkladatel. Zkrácení rozhodného období mimo jiné nepříznivě dopadlo na zaměstnance, kterým vznikla dlouhodobá, avšak dočasná pracovní neschopnost s nárokem na dávky nemocenského pojištění těsně před skončením pracovního poměru či v ochranné lhůtě sedmi dnů. Stává se pak, že vzhledem k tomu, že tato doba se již nezapočítává do doby důchodového pojištění a může trvat i více než rok, nevznikne po jejím skončení nárok na podporu v nezaměstnanosti a občan je odkázán jen na dávky ze sociálních nepojistných systémů či na podporu blízkých, protože

sociální dávky v rámci hmotné nouze jsou testovací dávky, týkají se celé domácnosti a občan na ně nemusí dosáhnout.

Předkladatelé navrhnou krýt dobu pobírání nemocenských dávek tak, že období nemocenské bude považováno za náhradní dobu zaměstnání. Vláda však, jak zdůraznil pan zpravodaj, s tímto řešením vyslovila nesouhlas, jednak z důvodu nerovných podmínek pro různé skupiny občanů, jednak z důvodu zvýšení výdajů ze státního rozpočtu na dávky podpory v nezaměstnanosti.

Je skutečností, že „odchod na nemocenskou“ je občany v prvních měsících nezaměstnanosti nejrůzněji využíván. Často tak dochází k řešení individuálních sociálních problémů na úkor veřejných prostředků z nemocenského pojištění. Jde však vždy o suverénní rozhodnutí ošetřujícího lékaře a těžko s těmito událostmi polemizovat z pozice laika.

Osobně bych navrhoval vrátit se k původnímu rozsahu tří let rozhodného období a k tomu ještě – třeba jen pro určitou skupinu – zkrátit potřebné doby pojištění z dvanácti na šest měsíců. Proč to říkám? Umožnilo by to totiž i absolventům škol, kteří v prázdninových měsících pracovali tři roky po dobu dvou měsíců a přitom po absolvování školy nenašli pracovní místo, aby získali i oni, právě ti aktivní a pilní, nárok na podporu v nezaměstnanosti, neboť neměli šanci odpracovat za tři roky více měsíců než šest a ze své mzdy odváděli mimo jiné i příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

Doufám, že neprojde návrh na zamítnutí a že mi veto na § 90 jednacího řádu, tedy zrychlené čtení, umožní tento svůj návrh předložit k posouzení výboru pro sociální politiku, pokud mu bude tisk Poslaneckou sněmovnou přikázán.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zpravodaj může vystoupit ihned. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Jeník: Já bych chtěl jenom zopakovat, že chápu, že to individuálně mohou být složité případy, nicméně z důvodů, které jsem zde uvedl, a z důvodů systému navrhuji zamítnutí v prvním čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď bych požádal pana poslance Antonína Sedu, dalšího přihlášeného do rozpravy, aby se ujal slova.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jak bylo řečeno, ustanovení § 41 odst. 1 zákona o zaměstnanosti bylo s účinností od 1. ledna 2012 novelou provedenou zákonem č. 367/2011 Sb. změněno tak, že rozhodným obdobím pro posu-

zování nároků na podporu v nezaměstnanosti a podporu při rekvalifikaci jsou poslední dva roky před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání, přičemž do této doby délka rozhodného období činila tři roky. Navrhovaná změna, kterou máte před sebou, odstraňuje negativní důsledky platné právní úpravy, která fakticky popírá snahu státu, aby uchazeči o zaměstnání mimo jiné i nastavenými podmínkami pro podporu v nezaměstnanosti našli v co možná nejkratší době znovu uplatnění na trhu práce. Stav, kdy uchazeč o zaměstnání a jeho rodina zůstanou zcela bez prostředků, vede k zadlužování domácností a ohrožení sociálním vyloučením. Brání tak rychlé reintegraci na trh práce a podporuje svou konstrukcí dlouhodobou nezaměstnanost.

Zároveň navrhovaná změna naplňuje jak požadavek na adekvátní sociální zabezpečení osob v pojistném systému, které se po přechodnou dobu ocitly – a opakuji, nikoliv vlastní vinou – ve finanční tísní, tak také požadavek na minimální rozpočtové náklady.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, vláda vyslovila nesouhlas s návrhem zákona s tím, že by navrhovaná změna vedla k nerovnému přístupu při posuzování nároků na podporu v nezaměstnanosti. Zároveň vláda upřednostňuje dávky v hmotné nouzi či dávky státní sociální podpory před podporou v nezaměstnanosti, a to bez ohledu na skutečnost, že dotýčný celý život platil pojistné a nyní se dostal – a znovu opakuji, nikoliv vlastní vinou – do finanční tísně.

Vláda upozorňuje na to, že změna zákona o zaměstnanosti by znamenala rozšíření okruhu osob, kterým by mohl vzniknout nárok na podporu v nezaměstnanosti, a tudíž i dopad na státní rozpočet.

Já osobně s vládou nemohu souhlasit, protože pokud někdo je podle zákona poškozen a jsou mu upírána práva daná základní Listinou práv a svobod, pak je povinností každé demokratické vlády a zejména demokratického parlamentu tuto chybu napravit. A právě tohle svým návrhem změny zákona poslanci za sociální demokracii navrhuji.

Takže já také doporučuji postoupit návrh zákona do druhého čtení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Drábek se hlásí o slovo. Prosím.

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobré poledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Diskuse k návrhu zákona, jak je vidět, se rozvíjí spíše kolem pojetí podpory v nezaměstnanosti, dávek státní sociální podpory a dávek v hmotné nouzi než ke konkrétnímu návrhu. Já jsem nucen k tomu říci pár slov, protože jsem byl předkladatelem těch úprav časového vymezení podpory v nezaměstnanosti, resp. časového testu.

Je potřeba především říci, že podpora v nezaměstnanosti má sloužit k dočasnému překrytí té části časového období, kdy ten, kdo ztratil zaměstnání, buď nalezne nové zaměstnání, nebo musí přizpůsobit své výdaje sníženým příjmům, než se po období poskytování podpory v nezaměstnanosti dostane do standardní sociální sítě, to znamená do období, kdy čerpá prostředky ze systému státní sociální podpory nebo ze systému hmotné nouze.

A pokud do roku 2011 tady byly nastaveny podmínky takové, že testovací období bylo tři roky a stačilo 12 měsíců na získání podpory v nezaměstnanosti, tak to neodpovídá tomu, čemu je určena podpora v nezaměstnanosti, protože pokud odpracovaná doba z toho časového testu je třetinová, pak není čemu se přizpůsobovat a podpora v nezaměstnanosti nenaplňuje svůj smysl. Proto i na základě zkušeností ze zahraničí, kde je obvyklý ten test v poloze, že je třeba odpracovat alespoň 50 % rozhodného období, byla tomu přizpůsobena a současná podmínka je taková, že v posledních dvou letech je potřeba odpracovat alespoň 12 měsíců.

To, o čem tady mluvil kolega Opálka, návrh na úpravu časového testu tak, že dokonce by to znamenalo nejenom návrat k předchozímu způsobu výpočtu, ale dokonce tady navrhuje, aby z toho testovacího období stačilo odpracovat pouze šestinu testovacího období, je úplným popřením smyslu podpory v nezaměstnanosti, tak jak je v tom systému sociální ochrany zaveden. To je absolutně mimo rámec toho, k čemu podpora v nezaměstnanosti má sloužit. Na to jsem měl jenom potřebu upozornit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já bych teď požádal pana poslance Opálku, který se hlásí do rozpravy v této chvíli.

Poslanec Miroslav Opálka: Vážený pane místopředsedo, já bych chtěl vašim prostřednictvím oslovit pana kolegu Drábka. Já jsem zde hovořil o tom, že si dovedu představit, že pro určitou skupinu, a teď jsem mluvil o studentech, kteří třeba mají problém doma a pracují každé prázdniny dva měsíce, nejsou schopni za dva roky samozřejmě odpracovat 12 měsíců, pak se stanou nezaměstnanými, už nestudují. My tady vymýšlíme, jestli jim ještě rok přidáme možnost studia někde v kurzech jazykových a podobně, aby byli zajištěni aspoň zdravotním pojištěním a podobně, aby i tito lidé mohli, a teď hovořím o této konkrétní skupině, dosáhnout na podporu, protože oni neměli šanci těch 12 měsíců odpracovat. A jestli to tak bude, nebo ne... Já jsem říkal, že předložím tento svůj návrh na výboru a on posoudí a pak to Sněmovna dostane, nebo nedostane. Chtěl bych relativizovat toto tvrzení, které pan kolega Drábek tady učinil.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Snad jsme vyčerpali všechny přihlášené řečníky. V obecné rozpravě pan poslanec zopakoval návrh na zamítnutí. To jsem zaregistroval. Jsem tady upozorněn, jestli jste to učinil, ale vy jste to učinil, jak si pamatuji. Pokud se už nikdo nehlásí do rozpravy? Pan poslanec Sklenák ještě v rámci rozpravy.

Poslanec Roman Sklenák: Počet vystupujících i to, o čem hovořili, jednoznačně podle mě ukázal, že toto je téma, o kterém by bylo dobré se bavit, a proto jsem chtěl ještě jednou vás všechny požádat, abyste nepodpořili návrh zpravodaje na zamítnutí a abyste umožnili to, aby bylo možné o tomto návrhu a o celé této problematice diskutovat především ve výboru a samozřejmě v dalších čteních. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď můžeme obecnou rozpravu ukončit. Já se ještě zeptám, jestli navrhovatel nebo zpravodaj nevystoupí s nějakým závěrečným slovem. Ale není tomu tak. V tom případě gonguji. Prosím, aby se dostavili do sálu všichni, kteří chtějí hlasovat. Ještě je tu návrh vás odhlásit, takže vás zároveň odhlašuji. Žádám vás všechny, kdo chcete hlasovat, abyste se znovu přihlásili.

Připomenu, že v obecné rozpravě zazněl návrh pana poslance Jeníka na zamítnutí tohoto předloženého návrhu. To je to, s čím bychom se teď měli vypořádat. Věřím, že jsou už všichni na svých místech.

Můžeme tedy nejdřív hlasovat návrh pana poslance Jeníka na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 54, přihlášeno je 153, pro hlasovalo 75, proti 74.

Pan poslanec jde zkontrolovat hlasování. Pan poslanec Gazdík jako vítězí Sněmovnou.

Poslankyně Jana Kaslová: Pane předsedající, já se omlouvám. Na sjetině mám křížek, chtěla jsem hlasovat ano. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Slyšeli jsme zpochybnění hlasování od paní poslankyně Kaslové. Takže budeme hlasovat o námitce.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku paní poslankyně Kaslové, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 55, přihlášeno je 155, pro hlasovalo 125, proti 15. Námitka byla přijata.

Je tady znovu návrh vás odhlásit, takže vás zase odhlašuji. Žádám, abychom se znovu přihlásili.

Připomínám, že budeme znovu hlasovat o návrhu pana poslance Jeníka na zamítnutí předloženého návrhu. Hlasujeme návrh na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 56, přihlášeno je 157, pro hlasovalo 79, proti 78. Výsledek je to, že zamítnutí bylo Sněmovnou přijato. Sice těsně, ale přijato.

Myslím, že v tomto případě mohu ukončit projednávání bodu číslo 30.

Zahájím projednávání bodu číslo 31, který byl přerušen. Připomenu, že se jedná o

31.

Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Jaroslava Krákory a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 630/ - první čtení

My jsme tuto věc přerušili v pátek 15. 2. To bylo ještě na 51. schůzi Sněmovny. Pokud se nemýlím, tak to bylo učiněno ještě uprostřed rozpravy, ve které pan poslanec Benda nějak avizoval, že podá návrh na zamítnutí, ale mám dojem, že to ještě v obecné rozpravě neučinil. Sice o tom mluvil, ale ještě to neudělal. Myslím, že jsme to přerušili uprostřed obecné rozpravy, která probíhala.

Já bych se měl zároveň ujmout role zpravodaje, což jsem zvědavý, jak to udělám. Paní poslankyně mi dává najevo, že mě chce v té lavici. Já bych poprosil, jestli by mě paní předsedkyně nebo pan místopředseda mě na chvíli vystřídali, abych mohl sejít dolů.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana místopředsedu Zaorálka, aby se ujal slova.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, jako navrhovatel. Nebudu opakovat své vystoupení z minulé rozpravy, ale když to bylo přerušeno, tak jenom připomenu to, co jsem tady jenom velmi jednoduše zdůvodňoval. Já

jsem tady zdůvodňoval návrh změny Ústavy, jehož podstatou je, aby se změnil režim udělování milosti takovým způsobem, že bude vyžadován spolupodpis předsedy vlády na všech formách udělování milosti, tzn. ať je to agraciace, rehabilitace nebo abolice. To byla podstata změny, kterou jsem tady navrhoval. Nebudu tady opakovat své zdůvodňující vystoupení, odkazuji na něj. A budu rád, když se k tématu ještě vrátíme.

Takže to je to, k čemu se vracíme po přerušené rozpravě. A já už si tady teď sednu (ke stolku zpravodajů).

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Jsme tedy v obecné rozpravě. Já zde mám jednu přihlášku, to je pan poslanec Paroubek, kterému udělím slovo. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem vždycky u takovýchto bodů, které jsou přerušeny, v takovém divném lidském rozpoložení, protože si vždycky, když se dívám na své vystoupení, myslím, že už jsem to vystoupení říkal. Tak já se budu snažit to říkat trochu jinými slovy.

Především si myslím, že návrh na změnu Ústavy, tak jak přišel, je užitečný. Já se ještě k té myšlence vrátím na konci. Jeho smyslem je odejmout prezidentu republiky pravomoc samostatně odpouštět a zmírňovat tresty uložené soudem a toto právo společně s právem nařizovat, aby se trestní stíhání nezahajovalo, a bylo-li zahájeno, aby se v něm nepokračovalo, zařadit mezi rozhodnutí, k jejichž platnosti je třeba kontrasygnace premiéra. To hodnotím jako dobrý počín a myslím, že je to vyjasnění, které kdybychom tady měli před onou amnestií prezidenta, tak bychom dnes nebyli v trapných situacích.

Musím se zastavit u samotné kontrasygnace. Po amnestii exprezidenta Václava Klause z 1. ledna 2013 vyšlo najevo, že jde o naprostou formalitu, tak jak je to v Ústavě zakotveno. Předseda vlády Petr Nečas připojil svůj podpis pod amnestii, aniž vůbec zřejmě věděl, jaké z tohoto spolupodpisu plynou důsledky. Z Ústavy vyplývá, že prezident republiky je ze své funkce neodpovědný. Tam, kde jeho rozhodnutí kontrasygnuje premiér, za toto rozhodnutí odpovídá vláda. Vláda měla amnestii dokonce projednat ve sboru na svém zasedání, což neudělala. Kdyby tak učinila, mohla by pověřit ministra spravedlnosti, aby zjistil, kolika odsouzených osob se amnestie bude týkat. Že to bude padesát tisíc, to jsme na začátku amnestie ani neslyšeli, kolik osob vykonávajících trest odnětí svobody bude z věznic propuštěno, jaký dopad obecně bude amnestie mít. Vláda by mohla také nedoporučit svému předsedovi, aby svůj podpis pod amnestii připojil, když v takovém případě by rozhodnutí prezidenta republiky nebylo vůbec platné. Vláda tak měla právní prostředky na to, aby mohla zabránit alespoň

nejkontroverznějšímu článku dvě amnestie. Mohli jsme si všichni ušetřit to, co nastalo, blamáž s ústavní žalobou Senátu, což je nešťastný krok podle mého názoru a de facto nedůstojný odchod poslední hlavy státu z úřadu. To vše bylo, opakují, v silách vlády. Vláda však neučinila nic. Na mou nedávnou interpelaci sám ministr spravedlnosti odpověděl, že se jeho úřad na amnestii vůbec nepodílel.

Tím jsem chtěl jen naznačit, že do budoucna nebude myslitelné, aby vláda přistupovala k rozhodnutí prezidenta takto liknavě, nebo chcete-li, hodně velkoryse. Jen dobře, pokud v tak vážných věcech, jako jsou zásahy do trestního řízení skončeného či probíhajícího, byla jednoznačně určena odpovědnost. Neznamená to, že pokud se současný prezident zavázal veřejně svého práva nevyužít, že by novela Ústavy byla zbytečná. Prezidenti přicházejí a odcházejí a také jejich názory se v čase mění, ale Ústava by každého z nich měla přežít. Aspoň ta její nejpodstatnější část. Sebelepší novela Ústavy ani sebelepší záměr zákonodárce nevyřeší nic, nepochopí-li vláda svou úlohu v těchto věcech.

Při této příležitosti mi dovolu, abych opakovaně řekl, že nepovažuji nadále za možné, aby základní zákon státu byl po sedmi novelizacích podrobován dalším dílčím a někdy i účelovým, politicky účelovým novelizacím – což není tento případ, jak jsem řekl v úvodu preventivně, tento případ vítám –, když jen této schůzi jich je navrženo pět. Novelty Ústavy by neměly podléhat lidové tvořivosti zákonodárců. Zásahy do Ústavy by se mělo šetřit.

Myslím, že by bylo dobré, aby grémium Sněmovny, aby politické strany, zejména od koaličních bych to očekával, zřídily komisi pro novelu Ústavy, která by provedla její revizi a připravila její komplexní novelu. Víím, že do konce volebního období, de facto jeden a čtvrt roku, že prakticky tyto věci by musely být zpracovány někdy do konce září, aby byly pak seriózním způsobem projednány, pokud mají mít šanci na to, aby byly přijaty. Nicméně přes tuto výtku, kterou tady vznáším a která by měla být zejména uplatněna v tom příštím volebním období od jeho samého počátku, tzn. vytvoření komise pro novelu Ústavy, budu hlasovat pro tento návrh, protože jej považuji za rozumný a užitečný.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byl pan poslanec Paroubek. Hlásí se pan předkladatel pan místopředseda Zaorálek. Prosím máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tedy děkuji za podporu pro ten návrh, kterou vyjádřil pan poslanec Paroubek. Jenom mi dovolu, abych to trochu upřesnil, aby bylo zřejmé, o co se v návrhu jedná a co tam není.

Já jenom připomínám, že návrh, který předkládám, se netýká amnestie. Ten důvod je samozřejmě jednoduchý. Pro amnestii už dnes kontrasignace premiéra platí. Takže amnestie se to netýká. A já teď tady nechci rozvíjet debatu, že se samozřejmě domnívám, že kontrasignace premiérem v případě amnestie, stejně jako v jiných, není formálním aktem a pro mě je to skutečně přebírání plné odpovědnosti. Ale to je jiná debata, to by bylo zvláštní téma, které by možná také stálo za to.

Nicméně návrh, který je tady předložen, se týká pouze milostí. Já to tedy řeknu česky, protože latina není dnes už tak živý jazyk. Jedná se o tři typů milostí – abolicí, agraciací a rehabilitací. A já jenom, abych to ještě jednou řekl jednodušším způsobem: abolicie je tedy zastavení trestního stíhání, agraciace je odpuštění trestu, rehabilitace je úplné vymazání trestu.

Návrh, který já předkládám – my jsme v roce 2012 v souvislosti s přímou volbou prezidenta provedli úpravu, na základě které jsme abolicí, tedy zastavení trestního stíhání, podřídili podpisu premiéra, a tento návrh navrhuje pouze jedinou věc – srovnat všechny typy milostí, tzn. zastavení trestního stíhání, odpuštění trestu, zahlazení trestu. Všechny tyto typy milostí podřídí kontrasignaci premiérem. Takže aby bylo jasno, tohle se netýká amnestie. V době, kdy jsem to navrhoval, bylo ještě dlouho před tím problémem s amnestií, který vznikl. Tohle se týká pouze prezidentských milostí.

Já jsem tady ve svém minulém vystoupení říkal důvody, jak vznikly pochyby, kolik těch pochyb a podezření je. A tohle je způsob, jak by vláda podpisem premiéra převzala odpovědnost za celou tuto prezidentskou agendu. Takže jenom se vracím k tomu skutečnému smyslu návrhu a k tomu, čeho se opravdu týká. Jde o to, aby všechny typy milostí do budoucna byly kontrasignovány premiérem a byly pod kontrolou a jasnou odpovědností vlády. To je smysl návrhu. A já bych jenom chtěl požádat, abychom ho pustili do debaty v této sněmovně, protože myslím, že to je návrh, který zvlášť v tom, jak se v poslední době milosti staly předmětem rozsáhlé veřejné debaty, je aktuální a je ku prospěchu věci. Takže tohle je to, co je předmětem návrhu. Amnestie se netýká.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já děkuji panu předkladateli. Další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Marek Benda. Prosím máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane navrhovatel, dámy a pánové, já jsem měl pocit, že v minulé rozpravě jsem vystoupil, zdůvodnil, proč má být návrh zákona zamítnut, ale podle záznamu, které jsou v záznamech místopředsedů této Sněmovny, jsem zřejmě návrh na zamítnutí nepodal. Takže ho s dovolením v tuto chvíli podávám. A snad jenom stručné odůvodnění nebo nějaký komentář.

Já pokládám za strašně nešťastné to, co se tady dnes odehrává, že na každou společenskou situaci, která se někomu nelíbí a která se stane tématem novinových článků, se reaguje změnou zákona. A za dvojnásob nešťastné pokládám, když se na takové situace reaguje změnou Ústavy. Mně to připadá opravdu nenormální. Ať se na mě pan navrhovatel nezlíbí, ale kvůli tomu, že se objevilo deset novinových článků, co je dobře, nebo špatně, tak reagovat změnou Ústavy, kterou jsme přesně v této části před rokem v této Sněmovně diskutovali a došli k názoru, že abolice mají být vyňaty a mají být převedeny z výlučné pravomoci prezidenta do kontrastní pravomoci – já jsem nikdy příznivcem tohoto nebyl, ale respektoval jsem tenhle konsensus, který vznikl v této Sněmovně –, tak abychom rok nato přicházeli jenom proto, že se objeví pár článků v novinách nebo časopisech, s tím, že musí být všechny ostatní milosti převedeny také pod zodpovědnost premiéra, resp. vlády, mně prostě připadá, že tímto způsobem s Ústavou opravdu nemáme zacházet. Ústava není trhací kalendář. To je něco, co má být stabilní, má logiku, že je stabilní a nemění se každý týden podle toho, jak se zrovna kdo vyspí a co mu přijde jako to důležité a zajímavé, co se má v tu chvíli řešit.

Kromě toho, že k tomu mám tento obecný postoj, že se nemá v tomto směru na Ústavu sahat, tak upozorňuji, že ten návrh nemá žádné racionální jádro. Milosti prezidenta republiky nepatří do právního systému země. To je ústavní výsada vycházející z nějakých starých zásad, pravomocí, které měl panovník, které fakticky mění a ruší to, co se předtím na té právní úrovni odehrávalo. Nejsou zpochybněním soudů, které předtím proběhly. Nejsou přezkumem soudních rozhodnutí, která předtím proběhla. Ta všechna proběhla, platí, jsou hotová. Tohle je zvláštní forma, která říká: Ano, panovník, a protože už panovníky nemáme, tak prezident republiky má někdy možnost zvláštního milosrdenství. Přesně tohoto milosrdenství, které umožňuje, aby někomu ze závažných zdravotních, sociálních, možná i jiných důvodů byl jeho trest odpuštěn, resp. mu byl vymazán.

Proč z toho chceme dělat právní otázku, která, a to přece žádný jiný význam to nemá, nebo politickou otázku? Co má za význam, když to bude podepisovat premiér? Jediný význam, že tady zase na základě novinových článků nějaké skupiny polohysterických poslanců nebo poslankyň budou interpelovat premiéra a vykřikovat: Jak to, že jste to podepsal, pane premiére? Vy za to musíte vzít zodpovědnost! To je opravdu smyslem, to je jediným smyslem tohoto návrhu. To je jediným smyslem tohoto návrhu – vytvořit o každé milosti, která bude do budoucna provedena, politickou debatu v Parlamentu, jestli měla, nebo neměla být učiněna. A to já říkám, že prostě milost v tomto směru není právní institut. Není. Je institut zvláštního milosrdenství, který má být svěřen té jedné osobě. Nebo ho zrušme. To je také legitimní říct: nic takového být nemá. Ale udělat z toho politický problém, o kterém se

budeme hádat na půdě této Sněmovny a za který budeme interpelovat vládu a vést tady dalekosáhlé debaty o tom, jestli ten člověk, kterému byla milost udělena, měl rakovinu, nebo neměl rakovinu, jestli umře za dva roky, nebo za čtyři roky, mně prostě připadá neetické, nenormální. Vůbec bych to neotvíral.

Proto doporučuji, aby tento návrh zákona byl zamítnut.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, to byl pan poslanec Benda. Slovo má nyní opět pan navrhovatel místopředseda Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za každý příspěvek, ale dovoluji, abych tady řekl Sněmovně nyní něco, co pokládám za naprosto zásadní a v čem absolutně nesouhlasím s vyjádřením pana poslance Marka Bendy. Já budu přesně citovat, co tady pan poslanec Marek Benda řekl. On řekl větu: Milosti nepatří do právního systému této země. Opakuji to ještě jednou, přátelé, abyste si to vychutnali: Milosti prezidenta nepatří do právního systému této země! Pan poslanec Benda nám tvrdí, že je to jakési reziduum panovnických výsad, které v naší demokratické Ústavě zůstalo.

Já bych se rád zeptal tvůrců Ústavy, kteří ji psali, jestli někdo z nich to myslel tak, že v Ústavě demokratického státu bude pasáž, chápete, která nepatří do právního systému země a ve které my si vzpomene na právo, které mívali kdysi králové, a ti ho uprostřed demokratického státu budou prostě si moci klidně uplatňovat! Chápete? To je naprosto absurdní! Tvrzení pana poslance Bendy je naprosto absurdní! Není možné, aby v demokratickém státě, kde jsou občané, kteří jsou si všichni rovni před zákonem, byl někdo jako panovník středověkého typu, který může, u něhož se všechno právo vypustí, který může udělat cokoli. Který když si umane, tak řekne: Odpouštím! A na druhý den řekne: Co jsem odpustil, ruším! Ty propuštěné zase popravím! Chápete? To je naprostý nesmysl!

Otázka je, buď jsme demokratický stát a zákony musí dodržovat všichni a není nikdo mimo zákon, a pan poslanec Benda tady tvrdí něco, s čím já budu vždycky nesouhlasit. Dovolte, abych vás odkázal na votum separatum předsedy Ústavního soudu Pavla Rychetského, které napsal v souvislosti s ústavní stížností na amnestii. To votum, a je to předseda Ústavního soudu, říká, že žádná osoba v této zemi není nadřazena přezkumu a její rozhodnutí musí být vždy přezkoumáno! Proto se předseda Ústavního soudu přimlouval v tom votu separatu za to, aby ústavní stížnost na prezidenta byla prozkoumána. Protože nikdo není nad zákony! Nikdo nemůže být nad Ústavou! Když máme prostě i prezidenta, toho nejvýše postaveného, i on musí respektovat Listinu základních práv a svobod! Jeho činy nemohou být zvláštní! Není možné, abychom řekli, že v této zemi jsme si

všichni rovni, ale kromě toho tady máme jednoho člověka, který může udělat cokoli, protože jeho činy se vymykají právnímu systému této země.

Já prostě, jakkoliv jsem nestudoval žádná práva ani v Praze ani v Plzni, nikde, tak prostě tvrdím, že tohle je pro mě nepřijatelné jako pro právního amatéra. Buď jsme demokratický stát a v této zemi platí zákony pro všechny, anebo jsme tedy monarchie, anebo si tedy vyberme, co vlastně jsme! Já prostě s touto větou pana poslance Bendy, že milosti nepatří do právního systému země, zásadně nesouhlasím. A je to podle mě nesmysl. (Potlesk z řad ČSSD.)

A já tedy bohužel nesouhlasím ani s tím dalším. Když tady pan poslanec Benda řekl, že já reaguji jenom na nějakých deset novinových článků nebo že my reagujeme na nějakých deset novinových článků. Naopak, vývoj přece ukázal, že problém je daleko hlubší a zásadnější. V době, kdy jsme na tomhle pracovali, tak jsme ani nevěděli, že přijde amnestie. To je přece dneska daleko víc než nějakých deset novinových článků. Ta má s tím problém v tom, že se právě ukázala otázka, že ani prezident republiky nemůže být nad zákony. Amnestie ukázala stejný problém, jako byl problém u abolicie.

A mimochodem, vy jste řekl, že v úpravě v roce 2012 při přímé volbě prezidenta jsme provedli tu změnu –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Prosil bych, pane kolego, abyste svá slova k panu poslanci Bendovi adresoval mým prostřednictvím. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Aha, ano. Obracím se tedy na pana poslance Hamáčka, aby skrz něho tedy... My jsme se v roce 2012 dohodli a provedli úpravu, že abolicie neboli zastavení trestního stíhání bude kontrasignována premiérem. Problémy, které vznikaly kolem milosti prezidenta republiky, nebyly shodou okolností kolem abolicí, ale týkaly se agraciace, to znamená odpuštění trestu. To znamená, že skutečně to, co bylo problémem, zůstalo mimo úpravu, kterou jsme v roce 2012 provedli. Mohu snad prozradit, že sociální demokracie, její postoj při jednáních kolem úpravy na přímou volbu byl takový, že jsme chtěli i další dostat do podpisu prezidenta. To není něco, s čím bychom přišli až nyní. Je to prostě trend, který jsme prosazovali i dříve. Je to náš kontinuální postoj. My jsme chtěli, aby všechny milosti byly pod kontrasignací premiéra.

Takže to není zdaleka jenom nějaká reakce na články, je to něco, o čem jsme dlouhodobě přesvědčeni, že má být pod kontrolou vlády, a je to prostě právě snaha nevyjímat nikoho z toho, že je pod kontrolou. Jak jsem citoval pana předsedu Ústavního soudu, rozhodnutí každé musí být v demokratickém státě přezkoumatelné. Není možné, aby někdo zůstával mimo kontrolu, mimo právo, mimo zákon! To je důvod, proč chceme, aby všech-

ny milosti byly tedy kontrasignované premiérem a byla za ně takto vládou převzata odpovědnost. Takže to není zdaleka něco, co vzniklo jen tak jako reakce na pár novinových článků.

Já jsem tady o tom mluvil už minule a nechci to tady jenom opakovat, ale upozorňuji na to, že problém s milostmi byl takový, že opakovaně ve společnosti vznikala celá řada podezření a pochyb nad tím, jak se milosti udělují. Do mé vlastní kanceláře, která je až v Ostravě, přicházeli lidé, kteří mi říkali, že si taky myslí, že by si chtěli zaplatit 2 miliony za to, aby dostali syna z vězení. Když se mi to stalo podruhé, potřetí, tak jsem říkal, že to není normální. A dokonce mi někteří vyčítali, že jim nejsem ochoten pomoci. Říkali: „Holt pro vás nejsme dost dobří, že nám nepomůžete.“ Jestliže vznikne takováto situace v zemi, někdo prostě rozšíří takovéto informace, tak to přece není legrace. A měl by být zájem někoho, aby to šetřil. Policie to šetřila, tyto kauzy, nechci se k nim vracet a znovu je vyjmenovávat. Odložila je a podle mě je naprosto nepochopitelné, proč, jestli tedy neprokázala trestné činy, že by skutečně někdo usiloval o korupci v téhle oblasti, proč tedy potom nezačala stíhat autora té pomluvy. To je přece vážná věc, jestli se v zemi začne rozšiřovat pověst, že se kupují milosti! Takže si nemyslím, že by to byla marginálie, ale je to prostě zásadní problém, který vznikl podle mě z pocitu neférovosti a nespravedlnosti, který se týkal právě prezidentských milostí.

Tady je snaha něco takového řešit a najít způsob, jak to dostat pod spolehlivou kontrolu. Já ale naprosto nepřijímám výklad ústavy, že máme ústavu, která je sice dílem ústavou demokratického státu, která mluví o občanech, a dílem je to ústava odněkud ze středověku. Já nevěřím tomu, že tvůrci ústavy takto uvažovali a že ji takto koncipovali a že tam prostě najdeme prvky, které patří ještě někam do hluboké monarchie. To si myslím, že je výklad, který si nezaslouží. Že to prostě není regulérní, není to odpovídající výklad ústavy. Já jsem přesvědčen, že máme ústavu demokratického státu a ústavu, která platí pro všechny občany stejně! (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu místopředsedovi Zaorálkovi. Nyní je do rozpravy přihlášen pan poslanec Filip, po něm pan místopředseda Pospíšil.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Pane předsedající, paní a pánové, nejsem ani polohysterický ani to nevnímám prostřednictvím nějakých novinových článků, ale vnímám postavení prezidenta republiky jako součást výkonné moci a minimálně si myslím, že návrh je možné vzít jako námět pro jednání dočasné komise pro Ústavu, kterou by si jistě Poslanecká sněmovna zasloužila zřídit. Politický problém je přece trochu někde jinde. Je to o těch lidech, kteří dostanou tu nebo onu pravomoc a

potom ji zneužijí nebo nezneužijí. To je celá realita. Pamatuji si na vážné jednání petičního výboru Poslanecké sněmovny v době, kdy milosti uděloval Václav Havel. Trapas, který jsme tam na petičním výboru tenkrát zažili s vystoupením paní Chalupové, bych nerad připomínal, a to byl tenkrát první podnět, kdy se vůbec mluvilo o tom, že je potřeba znovu posoudit ústavní zakotvení práva milosti, nebo chcete-li komplexního práva prezidenta republiky, které považuji za součást právního systému České republiky, protože žádný soudce se nemůže odchýlit od textu zákona. Jestliže jsme v principu dělby moci, tak někdo zákony tvoří, někdo s nimi nakládá a vydává individuální právní akty a nemůže překročit rámec zákona a jenom právo milosti může vzít v úvahu něco, co soudce dokonce nemí v úvahu ani vzít.

Takže prosím vás nedělejme z toho jakési středověké právo nad občany a bavme se o tom, jaká je to součást právního systému právního státu. Tak se na to dívejme. A pak se tedy bavme o tom, jestli někdo má schopnost funkci vykonávat, anebo jestli, žel, vůbec neunese pravomoc, kterou dostal do ruky, a má být někým kontrolován, nebo má být nikoliv na jednotlivci nebo na dvou lidech nebo na někom jiném. Jistě bude pro debatu nad ústavním zákonem velice důležité, jak dopadne trestní oznámení na premiéra České republiky, které je v jedné části ze Senátu a v druhé části z občanské veřejnosti od těch, kteří se zabývají protikorupčními aktivitami v České republice. Teď neříkám, jestli to je na jednom člověku, na panu Janečkovi, nebo na někom jiném, protože nevím, kolik takových trestních oznámení, o kterých ani novináři nevědí, na orgánech činných v trestním řízení leží.

Ale principiálně po amnestii šlo v Poslanecké sněmovně při nepovedené debatě o to, nakolik si vůbec může dovolit premiér této země říci, že to je automatismus, nakolik si může ministr financí této vlády říci, že vlastně odpovídá jenom za nějakou technickou věc a že vlastně vůbec neodpovídá za obsah. To už je vyjádření, které je za hranou ústavního slibu ministra české vlády. A v tomto ohledu já považuji za velmi důležité, abychom si uvědomili, o čem tady budeme debatovat. Souhlasím s tím, co tady Marek Benda řekl. Není možné pokaždé měnit Ústavu, když se něco stane. Je potřeba pořád zvažovat, jestli úroveň těch, kteří vykonávají určité ústavní funkce, je tak nízká, že musíme kvůli tomu změnit ústavní systém, protože do funkcí se dostávají lidé, kteří na to nemají. Já si to nemyslím. Já si myslím, že nemáme přizpůsobovat Ústavu lidem, kteří sedí v jednotlivých funkcích. Ale myslím si, že bychom měli pevně jaksi držet to, že jestliže existuje nějaký ústavní slib, kdy na svou čest něco přísaháme, tak by se toho lidé měli také držet a to své slovo nevypouštět jenom tak, že před nimi stojí televizní kamery nebo že novinář dá návodnou otázku. To je velmi vážný problém.

Jestliže si řekneme, že to je součást právního systému, jestliže si řekneme, že je potřeba, aby to tady zůstalo, a já jsem přesvědčen, že je potřeba, aby zůstalo právo milosti, nepovažuji to za nic středověkého, považuji rovnost občanů před zákonem za principiální záležitost a právo milosti za něco, co může zmírnit tvrdost zákona, a zákon musí být tvrdý a jednoznačný, a v tomto ohledu žádný soudce nemá právo vstupovat do práv zákonodárce, stejně jako nemá právo vstupovat do práv a oprávnění správních orgánů, pokud nepřezkoumává právě správní rozhodnutí. A na to tady máme speciální zákon.

A to je podle mého soudu to, kdy bychom neměli zamítat návrh toho zákona, té novely, ale měli bychom o tom diskutovat a vytvořit si vůbec, promiňte mi to slovo, principiální postupy, které vedou k tomu, že v téhle části si uděláme jasno, kam tu Ústavu chceme dát. Jestli jsme přesvědčeni, že bude trvale klesat úroveň politiky v České republice na úroveň nějakých vulgarismů – a potom tedy musíme mít více kontrolních mechanismů. A já po tom vůbec nevolám, protože si myslím, že se nedá stát ukontrolovat, ale stát se dá jenom řídit a kontrolní mechanismus musí být subsidiární, a nikoliv primární.

A v tomto ohledu tedy já doporučuji, abychom zákon propustili do druhého čtení, abychom vážně uvažovali o tom, že nám chybí jakási komise pro Ústavu, dočasná, která by se nezabývala běžným provozem, který má ústavněprávní výbor, a která by se v koordinaci se Senátem pokoušela dát po dvaceti letech platnosti Ústavy nějaký mantinel pro to, abychom se bavili o případných změnách, které nebudou náhodným hlasováním případné ústavní většiny v obou komorách Sněmovny, ale budou skutečně postupem, který svědčí ústavodárcům, nikoliv pouze zákonodárcům. A teď jde o tu zásadní otázku, jestli takového stavu, že bychom chtěli být ústavodárci, vůbec chceme dosáhnout.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Filipovi. On volal po pokračování diskuse. To se zcela jistě stane, protože tento bod nedokončíme a já ho přeruším v obecné rozpravě. Vyhlásím pauzu na oběd a upozorňuji, že pět minut po vyhlášení pauzy, tedy ve 13.05, se sejde organizační výbor. Vyhláшу tedy pauzu do 14 hodin 30 minut.

(Jednání bylo přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.32 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vážené kolegyně, vážení kolegové,

měli bychom ve 14.30 zahájit odpolední jednání, bohužel tady nemáme žádného člena vlády, takže vás prosím... (Do jednací síně vstoupil ministr Zbyněk Stanjura a vzápětí po něm ministr Jan Kubice.)

Omlouvám se pane ministře. Právě jste se zjevil. (Smích v sále.)

Tak už můžeme zahájit odpolední jednání, na kterém vás vítám. Prosím, aby se ti, kteří nejsou přihlášení, přihlásili svými hlasovacími kartami.

Na pořadu máme pevně zařazené body. Zahájíme projednáním bodu s pořadovým číslem 15, kterým je

15.

Vládní návrh zákona o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 827/ - druhé čtení

Poprosím pana ministra vnitra Jana Kubiceho, aby předložený návrh z pověření vlády uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona o státním občanství České republiky. Tento návrh představuje komplexní právní úpravu, jež by měla nahradit dosavadní právní předpisy na úseku státního občanství, to je zákon o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky z roku 1993 a zákon o státním občanství některých bývalých československých státních občanů z roku 1999.

Navrhovaný zákon samozřejmě přejímá řadu institutů ze současné právní úpravy, současně však v některých ustanoveních představuje i významné změny oproti dosavadnímu právnímu stavu. Jde zejména o následující:

Návrh usnadňuje nabytí státního občanství České republiky bývalým československým nebo českým státním občanům a dále občanům jiných členských států Evropské unie, Švýcarska nebo států, které jsou vázány dohodou o Evropském hospodářském prostoru.

Návrh definitivně uzavírá problematiku nabytí státního občanství slovenskými státními občany v souvislosti se zánikem společného státu.

Návrh umožňuje vznik dvojího státního občanství.

Návrh umožňuje obnovit řízení o udělení státního občanství, pokud žadatel zatajil informace, kvůli kterým by mu jinak české státní občanství nemohlo být uděleno.

Návrh vylučuje soudní přezkum u těch rozhodnutí, kterými byla zamít-

nuta žádost o udělení českého státního občanství na základě stanoviska policie nebo zpravodajské služby.

Návrh konečně umožňuje zkoumat, zda souhlasné prohlášení rodičů o určení otcovství občana České republiky nemá pouze účelový charakter, jehož smyslem je legalizace pobytu matky na území České republiky.

Na závěr bych rád dopředu avizoval souhlas s usneseními ústavněprávního výboru a výboru pro bezpečnost, která byla k návrhu zákona přijata. Uplatněné pozměňovací návrhy považuji celkově za pozitivní. Změnu předloženého návrhu a její přijetí podporuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. V prvním čtení jsme tento návrh přikázali k projednání výboru pro bezpečnost a ústavněprávnímu výboru. Usnesení vám byla doručena jako sněmovní tisky 827/1 až 4. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj obou výborů pan poslanec Jeroným Tejč. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejč: Dobrý den. Doufám, že jsem nezpůsobil komplikace, nicméně zasedá současně mandátový a imunitní výbor, a jak to bývá, být na dvou místech současně, byť jsou v jedné budově, není možné.

Nicméně ta zpravodajská zpráva bude velmi jednoduchá. Nebudu popisovat o co jde v jednotlivých pozměňovacích návrzích, ať už výboru pro bezpečnost, nebo ústavněprávního výboru, protože to je k dispozici písemně, a dovoluji si vyjádřit se k tomu obsahu až ve třetím čtení, kdy pro zjednodušení hlasování bude dobré vědět, o čem konkrétně každý návrh je a zda bude potřeba hlasovat o jednotlivých bodech samostatně, či bude možné hlasovat o celých návrzích. Podotýkám, že oba dva návrhy ústavněprávního a bezpečnostního výboru nejsou v kolizi s těmito návrhy a současně oba dva tyto návrhy značně pozměňují původní zákon. Jsem přesvědčen, že pokud budou přijaty, bude dosaženo dostatečně velkého kompromisu tak, aby tento návrh zákona prošel Sněmovnou velmi hladce.

Dovolím si jen načíst v podrobné rozpravě pozměňovací návrh, který je čistě legislativně technický.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Otvírám obecnou rozpravu. Jako první s přednostním právem pan kolega Bárta. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi v obecné rozpravě u tohoto návrhu zákona nabídnout ještě jeden pohled, který tady prozatím příliš nezazněl, i když u jiné normy a v jiné situaci jsem se snažil toto téma připomenout. Je to situace toho, že ekonomické zájmy České republiky a občanství by neměly být izolovaná témata, ale že je zapotřebí si připomenout, že řada států nejen Evropské unie, ale

i celého světa dnes vnímá státní občanství, dnes vnímá přítomnost úspěšných lidí na svém území jako důležité aktivum ve prospěch státu.

V tomto kontextu mi dovoluji odinzerovat, že potom následně v podrobné rozpravě předkládám pozměňovací návrh, který může vyvolávat z různých úhlů, např. etických, jaksi polemiku o své užitečnosti. Nicméně dovoluji mi v tomto směru akcentovat ekonomický přínos, který pro tuto problematiku a pro český stát může přinést. Konkrétně si dovoluji navrhnout, aby člověk, který by chtěl získat státní občanství, pokud zde žije alespoň čtyři roky a pokud splní další dva ekonomické parametry, jimiž by bylo odvádět každý rok na daních alespoň dva miliony korun českých a po celou dobu zaměstnávat alespoň deset občanů České republiky, tak aby tyto ekonomické parametry, významné pro české hospodářství, byly zohledněny při udělování státního občanství.

Při současné ekonomické situaci, při současné recesi české ekonomiky, při současném vývoji i ekonomicky evropských zemí, kdy můžeme vidět i na první pohled úsměvné historky o tom, jak se francouzští herci stěhují do Ruska, je zapotřebí vnímat, že zodpovědný přístup s ekonomickým rozměrem uvažující o státním občanství je z konkurenčního hlediska České republiky parametr, který bychom neměli opomenout a který bychom měli brát vážně.

Děkuji vám prozatím za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prvním řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Kádner. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec David Kádner: Děkuji, pane předsedajícím. Dámy a pánové, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu 5986, což učiním samozřejmě i v podrobné rozpravě, a dovoluji mi připojit k tomu pozměňovacímu návrhu i stručné odůvodnění.

Předložený návrh má především umožnit soudní přezkum i těch rozhodnutí a zamítnutí žádostí o udělení státního občanství, která se budou zakládat na utajovaných informacích Policie České republiky nebo zpravodajských služeb. Jde nám o maximální férovost kontroly a garanci spravedlivého přístupu. Návrh, který zde hájím, současně i reaguje na zvláštní povahu soudního přezkumu rozhodnutí zakládajícího se na utajovaných informacích a navrhuje obdobnou úpravu, jaká je obsažena v § 133 zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

Připomínám, že soudy ve správním soudnictví již řadu let přezkoumávají rozhodnutí Národního bezpečnostního úřadu o bezpečnostních prověrkách, u kterých, jak se jistě shodneme, hrají utajované informace zásadní roli. Na základě této dlouhodobé a ověřené

praxe není žádných pochyb, že by si správní soudy nemohly stejně počínat i v případech rozhodnutí o neudělení státního občanství České republiky z bezpečnostních důvodů. Justice je na rozhodování věcí, v nichž hrají roli utajované informace, vybavená i celou řadou zákonných ustanovení, například v § 58 odst. 5 zákona o ochraně utajovaných informací. Připomínám, že všichni soudci mají automaticky přístup k utajované informaci všech stupňů utajení – paragrafy 24 odst. 2, 40a, 44 odst. 3, 116 odst. 2 a 124 občanského soudního řádu, včetně § 45 odst. 3 a následně soudního řádu právního.

Při našem dalším rozhodování neopomíejme, že vyloučení soudního přezkumu je minimálně na hraně ústavnosti, jak vyplývá z nálezu Ústavního soudu ze dne 26. 4. 2005 – pro zájemce: publikován pod číslem 220/2005 Sb. –, kterým bylo zrušeno ustanovení § 77k odst. 6 zákona č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností, dle kterého byl vyloučen soudní přezkum v bezpečnostních věcech. I to je jeden z argumentů pro souhlas s navrženým pozměňovacím návrhem.

Závěrem mi dovoluji říci, že tvrzení úředníků Ministerstva vnitra České republiky, že údajně není jasné, co by soud vlastně přezkoumával, je zavádějící. Jsou-li utajované informace v takové formě, že je lze předložit ministru vnitra při jeho rozhodování a rozkladu, jak tvrdí úředníci, lze je jistě předložit i soudu k posouzení a učinění rozhodnutí.

Věřím, že vaši podporu pro tento pozměňovací návrh získám, a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo další do rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. A protože žádné návrhy nezazněly, můžeme přistoupit k rozpravě podrobné, kterou tímto zahajuji. Prvním přihlášeným do podrobné rozpravy je paní kolegyně Zuzka Bebarová-Rujbrová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji, pane místopředsedo. Dobrý den, kolegyně a kolegové.

Návrh zákona o státním občanství přináší celou řadu změn, z nichž většinu vnímám pozitivně. Stejně tak je to u návrhů, které na doplnění přináší výbor pro bezpečnost i výbor ústavněprávní. Přesto se nemohu zbavit dojmu, že některá ustanovení zejména v oblasti lidskoprávní a zejména ve vztazích k našim bývalým občanům žijícím v zahraničí nejsou zcela optimální. To mě také vedlo k předložení pozměňovacího návrhu, který máte písemně k dispozici v systému, ale přesto si některé jeho části dovoluji odůvodnit.

První změnou, kterou navrhuji, je tolik diskutovaná úprava ohledně občanství, respektive možnosti získání státního občanství pro dítě naro-

zené mimo manželství, jehož matka není státní občankou České republiky ani občankou Evropské unie. Zde bych uvítala zachování stávající úpravy a ráda hned vysvětlím proč.

Navrhuje se vypustit z návrhu zákona povinnost některých dětí, které se narodí mimo manželství a jejichž otcem je občan České republiky a matkou cizinka, předkládat před nabytím státního občanství genetický test DNA. Podmínka genetických testů pro nabytí českého státního občanství, je-li dítě otcovství učiněno souhlasným prohlášením rodičů, je v rozporu s článkem 6 odstavec 1 písmeno b) Evropské úmluvy o státním občanství. Podle této úmluvy mají smluvní státy zajistit, aby ze zákona nabývaly státní občanství děti, jejichž jeden z rodičů má v době jejich narození státní občanství tohoto smluvního státu, s výjimkami, které může jeho vnitrostátní právo stanovit, pokud jde o děti narozené v zahraničí. Zároveň podle tohoto článku úmluvy mohou smluvní státy u dětí, k nimž otcovství vznikne uznáním, stanovit, že dítě nenabude jeho státního občanství na základě řízení stanoveného jeho vnitrostátním právem.

Důvodová zpráva úmluvy k tomuto článku již nevysvětluje, co všechno může toto řízení zahrnovat. Nicméně odborná literatura považuje stanovení podmínky genetických testů za problematické právě z hlediska této úmluvy, neboť genetické testy jsou vnímány nikoli jako procedurální věc, nýbrž jako stanovení další hmotněprávní podmínky pro nabytí státního občanství. Podmínka genetických testů je také v rozporu s článkem 8 a 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jak vyplývá z jednoho z rozhodnutí štrasburského soudu. Šlo o stížnost 53124/09, rozsudek Evropského soudu pro lidská práva z roku 2011.

V této věci docházelo k řešení v případě nemanželského dítěte narozeného britské matce a maltskému otci, kde se matka dožadovala pro dítě maltského státního občanství, ale vzhledem k tomu, že dítě bylo narozeno mimo manželství a maltským občanem byl otec, občanství bylo podle maltských zákonů zamítnuto, přestože k určení otcovství došlo rozhodnutím soudu. Kdyby dítě bylo naopak narozeno v manželství nebo maltským občanem byla matka, dítě by nárok na maltské občanství získalo.

Evropský soud pro lidská práva shledal porušení článku 14, tedy zákazu diskriminace, ve spojení s článkem 8, právo na rodinný a soukromý život. Podle Evropského soudu pro lidská práva je diskriminací činění rozdílu mezi dětmi narozenými v manželství a mimo manželství.

Mohla bych uvést i další příklady podobných rozhodnutí i z jiných zemí.

Druhý návrh, který jsem předložila a který stanoví časové omezení pro dobu, za kterou mají žadatelé o státní občanství dokládat jako součást své žádosti své majetkové poměry. Doporučuji stanovit omezením v ustanovení § 14 tuto dobu na předcházející tři roky. Nemyslím si, že by bylo žádoucí podrobovat žadatele o státní občanství celkovému časově neomezené-

mu majetkovému přiznání, bez možnosti prominutí, kdy prokazování příjmů z dávné minulosti a ze zahraničí může být často zcela nemožné. Proto tedy navrhuji omezení této doby, za kterou má cizinec prokazovat zdroje své obživy, právě na dobu tří let.

Třetí změna, kterou vám navrhuji, se týká § 16 odst. 1, kde za slova „sportovního“ navrhuji vložit slova „slouží k plnění mezinárodních závazků České republiky nebo účelům humanitárním“. Jde o ustanovení, které stanoví možnost zjednodušeného udělení státního občanství, kde doporučuji doplnit důvody, za kterých se tak může stát, právě na plnění mezinárodních závazků a humanitární účely.

Ve čtvrté části svého návrhu navrhuji na rozdíl od vládou navrženého znění § 31 odst. 3, dle kterého měli mít na občanství České republiky nárok všichni potomci českých emigrantů bez ohledu na věk, zachovat toto právo pouze pro nezletilé děti bývalých občanů České republiky, popřípadě Československa. Má-li zákon skutečně řešit situaci těch, kteří po roce 1993 ztratili české občanství v důsledku získání občanství cizího, často zejména v důsledku sňatku s cizincem, bylo by vhodné umožnit získání občanství České republiky i jejich nezletilým dětem, které se narodily až poté, kdy rodič, tedy bývalý český občan, již občanství České republiky ztratil, a tak ani tyto děti již české občanství nenabýly. Identické ustanovení ostatně obsahuje i § 32 odst. 3, 5, 6 a 7 vládního návrhu zákona. Toto ustanovení je reakcí na usnesení ústavněprávního výboru, které v bodě 2 navrhuje vypustit ustanovení § 31 odst. 3, 5, 6 a 7 vládního návrhu.

Poslední změna, kterou v bodě 5 navrhuji, se dotýká občanů Slovenské republiky. Zde navrhuji prodloužit platnost ustanovení řešících dopady rozpadu československé federace, a to o deset let. Návrh na prodloužení tohoto ustanovení o pouhý rok pokládám za nedostatečný, protože v této lhůtě jej nemusí stihnout využít všichni cizinci, kteří splňují podmínky podle § 18a současného zákona. I nadále dochází k výskytu nových případů například mezi seniory, kteří nikdy neměli doklad o českém občanství, a skutečnost, že jsou občany Slovenska, zjišťují teprve při podání žádosti o důchod, a také proto, že etničtí Češi žijící na Slovensku, kam oni či jejich předkové emigrovali ne vždy zcela dobrovolně, například úředníci, vojáci, policisté, ale i kvalifikované pracovní síly, v současné době nemohou § 18b a 18c využívat, neboť slovenský zákon jim nyní neumožňuje dvojí státní občanství. Údajně se však chystá změna slovenského zákona. I vzhledem ke slibům našich nejvyšších představitelů z doby dělení bývalého Československa, že se rozpad našeho společného státu nikoho nedotkne, se domnívám, že bychom měli být k našim bývalým spoluobčanům velkorysejší.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Dalším přihlášeným je pan kolega Kádner. Připraví se pan kolega Benda. Prosím.

Poslanec David Kádner: Děkuji. Jak jsem avizoval, chci se přihlásit k pozměňovacím návrhům. Mají evidenční čísla 5986 a 5985. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Kolega Benda ruší svoji přihlášku. Prosím, pan kolega Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, já bych si dovolil přihlásit se ke sněmovnímu dokumentu 5990, tedy avizovaný legislativně technický pozměňovací návrh, který je již v elektronické podobě předán. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, pan kolega Babák.

Poslanec Michal Babák: Děkuji, pane předsedající. Rád bych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu 5993, který je již v elektronické podobě v systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě někdo se chce přihlásit do podrobné rozpravy se svým návrhem? Protože nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Pane ministře, pane zpravodaji, přejete si závěrečná slova? Ne. Vzhledem k tomu, že nepadl žádný návrh, můžeme skončit druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat projednáním bodu s číslem

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - druhé čtení

Poprosím opět pana ministra Kubiceho, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl. Prosím.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o cestovních dokladech.

Jak bylo řečeno v prvním čtení, jde o malou novelu, jejímž smyslem je upravit možnost vycestování občanů České republiky pouze na základě předložení občanského průkazu, a to do těch států, které nejsou členy Evropské unie a takový postup umožňují. V tomto případě tedy nebude vyžadován po občanech České republiky cestovní pas. Navrhovaná úprava se týká i dětí, kterým lze od 1. ledna 2012 také vydat občanský průkaz, a to za správní poplatek ve výši 50 Kč. Ministerstvo vnitra proto předpokládá i v souvislosti s předkládanou novelou nárůst žádostí o vydání těchto takzvaných dětských občanských průkazů.

Pro zajištění probíhajících trestních řízení novela možnost vycestování na občanský průkaz spojuje s kontrolou ze strany Policie České republiky, zda nebyl občanovi uložen zákaz vycestování. V rámci hraniční kontroly bude samozřejmě ověřováno i to, zda občanský průkaz je platný, resp. není padělán.

Novela také předpokládá, že vycestování na občanský průkaz bude možné jen do těch států, u nichž nehrozí nebezpečí, že důsledně nedodrží mezinárodní závazky týkající se vydávání osob jak pro účely trestního řízení, tak pro výkon trestu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Návrh byl v prvním čtení přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 854/1. Proto prosím zpravodajku výboru paní kolegyni Lenku Andrášovou, aby se ujala slova.

Poslankyně Lenka Andrášová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jak už bylo řečeno, tento tisk jsme měli ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Projednali jsme ho 22. ledna. Nebyly předloženy žádné pozměňovací návrhy. Nicméně i tak jsme diskutovali problematiku cestování dětí do zemí, kterých se tato změna týká. Pan ministr už částečně tuto problematiku uvedl. Děti budou potřebovat dětský občanský průkaz nebo cestovní pas.

Dále jsme se dotazovali na věci typu, kdy bude ve Sbírce zákonů zveřejněn seznam zemí, kterých se usnadnění cestování pro naše občany týká. Odpověď je neprodleně.

Také jsme řešili další případy, které se výjimečně mohou stát, a to když se náhodou občan z České republiky, který bude cestovat na občanský průkaz, ocitne nějakými okolnostmi v zemi, kde tento občanský průkaz není akceptován jako cestovní doklad. V takovýchto velmi výjimečných případech se samozřejmě bude postupovat jako v případě například ztráty cestovního pasu a bude to zařizovat zastupitelský úřad, který v té zemi je.

To je ode mě vše a budu ráda za další případné pozměňovací návrhy, které se tady mohou v průběhu druhého čtení objevit.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášena paní kolegyně Kateřina Konečná. Omlouvám se, to je podrobná rozprava. Takže do obecné rozpravy neeviduji žádnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Můžeme zahájit rozpravu podrobnou s avizovaným vystoupením paní kolegyně Konečné. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, dovolu mi vás potěšit, protože já sice ten pozměňovací návrh mám ve své evidenci, nicméně jsme dnes po dopolední konzultaci s Ministerstvem vnitra zjistili, že vzhledem k tomu, že účinnost tohoto zákona je příliš rychlá na to, abychom byli schopni zařídit účinnost mého pozměňovacího návrhu, který se týká poměrně zajímavé věci, a to toho, abyste si o cestovní průkaz a cestovní doklady mohli žádat i mimo místo svého trvalého bydliště, což je dnes standardní u občanských průkazů, ale u cestovních dokladů a cestovních pasů si opravdu například občané dlouhodobě žijící v Karlových Varech musí do Ostravy jezdit vyřizovat doklady. Já si myslím, že je to poměrně zbytečné, takže my na té úpravě budeme dále pracovat po dohodě se zaměstnanci ministerstva, za což bych chtěla poděkovat, a já svůj pozměňovací návrh stahuji. Nicméně pevně věřím, že se toto záhy vrátí v nějaké novele, malé novele tohoto zákona, tak abychom tento problém uměli upravit a pomoci tak občanům v tom, aby nemuseli cestovat, když si chtějí vyřídit své doklady, nejenom občanské průkazy, ale také cestovní pasy.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní kolegyně. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Protože nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím a vzhledem k tomu, že nezazněl žádný návrh, končím i druhé čtení tohoto návrhu.

Zahájuji projednávání bodu s pořadovým číslem 9, kterým je

9.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 856/ - druhé čtení**

Poprosím opět pana ministra Jana Kubiceho, aby z pověření vlády návrh uvedl.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi, abych na základě pověření vlády uvedl v rámci druhého čtení vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o zbraních a některé další zákony. Přínosy návrhu zákona jsou podrobně popsány v důvodové zprávě. Návrh zákona je také rozsáhle odůvodněn v rámci prvního čtení. Dovolím si proto připomenout pouze to nejdůležitější.

Cílem návrhu zákona je zejména zavést centrální registr zbraní a umožnit tak podnikatelům efektivně vést evidenci zbraní a střeliva elektronicky, zvýšit bezpečnost při přepravě zbraní a střeliva, prodloužit platnost zbrojního průkazu z pěti na deset let a v neposlední řadě odstranit výkladové problémy způsobené formulací některých zákonných ustanovení.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána. Je rovněž slučitelná s právem Evropské unie, pouze zpřesňuje některá implementační ustanovení.

Návrh zákona nebude mít negativní dopad na státní ani veřejné rozpočty.

Návrh zákona byl projednán zemědělským výborem a výborem pro bezpečnost. Oba výbory doporučily schválit návrh zákona ve znění pozměňovacích návrhů, se kterými souhlasím. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. V prvním čtení jsme návrh přikázali k projednání výboru pro bezpečnost a zemědělskému výboru. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 856/1 až 3. Prosím, aby se slova ujal nejdříve zpravodaj výboru pro bezpečnost pan kolega Pajer. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jan Pajer: Dobrý den. Děkuji, pane místopředsedo. Na mě tu zbylo, abych vás seznámil s průběhem projednávání tohoto zákona ve výboru pro bezpečnost.

Výbor pro bezpečnost se tímto sněmovním tiskem zabýval na své 14. schůzi a po přerušení i na své 16. schůzi, kde k tomuto přijal usnesení s pořadovým číslem 55, ve kterém Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR doporučuje schválit návrh tohoto zákona ve znění schválených pozměňovacích návrhů. Tyto návrhy vám tu asi nebudu detailně představovat, jelikož vám byly rozeslány, jak říkal pan místopředseda, jako sněmovní tisk 856/3. V dalších bodech tohoto usnesení pak výbor pověřil svého předsedu, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, zmocnil zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, a taktéž zmocnil zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny případně provedl nutné legislativně technické úpravy nemající vliv na věcný obsah návrhu tohoto zákona.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Nyní prosím zpravodaje zemědělského výboru pana kolegu Jiřího Papeže, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, zemědělský výbor se předloženým sněmovním tiskem zabýval na své 39. schůzi dne 23. ledna. Přijal k návrhu zákona usnesení, ve kterém samozřejmě doporučuje Poslanecké sněmovně schválit vládní návrh zákona, a to včetně pozměňovacího návrhu, který jste obdrželi ve sněmovním tisku 856/1. Tímto pozměňovacím návrhem pouze ustanovení zákona o střelných zbraních a střelivu promítáme také do zákona o myslivosti.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Kolegyně a kolegové, dříve než otevřu obecnou rozpravu, tak bych si vás dovolil upozornit, že v Poslanecké sněmovně je na oficiální návštěvě delegace zástupců Účetního dvora a Parlamentu republiky Moldávie, kterou můžeme přivítat na galerii. Tuto delegaci vede prezident Účetního dvora pan Serafim Urechean. (Poslanci povstávají a potleskem vítají delegaci.) Děkuji.

Dovolím si vás požádat, abychom ztišili hladinu hluku, abychom rozuměli řečníkům, kteří se hlásí do obecné rozpravy, kterou tímto otevírám. Jako zatím jediný je přihlášen pan poslanec Kádner. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec David Kádner: Děkuji, pane předsedajícím. Dámy a pánové, já bych tady chtěl představit pozměňovací návrh s číslem sněmovního dokumentu 5992.

V České republice dochází v posledních několika letech na poli bezpečnosti k několika negativním trendům. V první řadě roste kriminalita, stále častěji dochází k vloupání pachatele na soukromý pozemek za jakýmkoliv účelem, nejčastěji však ve snaze odcizit majetek. Pachatelé těchto trestných činů si dovolují stále více a pro svou kořist neváhají zaútočit v domě oběti. Za poslední dva roky také došlo k výraznému seškrtnání výdajů na policii, zejména pak v kapitole provoz. Rušily se některé služebny a kvůli omezení přidělu pohonných hmot došlo i ke snížení preventivních obhlídek. Policie tak do některých míst, která dříve běžně kontrolovala, dojíždí jen na zavolání. Seškrtnání výdajů na provoz a snížení počtu policistů má za následek prodloužení dojezdových vzdáleností těchto hlídek. Tím vzniká čím dál větší potřeba lidí chránit svá obydlí a ne spoléhat se jen na policii.

V minulosti nás média už několikrát informovala o tom, kterak jedinec své obydlí bránil před vetřelcem kupříkladu kuší a celý incident skončil nakonec smrtí nebo vážným zraněním s trvalými následky. Předkládám proto pozměňovací návrh k tomuto zákonu, který má rozšířit možnost použití nesmrtících zbraní.

Existuje mnoho zbraní, které mají charakter výslovně obranný a jsou výslovně sestrojeny jako nesmrtící – neletální zbraně. My tady jsme politiky, ne odborníky na všechno a všude, a proto nechci, abychom zde, tady a teď rozhodovali o tom, které zbraně jsou vhodné pro výše jmenované účely a které ne. Chci, aby prošel tento zcela obecně formulovaný pozměňovací návrh, a chci, aby ministerstvo zadalo jeho konkretizaci odborníkům, kteří jako jediní v republice mají vůbec kvalifikaci rozhodnout. Mám na mysli Český úřad pro zkušební zbraně a střeliva.

Usilujeme tedy o rozšíření kategorie zbraní D. Usilujeme o to, aby plnoletým lidem bez zbrojního průkazu byly přístupné zbraně, které zachrání, ale nezabijí. Prosím, nenuťme v tuto neklidnou dobu občany, aby se bránili útočníkům s pomocí kuchyňských nožů a baseballových pálek. Dejme jim tu možnost bránit se, aniž by zabili. Dejme jim možnost bránit se ve chvíli, kdy policie není nablízku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan poslanec Bárta. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, vážený pane místopředsedo, dovoluji mi v návaznosti na to, co tady řekl pan poslanec David Kádner, jenom připomenout několik elementárních principů.

Pod vlivem policejního puče a odvolání pana policejního prezidenta Lessyho a v souvislosti s tím byl opakovaně panem ministrem Kalouskem a vládou České republiky seškrtáván velmi účelově rozpočet Policie České republiky tak, že současná ekonomická situace Policie České republiky vede k dramatickým úsporám, které se logicky projevují na rozsahu jejích činností a kvality. Samozřejmě jako všechna tato koncepční, a teď to zdůrazňuji, že to myslím velmi ironicky, a promyšlená škrtací opatření, která nejlépe vystihuje výrok, který vymyslel koneckonců sám pan premiér, a to je naopak tupý škrt, tak onen tupý škrt samozřejmě vede i k tomu, že se prodlužují doby dojezdů policie do řady konkrétních míst.

Můžeme říci bez nadsázky, že onen seškrtaný policejní rozpočet, ony delší doby dojezdů policie do řady vsí mají obrovské společenské dopady, které na první pohled nevidíme. Můžeme je nicméně jednoznačně spojit například s růstem xenofobie, s růstem napětí nejenom ve Šluknovském výběžku, který logicky vede k tomu, že poctiví občané, iniciativní občané jsou naštvaní na stát, který je není schopen chránit. Naopak, bohužel když se podíváme na statistiky Šalamouna, který často prezentuje John Bok, můžeme vidět desítky případů v rámci České republiky, kdy jsou lidé za exces v rámci nutné obrany odsuzováni do vězení za ublížení na zdraví, ba dokonce za vraždu. V tomto kontextu dnes platí to, že pokud vám lump vlez do domácnosti, řada lidí se prostě bojí doma bránit, protože se bojí následků, kriminalizace a trestní odpovědnosti za nepřiměřenou sebeobranu. Z jedné strany to vede k tomu, že nám rostou nelegální zařízení různých pastí a dalších pseudozbraňových systémů, které občané používají na to, aby chránili svoji domácnost, čímž paradoxně naopak riziko své trestnosti zvyšují. Z druhé strany to vede k tomu, že si lidé pořízují ostré stělné zbraně, na základě kterých často v rámci amatérismu a krizové situace vznikají stejné tragické situace jako v případech prvním.

David Kádner dnes předložil návrh, který dává naději ženám v domácnosti, který dává naději důchodcům, který dává naději lidem, kteří nejsou cvičeni v sebeobraně, kteří nejsou profesionály v oblasti bezpečnosti, aby se doma mohli lépe bránit. Podstata návrhu je velmi pokorná. Není to o tom, že tady poslanci mají ambici definovat konkrétní zbraňové systémy, ale pouze konstatují kompetenci dnes existujícího a velmi kvalitního ústavu, který v rámci státní správy existuje a má svoji dlouholetou tradici. A ta prosba je jediná: dát prostor tomu, aby tento ústav mohl legalizovat, zpřístupnit a ulehčit přístup k určitým typům zbraní, s nimiž by se Tito neprofesionálové mohli lépe bránit. Prosím, podpořte tento návrh.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: To byl kolega Bárta. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu

končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Do podrobné rozpravy je zatím jako jediný přihlášen pan kolega Kádner.

Poslanec David Kádner: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, jak už jsem avizoval, tak se přihlašuji oficiálně k pozměňovacímu návrhu s číslem dokumentu 5992. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě nějaká další přihláška do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, takže podrobnou rozpravu končím, a tím končím i druhé čtení tohoto návrhu.

Zahajuji projednávání bodu

7.

Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 768/ - druhé čtení

Prosím pana ministra financí Miroslava Kalouska, aby předložený návrh z pověření vlády uvedl. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Děkuji rozpočtovému výboru za projednání. Jsem připraven v diskusi k odpovědi na vaše otázky. Prosím o vstřícný přístup k vládnímu návrhu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru pan kolega Radim Vysloužil, protože tento návrh jsme přikázali k projednání rozpočtovému výboru, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 768/1. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Radim Vysloužil: Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, rozpočtový výbor projednal návrh zákona na své 44. schůzi a vydal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní schválila ve znění pozměňovacích návrhů, které jsou technického charakteru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy neregistruji žádnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa? Pokud tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu

podrobnou. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, proto končím i podrobnou rozpravu, a tím končím i druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat projednáním bodu s pořadovým číslem

69.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb.,
o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 934/ - první čtení**

Prosím opět pana ministra financí Miroslava Kalouska o uvedení předloženého návrhu.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo a děkuji za pozornost. Dámy a pánové, předkládám novelu zákona o majetku státu, který má dva cíle. Za první zvýšit transparentnost a průhlednost nakládání s majetkem státu a jeho případným převodem či zcizením na straně jedné, na straně druhé snížení administrativních nákladů a administrativních složitostí při tomto převodu. Na jedné straně tedy k posílení informovaného rozhodování organizačních složek státu bude sloužit centrální registr administrativních budov, který již nyní funguje v pilotním provozu, a posléze v rámci a mezích tohoto zákona bude zřízen i centrální registr majetku státu jako součást integrovaného systému státní pokladny, což je jistě namístě. Potřebuje to svůj právní podklad. A tím právním podkladem je tato novela.

Tou druhou významnou částí je zrušení pravomoci Ministerstva financí – jsem rád, že již poněkolkáté navrhuji zrušení některých téměř feudálních pravomocí Ministerstva financí – a tou jest takzvaná majetková doložka. V případě, že některé jiné ministerstvo převádí majetek, ústřední orgán státní správy, byť není Ministerstvem financí, bude mít stejné kompetence, bude mít stejnou odpovědnost, i trestní odpovědnost, vůči zákonu o majetku státu. A bude-li postupovat přesně podle tohoto zákona, nebude povinen se dožadovat takzvané majetkové doložky Ministerstva financí, což někdy v exponovaných, v kvantitativně exponovaných časových úsecích bývá úzkým hrdlem převodu majetku, tedy efektivního nakládání s ním.

Vedle toho zákon nabízí možnost všem organizačním složkám státu využít kompetencí Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových tak, že bezúplatně převede právo hospodaření do práva tohoto úřadu a ten s tím majetkem potom naloží podle příslušných zákonů. Není to mandatorní

povinnost. Je to prostě nabídka, kterou organizační složky státu budou mít. Podle svého vlastního uvážení se rozhodnou, zda převedou majetek do jiného vlastnictví než do vlastnictví České republiky samy, anebo ho převedou na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových a ten už to s náležitou odbornou péčí provede sám.

To jsou asi hlavní změny v této novele. Já prosím o propuštění do druhého čtení. Předpokládám poměrně živou diskusi, protože to je problematika, která se týká každodenního života obcí i regionů i občanských sdružení. V této diskusi jsme vám k dispozici. Pevně věřím, že nalezneme konečné pravidlo, které bude ku prospěchu všem Čechům, Češkám, obcím, krajům i republice.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem pro první čtení je pan poslanec František Laudát. Prosím ho, aby se ujal slova.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, k tomuto tisku zatím stručně, protože už tady bylo to podstatné řečeno. Analýzy, rozbor, čísla i fakta máte uvedeny velice jednoduchým a přehledným způsobem v důvodové zprávě. Očekávám skutečně, že zajímavá bude diskuse případně při druhém čtení. Nezbyvá mi, než doporučit propustit tento tisk do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy zatím nemám žádnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím.

Můžeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh? Prosím, pan kolega Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Já si dovoluji navrhnout přikázání i kontrolnímu výboru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ještě má někdo nějaký návrh? Žádný návrh již neregistruji, proto můžeme přistoupit k hlasování.

Nejdříve budeme hlasovat o tom, zda souhlasíme, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 57, přihlášeno 165, pro 126, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

Další hlasování je o souhlasu s přikázáním výboru kontrolnímu. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 58, přihlášeno 165, pro 74, proti 33. Tento návrh přijat nebyl.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru, a tímto konstatováním končím první čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat projednáním bodu s pořadovým číslem

70.

**Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu části schodku státního rozpočtu České republiky za rok 2011 převyšujícího rozpočtovaný schodek a o státním dluhopisovém programu na úhradu dalších závazků státu splatných v roce 2013
/sněmovní tisk 937/ - první čtení**

Prosím o uvedení předloženého návrhu pana ministra Kalouska. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, v roce 2013 vyprší splatnost jistiny dříve vydaných dluhopisových programů ve výši 149,1 mld. korun. Jsou to jednak dluhopisové programy, jednak závazky státu vůči Evropské investiční bance. Tyto jistiny je potřeba splatit a není jiná cesta než takzvaná restrukturalizace dluhu, tedy prodeje emisí státních dluhopisů, a z jejich prodeje uhradit jistiny dříve přijatých závazků. Tato restrukturalizace ve výši 149 mld. nezvýší nijak státní dluh. Je to pouze restrukturalizace státního dluhu.

Dále v roce 2011 v důsledku zpožděných plateb z Evropské komise byl překročen plánovaný schodek o 7,8 mld. korun a i těchto 7,8 mld. korun musí být pokryto emisí státních dluhopisů. O tuto částku státní dluh zvýšen bude.

Celková výše emise tedy za rok 2011, která bude v roce 2013 splacena, je 156,9 mld. korun, což je speciální program, v rámci kterého Ministerstvo financí bude emitovat dluhopisy v té délce splatnosti, která v tu chvíli bude nejefektivnější.

Já prosím o zplnomocnění Ministerstva financí schválením tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem pro

první čtení je pan poslanec Pavel Suchánek. Prosím ho, aby se ujal slova.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pan ministr dostatečně zdůvodnil, proč předložila vláda tisk č. 937 Sněmovně k projednání. Já jako zpravodaj doporučuji propustit jej do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy neeviduji žádnou přihlášku. Hlásí se někdo z místa? Protože tomu tak není, obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh? Žádný jiný návrh neregistruji. Můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 59, přihlášeno 163, pro 115, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Tím končím první čtení návrhu.

Pokračujeme bodem s pořadovým číslem

71.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 504/2012 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2013
/sněmovní tisk 938/ - první čtení**

Poprosím pana ministra financí Miroslava Kalouska o uvedení návrhu.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, samotný název novela zákona o státním rozpočtu zní celkem dramaticky. Ale přesto prosím nenavrhují žádnou dramatickou změnu. Nenavrhují ani změnu plánovaných příjmů ani změnu plánovaných výdajů státního rozpočtu na rok 2013. Pouze navrhují změnu vnitřní struktury, která je i v textové části zákona. To znamená, byť je de facto řešitelná prostým rozpočtovým opatřením vlády, vzhledem k tomu, že se objevuje přímo v paragrafu, není ji možné při respektování práva řešit jinak než změnou zákona a vaším souhlasem.

Týká se to textu zákona, kde je přímo v paragrafu vypsána pojistná kapacita EGAP, tedy pojišťovny, která pojišťuje úvěrová rizika. Při

rozpočtování částky 270 mld. korun jsme vycházeli z předpokládané poptávky českých exportérů, která se bohudík začátkem roku výrazně zvýšila také díky snaze o diverzifikaci našeho exportu nejenom do zemí Evropské unie, ale i do třetích zemí. Jsme před, pevně doufám, uzavřením úspěšného kontraktu do Iráku, do kurdistánské autonomie, na poměrně velkou dodávku investičního celku bloku paroplynové elektrárny. Aby bylo možné uspokojit v rozumné míře při veškeré obezřetnosti pojišťovací potřeby českých exportérů, je potřeba zvýšit pojistnou kapacitu EGAP minimálně o 10 mld., tedy z 270 na 280 mld. korun, a respektovat návrh na vnitřní přesun v rámci státního rozpočtu z realizace státních záruk vůči této pojistné kapacitě o půl miliardy.

Znovu opakuji, základní parametry rozpočtu se nijak nemění. Rozpočet se tím stává pouze více prorůstovým a více proexportním. Já pevně věřím, že tento návrh bude vstřícně projednán a schválen. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje pro prvé čtení pana kolegu Suchánka, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Pavel Suchánek: Děkuji za slovo. Já budu postupovat stejně jako u předchozího bodu. Po dostatečném zdůvodnění panem ministrem tisku 937 doporučuji jeho propuštění do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do rozpravy se hlásí pan kolega Urban. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, jistě bohublíbý záměr, který se dá podpořit. Ale stojí za to si říci, proč je ten limit EGAP, tedy té pojišťovací společnosti, vyčerpán. On je tak trochu vyčerpán proto, protože tato společnost sloužila určitému elitnímu klubu a v rámci toho elitního klubu se spousta projektů nepovedla. Tedy teď je tady požadavek na to, aby mohly být profinancovány nějaké další exportní projekty na navýšení limitu EGAP. To je správně. Ale bylo by dobré trochu zanalyzovat tu historii, která není jen pozitivní. Myslím si, že některé projekty, které by se tady daly jmenovat, ale není na to čas, byly velmi neúspěšné, a tedy ubíraly z limitu exportní garanční společnosti. Je to věc, která tady, zdá se, jakoby nemá odezvu z hlediska nějakých velkých diskusí.

Nicméně si myslím, že to rozhodnutí vlády nakonec pochválit lze. Ale je to tak trochu jako jedna ruka netleská. Myslím si, že těch opatření pro růst je potřeba udělat trochu víc. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pan ministr Kalousek. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Já nechci nic jiného, než souhlasit s panem poslancem Urbanem. Skutečně sdílím jeho pocit, že priority EGAP v minulosti, zrovna tak jako priority České exportní banky, možná, nelze to úplně prokázat, ale ten pocit je velmi silný, sloužily určitému elitnímu klubu. A položím-li si otázku, jak tento elitní klub vznikl, tak mám jednu jedinou odpověď: tento elitní klub porodila opoziční smlouva ČSSD a ODS. A já jsem také učinil vše pro to v nedávné době, abych učinil razantní personální změny jak v České exportní bance, tak v EGAP. Ty proběhly. Personální obsazení šéfa EGAP dává záruky, že už žádné partajní vlivy, tím méně vlivy nemravné opoziční smlouvy ODS a ČSSD, se na tom nemohou podílet. Proto vás prosím o schválení tohoto návrhu. Protože teď už bude skutečně ve prospěch české exportní politiky, nikoliv těchto dvou partají. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Faktická poznámka pan kolega Urban. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Já jsem čekal, že pan ministr Kalousek bude trochu kreativní ve svých reakcích na některé výroky. A on poslední dobou na vše, co tady zazní, říká: za všechno může opoziční smlouva. Tady za to samozřejmě určitě ne, protože těch personálních výměn, které proběhly v těchto institucích, tedy České exportní bance a v EGAP, od dob tzv. opoziční smlouvy, těch tam bylo mnoho a všechny elitní kluby bohužel překonala ta personální rozhodnutí, která tam byla. Já bych si přál, aby toto navýšení ve společnosti EGAP nebylo zase ve prospěch stejného, popř. jiného spřízněného elitního klubu. To je celé. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr Kalousek ještě bude reagovat. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já jenom velmi stručně. Pane poslane Urban, to teď bylo trochu nespravedlivé. Já jsem nikdy neřekl, že za všechno může opoziční smlouva. Určitě nemůže např. za mnichovskou kapitulaci, určitě nemůže za Mnichov 1948, to v žádném případě. Ale od roku 1998 téměř za všechny čuňárny na současné hospodářské sféře, do kterých zasahuje stát, skutečně můžou kořeny opoziční smlouvy ODS a ČSSD. Dodnes. A já vám můžu slíbit jediné – že jako ministr financí např. personálními změnami dělám všechno pro to, aby to skončilo.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se

formálně na závěrečná slova. Pane ministře, pane zpravodaji? Ne. Proto se můžeme zabývat návrhem na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh? Nemá, takže o tomto návrhu můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby byl předložený návrh přikázán k projednání rozpočtovému výboru, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 60. Přihlášeno 163, pro 116, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Tím končím první čtení tohoto návrhu.

Zahajuji projednávání bodu s pořadovým číslem

26.

Vládní návrh zákona o povinném značení lihu /sněmovní tisk 939/ - první čtení

Prosím opět pana ministra financí Miroslava Kalouska o uvedení předloženého návrhu. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji si předložit vládní návrh zákona, který má trochu pohnutější přípravnou fázi, protože jsem ho předložil do legislativního procesu těsně předtím, než jsme byli konfrontováni s metanolovou aférou. Nepochybně metanolová aféra, důsledky z ní plynoucí, analýza, které jsme podrobili činnost represivních orgánů v oblasti trhu s lihem, měla výrazné dopady na projednávání a změnu textu tohoto zákona. A předpokládám, že bude mít dopady i na diskusi, která nás čeká ve druhém čtení. Dokonce jsem chvíli přemýšlel, zda nestáhnout tento návrh a ještě ho dopracovat o dva náměty, které pokládám za mimořádně důležité, nicméně nechtěl jsem ten proces zdržovat. A tak jenom vás požádám o pochopení, že jako ministr financí podpořím, padnou-li, kdyby nepadly, předložím je sám, minimálně dva pozměňovací návrhy k tomu textu, který byl stále živý a velmi živý až do okamžiku, než jsme ho předložili do vlády a vláda do Poslanecké sněmovny.

Dovolte mi jenom několik nejdůležitějších bodů změn, které tato novela představuje. Snižujeme objem povoleného spotřebitelského balení ze šesti litrů na jeden litr. Jenom si dovoluji připomenout, že pokud někdo kritizuje, že v roce 2007 poslední novela dovolila šest litrů, tak ta poslední novela do-

volila šest litrů, protože předtím bylo 25 litrů. A tehdejší Ministerstvo financí již tehdy žádalo z 25 litrů na jeden litr a skončilo to politickým kompromisem šesti litrů. Tak já jsem velmi rád, že teď můžeme udělat druhý krok a že už ani ty šestilitrovky nebudou povolené. Že nejvyšší spotřebitelské balení bude jeden litr s výjimkou oněch dárkových třílitrových balení, která tak často vídám ve vašich kancelářích, kdy na té houpací je ta skotská a ta dále bude povolena ve třílitrovém balení.

Dále návrh upravuje novou úpravu správních deliktů předcházejících zejména machinacím s kontrolními páskami. Novela obsahuje i nové vymezení neznačeného lihu. Novela obsahuje i pravidlo, podle něhož se smí v prostoru, ve kterém se rozlévají lihoviny, nacházet pouze jedno spotřebitelské balení lihu jednoho druhu s porušenou kontrolní páskou, a nebo jako alternativa tři balení vybavená tzv. jednocestným uzávěrem.

Dále tam je obsaženo pravidlo, podle něhož se nesmí v prostoru, ve kterém se rozlévají lihoviny, nacházet líh, který je produktem pěstitelského pálení, který tedy spadá pod jiný režim spotřební daně. Novela obsahuje i zpřísnění podmínek registrace osob povinných značit líh. Zavádí obdobný systém registrace též pro distributory lihu včetně povinnosti nakupovat a prodávat líh pouze mezi těmito registrovanými osobami a konečným prodejcem. Zavádí se povinnost osoby povinné značit líh, resp. distributorovi složit kauci, a to ve výši 5 mil. korun, tedy úměrně potenciálním sankcím za správní delikty podle návrhu zákona.

Tady učiním odmlku a dopředu hlásím vstřícnost i za tu cenu, že bych to měl předložit já sám jako předkladatel. Snahou samozřejmě tohoto omezení je zpřísnit. Snahou je zajistit takovou kauci, ze které by mohly být uspokojeny sankce vůči neplnění. Ale je pravda, a já jsem akceptoval dlouhé rozhovory s terénem, tedy s podnikateli v této oblasti, že nominálně plošně stejná kauce ve výši 5 mil. je ve svém důsledku v podstatě směšně nízká vůči velkým výrobcům a totálně likvidační vůči malým výrobcům. A již teď deklaruji vstřícnost vůči pozměňovacímu návrhu, který tuto nominálně plošně stejnou kauci zrelativizuje ve vztahu k obratu té dané firmy. Jinými slovy, pevně doufám, že v konečném znění návrhu už to nebude plošná kauce 5 mil. pro každého, ale kauce, která se svou výší bude odvíjet od velikosti firmy, jejího obratu. To znamená, pro některé výrobce a distributory bude menší, pro jiné výrobce a distributory bude pravděpodobně vyšší.

Dále ukládáme zveřejňování klíčových údajů z registru osob, posílení kontrolních a sankčních kompetencí České obchodní inspekce, zavedení nové generace kontrolních pásek, zveřejňování klíčových údajů z registru kontrolních pásek, odstranění systematických a terminologických nepřesností i podřízení výkonu působnosti podle návrhu zákona procesnímu režimu daňového řádu.

To jsou asi tak hlavní změny. Já už jsem avizoval vstřícnost, nebo do-

konce prosbu o podporu jednomu pozměňujícímu návrhu. Chci tady avizovat vstřícnost, popřípadě prosbu o podporu druhému pozměňujícímu návrhu. Během legislativního procesu jsme se dohodli s drtivou většinou poctivého terénu, že by bylo velmi vhodné, kdyby již tento zákon obsahoval legislativní prostor pro možnost zavedení elektronických kolků. Čímž neříkám, že tuto povinnost chceme zavést letos, příští rok. Nicméně že legislativní prostředí je pro to vhodné vytvořit co nejdříve, na tom se shoduje většina z nás a to bude ten druhý pozměňující návrh, který avizuji nad touto předlohou, na kterém je Ministerstvo financí připraveno aktivně spolupracovat. (V sále je trvalý hluk.)

Vzhledem k tomu, že to je jeden z klíčových zákonů, který vyplynul jako reflexe z metanolové aféry, prosím o propuštění do druhého čtení a prosím o odbornou a věcnou diskusi nad ním.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Dříve než dám slovo zpravodaji pro prvé čtení panu poslanci Radimu Vysloužilovi, tak bych vás rád, vážené kolegyně a kolegové, požádal, abyste omezili svoji družnou zábavu, na základě které není rozumět slovu řečníka. Pokud vás projednávání důležité předlohy nezajímá, opusťte jednací síň a řešte ty problémy venku, protože jinak se stavíme do kategorie neposlušných a nevychovaných školních dětí.

Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Radim Vysloužil: Děkuji. Ještě jednou dobrý den. Pan ministr i přes hluk v sále poskytl vyčerpávající informace k tomuto návrhu zákona, který je velice důležitý, a já jenom mohu doporučit propustit tenhle tisk do druhého čtení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan kolega Braný, potom pan kolega Urban. Prosím, pane kolego.

Poslanec Petr Braný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové. Materie, kterou tady teď projednáváme, tisk 939, jsme se vlastně už zčásti dotkli, této problematiky, v tisku 941 dnes dopoledne, a to je živnostenské opatření, tedy zákona vázaných živností, které se budou též projednávat ve Sněmovně, ve výborech a v následných čteních.

Já se zaměřím na tisk 939 a budu se snažit být mnohem stručnější, než jsem si připravil, protože pan ministr se do toho pustil vcelku s vervou a navíc ještě i ukázal vstřícnost k některým možným diskutabilním místům.

Přesto bych uvedl, že to, co pan ministr zde řekl, že už to bylo připravováno před tou tragickou událostí, která nastala v září minulého roku, to byly ty otravy metanolem, do poloviny tohoto měsíce je vlastně 42 osob mrtvých a desítky osob utrpěly trvalé poškození zdraví, je to věc velmi závažná, ale už se uvažovalo o značení lihu i před touto tragickou událostí. Pořád si ještě myslím, že je o čem hovořit a co měnit. Jsem si vědom toho, a pan ministr to řekl, že je to i politické rozhodnutí, byť někomu těžce pochopitelné, třeba šest litrů a litr, z hlediska balení rozlévaných alkoholů apod.

Nejdřív musím trochu vládě připomenout, že byla plná nadšení a stachanovského hnutí, když tvrdila, že nejpozději k 1. březnu a k 1. dubnu nejpozději tohoto roku budou se všechna ta opatření už naplňovat a moct realizovat. Vidíte, už jsme vlastně po prvním březnu, a jsme v prvním čtení. Takže tady je určitý skluz.

K problémům, které jsou. Já nebudu rozvádět, co všechno chce tento zákon řešit, ale problémy, které jsou.

První vychází, myslím, obecně z nedostatku kontroly, který se tu projevil v uplatňování stávajícího zákona o povinném značení lihu. Tam došlo k selhání a může si to každý zdůvodňovat svým způsobem, ale je to neomluvitelné.

Druhá věc, v Česku funguje Unie výrobců a dovozců lihovin, která sdružuje od Bechera po Božkov, Stock, Bohemia Sekt, Rudolf Jelínek a další. Ty tvoří 80 % plátců spotřební daně a ty vidí jako základní opatření, které neřešíme – podle jejich názoru by pomohlo zavedení dokonalé denaturace lihu pro nepotravinářské účely. Nebudu to teď rozvádět. Měli bychom se k tomuto vrátit, a to se vši vážností, snažit se to řešit ve smyslu, jak navrhuje tato unie.

Dalším vhodným opatřením, které by mělo být zavedeno, je podle těchto největších výrobců překvalifikování držení nepřihlášených destilačních aparatur a nakládání s nelegálním alkoholem zpět na trestný čin. Nechci to dál rozvádět, bude na to prostor ve výborech.

Ze strany některých malých výrobců se potom navrhuje stanovení minimálních úředních cen. Například v Rusku takto zavedená minimální cena až o jednu pětinu snížila objemy na trhu nelegálně vyráběné např. vodky. Minimální cenu pro tvrdý alkohol mají i na Slovensku a hned je úplně jasné, je-li cokoli pod touto minimální spotřební cenou za daný tvrdý alkoholový nápoj, že je to minimálně na zkoumání a je tam určitý problém, který hovoří o šedé ekonomice.

Otázka kontrolních pásek – tam je to řešeno jako správný delikt a zatím se to vcelku i vyplácí. Ty ztráty, něco se v tom snažíme řešit, ale možná by byl řešením větší postih než zaplatit to, co ztratím, tu spotřební daň, dokonce jestli nejít cestou, jako jsou cigarety, že se

platí spotřební daň při nákupu těchto pásek. Ale to je otázka další diskuze. Ten jeden litr, ano vítám, toto snížení z šesti litrů rozlévaného.

Z hlediska těch pěti milionů – ano, je to třeba diferencovat. Co zavést podle těch objemů, co mají kteří výrobci a distributoři lihových nápojů – tam pan ministr řekl, že je tomu nakloněn.

Co je trochu pro mne hůře pochopitelné, můžeme tomu říkat různě, někteří tomu už říkají, že děláme velkého bratra, že v podstatě všude tam, ta racionalita nám uchází, kde se označují lihoviny těmito páskami z hlediska další evidence, takových míst je zhruba víc jak pět set, by měly být instalovány kamery a tyto by měly být snad v on-line přenosu na celní správy. Nevím vůbec, jestli celníci mají dostatek těch, kteří budou 24 hodin sledovat, co se děje na obrazovce, jestli se to značí správně, a zejména očekávají, že ti navrhovatelé, nebo předkladatel je tady vláda, že někdo tam bude pančovat a popřípadě upravovat tyto pásky pod kamerou, tak to si myslím, že asi se stane velmi zřídka, spíše je to opatření, které svědčí o nějakém lobbingu a tlaku na tento kamerový systém.

Ještě bych mohl uvést další věci, ale budu to řešit v debatě na rozpočtovém výboru, kam to bude jistě přikázáno.

Jenom zákon navazující, který tady máme z hlediska dalšího programu, tak už k tomu nebudu vystupovat, jenom řeknu, ono to souvisí s tímto, proč máme v tomto zákoně, kde řešíme v podstatě značení lihovin, máme změnu zákona – nakládání se surovými diamanty a podmínkami jejich dovozu a vývozu, tranzitu a změnu tohoto zákona. Jak to souvisí s povinným značením lihu? se někteří ptají. Chtěl-li bych být sarkastický, tak to souvisí. Ti, kteří to dokázali šibalsky obejít, tak mají teď na ty diamanty, a ono úzce souvisí, a tak to tam patří, ale jinak si myslím, že vláda zase dělá přilepky a zbytečně to dává i do tohoto zákona, který má řešit něco jiného.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan kolega Urban. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, já zde nechci rozvádět, proč bylo zmařeno 42 lidských životů, než se vláda rozhoupala předložit nějaké řešení. Chtěl bych naopak oplatit tu konstruktivnost, kterou tady nabídl pan ministr financí, a chtěl bych říct, že jsme připraveni debatovat o všech těch konkrétních věcech tak, aby se podobná situace, kterou jsme zde v nedávné době zažili, v České republice nikdy neopakovala. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Pane

ministře, pane zpravodaji, přejete si závěrečná slova? (Nepřejí.) Ne. Proto se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh? Žádný jiný návrh nevidím. – Omlouvám se, pan kolega Lukša.

Poslanec Pavol Lukša: Pane místopředsedo, členové vlády, dámy a pánové, dovoluji si požádat o přikázání zemědělskému výboru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zemědělskému výboru. Prosím, pan ministr Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: V takovém případě doporučuji přikázat i výboru pro obranu i výboru pro bezpečnost, protože v ozbrojených silách se prokazatelně pije nejvíc. (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Má ještě někdo nějaký další podnětný návrh k projednání některého z výborů? Pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Děkuji, pane předsedající. Požádal bych přikázat organizačnímu výboru v návaznosti na ministra Kalouska.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Má ještě někdo nějaký návrh? Protože tomu tak není, můžeme o návrzích hlasovat.

Jako první budeme hlasovat o návrhu k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 61. Přihlášeno 160, pro 134, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Další hlasování bude o přikázání výboru zemědělskému.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku.

Hlasování pořadové číslo 62. Přihlášeno 159, pro 105, proti 13. Tento návrh byl přijat, takže jsme přikázali k projednání zemědělskému výboru.

Nyní budeme hlasovat o přikázání výboru pro obranu a bezpečnost. (Projevy nesouhlasu z pléna: To jsou dva výbory.) Jenom se ujistím, že se jedná o oba dva výbory. (Ministr Kalousek: Ano.)

Takže první hlasování bude o přikázání výboru pro obranu. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti? Hlasování pořadové číslo 63. Přihlášeno 158, pro 19, proti 80. Tento návrh nebyl přijat.

Další hlasování bude o přikázání bezpečnostnímu výboru. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti? Hlasování pořadové číslo 64. Přihlášeno 157, pro 29, proti 81. Tento návrh nebyl přijat.

A nakonec vám musím oznámit, že návrh na přikázání organizačnímu výboru je návrhem nehlasovatelným. Není v souladu s jednacím řádem a funkcí organizačního výboru. Takže konstatuji, že tento návrh jsme přikázali k projednání rozpočtovému výboru a zemědělskému výboru. Tím končím první čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k poslednímu bodu odpoledního jednání a tím je

27.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o povinném značení lihu /sněmovní tisk 940/ - první čtení

Poprosím o klid v sále a pana ministra o uvedení návrhu.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Především bych se rád touto cestou omluvil ozbrojeným silám, neboť z reprezentačního vzorku hlasování je zřejmé, že v zemědělství se pije přece jenom mnohem víc.

Dále mi dovolu, abych si vás dovolil požádat o schválení souvisejících návrhů zákona, neboť tato novela logicky ingeruje do celé řady jiných právních norem, které musí být uvedeny v soulad, a v souvislosti s předcházejícím bodem je v ten soulad uvést musíme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Poprosím zpravodaje pro první čtení pana poslance Radima Vysloužil, aby se ujal slova.

Poslanec Radim Vysloužil: Za sebe pouze doporučuji propustit tento návrh do druhého čtení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy nemám žádnou přihlášku. Jenom se ujistím... (Přichází poslanec Opálka.) Do obecné rozpravy? Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Přiznám se, že jsem čekal spojenou rozpravu k těm dvěma návrhům vládních zákonů, ale ani přesně nevím, v kterém místě by se to prolínalo.

Dovolte mi tedy alespoň z mého pohledu, jelikož jsem se už v roce 2004 angažoval v diskusi v této oblasti, říci pár slov. No, bude toho víc než pár, ale věřím, že to vydržíte. (V sále je hluk a neklid.)

Zákon o povinném značení lihu byl schválen v roce 2004 s platností od 1. 7. 2005. Jeho schválení v Parlamentu předcházely poměrně dlouhé debaty o tom, že jeho přijetí je zbytečné, vede k dalšímu zvýšení nákladů výrobců lihovin, a tedy ohrožuje nejen jejich prosperitu, ale i pracovní místa, a tak dále a tak dále. Proto jeho projednávání trvalo téměř rok. Samozřejmě že se zde angažovaly různé lobbistické zájmy. Už zdoluhavý průběh procesu projednávání a schvalování signalizoval, že jde o zákon, který se dotkne řady podnikatelských skupin, kterým nedokonalá evidence maximálně vyhovovala a vyhovuje dodnes.

Nakonec se však ukázalo, že to hlavní nebylo v samotném zákonu, z něhož se podařilo tyto části vyjmout a převést je do prováděcí vyhlášky, která konkretizuje praktický proces označování nádob s lihem v malospotřebitelském balení. Právě zde se totiž určují pravidla, jak se budou používat tyto kolký, jak se budou distribuovat, jak se z nich bude platit daň atd. Prostě až prováděcí vyhláška nakonec určila podobu praktického procesu výběru této spotřební daně a přirozeně i to, jak velký prostor tato vyhláška vymezí pro případné daňové úniky. Kdyby totiž tato ustanovení byla přímo v zákoně, tak by možná vyvolala příliš mnoho pozornosti a to patrně nebylo v zájmu těch, jejichž činnost má zákon usměrňovat.

Jak ukazuje dosavadní praxe, je prostor pro daňové úniky v případě daně z lihu příliš velký. Samotná realizace výběru této daně a především její kontrola pomocí kolkování je velmi málo efektivní, a jak se dále ukáže v mém proslovu, v podstatě bezzubá. Ve velmi krátké době se totiž podařilo najít v této vyhlášce tolik skulin, že z hlediska efektivnosti výběru daně je patrně úplně jedno, zda je kolkování lihu v této době prováděno, či nikoliv. Vývoj tak dospěl do situace, která je v naprostém rozporu s cílem, s nímž byl zákon přijímán, to znamená odstranit, respektive podstatně omezit daňové úniky na trhu s lihem.

Jednoduchý příklad daňového úniku. V tomto případě lze ukázat, že k daňovým únikům nedochází jen někde na tržištích či v přitních průjezdů či opuštěných továrních halách, jak to někdy líčí média. Lze to ukázat například na některých nabídkách renomovaných obchodních řetězců a

jejich pět let uplatňované akční ceně na lihoviny dokonce v letácích v době prohibice ve dnech 14. až 27. 9. minulého roku v době zákazu prodeje lihovin nad 20 % etanolu, i když si uvědomuji, že některé tyto zakázky na tisk letáků byly zadány předem. Ale o to nejde.

Tak například v říjnu 2012 bylo možno zakoupit v obchodním řetězci Globus rum Tuzemák od výrobce ze Slovenska, láhev v půllitrovém balení s obsahem alkoholu 37,5 % opatřená novým kolkem, za cenu včetně DPH 79,90 Kč. Pro pochopení, že je zde zcela reálné nebezpečí daňového úniku, je možno uvést podrobnou cenovou kalkulaci ceny tohoto rumu, vycházející z expertních odhadů obvyklé výše výrobních nákladů. Tento odhad totiž může signalizovat nesrovnalosti, a tedy i možný daňový únik. Dovolím si malou kalkulaci tohoto ilustračního příkladu.

Státem stanovená daň za toto množství lihu 37,5 % na půl litru činí 53,43 Kč. Náklady na běžnou půllitrovou lahev 3,50 Kč, náklady na surovinu k výrobě Tuzemáku půl litru 8 Kč, náklady na etiketu přibližně 1 Kč, uzávěr 0,55 Kč, kolek 0,40 Kč, poplatek za likvidaci lahve 0,70 Kč. Uvedené náklady činí celkem 67,58 Kč. K těmto nákladům je nutno přičíst DPH, v té době 13,51 Kč. Souhrnná cena včetně DPH činí 81,09 Kč. Jak jsem uvedl, prodejní cena 79,90 Kč. K tomu je potřeba dodat, že uvedená kalkulace vůbec nezahrnuje náklady na prodej zboží, tedy náklady obchodního řetězce a jeho zisk, náklady na dopravu, stejně jako náklady výrobce ve formě odpisů, náklady na personál atd., atd., a v neposlední řadě také zisk výrobce.

Prodejce i výrobce mohou svoji kalkulaci ceny hájit tvrzením, že se jim podařilo dosáhnout nižších cen těchto vstupních surovin. Ovšem tyto suroviny, jak je patrné z kalkulace, představují jen 14,15 Kč. Z výsledné ceny je to 17 %. Jak velkého rozdílu v ceně je pak možné dosáhnout vyjednáváním lepších podmínek s dodavateli? V celkovém objemu těchto nákladů to rozhodně není více než jedna či dvě koruny.

K tomu je potřeba ještě dodat jeden základní údaj. Pokud budeme hovořit o ceně rumu, resp. lihoviny s obsahem lihu 37,5 %, pak minimální cena, která bude zahrnovat jen daň z lihu, cenu lihového kolku, musí být 65,50 Kč bez DPH, s DPH tedy 79,25 Kč po mimořádných úsporách ve výrobě. Pokud někdo nabízí cenu takové lihoviny v ceně blízké této úrovni, pak zcela jistě jde o lihovinu, kde není v podstatě zaplacená spotřební daň z lihu. Tam se zřejmě řeší onen únik do státní pokladny, tam se řešily i ty problémy, které se vyjevily vně.

Je zajímavé, že v období metanolové aféry se nikde nevyužívala argumentace, která by uváděla, že minimální cena rumu či vodky musí být někde na této úrovni, o které jsem hovořil. Pokud tomu tak není, tak zcela nepochybně jde o lihovinu pochybného původu.

Jak ukazuje tento příklad, pak na distribuci nezdaněného lihu, resp. li-

hoviny, kde je důvodné podezření z daňového úniku, resp. nezaplacené daně z lihu, se mohou podílet i relativně solidní obchodní řetězce, a zde se nechci nikoho dotknout, a nikoliv tedy jen distributoři na nějakých tržističích či maloprodejci.

Další daňové úniky můžeme charakterizovat takto. V tomto případě jde o daňové úniky, které využívají mezery v příslušné prováděcí vyhlášce. K tomu je potřeba uvést, že v současnosti jsou lihové kolky označovány desetimístným kódem složeným z číslic a písmen. Prvních osm symbolů označuje kód výrobce a datum objednání těchto kolků v příslušném celním úřadě. Nejde proto o datum výroby. Teprve poslední dva symboly, písmena, označují bližší charakteristiku lihu, z něhož má být odvedena daň. Předposlední písmeno označuje velikost nádoby, písmeno A znamená objem lahve od 0,11 do 0,425 litru, a dále se postupuje až k písmenu E, které znamená objem od 1,25 do 6 litrů. Poslední písmeno v kódu pak označuje obsah lihu. Písmeno A znamená obsah lihu v rozmezí 15 až 29 % a dále až k písmenu D, kde je pak obsah lihu vyšší než 37 %.

Z uvedeného tedy vyplývá, že je možné, aby úplně stejný kolek byl vylepen na velké množství lahví, resp. nádob, s různým obsahem a různé velikosti. Kolek tedy není jedinečným a pro každou lahev, resp. nádobu, evidenčním zdrojem, ale jen velmi volně označuje množství lihu v daném obalu. Proto z něj nelze v současnosti vyčíst, jaká je skutečná daňová povinnost z dané lahve. Úplně stejný kolek lze použít na lahev s obsahem 0,11 litru nebo s obsahem 0,425 litru, ačkoliv při stejném stupni obsahu lihu činí daňová povinnost čtyřnásobek. Při běžné kontrole nelze proto vůbec zjistit, zda zde byla odvedena daň či bude odvedena daň ve správné výši.

Kolky lze objednat prostřednictvím celního úřadu, který spravuje spotřební daň z lihu, a jejich platnost je devět měsíců od data jejich vydání. Kolek se nakupuje v celním úřadu, jak už jsem řekl, za 0,4 Kč. Ten, kdo používá takové kolky, není povinen vést průběžně evidenci o jejich používání například měsíčně nebo týdně. Po uplynutí lhůty devíti měsíců lze kolky vrátit celnímu úřadu. Uvedený systém označování kolky totiž umožňuje velmi snadno dosahovat jen sotva postižitelné daňové úniky. Takový důmyslný daňový únik pak může vypadat, a uvedu zase ilustrační příklad – výrobce si objedná 10 tis. kolků s koncovým označením AD, to je pro použití na lahvi s objemem 0,11 až 0,425 litru o obsahu lihu 37,5 % a více. Následně oznámí celnímu úřadu, že použil 50 tis. kolků v následující struktuře: 48 tis. na lahve o obsahu 0,2 litru pro rum o obsahu 37,5 % lihu a dále pro 2 tis. kusů lahví o objemu 0,42 litru stejného rumu. Jeho daňová povinnost z těchto údajů ve spotřební dani pak je – přeskočím jednotlivé částky – celkem 1 115 520 Kč.

Výrobce však může ve skutečnosti postupovat jinak. Vyrobí Tuzemák v jiné struktuře. To je 2 tis. lahví o objemu 0,2 litru a 48 tis. lahví o objemu 0,42

litru a spotřebuje oněch 50 tis. stejných kolků, jak ohlásil celnímu úřadu. Avšak v tomto případě by byla jeho daňová povinnost 2 196 980 Kč. Rozdíl mezi tím, co bylo nahlášeno celnímu úřadu jako vyrobený alkohol podléhající spotřební dani, a tím, co bylo skutečně vyrobeno, představuje 1 081 460 Kč.

Tato částka pak tvoří daňový únik – mluvíme o onom ilustračním příkladu –, který je potřeba legalizovat. On nabídne lahve o 25 % levněji bez dokladu. A že se tak děje, to prokázaly orgány činné v trestním řízení, i to, kolik se našlo tisíc litrů lihu, a vše se děje v šedé či černé ekonomice. Mimo neplacení spotřební daně z lihu šetří obrovskou část na neodvedeném DPH a následně nemusí platit daň z příjmu a to celý řetězec podporuje. To je obrovský ekonomický stimul při neustálém růstu spotřební daně z lihu a daně z přidané hodnoty z výrobku.

Spekulující výrobce po devíti měsících od převzetí kolku vrátí na celní úřad nespotřebované kolky. V našem případě jde o 50 tisíc kusů, které odevzdá celnímu úřadu. Smysl takové operace je v tom, že pokud se pak někde v budoucnu objeví alkohol opatřený těmito kolky, lze uvést, že jde o kolky, které možná pocházejí z některé z krádeží, protože výrobce přece odevzdal nepoužité kolky celnímu úřadu. Je to v podstatě alibi, že vše proběhlo tak, jak bylo celnímu úřadu deklarováno. Je tedy jasné, že lahve, které takový výrobce uvede do oběhu, mají kolky, které odpovídají jejich určení, označují lihovou skupinu správně a vlastně vše je v pořádku. Na první pohled nelze příslušnými kontrolními orgány vůbec nic zjistit.

Výrobce pak postupuje tak, že tento vyrobený alkohol dodá spřízněné firmě nebo do černých řetězců.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane kolego, já si vás dovoluji přerušit a otázat se vás, na jak dlouho ještě ten projev máte.

Poslanec Miroslav Opálka: Jsem v polovině. (Ohlas v sále.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tím dosáhneme toho, že vzhledem k tomu, že od 16 hodin je vláda, že ten návrh budeme muset přerušit a nedokončíme ho.

Poslanec Miroslav Opálka: Já to zkusím říci už jenom krátce.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím vás, zkuste to.

Poslanec Miroslav Opálka: Ač mě to mrzí, nechám si to do druhého čtení, protože předpokládám, že zamítnutí asi žádné nebude. Písemně toho mám daleko více, to už je koncentrovaný výraz.

Prosím vás, stejně lze postupovat, kdybychom kontrolovali výrobu obalů, kolik se vlastně jakých lahví spotřebovalo, jakých obalů. Zde by samozřejmě kontrolní orgány taky mohly činit atd. atd.

Mě ze všeho zaráží jedině to, že pořad vymýšlíme nějakou českou cestu. Přitom na Slovensku ty věci vyřešili podle mne daleko důsledněji, možná proto, že dnes toto průmyslové odvětví potravinářského směru nedotuje možná některé činnosti, které v České republice dotovány být mohou.

Já se omlouvám za svoji délku a děkuji vám za vaši trpělivost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: I já vám děkuji, pane kolego, za vaše pochopení. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Pane ministře, pane zpravodaji, budete si přát závěrečná slova? Ne. Takže můžeme se zabývat návrhem na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh? Protože jiný návrh nevidím, o návrhu přikázání rozpočtovému výboru nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 65, přihlášeno 146, pro 97, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Kolegyně a kolegové, to byl poslední bod dnešního odpoledního jednání. Dovolte mi, abych jenom oznámil, že jednání naší schůze bude pokračovat zítra v 9 hodin ráno písemnými interpelacemi, a s touto informací končím dnešní jednací den.

(Jednání skončilo v 16.24 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
21. března 2013 v 9.02 hodin
Přítomno: 142 poslanců

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovoluji vám, abych vám popřál dobré ráno. Vítám vás na dalším jednání dne 21. března Sněmovny.

Prosím vás, abyste se přihlásili tedy všichni kartami, abychom zjistili, jak na tom jsme. Pan poslanec Miroslav Váňa má náhradní kartu číslo 5.

Podívám se na omluvy. Mám tady omluvy z jednání Sněmovny na čtvrtek 21. března. Omlouvá se paní poslankyně Jana Černochová, Pavel Dobeš, Pavel Drobil, Stanislav Grospič se omlouvá do 13. hodiny, pan poslanec Michal Hašek, Gabriela Hubáčková. Od 10 do 16 hodin se omlouvá pan poslanec David Kádner, do 11 hodin a pak od 14.30 paní poslankyně Jana Kaslová. Omlouvá se také Jiří Koskuba, Patrice Kotalíková. Omlouvá se Jan Kubata. Omlouvá se Jaroslav Lobkowicz, Jaroslav Martinů, Vít Němeček, v době od 12. do 13. hodiny také Jiří Oliva. Omlouvá se Hana Orgoníková, Vlasta Parkanová. Omlouvá se do 11.30 hodin také Jiří Paroubek. Omlouvá se Roman Pekárek, Aleš Roztočil. Omlouvá se Adam Rykala, Ivana Řápková, Marta Semelová, Pavel Staněk, Miroslava Strnadlová. Omlouvá se Jaroslav Škárka, Jiří Šlégr, Boris Šťastný, od 9.30 do 11.30 také Jiří Štětina. Omlouvá se Jan Vidím, Miloslava Vostrá. Mám tady také omluvu pana Mgr. Jana Farského. Ten se omlouvá od 9.30 do 11.30 z dnešního jednání.

A teď tady mám ještě ministry. Omlouvá se doktor Pavel Blažek. Ze zdravotních důvodů se omlouvá ministr z dnešního jednání. Pak tady mám omluvy Petra Nečase, Petra Fialy. Omlouvá se Leoš Heger. Omlouvá se Tomáš Chalupa, Miroslav Kalousek. Omlouvá se také od 14.30 Martin Kuba. Omlouvá se do 11 hodin a od 14.30 Jan Kubice. Omlouvá se Petr Mlsna, Vlastimil Píček. Do 11. hodiny a od 15. se omlouvá také Zbyněk Stanjura – i když ho tady vidím. A omlouvá se Karel Schwarzenberg do 12. hodiny.

Poslanec Štětina – ta omluva byla na včerejšek. Pokud jsem četl pana poslance Štětinu, ten se dnes neomlouvá. To máme tedy omluvy poslanců.

Vidím pana poslance Kováčika, který se hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, přeji vám hezký dobrý den. Škoda že nás je tady tak málo. Ono to přání platí všem, ale bohužel jen málokdo z členů Sněmovny a zejména z členů vlády si je může vyslechnout.

Pozvedám údivem obočí nad tím, co slyším z omluvených, zejména

členů vlády. Byli jsme zvyklí na ledacos, ale rádi bychom také slyšeli důvody omluv drtivé části členů vlády. Vyslechli jsme tady pouhý seznam. Je interpelační čtvrtek, je den, kdy poslanci a poslankyně zejména opoziční mají v podstatě jedinou šanci vyzpovídat ministry, řešit problémy občanů napřímo s ministry a ministryněmi. A mám pocit, že vláda, nebo alespoň většina členů vlády, na opoziční poslance a jejich prostřednictvím na občany zvysova kašle.

Takže pane předsedající, jestli máte vedle toho seznamu omluvených členů vlády ještě také důvody, rádi bychom, alespoň tedy poslanci a poslankyně za KSČM, slyšeli, proč tady členové vlády nebudou v den, kdy se konají interpelace. Je to již, a neříkám poněkolkáté, protože mnoho týdnů, měsíců a dá se říci celé toto volební období interpelujeme takzvaně do zdi. Většinou interpelovaný ministr tady není, omluví se. A takové ty do měsíce písemné odpovědi nejsou tím pravým řešením zejména u aktuálních témat, která sem kolegyně a kolegové interpelující vnášejí.

Myslím si, že není řešením měnit jednací řád, aby interpelace nebyly nebo aby byly otupeny nějakým jiným způsobem, ale řešením je, aby si vláda uvědomila, kde je její místo, od koho je odvozena její samotná existence. Jen připomínám, že Sněmovna má nejen tedy vyslovováním důvěry či nedůvěry tu nejvyšší kontrolní pravomoc nad vládou, ale i abychom měli možnost uplatnit takovou tu běžnou, průběžnou kontrolní pravomoc. To nám vláda bere. Bere nám to v podstatě po celé toto volební období.

Já v této chvíli vyslovuji velmi hrubou nespokojenost s činností vlády i v tomto směru. Děkuji. (Potlesk poslanců za KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jenom bych vyhověl panu poslanci Kováčikovi, abych upřesnil ten seznam. Upřesním to v tom, že pan ministr Blažek se omlouvá ze zdravotních důvodů. Pan ministr Tomáš Chalupa se omlouvá, protože je na zahraniční cestě v Bruselu, takže ten se omlouvá, že je v Bruselu. Pak tedy další ministři – všichni udávají pouze pracovní důvody. Takže Petr Nečas, Fiala Petr – ten se omlouvá z odpoledního jednání z pracovních důvodů. Leoš Heger také odpolední jednání – pracovní důvody. Stejně tak Martin Kuba uvádí dnes odpoledne pracovní důvody. Jan Kubice – pracovní důvody. Mlsna Petr – pracovní důvody. Pan ministr Píček také pracovní důvody. Pan ministr Karel Schwarzenberg, který se omlouvá do 12. hodiny – pracovní důvody. Jen uvádím, že jediný Miroslav Kalousek neuvádí vůbec žádné důvody.

A u pana ministra Stanjura – vy se sice omlouváte, pane ministře, do 11. hodiny, nicméně tady jste. (Ministr upřesňuje z místa bez mikrofonu.) Už jdete? (Smích v sále.) Ne, ještě ne. Tak pan ministr ještě.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Dobré dopoledne, kolegyně,

kolegové. Já se omlouvám z pracovních důvodů, protože jdu do Senátu. Teď tam je ministr Kubice, za mnou jdou další ministři. Je velmi složité, když zasedá Sněmovna i Senát, být v jednom okamžiku na dvou místech. My samozřejmě víme, že důvěru nám dává Poslanecká sněmovna, ale když nepřijdou ministři do Senátu, tak prostě se ten zákon neprojednává. Neříkám, že všichni, ale mnozí ministři jak včera, tak dneska se střídají v Senátu.

Takže já jsem omluven teď. Věřím, že stihnu projednat své body, respektive Senát stihne projednat body, které já předkládám, do doby návštěvy pana prezidenta. Pokud to nestihne, tak tam budu i odpoledne. Takový je prostě stav.

Chci ještě omluvit pana ministra Chalupu, který skutečně jel na Evropskou radu. Já si myslím, že to je důvod, který určitě chápete. Jinak by zase byl kritizován, že ministr nebyl v Bruselu na Evropské radě, a co se tam domluvilo bez účasti našeho ministra.

Já neříkám, že jste neměl v ničem pravdu. Zkuste vzít v potaz, když zasedá Sněmovna i Senát ve stejný okamžik, že mnozí ministři přebíhají mezi budovami, a když předkládají a projednává se jejich bod v Senátu, tak samozřejmě nemohou být na půdě Poslanecké sněmovny.

Teď se omlouvám a běžím do Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kováčik se hlásí o slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Ano, samozřejmě. To je přece důvod, který se dá chápat. Ale proč není napsáno v omluvence, že pan ministr XY je v Senátu, kde obhajuje zákony, které tato Sněmovna vyprodukovala a poslala do Senátu? To je přece logické, to se dá chápat. To je ale v podstatě jeden z mála takzvaných pracovních důvodů, které jsou uvedeny, které jsou pochopitelné a logické.

Na Evropskou radu – ano, samozřejmě. Bral bych to jako doopravdy relevantní důvod v okamžiku, když příslušný ministr nebo předseda vlády z Bruselu přijedou a Sněmovna je vyzve, aby podali zprávu, a oni skutečně tu zprávu podají. Potom ano, prosím. My jsme se naposledy pokoušeli, zase opět marně, aby pan premiér tady poskytl informaci, jak že to nakládá s pozicí České republiky při tvorbě evropského rozpočtu, a nedozvěděli jsme se nic, protože se ten bod prostě nepodařilo ani zařadit. To jsou věci, které mají tuto souvislost a které jsou také součástí kontrolní funkce Parlamentu vůči vládě.

Jinak já oceňuji postoj pana ministra Stanjury, že to přišel osobně sdělit, ale pokud by se to napsalo do omluvenky, tak bychom věděli, kdo je omluven ze skutečných pracovních důvodů a kdo má takzvané pracovní

důvody jinde a rezignuje – možná pohrdá pracovními důvody, které jej váží býti přítomen zde v Parlamentu na interpelacích, protože to jsou přinejmenším stejně důležité pracovní důvody jako ty, které tady sděloval například pan ministr Stanjura, kterému tímto děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, tak jsme se pohnuli. Já vám jenom sdělím, že dnešní jednání zahájíme bodem 106, jak samozřejmě víte, odpovědmi členů vlády na písemné interpelace, a pak budeme pokračovat prvními čteními, případně tam pak máme zprávy, návrhy a další body. Odpolední jednání, jak dobře víte, zahájíme potom ústními interpelacemi.

Já vás ještě všechny upozorním, že do 11 hodin je možné podat přihlášky k ústním interpelacím. V 11.30 proběhne losování.

Jenom vás ještě upozorním – já tady mám, jak jsem řekl, omluvu premiéra Petra Nečase z pracovních důvodů. Tak jak já to čtu, to chápu tak, že to je omluva z celého dne, protože tady nic víc není, než že premiér se omlouvá z pracovních důvodů. To by znamenalo, jestli tomu správně rozumím, že premiér se osobně nezúčastní interpelací na premiéra, což tedy konstatuji. Dobře. To je informace pro ty, kteří by chtěli interpelovat.

Teď prosím bod

106. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Vážený kolegové, tady máme sérii interpelací, kterou otevírám, na premiéra. Nejdříve písemná interpelace poslance Miroslava Váni ve věci krize vládnutí. To byl tisk 817. Je to první z pěti interpelací, se kterými poslanci nebyli spokojeni.

Ještě všechny upozorňuji, že pokud interpelující poslanec není přítomen, když začíná interpelace, tak se nekoná rozprava a Sněmovna k interpelaci stanovisko nezaujme ani o ní dále nejedná.

Nyní se tedy pustíme do první interpelace. Pan poslanec Váňa je přítomen, takže se do ní můžeme pustit.

Předseda vlády Petr Nečas odpověděl panu poslanci Váňovi. Jeho odpověď máme jako sněmovní tisk 817. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno po uzavření rozpravy, jak jsem teď zjistil, takže to už jsme absolvovali. Zbývá pouze hlasovat o návrhu poslance Miroslava Váni, který navrhoval vyslovit nesouhlas s odpovědí premiéra. O tom návrhu jsme zřejmě minule nemohli hlasovat vzhledem k nedostatečnému kvoru. Nyní ho snad máme, takže budeme hlasovat o předloženém návrhu. Začneme

tím, že budeme hlasovat o předloženém návrhu pana poslance Váni, že vyslovuje nesouhlas s odpovědí premiéra Petra Nečase.

Je tu návrh, abych vás odhlásil, takže vás tedy odhlašuji a prosím, abyste se všichni přihlásili... (Po chvíli čekání je na tabuli pouze 44 přihlášených poslanců.)

Já si myslím, že za těchto podmínek nevidím valného smyslu v tom, abychom pokračovali, protože jsme tam, kde jsme byli.

Přerušuji jednání Sněmovny do 11 hodin. Sněmovna bude pokračovat body, které jsem ohlásil, v 11 hodin.

(Jednání bylo přerušeno v 9.17 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, ještě jednou dobrý den. Já vás poprosím, abyste se ujali svých míst, aby se ti z vás, kteří nejsou přihlášení, přihlásili svými registračními kartami, a budeme pokračovat v jednání schůze Poslanecké sněmovny.

Předtím, než otevřu bod, který je na řadě, tak vás ještě seznámím s několika omluvami. Omlouvá se paní poslankyně Kateřina Klasnová dnes po celý den, omlouvá se paní poslankyně Ivana Weberová dnes celý den ze zdravotních důvodů, omlouvá se pan poslanec Jan Čechlovský celý den z pracovních důvodů, omlouvá se pan místopředseda Jiří Pospíšil, a to do 16 hodin ze zdravotních důvodů, a omlouvá se pan poslanec Krupka, taktéž celý den. To bylo tedy doplnění omluv.

Paní poslankyně Bohdalová hlasuje s náhradní kartou číslo 8. (V sále je velký hluk.)

Budeme tedy pokračovat bodem číslo 73. Ale já vás prosím, abyste opravdu věnovali pozornost projednávanému programu a snížili hladinu hluku na úroveň obvyklou...

Já ještě chvilku počkám, jestli ta hladina... Opravdu poprosím zejména kolegy v této části, aby své aktivity v případě potřeby přenesli mimo Sněmovnu, protože opravdu nejsem schopen zaslechnout skoro vlastního slova.

Tak, budeme pokračovat bodem 73, kterým je

73.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokolu proti pašování
přistěhovalců.pozemí, po moři a letecky doplňující Úmluvu
Organizace spojených národů.proti nadnárodnímu organizovanému
zločinu ze dne 15. listopadu 2000,
podepsaného za Českou republiku dne 10. prosince 2002
/sněmovní tisk 923/ - první čtení**

Poprosím, aby se úvodního slova ujal pan ministr vnitra Jan Kubice. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ale ještě jednou vás poprosím... Já chápu, je to náročné se zkoncentrovat, ale všichni jsme měli dostatek času na to, abychom si ty věci, které chceme prodiskutovat s kolegy, vyřídili. Prosím, opravdu prosím, ztišme se a jednejme v důstojné atmosféře. Prosím.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, materiál obsahuje návrh na ratifikaci jednoho z protokolů k Úmluvě OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, která je v současné době projednávána oběma komorami Parlamentu. Tento protokol má za cíl zajistit jednotný postup smluvních stran na poli prevence a boje proti pašování přistěhovalců. Zejména vymezuje jednání, které mají smluvní strany v této oblasti postihovat, stanoví opatření pro zamezení pašování přistěhovalců a v neposlední řadě zajišťuje ochranu práv pašovaných osob. Protokol rovněž zavazuje smluvní strany k posílení vzájemné spolupráce, a to např. prostřednictvím výměny informací či poskytování technické podpory.

Česká republika podepsala tento protokol v roce 2002, nemohla jej však ratifikovat dříve, než vstoupila v platnost vnitrostátní právní úprava odpovědnosti právních osob za jednání, která protokol stanoví jako trestná.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi za úvodní slovo a prosím zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Lenku Andrýsovou. Prosím.

Poslankyně Lenka Andrýsová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pan ministr smysl této smlouvy, resp. protokolu, již shrnul. Já jenom dodám, že už je opravdu načase, aby se Parlament začal tímto protokolem zabývat, protože už uplynulo asi deset let od podpisu tohoto protokolu. A na závěr dodám jenom krátké doporučení. Myslím si, že by se tím měl zabývat zahraniční výbor, tak jak doporučoval organizační výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji i paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Zeptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Zeptám se pana ministra, zda si přeje závěrečné slovo. Nepřeje, paní zpravodajka také ne, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům. Organizační výbor a paní zpravodajka navrhli přikázat tento návrh k projednání zahraničnímu výboru. Zeptám se, zda je zde jiný návrh. Není tomu tak.

Tedy kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru zahraničnímu?

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 66, přihlášeno bylo 112 poslankyň a poslanců, pro 89, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přijat a přikázali jsme tento návrh k projednání výboru zahraničnímu. Končím projednávání bodu 73.

Budeme pokračovat bodem 74, kterým je

74.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Protokol proti nedovolené výrobě střelných zbraní, jejich součástí a dílů a střeliva a proti obchodování s nimi doplňující Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu ze dne 15. listopadu 2000 /sněmovní tisk 924/ - první čtení

Prosím opět pana ministra vnitra, aby se ujal slova.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážené dámy, vážení pánové, materiál obsahuje návrh na přistoupení České republiky k dalšímu z protokolů Úmluvy OSN proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, která je v současné době projednávána oběma komorami Parlamentu. Tento protokol má za cíl stanovit základní standardy v oblasti boje proti nezákonné výrobě a obchodování se střelnými zbraněmi. Zejména vymezuje jednání, které mají smluvní strany v této oblasti postihovat. Stanoví povinnosti na poli evidence, značení, licenčního a povolovacího řízení, konfiskace nebo likvidace střelných zbraní. Protokol rovněž zavazuje smluvní strany k posílení vzájemné spolupráce prostřednictvím výměny informací, poskytováním technické pomoci nebo navazováním jiných forem bilaterální spolupráce.

Protokol vstoupil v platnost v roce 2005, ČR se k němu ale nemohla připojit dříve, než vstoupila v platnost vnitrostátní právní úprava o odpovědnosti právnických osob za jednání, která protokol stanoví jako trestná. Protože protokol nebyl na rozdíl od předcházejícího protokolu v době, kdy byl ověřen k podpisu, Českou republikou podepsán, navrhuje se, aby se Česká republika připojila k protokolu formou přístupu se stejnými právy a povinnostmi, jaké mají ostatní smluvní strany.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi. Zpravodajem pro první čtení byl určen pan poslanec Václav Kubata. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Václav Kubata: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, smyslem tohoto protokolu, který má prezidentský charakter, a tak jak vysvětlil pan ministr Kubice, je snaha zabránit výrobě a distribuci zbraní a zbraňových systémů, myslím si, že není více, co k tomu říct v dnešní době, která tak hrozí různými teroristickými útoky. Já samozřejmě doporučuji nechat to postoupit dál a přikázat zahraničnímu výboru k projednání.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Zeptám se, zda se do ní někdo hlásí. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Předpokládám, že závěrečná slova třeba nebudou. Není tomu tak, pan zpravodaj také nechce vystoupit. Tím pádem se budeme zabývat návrhem na přikázání. Je zde návrh organizačního výboru, aby tento návrh byl přikázán výboru zahraničnímu, stejně tak mluvil i pan zpravodaj. Takže já se zeptám, zda je zde ještě jiný návrh jiného přikázání jinému výboru. Žádný návrh neregistruji.

Takže přistoupíme k hlasování. Kdo souhlasí s tím, abychom tento návrh přikázali výboru zahraničnímu?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 67, přihlášeno 118, pro 98. Návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme přikázali tento tisk k projednání výboru zahraničnímu. Končím projednávání bodu 74.

Budeme pokračovat bodem číslo 75, kterým je

75.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Opční protokol k Úmluvě o právech
dítěte týkající se prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie
/sněmovní tisk 925/ - první čtení**

Do třetice prosím pana ministra vnitra.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie vznikl v rámci činnosti OSN v roce 2000. V platnost vstoupil 18. ledna 2002. Stanoví závazné mezinárodní standardy k prevenci, potlačování a trestání činů spojených s prodejem dětí za účelem jejich sexuálního zneužívání, nucené práce či nelegální adopce, činů spojených s dětskou prostitucí a dětskou pornografií. Obecně je možno říci, že hlavním cílem opčního protokolu je účinnější ochrana dětí před zneužíváním.

Za Českou republiku byl podepsán již 26. ledna 2005. Je však jedním z mnohostranných smluvních dokumentů, jejichž ratifikaci dlouhodobě bránila absence úpravy odpovědnosti právnických osob v českém právním řádu. Po přijetí zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim je předkládán návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací opčního protokolu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi za úvodní slovo. Zpravodajem byl určen pan poslanec František Novosad. Prosím, pane kolego, ujměte se své role.

Poslanec František Novosad: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, tento materiál plně obsahuje to důležité, a to je ochrana dětí a mladé generace, která potřebuje skutečně naši ochranu. Pan ministr to tady jasně řekl. Já doporučuji propustit do druhého čtení, a doporučuji rovněž projednat ve výboru pro evropské záležitosti. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Novosadovi. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Poprosím pana poslance Novosada, aby ten svůj návrh tady zopakoval ještě v obecné rozpravě jednou. (Smích v sále.) Prosím.

Poslanec František Novosad: Děkuji, vážený pane místopředsedo.

Doporučuji projednat ve výboru pro evropské záležitosti. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pane poslanče, mám za to, že nejen doporučujete, ale také navrhuje. (Smích a ruch v sále.) Já s tím takto naložím... Prosím o klid.

Zeptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Není tomu tak, rozpravu končím, a budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání. Zaznamenal jsem zaprvé návrh na přikázání výboru zahraničnímu, protože takto to navrhl organizační výbor, a pak pan poslanec Novosad navrhuje výbor pro evropské záležitosti. Takže se s tím postupně vypořádáme.

Zahájím hlasování. Kdo souhlasí s tím, abychom přikázali tento tisk výboru zahraničnímu?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, prosím zvedněte ruku, stiskněte tlačítko. Kdo je proti tomu návrhu?

Hlasování číslo 68. Přihlášeno je 121, pro 101, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Tedy přikázali jsme výboru zahraničnímu.

Nyní budeme hlasovat o přikázání výboru evropskému.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, stiskněte prosím tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomu návrhu?

Hlasování číslo 69. Přihlášeno je 121 poslankyň a poslanců, pro 89, proti 3. I tento návrh byl přijat.

Přikázali jsme tedy tento tisk jak výboru zahraničním, tak výboru pro evropské záležitosti. Končím projednávání bodu číslo 75. (Trvalý hluk v sále.)

Budeme pokračovat bodem číslo

93.

**Zpráva o činnosti a hospodaření
Energetického regulačního úřadu za rok 2011
/sněmovní tisk 703/**

Tímto tiskem jsme se zabývali 14. února na...

Ale já opravdu prosím o klid. A pokud nebude hladina hluku snížena na příslušnou úroveň, tak opravdu vyhlásím přestávku, protože už jsem se pokoušel třikrát a mám pocit, že Sněmovna se mnou nechce spolupracovat. Když tak bych vyhlásil pětiminutovou pauzu, kdyby se nedostavil žádaný efekt. Ale vypadá to, že snad napotřetí se to povede.

Takže tímto tiskem jsme se zabývali 14. února na 51. schůzi. My jsme

přerušili projednávání tohoto bodu na návrh zpravodaje pana poslance Urbana, a to po ukončení všeobecné rozpravy. Já jenom připomínám, že zprávu projednal hospodářský výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako tisk 703/1. Poprosím pana poslance Urbana, který je zpravodajem výboru, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení. Pane poslanče, prosím máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, hospodářský výbor projednal tuto zprávu o činnosti hospodaření ERÚ na svém 31. zasedání a doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout usnesení, které zní: Poslanecká sněmovna parlamentu České republiky bere Zprávu o činnosti a hospodaření ERÚ za rok 2011 na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Obecná rozprava byla ukončena, ale měl bych tady teď otevřít rozpravu podrobnou, kterou tímto otvírám. Poprosím pana zpravodaje, aby se ještě jednou přihlásil k usnesení, se kterým nás již seznámil.

Poslanec Milan Urban: Ano. Pane místopředsedo, co jsem řekl, tak platí.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: To jsem rád, děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Takže podrobnou rozpravu končím. Zeptám se, zda má někdo zájem o závěrečná slova? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o tom usnesení, tak jak jej navrhl pan zpravodaj hospodářského výboru.

Já zahájím hlasování. Zeptám se, kdo je pro, prosím zvedněte ruku a stiskněte tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 70. Přihlášeno 124, pro 102, proti nebyl nikdo. Toto usnesení bylo přijato a Poslanecká sněmovna tedy vzala tento dokument na vědomí.

Končím projednávání bodu číslo 93 a budeme pokračovat bodem číslo 94.

Pan poslanec Chlad se hlásí s faktickou poznámkou? Není tomu tak, děkuji.

Bod číslo

94.

Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2012 /sněmovní tisk 832/

Tato zpráva vám byla doručena jako sněmovní tisk 832, stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu jako tisk 832/2. Tento materiál uvede pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Ministerstvo financí pravidelně každé čtvrtletí předkládá do rozpočtového výboru plnění státního rozpočtu a každé pololetí do Poslanecké sněmovny, neb tak velí zákon 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech České republiky. Já jsem vzhledem k těm procesním legislativním lhůtám vždycky trochu na rozpacích, jak mám komentovat plnění za první pololetí roku 2012 v březnu roku 2013. Takže jistě se mnou budete souhlasit, že řeknu jenom několik velmi stručných čísel k prvnímu pololetí roku 2012, což jest materie, kterou projednáváme, a o něco déle se budu věnovat číslům za celý rok 2012, která sice ještě nejsou oficiální, neboť státní závěrečný účet vám bude předložen do konce dubna, ale jejich věrohodnost se limitně blíží sto procentům.

Tedy ke konci června 2012, abych nezůstal nic dlužen tomu, co projednáváme, ke konci června skončilo hospodaření státního rozpočtu se schodkem 71,7 mld. korun, celkové příjmy byly 504,6 mld., což bylo 46,4 % rozpočtu, a celkové výdaje činily 576, což bylo 48,3 % rozpočtu.

A nyní dovolu, abych vás předběžně seznámil s těmi výsledky, které již budu moci garantovat při předkládání státního závěrečného účtu. Jistě si vzpomínáte, že státní rozpočet roku 2012 byl schválen v příjmech 1 bilion 51,4, celkové výdaje byly 1 bilion 152 a za celý rok 2012 tedy jsme skončili schodkem 101 miliard. Touto Poslaneckou sněmovnou schválený schodek byl 105 miliard, to znamená, že celkový výsledek byl o 4 miliardy bezpečně pod Poslaneckou sněmovnou schválenou hranicí. Celkový výsledek byl o 41,8 miliardy lepší než v roce 2011 a ony 4,4 miliardy lepší, než činila rozpočtovaná výše.

Jak vypadaly příjmy i výdaje včetně k plánovaným číslům. Příjmy v té výši 1 bilion 51,4 miliardy korun bylo 96,1 % plánovaných příjmů a rozpočet nebyl naplněn o 42,6 miliardy plánovaných příjmů, což bylo avizováno již na konci roku 2011, a to byl důvod oněch lednových korekcí, na základě kterých jsme museli korigovat výdaje vzhledem k nenaplněným příjmům.

Z celkové částky připadlo na daňové příjmy 540,3 miliardy korun, na příjmy z pojistného na sociální zabezpečení to bylo 371,5 miliardy korun a

na nedaňové a ostatní příjmy 139,5 miliardy korun. Daňové příjmy meziročně vzrostly o 17,2 miliardy korun oproti roku 2011, to jest o 3,3 %. Tento růst byl ovlivněn především vyšším inkasem DPH.

Příjmy z pojistného na sociální zabezpečení dosáhly výše 371,5 miliard korun, což představovalo 96,7 % plánovaných příjmů, a meziroční růst byl o 4,7 miliardy. Z toho na důchodové pojištění připadlo 330,2 miliardy korun při meziročním růstu o 4,2 miliardy.

Celkové výdaje státního rozpočtu tedy za rok 2012 byly čerpány ve výši 1 bilion 152,4 miliardy korun, což představovalo 96,1 % plánovaných výdajů. A ona 3,9 % plánovaných výdajů byla ona nezbytná úsporná opatření, ke kterým vláda osvěceně a prozřetelně přistoupila již na začátku roku, aby dokázala vámi stanovený a nařízený schodek bezpečně dodržet, což se nám také podařilo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi za úvodní slovo. Nyní prosím zpravodaje rozpočtového výboru. Byl jsem informován, že místo pana poslance Suchánka vystoupí pan poslanec Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji. Dámy a pánové, v zastoupení kolegy Pavla Suchánka a v návaznosti na slova svého předřečníka pana ministra Kalouska vám přednesu usnesení rozpočtového výboru z 39. schůze dne 21. listopadu 2012, kdy rozpočtový výbor bere na vědomí zprávu o plnění státního rozpočtu České republiky za první pololetí roku 2012 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere Zprávu o plnění státního rozpočtu České republiky za první pololetí roku 2012 na vědomí.

Toť vše, děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Zahájím obecnou rozpravu. Pan poslanec Koníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych jenom upozornit na jeden bod ze stanoviska Nejvyššího kontrolního úřadu. Čekal jsem, jestli se k němu pan ministr financí vyjádří, protože NKÚ upozorňuje, řekněme, na nekonzistentnost údajů uvedených ve zprávě.

V části IV. Vývoj státních finančních aktiv a pasiv na straně 141 jsou uvedeny v tabulce číslo 78 údaje: státní finanční pasiva celkem k 1. 1. 2012 1 566,2 miliardy korun, státní finanční pasiva celkem k 30. 6. 2012 1 702,3

miliardy korun. Ale v části V. Zpráva o řízení státního dluhu na straně 49 v tabulce 85 jsou uvedeny údaje: státní dluh celkem k 1. 1. 2012 1 499 miliard a státní dluh k 30. 6. 2012 1 635 miliard.

Podle § 36 odstavce 9 rozpočtových pravidel je státní dluh souhrnem státních finančních pasiv. A NKÚ říká, že tento rozdíl čísel není v té samotné zprávě nijak komentován. Poprosil bych pana ministra o komentář, proč jsou tam takové rozdíly.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Koníčkoví. Ptám se, kdo se dál hlásí do obecné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, tak obecnou rozpravu končím. Otevřu rozpravu podrobnou. Poprosím pana zpravodaje, aby se přihlásil k onomu usnesení, které načel ve své zpravodajské zprávě.

Poslanec Pavel Svoboda: Hlásím se k usnesení, které jsem přečetl ve své zprávě.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Výborně. Děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy... (Nikdo se nehlásil.) Tu končím.

V rámci závěrečného slova dám prostor panu ministrovi financí. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Chci poděkovat za první za projednání, za druhé chci poprosit pana poslance Koníčka o pochope-ní. Já prostě tady nemám podrobné podklady. Mám tedy dvě možnosti: buď předstírat, že to vím a něco si vymyslet, anebo se ponořit do těch podkladů a poslat vám to písemně. Volím druhou variantu a prosím o pochopení.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Koníček velmi souhlasí s tímto řešením, takže vám oběma děkuji za vstřícné vyřešení tohoto problému.

Pan zpravodaj se nehlásí k závěrečnému slovu, tedy přistoupíme k hlasování.

Usnesení bylo načteno panem zpravodajem. Všichni víme, o čem hlasujeme.

Hlasování zahájuji a ptám se, kdo souhlasí s takto navrženým usnesením, prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 71. Přihlášeno je 128 kolegyně a kolegů, pro 62, proti 4. Tento návrh nebyl přijat.

Pane ministře, prosím, vy můžete kdykoliv. Máte slovo.

Ještě než dám slovo panu ministrovi – faktické poznámky kolegyně Lesenská, kolega Koubík, kolega Grebeníček mohou odmazat? Děkuji.

Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, já plně respektuji skutečnost, že jste to nevzali na vědomí. Ale to vůbec neznamená, že ta čísla budou jiná. Ta čísla byla přesně taková a budou taková bez ohledu na vaše hlasování. Obávám se, že to není poprvé, a ještě více se obávám, že to není ani naposled, co Poslanecká sněmovna odmítla vzít na vědomí realitu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi. Pokud se již nikdo v rámci tohoto bodu nehlásí, tak tento bod končím.

Budeme pokračovat bodem

95.

Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012 /sněmovní tisk 837/

Poprosím, aby se místo omluvené poslankyně Hany Orgoníkové slova ujal za petiční výbor pan poslanec Koníček. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky obdržela v prvním pololetí 2012 celkem 24 petice. Pod těmito peticemi bylo podepsáno více než 231 tis. petentů. Nejvíce podpisů v tomto období, a to 90 782, bylo shromážděno pod peticí proti vládním reformám.

K peticím, které měly více než 10 tis. podpisů, byla uspořádána veřejná slyšení, a to k petici právě proti vládním reformám, k petici odmítající zákon o protikomunistickém odboji, k petici proti průzkumu těžby a proti těžbě břidlicových plynů metodou hydraulického štěpení.

O vyřízení dalších petic si můžete přečíst ve sněmovním tisku 837, ke kterému petiční výbor přijal usnesení číslo 129, ve kterém mimo jiné doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala následující usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a

způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2012.“ O tomto návrhu bychom na závěr měli hlasovat.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu. Otevírám rozpravu podrobnou. Poprosím pana zpravodaje, zda by se tedy ještě mohl přihlásit k usnesení, které načetl ve své zprávě.

Poslanec Vladimír Koníček: Ano, pane předsedající. Hlásím se k tomuto usnesení, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí tu zprávu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Výborně. Děkuji. Zeptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě. Nikoho nevidím. Končím podrobnou rozpravu. Ptám se pana poslance, zda chce využít svého práva na závěrečné slovo. Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování. Budeme tedy hlasovat o usnesení, které přednesl pan poslanec Koníček, že Poslanecká sněmovna bere tuto zprávu na vědomí.

Hlasování zahajuji. Ptám se, kdo je pro, prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 72, přihlášeno je 130 poslankyň a poslanců, pro 106, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Končím projednávání bodu 95. Děkuji panu poslanci Koníčkoví.

V této fázi on ale ještě neodchází, protože zahajují bod

96.

Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012 /sněmovní tisk 945/

Stejně jako v minulém případě místo omluvené paní poslankyně Orgoníkové vystoupí pan poslanec Koníček. Pane kolego, prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, ve druhém pololetí roku 2012 obdržela Poslanecká sněmovna 22

petice. Pod těmito peticemi bylo podepsáno více než 196 tis. petentů. V petici s nejvíce podpisy, a to 63 260, byl vyjádřen požadavek na zachování současné nemocniční sítě.

K peticím, které měly více než 10 tis. podpisů, byla uspořádána veřejná slyšení. Bylo to k peticím za obnovu zemědělské krajiny, proti vzniku Národního parku Křivoklátsko, proti zřízení 30 % prvních zón v Národním parku Šumava.

K problematice církevních restitucí došly ve druhém pololetí 2012 čtyři petice celkem s 41 tis. podpisy. K tomuto také bylo uspořádáno veřejné slyšení. Jako zajímavost uvádím, že petičnímu výboru paní ministryně potvrdila, že neexistuje seznam majetku k vydání církvím, byť ve Sněmovně při projednávání tvrdila, že takovým seznamem disponuje.

Podrobnosti k vyřízení dalších petic naleznete v tisku 945.

Petiční výbor k tomu přijal usnesení číslo 158, kde mimo jiné doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou, jejich obsahu a způsobu vyřízení, za období od 1. 7. 2012 do 31. 12. 2012.“

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Koníčkoví. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím, tedy ji končím. Otevírám rozpravu podrobnou. Poprosím zase ještě pana zpravodaje, aby se přihlásil k návrhu usnesení.

Poslanec Vladimír Koníček: Ano. Měli bychom hlasovat o usnesení, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí zprávu o peticích.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Výborně. Nikdo další se do podrobné rozpravy nehlásí, tak ji končím. Závěrečné slovo, předpokládám, pan poslanec nechce.

Přistoupíme tedy k hlasování o usnesení, které načel pan poslanec Koníček.

Hlasování zahajuji. Kdo s tímto návrhem souhlasí, prosím, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 73, přihlášeno bylo 131 kolegů a kolegů, pro 107, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Končím projednávání bodu číslo 96. Děkuji poslanci Koníčkoví.

Budeme pokračovat bodem

97.

Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2011 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2011 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 847/

Tento materiál uvede pan ministr zdravotnictví Leoš Heger. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, po několika vyřazeních z programu vám předkládám se značným zpožděním k projednání materiál Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2011 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních uzávěrek za rok 2011 u jednotlivých zdravotních pojišťoven a celého systému veřejného zdravotního pojištění jako celku spolu s tabulkovými přílohami.

Tak jak nařizuje zákon, všechny výroční zprávy a účetní uzávěrky zdravotních pojišťoven za rok 2011 byly schváleny samosprávnými orgány zdravotních pojišťoven a ověřeny auditory do 30. dubna 2012, čili to zpoždění, se kterým tento materiál projednáváme, je téměř roční. Ověřením dokumentů na Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu financí nebyly zjištěny žádné zásadní formální nedostatky.

Souhrnné hodnocení systému veřejného zdravotního pojištění vychází z dat získaných sumarizací údajů jednotlivých výročních zpráv zdravotních pojišťoven.

Do hospodaření systému veřejného zdravotního pojištění v roce 2011 se promítala ekonomická recese, která systém postihla zhruba dva roky předtím a podepsala se na něm již v roce 2010, kdy propad veřejného zdravotního pojištění byl největší za celou dobu, kterou máme od té doby 2008 k dispozici. Od té doby se ten propad, jak budu za chvíli demonstrovat, mírně zlepšuje, ale již v roce 2010, tedy v roce předcházejícím roku, který dnes hodnotíme, byl celkový propad 6 miliard 855 milionů. Od té doby se naším zdravotním pojištěním táhne, přestože se zmenšuje a stále ještě až do loňského roku byl kompenzován zůstatky na příjmech, zůstatky na účtech veřejných zdravotních pojišťoven.

Kromě ekonomické recese se do hospodaření v roce 2011 promítaly ještě další podmínky, které byly dány legislativou. Jak je známo, na výši příjmů všeobecného zdravotního pojištění mají vliv legislativní podmínky poměrně negativní, protože stále převládají příjmy zaměstnanců, které jsou

přibližně 1500 korun měsíčně, říkám toto číslo jenom orientačně, zatímco příjmy od ostatních kategorií osob jsou zřetelně menší a nepodařilo se je zatím legislativně ovlivnit. Způsobuje to, že minimální pojistné osob bez zdanitelných příjmů a nízkopříjmových zaměstnanců, které je stanoveno na úrovni 13,5 % z minimální mzdy, je pouze něco přes tisíc korun měsíčně. Minimální platba pojistného za OSVČ je ve výši 1600 korun měsíčně a platba státu, zde je defekt nejvyšší. Pokud bychom brali platbu státu jako příspěvek státu za jednoho pojištěnce a nikoliv, jak je často deklarováno Ministerstvem financí, jenom jako příspěvek do fondu veřejného zdravotního pojištění, pak platba státu je měsíčně pouze 723 korun a platba se již po tři roky nemění.

Naopak v roce 2011 patřila k novým výrazným vlivům na hospodaření systému veřejného zdravotního pojištění řada faktorů. Jednak to byla předčasná realizace povinného odvodu jedné třetiny zůstatku u bankovního účtu základního fondu zdravotního pojištění na zvláštní účet přerozdělování, kterou šest zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven zaplatilo de facto předem, již koncem prosince roku 2011, přestože se jednalo o příjmy roku 2012. Pouze Všeobecná zdravotní pojišťovna a Vojenská zdravotní pojišťovna odvedly tyto prostředky tak, jak ukládal zákon, až v lednu 2012. Do tohoto termínu byla na zvláštní účet přerozdělování převedena i zákonem stanovená částka výše 95 % finančních prostředků soustředěných v zajišťovacím fondu.

Vliv mimořádného odvodu na hospodaření v roce 2011 je u každé zdravotní pojišťovny okomentován v příslušných bodech ekonomického hodnocení a nebudu ho tedy příliš dlouho rozvádět. V tabulkové příloze číslo 1 byla pak vzájemná srovnatelnost dotčených ukazatelů zajištěna vyloučením tohoto vlivu z roku 2011, neboť prostředky převedené v roce 2011 na zvláštní účet přerozdělování byly přerozděleny až v rámci prvního přerozdělování 2012.

Dalším faktorem, který měl výrazný vliv na hospodaření systému veřejného zdravotního pojištění v roce 2011, byla změna podmínek úhrad zdravotní péče v souvislosti s navýšením úhrady poskytovatelům zdravotní péče k posílení mezd lékařů. Vzpomenete si pravděpodobně na velmi dramatickou akci v začátku roku 2011, která se nazývala „Děkujeme, odcházíme!“, kdy zdravotní systém téměř stál před kolapsem zdravotní péče, zejména v některých krajích, a který si nakonec po dlouhém a velmi napjatém vyjednávání vynutil ústupky z obou stran a vynutil si zvýšení mezd lékařů, které dělalo ona dvě procenta. Byla k tomu tak trošku na hranici zákona změněna dokonce úhradová vyhláška, která ten příplatek lékařům zafixovala.

Z důvodů nerovnoměrně rozložených finančních zásob však došlo i k navýšení závazků zdravotních pojišťoven vůči poskytovatelům zdravotních

služeb, a tedy ke zvýšení výdajů na zdravotní služby pouze o 1,5 % vůči roku 2010.

Celkové příjmy v systému veřejného zdravotního pojištění dosáhly v roce 2011 220,4 miliardy korun s meziročním nárůstem 2,2 %. Pokračovalo tedy snižování růstu výběru pojistného a zvyšování výnosů veřejného zdravotního pojištění oproti minulým letům. Bohužel se však nepodařilo úplně zarazit stoupání nákladů celého systému, které dosáhly 225,5 miliardy a ročně tak vzrostly o 1,4 %, ale je zjevné, že už v té době se rozevírání nůžek mezi výdaji a náklady začalo zpomalovat. I tak však je nutno konstatovat, že saldo příjmů a výdajů celkem včetně zdaňovaných bylo záporné, a to ve výši 5,1 miliardy. Znovu tedy zdůrazňuji, že saldo záporné v roce 2010 bylo téměř 6,9 miliardy, čili že hospodaření systému přes veškerý propad, který činí asi 2,5 % celého objemu zdravotního pojistného, bylo hospodaření lepší než v předchozím roce.

To, co bylo zjevně negativní, bylo, že záporné saldo vykázaly všechny zdravotní pojišťovny v roce 2010, ale mezi pojišťovnami byly velké rozdíly. Samozřejmě vždycky pojišťovnou, která je první v pozornosti, je Všeobecná zdravotní pojišťovna, u které kupodivu ten negativní údaj při přepočtu na jednoho pojištěnce nebyl nejhorší, tak jak to naznačují čísla absolutní, celková. Všeobecná zdravotní pojišťovna měla v roce 2010 záporný schodek minus 5,4 miliardy, v roce 2011 se ten schodek zlepšil a byl už jenom 3,8 miliardy. Čili tam nastala jistá stabilizace, přestože schodek dělal zdaleka největší podíl na tom schodku.

Když se podíváme na přepočty čísel u jednotlivých zdravotních pojišťoven, tak ten záporný údaj na jednoho pojištěnce byl u VZP 600 korun, na jednoho pojištěnce u Vojenské zdravotní pojišťovny byl 700 korun a u České průmyslové zdravotní pojišťovny, tzv. pojišťovny Agel, byl dokonce 838 korun.

Čili ta zdravotní pojišťovna Agel, která je v našem zdravotnictví často analyzovaná a zkoumaná, byla v přepočtu na jednoho pojištěnce nejhůře hospodařící zdravotní pojišťovnou. Naopak u pojišťoven jako pojišťovna Metal-Alliance nebo Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra byl záporný výsledek jenom v řádu desetikorun na jednoho pojištěnce a obě pojišťovny se výrazně zlepšily.

Takže údaj, že všechny pojišťovny byly v minusu, je tak trošku zavádějící. Znovu opakuji, že systém se již v roce 2011 začal mírně zlepšit a ze svých problémů vzpamatovávat.

Na závěr mi dovolu, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, abych konstatoval, že tento materiál byl postoupen na vládní úrovni do meziresortního připomínkového řízení a nebyly v něm žádné výrazné zásadní připomínky. Vláda České republiky na své schůzi 10. října 2012 přijala k předkládanému materiálu usnesení č. 740, kterým pověřila předsedu vlády

předložit návrhy výročních zpráv a účetních závěrek zdravotních pojišťoven za rok 2011 k projednání Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky s návrhem na jejich schválení. Dovoluji si vás tedy závěrečně požádat o vzetí na vědomí celého tohoto materiálu a děkuji vám za pozornost k tomu, co jsem tady říkal.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já děkuji panu ministrovi. Tento tisk projednal výbor pro zdravotnictví. Jeho usnesení bylo doručeno jako tisk 847/1. Zpravodajem byl určen pan poslanec Jaroslav Krákora. Já ho prosím, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Krákora: Já budu velice stručný, protože myslím, že pan ministr zde velice obsírně přednesl zprávu o hospodaření v pojišťovnách i číselně. Myslím, že nebudu tato čísla opakovat, a dovolil bych si přihlásit se potom do obecné rozpravy.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Tuto obecnou rozpravu otevírám. Dal bych přednost paní poslankyni Markové a poté vystoupí pan poslanec Krákora. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážený pane předsedající, v souvislosti s projednávaným tématem by možná stálo za to, abychom dostali odpověď na otázku, která už dlouhodobě sužuje především největší zdravotní pojišťovnu v České republice, která má vlastně i největší podíl na nemocniční a mimořádně nákladné péči v České republice, to znamená Všeobecnou zdravotní pojišťovnu. Já bych se ráda při této příležitosti pana ministra zeptala, kdy konečně Ministerstvo zdravotnictví zajistí, aby byly vytvořeny stejné podmínky pro všechny zdravotní pojišťovny v České republice. To znamená, aby byly skutečně podmínky takové, že bude přerozdělení podle věku, počtu pojištěnců, podle diagnóz, budou zohledněny nákladné diagnózy, třeba i přechod pojištěnců v úhradových limitech a podobně. To je totiž velikánský problém především pro Všeobecnou zdravotní pojišťovnu. Vytváří se tak situace, kdy ostatním zdravotním pojišťovnám vznikají zůstatky na účtech, zatímco Všeobecná zdravotní pojišťovna má velké problémy. Tím, že také historicky platí za své pojištěnce největší částky, drží Všeobecná zdravotní pojišťovna nemocniční péči v České republice de facto při životě, ale přitom je neustále pranýřována i ze strany Ministerstva zdravotnictví, že špatně hospodaří. Ale to, že pro tuto zdravotní pojišťovnu nejsou vytvořeny stejné podmínky jako pro ostatní zdravotní pojišťovny, zůstává bohužel faktem.

Myslím si, že Ministerstvo zdravotnictví by mělo učinit takové kroky, aby se tato situace zlepšila.

Takže znovu zopakuji otázku: Kdy tak Ministerstvo zdravotnictví učiní? Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Nyní je přihlášen pan poslanec Krákora. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, já bych měl takové tři body nebo možná tři námítky, tři výtky.

První, a to se opakuje neustále, je to každý rok, že výroční zpráva a účetní závěrky zdravotních pojišťoven leží na vládě půl roku. Přijdou do Poslanecké sněmovny a zase v Poslanecké sněmovně leží půl roku. Já si myslím a apeluji jak na vládu, tak na Poslaneckou sněmovnu, že by to mělo být vždycky schváleno následující rok v prvním pololetí, a nikoliv za rok a půl od proběhlé události nebo od skončeného účetního roku. To je za prvé.

Za druhé. Jak tady pan ministr správně řekl, v roce 2010, ale i v roce 2011, vážené kolegyně i kolegové, je záporné saldo mezi příjmy a výnosy, a to u všech zdravotních pojišťoven. Není to nějak nápadné? To jsou všichni ředitelé osmi zdravotních pojišťoven špatní, neumějí hospodařit? Já si myslím, že tomu tak není. Kolegyně Marková to tady trochu nastínila. Je špatně nastavený systém a bohužel se tím bude muset jak vláda, tak Poslanecká sněmovna zabývat.

A za třetí. Tolik zmiňovaná Všeobecná zdravotní pojišťovna, udávaná jak vládou, dokonce Ministerstvem zdravotnictví i tiskem jako pojišťovna, která hospodaří nejhůře, je velice relativní. Když se přepočte hospodaření a saldo příjmů a výdajů na jednoho pojištěnce, pan ministr to zde říkal, tak není vůbec pravda, že by Všeobecná zdravotní pojišťovna hospodařila nejhůře. A taky srovnáme-li rok 2010 a 2011, tak saldo se snížilo asi o 2 až 3 mld., takže tam dochází k určitému zlepšení.

To jsou asi moje tři poznámky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Krákorovi. Hlásí se pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Já děkuji jak paní poslankyni Markové, tak panu poslanci Krákorovi za dotazy a připomínky. Rád na ně odpovím, protože opravdu sahají do podstatných kořenů problémů našeho systému.

To, co zmiňovala paní poslankyně Marková, se týká nerovnoměrnosti úhrad a problémů s přerozdělováním mezi jednotlivými pojišťovnami. Když

začnu s přerozdělováním, tak je známo, že každá pojišťovna odvádí všechny své výnosy do účtu přerozdělení. Tam je přerozdělování realizováno podle věkových skupin pacientů. Přerozdělování má stále vyšší a vyšší váhu a to se odehrálo v posledních deseti letech. Existuje ještě druhý mechanismus a to je přerozdělování podle počtu drahých pacientů, kteří mají účet vyšší než 1 mil. korun. Teď nejsem schopen ten mechanismus tady přesně popsat, ale v každém případě pro rok 2012 byl systém přerozdělování změněn v tom, že přerozdělování podle drahých pacientů dostalo podstatně větší váhu.

Ministerstvo vypsaló v loňském roce soutěž na dodavatele a na analýzu našeho systému formou takzvaného mechanismu PCG, což jsou skupiny pacientů podle konzumace léků. Tento systém je používán v Holandsku a je obecně považován za velmi dokonalý. A k tomu systému, k modelacím nad naším veřejným zdravotním pojištěním, se dospělo někdy v posledním kvartálu loňského roku a ty modelace byly předvedeny pojišťovnám. Musím říct, že přinesly do jisté míry překvapivé výsledky, a to v té podobě, že přerozdělování, které už v roce 2012 běželo podle těch milionových pacientů, přináší prakticky stejné výsledky, a že tedy je možno konstatovat, že systém přerozdělování byl u nás již naplněn tak, aby byl relativně objektivní.

Přerozdělování není možno ověřit absolutně objektivně. To je pravdou. Je ho možno podpořit různými statistikami typu kolik má která pojišťovna pojištěnců z naší populace a kolik má tedy těch drahých výkonů, jako jsou například dialýzy, transplantovaní pacienti apod. Ukazuje se, že ta čísla, která byla velmi dramatická před deseti lety, se postupně snižují. Jinými slovy, je to tak trochu špatná zpráva pro Všeobecnou zdravotní pojišťovnu, protože až bude ten systém zaveden, a my počítáme, že v nejbližší novele zákona 48 bude implementován do zákona, tak pravděpodobně Všeobecné zdravotní pojišťovně mnoho nepřinese.

Dále se dělaly analýzy, které mapovaly, kolik platí jednotlivé zdravotní pojišťovny nad rámec úhradové vyhlášky. Ukázalo se, že Všeobecná zdravotní pojišťovna platí zdaleka nejvíce nad rámec. Čili platí zcela určitě to, co říkala paní poslankyně Marková, že Všeobecná zdravotní pojišťovna drží tento systém, a je tedy na ní, aby to nedělala tak velkoryse a aby ta jednání, která každým rokem pojišťovna s poskytovateli vede, byla přísnější. My to jsme v letošním roce napomohli úhradovou vyhláškou, která je poměrně restriktivní. Samozřejmě, vysloužili jsme si za to velmi špatné renomé na obou stranách. Na stranách poskytovatelů, kteří úpí, že zkrachují, a úpí nad rámec běžného politického folklóru, který se odehrává v každém roce. Ale úpí i pojišťovny – že jsme tu vyhlášku udělali příliš benevolentní a neudělali jsme ji striktnější. Dohadování, jak se bude platit, je hra mezi pojišťovnami všemi a zdravotnickými zařízeními. A samozřejmě tuto hru my nemůžeme

úplně přesně ovlivňovat, ale je to jistá pobídka pro to, aby se Všeobecná zdravotní pojišťovna chovala trochu přísněji než dříve.

Ale ony ty propady zdravotní pojišťovny nejsou dány jenom výší úhrad, ale také počtem smluv a různými smlouvami, které nejsou úplně podložené potřebou. Jak je známo z médií, občasné kauzy typu různé nasmlouvané genetické laboratoře apod., které provádějí podivná vyšetření přes své prostředníky, ukazují, že ve zdravotní politice VZP v minulosti nebylo všechno úplně čisté, a postupně se to odkrývá. A pokud mám zprávy, tak napravuje. Ve Všeobecné zdravotní pojišťovně. Nakonec i kauzy toho typu, které se teď řeší – kauza Protonové centrum, kde se smlouvy ještě nerealizovaly, ale byly započaty taky velmi podezřelým způsobem –, ukazují, že zásah do činnosti Všeobecné zdravotní pojišťovny byl správný.

K přerozdělení bych ještě řekl, že jsme vyhlásili program zvyšování důrazu úhradového mechanismu typu platby za diagnózu, takzvaného DRG. Tak jak jsme slíbili v loňském roce, pro letošní rok je úhradová vyhláška již s 50procentní vahou stejné platby za jednotkovou skupinu v tomto diagnostickém platebním systému. V dalším roce, budeme-li k tomu mít příležitost, v tom budeme pokračovat. Jednotková sazba se ukazuje, že je problémem nejenom mezi různými typy nemocnic, kde u velkých nemocnic kompenzovala náklady na vysoce specializovaná centra, kde jsme v úhradové vyhlášce dali jediný prostor pro rozvoj v našem systému, ale jednotková sazba se velmi liší mezi jednotlivými zdravotními pojišťovnami a tou naší úhradovou vyhláškou jsme i v tomto případě přispěli k postupnému sjednocování, a to nezávisle na tom, jak se pojišťovny budou dohadovat.

Takže já jsem tento velmi široký rozklad chtěl tady říci proto, že bych rád smysl z Ministerstva zdravotnictví nános podezření, že neděláme nic, a chtěl jsem ukázat, že víme dobře, kde v systému problémy jsou. Ale opravdu je neumíme odstranit, po dvaceti letech náplavy různých problémů je neumíme odstranit najednou, protože by hrozilo, že se systém rozloží a finančně některé jeho části zkolabují.

K dotazům pana poslance Krákory musím říct, že беру jako výtku správnou, že lhůty jsou dlouhé. My se snažíme i uvnitř ministerstva ty lidi, kteří s výročními zprávami pracují, vybavit znalostně a počítačově tak, aby bylo zpracování rychlejší. Vláda tento materiál, který se zde dnes projednává, odsouhlasila v říjnu loňského roku. Takže i část toho problému je – ale to pan poslanec Krákora říkal – na půdě Sněmovny.

To, že v roce 2011 byly v minusu všechny zdravotní pojišťovny, jistě svědčí o tom, že je tady problém systémový. My se snažíme řešit jednu půlku systémového problému a to je vnitřní efektivita systému. Víte dobře, jak obtížně se to dělá, že i přes zcela jasné evidence u nás je příliš mnoho akutních lůžek, snahy o jejich redukci jsou provázány těžkými politickými problémy a že se nedaří tak rychle, jak bychom si přáli. A nakonec ty pro-

blémy jsou avizovány již dopředu u ambulantních specialistů, kterých u nás je rozhodně větší množství, podstatně větší množství než v jiných zemích, a budou řešeny v příštím roce. Tam již lékařská komora avizuje své velmi ostré protesty.

Druhá půlka špatného financování systému je nyní v oblasti hospodářské krize velmi těžko řešitelná. Jestli jsou tady různé disproporce mezi zaměstnanci a státními pojištěnci a úlevami pro osoby bez zdanitelných příjmů, to je otázka politické shody, jak tyto disproporce narovnávat, jak zasahovat do daní, jak zasahovat do výběru pojistného, a je to předmětem debat okolo jednotného inkasního místa.

Na druhé straně je potřeba vědět, že jestliže ze státu jednoho dne přijdou navýšené poplatky za státního pojištěnce, nebude to znamenat nic jiného než daňový zásah, protože stát ty peníze z ničeho jiného nebere než z daní. A bude to znamenat, má-li být zachován bilanční rozpočet bez většího schodku, muselo by to v momentální situaci znamenat navýšování daní, za které je koalice také velmi kritizována. Je tu možno uvažovat o navýšení pojistných sazeb. Ale nemyslím si, až ta debata na to přijde, že bude vnímána pozitivně, a bude jistě i opozicí využita negativně proti koalici.

Jenom bych v tomhle případě připomněl, že v Německu na rozdíl od naší sazby 13,5 %, ještě likvidované velikým počtem státních pojištěnců, byla sazba přes 14 % a byla před myslím už dvěma roky zvýšena dokonce na 15 %. Takže do budoucna, chceme-li mít zdravotnictví opravdu na světové úrovni, budeme k těmto diskusím muset přistoupit.

Tolik asi k dotazům a děkuji za ně ještě jednou.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministroví. Mám zde řádnou přihlášku paní poslankyně Markové. Prosím máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolu mi, abych zareagovala na to, co tady bylo řečeno panem ministrem. Upřímně řečeno mi šel mráz po zádech z toho, co tady říkal. Protože pokud pominete tu formu, tak jestli jste dobře poslouchali obsah toho, co tady bylo řečeno, tak se tam mezi těmi čísly nějak vytratil pacient. A vytratilo se nám, proč by vlastně české zdravotnictví mělo fungovat. Proto, aby byla zabezpečena potřebná zdravotní péče pro pacienta, a to na úrovni 21. století. A to se nám v těch číslech nějak vytratilo. To za prvé.

Za druhé k problematice úhradové vyhlášky. Úhradová vyhláška byla nadiktována Ministerstvem zdravotnictví bez toho, že by byly brány jakékoli připomínky. To je jedna věc. A díky úhradové vyhlášce a navýšením DPH na zdravotnické prostředky plus započtením inflace – tak to znamená prakticky katastrofu pro všechny nemocnice v této republice.

Pane ministře, vaše rodná fakultní nemocnice v Hradci Králové má

spočítáno, že toto, co jsem vyjmenovala, úhradová vyhláška plus navýšení DPH plus inflace, znamená minus 400 milionů pro tuhle nemocnici! Mají to spočítáno, zeptejte se pana ředitele této nemocnice. Jestli si myslíte, že jste úhradovou vyhláškou udělali něco dobrého a zabezpečili jste zdravotní péči pro občany, tak to není pravda. Ve stejných nebo podobných problémech je většina nemocnic, které jsou zřizovány ať už ministerstvem, nebo kraji, popř. dalšími zřizovateli. Opět v Královéhradeckém kraji můžeme říct, že soustavně tam chybí kolem 200 mil. korun. A vy nutíte kraje k tomu, aby vaše neschopnost a vaše programové věci, které ničí české zdravotnictví, dofinancovávaly kraje. Já mám prostě pocit, že si řešíte politické záležitosti právě přes pacienty a přes kraje, kde vládnu koalice, které se vám vůbec nelíbí. To je druhá věc.

Třetí věc. Pokračujete v soustavném boji proti Všeobecné zdravotní pojišťovně. Ten boj už trvá druhý rok. Už druhý rok se snažíte bojovat proti VZP. Nevím, jaké máte k tomu důvody. Ale znovu podotýkám, Všeobecná zdravotní pojišťovna se stará o 6 milionů pojištěnců v této zemi! Skutečně je vaším cílem, aby padla na kolena, aby nefungovala? Tady se vytváří téměř 7miliardový deficit pro tuto pojišťovnu v tomto roce díky zásahům Ministerstva zdravotnictví a díky zásahům samozřejmě této Poslanecké sněmovny, vládní koalice, která schválila třeba navýšení DPH. A právě to navýšení DPH je problém pro české zdravotnictví. To jsou věci, se kterými se musíme potýkat. A vy jste to spojil do nějakých tady frází, čísel. Ale jde tady především o pacienty.

Skutečně já bych nikdy neřekla, že Ministerstvo zdravotnictví nedělá nic. To bych si nikdy nedovolila. Toto Ministerstvo zdravotnictví dělá všechno pro to, aby české zdravotnictví nefungovalo pro pacienty! V tomhle případě tedy skutečně nemůžu říct, že neděláte nic.

A poslední poznámka, a opakuji to tady už poněkolikáté. Navýšení plateb za státní pojištěnce měly ve svém programu téměř všechny politické strany, které se ucházely o to vstoupit do Poslanecké sněmovny v roce 2010. Nejenom že k tomu nedošlo, ale ono ještě pokračuje tunelování všeobecného zdravotního pojištění právě prostřednictvím rozhodnutí ministerstva a rozhodnutí této Poslanecké sněmovny. Já si myslím, že to je skutečně skandální, pane ministře. A že skutečně tohle, i když v tuto chvíli bychom měli řešit výroční zprávy, je natolik závažné, že není možné, aby chom tímto způsobem poškozovali pacienty v celé České republice. (Důrazný potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, to byl poslední přihlášený. Ale pan ministr chce reagovat, vidím přihlášku. Prosím můžete.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místo-

předsedo. Já musím k vystoupení paní poslankyně Markové říci, že já se nevyžívám v bitkách politického a ideologického charakteru na půdě téhle Sněmovny a v dlouhých rétorikách. Ale musím konstatovat, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, že některé věci by měly mít své meze, které vy jste tady překročila.

Taková vyhlásování jako skandální postoje, tunelování, Ministerstvo zdravotnictví tuneluje náš zdravotnický systém, nemyslíme na pacienta, systém se zhroutí – to jsou prosím výkřiky ideologicko-politického rázu, které nemají opravdu žádnou podstatu.

Z vašeho úvodu mně nebylo úplně jasné, z čeho vám jde mráz po zádech. Jestli z těchhle těch hrůz, které tady produkuje Ministerstvo zdravotnictví, nebo z formy, jak jste říkala, kterou to tady prezentují. Jestli je to tou formou, tak to připouštím. Já nepatřím jistě mezi ozdoby této Sněmovny, pokud jde o vystupování, oblečení a rétoriku. Tak to mi prosím promiňte. Ale pokud jde o tu věcnou náplň, tak tam se tedy velmi, velmi výrazně ohrazuji.

Nevím, z čeho, paní poslankyně Marková prostřednictvím pana předsedajícího, vycházíte, když říkáte, že dále pokračujeme v ohrožování Všeobecné zdravotní pojišťovny a jaksi ve velmi špatných mechanismech, které tu pojišťovnu ohrožují. Já nevím, z čeho jste vycházela vy, paní poslankyně Marková prostřednictvím pana předsedajícího, když jste bránila minulé vedení Všeobecné zdravotní pojišťovny v době, kdy se jednalo velmi extenzivně o tom, jestli bude vyměněno. Já myslím, že problémy, které tam byly, už to, co jsem tady naznačil ohledně smluvní politiky, ať jde o různé typy laboratoří, podivných smluv, ať jde o podivné vyčkávaní a přípravy okolo smlouvy s Protonovým centrem nebo ať jde o kauzu IZIP... Jestli ty důvody, které byly k tomu, aby někteří lidé bránili vedení Všeobecné zdravotní pojišťovny, jaké ti měli důvody, když mi, paní poslankyně Marková prostřednictvím pana předsedajícího, podsouváte, jaké já mám důvody k tomu, abych devastoval Všeobecnou zdravotní pojišťovnu... Znovu prohlašuji, že to velmi, velmi ostře odmítám. Naopak my se snažíme s novým vedením Všeobecné zdravotní pojišťovny velmi úzce spolupracovat a hledat cesty, jak situaci v pojišťovně napravovat.

Pokud tvrdíte, že jsme nedbali na žádné připomínky k úhradové vyhlášce, která devastuje poskytovatele, tak v druhém dechu tady padlo, že úhradová vyhláška devastuje Všeobecnou zdravotní pojišťovnu. Já si to nedovedu představit, jak to je. My jsme brali připomínky, ale jestliže polovina uživatelského spektra říká, že se zhroutí, nebude-li úhradová vyhláška specifikovat vyšší úhrady, a druhá polovina spektra ve formě zdravotních pojišťoven říká, že se zhroutí systém, jestliže úhrady nebudou nižší, tak pak je to optimum, které se hledá, velmi obtížné a je vždycky kompromisem.

To, že je financí ve všech zdravotních systémech na světě málo, že po-

žadavky a očekávání celé společnosti a pacientů jsou vysoké, je pravdou, ale musím zde připomenout statistiku nebo šetření, která prováděla pod hlavičkou Evropské unie agentura, která měří tzv. health care neboli patientský konzumační index ve zdravotním pojištění. Tak tam naše zdravotnictví v roce 2012 bylo vyhlášeno jako zdravotnictví na místě hned za zdravotnictvím v Německé spolkové republice. Pouze dvě přičky před ním byla zdravotnictví v tak vyspělých zemích, jako je Velká Británie.

A musím říct, že z těch parametrů, které popisovaly naše zdravotnictví, jestli je něco špatné, tak to je přístup k pacientovi. Jeho práva, možnosti o sobě rozhodovat, které kdykoliv se snažíme změnit, vždycky torpéduje Česká lékařská komora, které se řada opozičních poslanců velmi, velmi zastává proti Ministerstvu zdravotnictví. Ale naopak to, co Česká lékařská komora a koalice musí brát v úvahu, protože opozice jí v tom nepomůže, tak to, co kritizují, je riziko nedostatku péče, riziko nedostupnosti péče, riziko zhoršování kvality – a ve všech těchto parametrech naše postavení v Evropě bylo vysoce nadprůměrné. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: (k přicházející poslankyni Markové) Je tady ještě pan poslanec Opálka, myslím, že byl dříve přihlášený. Ale prosím, dává galantně přednost vám. Prosím.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, nevím, co je ideologického a politického na minus 400 milionech pro Fakultní nemocnici v Hradci Králové. A za druhé: Já jsem byla první, která vyzývala pana ředitele Horáka, bývalého ředitele VZP, k odstoupení. Nikdy jsem se nezastávala bývalého vedení VZP.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě se omlouvám zase panu poslanci (Opálkovi), ještě před ním jsem opomněl pana poslance Kostřicu. Takže omlouvám se, máte slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Chtěl bych se na tento problém podívat ještě nejenom z hlediska, z pozice pacienta, ale také potom z pozice zaměstnanců, kteří zdravotní služby poskytují, zejména v nemocnicích. A chtěl bych tady velice vyzdvihnout současnou snahu pana ministra Hegera, který se snaží, už se o tom zmínil rámcově, pomocí zavedení systému DRG neboli skupinové péče nějakým způsobem standardizovat platbu za jednotlivé výkony ve všech nemocnicích stejně, což se neděje.

Já jsem si zjistil mezi běžnými lidmi, tak všichni se domnívají, že za operaci slepého střeva je stejná platba v Nemocnici na Homolce stejně tak jako v nemocnici třeba v Ivančicích, ale to zdaleka není pravda. A jak jsem

si zjistil i mezi zákonodárci, tak se většina zákonodárců domnívá, že tyto platby v jednotlivých nemocnicích jsou všechny stejné. Ona to bohužel není pravda. Nemám tady přímo konkrétní údaje, ale znám konkrétní údaje z fakultních nemocnic, kdy třeba některé fakultní nemocnice dostávají výrazně nižší platbu za výkon než některé nemocnice, které jsou blíže ústředí, zejména tedy VZP. A navíc ještě některé fakultní nemocnice dostávají třeba nepoměrně nižší platbu než okresní nemocnice. Třeba konkrétně Fakultní nemocnice U svaté Anny má výrazně nižší platby od VZP než nemocnice v Boskovicích, nemocnice v Ivančicích. To jsou většinou věci, které jsou pro většinu laiků nepochopitelné. Stejně tak jako bohužel pro většinu lékařů.

A já se na to chci podívat také z hlediska nejenom pacienta jako takového, ten o tom zřejmě neví, ale také potom z hlediska jednotlivých zaměstnanců, protože je výrazně rozdílné, jestli zaměstnanec pracuje, ať už je to lékař, sestra, pomocný zdravotní personál, v nemocnici, která je tzv. v propadu, to znamená, že má nižší platby. A takovýmto zaměstnancům se ani zdaleka nemůže zdát, že by dostávali nějaké odměny nebo případně nějaké navýšení nebo jiné benefity. To samozřejmě vede potom i k takové určité spokojenosti nejenom mezi zaměstnanci, ale i potom v poskytované péči. A já se hrozně domnívám, že tady ta snaha pana ministra nebo ministerstva jako takového nějakým způsobem to ekvalizovat tak, aby platby byly stejné, je velmi, velmi příhodná. Bohužel k tomu dochází až s nějakým časovým zpožděním, a pokud vím, VZP nebo vůbec pojišťovny by se měly podle mého názoru jmenovat, by měly vystupovat z toho, že jsou v podstatě výběřčí určitých daní, určité zdravotní daně, které potom rozdělují. Kdežto pokud mám já vlastní zkušenost, tak se pojišťovny pasují do pozice mecenášů, kteří rozhodnou podle toho, jak je jim která nemocnice sympatická a blízká, kolik té nemocnici zaplatí. A to si myslím, že je věc, která by zásadně potřebovala změnu, a v tom případě bych chtěl poprosit pana ministra a ministerstvo, aby v tom udělali opravdu co nejrychleji nějakou ekvalizaci, aby tyto platby byly stejné ve všech druzích nemocnic jako takových.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď tedy pan poslanec Opálka přihlášený do obecné rozpravy. V této chvíli jako poslední.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové. Chtěl bych reagovat na některá vyjádření pana ministra v klidném tónu, protože jestli je tu něco ideologického, tak to je akorát přístup k dostatku veřejných financí, kdy levice se snaží chránit pro solidarizaci tyto objemy a pravice se snaží neustále zmenšovat tento objem tak,

aby potom byla na poplach, že je třeba připojištění a že není možno uhradit všechno z těchto zdrojů.

V čem je ohrožování VZP ze strany ministerstva? Já musím říci, že správná rada VZP dvakrát oficiálně prostřednictvím tehdejšího předsedy, bývalého našeho kolegy Šnajdra vyzvala pana ministra, aby se zúčastnil jednání správní rady a abychom si tyto věci vyjasnili. Pan ministr dvakrát toto setkání s oficiálním orgánem Veřejné zdravotní pojišťovny odmítl. Šlo nám především o to, a neříkám, že to musel být vždy úmysl, že každá kritika vznesená z řad Ministerstva zdravotnictví a kteréhokoli jiného státního orgánu ohrožuje pověst, chcete-li PR, této pojišťovny. A samozřejmě vede k orientaci pojištěnců, klientů Všeobecné zdravotní pojišťovny, třeba k tomu, že si hledají v tom patřičném termínu jinou pojišťovnu. Možná – dávám tam velký otazník – je to záměr oslabit tuto pojišťovnu a koneckonců ji zařadit potom do běžných pojišťoven, tak jak jsou privátní jiné pojišťovny. Ale na druhé straně je tady taky ohrožení této pojišťovny a její pověsti ze strany jiných pojišťoven, které zřizuje stát. Pojišťovna vnitra a zejména Vojenská pojišťovna. Je tam spousta věcí, které jsme si chtěli vyříkat, ale bohužel k tomu nedošlo. Takže to jen stručně k tomu ohrožování.

Co se týká smluvní politiky. Víte, to je problém různých segmentů. Od nemocnic, kde jsou největší objemy peněz, přes praktiky, kde bych řekl je ta jejich pozice – teď hledám správné slovo a slušné slovo – jsou prostě na výsluní, ochraňováni, už prostřednictvím plateb. No a potom ambulant, který nám roste díky tomu, že se zdravotní školství specializuje tak, že to, co mohl dělat v minulosti jeden odborník, čili několik činností, dneska musíte jít z ambulance do ambulance, protože mu to není umožněno.

Velice složitě se pohybujete jako orgán – mluvím teď jako správní rada – v situaci, kdy na jedné straně se máte chovat ekonomicky, hledat úspory a na druhé straně žijete v konkurenčním boji mezi jinými zdravotními pojišťovnami, které mají trošičku jiné možnosti. A tady musím říci, že smluvní politika samozřejmě souvisí také s tím, jak bude pojišťovna na tom v budoucnu, jak bude zabezpečovat pro své pojištěnce službu, protože to je její hlavní poslání. A jestliže pan ministr kritizoval minulé vedení, a já jsem se také nezúčastňoval jeho prodlužování, lépe řečeno to, aby pan ústřední ředitel zůstával co nejdéle ve funkci, to byla ba naopak taktika ministerstva, která odkládala své rozhodnutí z měsíce na měsíc a odsouvala ho v čase, protože pořád ještě nebyla ta příhodná doba, tak musím říci, že nový pan ředitel, a nemám proti němu nic, zatím se jeví, že se chopil svých činností docela dobře, tak vlastně se vrací k tomu, co bylo v minulosti nasmlouváno, a změkčuje tu tvrdost. Tak se ptám: Byla smluvní politika minulého vedení v minulosti tak špatná, když v podstatě nové vedení na rozdíl od proklamací zůstává na starých pozicích?

Co se týká IZiPu, to je záležitost sama pro sebe. Užil jsem si ji v

Poslanecké sněmovně, když jsem sem přišel, od roku 2002. Myslím si, že hlavními viníky byli bývalí kolegové Ouzký, Cabrnach a tehdejší ústřední ředitelka paní Musílková, a všechno další dosud není uzavřeno. Kolik uplynulo let, kolik uběhlo vody, a ani příští týden v pondělí správní rada tento problém neuzavře, protože nový majitel se chová jako v zákopové válce: nehodlá se vyjádřit a vlastně neumožňuje, abychom se dohodli.

Co se týká tunelování pojišťoven, já se o pod to podepisuji. To není ideologický termín, to je ekonomický termín. A jestliže vezmeme spojené nádoby, a to je úhradová vyhláška a platba za státního pojištění, tak musím konstatovat, že jestli úhradová vyhláška něco přikazuje, ale díky nízké platbě za státního pojištění pojišťovna dostává málo peněz na tuto úhradu, tak se skutečně vytunelovaly rezervní fondy z minulosti. A tady vidím spojitě nádoby Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva financí, jak se zlepšuje státní rozpočet, protože pojišťovny tam mají nějaké miliardy z minulých let naspořené, tak abychom nedělali větší deficit a drželi se svého programového prohlášení, myslím teď vládního, tak zapojíme tyto rezervní fondy do státního rozpočtu, zaplatíme za státní pojištění méně a oni si pomohou. Takže žádná ideologie! Čistá tvrdá ekonomika.

A co se týká Protonového centra, já si myslím, že v tomto je jakákoliv pojišťovna zcela nevinně, ba naopak tady je vinen stát. A teď se Protonové centrum snaží prostřednictvím některých klientů postavit pojišťovny, ale i stát do pozice, že nechce poskytnout svým občanům to nejlepší, co je mu k dispozici. Já jsem pro, aby tam, kde je to opodstatněné, Protonové centrum tuto svoji činnost poskytlo. Ale to je jenom jeden segment z toho celého areálu Protonového centra. Kdybychom zapojili všechna CT a magnetické rezonance, které tam byly dneska instalovány, tak vážení, my vyřadíme v tom případě z nemocnic, které dneska mají smlouvy s pojišťovnami, právě tato zařízení z plateb a z jejich amortizace. Takže ano, ať Protonové centrum pracuje pro ty, pro které je to potřebné, ale ne za své kalkulační ceny, ale za tržní ceny. Třeba za to, za co by mohla platit Všeobecná zdravotní pojišťovna, když pošle svého klienta, pacienta, do Mnichova.

Takže tolik velmi krátce k tomu, co jsem chtěl ještě dodat k vystoupení paní kolegyně Markové. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím, pan poslanec Skalický chce ještě vystoupit, takže prosím jeho – také v rámci obecné rozpravy můžete vystoupit.

Poslanec Jiří Skalický: Pane předsedající, dámy a pánové, já velice krátce. V reakci na vystoupení paní kolegyně Makové bych chtěl uvést jeden příklad, který je opačného charakteru, a ne tedy jenom to, že minis-

terstvo devastuje české zdravotnictví. V nedávné době byla ukončena SÚKLeM, což je Státní ústav pro kontrolu léčiv, kompletní revize cen a úhrad léčivých přípravků, a to na tlak a pod dohledem Ministerstva zdravotnictví. Po této revizi, když se spočítaly kvalifikovaně předpokládané úspory už v současné době, tak lze mluvit o 1,5 až 2 miliardách úspor. Čili to je jenom příklad toho, že ministerstvo v řadě případů postupuje naprosto logicky, konkrétně a hledá úspory finanční tak, aby se mohly použít ve prospěch našich pacientů. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A vidím pana poslance Krákoru jako zpravodaje, který se hlásí o slovo také v obecné. Prosím, můžete vystoupit.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážené poslankyně, vážení poslanci, samozřejmě ministerstvo může hledat úsporná opatření, zrovna tak úsporná opatření hledají zdravotní pojišťovny. Za rok 2011, 2012 třeba VZP ušetřila, resp. bylo propuštěno 840 zaměstnanců a jenom na platech to dělalo úsporu 180 mil. Kč, což je samozřejmě obrovská částka. Takže vidíte, že nejenom ministerstvo, ale i pojišťovny i VZP, která je nejvíc napadána, hledá četná úsporná opatření. Toto je jedno z nich.

Samozřejmě že se nám může líbit, nebo nelíbit, pane ministře, DPH. DPH dělá problémy a víme, že se zvýšením DPH u některých komodit a léků to bude problém pro zdravotnictví.

Souhlasím i s panem profesorem Kostřicí, který tady říkal, že máme sice nastaveno DRG, ale za platby v různých nemocnicích a za stejné diagnózy se platí různě. A to si myslím, že samozřejmě by se mělo změnit, protože toto není správné, když se někde platí za operaci slepého střeva třeba 20 tisíc korun a jinde, ve fakultní nemocnici, 35 tisíc korun. To si myslím, že určitá chyba v systému je a systémovou změnu to potřebuje.

Bylo tady řečeno panem ministrem, státní pojištěnci – on s tím samozřejmě souhlasí, ale nemůže to říct úplně nahlas –, že částka 723 korun je malá. Ale nebyla, pane ministře, tady bych si dovolil vás opravit, ne že nebyla tři roky zvýšena, ale je to šest let. Šest let je částka za státní pojištění 723 korun.

Jinak jsem chtěl říct, že problémy ve zdravotnictví, a to tady bylo také zmíněno, způsobil – a deficity, které jsou v pojišťovně, třeba VZP – IZIP. Chtěl bych říct, že od roku 2002 ČSSD nikdy s IZIPem nesouhlasila, vždycky bylo negativní stanovisko a vždycky proti IZIPu bojovala. Takže šlo to mimo nás. Musíme si také uvědomit, že IZIP není jenom program, ale že IZIP je firma – IZIP, a. s.

A poslední. Mluvílo se zde o Protonovém centru. Samozřejmě, že protonových center není moc v Evropě. Já nevím, jestli jsou tři nebo čtyři.

Znamená to výrazný zásah do hospodaření pojišťoven, i když je to velice efektivní vyšetření a event. léčba v Protonovém centru. A tady se musím zastat zdravotní pojišťovny VZP, že přijala velice správné stanovisko na správné radě a řekla: pokud některý pacient po zvážení odborného konzilia bude tuto léčbu a diagnostiku potřebovat, nechť je v Protonovém centru léčen. Ale smlouvu s nimi zatím podepisovat nebudeme.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A dívám se, jestli ještě někdo chce vystoupit. Prosím, pan poslanec Kostřica.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, já opravdu už jen krátce. Několikrát tady padly věci jako IZIP apod. Já se domnívám, že toto je už ztracená věc, prostě ty peníze, ty finance, které tam byly, jsou ztracené. Myslím si, že tady by spíš měla být nějaká taková naše snaha, aby to v budoucnosti bylo lepší.

Jestli dovolíte, jen takovou vlastní zkušenost. Já už asi dvacet roků pracuji jako přednosta oddělení a kliniky a za tu dobu jsem odhadem jednal s deseti dvanácti řediteli různých nemocnic. A mohu vám říct, to bylo v dřívějších dobách, že každý ředitel nemocnice chtěl stavět a kupovat přístroje, to nebyl žádný problém, ale pokud jste mu řekli, že potřebujete zvýšit úvazek o 0,4, tak to byl problém, to tu nemocnici prostě položí. To neexistuje, to není možné, to je likvidační. To bývalo dřív a myslím si, že i v současné době Ministerstvo zdravotnictví už nějakým způsobem reguluje takovéto neopodstatněné náklady, které samozřejmě jdou nějakým způsobem z balíku peněz určených pro zdravotnictví. Myslím si, že toto je jedna cesta, která by vedla k nějaké úspoře.

A stejně tak, jak se zmínil pan ministr, že je v České republice enormní počet ambulantních specialistů, to je fakt. Ono je to sice krásné, že máte možnost získat ošetření v podstatě kdekoli velmi blízko, ale myslím si, že to číslo, počet ambulantních specialistů je opravdu vysoký. Zejména v mém oboru si myslím, že to je – nechci říct do nebe volající, ale je to opravdu mnohem více, než bychom potřebovali.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Štětinu, který se hlásí do obecné rozpravy.

Poslanec Jiří Štětina: Dobré poledne, vážené kolegyně, kolegové. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo.

Já jsem původně nechtěl vystupovat, protože je nám všem jasné – vám, co tady sedíte čtyři volební období, i nám nováčkům –, že problematika

zdravotnictví se řeší více než dvacet let a nikdo ji nevyřešil. Vždycky to bylo velké politikum. Jsem si vědom toho, že několika svými slovy můžu namíchnout řadu kolegů, kteří sdílejí názor České lékařské komory, který já již nesdílím, protože říkat, že naše zdravotnictví je nekvalitní, že hrozí rozpad a kolaps, tak to není pravda. Ono totiž tomu tak nebylo ani v minulém režimu, protože naše zdravotnictví mělo vždycky velmi solidní úroveň. Já myslím, že jsem už tady o tom několikrát hovořil, takže bych se nerad opakoval.

Já jsem byl velmi zklamán hysterií, kterou byla „počtena“ strana Věci veřejné, když si dovolila souhlasit s elektronickým receptem. Využívám tohoto místa k tomu, abych vysvětlil, proč jsme to schválili a podepsali se pod to. Když se tvořil volební program, resp. prohlášení vlády ke zdravotnictví, tak jsem u toho byl a jednou z podmínek fungování zdravotnictví je elektronizace zdravotnictví. A jenom stručně – elektronická dokumentace, elektronický recept, elektronické aukce. Bez toho se neobejdeme. Já to nebudu dál rozšiřovat, mohl bych tady o tom hovořit dlouho a nebudu.

Ale jenom na závěr. Souhlasím s kolegy z KSČM, kteří říkají, že se ve zdravotnictví tuneluje. Musím říci, že to je pravda a že to není vina pana ministra Hegera, je to vina všech těch, kteří byli před ním. Naopak já mohu z tohoto místa říci, že díky němu se mi podařilo dostat do ruky smlouvy na provozování letecké záchranné služby – to je tunel. Ale vážení kolegové, když tu někdo bude říkat, že se tuneluje, dejme trestní oznámení. Já jsem dal dvě trestní oznámení, která Policie České republiky šetří, a šetří je velmi zodpovědně, ale v tom systému vyšetřování, který tady taky není zaveden za poslední čtyři roky, kdy tady všichni společně sedíme, to je systém, který tady byl vybudován. Takže pojmenujme konkrétně, kdo za to může, a řešme tyto věci a nestrašme, že lidi budou umírat.

A už jenom na závěr. Když někdo nehorázným způsobem říká, že zdravotnická záchranná služba bude kolabovat, protože má dojezdovou dobu dvacet minut, to je nesmysl! Já už jsem to tady taky říkal asi třikrát. Nikdo ze záchranářů si nedovolí vyjet úmyslně se zpožděním. Takže bych už tento argument tady nechtěl slyšet, je to skutečně velké politikum.

Já se omlouvám všem, které jsem namíchl. Nechtěl jsem je namíchnout, ale je potřeba to říct. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Heger chce reagovat. Prosím, pane ministře, můžete.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Já si myslím, že všechny argumenty, které mohly být řečeny pro a proti, řečeny byly. Já si v žádném případě nechci nárokovat nějaké shrnutí nebo poslední slovo, chtěl jsem jenom poděkovat všem, kteří tady vystoupili, protože

zdravotnictví samozřejmě potřebuje velkou pozornost a jsem rád, že se dostalo zase po čase na půdu této slavné Sněmovny.

A dodám už jenom jeden velmi konkrétní fakt, který jsem neřekl, že samozřejmě Ministerstvo zdravotnictví velmi podporuje snahu Všeobecné zdravotní pojišťovny, aby ti pacienti, kteří léčbu v Protonovém centru budou potřebovat, a odhaduje se to na několik málo desítek pacientů maximálně, tak aby samozřejmě ta léčba zaplacená byla.

Tolik z mé strany, děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, to je ještě všechno v rámci obecné rozpravy. Já už tady žádnou další přihlášku nevidím, takže mi dovolu, abych obecnou rozpravu ukončil. Samozřejmě ale teď může přijít slovo pro zpravodaje, event. ještě i pro ministra. Prosím zpravodaje, jsme tedy po obecné rozpravě. Připomínám, že ještě pak bude následovat podrobná rozprava, teď jsme v obecné. Ptám se zpravodaje, jestli chce teď ještě něco shrnout k obecné... (Zpravodaj: Návrh na usnesení.) Tak to až v podrobné. V tom případě, pokud už nechce nikdo vystoupit, ani ministr, ani zpravodaj, se závěrečným slovem, otevírám rozpravu podrobnou a tady dávám slovo zpravodaji panu poslanci Krákorovi.

Prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Dovolte mi, abych jako zmocněný zpravodaj výboru pro zdravotnictví přednesl tento návrh na usnesení: „Výbor pro zdravotnictví doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s výročními zprávami a účetními závěrkami zdravotních pojišťoven za rok 2011.“

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Do podrobné rozpravy se hlásí ještě paní poslankyně Soňa Marková.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Dovolte, abych navrhla doprovodné usnesení k tomuto usnesení: „Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby v průběhu tohoto roku navýšila platbu za státního pojištění o 50 korun.“

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a svolávám všechny poslance. Ještě stále probíhá podrobná rozprava. Není tady zásadní námitka ze strany legislativy k tomu, že by usnesení bylo doprovázeno ještě doprovodným usnesením. Takže v podrobné rozpravě, jak vidím, žádný další návrh nezaznívá, takže můžeme podrobnou rozpravu ukončit.

Poslance jsem přilákal gongem, takže teď nám zbývá vypořádat se s tím, co tady bylo navrženo. Budeme hlasovat o návrzích usnesení. Nejdřív to,

které přednesl pan poslanec Krákora. Nevím, jestli to mám ještě zopakovat? Ne, není třeba, budeme hlasovat.

Takže první bude hlasování o usnesení, které navrhl zpravodaj pan poslanec Krákora.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro toto usnesení, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 74, přihlášeno je 136, pro hlasovalo 62, proti 16. Toto usnesení přijato... (Usnesení přijato nebylo.)

Pan poslanec Gazdík se hlásí.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji si požádat o přestávku na jednání našeho poslaneckého klubu do 13 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tedy mám za to, že v této chvíli probíhá hlasování, a domnívám se, že by bylo korektní hlasování dokončit. Takže já dám... (Připomínka z pléna mimo mikrofon.)

Dobře, tak v tom případě žádný spor není, tady s tím je souhlas, takže bych dokončil ještě hlasování. Ještě je tu návrh vás odhlásit, tomu vyhovím, odhlašuji vás. Prosím, abyste se znovu přihlásili, a budeme hlasovat o návrhu, který přednesla paní poslankyně Soňa Marková, který možná by stálo za to ještě zopakovat, aby všichni věděli, o čem hlasují.

Paní poslankyně, mohla byste to ještě jednou říci? To byl návrh zvýšit platbu na pojištění, ale kdybyste to ještě jednou přesně řekla.

Poslankyně Soňa Marková: Doprovodné usnesení by bylo ve znění: „Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky k tomu, aby navýšila v průběhu tohoto roku platbu za jednoho státního pojištění o 50 korun.“

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je to jasné, každý tedy ví, o čem hlasujeme. Takže budeme hlasovat o tomto usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 75. Přihlášeno je 108, pro hlasovalo 55, proti 49, takže toto bylo přijato. (Potlesk z lavic levice.)

A teď tady byl návrh pana poslance Gazdíka, který žádal o přeru... o přestávku? O něco jste žádal. (Smích v sále.) Vy jste mě o něco žádal. O co to bylo?

Poslanec Petr Gazdík: O přestávku na jednání našeho poslaneckého klubu. Děkuji, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Výborně, přesně to jsem tak... ano. Takže já tedy vyhovím panu poslanci Gazdíkovi, přeruším jednání Sněmovny. Jednání Sněmovny bude pokračovat ve 14.30 a já jenom upozorňuji, že pan premiér není přítomen. Bude to tedy ta zkrácená verze, bez přítomnosti premiéra Petra Nečase.

A ještě tady přečtu, mám tady poslední omluvu pana poslance Lukši, který se omlouvá z dalšího jednání Sněmovny z osobních důvodů.

Takže jednání pokračuje ve 14.30 interpelacemi na premiéra, ovšem ještě jednou připomínám, premiér přítomen nebude, a pak budou pokračovat interpelace na ministry. Přeji vám dobrou chuť.

(Jednání přerušeno v 12.53 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.32 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vážené kolegyně, vážení kolegové, čas začátku našeho odpoledního jednání se naplnil. Bohužel, nemáme tady člena vlády, tak vás poprosím ještě o chvíli strpení, až nějakého nalezneme.

(Po chvíli vchází do sálu ministr Jankovský.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych zahájil dnešní odpolední jednání 52. schůze. Na pořadu máme

107. Ústní interpelace

Jako první budeme projednávat ústní interpelace na premiéra vlády České republiky pana Petra Nečase, který je bohužel z dnešního jednání omluven z pracovních důvodů.

Vylosované pořadí jste obdrželi do svých lavic, takže můžeme přistoupit k první interpelaci, kterou na předsedu vlády Petra Nečase vznáší pan poslanec Václav Zemek ve věci kvalifikačních kritérií pro výkon státních funkcí. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo, pane předsedajícím.

Vzhledem k nepřítomnosti pana premiéra se této interpelace vzdám a příště ji podám znovu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další interpelaci na premiéra vznáší pan kolega Bárta ve věci veřejného zájmu při povolování hazardu. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, je zapotřebí z opozičních lavic strpět a vytrpět, nicméně nevzdat se bez ohledu na nepřítomnost nejenom pana premiéra, ale v zásadě všech ministrů, kterých se dotýká boj Věcí veřejných s hazardem.

Tedy na nepřítomného pana premiéra. Dnes se ptám jménem Věcí veřejných na výklad § 4 správního řádu – pardon, poselství správního řádu dané § 2 odst. 4. Cituji: „Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem, aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikly nedůvodné rozdíly.“

V rámci toho vznáším v souvislosti s hazardem následující otázky:

V čem spatřuje pan premiér veřejný zájem na tom, že ministerstvo povoluje IVT bez diferenciací maximální výše sázek, výher a hodinových proher podle toho, zda je provozován v kasinu, herně nebo v hospodě?

V čem spatřuje veřejný zájem na tom, že ministerstvo povoluje provoz IVT bez limitu hodinové prohry, nebo sice s tímto limitem, ale mnohonásobně vyšším, než stanoví loterijní zákon pro VHP v kasinech?

V čem pan premiér spatřuje veřejný zájem, že ministerstvo povoluje na několik let provoz IVT, které jsou pro hráče mnohem nebezpečnější než klasické výherní hrací přístroje, do míst, kde obce ve své pravomoci neobnovily jednoroční povolení k provozu mnohem méně nebezpečných výherních hracích přístrojů?

V čem spatřuje veřejný zájem na tom, že ministerstvo povoluje IVT s možností maximální výhry na jednu hru deset milionů korun, a to i mimo kasino, když loterijní zákon stanoví pro výherní –

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane kolego, uplynul váš čas. Promiňte.

Poslanec Vít Bárta: Vrátime se k dalším ministrům. Pardon, děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Na vaše byt zkrácené vystoupení vám pan premiér odpoví v zákonné lhůtě.

Dalším interpelujícím na pana předsedu vlády je pan poslanec Václav Klučka ve věci interpelačních sněmovních čtvrtků. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Nestojím tady poprvé s problematikou interpelací a čtvrtčních dnů při jednání Sněmovny.

Pane premiére, dovoluji mi odcitovat ze stenozáznamu dnešní úvodní promluvu pana místopředsedy Zaorálka při zahájení Sněmovny: „Jenom bych chtěl vyhovět panu poslanci Kováčikovi, abych upřesnil ten seznam. Upřesním to v tom, že pan ministr Blažek se omlouvá ze zdravotních důvodů. Pan ministr Tomáš Chalupa se omlouvá, protože je na zahraniční cestě v Bruselu, takže ten se omlouvá, že je v Bruselu. Pak tedy další ministři – všichni udávají pouze pracovní důvody. Takže Petr Nečas, Fiala Petr – ten se omlouvá z odpoledního jednání z pracovních důvodů. Leoš Heger také odpolední jednání – pracovní důvody. Stejně tak Martin Kuba uvádí dnes odpoledne pracovní důvody. Jan Kubice – pracovní důvody. Mlsna Petr – pracovní důvody. Pan ministr Píček také pracovní důvody. Pan ministr Karel Schwarzenberg, který se omlouvá do 12. hodiny – pracovní důvody. Jen uvádím, že jediný ministr Kalousek neuvádí vůbec žádné důvody.“

Pane premiére, je toto normální interpelační den? Je toto den, kdy jedná Sněmovna bez účasti ministrů? Prosím vás pěkně, jste připraven, pane premiére, na to, abyste společně s vedením Sněmovny a vedením Senátu vyjasnil věci kolem čtvrtčních jednání a možnosti poslanců podávat interpelace? Rád bych slyšel vaši odpověď. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Předtím než přednese další interpelaci na pana premiéra pan kolega Votava, tak vás jenom upozorním na to, že pokud interpelace na premiéra Petra Nečase skončí vzhledem k jeho nepřítomnosti dřív, tak začnou dřív i ústní interpelace na ostatní členy vlády.

Doufám, že neřeknu nic proti jednacímu řádu, když si zjednoduším situaci a oznámím všem, kteří i přes nepřítomnost pana premiéra interpelaci vznesou, že je povinností pana premiéra v zákonné lhůtě vám písemně odpovědět. Děkuji.

Pan kolega Votava se svou interpelací ve věci ostrahy sídla NKÚ 1. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Je mi vrcholně trapně, když mám mluvit do zdi a hovořit k panu premiérovi. Já si myslím, že je důležité, že se pan premiér potkává s hejtmany. Zaregistroval jsem, že dneska je tato schůzka avizována, ale myslím si, že termín interpelací by pro něho měl být svatý a že by se interpelací měl účastnit. To se týká i ostatních ministrů. To na úvod.

Chtěl bych pana premiéra interpelovat ve věci ostrahy sídla NKÚ. Vláda

totiž dne 16. ledna 2013 přijala usnesení číslo 37 a navrhuje, aby ze seznamu klíčových státních objektů střežených Policií České republiky byl vyňat NKÚ. Projednávání tohoto materiálu proběhlo celkem nestandardním způsobem. Materiál nebyl předložen ani do připomínkového řízení. Je třeba si uvědomit, že v sídle NKÚ se kromě prezidenta NKÚ, viceprezidenta NKÚ, poslanců, senátorů atd. pohybuje řada dalších ústavních činitelů, vrcholných představitelů resortů, představitelů cizích států atd. Je samozřejmě také v sídle NKÚ v souladu se zákonem o ochraně utajovaných informací umístěna zabezpečená oblast stupně utajení. Tajné registry utajovaných dokumentů NATO, Evropské unie a vládní utajené spojení, které vyžadují zvýšené nároky na ostrahu objektu. Za této situace lze pokládat za zvýšené míry rizika již tu skutečnost, že by ochrana objektu měla být namísto Policií České republiky vykonávána např. bezpečnostní agenturou. Argumentováno je úsporami, úsporami ve výši 19,3 milionu korun, které by uspořilo Ministerstvo vnitra, ale je třeba si uvědomit, že ty samé náklady bude muset vynaložit, pokud by měla ostrahu provádět bezpečnostní agentura, bude muset vynaložit NKÚ. Ty prostředky jdou z levé kapsy do pravé naprosto nesmyslně.

Kontrolní výbor přijal v tomto duchu i usnesení, kdy důrazně žádá ministra vnitra, aby ostraha sídla Nejvyššího kontrolního úřadu byla nadále zajišťována příslušníky ochranné služby Policie České republiky. Žádám vás tedy, pane premiére, abyste zaujal k tomuto stanovisko, a očekávám vaše vyjádření, byť bude písemné, byť je možná zpracuje nějaký úředník, který to jenom podepíše. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Dalším interpelujícím je pan poslanec Antonín Sedla, který interpeluje pana premiéra ve věci personálních turbulencí na Ministerstvu obrany. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, osobně jsem rád, že Ministerstvo obrany bude mít konečně ministra, který se resortu bude moci věnovat na sto procent. Ale dnes opravdu nechci hodnotit nově jmenovaného pana ministra.

Vy jste v prosinci minulého roku jmenoval ministryni Karolínu Peake. Byl jsem to já, který jediný na půdě Poslanecké sněmovny vyslovil pochybnosti týkající se bezpečnostního rizika v její osobě. Přestože byla po osmi dnech odvolána, stále nebyly zveřejněny důvody pro její odvolání. Proto se ptám, pane premiére, jaké důvody vás vedly ke jmenování Karolíny Peake ministryní obrany a zejména jaké důvody vás, pane premiére, vedly k jejímu odvolání.

Pane premiére, doslechl jsem se, že emisáři našeho koaličního partne-

ra LIDEM objížděli ještě před jmenováním paní exministrny zbrojařské podniky a zjišťovali, co by mohla naše armáda, resp. Ministerstvo obrany nakoupit. Chci se zeptat, zda se k vám tyto informace dostaly také. Jako bývalý ministr obrany jistě víte, že resortu obrany scházejí peníze a že kapitola 307 je dlouhodobě podfinancována. Chci se zeptat, zda je, či není pravdou, že paní exministrny Peake v průběhu svého krátkého působení na Ministerstvu obrany zrušila rezervní fond tohoto ministerstva, který činil 85 milionů korun. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Dalším interpelujícím je pan kolega Jiří Paroubek, který interpeluje premiéra ve věci odpovědnosti za škodu způsobenou orgánem veřejné správy.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, zhruba před rokem, v květnu 2012, Poslanecká sněmovna zamítla v prvním čtení návrh novely zákona číslo 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou orgánem veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Návrh předložila skupina poslanců za TOP 09 a týkal se, zjednodušeně řečeno, povinnosti státu vymáhat po úředních osobách a územních celcích škodu, kterou způsobily. Rok se s rokem málem sešel, ale od té doby se na tomto poli vůbec nic nestalo. Vláda tehdy nesouhlasila s předloženým návrhem novely zákona s tím, že je připravován vládní návrh, který má za cíl řešit v zásadě stejnou problematiku. V nesouhlasném stanovisku vláda uvedla, že – cituji – připravovaný vládní návrh zákona, který je v současné době projednáván v připomínkovém řízení, by se této problematice měl věnovat komplexně. Táhne se tedy, kde tento návrh zákona je a v jaké fázi se vůbec tento zákonodárný proces nachází.

Zajímalo by mě dále, jak je nakládáno s kontrolními závěry Nejvyššího kontrolního úřadu, které vláda projednává. Konkrétně pak, kolik z nich bylo například za minulý rok vládou či jednotlivými ministerstvy či dalšími ústředními orgány státní správy postoupeno coby podnět orgánům činným v trestním řízení a zda je po konkrétních odpovědných osobách vymáhána způsobená škoda v případech, kdy NKÚ konstatoval porušení právních předpisů a vznik škody.

Dále bych rád znal informace o tom, od kolika odpovědných úředních osob, resp. územních celků, byla například za minulý rok vymáhána v regresních řízeních škoda, kterou způsobily rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem ve smyslu § 16 zákona číslo 82/1998 Sb.

Děkuji vám, vážený pane předsedo vlády, toho času nepřítomný, za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Dalším interpelu-

jícím je pan poslanec Ivan Ohlídál, který interpeluje premiéra ve věci růstu chudoby v České republice. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený nepřítomný pane premiére, již v minulosti jsem vás minimálně jedenkrát interpeloval na téma, které souvisí s názvem mé interpelace, to znamená s růstem chudoby v České republice. Tento jev se zvýraznil zvláště po počátku tohoto kalendářního roku. Já se s ním setkávám při svých kontaktech s občany například v rámci svých poslaneckých dnů v regionu, v regionu hodonínského okresu.

Já bych poprosil paní ministryni Müllerovou, kdyby mě nerušila. Buďte tak hodná.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Já myslím, že kolega už si to uvědomil. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Takže já bych pokračoval. Setkávám se s případy nezaměstnaných, s případy matek samoživitelek, které se dostávají do naprosto neřešitelné situace, kdy jim scházejí prostředky na základní živobytí, například na jídlo, na krytí nájemného.

Setkávám se tam s případy tělesně postižených, kterým byly sníženy dávky a kteří se dostávají do obdobné situace. Někteří z nich jsou exekutory prakticky zruinováni, jiní jsou vystěhováváni ze svých bytů.

Vy jste mi posledně odpověděl, že můžeme být v podstatě spokojeni, že v České republice je chudoba relativně nízká. Bohužel, možná to tak platí ve smyslu absolutním, ale ten trend je naprosto úžasný. Nárůst chudoby je opravdu extrémní. Jenom fakt, že 200 tisíc dětí existuje v rodinách pod hranicí chudoby, by měl být alarmující. Proto si vás, vážený pane premiére, dovoluji požádat, abyste v tomto směru se svou asociální vládou učinil nějaké změny. Už jenom proto, že jsem přesvědčen, že jednou se budete možná nejen politicky za působení svoje i své vlády zodpovídat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Další interpelaci vznáší pan poslanec Petr Zgarba na premiéra Petra Nečase ve věci převodu prostředků z programu POV. Prosím, pane kolego.

Poslanec Petr Zgarba: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já jsem se chtěl dotázat pana premiéra na důvod a motivaci, jakou měl při posledním jednání Rady Evropy, kde jako zástupce jediné země požádal a nechal si odsouhlasit převod 300 mil. eur

na budoucí plánovací období z Programu rozvoje venkova někam jinam. Je to tedy zarážející z mnoha důvodů. Zkusím uvést alespoň některé.

Obecně je známo, že ministerstva jako životní prostředí, doprava, školství a řada dalších, která nečerpají a neumějí nastavit korektní podmínky pro žadatele ať ze státního sektoru, anebo z privátního tak, aby mohly být zdroje rozumně proinvestovány a využity na území České republiky. Samozřejmě tento problém v době krize nebo hospodářské recese se v České republice násobí a o to víc je to nepochopitelné, že současná vláda má motiv, nebo si v rámci vládního prohlášení dala do vínku, že bude podporovat a rozvíjet všechny tyto činnosti.

Mně jako řadě kolegů z této Sněmovny, stejně jako podnikatelům v zemědělství a na venkově je zcela nepochopitelné za situace, kdy bývalý předstupní program SAPARD, který byl čerpán před vstupem naší republiky do Evropské unie tuším v rozsahu asi 118 nebo 120 % z možného v té době vlády sociální demokracie, i z národních prostředků vcelku korektně přidali vyšší sumu prostředků tak, aby byly podnikatelské a modernizační aktivity na našem venkově podpořeny. Stejně tak víme... (Předsedající: Váš čas, pane poslanče!) Stejně tak víme všichni, že v současné době Program obnovy venkova je čerpán, řekl bych, korektně, bez jakýchkoli skandálů, a je využíván k modernizacím. Proto je mi nepochopitelné, proč si česká vláda nebo zástupce České republiky jako jediný ze 27 zemí dovolil udělat přesun zdrojů. Otázka je kam a z jakých důvodů. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším interpelujícím je pan poslanec Miroslav Váňa, který interpeluje premiéra ve věci kroků vlády. Prosím.

Poslanec Miroslav Váňa: Děkuji. Vážený nepřítomný pane premiére, já se vás chci zeptat, proč kroky vaší vlády jsou namířeny proti obyčejným lidem, proč jsou namířeny zejména proti pracujícím, proti mladým rodinám, proti nezaměstnaným. Vaše vláda měla být vládou reformní. Vaše vláda měla být vládou protikorupční. Ale ve skutečnosti to není ani protikorupční vláda ani proreformní vláda. Je to vláda plná skandálů, zmatků a chaosu. Vláda sama doplatila na svoji snahu tady v parlamentu opozici zavřít ústa. Vláda o svých reformních krocích, které se smršly pouze do výdajových škrťů, neinformovala odbornou veřejnost, odbory a už vůbec ne opozici. Sněmovnou protlačila většinu zákonů v kvapíku a v hrozném chaotickém chvatu. Drtivé a rozhodující zákony, rozhodující a důležité zákony byly protlačeny Sněmovnou v režimu legislativní nouze. Tento vynucený kvapík se ale, nepřítomný pane premiére, vymstil vám a vaší vládě. Ukázalo se velmi brzy, že reformy, které vaše vláda veřejnosti předložila, nevycházely z kvalifikovaných propočtů, z analýz, z

objektivních odhadů. Naopak se ukázalo, že reformy byly doslova vystřeleny od boku, bez úvah, bez rozmyslu, bez analýz. A tak se ukázalo, že drtivá většina opatření škodí široké veřejnosti. (Předsedající: Váš čas uplynul, pane poslanče.) Pane premiére, zdá se vám tento stav býti normální a prospěšný pro lidi?

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. O další interpelaci poprosím pana kolegu Šincla, který interpeluje premiéra ve věci neuvěřitelného zadlužení České republiky. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Původně jsem se chtěl pana premiéra zeptat na to, jak je to možné, že i přes jeho vzletná slova o rozpočtové odpovědnosti za jeho vlády nastoupal veřejný dluh České republiky až na neuvěřitelných 1,76 bil. českých korun, což je v současné chvíli téměř 46 % namísto 28 % hrubého domácího produktu v roce 2006, kdy vládla sociální demokracie. Ale jako obvykle pan premiér se zase omluvil a zase nepřišel. Asi se bojí. Bojí se nepříjemných otázek, na které by musel odpovídat a zodpovídat se tady před Poslaneckou sněmovnou. Podle mého názoru vědomě porušuje své povinnosti vyplývající ze zákona o jednacím řádu, které se týkají interpelací. Systémově se vyhýbá této své povinnosti tím, že si své tzv. neodkladné jednání domlouvá zrovna na čas ústních interpelací. Je to opravdu nedůstojné.

Z tohoto důvodu nebudu pokračovat ve své interpelaci a počkám si na dobu, kdy se pan premiér přestane vyhýbat ústním interpelacím. Moc tomu sice na základě svých dosavadních zkušeností nevěřím, ale snad, snad tato doba někdy přijde. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Další interpelaci vznáší pan kolega Václav Votava ve věci ostrahy sídla NKÚ. Je to zřejmě pokračování, pane kolego.

Dříve než začnete mluvit, ještě bych uvedl dvě omluvy, které jsem dostal teď na stůl, a je to omluva paní ministryně Hanákové, která se omlouvá od 16 hodin z pracovních důvodů, a omluva pana ministra Kamila Jankovského, který se omlouvá z odpoledního jednání od 16.30 z důvodu pracovních povinností. Děkuji.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Bohužel já jsem se na ten svůj první dotaz nedočkal přímé reakce, protože pan premiér tady zase není, takže asi nemá cenu, abych v tom pokračovat a vznášel další. Očekávám tedy, že od něho dostanu písemné vyjádření. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. A dalším interpelujícím je opět pan poslanec Váňa, který vznáší interpelaci na premiéra ve věci arogance moci.

Poslanec Miroslav Váňa: Arogance moci. Víte, pane premiére, ono by se dalo říci, že je to pořád dokola, že je to neustále stejné. Vy lidem slibujete, slibujete, slibujete, ale nic z toho neplníte. Dříve vaše ODS uzavřela smlouvu s voliči, slib nezvyšování daní. A skutečnost? Daně se snížily. Ano, snížily, ale jenom těm nejbohatším. Ročně jste vytunelovali, pane premiére, příjmy státního rozpočtu o 140 mld. korun, kde vaše ODS to nacpala do kapes těm nejbohatším a zavedla zde pravidlo – aby bohatí mohli bohatnout, musí chudí chudnout a musí chudnout střední vrstvy občanů. Střední třídu, pane premiére, vaše vláda důsledně a trpělivě vymazává z povrchu zemského.

Vážený pane premiére, dnes slyšíme nárek vaší vlády, že nám chybějí peníze v rozpočtu. Ale byla to vláda ODS, která nacpala do kapes tyto miliardy těm nejbohatším. Vláda dnes tahá peníze z kapes občanů, z kapes pracujících, z kapes samozivitelů a samozivitelů, z kapes studentů, z kapes mladých rodin. Pane nepřítomný premiére, více než 112 tisíc vícepočetných rodin vaše vláda posílá na hranici chudoby. Plné dvě třetiny důchodců se pohybují se svým skromným důchodem v pásmu chudoby. Minimální mzda je u nás nižší než v Turecku. Je to 289 eur neboli 8 tisíc korun. (Předsedající: Váš čas, pane poslanče, uplynul.)

Zadluženost rodin převyšuje bilion korun. Jste s tímto stavem, pane premiére, vážně spokojen?

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším interpelujícím je pan kolega Václav Klučka, který interpeluje pana premiéra ve věci nezaměstnanosti v České republice. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Pane premiére, počet lidí bez práce v únoru dosáhl dalšího smutného historického rekordu. Vláda se snaží občanům namluvit, že za 593 tisíc nezaměstnaných může ekonomická situace v Evropě. To ale není celá pravda. Jistě, naše země je závislá na exportu a podléhá vnějším vlivům, ale současná katastrofální nezaměstnanost byla z velké části ovlivněna chybami domácí politiky. První příčinou je naprosto chybné nastavení hospodářské politiky vaší vlády. Aktualizováno bylo snížení ročního schodku státního rozpočtu ber kde ber. Vláda plošně škrtala, zvyšovala DPH, krátila peníze na investice, mzdy i důchody. To podkopalo domácí poptávku a prodloužilo hospodářskou recesi. A protože vládu zaměstnanost nezajímá, není ochotna zapojit do jejího snižování ani peníze z Evropské unie.

Během příštích dvou let tak pravděpodobně propadne zcela bez užitku obrovská částka ve výši 100 mld. korun.

Následky jsou hrozné, pane premiére. Já vám chci položit otázku. Vaše vláda už dlouho vládnout nebude. Co míníte s nezaměstnaností do konce svého funkčního období udělat? Děkuju vám za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Můžeme přistoupit k interpelaci pana kolegy Antonína Sedla, který premiéra interpeluje ve věci anonymních akcí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný předseda vlády, podle analýzy České kapitálové informační agentury více jak 96 %, to je 24 151 firem, vydalo akcie v listinné podobě. Z tohoto počtu ovšem 53,5 %, tj. 13 411 podniků, preferuje anonymní vlastníky tuzemských akciových společností. Vaše vláda si, pane premiére, jako jeden z cílů dala do vínků boj proti korupci. Podle Transparency International a řady ekonomů je velkým problémem právě vydávání listinných akcií na majitele, chcete-li doručitele, zejména z důvodu transparentnosti vlastnických vztahů, zamezení střetu zájmu politiků či omezení možného korupčního chování. Sociální demokraté se několikrát snažili zrušit tyto anonymní akcie, či alespoň omezit přístup firem s akciemi na doručitele k veřejným zakázkám.

Proto se ptám, pane premiére, kdy vaše vláda konečně předloží kvalitní návrh zákona, který zamezí netransparentním vlastnickým vztahům. Zákona, který omezí možnou korupci při veřejných a státních zakázkách.

Pane premiére, v Evropské unii začala debata o omezení takzvaných daňových rájů, protože slovy ministerského předsedy Velké Británie Camerona, daně se prostě platit musí. Naše státní pokladna je téměř prázdná a pan ministr financí není schopen vybírat daně a mnohé firmy odvádějí své zisky z této země do zemí s téměř nulovými daněmi. Proto se vás ptám: Připojí se Česká republika k oprávněnému tažení Evropské unie proti daňovým rájům? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Přistoupíme k další interpelaci, kterou vznáší opět pan poslanec Váňa ve věci vláda se mstí lidem.

Poslanec Miroslav Váňa: Vážený nepřítomný pane premiére, vaše vláda se opravdu mstí lidem. Trestá občany, ty, kteří nic nezavinili. Trestá je za to, že zde je dluh veřejných financí. Že zde je státní dluh. Lidé ale Českou republiku nezadlužili. Lidé nebyli u kořenů státního dluhu. Kořeny státního dluhu spočívají v loupeživé privatizaci státního majetku. Byla to

jedna velká loupež za bílého dne. Hodnota státního majetku vložená do velké privatizace přesahovala částku bilionu korun. 650 mld bylo rozkradeno. Dalších 600 miliard bylo rozkradeno v podobě podvodně poskytnutých nekrytých úvěrů. A to jsou základní stavební kameny státního dluhu. U toho lidé nebyli. U toho byla ODS. Byla u toho ta samá ODS, která v podobě Topolánkovy vlády vytunelovala příjmy rozpočtu ročně o 140 miliard korun. Teď je to opět ODS plus TOP 09, která trestá nevinné. Teď je to opět ODS, která bere ke zodpovědnosti nepravého viníka. Lidé tady nic neukradli a lidé tento stát nezadlužili. Vláda chce dnes vytlouct peníze z rodin s dětmi, ze seniorů, ze studentů. Vláda výrazně zhoršuje život našich důchodců. Důchodcům zmrazuje jejich důchody – (Předsedající: Váš čas, pane poslanče.)

Vážený pane premiére, myslíte si, že to je cesta správným směrem?

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím pana poslance, pana kolegu Antonína Sedu k přednesení interpelace ve věci rozpočtové politiky vlády. Prosím.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, nikdo nezpochybňuje nutnost šetřit a postupně snižovat schodky státních a veřejných rozpočtů. Nicméně makroekonomická politika je velmi citlivá na neuvážené rozpočtové kroky vlády. Vaší modlou je snížení deficitu veřejných výdajů, a tak vaše vláda na jedné straně neustále zvyšuje daně a na druhé straně neustále škrtá a podvazuje koupěschopnou poptávku.

Řada světových i našich ekonomů varuje před rychlostí úspor a nerealizací prorůstových opatření. Například nositel Nobelovy ceny za ekonomii Joseph Stiglitz varuje Evropu, že to s úsporami přehání a že se řítí do druhé recese.

Vážený pane premiére, podle údajů Českého statistického úřadu se stavební výroba v lednu meziročně snížila o 9,3 % a průmyslová výroba klesla o 4,1 %. Tato stále se opakující červená čísla potvrzují skutečnost, že vámi prosazovaná rozpočtová politika je chybná. Nedaří se vám vybírat daně, nedaří se vám čerpat evropské fondy, dokonce se vám nedaří dosahovat ani plánované výše schodku státního rozpočtu. Uvědomujete si, pane premiére, že demokracie snesou pouze omezenou míru škrťů? A že neexistuje příklad, že by nemocnou zemi vyléčilo krácení mezd, důchodů a sociálních služeb? A máte prosím informace, že se k tomu varování ekonomů připojuje i mezinárodní organizace OECD, kterou se tak často zaštiťujete?

Vážený pane premiére, poslední ekonomický vývoj ukazuje, že šetřit a š-

krtat nebude stačit a že naopak škrty mohou novou krizi vyvolat. Sice prostor pro úspory stále existuje, ale nejde je dělat pouze účetně a je nutno hledat křehkou rovnováhu mezi úsporami a růstem, protože bez nastartování růstu české ekonomiky problémy země nevyřešíme. Nemyslíte si, pane premiére, že namísto dogmatického velmi rychlého snižování deficitů je nutno zajistit fiskální udržitelnost a konkurenceschopnost naší země?

Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Proč blokuje práci Sněmovny, pane premiére? To je téma již čtvrté interpelace pana poslance Miroslava Váňa. Prosím, pane kolego.

Poslanec Miroslav Váňa: Ano, pane nepřítomný premiére, já bych od vás rád obdržel odpověď na otázku, proč vaši poslanci blokují práci Sněmovny. Proč vaši poslanci podvádí? Proč vaši poslanci švindlují? Proč vaši poslanci, když jich hrstka přijde do práce, takové torzo, proč když má dolehnout k jejich sluchu hlas kritiky opozice, proč se najednou začnou hlásit, že se chtějí vypnout, fyzicky jsou zde přítomni, přes techniku se sníží kvorum a Sněmovna přestává být usnášeníschopná, Sněmovna nemůže jednat a tito poslanci, kteří podvádí, zablokují jednání Sněmovny?

Já se chci zeptat, pane premiére, jestli si myslíte, že všem lidem stihnete strčit roubík do úst. Myslíte si, že všem lidem strčíte roubík do úst, abyste ústa zacpal, abyste neslyšel kritiku? Já si myslím, že to nemůžete stihnout. A proto se vás ptám a předpokládám, že vaši poslanci jsou elitou vaší strany, proč ta elita vaší strany, která zde sedí, se chová tak, jak se chová. Víte, já si myslím, že to nejlépe ocení lidé ve volbách. A jak je známo, vám a vaší straně se teď moc nedaří a možná byste se měli zamyslet, jestli k tomu nepřispívá i chování některých vašich poslanců. (Předsedající upozorňuje na uplynutí času.)

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Také děkuji. Poslední interpelaci ve vylosovaném pořadí vznesl opět pan kolega Antonín Sedá ve věci odměn. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane předsedo vlády, vaše vláda se tváří jako vláda rozpočtové odpovědnosti, zároveň se však chová velmi asocíálně. Lidé vaší vládě nedůvěřují, protože vidí obrovskou nespravedlnost. Příkladem mohou být vyplácené odměny na ministerstvech i na Úřadu vlády. Sdělovací prostředky sestavily žebříček nejlépe placených ministerských náměstků s pomocí zákona o svobodném přístupu k informacím. Například bývalý

náměstek ministra práce a sociálních věcí dostal za devět měsíců odměnu 335 tis. korun, náměstek ministra financí za jedenáct měsíců 330 tis. korun a náměstek ministra vnitra za dvanáct měsíců 300 tis. korun.

Vážený pane premiére, nicméně navzdory rozsudkům Nejvyššího soudu řada ministrů tají jména odměněných náměstků. Například takto činí Petr Bendl, Kamil Jankovský či Karel Schwarzenberg. Také vy sám tajíte nejen jména, ale i odměny, které jste na Úřadu vlády udělil. Pane premiére, přece není nic jednoduššího než jakékoliv odměny před veřejností zdůvodnit. Transparentnost v odměňování je nedílnou součástí boje proti korupci. Proto se ptám, kdy konečně, pane premiére, vy sám a vaši ministři zveřejníte a odůvodníte výši odměn se jmény odměněných.

Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Tím jsme vyčerpali ústní interpelace na premiéra vlády Petra Nečase, který je bohužel omluven, takže jenom znovu připomenu, že vám všem, kteří jste vážili tuto snahu, je pan premiér povinen odpovědět v zákonné lhůtě 30 dnů.

Můžeme přistoupit k interpelacím na ostatní členy vlády. Pořadí bylo vylosováno za účasti ověřovatelů. Jejich pořadí jste obdrželi do lavic. Jako první byl vylosován pan kolega Zgarba, který interpeluje ministra zemědělství Petra Bendla ve věci národní dotace na rok 2013. Pana kolegu Zgarbu tady nevidím.... Vidím, takže máte prostor, pane kolego, pro vaši první interpelaci.

Poslanec Petr Zgarba: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Omlouvám se za to, že jsem se chvíli zdržel.

Mé téma interpelace jsou národní dotace v rámci kapitoly Ministerstva zemědělství do sektoru potravinářství a zemědělství v České republice.

Obecně je známo, že díky tomuto titulu se dlouhodobě dozadu posledních šest, možná i deset let poskytovaly podpory na udržování plemenné knihy, kontrolu užitkovosti hospodářských zvířat, pojištění zemědělských plodin, eventuálně zemědělských zvířat a chovných zvířat a řadu jiných instrumentů, kterými ministr obecně stimuluje podnikatelské prostředí k tomu, aby na území České republiky nebo v České republice každá potravina, která se vyrábí k lidské spotřebě, konzumu – a je jedno, jestli je to živočišného, či rostlinného původu – byla dohledatelná, její původ, adresa až po konkrétní zvíře a stáj, odkud tento materiál pochází. Bohužel v letošním roce, teď řeknu jenom rámcově, protože čísla si přesně nepamatuji, například na kontrolu užitkovosti a udržování genofondů hospodářských zvířat se v minulosti poskytovalo řádově 180 mil. korun, dochází ke krácení, a teď podotýkám, že nemám materiál u sebe, řádově asi na 80 až 90 mil. korun, což je víc než o 50 %. Stejně tak bych mohl říct k podpoře pro pojištění chovných stád

zemědělských zvířat, že se v minulých deseti letech pohybovala řádově až do 50 % nebo mezi 40 a 50 % z pojistné částky. V loňském roce už v tomto titulu v tomto sektoru bylo vyplaceno pouze 17 % z pojistné částky a teď je otázkou, jaká výše bude v letošním roce.

Ať celé to povídání zkrátím, v současné době je v podstatě z několika důvodů nelogické, alespoň ze dvou důvodů, to, co podniká Ministerstvo zemědělství. (Předsedající upozorňuje na uplynutí času.) Za prvé systematicky pracuje, aby se zhoršila dohledatelnost jakékoliv potraviny vyrobené u nás na českém území, a za druhé v rozporu mezi proklamací, kde hovoří současné vedení ministerstva o podpoře chovatelů skotu, prasat a drůbeže, tak se v těchto sektorech krátí nejvíc. Nerozumím tomu a byl bych rád, aby nám to pan ministr vysvětlil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím o odpověď pana ministra Petra Bendla. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající.

Dámy a pánové, já jsem tomu moc nerozuměl, přiznám se. Interpelace měla být na národní dotace na rok 2013, ale pak se tady pan poslanec Zgarba zmiňuje o dohledatelnosti potravin. To jsou trošku odlišné věci, které spolu ne příliš souvisí.

Ke krácení chovatelů, respektive krácení výdajů na dobytek a podobně. Možná by si pan exministr měl vzpomenout na dobu, kdy byl ministrem, kdy nastavovali pravidla fungování českého zemědělství a potravinářství. Mohl bych mu připomenout, že je velká škoda – a dnešní zemědělci na to doplácí –, že se nevěnovali právě živočišné výrobě, že orientovali podporu především na rostlináře. A dneska z toho máme logicky zájem našich zemědělců, protože se musí chovat ekonomicky. A aby pěstovali nepotraviny, technické plodiny apod., a aby se živili tím, že budou krmit bioplynky a různé kotelny – budou pro ně „pěstovat“ pelety místo toho, aby živili dobytek a dělali všechno pro to, aby na vesnicích zůstala pracovní síla a aby tam byl důvod zaměstnávat lidi, aby tam byl důvod, aby tam dobytek zůstal.

Zaplaťpánbůh, situace se mění. I současná politická reprezentace ve své většině, a i nevládní organizace v téhle věci nás podporují v tom, abychom do budoucna orientovali finanční podpory právě do oblasti živočišné výroby, protože jak známo, dobytek potřebuje lidskou práci. A ta nám na venkově a na vesnicích opravdu chybí. Potřebujeme motivaci pro mladé lidi, aby za prací na venkov šli a aby na venkově zůstávali.

Ptá-li se pan poslanec Zgarba na národní dotace, pak musí vědět, že jsou několikeroho typu. Některé národní dotace už skončily, protože doplňovaly takzvané evropské peníze. A tam jsme v součtu top-upu a ev-

ropských peněz částku pro zemědělce vždycky navyšovali. Je rok od roku větší a je to možné doložit černé na bílém. A co se týká dotací, o kterých mluvil, například na genofondy, ale týká se to i třeba podpory včelařům, které poskytujeme, týká se to námi zavedeného tzv. nákazového fondu, který jediný se věnuje záchraně vepřového u nás, a podpory odchovu se-lat – tak tyto peníze jsou zatím kryty do poloviny roku. A počítáme s tím, že od 30. 6. k tomu navýšení dojde právě z prostředků tzv. Státního pozemkového úřadu tak, jak to bývalo každý rok, ve druhé polovině letošního roku. A výdaje, které jsou s tím spojeny, a dotační tituly, které jsou s tím spojeny, budou dokryty v této podobě. Tudiž genofond ani ostatní o nic nepřijdou.

Ti, co o něco přijdou – a to jsem říkal zemědělskému sektoru velmi otevřeně, že budeme na úkor podpor zemědělců krátit takové ty výdaje na poradenské firmy apod., které byly velmi rozbujele. Myslím si, že je potřeba ty prostředky dát především zemědělcům. A pokud zemědělci budou chtít, aby jim někdo s něčím pomohl a poradil, pak si to z prostředků, které dostanou, sami rádi zaplatí. Nechceme to dělat skrze organizace, které za každou cenu chtějí někomu radit, aby se na tom přizpůsobily ze státních peněz apod.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Máte doplňující otázku, pane poslanče? Minuta je vaše.

Poslanec Petr Zgarba: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Pane ministře, omlouvám se, pokud jsem nebyl pochopen. Co se týče kontroly užítkovosti a plemenné knihy, o tom jsem tady hovořil pouze z toho důvodu, že kontrola užítkovosti a evidence zvířat úzce spolu souvisí a souvisí s tou dohledatelností. Jinak v podstatě tolik k tomu.

Rád jsem slyšel to, že předpokládáte, a věřím tomu, že to bude pravdou, že se alespoň v sektorech, které podporují chov zvířat neboli takzvané v živočišné výrobě do konce roku nebo v pololetí letošního roku dorovnají národní podpory. A já vážně jsem interpelaci směřoval pouze do našich národních dotačních titulů. To je ten původní rozsah 1 mld. 200 mil., dneska asi 600 mil. Já jsem nechtěl hovořit šířeji. Jsem rád, že to bude dorovnáno.

A jen bych chtěl připomenout to, že za posledních deset let neustále ubývá, a je jedno, jestli to jsou prasata, skot – prostě chovatelé nejenom že nemají optimální podmínky, ale díky dotačním podporám, které jsou směřovány do oblasti mulčování, chcete-li (upozornění na čas), krajiny či jiných nevýrobních sektorů jsou výrazně vyšší než podpory do výroby, což není úplně správné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pan ministr ještě bude reagovat v čase dvou minut.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Já bych vás, pane poslanče, chtěl prostřednictvím pana předsedajícího ujistit, že v oblasti hovězího dobytka, a to jak krav s produkcí mléka, tak masných krav, jsme na tom velmi slušně. Naše produkce je větší, než Česká republika spotřebovává. Jsme zhruba na 120 procentech, takže není pravdou, že bychom na tom byli nějak špatně. Co se týká vepřového, ano, to je pravda. Bohužel jsme si v minulosti nenastavili ta pravidla tak, abychom tady dobytek podrželi. Poslední dva roky existuje něco jako nákazový fond, který přispívá právě našemu, řeknu citlivému, sektoru, tomu, abychom zachránili to, co se ještě zachránit dá. Poslední statistická čísla ukazují, že se množství vepřového v České republice odrazilo ode dna a je ho více.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Přistoupíme k další interpelaci, kterou vznáší pan kolega Ivan Ohlídál na ministra dopravy Zbyňka Stanjuru ve věci závažných nedostatků v železniční dopravě. Prosím.

Poslanec Ivan Ohlídál: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Ano, je to marné, je to marné, je to marné. Prostě ministři nás naprosto, co se týče interpelací, ignorují. Já jsem chtěl interpelovat pana ministra Stanjuru – i když musím uznat, že snad jako jediný se rozumným způsobem omluvil – ve věci, která se týká zásadních a primitivních zároven nedostatků v železniční dopravě provozované Českými drahami. Chtěl jsem diskutovat to, že vedení těchto drah je opravdu královsky placeno. Opravdu královsky placeno. Generální ředitel, nebo jak se nazývá jeho funkce, pan Žaluda má měsíční plat, který se rovná platu několika, možná deseti poslanců, a nedokáže zajistit, aby ty nejzákladnější povinnosti jeho zaměstnanci plnili. To, aby například když je zimní období, se ve vlacích topilo. A jiné maličkosti.

No, v této chvíli jsem si vzpomněl na jednoho svého známého, se kterým jsem nedávno hovořil a který špatně spává, a tak se občas dívá na televizi v noci, když dávají přenos z tohoto parlamentu, z jednání této Sněmovny. A řekl mi: Já když se tam na vás dívám, si myslím, že jste blázní. Hovoříte do zdi. Hovoříte s někým, kdo tam není. Já jsem se mu snažil vysvětlit, že blázní nejsme, ale že prostě ministři na to kašlou. A on mi na to odpověděl: Tak je kopněte někam. Já jsem říkal: To je těžké, většinu těch poslanců to vyhovuje tak. Myslel jsem tím poslance koalice.

Takže já nebudu dělat dále blázna a poděkuju vám za pozornost a od mikrofonu se vzdám. A snad někdy se dočkám toho, že do konce období

přijde pan premiér na interpelace a že se mně stane také, že i nějaký ministr v rámci interpelace se mnou bude diskutovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Další interpelace patří panu kolegovi Neubauerovi, který interpeluje rovněž pana ministra Stanjuru ve věci dokončení R35. Prosím, pane kolego.

Poslanec Václav Neubauer: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný ministře, jsem velmi rád, že jste po svém nástupu do funkce ministra uvedl, že vaší prioritou bude mimo jiné výstavba R35, tedy dokončení úseku mezi Hradcem Králové a Mohelnicí. Neexistencí této části komunikace trpí zejména lidé v obcích ležících na současné silnici I/35. S postupnou dostavbou dalších úseků R35 zároveň vzrůstá atraktivita této silnice jako spojení středních a východních Čech se střední a severní Moravou, a tím dochází k dalšímu nárůstu dopravního zatížení na stávající trase. Realizaci této stavby by se také značně odlehčilo jistě přetížené dálnici D1.

V souvislosti s dokončením R35 je velmi důležité připravit k realizaci další velmi rizikový úsek, a to R43 mezi Brnem a napojením na komunikaci R35 v Moravské Třebové. Rychlostní silnice R43 se začala stavět jako součást jedné z prvních dálnic na našem území ještě v době druhé světové války. V zájmu zejména aktivní pomoci při řešení problematiky související s přípravou výstavby této komunikace bylo založeno v souladu se stanovami sdružení, které uplatňuje zájmy členů na progresivním řešení dopravní problematiky Jihomoravského a Pardubického kraje v návaznosti na celorepublikovou dálniční síť. V poslední době jsou členové sdružení značně znepokojeni celkovým postupem přípravy, zejména potom zdoluhavým zpracováváním investičních záměrů, tolik potřebných průzkumů apod., tedy podkladů pro vypracování dokumentace. Bohužel i přes několikrát intervence se nedostává finančních prostředků na tolik důležitou přípravu realizace stavby R43.

Proto se ptám, vážený pane ministře, jak je připraven zejména úsek výstavby R35 Mohelnice – Moravská Třebová a co Ministerstvo dopravy udělá pro urychlení přípravy dokumentace pro výstavbu R43. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan ministr Stanjura vám písemně odpoví na vaši interpelaci.

Další interpelace patří panu poslanci Martinu Vackovi, který interpeluje rovněž pana ministra dopravy ve věci Baťova kanálu. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Martin Vacek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, v minulých dnech jsem od voliče ze svého volebního Zlínského kraje obdržel velmi znepokojující informaci, která mě nemohla ponechat klidným. Volič mi sděluje, že jej jeho zdroj, blízký politice, která se odehrává v Evropském parlamentu, informoval o závažné skutečnosti. Údajně se jedná o to, že náměstek ministra dopravy České republiky odeslal do Bruselu dopis, v němž oznamuje řediteli DG Mobility and Transport, že o stavbu vodní cesty Baťův kanál, která je historickým propojením vodní dopravní cesty Dunaj, Odra, Labe, nemá Česká republika nadále zájem a je třeba ji z dlouhodobého dopravního záměru České republiky vymazat, vymazat z TEN-T.

Především jako občan žijící ve Zlínském kraji, ale i jako poslanec Parlamentu s tímto krokem nemohu souhlasit. O rozšíření a další výstavbu této důležité vodní cesty se intenzivně snažil již její zakladatel Tomáš Baťa a po něm mnozí další.

Ještě v době, kdy jsem předsedal výboru pro strategický rozvoj a investice Zastupitelstva Zlínského kraje, se při všech dopravních záměrech regionu vždy hovořilo o budoucnosti tohoto projektu. Dá se říci, že uvedený záměr dlouhodobě podporuje více či méně celé krajsky příslušné politické spektrum.

Je nutné podotknout, že význam této stavby má výrazně nadregionální charakter. Pokračování v této strategické stavbě je z mnoha hledisek naprosto žádoucí a logické. Ekonomické prostředky, které Evropská unie na stavby takového významu běžně uvolňuje a jistě má ve svém záměru i tentokrát uvolnit, nesmí minout Baťův kanál.

Chci věřit, že jde o nějaký informační šum, ale pro jistotu se vás ptám, pane ministře, a pevně věřím, že mi odpovíte: Existuje takovýto dopis a byl do Bruselu odeslán? Pokud dopis odešel, tak mě zajímá, kdo jej do Evropské unie odeslal, na čí příkaz, jestli jste to nařídil vy, nebo o tom rozhodla vláda, nebo nakonec dokonce Sněmovna. A chtěl bych vědět, jakým způsobem chcete v tomto projektu pokračovat. Předem vám děkuji za konkrétní odpověď, která má pochybnosti jistě rozptýlí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane poslanče. I vás musím odkázat na písemnou odpověď pana ministra.

Další interpelaci vznáší pan poslanec Petr Hulinský na ministra obrany Vlastimila Pícku ve věci letounů CASA. Prosím máte slovo.

Poslanec Petr Hulinský: Pane předsedající, kolegyně, kolegové.

Obdržel jsem od předsedy vlády písemnou odpověď na svoji interpelaci ve věci taktických transportních letounů CASA C-295M datovanou 8. března. Předpokládám, že poté, co jste byl jmenován minis-

trem obrany a mandát předsedy vlády k řízení Ministerstva obrany skončil, můžete reagovat na moje poznámky, resp. dotazy k písemné odpovědi pana předsedy vlády.

Jsem toho názoru, že by bylo vhodné seznámit výbor pro obranu s citovanou dohodou o narovnání některých závazků kupní smlouvy č. 080100098 a s dodatky ke smlouvám uzavřenými po nástupu bývalého ministra Alexandra Vondry na post ministra obrany. Je otázkou, zda tyto následné právní akty nerozmělnily odpovědnost Omnipolu za nedostatky letounů CASA a v podstatě problém nepřenesly na Ministerstvo obrany. Proč vlastně ministerstvo jedná s výrobcem, když smlouvu má s Omnipolem? Problémy s letounem jsou přece problémy primárního dodavatele, Omnipolu. Koneckonců Česká republika za to velmi štedře zaplatila.

Pan předseda vlády ve své písemné odpovědi uvádí, že v rámci velmi náročných jednání se podařilo získat od dodavatele kompenzace za závady, které se na letounech vyskytly, a za nedodání systému vlastní ochrany letounů včetně snížení kupní ceny. Mimo jiné se podle něj podařilo získat zpět jeden dvousedadlový letoun – cituji – L-59 T1, který Armáda České republiky potřebuje k výcviku. Tento letoun by měl být v tomto týdnu poprvé zařazen a vzlétnout.

Jsem toho názoru, že tato tvrzení jsou diskutabilní z těchto důvodů: Za prvé. Kompenzace za závady a neplnění technických požadavků jsou jednoznačnou součástí smlouvy, takže nevidím důvod pro složitá jednání. Vrácení jednoho kusu letounu – (Předsedající upozorňuje na čas.)

Otázky budou. Vrácení jednoho kusu letounu L-159 – v textu je prosím chyba, protože se nejedná o letoun L-59, ale věřím, že to pan premiér jenom nečetl. Jedná se o letoun L-159. Armáda to jednoznačně nepotřebuje, protože si již nechala za 219 milionů další letoun vyrobit.

Vážený pane nový ministře, chtěl bych se zeptat na závěr na několik věcí. Za prvé – (Další upozornění na čas.)

Jenom otázky: Co je nejvýhodnějším výsledkem pro Ministerstvo obrany a Armádu České republiky v letounech CASA? Považoval bych za důležité, abyste jako ministr zcela konkrétně uvedl, čeho chce Ministerstvo obrany přesně dosáhnout, protože v písemné odpovědi pana premiéra jsem se toho mnoho o tomto nedočel.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan ministr obrany vám určitě písemně odpoví.

Prosím pana kolegu Bureše, který interpeluje pana ministra Hegera ve věci léčebného konopí.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji, vážený pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, v odpovědi na interpelaci mého ctěného kolegy poslance Votavy jste 14. února 2013 prohlásil, že proti úhradě konopí ze zdravotního pojištění mluví nezvratná fakta. Vzápětí Státní ústav pro kontrolu léčiv publikoval návrh rozhodnutí, ve kterém odmítá úhradu konopí na základě obdobného tvrzení, totiž že pro úhradu nejsou dostupné žádné důkazy.

Když odhlédnu od empirické zkušenosti řady donedávna nelegálních uživatelů konopí, k dispozici jsou nejen klinické studie dokazující významný terapeutický přínos, k dispozici je také národní léčebný standard, který již v minulém roce zařadil THC jako lék volby.

Státní ústav pro kontrolu léčiv, jenž dle vyjádření ředitele pana MUDr. Březovského je pouhou prodlouženou rukou ministerstva, ačkoliv má rozhodovat nezávisle, zcela ignoroval požadavek Ústavního soudu České republiky, aby o úhradách bylo rozhodováno v rámci fér procesu a na základě objektivních a přezkoumatelných (s důrazem) kritérií. Státní ústav pro kontrolu léčiv neuvedl v návrhu rozhodnutí ani jednu studii, kterou by bylo možno nezvratně doložit výhradně podpůrný a nákladově neefektivní přínos konopí. Navíc se nevypořádal s existencí důkazů, které prokazují opak. Na druhou stranu jsou ze systému hrazeny individuálně připravované léčivé přípravky, pro jejichž úhradu nebyl předložen žádný důkaz.

Ptám se vás proto: je takováto protiústavní nerovnost konání prodloužené ruky udržitelná? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další interpelaci vznáší pan poslanec Jiří Paroubek na ministra průmyslu Martina Kubu ve věci plnění vládních opatření k obnově hospodářského růstu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane nepřítomný ministře, české hospodářství v loňském roce meziročně kleslo o 1,2 % a klesá dále i v tomto roce. Český průmysl a zejména české stavebnictví v lednu tohoto roku klesly o 4 %, resp. 9 %. Pokles průmyslové a stavební výroby má své hluboké příčiny a není jich málo. Nepromyšlené škrtky snižující spotřebu obyvatelstva i vlády jsou šetřením na nepravém místě. Zahraniční investice u nás se loni proti předchozím letům sice zvýšily, ale zaostávají stále za lety 2005 až 2007. Zlepšila se poněkud situace čerpání evropských peněz proti předchozím letům, ale velmi často se objevují i velmi nepříznivé signály toho, že se nepodaří vyčerpat v řadě programů evropské peníze v rádech desítek miliard, a to negativně pochopitelně ovlivní hrubý domácí produkt. Vláda veřejně vůbec neuvažuje o použití nástrojů, jako jsou úvěry Evropské investiční banky či projekty PPP. Přes povinně optimistické předpovědi provládních novinářů typu redaktorů Párala či Zlámalové nebo

Pavla Kohouta se zdá, že vláda ničím fakticky nepodpořila hospodářský růst a pokles hospodářství trvá i v tomto roce.

Zajímá mě, jak se vládě daří plnit opatření na podporu hospodářského růstu, jak vláda a vaše ministerstvo budou reagovat na prohlubování poklesu českého průmyslu a stavebnictví v tomto roce. Jste si vědom, že pokud se pokles hospodářství nepodaří zastavit, dojde k dalšímu vzestupu počtu nezaměstnaných, kterých už dnes je kolem 600 tisíc oficiálně a dalších 200, možná i více tisíc je v evidenci úřadů práce jako nezaměstnaní? Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Také děkuji, pane kolego. I vás odkážu na písemnou odpověď pana ministra.

Další interpelace patří panu kolegovi Chaloupkovi, který interpeluje ministra spravedlnosti Pavla Blažka ve věci „ke stavu justice“. Prosím.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji. Vážený pane ministře, žádám vás, abyste podal Sněmovně vysvětlení ve věci aktuálního stavu justice České republiky, ilustrovaného na případu předsedy krajského soudu dr. Pořízka.

Usnesením Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality Policie České republiky, služby Kriminální policie a vyšetřování expozitury Brno ze dne 19. 10. 2012 ve spojení s usnesením státní zástupkyně Krajského zastupitelství v Ostravě ze dne 21. 11. 2012 bylo zahájeno trestní stíhání předsedy krajského soudu dr. Jaromíra Pořízka pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 58 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. a) trestního zákona pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 a 3 trestního zákona a pro trestný čin porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 trestního zákona, neboť při výstavbě justičního areálu v Brně měl postupovat nehospodárně a způsobit tak ve výsledku českému státu škodu velkého rozsahu. Z uvedeného vyplývá, že předseda Krajského soudu v Brně dr. Jaromír Pořízek je stíhán pro tři závažné úmyslné trestné činy a je ohrožen uložením trestu odnětí svobody v rámci trestní sazby od tří do deseti let. To znamená, že je stíhán pro velice závažnou trestnou činnost, které se měl dopustit v postavení vysokého justičního funkcionáře a kterou měl způsobit českému státu mnohamilionovou škodu.

Z těchto důvodů žádám ministra spravedlnosti o vysvětlení, proč předseda Krajského soudu v Brně dr. Jaromír Pořízek nebyl doposud v souladu s ustanovením § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, Ministerstvem spravedlnosti dočasně zproštěn výkonu funkce soudce (upozornění na čas) a i nadále bez jakéhokoli omezení vykonává funkci předsedy Krajského soudu v Brně a soudce obchodního úseku Krajského soudu v Brně. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další interpelace je interpelace pana poslance Karla Černého na pana ministra Kubiceho ve věci venkovských pošt. Prosím, pane kolego.

Poslanec Karel Černý: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, na základě kontaktů se zástupci samospráv se na vás obracím ve věci sítě poboček České pošty ve venkovských lokalitách. Nastavení parametrů ve vyhlášce č. 464/2012 Sb., o stanovení specifikace jednotlivých základních služeb a základních kvalitativních požadavků na jejich poskytování, vede k rušení pošt a ke zhoršení docházkové či dojezdové vzdálenosti k poště. Vzorem, ze kterého se ve vyhlášce vychází, je obec, ve které žije 2 500 obyvatel. Takový počet obyvatel je pro mnoho obcí v různých místech České republiky běžný. Ale třeba na Vysočině převládají obce s počtem od 150 do 300 obyvatel. Například ze 174 obcí okresu Žďár nad Sázavou počtu nad 2 500 obyvatel dosahuje pouze pět měst.

Vážený pane ministře, obracím se na vás a žádám vás o prodiskutování celého problému a jeho citlivé řešení. Pro venkovské regiony jsou služby České pošty jedním ze základních symbolů zájmu o udržení života a obyvatel na venkově. Proto žádám o maximální podporu řešení, kdy Česká pošta bude se starosty jednat jako s partnery a skutečně hledat cesty k udržení poštovních služeb na maximální možné úrovni. Jsou-li veřejně dostupné informace správné, na ekonomické problémy Česká pošta restrukturalizaci sítě poboček svádět nemůže. Věřím, že je naším společným zájmem nesnižovat kvalitu života na venkově a pružně reagovat na potřeby společnosti.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Ministru Janu Kubicemu patří i další interpelace ze strany pana poslance Václava Votavy ve věci ostrahy sídla NKÚ. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Pane ministře, interpeluji vás ve stejné záležitosti jako premiéra, ovšem pouze do zdi, tak jako jeho, protože jste nepřítomen.

Vláda dne 16. ledna 2013 přijala usnesení č. 37. Navrhuje, aby ze seznamu klíčových státních objektů střežených Policií České republiky byl vyřazen Nejvyšší kontrolní úřad. Hlavním motivem a důvodem je údajná úspora rozpočtových prostředků Ministerstva vnitra, a to ve výši cca 19 milionů korun.

Je třeba si uvědomit, že v sídle NKÚ se kromě prezidenta a viceprezidenta NKÚ, kteří jsou ústavními činiteli, pohybují poslanci a senátoři, jsou zde přijímány návštěvy velvyslanců cizích států akreditovaných v České republice a vrcholných představitelů nejvyšších kontrolních insti-

tucí cizích států a Evropského účetního dvora. Dále upozorňuji, že v sídle NKÚ je v souladu se zákonem č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, v platném znění, umístěna zabezpečená oblast stupně utajení, tajné registry utajovaných dokumentů NATO, Evropské unie a vládní utajené spojení, které vyžadují zvýšené nároky na ostrahu objektu. Za této situace lze pokládat za zvýšení míry rizika již tuto skutečnost, že by ochrana objektu měla být na místo Policií České republiky vykonávána např. soukromou bezpečnostní agenturou. V tomto smyslu přijal usnesení i kontrolní výbor z 6. března, ve kterém se praví: Kontrolní výbor důrazně žádá ministra vnitra, aby ostraha sídla Nejvyššího kontrolního úřadu byla nadále zajišťována příslušníky ochranné služby Policie České republiky.

Žádám vás, pane ministře, o jasné vyjádření, jak tedy to bude s ochranou tak důležitého objektu, jako je NKÚ. Nedovedu si představit, že by jeho ochranu měla dělat soukromá bezpečnostní služba. Navíc úspora 19 milionů korun je opravdu věc, která je pofidérní, protože tak nebo tak NKÚ by stejně musel tyto prostředky vynaložit, takže rozpočtově by se nic neušetřilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Další interpelaci vznáší pan poslanec Pavel Bém na ministra zdravotnictví Leoše Hegera ve věci terapeutického využití konopí a přípravků. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Bém: Dobré odpoledne, pane předsedající, dámy a pánové. Před nedávnou dobou jsem oceňoval postup ministra zdravotnictví pana kolegy Hegera a celého ministerstva při schvalování návrhu zákona o léčebném využití konopí. Ale sešel se měsíc s měsícem a bohužel dnes musím konstatovat, že ta situace je naprosto diametrálně odlišná. Proto vznáším interpelaci na pana ministra Hegera.

Vážený pane ministře, při odpovědi na interpelaci poslance Votavy jste 14. února 2013 prohlásil – cituji: „Je dneska nezvratným faktem, že účinnost konopí jako léčiva není brána jako seriózní a léčivo v této farmaceutické podobě je považováno pouze za podpůrný léčivý prostředek.“

Rád bych vás v této souvislosti upozornil na 110 randomizovaných jednoduše nebo dvojitě zaslepených klinických studií s placebem, které v loňském přehledu léčebných účinků konopí a látek v konopí obsažených tzv. fytoKANABINOIDŮ identifikoval německý redigovaný a impaktovaný vědecký časopis Deutsches Ärzteblatt se závěrem, že mohutné léčebné účinky konopí a přípravků z něj se v dnešní medicíně jednoznačně považují za prokázané. Přinejmenším pro léčbu spasticity, nauzey a vomitu v důsledku chemoterapie, ztráty váhy a nechutenství, při léčbě chronické bolesti a také při léčbě dysfunkce močového měchýře u roztroušené skleró-

zy, tiku u Touretteova syndromu a u levodopou indukovaného tremoru Parkinsonovy nemoci.

Chci vás rovněž upozornit, že Česká neurologická společnost České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně ve svém aktuálním klinickém standardu pro diagnostiku a léčbu roztroušené sklerózy a neuromielitis optica doporučuje užití fytoKANABINOIDŮ THC v léčbě spasticity u roztroušené sklerózy, a to s doporučením typu A, to znamená s doporučením s nejvyšší silou tohoto doporučení udělovaného na základě přesvědčivého průkazu efektivity léčebného postupu.

Ptám se vás proto, zda se ve světle těchto a stovek dalších, které jsem dneska nemohl citovat, nepochybnitelných vědeckých důkazů a fakt změny postojů vámi řízeného Ministerstva zdravotnictví a Státního ústavu pro kontrolu léčiv k využití konopí pro léčbu, jež tato Sněmovna drtivou většinou hlasů schválila ve formě zákona, nebo zda se i nadále budete pomoci nepravdivých tvrzení o neprokázané terapeutické hodnotě konopí a přípravků z něj snažit vůli zákonodárného sboru nenaplnit, zesměšnit, naopak využití konopí pro léčbu v České republice bojkotovat formou obstrukčních podzákonných norem, jak to činíte doposud.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další interpelaci, tentokrát na ministra zahraničí Karla Schwarzenberga, vznáší pan poslanec Antonín Sedláček ve věci politické korupce. Prosím.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji za slovo. Vážený první místopředsedo vlády, s velkým zájmem jsem si přečetl vaše vyjádření v Lidových novinách ve dnech 20. a 21. 12. 2012, ve kterých jste mimo jiné ve věci politických trafik pro trio bývalých poslanců ODS konstatoval – cituji: „To byla poměrně levná cena, protože jinak by škody pro stát, kdyby zákony neprošly, byly mnohem větší.“ Dále cituji vaše slova: „Bylo to od nich prachsprosté vydírání, ale tomu v politice člověk někdy podléhá.“

Vážený pane ministře, proč tohle připomínám? Já jsem se před časem obrátil osobním dopisem na pana předsedu vlády Petra Nečase právě ve věci politické korupce a žádal jsem jej o poskytnutí informací, co stálo za rezignací těchto tří poslanců ODS. Pan premiér mi opáčil, že o žádné vydírání či politickou korupci nešlo a že to bylo standardní jednání na základě jejich rozhodnutí. Ovšem podle článku O Fuksovi jsem věděl, samozřejmě otištěného v Lidových novinách dne 20. 12. 2012, jste pane místopředsedo vlády potvrdil, že jste o politických obchodech věděl, tak jako o nich věděl pan ministr financí Miroslav Kalousek, a proto předpokládám, že o nich věděl i pan premiér Nečas.

Vážený pane místopředsedo, já mám osobním problémem, který bych si rád objasnil, a taktéž jsem přesvědčen, že by tuto informaci ráda věděla i

široká veřejnost. Existují totiž značné rozpory mezi tvrzením předsedy vlády a vašim mediálním vyjádřením právě k výše uvedeným informacím. Z těchto rozporů vyplývá, že buď lže pan premiér Petr Nečas, nebo neříkáte pravdu vy sám. Jak je to tedy, pane ministře, doopravdy? Můžete mi prosím sdělit, kdo z vás dvou nejvyšších představitelů české vlády říká vlastně pravdu?

Děkuji za vaši konkrétní odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Pan ministr Schwarzenberg je bezprostředně připraven. (Čeká pod řečnickým pultem.) Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené přítomné i nepřítomné poslankyně a poslanci. K meritě věci. Samozřejmě máme oba pravdu. Jak pan premiér Nečas, tak já. Pan premiér Nečas má naprostou pravdu, poněvadž samozřejmě dle trestního zákoníku zde o žádnou korupci nejde a je to normálním politickým jednáním, jak v dějinách této republiky, ale i jiných evropských států se to často děje. Já jsem to, pamatujete si, po tom pozdějším prohlášení porovnal, jestli v rámci manželství nějaké dívce, ženě něco dáte nebo v rámci jenom obchodního vztahu s tou dívkou jí dáte šperk za jisté služby. Prostě je to v politice normální u nás a v jiných státech taky, že za politickou odvedenou práci dostanete taky odměnu. Takže má pan premiér pravdu. Je to v rámci normálního politického postupu, jenž je obvyklý v celé Evropě.

Já někdy mám prostořekou hubu, o tom vůbec nepochybuju, a označuju věci tak, jak já je osobně cítím. Což neznamená, že já jsem soudce a mám právo řeknout konečný odsudek. To je něco úplně jiného. V rámci polemiky i mezi koaličními přáteli, všechno, člověk leccos řekne. Připouštím, jak říkám, že si někdy pouštím hubu na špacír. To se stalo i v tomto případě.

Takže podle toho, jestli z objektivního trestněprávního hlediska se na to podíváte, má samozřejmě pan premiér naprostou pravdu. Já mám svůj subjektivní názor, to je něco úplně jiného.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Kolega Sedla ještě položí doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo vlády. Já tomu rozumím. Nejedná se ohledně trestněprávního o nějakou korupci. Nicméně politická korupce to je. Vy jste sám říkal, že za dobře odvedenou práci dostali odměnu. Ale co na to občané? Protože tito lidé, kteří odešli, tak u-

možnili odsouhlasení zákonů, které se občanům nelíbí. A tak bych se chtěl dotázat, zda vy sám osobně souhlasíte s tímto kšeftem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Zajisté se některým občanům tyto zákony nelíbily, některým se líbily. A v politice jde o prosazování toho či onoho názoru. Jak se jistý názor prosazuje, to je na vedeních klubů, strany atd. Vy jste dlouholetý poslanec taktéž, takže oba víme, že bojujeme za naše politické cíle všemi dostupnými prostředky. Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další interpelaci vznáší pan poslanec Roman Sklenák na ministryni práce a sociálních věcí paní Ludmilu Müllerovou ve věci vyplácení sociálních dávek. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vidíte, že když je zde interpelující ministr, tak je to hned tady veselejší, živější. Takže dovoluji, abych úvodem vyjádřil radost nad tím, že i já zde mám „svoji“ ministryni. Rád bych využil této příležitosti a získal pokud možno odpovědi na některé otázky, které se týkají výplaty sociálních dávek.

Za prvé by mě zajímalo, jaká je aktuální situace v dodržování zákonných termínů výplaty sociálních dávek. My jsme dlouho byli úřady práce a ministerstvem ujišťováni v tom, že sice některé dávky jdou později, než byli příjemci zvyklí, nicméně jsou dodržovány zákonné termíny. Tento týden se objevily v tisku informace, že tomu tak ne vždy je. Já mám také některé své informace o tom, že některé dávky skutečně nejdu ani v tom zákonném termínu, jdou až poté. Tak jestli by mi mohla paní ministryně dát konkrétní odpověď.

Za druhé bych rád požádal o informaci týkající se aktuálního stavu informačních systémů pro výplatu sociálních dávek. Víte, že už je to 15 měsíců, kdy byly spuštěny nové systémy, a celou tu dobu se vyskytují další a další problémy. Podle mých informací, které mám z úřadů práce, tak pořád jsou problémy s tím, že nastávají výpadky systému, některé údaje, které se uloží do systému, se dost dobře nezapíší a potom třeba dávky v důsledku toho nepřijdou příjemci. Takže chci se zeptat, jestli ten systém vůbec máte pod kontrolou a jestli nehrozí, že se stane něco, co vůbec ani neočekáváte.

A potom ještě kdybyste mi mohla dát informaci o personálních

záležitostech na úřadech práce, protože moje informace jsou takové, že ti lidé to tam naprosto nezvládají, jsou přepracovaní, jsou nuceni dělat přesčasy, které si ovšem nemohou vybrat a nejsou jim ani proplaceny, tak jestli byste mi mohla sdělit, kdy se tato situace změní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím paní ministryni Müllerovou o reakci. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane poslanče, vy jste tady vznesl několik otázek a já se pokusím být stručná a možná nebudu na všechny odpovídat, protože dneska jsem poctěna devíti interpelacemi, které na mě vy anebo vaši kolegové vznášíte, a řada z nich se prolíná. Takže dovolu alespoň částečně odpovědět na vaše otázky.

Musím říci, že úřad práce vyplatil již v tomto měsíci výplatu většiny sociálních dávek. Ke včerejšímu dni, to znamená k 20. 3., jich ke klientům odešlo více než 95 %. Většina sociálních dávek, jak jste tady správně řekl, se vyplácí do konce následujícího měsíce, za který náleží, a pomoc od státu za měsíc únor má tedy přijít občanům do konce března letošního roku. Jak jsem již říkala, k 20. 3. je to 95 % dávek.

Chci dodat, že měsíčně vyplácí úřad práce průběžně celkem 1,9 milionu dávek za zhruba 6,3 miliardy korun. Právě s ohledem na výše uvedený počet dávek a množství prostředků, které jsou v podstatě asi největší systémem výplaty dávek, není technicky možné, aby všechny tyto dávky byly vypláceny v jednotném termínu, a tak tomu samozřejmě nebylo ani v minulosti, kdy úřad práce neadministroval a nevyplácel současně všechny nepojistné dávky. Proto je tedy v každém měsíci více termínů pro výplatu dávek, přičemž termín výplaty je také závislý na vzniku nároku na dávku, například doplatek na bydlení v systému pomoci hmotné nouze apod. Pokud jde o zákonné termíny na výplatu dávek, pak jsou pěstounské dávky a dávky státní sociální podpory vypláceny do konce následujícího měsíce, za který náleží, dávky hmotné nouze jsou vypláceny do konce měsíce, kdy byly dávky přiznány, příspěvek na péči je vyplácen do konce kalendářního měsíce, kdy byl přiznán, a mohla bych tak pokračovat dál, ale toto všechno asi vy samozřejmě víte.

Chtěla bych dodat, že oproti únoru se změnilo to – víte, že tam došlo k jakési technické chybě, kdy byly sloučeny dávky státní sociální podpory, tedy ty termíny byly sloučeny, s pěstounskými dávkami. To se již oddělilo, a proto také v průběhu března už nebudeme zaznamenávat ty problémy, o nichž jsem tady hovořila.

Ptal jste se ještě na to, jakým způsobem fungují či nefungují jednotlivé systémy. Já o tom určitě budu hovořit v další interpelaci. Máte pravdu, že

jsou systémy, které mezi sebou příliš dobře vzájemně nekomunikují, nefunguje mezi nimi výměna dat tak, jak bychom si představovali, a musím říci, že napříč všemi aplikačními programy jsou stále jisté problémy i s identifikací osob. Musím říci také, že z jednotlivých aplikačních programů není možné získat, případně jejich získání je velmi pracné, a to je záležitost týkající se potřebných statistických údajů, zejména vzhledem k zaměstnanosti.

V tuto chvíli asi bych dále nepokračovala, případně počkám na vaši doplňující otázku, ale znovu opakuji, že se podrobně k úřadům práce budu vracet v další interpelaci. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Zeptám se, zda pan poslanec má doplňující otázku. Ano, má. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Děkuji za odpověď, paní ministryně. Jen bych se vás znovu zeptal: Jde mi o to, jestli můžete garantovat, že budou dodržovány zákonné termíny, nebo nemůžete. Jestli máte pod kontrolou tuhle záležitost.

Potom jsem se ještě ptal na otázku zaměstnanců úřadů práce, jak je možné, že jsou nuceni pracovat přesčas, přičemž jim není umožněno, aby si tyto časy vybrali ve volnu, ani jim nejsou proplaceny, a kdy se ta situace změní.

A k těm systémům bych přeci jenom ještě vás požádal, pokud sama uznáváte, že tam jsou problémy, že nefunguje vše, tak jak by mělo, tak uznejte, že 15 měsíců po spuštění, kdy jsme byli před 15 měsíci ujišťováni o tom, že vše bude v pořádku během několika týdnů, tak je to dlouhá doba. Kdy to tedy bude fungovat tak, jak má? Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Paní ministryně Müllerová odpoví. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Pane poslanče, já doplním odpověď na vaše otázky. Ještě jste se ptal, zda mohu zaručit. Já jsem tady zodpovědně řekla, že k 20. 3. máme vyplaceno 95 % dávek, čili do konce měsíce budou zákonné termíny dodrženy. Předpokládám, že tomu tak bude i nadále. A znovu chci zdůraznit objem 1,9 milionu dávek. Není to maličkost a skutečně jejich vyplácení je pod velmi podrobným dohledem a já věřím tomu, že se nám to bude dařit i nadále. Pro vaši potřebu tady uvádím graf vyplacených dávek. Pokud byste měl zájem, není problém. Stejně tak i kalendář, jak jsou nastaveny jednotlivé termíny, čili co je vypláceno dejme tomu k 7. 3., co je vypláceno k

sedmému v měsíci, k jedenáctému, ke třináctému. Takto to je rozfázováno. A já jsem přesvědčena, že k nějakým masivním výpadkům ve výplatě dávek docházet nebude.

Co se týče situace ohledně aplikačních programů, budu interelována ve věci ÚOHSu a souvisejících systémů. Budu o tom určitě hovořit, takže bych se k tomu teď v této situaci dále nevracela.

Ještě jste se ptal na organizaci práce a zaměstnance – počty zaměstnanců, přetíženost zaměstnanců na úřadech práce. Ano, souhlasím s vámi a opět budu v další interelaci na toto odpovídat. Bude se to týkat předpokládám i organizace na úřadě práce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Přecházíme ke 14. interelaci. Tu má pan poslanec Klučka na ministra vnitra Jana Kubiceho, který se omluvil. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Pane ministře, já vás nebudu kritizovat za to, že vládní návrh novely zákona o obecní policii Sněmovnou neprojde. To už je dnes jasné. Ministerstvo vnitra ČR za to prostě nemůže. Mohou za to velmi rozdílné názory vládní koalice na tento vládní návrh, což je tedy unikátním příkladem koaliční jednoty v prosazení vládní odpovědnosti. Já se dotknu jedné části zákona, která je pojmenována tak, jak je pojmenována, a prosil bych od vás jakýsi právní výklad toho, kdo ten zákon zpracoval, tedy Ministerstva vnitra.

Obecní policii řídí starosta nebo jiný člen zastupitelstva obce pověřený zastupitelstvem. Tomu bych rozuměl. V novele zákona se objevil institut kupříkladu bezpečnostních komisí, kde ministerstvo předpokládalo, že když to projde, tak jasně stanovíme odbornost toho, kdo vede bezpečnostní komisi, a tedy spolurozhoduje i o obecní policii.

Já se ptám, proč tento stávající zákon tuto dimenzi prostě nezná, protože v dalším odstavci se říká, že na návrh této osoby, starosty nebo pověřeného zastupitele, je možné, aby zastupitelstvo schválilo určeného strážníka pro některé jmenovité úkoly v řízení městské policie. Já se prosím ptám, jaký je tedy rozdíl mezi zastupitelem a pověřeným strážníkem. Jak jsou rozděleny tyto pravomoci, zda je to jenom v odpovědnosti zastupitelstva, které svým usnesením něco činí, nebo je něco, co existuje jako metodický výklad Ministerstva vnitra. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pane poslanče, pan ministr je nepřítomen. Odpoví vám tedy písemně do třiceti dnů.

Přicházíme k 15. interelaci, kterou má pan poslanec Vít Bárta na ministra financí Miroslava Kalouska. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já musím říci, že nepřítomnost ministrů na jednání při interelacích z mého pohledu zcela opravňuje politickou stranu Věci veřejné velmi zásadním způsobem zvážit další kroky v Poslanecké sněmovně při řádném jednání mimo interelace. Pokud není zajištěn prostor pro řádnou debatu mezi koalicí a opozicí v rámci interelací, nezbyvá, než se vážně zamyslet nad prostředky, i razantními a extrémními prostředky, vyvolat takovou debatu v jiné chvíli zasedání Poslanecké sněmovny.

Proto si dovoluji nyní neztrácet čas, protože je zbytečné tady nyní hovořit do zdi. Pouze konstatuji, že když se nedá jednat o interelacích s panem Kalouskem nyní, bude zapotřebí o nich jednat v momentu, až se laskavě pan ministr Kalousek sem do Poslanecké sněmovny dostaví.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Přecházíme k 16. interelaci. Pan poslanec Ladislav Šinčl na pana ministra Tomáše Chalupu. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šinčl: Děkuji, pane předsedající. Asi je to nějaká móda, asi páni ministři si berou příklad z pana premiéra, který na interelace kašle, a tak tu není ani takzvaně můj ministr životního prostředí.

Ale pojďme k mé interelaci. V České republice je zákonem určen imisní limit pro znečišťování ovzduší pevnými prachovými částicemi PM10. Celkový počet povolených překročení 24hodinového imisního limitu PM10 je zákonem stanoven na maximálně 35 dní v roce. Bohužel v mnoha obcích v Moravskoslezském kraji je tento limit překročen již začátkem roku a zbytek roku zde existuje nezákonný stav. Například v obci Radvanice a Bartovice v Ostravě byl zmiňovaný limit opět překročen v novém rekordním čase. Tentokrát to bylo už 17. února 2013. Od 17. února 2013 tedy žijí občané Radvanic a Bartovic v nezákonném stavu. Podobná situace je také i na dalším mnohatisícovém sídlišti v Ostravě Zábřehu, v Karvině, v Českém Těšíně nebo v Havířově, v Orlové a Bohumíně, kde bylo také už takzvaně vydýcháno a žije se zde takřka na černo a v protiprávním stavu.

Toto zdejší znečištěné ovzduší prokazatelně zkracuje délku života, zvyšuje celkovou nemocnost i úmrtnost. Jde zejména o onemocnění srdce, cév a další vážné nemoci. Hlavním důsledkem tohoto stavu je to, že ve zdejší regionu je nejvyšší výskyt například nádorových onemocnění jak u dospělých, tak bohužel dnes i u dětí.

Pravidelně zde říkáte, co všechno vaše ministerstvo pro změnu tohoto stavu dělá a udělá. Stačí ovšem v našem kraji večer otevřít okno a každý pochopí, že zatímco opatření jsou nedostatečná a slabá. (Upozornění na čas.) Do té doby, než tato opatření možná začnou fungovat, onemocní ra-

kovinou další lidé. Proto mám na vás jednoduchou otázku. Proč účinně nevymáháte dodržování zákonných limitů a jak konkrétně chcete tomuto postiženému regionu pomoci?

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pan ministr Chalupa je omluven z důvodu zahraniční cesty, a tedy odpoví písemně do třiceti dnů.

Přicházíme k 17. interpelaci, kterou má paní poslankyně Bohdalová na paní ministryni práce a sociálních věcí Müllerovou. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobrý podvečer, vážená paní ministryně, vážený pane místopředsedo. Dne 26. ledna 2013 vyšel v Mladé frontě Dnes článek, který hovoří o takzvaných dětských skupinách, o kterých já už jsem tady hovořila několikrát. Ministerstvo práce a sociálních věcí v novém zákoně navrhuje takzvané dětské skupiny. Zároveň zavádí, a na to upozorňuji, možnost zakládat takové dětské skupiny nahrazující nedostatek školek. Návrh míří do vlády, platit má od příštího roku – a pozor, až osm tisíc ročně za každé dítě si může pracující rodič odečíst z daně, když umístí dítě do takovéto hlídací skupiny.

Já jako garant regionálního školství se paní ministryně ptám. My tady stále hovoříme o nutnosti předškolního vzdělávání, prvního a druhého stupně základní školy. Ptám se tedy, jak se zařadí tyto hlídací skupiny do systému předškolního vzdělávání, jak budou naplněny rámcově vzdělávací programy mateřských škol. Další, na co se ptám, jak tyto dětské skupiny budou fungovat v době, kdy touto Sněmovnou projde zákon, o kterém všichni napříč politickým spektrem mluvíme, že bude poslední rok mateřské školy povinný, tedy prvním rokem základní docházky. Chtěla bych tyto odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Paní ministryně Müllerová odpoví. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, dovoluji mi tedy několik slov k dětské skupině. V současné době lze poskytovat služby péče o děti předškolního věku formou mateřské školy, které stejně jako vzdělávací zařízení spadají věcně do gesce Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, nebo provozováním některé z živností péče o děti podle zákona o živnostenském podnikání, které tedy spadají do gesce Ministerstva průmyslu a obchodu. Současný právní řád v podstatě nezná jiné služby péče o děti předškolního věku. Pokud se nicméně rozhodne poskytovatel péče o děti neposkytovat péči v rámci vzdělávacích zařízení typu mateřských škol a

zároveň jeho činnost nevykazuje znaky podnikání, není tedy povinen se řídit ani živnostenským zákonem ani školským zákonem. V praxi pak nastávají situace, kdy je pečováno o děti pouze v souladu s předpisy obecné povahy, například v oblasti hygieny, stravování apod. Co se týče poskytování služeb na základě živnostenského oprávnění, tak jako jediné podmínky jsou stanoveny odborná způsobilost podnikatele a pečujících osob a také splnění hygienické vyhlášky.

Jak jste již řkala, Ministerstvo práce a sociálních věcí připravilo návrh zákona, který současně reaguje na nedostatečnou kapacitu zařízení služeb péče o děti, kdy v letech 2010 a 2011 bylo odmítnuto téměř 40 tisíc žádostí o umístění do mateřských školek. Cílem právě této úpravy není nahradit mateřské školy jiným typem péče o děti, nýbrž rozšířit spektrum služeb. Zákon stanoví jasné podmínky, které se týkají poskytování služeb péče v dětské skupině, a rozhodně tam není zařazena vzdělávací činnost. Stanoví další předpoklady, technické, stavební, je vymezen vznik, změna a zánik oprávnění k poskytování této služby a také již vámi zmíněné daňové úlevy. Nejedná se tedy o hlídací služby, ale o další služby, které jsou například hlídací, které jsou spojeny s poskytováním stravy, odpočinku apod. Ministerstvo práce a sociálních věcí takovouto službu poskytuje a máme s ní již pozitivní zkušenosti. Zároveň mohu říci, je o tuto obdobnou službu ze strany zaměstnavatelů proječován velký zájem.

Domnívám se, že jsem odpověděla na všechny otázky a pokud máte doplňující, jsem připravena.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Paní poslankyně má doplňující otázku. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Mě jen tak někdo nevyděsí, ale paní ministryně, vy jste mě vyděsila. Naše děti, které se nedostanou do mateřských školek, místo aby tahle vláda přemýšlela o tom, jak neulevovat těm rodičům na daních, když budou dávat do těch zvláštních hlídacích skupin děti, ale aby tyto peníze třeba investovala jako dotaci obcím, aby mohly tam, kde je nedostatek míst v mateřských školách, ona už jsou místa, kde ten nedostatek není, tak říká, slovy paní ministryně, já si to stáhnou ze stenožáznamu, že se nemusí řídit živnostenským zákonem, školským zákonem, hygienou. To znamená, že může to místo být kdekoliv, třeba když budu mít nějakou hezkou stodůlku na zahradě, tak si ji upravím jako místo pro hlídací skupinu, a může ty děti vychovávat úplně kdokoli. To je tedy katastrofa. Opravdu, paní ministryně, musím vám říct, že takhle mě ve věci českého školství už dlouho nikdo nevydělil!

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Čas přesně uplynul. Paní ministryně chce reagovat. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážená paní poslankyně, jestli jste zavnímala, tak já jsem ministryně práce a sociálních věcí, nikoliv školství. Nechtěla bych fušovat do této oblasti. Ale já jsem tady zdůrazňovala, a vy jste zřejmě tu předlohu zákona nečetla, já jsem zdůrazňovala, že to je alternativa k dalšímu předškolnímu zajištění. To znamená, nemá to nic společného s mateřskými školkami, kterých je dneska zoufalý nedostatek, víte to sama, a my touto nabídkou reagujeme. Jestliže jste říkala, že tam nejsou stanoveny žádné normy hygieny, bezpečnosti a podobně, tak opravdu musím konstatovat, že jste tento návrh zákona nečetla.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Přicházíme k 18. interpelaci, kterou má paní poslankyně Bohdalová a bude interpelovat ministra zemědělství Petra Bendla. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne ještě jednou. Pane ministře, moje interpelace teď bude velice jednoduchá, protože teď se strašně moc všude hovoří o zdravém stravování, o zdravých návycích našich dětí, o tom, že naše děti jedí strašně moc cukru atd. A já jsem se vrátila k projektu, který byl nastartován v českých školách v roce 2008-9, a je to projekt, který je podporován Evropskou unií a je to projekt tzv. Mléko do škol. V letech 2007-8 bylo distribuováno téměř 300 tisíc tun do škol ve 27 státech Evropské unie. Já se tomuto nápadu nebráním, ale já jsem se teď vyděla proto, že za mnou přišly maminky s fotografiemi tzv. buněk mléko do škol, které jsou na školách umístěny, a ony vypadají tak. Je to obrovská lednice, která má několik fócií, ve všech těch policích jsou různé müsli tyčinky naplněné éčky, různé sušenky atd. a teprve v těch úplně posledních políčkách jsou pytlíky nebo krabičky s mlékem, které je ochucené – ne přírodními ochucovadly, ale ochucovadly naplněnými éčky. A já proto, že to byl projekt, který měla zaštiťovat Evropská unie, dotovat EU, mně se zdá, že není naplněn žádným způsobem, tak bych se vás chtěla pouze zeptat: Za prvé. Jestliže je to dotace, musí tam být nějaká spoluúčást České republiky. Ptám se, kolik a jak vysoká dotace od Evropské unie na tento projekt a potažmo na projekt Ovoce do škol je.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Pan ministr zemědělství Petr Bendl bude reagovat. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Pane předsedající, vážení páni

poslanci, paní poslankyně, přiznám se, že kdybyste místo nadpisu Zdravá výživa, což je opravdu pojem od toho, jestli kojeneček dostane mateřské mléko, po to, jestli v potravinovém obchodě budou prodávat tu či onu kvalitní potravinu, kdybyste se zeptala konkrétněji a napsala jste, že chcete vědět více o Mléku do škol, dostala byste, i kolik škol to nevyužívá a podobně. Takhle se přiznám, že nemám v hlavě computer, abych si pamatoval všechna čísla, která resort Ministerstva zemědělství v oblasti zdravé výživy má.

My obecně se věnujeme kvalitě potravin, a to nejenom v té pozitivní části, kde se snažíme zejména děti motivovat ke zdravým návykům. Není to jenom Mléko do škol, ale je to také Ovoce do škol. Jsme jednou zhruba z 80 zemí, která tento projekt má. Je vždycky postavena na komunikaci s vedením škol. Často reaguji na otázky, třeba proč to ovoce není lepší a podobně. A k tomu já vždycky odpovídám: Jednak je to na vedení škol, oni rozhodují o tom, co a v jaké podobě a jestli to ve škole vůbec bude, jestli o to mají zájem, či nikoliv. Pokud nemají zájem, není to tam. Za prvé.

Za druhé. U ovoce je to tak, že to odpovídá také nějakým sezónním výkyvům, kdy někdy tam může být lokální ovoce či zelenina, čerstvá, někdy nikoliv. V lednu asi nemůžeme čekat čerstvě trhaná jablka a podobně.

U mléka do škol. Já se podívám na podrobnosti kolem tohoto projektu a programu. Ani mně by se nelíbilo, pokud bychom měli dělat věci, které nesouvisí se zdravou výživou. Nechám to prověřit a dám vám písemnou odpověď na to, na co jste se ptala.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Paní poslankyně, máte doplňující otázku? Ano. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Já velice děkuji. Omlouvám se, že jsem se tak nepřesně vyjádřila do názvu své interpelace, ale chodili tady dneska různí emisaři z různých ministerstev a ptali se, co konkrétně těmi dotazy myslím. Omlouvám se, že jsem to neupřesnila, ale opravdu vás, pane ministře, prosím, mě ta problematika velice zajímá, protože jestliže někam dáváme peníze, a oběma nám jde asi o správnou věc, tak bych chtěla, aby to šlo na pravou míru. Na druhou stranu chápu, že v rámci školského zákona ředitel příspěvkové organizace je velice mocný vůči všem projektům.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Pan ministr ještě bude reagovat.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Samozřejmě. Ředitel by měl být ten, kdo by měl ovlivnit, jestli půjde ovoce do škol a mléko do škol. Měl

by ovlivnit kvalitu a měl by si ohlídat tyto věci. My se cítíme být spíš tou podporou, že jim to umožníme a umožníme čerpat evropské peníze na tuto problematiku. Jak už jsem řekl, jsme jedna z desítek zemí, které tyto projekty dělají. Je to, pokud si dobře pamatuji, asi 15 %, které doplácí český stát k nákladům, které proplácí Evropská unie. Konkrétní čísla, školy a podobně, případně pravidla, za jakých je tato podpora distribuována, vám dodám.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Já také děkuji. Přicházíme k 19. interpelaci, kterou má pan poslanec Václav Votava na ministra vnitra Jana Kubiceho, který, jak se už jsem konstatoval, omluvil. Tím pádem je interpelace stažena.

Přecházíme k 20. interpelaci. Pan poslanec Antonín Sedla na ministryni práce a sociálních věcí paní Ludmilu Müllerovou. (Není přítomna v sále.) Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Já počítám s tím, že paní ministryně někde je v kuloárech.

Vážená paní ministryně, počet nezaměstnaných k 31. lednu tohoto roku dosáhl 8,1 % a představuje 585 809 lidí. Nemám aktuální data k dnešnímu dni, ale nezaměstnanost je největší od dob světové hospodářské krize. Z tohoto počtu je přes 6 % mladých do 25 let, 11 % zdravotně postižených a 47 % žen.

Jistě se shodneme, paní ministryně, že nezaměstnanost je největším problémem dneška nejen z důvodu nenaplnění sociálního a zdravotního pojištění či čerpání podpor v nezaměstnanosti či dávek státní sociální podpory, ale tato nezaměstnanost má negativní dopady na domácí spotřebu vlivem poklesu životní úrovně rodiny.

Vážená paní ministryně, problém je však daleko větší, protože existují tzv. neaktivní osoby, které nepracují, aktivně práci nehledají a nesplňují podmínky pro nezaměstnané. V mezinárodním srovnání je daleko výstižnější porovnávat počet nezaměstnaných a ekonomicky neaktivních s celkovým počtem obyvatel.

Podporuji zvýšení peněz z vašeho resortu na aktivní politiku zaměstnanosti, nicméně je otázkou, jak efektivně bude naloženo s 15,2 mld. korun. Vážená paní ministryně, jakým způsobem bude vaše ministerstvo hodnotit efektivnost vynaložených peněz na aktivní politiku zaměstnanosti a udržitelnost nově vzniklých pracovních míst? Opravdu jste přesvědčena, paní ministryně, že tato částka bude postačující právě s ohledem na relativně vysokou nezaměstnanost mladé generace? Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Paní ministryně Müllerová má prostor, aby odpověděla.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane předsedající. Vážený pane poslanče, vy jste tady uváděl čísla týkající se nezaměstnanosti a domnívám se, že jste hovořil o číslech, která byla zveřejněna v březnu za měsíc únor, takže novější, aktuálnější čísla samozřejmě nemám. Nicméně ano, konstatuji, je to poměrně hodně vysoké číslo, byť ve srovnání s Evropou není zas tak dramatické a pořád se držíme na šestém až sedmém místě. To, že na trhu nadále převládá nabídka pracovní síly nad poptávkou po ní, je také jasné a počet volných pracovních míst mírně v únoru vzrostl asi o 3 000 oproti lednu. Tak vlastně musím říci, že v lednu 2012 připadalo v průměru 15,5 uchazeče na jedno volné místo, tak v lednu letošního roku je to zhruba 17,5 uchazeče na to jedno volné místo.

Já se však musím ohradit, anebo domnívám se, že řešení nezaměstnanosti není jenom otázkou Ministerstva práce a sociálních věcí. Mělo by se jí zabývat především Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo zemědělství, to znamená z pohledu vytváření nových pracovních míst a jejich stabilizace, ale mělo by se jí také velmi intenzivně zabývat Ministerstvo školství, to právě z hlediska koordinace přípravy na budoucí zaměstnání, na žádané profese. Ministerstvo práce a sociálních věcí se samozřejmě tedy nezříká té odpovědnosti, kterou má, ale znovu opakuji – my nejsme tím, kdo vytváří nová pracovní místa. My zaměstnavatele a osoby samostatně výdělečně činné podporujeme v tom, aby tato místa mohla vznikat. Ale říkám znovu, jde o podporu. My zaměstnáváme lidi na úřadech práce, zaměstnáváme je na České správě sociálního zabezpečení, ale jinak pracovní místa nevytváříme.

Co se týče peněz, které jdou na politiku zaměstnanosti vůbec, vy jste tady hovořil o některých číslech. Já bych chtěla říci, že jsme již v lednu pod dojmem a pod těmi informacemi, které jdou ohledně čísel nezaměstnanosti, přehodnotili čísla, která jdou právě do aktivní politiky zaměstnanosti. Možná už jste tady o tom hovořil, že na podporu pasivní politiky zaměstnanosti, to znamená na podporu nezaměstnaných, je letos naplánováno téměř 10 mld. korun. Ale nás nebo vás určitě bude zajímat právě ta aktivní politika zaměstnanosti, která je dneska v předpokládané výši téměř 7,7 mld. korun.

Chtěla bych se vrátit jenom k loňskému roku. Loňský rok na aktivní politiku zaměstnanosti byly vyčleněny prostředky ve výši 2,6 mld. korun a musím říci, že je s podivem, že zdaleka ne všechny prostředky byly vyčerpány. Zaměstnavatelé a samosprávy obcí vyčerpali z aktivní politiky

zaměstnanosti pouze 40 % a to si myslím, že je docela varovné číslo. Já naopak zase toto vítám vzhledem k letošnímu roku, protože jako nespotřebované výdaje jsme je mohli přesunout do letošního roku a tedy ty nástroje aktivní politiky výhodně využívat. O tom, že budeme využívat také prostředky z Evropského sociálního fondu v poměrně vysoké výši, není potřeba pochybovat. To, že budeme prioritně podporovat mladé uchazeče o zaměstnání do třiceti let, to, že budeme podporovat občanský sektor, obce v rámci veřejně prospěšných prací, že budeme podporovat také osoby samostatně výdělečné a také zkrácení pracovních úvazků, tak to už bylo zveřejněno. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Pan poslanec Sedla má doplňující otázku. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, já rozumím tomu, že řešení nezaměstnanosti jako velkého problému nejen v České republice není pouze dílem Ministerstva práce a sociálních věcí, ale obávám se, že současná vláda k tomu nepřistupuje velmi aktivně. To je ten problém, proč roste nezaměstnanost. Srovnávat naši výši s ostatními zeměmi Evropy se sice dá, ale na druhou stranu jsou tady země jako Rakousko a Německo, kde nezaměstnanost je daleko nižší a hlavně mají daleko aktivnější politiku nebo dávají více peněz na aktivní politiku zaměstnanosti.

Já trochu apeluji na vás, protože vy řešíte řadu jiných problémů a kostlivců ve skříní, které jdou za bývalým ministrem Jaromírem Drábkem (upozornění na čas), že ten čas vynakládáte taky na něco jiného, ale chtěl bych opravdu, abyste svoji snahu opravdu zaměřila na řešení řekněme nezaměstnanosti, ale zejména na efektivitu vynakládaných prostředků. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Paní ministryně, chcete reagovat? Nikoliv, tak tím pádem jsme vyčerpali interpelaci číslo 20.

Interpelace číslo 21 pana poslance Jana Bureše na Leoše Hegera byla stažena. Přecházíme tedy k interpelaci 22., interpelaci pana poslance Václava Neubauera na ministra Zbyňka Stanjuru – byla také stažena. Přecházíme tedy na interpelaci číslo 23, což je interpelace pana poslance Víta Bárty na ministra Jana Kubiceho. Je zde pan poslanec? Není, tedy interpelace propadá.

Posouváme se k interpelaci číslo 24, interpelace poslance Jiřího Paroubka na ministra zemědělství Petra Bendla. Také nevidím pana poslance Jiřího Paroubka. Přecházíme tedy k interpelaci 25. (Poslanec Paroubek přibíhá do sálu.) Tak, pane poslanče, uděláme výjimku a dáme

vám slovo. Pojdte na to. Pan poslanec Jiří Paroubek interpeluje ministra zemědělství Petra Bendla. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Pane místopředsedo, jste velmi laskav, že děláte výjimku, ale ta situace je dneska opravdu velmi výjimečná, kdy tady nikdo z ministrů není až na paní ministryni, takže je to skutečně velmi výjimečná situace. Já bych proto byl nerad jako ten, kdo tady způsobuje nějaká zdržení. Takže pokud jde o pana ministra zemědělství, který měl stejný problém jako já, to znamená, že počítal s tím, že se přece jenom program trochu protáhne...

Chci říci, že v úterý jsem bez úspěchu navrhl zařazení dvou mimořádných bodů této schůze Sněmovny. Jedním z těchto bodů měla být informace ministra zemědělství o dosavadním průběhu restitucí církevního majetku za první tři měsíce účinnosti zákona č. 428/2012 se zaměřením na to, kolik žádostí je podáno, jaké církevní subjekty žádosti podaly, kterých nemovitostí se žádosti týkaly. Ačkoli zjevně nejde o utajované skutečnosti, ani média ani žadatelé podle zákona číslo 106/1999 Sb. dosud neuspěli s dotazem v tomto směru. S odkazem na příslušná ustanovení zákona jsou státní orgány povinny informovat o své činnosti. Prosím o reakci pana ministra.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předseda-jící. Ano, pane poslanče, máte pravdu, že nás ten čas trochu všechny nachytl, že se věci urychlily. Když má člověk ten pracovní den nabitý, tak je to složitější. Nicméně jsem otevřený tomu, abych vám poskytl všechny informace v rámci času, a kam se nevejdou, tam jsem schopen vám odpovědět písemně, abyste dostal tu informaci kompletnější.

Od počátku roku 2013 přijímá Státní pozemkový úřad jakožto povinná osoba výzvy církví a náboženských společností k vydání nemovitého zemědělského majetku dle zákona 428 o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Církev a náboženské společnosti tento zákon nazývá oprávněné osoby. Kromě toho jsou Státnímu pozemkovému úřadu zasílány také kopie výzev ostatních povinných osob, které spravují či hospodaří se státním zemědělským majetkem. Jde zejména o Lesy České republiky.

Postup vyřizování výzev je stanoven zákonem. Jednotlivé povinné osoby mají v půlroční lhůtě uzavírat s oprávněnými osobami dohody o vydání, které důsledně podléhají schvalování Státním pozemkovým úřadem. Uzavření dohody předchází prověření oprávnění nároků, posouzení, zda požadované nemovitosti přešly na stát v rozhodném období v důsledku

majetkové křivdy a zda vydání nemovitostí nebrání zákonem stanovené překážky.

Ke dni 15. března eviduje Státní pozemkový úřad celkem 41 výzev oprávněných osob, které obdržel jako povinná osoba, a kromě toho eviduje dalších 25 výzev, které mu zaslaly ostatní povinné osoby. Vzhledem k rozsahu požadovaného majetku a jeho teritoriálnímu rozložení podávají některé oprávněné osoby více výzev, obvykle vždy na určitou lokalitu. Z toho důvodu je evidováno pouze 15 oprávněných osob, které výzvu podaly. Celkem bylo až dosud výzvami požádáno o 3 676 pozemků a 12 staveb. Vzhledem k tomu, že zákon umožňuje oprávněným osobám ve výzvě uvádět původní označení pozemků z doby, kdy byly převáděny na stát, bude se počet vydávaných pozemků vzhledem ke změnám v katastrech nemovitostí lišit.

Doručování výzev Státnímu pozemkovému úřadu a ostatním povinným osobám nabírá výraznější dynamiku v posledních týdnech. Zatímco v lednu bylo doručeno 16 výzev, v únoru jich bylo doručeno 24 a za polovinu měsíce března jich bylo doručeno 26. Výzvy směřují oprávněné osoby převážně na adresu ústředního Státního pozemkového úřadu, odkud jsou následně distribuovány na jednotlivé krajské pozemkové úřady k další administraci. Ta spočívá především v jejich zaevidování do informačního systému včetně všech ve výzvě uvedených nemovitostí a prověření kompletnosti výzev vzhledem k požadavku na ně kladené zákonem.

Součástí výzev bývá obvykle značné množství listin, kterými oprávněné osoby dokládají svůj právní nárok. Tyto listiny mají často různou kvalitu. Korespondence s oprávněnými osobami a vzájemné předávání si výzev, které oprávněné osoby zaslaly věcně nepříslušným povinným osobám, jsou obvykle prvním krokem, který povinné osoby činí po zaevidování výzev. V řadě případů je nutné vznést dotaz na katastrální úřad, který na žádost povinné osoby vydá sdělení o právních vztazích k požadovaným nemovitostem. V dalších krocích bude následovat posouzení, zda nemovitosti lze vydat, což bude v řadě případů spojeno s nutností vyhotovení oddělovacího geometrického plánu. V souladu se zněním zákona bude Státní pozemkový úřad zajišťovat geometrické plány pro všechny povinné osoby, kterých se týká povinnost vydávat zemědělský majetek.

Vzhledem k tomu, že veškerá tato činnost je teprve na svém začátku, nebyla k dnešnímu dni mezi Státním pozemkovým úřadem a oprávněnými osobami uzavřena žádná dohoda o vydání a rovněž nebyla Státnímu pozemkovému úřadu doručena žádná uzavřená dohoda mezi jinými povinnými osobami a osobami oprávněnými.

Problematika převodu církevního majetku pozemkovým fondem na třetí osoby. Ustanovení paragrafu 29 zákona číslo 229/1991 Sb. neumožňovalo převádět majetek, jehož původním vlastníkem byly církev, náboženské

řády a kongregace. Proto se před každým zamýšleným převodem prováděla lustrace pozemků podle paragrafu 2 zákona číslo 95/1999 Sb., protože jeho ustanovení se vztahovalo jak na převody podle tohoto zákona, tak i zákona číslo 229/1999 Sb. Podle ustanovení paragrafu 2 odstavce 3 zákona číslo 95/1999 Sb. příslušné katastrální úřady ve své evidenci ověřovaly a sdělovaly pozemkovému fondu České republiky, zda pozemky nepřešly po 25. únoru 1948 do vlastnictví státu z vlastnictví církve, náboženského řádu nebo kongregace. Při shromažďování –

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Čas, pane ministře, uplynul.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: Už dočtu aspoň jednu větu. Při shromažďování podkladů pro restituci majetku církevními subjekty vyšlo najevo, že v některých případech došlo k převodu z vlastnictví státu a správy Pozemkového fondu České republiky na nabyvatele v rozporu s ustanovením paragrafu 29 zákona číslo 229/1991 Sb. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pane poslanče, prosím doplňující otázku.

Poslanec Jiří Paroubek: Jestli tomu dobře rozumím, pane ministře, tak je to v takovém stavu polotovaru všechno. To znamená, že nebyla vlastně realizována žádná z těch výzev, nebo respektive nebylo rozhodnuto o věcech, a proto o to víc nechápu, proč třeba zatím nejsou ty věci, ty požadavky, nějakým způsobem zveřejňovány tak, aby se v tom veřejnost také mohla orientovat.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Tak, děkuji. Bude chtít pan ministr reagovat? Ano, pan ministr bude reagovat, tedy doplňující odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Petr Bendl: My nic netajíme. Myslím si, že má veřejnost právo na informace v souladu se zákonem, a neměli bychom vydávat informace, které jsou spekulativní a podobně. Takové to možná bude vydáno, nebo zcela jistě bude vydáno, aniž k tomu existuje relevantní právní doklad. Takže v okamžiku, kdy k takovému rozhodnutí úřad dospěje, není vůbec důvod ho nezveřejnit, ale je klidně možné, že spousta žádostí nebude mít všechny podklady, které jsou potřeba. A dělat z toho ze všeho příběh je podle mě zbytečné. Je třeba dávat veřejnosti relevantní, pravdivé informace.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Přicházíme k 25. interpelaci,

terou má pan poslanec Václav Klučka na paní ministryni Ludmilu Mullerovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Já jsem byl požádán kolegou Břetislavem Petrem, který tady teď není, abych mluvil hlasitě, aby ti starší lidé tomu rozuměli a slyšeli mě, takže já se tak pokusím učinit.

Paní ministryně, nový počítačový systém pro výplatu sociálních dávek provázejí problémy již od začátku loňského ledna, kdy byl narychlo spuštěn. Vedle potíží s funkčností aplikací poutá pozornost nejen medií, ale i policie, také okolnost, za které byl vybrán dodavatel systému. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže na konci února miliardovou zakázku Ministerstva práce a sociálních věcí pro společnost Fujitsu Technology Solutions, kterou bez výběrového řízení zadal této firmě bývalý ministr práce Jaromír Drábek, dokonce zrušil. Ministerstvo práce a sociálních věcí pod někdejšími vedením pana ministra Drábka nevypsalo na nový systém řádný tendr, ale připojilo se k rámcové smlouvě s Fujitsu, kterou v roce 2008 uzavřelo za Českou republiku Ministerstvo vnitra jako centrální zadavatel. Za nevypsání veřejné soutěže dostala obě ministerstva od antimonopolního úřadu půlmilionové pokuty.

Paní ministryně, má otázka zní, zda úhrada těchto pokut, respektive pokud tedy neprojde ani to odvolání, kterým se Ministerstvo práce a sociálních věcí odvolalo proti rozhodnutí Úřadu pro hospodářskou soutěž, kdo je odpovědný za tyto záležitosti. Kdo ponese odpovědnost, kdo ponese finanční odpovědnost a kdo bude potrestán?

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Poprosím paní ministryni Müllerovou, aby reagovala. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane předsedající, pane poslanče, dovoluji mi tedy několik slov k záležitosti zrušení zakázky na systém dávek.

Nepojistné sociální dávky a také podpory v nezaměstnanosti se vyplácejí prostřednictvím informačních a komunikačních systémů a těchto IT systémů se dotýkají právě vámi zmíněné dodatky č. 5 a také 6 smlouvy, která byla uzavřena se společností Fujitsu Technology Solutions. Právě tyto dodatky napadl 25. 2. 2013 Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a vlastně nepravomocně zakázal Ministerstvu práce a sociálních věcí je plnit. Rozhodnutí ÚOHS zjednodušeně říká: do pěti měsíců je potřeba zjednat nápravu, protože dodavatel nebyl vybrán v souladu se zákonem, tedy podle zákona. Jenže ve lhůtě, kterou ÚOHS stanovil, není možné tuto změnu stihnout a zrealizovat. Ministerstvo práce a sociálních věcí i z

tohoto důvodu podalo minulý týden proti rozhodnutí antimonopolního úřadu rozklad.

Domnívám se, že je potřeba vždy brát v potaz všechny procesy a termíny, které stanovuje zákon o zadávání veřejných zakázek, a právě také časové hledisko pečlivé přípravy všech nutných podkladů pro zadávací řízení. Odložení účinnosti zakazu plnění o pět měsíců navíc nijak nezohledňuje dobu nutnou pro vývoj a také implementaci systémů, které jsou pro fungování výplaty dávek nutné, a která také začne běžet až poté, co bude vybrán nový dodavatel takových služeb, a to vlastně rovněž trvá několik měsíců. Domnívám se, že není možný ani návrat ke starým systémům. V podstatě dnes neodpovídají platné legislativě, neobsahují ani aktuální data a jejich dodavatel také nevzešel z otevřeného zadávacího řízení. Přitom je nutné vyplácet dávky průběžně, je to vlastně zákonná povinnost resortu práce a sociálních věcí.

K podání rozkladu Ministerstvo práce a sociálních věcí vedla také řada procesních a formálních vad rozhodnutí antimonopolního úřadu. Jestliže jsem tady říkala, že jsme rozklad podali, tak má odkladný účinek. Věříme, že v té době budeme schopni realizovat transparentní zadávací řízení na IP technologie pro výplatu dávek, protože víte, že už v lednu letošního roku jsme zveřejnili předběžné oznámení o výběrovém řízení. Jedná se o zakázky v hodnotě stovek milionů korun a na přípravu otevřeného výběrového řízení potřebujeme skutečně dobře definovat zadávací podmínky a transparentně vše také vyhlásit a následně vyhodnotit. To vše znamená skutečně velkou časovou náročnost, která je významně převyšující zmíněných pět měsíců, které stanovil ÚOHS.

To je asi tak ve stručnosti. Jenom k pokutě, která tady byla zmíněna. Je to nepravomocné rozhodnutí, to znamená, že má odkladný účinek. Víte, že pokuta byla udělena nejenom Ministerstvu práce a sociálních věcí jako zadavateli, ale rovněž centrálnímu zadavateli, kterým je v tomto případě Ministerstvo vnitra, která také podalo rozklad proti rozhodnutí antimonopolního úřadu. Takže v tuto chvíli je skutečně bezpředmětné řešit to, jak nakonec celá tato záležitost dopadne. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji paní ministryni. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo.

Paní ministryně, já tomu skutečně rozumím. Na jedné straně jste oprávněně podali rozklad k příslušnému rozhodnutí, na straně druhé vlastně ve svém projevu přiznáváte, že k problémům, které jsou v rozhodnutí uvedeny, prostě přistupujete tak, že je musíte odstranit a nestačí vám na to těch pět měsíců. Takže já tedy nevím, jak nakonec dopadne

rozkladné řízení, jestli pokuty budou, či nebudou platit, ale myslím si, že jednou to takto vyřčeno bylo a že je třeba počítat i s tím, že pokuty bude muset někdo zaplatit. Bude to jenom ministerstvo? Budou to konkrétní osoby, které tuto věc způsobily, aby se podílely na úhradě těchto finančních prostředků, které ministerstvo zaplatí?

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Paní ministryně Müllerová bude reagovat. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Pane poslanče, dovoluji odpověď. Já se domnívám, že mezi tím, o čem jsem hovořila, není vůbec žádný rozpor. Ano, my si uvědomujeme, že systémy, které dneska na Ministerstvu práce fungují, nebyly zadány v řádném a otevřeném výběrovém řízení, proto jsme na začátku roku vypsali předběžná výběrová řízení a teď připravujeme zadávací podmínky pro nové otevřené výběrové řízení na tento soubor technologií. Pro rozklad vůči antimonopolnímu úřadu jsme samozřejmě mnohadesítekstránkový argumentář vyhodnotili a musíme říci, že se odvoláváme proti všem jeho výrokům a v celém rozsahu. Proto také znovu nemohu říci, že počítáme s udělením výše pokuty.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. To byla interpelace č. 25. Přecházíme k interpelaci č. 26. Je to interpelace Pavla Béma, ta však byla stažena.

Proto přecházíme na interpelaci č. 27. Pan poslanec Ladislav Šinčl interpeluje ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, který je ovšem omluven. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šinčl: Děkuji, pane předsedající. Neúčast ministrů na interpelacích je asi nějaká nakažlivá, možná by se tím měl zabývat pan ministr zdravotnictví. Kromě pár výjimek tu nikdo není. A na této účasti je jasně vidět, co si myslí páni ministři a pan předseda vlády o Poslanecké sněmovně a také o občanech této země. Mrzí mě, že ani pan ministr životního prostředí si nenašel čas, aby nám zde řekl, co mají dělat lidé v Moravskoslezském kraji. Asi měl něco důležitějšího než svoji zákonnou povinnost odpovídat na interpelace v Poslanecké sněmovně. Proto svoji současnou interpelaci stahuji a všechny následující. Počkám si na den, kdy opravdu tito ministři přijdou, včetně pana ministra životního prostředí, a budou nám odpovídat na vznesené interpelace. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Já vás možná poprosím, abyste specifikoval, pane poslanče, které interpelace stahujete, zda

pouze na ministra Chalupu nebo na všechny nepřítomné ministry. (Na nepřítomné ministry.) Já se to pokusím rozklíčovat.

Nyní přecházíme na č. 28. Opět pan poslanec Václav Klučka interpeluje ministryni práce a sociálních věcí paní Ludmilu Müllerovou. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Počítač to takhle udělal, že mám jenom chvilku na oddechnutí, paní ministryně.

Já jsem dlouho přemýšlel nad tím, jak uvést a nazvat tuto interpelaci. Mně se zdálo, že práce na úřadech práce – to není to, co chci přesně říct, u nás na Ostravsku by se řekla těžká robota, těžká robota a nesmírně těžká dřina. Vy jistě jako ministryně víte, jak to na úřadech práce vypadá. Většinou tam pracují ženy, pracují v přesčasových hodinách a přesčasové hodiny se jim neproplácejí, protože na to nejsou peníze.

To ohodnocení za těžkou dřinu, za ten obrovský počet nezaměstnaných, kteří se hlásí na úřadech práce, je prostě neadekvátní tomu, co oni musí v té práci odvést. Čtyřicet, padesát, přes padesát lidí, uchazečů, je denní dávka, kterou dostávají. U toho dva – pardon, jeden, starý systém, se kterým pracují, a nový počítačový systém, s kterým pracují, který je velmi pomalý, velmi pomalý, znesnadňuje jim jejich práci, prodlužuje jednání s uchazeči. Ti jsou z toho nervózní.

Prosím vás pěkně, to není žádné pracovní prostředí, které by vyžadovalo určitou úctu k tomu, co s tím nezaměstnaným chceme dále provádět, jak mu chceme nabízet další podmínky jeho budoucnosti, pro kterou by mohl uvěřit! Já si myslím, že je třeba opravdu s tím něco skutečně dělat. Paní ministryně, myslíte si to samé? Nebo respektive jaké chystáte opatření pro zlepšení pracovních podmínek na úřadech práce?

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Paní ministryně odpoví. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane předsedající, pane poslanče, myslím si totéž. Ano. A i něco pro tuto záležitost dělám. Sám jste tady v úvodu říkal, že na úřadech práce došlo ke změně IT technologií. Bylo to od 1. 1. 2012. Bez jakéhokoli ověřovacího či pilotního provozu nebo zkušebního. Bylo to naostro. A myslím si, že ty problémy, které byly v první polovině roku, byly víc než dramatické. Samozřejmě to bylo způsobeno i tím, že za jednotlivé aplikační programy odpovídali různí dodavatelé. Sice pod jedním hlavním dodavatelem, to znamená Fujitsu, ale je tady známo, že to byly společnosti Skill, Techniserv a další – nebo byly, jsou stále ještě – a ty odpovídají za jednotlivé oblasti, ať je to oblast zaměstnanosti, dávek pro osoby se zdravotním postižením a-

pod. Tak to byla jedna překotná změna, která se od 1. 1. udála. Dále samozřejmě to byly legislativní změny zákonů, té takzvané první sociální reformy, takže i tam došlo k podstatné změně, na kterou právě ty aplikační systémy musely reagovat. Ne vždy všechno bylo sesouladěno. I to byl další důvod.

A pochopitelně konečně i změna v samotné organizaci či reorganizaci úřadů práce, která nastala k 1. 1. 2012. To znamená, došlo k té změně, k centralizaci všech úřadů práce pod jedno generální ředitelství a došlo také k jednotnému výplatnímu místu, to znamená dávky se přestaly vyplácet na obcích a pracovníci s tím byli převedeni na úřady práce. Teď jsem to řekla velmi zjednodušeně – že byli převedeni pracovníci, protože oni zdaleka ne všichni. Řada pracovníků, sociálních pracovníků, na obcích zůstala a na úřady práce jich přešlo poměrně méně. Myslím si, že to je jeden z největších problémů, kterého se Ministerstvo práce a sociálních věcí dopustilo, protože skutečně ve snaze uspořít co největší množství prostředků, a sami víme, že oblast mzdová je náročná na finanční náklady, tak to směřovalo k tomu, že počet pracovníků byl výrazně nižší.

V současné době tedy máme 8,5 tisíce, zhruba 8,5 tisíce zaměstnanců. A to už jsem v počátku letošního roku o 140 pracovníků tento počet navýšila. Máme celkem 507 pracovišť po celé republice, protože i to se poměrně významně projevilo na tom, že máme ta kontaktní pracoviště. Čili je to mnohem větší počet, než byl dříve. V přípravě – teď velmi aktuální – je navýšení o dalších 150 zaměstnanců, kteří jsou financováni z nespotřebovaných výdajů loňského roku, dále pak 50 míst, která jdou teď z Ministerstva práce a sociálních věcí na úřady práce. A také jsem požádala o 144 míst, které by měly jít z rozpočtové rezervy Ministerstva financí právě na řešení agendy pěstounské péče, protože víte, že od 1. 1. letošního roku vstoupil v účinnost zákon o sociálně-právní ochraně dětí, v němž nebyl zabudován požadavek na administraci pěstounských dávek na úřadech práce. A bohužel tito lidé dnes mají na starosti ve výplatách pěstounských dávek více než 9 tisíc pěstounů po České republice. Tak to je opět navíc to, co naskočilo.

Já si velmi dobře uvědomuji přetíženost zaměstnanců, ale dělám pro to maximum – jednak abych povýšila počty, a také aby se zlepšily ty ICT systémy.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Pan poslanec má doplňující otázku? Ano. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní ministryně, bedlivě jsem vás poslouchal. A musím říci, že vás chápu. Že to, co jste řekla, jak doprovázel ten život na úřadech práce ty změny, řekl bych revoluční změny, tak to oprav-

du pravdou je. A já jsem mluvil o tom, že ten zaměstnanec dneska pracuje v obrovském stresu. Přece jenom práce s takovouto klientelou, která k němu dochází, potřebuje určitý klid, určitou pohodu, určitou odbornost. A to prostě na těch úřadech práce není. Toto prostě není.

Já bych vás chtěl poprosit, abyste se i tohoto problému všimla, abyste se ho snažila prostě řešit tím, že se zklidní celé ty procesy při vyjednávání, i když je takové množství nezaměstnaných, a dáte možnost zaměstnancům skutečně uplatnit především tu odbornost, a ne pouze jenom žít v určité depresi a v určitém strachu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Bude doplňující odpověď? Ano. Paní ministryně bude reagovat. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Pane poslanče, já jsem jenom chtěla dodat ještě jedno srovnání. Máme „stejně zatížené“ zaměstnance na České správě sociálního zabezpečení. I zde dochází k mnoha stresovým situacím. Ale je pravdou to, že tam je stabilizován ten personální stav, který je dlouhodobě dán. Nedošlo k žádné radikální změně a také ICT systémy, které jsou využívány, nevedou právě pracovníky k tomu stresovému chování, které je vyprovokováno mnohdy tím způsobem užívání technologií.

Já musím říci, že stále velmi intenzivně navštěvuji úřady práce. Navštěvuji je naprosto nečekaně, kdy ředitel se ani nedozví o tom, že tam jsem. Až teprve posléze, kdy s těmi pracovníky hovořím, kdy vidím, jak systémy pracují. Víím o té situaci, nepodceňuji ji. Děláme opravdu, co je v našich silách. My jsme dokonce – a musím říci, že i naši IT pracovníci, kteří jsou na jednotlivých pracovištích úřadů práce, myslím si, že byli jaksí upozadněni, že se do centra pozornosti dostávaly právě firmy, které ty systémy provozují. Ale to množství pracovníků, IT pracovníků a odborníků, kteří na úřadech práce jsou, bych si představovala daleko intenzivněji využít. A k tomu i také směřujeme. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. A přecházíme k další interpelaci číslo 29. Je to interpelace pana poslance Václava Votavy na ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, svou interpelací navazuji na interpelace dnes již přednesené ctihodných mých kolegů pánů Béma a Bureše.

Český právní řád doznal zákonem č. 50/2013 Sb. změny, kterou se pacientům umožňuje legální využívání konopí pro léčebné použití a kterou se má zabránit dalšímu zneužívání konopí pro jakékoli jiné než léčebné a

vědecké účely. Vy jste se při minulé interpelaci dne 14. 2. 2013 vyjádřil k úhradě konopí ze zdrojů veřejného zdravotního pojištění takto: „Je dneska nezvratným faktem, že účinnost konopí jako léčiva není brána jako seriózní a léčivo v této farmaceutické podobě je považováno pouze za podpůrný léčivý prostředek a ty dnes nejsou prakticky v celé šíři hrazeny.“ Následně Státní ústav pro kontrolu léčiv dne 4. 3. 2013 vydal návrh opatření obecné povahy č. 04-13, kterým navrhuje nulovou úhradu konopí, tj. sto procent spoluúčasti pacientů. Učinil tak pouze opakováním vašeho tvrzení, které se odkazuje na nezvratnost faktů, ačkoliv žádná fakta nezmiňuje.

Táži se vás tedy, vážený pane ministře: Je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, aby se správní orgán ve věci návrhu opatření obecné povahy řídil toliko přáním či zadáním ministra a ignoroval nezbytnost založení správní úvahy na skutečných, objektivních a přezkoumatelných důkazech? Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Odpoví ministr zdravotnictví Leoš Heger. Pane ministře, prosím máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, úhrady léčebných přípravků z konopí budou touto zemí pravděpodobně ještě dlouho znít v ostrých diskusích příznivců a odpůrců konopí a příznivců a odpůrců pěstování drog volnějšího či přísnějšího charakteru.

Dovolte mi, abych nejdřív obecně řekl, že tím, že byla zavedena možnost pěstování konopí pro lékařské účely zákonem, se pěstování konopí z nelegální podoby amatérského domácího pěstování dostalo do podoby pěstování farmaceutického, které je provázeno celou řadou omezení a restrikcí a zejména kontrolních mechanismů. Takže to konopí farmaceutické jako substrát je a bude v naší zemi mimořádně drahé, ať bude dováženo, anebo ať bude pěstováno, jak se na to těší celá řada podnikatelských subjektů, které se chystají, že až to za rok bude možné, se přihlásí do soutěže o povolení pěstovat konopí pro lékařské účely. Tolik široký pohled na věc.

Váš konkrétní dotaz, jestli SÚKL jako správní orgán působí ovlivněn vyjádřením ministra na interpelacích, já opravdu musím naprosto jednoznačně odmítnout. Státní ústav pro kontrolu léčiv je orgán, který je zcela nezávislý. Já jsem tady vyjádřil jenom své přesvědčení na základě svých znalostí jakožto lékaře, nikoliv jakožto poslance nebo ministra zdravotnictví. Mé znalosti, i kdybych je bral jako znalosti ministra zdravotnictví, nejsou relevantní, protože SÚKL je orgán určený zákonem, který má jako prvoinstanční orgán rozhodovat o tom, co a jak bude hrazeno. A rozhoduje podle velmi přísných předpisů.

Ty přísné předpisy v sobě mají mj. i ustanovení, že míra úhrad, která je stanovena, vychází z rozsahu terapeutické účinnosti a nákladové efektivity. A to, jak jsou tyto hodnoty stanoveny, jsou dány postupy, které určuje zákon. Mimo jiné každý přípravek, který má být z veřejného pojištění hrazen, musí podle zákona splňovat účinky léčebného přípravku. Přípravky a jejich léčebné efekty jsou rozděleny na přípravky ryze léčebné, které vedou k ovlivnění nemoci jako takové, a přípravky podpůrného charakteru, které vedou k lepšímu snášení nemoci.

Do dneška nebyla provedena seriózní studie, která by jasně prokázala, že konopí má opravdu léčebné účinky na danou nemoc. To, že jsou tady citovány studie různých uživatelů drog a uživatelů drog, ať jsou legální v některých zemích, nebo nelegální u nás tyto experimenty, tak to ještě neznamená, že přesto že jsou tyto studie, tzv. studie, rozhodně ne studie charakteru léčebných studií podle zákona, to, že jsou široce citovány v různých zdrojích včetně internetu zejména, ještě neznamená, že se jimi bude řídit ústav, který musí postupovat podle zákona.

Stanovení SÚKL, že se jedná o léčebný a podpůrný prostředek, jasně říká, že tento prostředek hrazen není. Venkoncem Ministerstvo zdravotnictví s tímto faktem, že ten prostředek velmi pravděpodobně hrazen nebude, na základě předběžných analýz, které jsme měli k dispozici, upozorňovalo při schvalovacím procesu tohoto zákona (upozornění na čas) a nevznikl žádný jiný fakt, který by vedl k jinému závěru.

Proti tomu procesu je možné odvolání a v něm bude ministerstvo fungovat jako druhá instance. Třetí instancí může být správní soud.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pan poslanec Votava bude mít doplňující otázku. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Václav Votava: Ano, děkuji. To, co jste řekl, pane ministře, ano, tento přípravek bude velice drahý, protože nemá léčebné účinky. A v tom, jestli má, nebo nemá léčebné účinky, v tom se asi rozcházíte s řadou odborníků, aspoň co jsem zaregistroval i ve veřejných zdrojích. Ale pak já ztrácím smysl přijetí toho zákona. Protože přece jsme zákonem chtěli omezit nelegální získávání konopí právě pro takové léčivé účinky. To je jedna věc. Řada lidí samozřejmě, pokud to bude tak drahé, prostě na prostředek nedosáhne a bude si ho stejně opatřovat nelegálním způsobem. Takže o pravdu ztrácím trochu smysl přijetí tohoto zákona.

Snad jsme chtěli, aby se to omezilo. Víte, já trochu se nebráním ani tak tomu, že mi to připadá, jako kdyby tím byla sledována určitá výhoda pro výrobce, kteří mají hrazená léčiva (upozornění na čas), která v řadě případů nemohou ani těm nemocným ani přinést úlevu. Ale prostě je to ochrana určitých výrobců určitých léčiv.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pan ministr bude reagovat. Prosím doplňující odpověď pana ministra zdravotnictví.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji. Já bych si v první řadě dovolil replikovat to, co řekl pan poslanec Votava na konci, že je tady celá řada výrobců, kteří produkují léčiva, mají pro ně stanovené úhrady a ta léčiva nejsou účinná. Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, jestli víte o nějakém takovém léčivu, tak já bych velmi prosil, abyste nám to léčivo označil, a my celou záležitost prověříme, protože to by samozřejmě byla věc, která by byla proti stávajícím zákonům.

To, že chceme lobbovat pro tyto firmy, je konstatování, které já bych mohl obrátit a říci, že všichni, kdo prosazovali tento zákon, chtěli lobbovat pro ty potenciální pěstitele konopí nebo pro firmy, které konopí sem budou dovážet. Já to dělat nebudu. Ale už na začátku prosazování toho zákona v diskusích, které byly vedeny okolo přípravy zákona, tyto diskrepance byly.

Existuje ještě jedna možnost. Ministerstvo zdravotnictví připravuje vyhlášku o indikacích. Vyhláška je už v připomínkovém řízení. Bude stanovovat jasná pravidla, kde konopí může být předepisováno. To je první stupeň, který je možno regulovat.

A druhý stupeň, pokud jde o ty úhrady, tak platí obecné pravidlo u podpůrných léčiv, že pokud se všechny zdravotní pojišťovny shodnou pod dojmem nebo pod tlakem odborných průkazů vysoké míry té podpůrnosti, tak je možno (upozornění na čas), shodnou-li se, aby bylo to léčivo nakonec hrazeno.

Já jenom upozorním, že ve Velké Británii a Německu, které mají daleko více občanů než my, je ne hrazeno, ale je povoleno předepisování u cca 2 tisíc pacientů. Takže ty představy – 40tisícové petice pro to konopí, že to bude reprezentovat 40 tisíc obyvatel, kteří to konopí potřebují, tak ty jsou opravdu nereálné.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Přicházíme nyní k 30. interpelaci, kterou podával Pavel Bém na ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Tato interpelace byla stažena. Dále zde máme 31. interpelaci, kterou podával pan poslanec Vít Bárta na ministra dopravy Zbyňka Stanjuru. Ta byla také stažena.

Přicházíme tedy k 32. interpelaci, kterou podává pan poslanec Jiří Paroubek na ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane ministře, můj dotaz tentokrát bude stručný, svým způsobem i jednoduchý. Přiznám se ale, že já sám si na něj odpovědět nedokážu.

Obrátila se na mě dopisem občanka z mého volebního kraje s tím, že nikde v kraji není k dostání lék jménem Imuran ani jakákoliv jeho náhrada. Zdánlivě se jedná tedy o banální a možná i nesystémovou otázku. Občanka se ptá a mě to rovněž zajímá systémově, jak má postupovat, jestliže stát neplní své funkce stanovené mu Ústavou a neumožňuje léčbu svých občanů. Jak se má bránit a zejména jak má zjednat nápravu, jak se zkrátka dostat k tomu léku. Občanka píše ve svém dopise, že její dceři, která je uživatelkou tohoto léku, vznikají nedostatkem tohoto léku zdravotní komplikace. Píše, že řádně platí daně a zdravotní pojištění. V okolních zemích údajně tento lék k dispozici je. Obecně, pane ministře, já lék tohoto jména neznám, přiznám se. Věřím, že si ze mě občanka nedělá legraci. Ale jak má občan postupovat, není-li k dispozici určitý lék ani jeho ekvivalent, substitut?

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Pane ministře, prosím, máte prostor na odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, musím uznat, že otevíráte velmi nepříjemnou kapitolu práce Ministerstva zdravotnictví, a dovoluji si vysvětlit, proč je nepříjemná a proč řešení celé té věci je obtížné. Jenom bych zdůraznil, že se to netýká jenom toho jednoho přípravku Imuran, o kterém tady byla řeč, ale že s tímto problémem ministerstvo zápasí u celé řady dalších léčiv.

Příčiny jsou v podstatě dvě, a to jednak reexport léků, který je povolen v celé Evropě evropskými pravidly a vychází z pravidla volného obchodu s léčivy, který podobně jako s automobily např. platí i bohužel pro léky, a stát nemá možnost, jak tuto záležitost v případě, že ten lék je tak masivně re-exportován, že zmizí z trhu, ovlivnit.

My jsme v nedávno podepsané novele zákona o léčivech založili alespoň povinnost lékáren, které mají distribuční oprávnění, nakupovat léčiva buďto pro lékárnu pro výdej, anebo pro distribuci tak, aby bylo možno tu věc mapovat trochu s předstihem pro riziko, že ten přípravek zmizí z trhu. Víc momentálně v tom nejsme schopni dělat a budeme tu věc sledovat. Ono se mluví o tom – odhady jsou, že asi 20 % přípravků je re-exportovaných, vydělávají na tom distributoři, zčásti na tom vydělává i stát, protože ti distributoři tady platí daně. Ale rozhodně tedy 20 % dopadů do zásobování trhu tady není z našeho objemu léků a ty dopady jsou ojedinělé, setkáváme se s nimi tak asi jednou za dva měsíce. A jsou nepříjemné.

Druhé vysvětlení je, že je výpadek léků na celoevropském trhu, což je tak asi druhá polovina případů. Ten výpadek obvykle bývá během jednoho dvou měsíců řešen, tak jako tomu bylo nedávno, například problém záso-

bování vakcínou pro očkování tetanu. Pokud jde o Imuran, tak tam došlo k tomu, že ten přípravek má svůj substitut, který se jmenuje Azaprin. Jsou to léky, které působí v podstatě jako cytostatika, nebo způsobující imunosupresi, dávají se převážně v onkologických indikacích. Protože Imuran suploval výpadek, výrobní výpadek Azaprinu, došlo k vyčerpání zásob. A nyní se očekává, že ten lék zhruba dva tři měsíce opravdu na trhu nebude.

Ptáte-li se, co může dělat pacient, tak v tomto případě je povinností jeho ošetřujícího lékaře hledat nějakou substituci. Zejména v té oblasti onkologické a léčby chemoterapií a imunoterapií je celá řada postupů, které umožňují prakticky stejné výsledky, a vždycky o tom jedná s odbornou společností. V případě, kdy se jedná o lokální výpady, má teoreticky stát možnost – kterou ale nemáme v zákoně, a my pravděpodobně se ji budeme snažit prosadit pro budoucnost, aby se tyto věci neopakovaly. Tam, kde jim je možnost zabránit, je teoreticky možné, aby měl SÚKL nebo nějaká autorita oprávnění nakupovat v průkazných případech výpady na trhu a v případech, kdy ten preparát není jenom u nás, ale je v zahraničí, tak provádět nákupy mimo výběrová řízení za cenu, která samozřejmě nebude odpovídat ceně, která je stanovena zákonem.

Mimo jiné oblast toho reexportu je způsobena faktem, který není často opakován, a já ho tady zopakuji, faktem (upozornění na čas), že léky u nás se postupně dostaly novou cenotvorbou na úroveň třetí nejlevnější země v oblasti placení léků a firmy, zejména producenti, tedy sem léky neradi doouvají, i když to je jejich povinnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pane poslanče, prosím, doplňující otázka.

Poslanec Jiří Paroubek: Pane ministře, já děkuji za odpověď. Myslím, že občanka se bude dívat na to vaše vyjádření. Musím říci, že je to vážnější, než jsem si sám myslel. Bylo by dobré zvolit nějaké systémové opatření. Nejsem v této oblasti odborník, ale myslím, že občany zajímá především to, aby dostali ten svůj lék, a to, že dochází k reexportu, to je sice smutné, ale když zejména nemohou dostat ani substitut toho léku, tak je to potom vážné pro jejich zdravotní stav. Vy si to uvědomujeme zcela nepochybně, tak věřím, že se této problematice budete věnovat tak, aby občanka dostala příště třeba i konkrétnější odpověď. Bohužel asi s touto odpovědí spokojena být nemůže. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pane ministře, chcete reagovat? Nikoliv. Tím pádem končím tuto interpelaci.

Přecházíme k interpelaci číslo 33. Je to interpelace pana poslance Bureše na ministra zdravotnictví Leoše Hegera. Tato interpelace ovšem by-

la stažena. Stejně tak interpelace číslo 34, kterou má pan poslanec Ladislav Šinl na ministra životního prostředí Tomáše Chalupu. Tu také pan poslanec stáhl z důvodu nepřítomnosti ministra životního prostředí.

Přicházíme k interpelaci číslo 35, kterou má pan poslanec Antonín Sedá na ministryni práce a sociálních věcí paní Ludmilu Müllerovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, podle nedávno zveřejněných statistik vzrostl počet Čechů, Moravanů a Slezanů, kteří jsou závislí na státní podpoře. Údaje za první pololetí minulého roku hovoří o tom, že ve srovnání s prvním pololetím roku 2011 stát vyplatil na dávky v hmotné nouzi o 53,3 % více, to je o 1,3 mld. korun víc. Celkem šlo na dávky v prvním pololetí loňského roku 3,6 mld. korun a například o jednu miliardu vzrostl příspěvek na živobytí. Přes jeden milion občanů dostává na hlavu v domácnosti z podpory, dávek nebo kvůli špatně placené práci od 7 do 9 tis. korun měsíčně. Příčinou je zejména růst nákladů na bydlení a na základní životní potřeby. Ale také snížení platů a mezd.

Paní ministryně, vláda, jejíž jste ministryní, způsobila propad životní úrovně většiny našeho obyvatelstva. Mohu rozumět tomu, že je nutno šetřit, nicméně seškrcení platů, snížení valorizace penzí, zastavení růstu minimální mzdy a vysoká nezaměstnanost způsobily tento tlak na státní sociální podporu. Vláda na jedné straně šetří na těch nejpotřebnějších, aby druhou stranou byla nucena vyplácet státní podporu a měla vysoký schodek na důchodovém účtu.

Paní ministryně, i když si uvědomuji, že boj proti nezaměstnanosti a sociálnímu vyloučení musí vést celá vláda, přesto se ptám, jaká konkrétní opatření provede vaše ministerstvo, aby se snížil počet lidí závislých na dávkách a na sociální pomoci. Uvědomujete si, paní ministryně, že navýšení – nebo jestli uvažujete, paní ministryně, zda je nutno a zda předložíte vládě potřebu navýšit minimální mzdu. A pokud ano, tak v jakém časovém horizontu.

Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Odpoví paní ministryně Ludmila Müllerová. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Pane před-sedajícím, kolegyně, kolegové, pane poslanče. Vaše interpelace ve věci státní sociální podpory mě vede k úvaze, že říkáte, zda bude navýšen mandatorní výdaj pro rok 2013 na dávky státní sociální podpory, či nikoliv. Já musím říct, že v systému státní sociální podpory počet příjemců

dávek nevzrostl, ale naopak poklesl, a tím vlastně klesly i výdaje právě na tyto dávky, tedy mandatorní výdaje. Tento vývoj dokumentuje pokles počtu vyplacených dávek oproti roku 2011, kdy v roce 2012 bylo v průměru poskytnuto 958 tis. dávek státní sociální podpory. To znamená, bylo to o 4000 dávek méně než v roce 2011. Celkové výdaje na dávky státní sociální podpory v roce 2012 pak činily 35 mld., tedy o 558 mil. méně než v roce 2011.

Největší pokles výdajů byl z hlediska struktury dávek státní sociální podpory zaznamenán právě u rodičovského příspěvku o 759 mil. korun a klesl i průměrný počet příjemců této dávky zhruba o 18 tis. Dneska tedy pobírá tento nejvýznamnější příspěvek nebo dávku ze státní sociální podpory 308 tis. Důvodem tohoto snížení je snížení počtu příjemců, které vyplývá jednak z demografického vývoje, snižování porodnosti. Tento úbytek příjemců se projevil zejména v přídávku na dítě, porodném a v rodičovském příspěvku. Dalším neméně významným důvodem je snížení počtu příjemců rodičovského příspěvku, ke kterému došlo i proto, že se okruh příjemců snížil o rodiče, kteří si jako první zvolili dvouleté čerpání rodičovského příspěvku a pobrali celkovou sumu rodičovského příspěvku v kratší době čerpání. Z těchto důvodů není nutno přistupovat k revizi a změně nastavení podmínek pro čerpání dávek státní sociální podpory.

Pro úplnost bych chtěla dodat, že od ledna letošního roku přestávají být dávky péčovské dávky státní sociální podpory, proto tedy i změna zase srovnávacích podmínek. Novou právní úpravu dávek péčovské péče obsahuje, jak jsem už tady hovořila v předchozí interpelaci, právě zákon o sociálně-právní ochraně dětí. Tímto opatřením dochází i k přesunu 1,2 mld. dávek ze systému dávek státní sociální podpory do dávek sociálně-právní ochrany dětí.

V roce 2012 došlo ke zvýšení počtu příjemců i výdajů na dávky pomoci v hmotné nouzi, kdy se zvýšily výdaje na tyto dávky oproti roku 2011 o 2768 mil., tedy o 55 %. To je velmi alarmující, samozřejmě. Je to způsobeno rostoucí nezaměstnaností, o které jste tady také hovořil. Je to vlastně jakési vybalancování té nezaměstnanosti, protože klienti, kteří jsou odkázáni na dávky nezaměstnanosti a potom po skončení výplat dávek v nezaměstnanosti se většinou ocitají právě v hmotné nouzi.

Odpovídám na vaši otázku, že tedy navýšení mandatorních výdajů pro rok 2013 nepředpokládám. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Pan poslanec bude mít doplňující otázku. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, děkuji za odpověď, nicméně musím ještě jednu otázku zopako-

vat, a to je, zda navrhnete vládě zvýšení minimální mzdy. A pokud ano, tak v jakém časovém horizontu.

A jenom poznámku si dovoluji. Víte, to, že byla jakási úspora z jedné strany na druhou stranu, budou zvýšené mandatorní výdaje na sociálně-právní ochranu dětí, to znamená, to je navyšování třeba počtu pracovníků na městských úřadech. Takže ono nakonec se zjistí, že ten problém je jenom přesunut z jedné kapitoly do druhé v rámci kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí.

Ale říkám, ten problém, který já vidím, je, že mnoho lidí se dostane v tomto roce právě třeba i z důvodu navýšení daně z přidané hodnoty od 1. ledna do svízelné životní situace.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Paní ministryně poskytně doplňující odpověď. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Ano, děkuji, budu reagovat na vaši otázku týkající se navýšení minimální mzdy.

Musím konstatovat, že skutečně od roku 2007 nedošlo k navýšení minimální mzdy. Ta dnes je ve výši 8000 korun na měsíc a vlastně od 1. ledna 2013 došlo v souladu s nařízením vlády i k navýšení mzdy právě u osob mladistvých a zdravotně postižených na stejnou úroveň, to znamená také na 8000 korun.

Ale co se týče vašeho dotazu na navýšení. My jsme tuto otázku několikrát diskutovali se svými partnery v rámci tripartity. Jsou tady této otázky velmi nakloněni zejména zástupci odborů. Zástupci zaměstnavatelů se k otázce navýšení příliš kladně nestaví. Na druhou stranu už i oni dnes uznávají, že je to problém i ve vztahu k Evropě, i ve vztahu k nůžkám, které se jakoby zavírají, když porovnáváme částky životního minima, existenčního minima, které zaznamenalo nárůst, a naopak minimální mzda stojí.

Já jsem připravená tuto záležitost přednést na dalším jednání tripartity, které bude, předpokládám, 9. dubna. Půjdu s návrhem na navýšení zhruba na 8500 korun.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. To byla interpelace číslo 35. Přecházíme k interpelaci číslo 36, kterou má také pan poslanec Antonín Sedla na paní ministryni práce a sociálních věcí Ludmilu Müllerovou. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, děkuji vám za předchozí konkrétní odpověď.

Měl jsem připravenou interpelaci na základě slibů, které dalo vaše minis-

terstvo ohledně dodržování termínů výplaty sociálních dávek, ale ty problémy v IT systému atd. už tady přednesli kolegové, takže bych se zaměřil ještě na jednu oblast.

Nedávno jsem měl možnost navštívit řadu domovů pro seniory a domovy s pečovatelskou službou. Obyvatelé si začali stěžovat na zvýšené náklady. Já jsem hovořil o zvýšené dani z přidané hodnoty. Nicméně plánovaná vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí má zvýšit platbu za sociální služby v domovech pro seniory nebo postižené, a to až o 600 korun měsíčně. V důvodové zprávě, nebo v nějaké té zprávě, vaši podřízení, paní ministryně, říkají, a já věřím, že to nemyslí vážně, že navýšení úhrad je tlakem na nezbytnou participaci vlastních zdrojů klientů, to znamená jejich úspor či peněz od příbuzných. Já mám trochu problém, zda si vaši podřízení uvědomují dostatečně, že pracují na Ministerstvu práce a hlavně sociálních věcí. Chápal bych, kdyby toto stanovisko dal ministr financí.

Já jsem se chtěl zeptat, zda tato vyhláška bude vydána a jak se díváte na zvyšování nákladů právě u těch nejpotřebnějších. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Paní ministryně odpoví. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Pane předsedající, pane poslanče, já si myslím, že vy jste velmi dobře v obraze v oblasti sociální politiky a rovněž tak i dotací, které probíhají právě do oblasti sociální a sociálních služeb. Vy víte, že v sociálních službách máme požadavků na dotační program do sociálních služeb za více než 10 mld., téměř 11 mld. korun. Podle rozpočtových pravidel a podle schváleného rozpočtu jsme dostali k dispozici něco málo, velmi málo přes 6 miliard, a tak vlastně naplňujeme toto číslo zhruba ze 60 %.

Poskytovatelé sociálních služeb jsou ve velmi intenzivním tlaku na finanční prostředky a v době, kdy donátoři, sponzoři a další přispěvatelé stále ubývají a v době, kdy kraje a obce konstatují, že ani ony nemají dostatek prostředků na vykrývání potřeb, které jdou na sociální služby, tak je opravdu otázkou k zamyšlení, kde vlastně brát prostředky na stále se rozšiřující okruh a počet poskytovatelů sociálních služeb.

My teď stojíme před velkým rozhodnutím a sama nevím, jak to dopadne, kdy zákon o sociálních službách hovoří o tom, že bude změna financování od 1. 1. v rámci dotační politiky, že bude tento systém převeden na kraje a kraje budou samy rozhodovat o tom, jak budou dotační politiku realizovat. Je tady problém, že vlastně kraje a obce jsou velmi často i zřizovateli těch rezidenčních zařízení, domovů pro seniory apod.

My víme, že úroveň jednak poskytování sociálních služeb, jednak potom i finanční náročnosti domů seniorů je velmi rozdílná a finanční rozmezí se pohybuje v řádu několika desítek tisíc korun na obyvatele, na lůžko. V této souvislosti jsme začali připravovat i tu vyhlášku, která se týká navýšení poplatků za poskytované služby, to znamená ať je to na úhradu stravy, nebo na úhradu ubytování, případně na další terénní služby, o nichž jste tady sice nehovořil, ale týká se to i těchto služeb, zejména v pečovatelské službě apod.

Sám víte, že podle zákona je nutné, aby klientům, kteří jsou ubytováni v rezidenčních zařízeních, zůstalo 15 % na kapesné. Pokud se tedy podíváme na to, že dnes je průměrný důchod 10 700 korun, tak sami vidíme, že toto zdaleka nestačí na úhradu nákladů, které jsou spojeny s provozováním rezidenčních zařízení, právě proto, že je tam i nedostatek lidí, kteří by pobírali adekvátní stupeň příspěvku na péči, protože jestliže máme více než 25 % obyvatel v rezidenčních zařízeních, kteří nemají žádný příspěvek na péči nebo je příspěvek na péči 800 korun měsíčně, tak je to skutečně velmi malá pomoc. A pak je to skutečně jenom na zřizovatelích, kteří musí doplácet zmíněné prostředky, které mu prostě na provoz chybějí, a obracejí se právě na Ministerstvo práce a sociálních věcí o dotaci. Tu situaci jsem tady v úvodu popsala.

Nepřipadá mi, že je asociální, pokud bychom to chtěli po lidech, jejichž výše důchodu umožňuje, aby si na tuto službu připlatili, že to je amorální, asociální, a rozhodně by to tak neměly vnímat ani jejich rodiny.

Já se domnívám, že ta vyhláška projde legislativním procesem a že bude vydána.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Čas uplynul, výborně. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, děkuji za odpověď. Ten problém je, že od 1. 1., jak jsem zmiňoval, se zvýšila daň z přidané hodnoty. Oni si hodně ti klienti stěžují na to, že sice 15 % jim musí zůstat, ale platí čím dál více peněz například za léky. A uvědomme si, že 70 % klientů už prostě nebude mít na to, aby zvyšovali své platby na základě vaší vyhlášky. Schází přibližně minimálně půl miliardy korun na sociální péči.

Já jsem rád, že výbor pro sociální politiku bude 2. dubna se zabývat právě financováním sociálních služeb. Trošku mě mrzí, že jsem mimo Českou republiku, ale doufám, že výbor zaujme za pomoci vás, paní ministryně, určité stanovisko a i v usnesení zohlední podfinancování těchto sociálních služeb. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Paní ministryně, chcete reagovat? Nikoliv. Tím pádem ukončím interpelaci číslo 36.

Přicházíme k interpelaci číslo 37. Je to interpelace pana poslance Václava Klučky na ministra průmyslu a obchodu Martina Kubu, který je omluven. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Interpelace je nazvána nařízení vlády 432/2010 Sb. Mohu jenom sdělit, že jde o nařízení vlády o kritériích pro určení prvku kritické infrastruktury.

Vážený pane ministře, v tomto týdnu ve Sněmovně proběhlo druhé čtení zákona o nouzových zásobách ropy. Už v diskusi a v rozpravě k tomuto zákonu se tady hodně objevovaly polemiky nad tématem ochranného pásma kolem ropovodu. Já vám chci jenom říci, že ve stávající legislativě na rozdíl od důvodové zprávy není žádných 300 metrů ochranného pásma. A těch 150 metrů ochranného pásma, které ve vztahu k ropovodům se v zákoně objevuje, to je číslo, které se tam dostalo dle mého názoru až teprve po připomínkovém meziresortním řízení, které řádně proběhlo.

Já se vás ptám, pane ministře, na důvod zavedení tohoto čísla, na důvod stanovení metrů ochranného pásma, což je naprosto nezvyklé pro legislativu, protože jednotlivé segmenty kupříkladu ropovodu nebo přečerpávacích stanic atd. jsou prvky kritické infrastruktury, které se samostatně vyhodnocují i v souladu s nařízením vlády, a mělo by to i pro budoucnost takhle být. V podstatě je to interpelace, která vás přivádí k dalšímu diskusím, které nastanou u třetího čtení tohoto zákona. Takže nejenže bych rád znal vaše stanovisko, kde to celé vzniklo, ale na druhé straně bych taky rád, aby to v této legislativě nebylo. Jak to dopadne při třetím čtení, uvidíme.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Pan ministr do 30 dnů písemně odpoví.

Nyní přicházíme k interpelaci 38. Je to interpelace pana poslance Václava Votavy, který tu není. Tím pádem interpelace propadá.

Přicházíme k interpelaci 39. Interpelace pana Antonína Sedláčka. Pane poslanče, prosím, máte interpelaci na ministra financí Miroslava Kalouska, který je omluven.

Poslanec Antonín Sedláček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, podle zjištění Nejvyššího kontrolního úřadu porušilo Ministerstvo financí v projektu státní pokladny zákon o veřejných zakázkách. Mělo se jednat o dodatky ke smlouvě na dodávku integrovaného informačního systému státní pokladny, aniž by se vypsalo zadávací řízení. Druhým pro-

blémem byla zaplacená záloha dodavateli na dobu delší než tři měsíce, kdy došlo k porušení zákona o rozpočtových pravidlech.

Vážený pane ministře, výmluva vašeho ministerstva o odvrácení hrozby znehodnocení vydaných prostředků a zmaření projektu se mi jeví jako úsměvná. Chci se proto zeptat, zda závěry NKÚ vy jako ministr akceptujete, a pokud ano, kdo z vašich úředníků byl potrestán. A také bych se chtěl zeptat na důvody nárůstu původní ceny ve výši 2,4 miliardy korun na dvojnásobek. Děkuji za vaši odpověď.

Vážený pane místopředsedo, stahuji poslední ústní interpelaci číslo 41 na pana ministra Jankovského, protože jsem dostal od něho předem písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Ano. Děkuji pěkně, pane poslanče.

Osobně se domnívám, že následující interpelace číslo 40 bude poslední interpelací, kterou dnes stihneme. Interpelace číslo 40 je interpelace pana poslance Václava Klučky na paní ministryni práce a sociálních věcí Ludmilu Müllerovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane místopředsedo. Protože tuším, že je to asi poslední interpelace, já dokonce si dovoluji spojit téma i s aktivní politikou zaměstnanosti. Ono to s tou nezaměstnaností prostě tak nějak souvisí.

Paní ministryně, v uplynulých dvou letech bylo na aktivní politiku zaměstnanosti ze státního rozpočtu vyčleněno 6,3, resp. 5,49 miliardy korun. Není to mnoho, neboť jde toliko o desetinu procenta HDP naší země. Takhle bychom to mohli pojmenovat jako pověsně zakopaný pes. Proč Ministerstvo práce a sociálních věcí dělalo v této oblasti tak málo? Ale ono je to ještě složitější a smutnější. V obou sledovaných letech Ministerstvo práce a sociálních věcí totiž na aktivní politiku nevyčerpalo ani to, co bylo na tuto politiku určeno, a to podstatným způsobem. V roce 2011 vrátilo ministerstvo do státního rozpočtu nevyčerpaných 2,48 miliardy korun, v roce 2012 více než polovinu.

Nejsem pomstychtivý ani zastánce veřejného pranýřování, avšak v tomto případě se domnívám, že by ministerstvo za nevyužití oněch přidělených finančních prostředků pro aktivní politiku zaměstnanosti mělo někoho pohnat k odpovědnosti. A zřejmě se jedná i o nejvyšší patra ministerstva či jednotlivého úřadu práce. Jak k tomu přijdou nezaměstnaní, kteří jsou ochotní k rekvalifikaci, avšak nikdo jim je nenabídne? Snad by se smířili s tím, že nejsou peníze ve státním rozpočtu, avšak nelze se smířit s tím, že tyto peníze byly, ale jednoduše se nevyužili.

Paní ministryně, pro letošní rok taky máte plán aktivní politiky

zaměstnanosti. Jste mi připravena odpovědět na otázku: Skutečně tyto peníze vyčerpáte?

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Paní ministryně, prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Pane předsedající, pane poslanče, zbyvší páni poslanci a paní poslankyně, dovoluji mi, abych se ještě jednou vrátila k politice zaměstnanosti a vůbec k aktivní politice zaměstnanosti. Já už jsem se tady toho rámcově dotkla a skutečně jsem konstatovala, že jak v loňském, tak i v letech předcházejících nebyly zcela efektivně a vůbec nebyly v některých případech čerpány na určité nástroje aktivní politiky zaměstnanosti prostředky tak, jak bylo úmyslem.

Já bych trochu chtěla oponovat v tom podílu aktivní politiky zaměstnanosti na státní politice zaměstnanosti, protože uvedu čísla. Rok 2010 byl ten podíl 27,1 %, rok 2011 byl 21,4 % a v roce 2012 už pouhých 17 %. Znovu ale musím konstatovat, že jsme z loňského roku převedli právě nespotřebované prostředky z aktivní politiky zaměstnanosti do letošního roku a zadařilo se nám také najít další prostředky z evropských sociálních fondů, které jsou poměrně významné a činí tak dnes to procento aktivní politiky zaměstnanosti na státní politice zaměstnanosti celkem 35 %. Je tedy větší než dvojnásobek loňského roku.

Ale vy jste položil správně otázku. Máte vhodné nástroje a máte vhodné způsoby a vhodná řešení k tomu, jak byste tyto prostředky uměli vyčerpat? Já si troufám říci, že ano.

Je tady samozřejmě problém opět na straně úřadů práce. Vy jste o tom hovořil a já musím konstatovat, že z mého pohledu skutečně dnes úřady práce neplní tu zásadní a původní roli, ke které byly určeny, to znamená zprostředkování práce. Dneska je to už jenom o těch počtech uchazečů na jednoho zprostředkovatele zdrcující zpráva. To, že jsme tuto záležitost přesunuli na personální agentury, tak jsme se povinnosti zprostředkovávat a zároveň jakési odpovědnosti skutečně zbavili. Mám představu, že to je jeden z prvních a zásadních úkolů, jak tuto aktivitu zpět na úřady práce navracet. Našli jsme prostředky v rámci Evropského sociálního fondu, který bude směřován právě do nástroje aktivní politiky zaměstnanosti, a to tak, abychom posílili poradenství na úřadech práce a aby také úřady práce samy vystupovaly velmi aktivně vůči zaměstnavatelům i samosprávám v daných regionech. To je totiž to jedno z neklíčovějších, protože pokud tady tuto znalost nemám, pokud mi ji, dokonce bych řekla, ústředí odebralo a svěřilo to pouze krajským pobočkám či centru, tak se domnívám, že to přineslo velmi negativní důsledky.

Hovořila jsem tady o velmi aktivním přístupu k zaměstnávání mladých

uchazečů. Víme, že je to problém, že se jím zabývá velmi intenzivně i Evropská unie, a prostřednictvím tzv. záruk pro mladé jsme připraveni i my v rámci aktivní politiky zaměstnanosti tento nástroj velmi dobře využít. Ale samozřejmě má to jedno omezení, a to že se to týká pouze regionů se zaměstnaností mladých nad 25 % a takové regiony my máme asi pouze dva. Takže uvidíme, jak se budou dál statistiky vyvíjet.

Ještě jednu věc bych ráda zmínila a to je tzv. kurzarbeit. Právě na tuto aktivitu, tento nástroj, bylo v minulém roce směřováno velké množství finančních prostředků. Bohužel kvůli bariérám, které jsme nastavili, abychom tento nástroj mohli využívat, tak se ho v loňském roce zhostilo pouze 29 firem, vyčerpali jsme 10 mil. a měli jsme určeno více než 400 mil. To asi mluví za všechno.

Já jsem vyčerpala svůj čas. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Paní ministryně, vy jste vyčerpala svůj čas, vyčerpala jste také veškerý čas určený podle jednacího řádu pro interpelace. Děkuji vám za heroický výkon. Děkuji také všem interpelujícím.

Dámy a pánové, jak už jsem konstatoval, čas daný zákonem pro ústní interpelace byl vyčerpán. Ukončuji tedy dnešní jednací den a pokračovat budeme zítra od 9 hodin. Děkuji vám.

(Jednání skončilo v 18.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
22. března 2013 v 9.00 hodin
Přítomno: 159 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 52. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Prosím, abyste mi také oznámili, kdo budete mít kartu náhradní. Pan kolega Oliva má náhradní kartu číslo 6.

Nyní vás seznámím s omluvami z dnešního jednání. Z poslanců se omlouvají: Jiří Besser, Václav Cempírek, Pavel Drobil, Michal Hašek, Pavel Hojda, Gabriela Hubáčková, Jan Husák, Jaroslav Krupka, Jan Kubata, Jaroslav Lobkowicz, Hana Orgoníková, Vlasta Parkanová, Roman Pekárek, Aleš Roztočil, Antonín Seďa, Miroslava Strnadlová, Pavel Svoboda, Boris Šťastný, Milan Šťovíček, Martin Vacek, Jan Vidím, Vladislav Vilímc. Jenom dodám, že pan kolega Cempírek se omlouvá dnes do 14 hodin, pan kolega Roztočil do 12 hodin a pan kolega Seďa od 10.15 hodin.

Z členů vlády se omlouvají: Leoš Heger, Tomáš Chalupa, Martin Kuba, Jan Kubice, Karel Schwarzenberg. To byly omluvy.

My máme dnes pevně zařazený bod číslo 21. Potom se budeme zabývat zákony v prvním čtení. Jenom vám připomenu, že od 11 hodin bychom měli pokračovat v projednávání přerušného bodu číslo 1.

Nyní tedy zahajuji projednávání bodu

21.
Vládní návrh zákona o Vojenské policii a o změně
některých zákonů (zákon o Vojenské policii)
/sněmovní tisk 916/ - první čtení

Prosím, aby z pověření vlády tento návrh uvedl ministr obrany Vlastimil Pícek. Prosím, pane ministře. Pane ministře, prosím o úvodní slovo.

Ministr obrany ČR Vlastimil Pícek: Dobré ráno, vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dovolte mi, abych zde jménem vlády představil návrh zákona o Vojenské policii, který vám byl rozeslán jako sněmovní tisk číslo 916.

Vláda předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky návrh nového zákona o Vojenské policii, který má po více než dvaceti letech nahradit stávající právní úpravu. Vývoj, kterým naše společnost i armáda za

tu dobu prošly, zejména pak zásadní strukturální změny ozbrojených sil i změny v oblasti branné legislativy, je třeba reflektovat rovněž v podmínkách Vojenské policie. Základním koncepčním rámcem, ze kterého jsme při přípravě tohoto návrhu vycházeli, je takzvaná Bílá kniha o obraně, kterou v roce 2011 schválila vláda.

Cílem předkládaného vládního návrhu je zejména jasně definovat postavení Vojenské policie, přesněji vymezit úkoly Vojenské policie a její místní a věcnou působnost. Oproti dosavadní právní úpravě pak vládní návrh zákona formuluje právní rámec, který bude lépe vyhovovat potřebám současné aplikační praxe zejména v oblasti povinností a oprávnění vojenského policisty v návaznosti na plnění úkolů Vojenské policie s akcentem na šetření práv soukromých osob a soulad se závazky na úseku nakládání s informacemi a ochrany osobních údajů. V souladu s výše zmíněnými koncepčními změnami pak vládní návrh nově vymezuje postavení a odpovědnost náčelníka Vojenské policie i řešení otázky organizační struktury Vojenské policie.

Vzhledem k rozsahu změn, o kterých jsem hovořil, rozhodla vláda na základě našeho návrhu o tom, že tyto změny nebudou do právní úpravy promítány formou novely stávající právní úpravy, ale cestou zpracování návrhu nového zákona o Vojenské policii.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, s ohledem na obsah navrhované úpravy věřím, že návrh zákona v rámci prvního čtení podpoříte. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Nyní dostane slovo zpravodaj, pan poslanec Antonín Seďa. Prosím.

Ještě oznámím, že pan kolega Miroslav Váňa má náhradní kartu číslo 5, pan poslanec Adam Rykala náhradní kartu číslo 8. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Antonín Seďa: Děkuji, paní předsedkyně. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, jako zpravodaj k vládnímu návrhu zákona o Vojenské policii, sněmovní tisk 916, mi dovoluji stručně připomenout základní důvody jeho předložení.

Stávající zákon číslo 124/1992 Sb., o Vojenské policii, podle navrhovatelů již nevyhovuje potřebám policejní praxe, a proto Ministerstvo obrany odmítlo jít cestou další novely zákona a předkládá nám zákon nový. Zákon, který posiluje roli ministra obrany při jmenování a odvolání náčelníka Vojenské policie a také při schvalování její organizační struktury, na rozdíl od dnešní praxe ovšem bez nutnosti předchozího projednání ve výboru pro obranu. Toto dává možnost podřízení pořádkové a dopravní služby náčelníkovi Generálního štábu Armády České republiky, s tím, že

služba odhalování a dokumentace protiprávního jednání bude přímo podřízena ministroví obrany.

Je navržena optimalizace útvarů Vojenské policie. Vlastní reorganizace spočívá ve snížení počtu regionálních velitelství z dnešních čtyř na dvě, a to na velitelství Vojenské policie Morava a Čechy se zachováním velitelství ochranné služby Vojenské policie v Praze.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, z důvodů nejednoznačnosti stávajícího zákona se doplňují oprávnění vojenských policistů při provozu dopravních vozidel a pro kontrolování dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích i mimo ně.

S ohledem na obsažnost a řadu diskutabilních změn v návrhu zákona si dovoluji v podrobné rozpravě a po dohodě s předkladateli navrhnout prodloužení projednávání sněmovního tisku 916 ve výboru pro obranu o 20 dnů.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Připomenu, že jsme v prvním čtení. Pane zpravodaji, nebude podrobná rozprava, jsme v prvním čtení. Takže zahajuji obecnou rozpravu a rovnou vás vyzývám, pane zpravodaji, protože nemám zatím žádnou jinou přihlášku. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedkyně. Jak jsem avizoval, vážené poslankyně, vážení poslanci, podle jednacího řádu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky § 91 odst. 3 navrhuji prodloužit lhůtu pro projednání ve výboru pro obranu o 20 dnů.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já se zeptám, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhuje přikázat tento návrh k projednání výboru pro obranu. Má někdo jiný návrh na přikázání? Nemá.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 76. Kdo souhlasí s tím, aby návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro obranu? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 76, přítomno 118, pro 100, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na prodloužení lhůty k projednání ve výborech o 20 dnů.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 77. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 77, přítomno 122, pro 93, proti 2. Návrh byl přijat.

Mohu tedy konstatovat, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru pro obranu a lhůta k jeho projednání byla prodloužena o 20 dnů. Tím končím projednávání bodu 21. Děkuji panu ministroví, děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu číslo 31. Je to...

Pan kolega Urban. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dovolte, abych jménem poslaneckého klubu sociální demokracie požádal o přestávku na deset minut.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vyhlašuji přestávku do 9.20 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.10 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.20 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, budeme pokračovat. Ještě mi mezitím byly doručeny dvě omluvy. První z nich je od paní poslankyně Jany Drastichové, která se omlouvá dnes z rodinných důvodů, a dále se z dnešního jednání omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Václav Měnl.

Budeme pokračovat. Já zahajuji projednávání bodu číslo 31. Je jím

31.

Návrh poslanců Lubomíra Zaorálka, Bohuslava Sobotky, Jeronýma Tejce, Jaroslava Krákory a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 630/ - první čtení

My jsme tento tisk přerušili a budeme v tomto přerušném jednání

pokračovat. K přerušení došlo ve středu 20. března. Byla vlastně přerušena obecná rozprava. Já tedy prosím ke stolku zpravodajů pana kolegu Lubomíra Zaorálka, který zastupuje navrhovatele, je již přítomna paní poslankyně Jana Kaslová, která je zpravodajkou pro prvé čtení. Budeme pokračovat v obecné rozpravě.

Já se vás zeptám, zda se někdo hlásí do rozpravy. Pan místopředseda Sněmovny Jiří Pospíšil. Prosím.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, dovoluji mi, abych v obecné rozpravě také reagoval na návrh skupiny poslanců, kteří se snaží změnit Ústavu v tom bodě, který se dotýká milostí, a kteří chtějí navrhnout, aby milosti byly kontrasignovanou pravomocí prezidenta republiky.

Já jsem zde chtěl argumentovat a reagovat v té první části obecné rozpravy právě na slova navrhovatele pana místopředsedy Zaorálka, protože mi to připadalo jako zajímavá debata, jen se mi trochu obtížněji reaguje poté, co ta debata probíhala před dvěma dny. Dovolte mi přesto několik poznámek.

Já jsem se chtěl ve svém vystoupení zastat argumentace pana kolegy Marka Bendy, který zde řekl, když to zjednoduším, že bychom neměli novelizovat Ústavu kvůli takovýmto dílčím, drobným věcem na základě pocitu a jednotlivých kauz. A za druhé, že bychom se neměli snažit vyřešit otázku milostí tím, že převedeme tuto pravomoc z nekontrasignované pravomoci do kontrasignované. Musím říci, že tento názor sdílím. Pan předkladatel tady, jak jsem si udělal pár poznámek, pokud si je tedy po dvou dnech pamatuji dobře, konstatoval a hovořil o tom, že milosti v té podobě, jak jsou dnes, stavějí prezidenta nad zákony, prezident stojí mimo právo atd. Tato slova zde v debatě před dvěma dny padala a návrh, který zde leží na stole, by měl tuto otázku vyřešit. To znamená, měl by udělat z milostí institut demokratického právního státu, který zapadá do trestní justice v demokratickém právním státě.

Já chci ovšem upozornit na to, a to si uvědomme, a nevím, jestli tedy na tu hlučnou debatu na plénu, že samotná kontrasignace nevyřeší filozofii milostí jako něčeho mimořádného, co opravdu bylo resentimentem středověké trestní justice a co zkrátka vždycky bude projevem suveréna hlavy státu – vstoupit do demokratického právního státu, vstoupit do rozhodování soudů a v zásadě rozhodnutí soudu ovlivnit, anebo otočit tím, že udělí milost. Milosti nikdy nemohou být, to si fakt uvědomme, součástí struktury trestní justice v demokratickém právním státu postavené na řádných opravných prostředcích, na mimořádných opravných prostředcích postavených na tom, že orgán, který rozhoduje, rozhodne na základě zákonných mantinelů. To bychom jedině museli uvažovat podle

mě o absurdní variantě, že milosti budou podrobeny přezkumu soudní moci a že ten, kdo o nich rozhoduje, bude soudně následně přezkoumáván ústavním nebo jiným soudem, což je podle mě vyloučeno z podstaty milostí, anebo že by Ústava obsahovala zákonné nebo ústavní mantinely, za kterých milosti mohou být udávány. Pak bychom z toho vytvořili jakýsi kva-ziinstitut soudní moci a pak by takováto řeckně pravomoc splňovala nároky, které na milosti nebo obecně na jednotlivé instituty trestního práva klade demokratický právní stát. (Silný hluk v sále.)

Já jenom chci říci, nežijme v iluzi, že pokud milosti přesuneme z nekontrasignované pravomoci do kontrasignované pravomoci, vyřešíme jejich podstatu. Že z nich uděláme nástroj demokratického právního státu, že budou pod kontrolou soudní moci, anebo že tím pádem se vyřeší některé v uvozovkách veřejně debatované a diskutované milosti. Není to prosím pravda, pouze jeden politický orgán bude nahrazen dvěma politickými orgány a je třeba dále trvat na tom, že milosti budou zásahem moci výkonné do moci soudní. To znamená, pro čisté teoretiky demokratického právního státu něčím tuto čistou teorii dělby moci mezi moc soudní, výkonnou a zákonodárnou narušuje.

Proto já osobně bych spíš podpořil návrh, který by rušil milosti. Přiznám se, spíš si dovedu představit, že milosti v právním státě nemají být, než je takovým to způsobem přetvářet. Ostatně mnoho zemí, které řadíme mezi demokratické právní státy, milosti nemají, protože je považují právě za něco, co do demokratického právního státu ne tak zcela patří.

To byla pouze moje poznámka. Já bych opravdu nechtěl, abychom zde žili v jakémsi domnění nebo mýtu, že když v tuto chvíli přesuneme tuto pravomoc bez nějaké hlubší analýzy a debaty do kontrasignovaných pravomocí, tak tím milosti vyřešíme a milosti se stanou standardním instrumentem trestní justice. Ostatně dnešní trestní právo zná celou řadu mimořádných opravných prostředků, které chrání dostatečně pachatele před tvrdostí zákona včetně stížnosti pro porušení zákona, včetně mimořádných opravných prostředků, kterými je možné se obrátit na Nejvyšší soud.

Pokud milosti zachováme, pak vždycky půjde o něco mimořádného, o něco, co nemá žádné zákonné mantinely a co vždycky bude projevem jakési mimořádné pozice suveréna hlavy státu, kterou suverén získal ve středověku a kterou v nějaké osekání malých podobě jsme mu nechali a kde hlavní kontrola nemůže být ústavní nebo zákonná, ale musí být veřejná. To znamená, že veřejnost debatuje o tom, zda milost byla uložena správně, či nikoliv, a veřejnost má právo prezidenta za špatně udělené milosti kritizovat a prezident by za to také měl nést politickou odpovědnost. Nedovedu si moc dobře představit, jak vykonstruovat jinou než politickou odpovědnost o institutu, který vypadá jako milosti.

To byla moje poznámka, proč bychom neměli naskakovat na řekněme lacinou větu nebo laciný populistický pohled, že kontrasignací vyřešíme problém milostí. Nevyřešíme. Dál to bude mimořádný prostředek trestního práva, který pochází z doby monarchie, z doby středověku.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi Pospíšilovi. Ptám se, zda se ještě někdo chce přihlásit do obecné rozpravy v tomto prvním čtení. Pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, ono se poměrně obtížně reaguje v rozpravě, která běží už asi čtvrtý den s různými přestávkami, tu měsíc, tu tři dny, tu pět dní. Přesto jsem chtěl krátce zareagovat na to, co tady naposledy říkal pan místopředseda Zaorálek velmi důrazně vůči mé osobě – jakým způsobem jsem prohlásil milosti za něco, co nepatří k demokracii nebo co je zcela mimo právní rámec.

Já jsem nikdy neříkal, že to je neústavní institut. Jenom jsem říkal, že to je institut, který nepatří do klasického právního řádu. Ano, v tomto případě o trestu výjimečně, zcela výjimečně a na základě ústavního zmocnění nerozhoduje soud, dokonce bychom se mohli bavit o tom, jestli nejsme v rozporu s Listinou základních práv a svobod, která jednoznačně říká, že o vině a trestu musí vždy rozhodnout soud.

A tady to zmírnění trestu může mimořádně vykonat jiná osoba než soud, nepatří to do soudní soustavy. Nepatří to do klasické teorie dělby moci. To všechno souhlasí, je to jistý relikť, opravdu relikť království nebo pánů země, na druhou stranu relikť, který umožňuje ve výjimečných případech zmírnit tvrdost zákona. Zmírnit ne nespravedlnost, protože ten rozsudek je nepochybně vyneseno spravedlivě, ale osobní tvrdost. Je to jakýsi akt milosrdenství, který vstupuje do toho systému.

Můžeme se bavit o tom, jestli tento akt milosrdenství má existovat, nebo nemá. Já se domnívám, že to je užitečné, protože prostě občas jsou případy, které v tom obecném systému patří být potrestány, ale v individuálním případě, při pohledu na individuální případ, se mohou zdát i veřejnosti obecné, i někomu, kdo na to nahlíží vlastníma očima, ne nespravedlivé, ale řekněme tvrdé nebo příliš kruté. Já si myslím, že ten institut má být zachován. A debata přece není o tom, jestli ten institut máme, nebo nemáme v Ústavě. Kdyby chtěl být pan místopředseda Zaorálek tak zásadový, jak tady hlásal ve svém projevu, pak musí říct: převedte tento projev milosrdenství do soudní soustavy, umožněte nějaký zvláštní soudní přezkum institutu rozhodování soudu před ním, který tam umožní promítnout tuto individuální sociální, zdravotní nebo podobnou situaci. To tady ni-

kdo nenavrhuje. Jediné, co se navrhuje, je, aby tento individuální akt milosrdenství podléhal kontrasignaci předsedy vlády, to znamená, aby podléhal interpelování v této Sněmovně. Aby podléhal debatám a hádkám v této Sněmovně.

A já se ptám, jestli tato Sněmovna toto opravdu chce. Jestli toto je jejím cílem. Že se nám zdá, že možná nějaký prezident svoji pravomoc vykonal ne úplně vhodně nebo my bychom ji vykonali jinak, jestli proto z toho chceme udělat politikum. Jestli proto z toho chceme udělat případ, kdy bude předseda vlády vyjednávat s prezidentem: ty dáš ještě milost tomu- to a já bych doporučoval, aby se dala ještě milost tomuto, a pojďme se dohodnout, že dáme milost oběma, a bude se tady pak zodpovídat před Sněmovnou. To má být cílem návrhu, který je nám zde přednášen? Já to pokládám za velice nerozumné. Velice nerozumné, protože individuální akt milosrdenství, z něž se snažíme udělat politický nástroj, který má podléhat politické kontrole a politickým hádkám – a samozřejmě na aktu milosrdenství se politicky málokdy shodneme, protože tam ty názory mohou být velmi rozdílné, a budeme tady z toho dělat jenom zbytečnou show a jenom zbytečné hádání se nad tím, jestli ta paní byla nebo pán byl dostatečně nemocný, nebo nebyl dostatečně nemocný, jestli čtyři nezletilé děti, které má doma vychovávat, jsou dostatečnou protiváhou tomu, že dostal někdo trest nebo nedostal trest. Nedělejme to. Je to fakt nerozum, je to úplně zbytečné a jenom tím posíláme individuální akt milosrdenství do politických hádek.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka, pan poslanec Filip. Pak tady mám přihlášenou paní místopředsedkyni vlády Karolínu Peake. Samozřejmě slovo dostanete, až pan kolega Zaorálek... Faktická poznámka nyní, prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. No, ono to tak jednoduché, jak říká pan kolega Marek Benda, není, vážené paní kolegyně, kolegové. To bychom se museli bavit o tom, jestli ten systém je špatně nastaven například v sousední Spolkové republice Německo, kde hromadná amnestie musí být projednána v Bundestagu, protože může mít rozpočtový dopad, jak se ukázalo v rozhodnutí prezidenta republiky 1. ledna, a následně co se odehrávalo. To skutečně takové systémy v sousední zemi existují, že se toto projednává až v poslanecké sněmovně, respektive ve Spolkovém sněmu. Čili tu debatu neukrojíme teď tím, že to zamítneme v prvním čtení. To přece nemá smysl.

Já jsme říkal ve svém úvodním vystoupení před tím přerušením, že považuji za potřebné, aby zákon postoupil dál, abychom se bavili po dvaceti letech fungování Ústavy nad jednotlivými instituty. A nehrajme si na to, že

to před dvaceti lety naši předchůdci udělali tak dobře, že na tom co měnit není. Já jsem poslední, který kvůli tomu, že některý člověk, který má ústavní odpovědnost, tu svoji odpovědnost neunes. Kvůli tomu opravdu Ústavu měnit nechci. Ale ta podstatná věc je přece o tom, jestli to zasluhuje, nebo nezasluhuje revizi a jestli o tom máme vůbec diskutovat. A o tom diskutovat má smysl.

Děkuju.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Také zareaguji na to, co řekl pan předseda Filip. Dvě poznámky.

Za prvé. Prosím, netahejme do toho amnestii prezidenta republiky z 1. ledna. Ta s tím nemá nic společného. A ta je už dnes kontrasignovanou pravomocí. Debata má být o tom, jestli ta kontrasignace je formální, nebo neformální. Dobře víme, že se ta debata rozjela, že se o ní povede zásadní, řekněme, ústavní a možná i jinak odborná diskuse. Ale netahejme to do individuálních milostí. To je první poznámka, kterou jsem k tomu chtěl přičinit. Prostě nemá to s tím nic společného.

Druhá poznámka. Není pravda, že by se o tomto tématu na půdě Poslanecké sněmovny nemluvilo. V souvislosti se změnou Ústavy, která připustila přímou volbu prezidenta, se přece debata o tom, jestli a v jakém rozsahu mají individuální akty milosti, respektive milosrdenství prezidenta republiky být omezeny, byla vedena a došlo tady třipětinovou většinou ke shodě na tom, že mají být převedeny do kontrasignovaných pravomocí a-bolice. Ta zastavování trestního stíhání. Já jsem nebyl příznivcem tohoto, ale respektuji to. Ale teď po roce otvíráme znovu tuto debatu jenom proto, že se nám jedno rozhodnutí nebo tři rozhodnutí zdála nesprávná. Já si myslím, že otvírat Ústavu kvůli třem rozhodnutím individuální ústavní odpovědnosti prezidenta republiky je velikánský omyl, a proto prosím, a-bychom tu debatu nevedli.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní místopředsedkyně vláda Karolína Peake. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji vám, paní předsedkyně. Dámy a pánové, na úvod mi dovoluje říci, že zásadně nesouhlasím s návrhem skupiny poslanců, které zde reprezentuje pan místopředseda Zaorálek. Považuji ten přesun za naprosto nesmyslný. A argumenty nemá cenu opakovat, zazněly tady ze stany Marka Bendy a Jiřího Pospíšila a nemá cenu opakovat stále dokolečka to samé.

Dá se souhlasit s panem předsedou Vojtěchem Filipem v tom, že Ústava si určitě zaslouží širší debatu dvacet let od svého vzniku. Ovšem opravdu širší, a nikoliv takto partikulární v tomto konkrétním případě, byť tento konkrétní případ může být tím startem pro debatu širší.

Jediná věc, ve které bych nesouhlasila s Markem Bendou, je: netahejme do toho amnestii z ledna. Já myslím, že ta amnestie, právě to, že u ní kontrasignace existuje, ukazuje, že kontrasignace je v těchto aktech skutečně nesmyslná a nijak té situaci nepomáhá. Máme snad pocit, že kontrasignace Petra Nečase amnestii Václava Klause nějak prospěla? Že prospěla nějak v té diskusi? Že ji nějak změnila? Podle mého nezměnila. Bavme se o tom, zda tyto instituty v Ústavě vůbec být mají. O tom by ta diskuse měla být. Ať už milosti nebo právo udělit amnestii. Ale zda kontrasignovat, nebo nekontrasignovat, to opravdu ničemu nepomůže.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan místopředseda Lubomír Zaorálek. Prosím.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já bych chtěl ještě jednou tedy apelovat na Sněmovnu, aby tady tu debatu o způsobu schvalování milostí propustila do dalšího čtení. A já bych se chtěl teď soustředit možná na ten hlavní protiargument proti tomu, co tady zaznělo z úst mých předřečníků.

Já bych chtěl především odmítnout to, že tady ten návrh změny Ústavy je jenom reakcí na nějaké novinové články a na několik sporných případů. Ty sporné případy podle mě pouze ukazují, že v Ústavě je nedostatek. A já tady tu debatu na změnu Ústavy otevírám proto, že chci, aby se mluvilo o této podle mě díře, která v Ústavě je. Já se tady snažím vysvětlit, že skutečně tam existuje něco, co je z hlediska celkové koncepce Ústavy chybné. Jinak bych nemohl navrhnout změnu Ústavy, kdybych si tohle nemyslel. Takže tím prapůvodem není to, že se objevily problematické, pochybné případy, ale to, že ty případy ukazují na to, že v Ústavě je někde něco, co nefunguje.

Já se to pokusím vysvětlit nebo úplně jednoduše, tak jak jsem schopen, říci. Podle mě problém Ústavy je v tom, že ona porušuje principy parlamentní republiky tím, že v čl. 62 vymezuje pravomoci prezidenta republiky nebo vymezuje rozhodnutí prezidenta republiky, které on vydává bez spolupodpisu člena vlády, a přitom za ta rozhodnutí zásadně neodpovídá. V tom já vidím ten rozpor. On činí rozhodnutí bez spolupodpisu premiéra nebo člena vlády a přitom za ně neodpovídá. Já prostě ten rozpor vidím i geneticky historicky v tom, že milosti za první republiky, přátelé, byly kontrasignovány premiérem. Rozumíte, za první republiky byly kontrasignovány premiérem, a pak došlo ke změně v Ústavě

z roku 1960, kdy ty kontrasignace premiéra odpadly. Ale víte proč? Protože Ústava z roku 1960 zavedla odpovědnost prezidenta Národnímu shromáždění. To znamená Ústava z roku 1960 zrušila ten princip dělby státní moci a došlo k tomu, že tím pádem tam ty kontrasignace nebyly, protože se prezident v roce 1960 stal odpovědným Národnímu shromáždění. Chápete? A nyní se stalo v Ústavě České republiky, v té poslední, že Ústava jako kdyby pokračovala v tom principu nekontrasignace, ale přitom je tam ústavně z výkonu funkce neodpovědný prezident. A v tom já vidím ten rozpor. A to, proč to tady předkládám, je, abychom se o tom bavili. A to si myslím, že není tak nesmyslné, jak říká paní ministryně Karolína Peake. Já prostě tvrdím, že tady je jakási vada, a snažil jsem se to vysvětlit. A pokud se staly problémy v novinách apod., tak je to podle mě důsledek toho, že tady to pohlídáno není. Prezident skutečně dělá něco, on má plnou pravomoc, a přitom za to není odpovědný a nemůžeme s tím jakoby vůbec nic dělat. Já tvrdím, že to je chyba, která se do Ústavy dostala.

Takže já tady nebudu pokračovat v debatě, jestli je to relikt panovníka a monarchie a podobně, protože nemám asi dostatečné právnické vzdělání a kompetenci na to, abych takovou věc rozhodoval nebo abych tady dále polemizoval, to asi není zajímavé, ale stojím si na tom, s dovolením, že tady prostě vidím závažný problém. Neodpovědný prezident a bez kontrasignace. To, přátelé, nebylo... Vlastně takováto situace nevznikla ani za první republiky ani tehdy v té socialistické úpravě z roku 1960. A proto chci, aby se ta debata otevřela a abychom o tom mluvili i v další fázi projednávání tohoto návrhu, protože si myslím, že to vážný ústavní problém je, a rád bych většinu z vás o tom přesvědčil, že stojí za to o tom mluvit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Viktor Paggio. Prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já se skutečně nemůžu zbavit dojmu, že ČSSD navrhuje tuto změnu prostě v následku nějaké mediální kauzy, která tu probíhala. Nemohu se zbavit dojmu, že je to nějaká reakce na reportáž televize Nova, a mám pocit, že ústavní změny navrhované ČSSD nevznikají v nějakých politických orgánech ČSSD, ale ve střížnách televize Nova. Je to věc, která je dokonce zmíněna v důvodové zprávě, kde se operuje údajným korupčním jednáním ohledně milostí. To mi připadá, a znovu to zde opakuji, jako dost silná káva.

Mně se líbí ta nesystémovost kolem prezidentských milostí. Já zde nebudu tvrdit, že to zapadá do právního řádu. Mně se líbí ta nesystémovost, žijeme prostě v zemi, kde se velmi těžkopádně a formalistně vykládá právo. Je dobře, že tu máme milosti, tak jak jsou. Ve chvíli, kdy bychom to chtěli

všechno zglajšachtovat a robotizovat, není to v pořádku. Myslím si, že ten systém a ta změna nejsou ku prospěchu věci.

Znovu připomenu ještě jeden rozměr, a to že my skrze prezidentské milosti vlastně věříme, že člověk je dobrý. Věříme v to, že když se někdo dostane na ten nejvyšší post, dosáhne té nejvyšší mety a stane se prezidentem republiky, bude se chovat jenom podle svého svědomí. A já věřím, že v této víře stojí za to pokračovat.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Teď tady mám tři faktické poznámky – pan kolega Pospíšil, pan kolega Grospič, pan kolega Paroubek. Prosím, pan místopředseda Pospíšil.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Velmi stručnou poznámku. Pan místopředseda Zaorálek ve svém posledním vystoupení jasně poukázal, že se jedná o koncepční rozsáhlejší možný problém, který by měl být debatován jiným způsobem než nad drobnou, dílčí, podle mého názoru populistickou novelou. Jasně zde bylo řečeno, že to je otázka problematiky postavení a odpovědnosti prezidenta, nikoli jedné dílčí pravomoci. Co bychom potom dělali se zbylými pravomocemi, které také nejsou kontrasignované? To taky má vztah k odpovědnosti prezidenta jako takového. Takže prosím, vaše poslední vystoupení zde v debatě ukazují, že ten problém je jinde a že ho nelze řešit takovouto drobnou novelou.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Grospič. Prosím, faktická poznámka.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedkyně. Myslím si, kolegyně a kolegové, že ten problém ukazuje nebo diskuse ukazuje na ještě úplně jiný problém – problém Ústavy České republiky jako takové a nakročení toho, jestli budeme chtít do budoucna posouvat Ústavu a ústavní systém do roviny prezidentského systému, nebo parlamentního systému. Bývalo dobrým zvykem, a na to bych rád tady upozornil, z minulých volebních období, že existovala společná komise pro otázky Ústavy, pro Ústavu České republiky, a tyto věci byly posuzovány na společných jednáních i se zástupci druhé komory Parlamentu České republiky, Senátu. Jedním z prvních kroků v tomto volebním období bylo, že se takováto komise neustanovila, neb byla považována ze strany vládních koaličních stran za nadbytečnou. A co se stalo? Toto volební období máme přehršlí nejrůznějších novel, ať už vládních, nebo poslaneckých, Ústavy České republiky. Ukazuje se, že to je cesta veskrze špatná. Koneckonců i ten

průmět přímé volby prezidenta České republiky do Ústavy tím nejjednodušším způsobem otevírá řadu ledví problémů, které dnes tady jsou.

Já si myslím, a nepodceňuji ten moment amnestie, tak jak je zakomponován do Ústavy České republiky, ale myslím si, že by bylo dobré skutečně tento návrh propustit do dalšího čtení, vést o tom debatu a vést ji zejména ve spojitosti s jinými návrhy novel Ústavy České republiky, které dnes máme třeba na pořadu. Je tam i jeden z vládních návrhů, který rovněž chaoticky a velice bezprecedentně reaguje na otázku možnosti vyslovení nedůvěry vládě. To je taky jeden z významných zásahů do ústavního práva a rovněž zase vládní koalice bude chtít, aby byl co nejrychleji projednán dnes v Poslanecké sněmovně. Čili myslím (upozornění na čas), že má své místo i tento návrh a že by měl být propuštěn do dalšího čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Faktická poznámka pan poslanec Paroubek. Prosím.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážená paní předsedkyně, protože už není nikdo přihlášen, dovolil bych si vás požádat, abyste tu moji faktickou poznámku považovala za přihlášku do diskuse. Velmi pravděpodobně nepřetáhnu příliš čas dvou minut, ale stát se to může.

Především bych chtěl říci, že na tom návrhu, který je předložen, jsem nijak neparticipoval. Uvedl jsem určitou výhradu systémovou, kterou tady koneckonců potvrdili v podobném pohledu na věc někteří poslanci komunistické strany. Mám na mysli vytvoření komise pro Ústavu, kam by podobné návrhy přicházely.

Nechci pana místopředsedu Zaorálka na rozdíl od jednoho ze svých předřečníků podezírat, že by snad tento návrh byl zpracován ve střížně Novy, naopak. Ale neviděl bych nic špatného na tom, pokud poslanci naslouchají hlasu veřejného mínění. Přece na tom není vůbec nic špatného. Možná že právě proto, že tohle jako vládní koalice neděláte, tak je výsledek, že se plácáte v podpoře ve veřejném mínění někde kolem 8, 10 %. Možná že je to staromódní, ale já bych se vždycky na to, co říkají lidé, ohlížel. A mezi námi, tento návrh přináší určitou zpětnou vazbu, která by se v Ústavě objevila, a myslím, že to vůbec není špatné, protože ke kompromitaci, ke které došlo, v podstatě významné části pravomocí prezidenta republiky a svým způsobem i demokratického režimu došlo tím druhým článkem amnestie prezidenta republiky, tak tomu bychom se přece do budoucna chtěli všichni vyhnout.

Já bych k tomu nepřistupoval jako nově zvolený prezident, to je jeho věc, který řekl, že do budoucna žádné amnestie dělat nebude. Myslím si, že je to právo, které by mělo být prezidentovi zachováno, a nedomnívám

se, že je to špatné. Ale je to jeho věc a on také může za půl roku změnit názor. Koneckonců vše plyne, vše se mění. Ale myslím si, že všichni přece máme zájem na tom, aby případné excesy, které se mohou stát, a nikdo není neomylný, ani prezident republiky není neomylný, se prostě nestávaly. Tato změna Ústavy podle mého názoru přináší tlak na větší odpovědnost práce jak prezidentské kanceláře, tak samozřejmě pokud by do toho byl zatažen i premiér, a tedy Ministerstvo spravedlnosti, asi by si nechal jednotlivé milosti posuzovat Ministerstvem spravedlnosti a chtěl by písemné vyjádření, tak to přece není vůbec špatné. Tady to nikdo nechce měnit na politikum, ale tu a tam se může skutečně jednou za pár let, pokud by tento systém byl nastolen, stát, že budeme skutečně o nějakém excesu hovořit. Ale tomu přece nemůže nikdo zabránit, ani pokud tohle nebude, s tím, že tímto návrhem by podle mého názoru excesů bylo pak minimálně.

Já vůbec nevidím nic špatného na tom, když tady nastoupí veřejná kontrola, v tomto případě kontrola ze strany Sněmovny. Myslím, že to je návrh dobrý. Samozřejmě že předkladatelé jistě vnímají, že tady asi ta potřebná třipětinová většina není, ale to není špatné, protože zcela nepochybně je tohle věc, ke které se mohou vrátit i v příštím volebním období. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď jsem měla přihlášku pana poslance Františka Laudáta. Prosím.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, jenom krátká reakce. Já si myslím, že vládní koalice nedopadne hůř, než že skončí na 2,79 % jako v Ústeckém kraji. To spíš s nadsázkou.

Nicméně vás vyzývám, abychom nedělali z Ústavy trhací kalendář a neměnili ji účelově. To za prvé. Nepovažuji to za naléhavé, protože věřím prezidentu Zemanovi, který veřejně slíbil, že žádné amnestie a milosti v jeho funkčním období nebudou. Skutečně si myslím, že by tady měla začít fungovat s nějakým přesahem komise, která udělá a připraví kompletní revizi Ústavy se všemi vychytávkami, se všemi slabostmi, které už po těch letech jsou známy. Ale dělat účelově dílčí trhací kalendáře, protože se nám dneska něco nelíbí, bych nedoporučoval. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zeptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy v rámci prvního čtení. Nehlásí se nikdo, takže jsme u závěrečných slov. Paní zpravodajka. Prosím, paní poslankyně Jana Kaslová.

Poslankyně Jana Kaslová: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, pouze v krátkosti jsem chtěla připomenout stanovisko zpravodaje. Vzhledem k tomu, jaká debata se tady rozpoutala, vzhledem k tomu, co na-

stalo 1. ledna tohoto roku, to jsou zásadní důvody k tomu, ač věcně ne zcela souhlasím s návrhem, který je zde podáván, a s tím, že by se Ústava České republiky měla nějakým dílčím způsobem upravovat, nenavrhuji v prvním čtení zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Mám dojem, alespoň v poznámkách je to uvedeno, že v jednom z projednávání, než byl přerušen tento bod, pan kolega Benda dal návrh na zamítnutí již v prvním čtení ve středu 20. 3. Ověřuji si to, platí to.

Závěrečné slovo za navrhovatele pan kolega Zaorálek. Prosím. (V sále je hluk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji. Jenom bych závěrem řekl, že samozřejmě poznámka pana místopředsedy Pospíšila byla pro mě srozumitelná, protože chápu, že to, co jsem tady říkal o článku 62, by mohlo vést k úvahám o důkladnější revizi, a to jsem pochopil, že je opodstatněná dedukce.

Už jsem tady, přátelé, zažil pokusy vytvořit ve Sněmovně ústavní komisi. Pamatuji si, že jednu vedl profesor Zdeněk Jičínský, a vím, že snaha dobrat se souvislejší, celkovější revize byla spojena s nezdarem. Myslím si, že i to, co tady zaznívalo – nedělejme trhací kalendář, udělejme ústavní komisi –, je metoda, se kterou mám už také bohužel svou zkušenost. Já bych se tomu samozřejmě vůbec nebránil, ať další podobný pokus vznikne, ale přesto si myslím, že tohle je něco dlouhodobého, co skutečně v blízkém nebo kratším čase asi nějaké plody nepřinese.

Já tady reaguji na konkrétní problém a říkám při tom dvě věci. Jedna je, že vidím problém v Ústavě samotné, nedodržení parlamentních principů. Dovolávám se i Ústavy z první republiky, která v tomto byla podle mě přesnější.

A druhá věc, že vlastně tento problém koncepční, konstituční podle mě otevřel dveře problémům, které potom můžeme vidět na televizi Nova. Jenom bych chtěl dodat, že to, že problémy jsou vážné, mi nepřineslo pouze sledování televize Nova, ale sám jsem se i setkal s některými protagonisty těchto příběhů. Nechci je tady jmenovat. Připomínám, že to nebyly jenom televizní relace, ale že tam dokonce probíhalo trestní stíhání. To je daleko víc než jenom jedna relace. Mohl bych tady uvádět případy těch, kteří dokonce veřejně poskytli informace o tom, že takovéto prohlášení v souvislosti s udělenými milostmi, dokonce i ti, kteří je dostali, veřejně učinili. A je na to dokonce více svědků. Pro mě není úplně zřejmé, proč policie trestní stíhání odložila. Já jsem na to ptal policejního prezidenta, ministra vnitra i nejvyššího státního zástupce. Mohu říci, že stanoviska, která jsem obdržel, jsou pro mě poměrně velice sporná. Policejní prezí-

dent, tehdy to byl ještě Lessy, dokonce na to, když jsem mu řekl, že pokud by se jednalo pouze o pomluvu, tak bych chápal, že v tak vážné věci policie zahájí trestní stíhání pro pomluvu prezidenta, hlavy státu, tak mi na to tehdy písemně odpověděl, že je to samozřejmě věc, kterou by ještě policie rozhodně měla zvážit. Nicméně proč to tedy neučinila, zůstalo pro mě záhadou. Takže já si bohužel myslím, že tady jde daleko o víc než pouze o jednu televizní relaci. Nechci tady říkat jména občanů, nemám na to od nich souhlas, abych tady řekl, že jde o víc než nějakou jednu zmínku. Navíc dopady, které jsou na lidi v regionech, které tyto případy znají, jsou podle mě dost devastující.

Jsou to, opakuji, dvě roviny problémů. Jedny konkrétní kauzy, které vytvářejí pochyby a podezření, a podle mě potom nedostatek Ústavy, který tuto situaci umožňuje. Proto bych apeloval na to, abychom to tady dnes v prvním čtení nezamítli a abychom v téhle rozpravě pokračovali. Myslím si, že je to věc, která za to stojí. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla závěrečná slova. Jsme před hlasováním. Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, který byl přednesen, jak jsem již řekla, panem poslancem Markem Bendou 20. 3. Je zde žádost o odhlášení, já vás tedy všechny přihlašuji. Znovu se přihlaste. (V sále je stále velký hluk.)

Nyní zahájím hlasování pořadové číslo 78. Ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí tohoto návrhu změny Ústavy. Proti?

V hlasování pořadové číslo 78 přítomno 140, pro 69, proti 65. Návrh přijat nebyl.

Takže budeme... Ještě je kontrola hlasování. Pan kolega Zemek? Ne. Paní poslankyně Anna Putnová. Prosím.

Poslankyně Anna Putnová: Já se omlouvám. Zpochybňuji hlasování. Moje vůle byla hlasovat jinak.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 79. Rozhodujeme o námitce.

Kdo souhlasí s námitkou? Proti námitce?

Hlasování číslo 79, přítomno 143, pro 119, proti 7. Námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování číslo 80. Ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Proti návrhu?

Hlasování číslo 80, přítomno 144, pro 71, proti 67. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Kaslová se hlásí? Ne. Tak budeme nyní pokračovat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru ústavněprávnímu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování číslo 81. Kdo souhlasí s návrhem na přikázání výboru ústavněprávnímu? Proti návrhu?

Hlasování číslo 81, přítomno 144, pro 126, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru, a tím končím projednávání bodu číslo 31, sněmovního tisku 630 v prvním čtení. Děkuji zástupcům navrhovatelů i paní zpravodajce.

Zahajuji projednávání bodu

32.

Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 640/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 640/1. Nyní tento návrh uvede paní poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová. Prosím.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Dobrý den, dámy a pánové. Návrh, novela Ústavy, sněmovní tisk 640, který vám jménem předkladatelů dnes nabízím, je výjimečný. Výjimečný je tím, že ze všech novel Ústavy, které projednáváme, je nejstarší a současně má dnes narozeniny. Byl předložen přesně před rokem, 22. března 2012. Už tohle by měl být důvod, abychom se nad ním zamysleli, protože obsahově tento návrh řeší téma, které vzápětí začalo být velmi aktuální, a to ztrátu mandátu poslance, který byl odsouzen pro trestný čin. Víím, že zhruba o dva měsíce později předložila podobný návrh i paní předsedkyně Sněmovny Miroslava Němcová, je obsažen v tisku 685, který díky tajům v řazení sněmovních tisků byl projednán už na minulém schůzi a v současné době je předmětem jednání výborů.

Náš návrh koncipuje ztrátu mandátu v případě odsouzení poslance částečně odlišně než návrh v tisku 685, který počítá se ztrátou tohoto mandátu pouze v případě, že dojde k odsouzení poslance pro úmyslný – nikoliv též nedbalostní – trestný čin. V tomto směru jsme postupovali analogicky

s úpravou, která se dotýká zastupitelů obcí a krajů. To je tedy jedno téma, které vám v rámci naší novely předkládáme.

Druhé téma řeší rovněž ztrátu mandátu a je v tomto volebním období, ale bohužel i ve volebních obdobích předcházejících, aktuální. Řeší ztrátu mandátu poslance, který opustil program, za který kandidoval. Zdůrazňuji nikoliv stranu nebo volební subjekt, ale program, pro který ho voliči zvolili. Předpokládá možnost ztráty tohoto mandátu rozhodnutím soudu na návrh politické strany. To znamená nejde o politické rozhodnutí politického subjektu. A pochopitelně opuštění programu se nemůže týkat dílčích marginálií.

Zdůrazňuji, že obě témata, obě možnosti ztráty mandátu jsou vzájemně oddělitelné, protože předpokládám, že zejména proti formě, kterou jsem zmínila jako druhou, zde dojde k určitému odporu. Kolegyně a kolegové, nás se to v současné době ani v minulosti netýká. Ale zamyslete se nad tím, o co méně problémů byste při sestavování koalic a prosazování svých programů měli, kdybyste se mohli spolehnout na to, že vaši poslanci budou hlasovat tak jako vy po celé volební období.

Takže doporučuji propustit tento tisk, už proto, že má dnes ty narozeniny, do dalších čtení a v rámci ústavněprávního výboru spojit projednání s dalšími návrhy Ústavy tak, abychom skutečně Ústavu neřešili salámovou metodou.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Slovo dostane nyní zpravodaj pro první čtení pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, přichází další salámová novela Ústavy, která se pokouší řešit, řekněme, dva problémy.

Jeden problém je otázka pravomocně odsouzeného poslance nebo senátora k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za trestný čin, což je návrh, který již obsahuje dávno propuštěný návrh paní předsedkyně Němcové a o kterém se v této Sněmovně jedná.

Druhá část návrhu se týká doplnění článku 25, nového písmene f), které říká, že ztrátu mandátu poslance a senátora lze způsobit také rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o ztrátě mandátu, aniž by jakkoliv kromě důvodové zprávy specifikovala, na základě čeho takové rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o ztrátě mandátu má vzniknout. Předpokládá se, že zřejmě toto upraví běžný návrh zákona, což mimochodem znamená, že tedy o mandátu poslance nebo senátora, o síle tohoto mandátu, bude posléze rozhodovat až běžný zákon, nikoli zákon ústavní. To pokládám za první velkou a zásadní chybu.

Druhá věc je, že pokud bychom vyšli z té koncepce, která je zmiňována v důvodové zprávě, ale pouze v důvodové zprávě, tak se fakticky snaží představitelé navrhovatelů vrátit do koncepčního prostředí první republiky, tj. vázaných mandátů, kdy politická strana drží mandáty svých zastupitelů, svých poslanců, svých senátorů a rozhoduje o nich, jestli jí připadají, že jsou v souladu, nebo nejsou v souladu s tím, jak ona si představuje výkon pravomocí.

Já vím, že to dnes vypadá velmi populárně a pěkně z hlediska toho, čemu se rádo říká přeběhlíci, z hlediska poslanců, kteří třeba hlasují v rozporu se svým poslaneckým klubem. Ale já to obecně vidím jako problém, protože výsledek tohoto za první republiky byl ten, že Parlament a Poslanecká sněmovna nerozhodovaly o ničem a o všem se rozhodovalo v pětkách, sedmičkách a dalších uskupeních, které fakticky vládly zemi, protože mandáty jejich poslanců byly právě z tohoto hlediska vázané, tzn. do značné míry nesvobodné a vynutitelné, jak budou hlasovat.

Vláda k tomuto návrhu zákona dala poměrně obsáhlé odmítavé stanovisko poukazující zejména na rozpor s řadou článků Ústavy a Listiny základních práv a svobod.

Já bych se pak s dovolením, paní předsedkyně, přihlásil do obecné rozpravy a pokusil se zdůvodnit svůj návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám tedy obecnou rozpravu a mám do ní teď dvě přihlášky s přednostním právem – jednak pana zpravodaje Marka Bendy, poté pana kolegy Tejce. Domluvte se prosím, kdo první. (Poslanec Marek Benda dává přednost poslanci Jeronýmu Tejcovi.) Takže pan poslanec Jeroným Tejc. Pak je zde ještě řádná přihláška... Není. Byla od Jiřího Paroubka, zmizela. Takže slovo má pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, byť nejsem spolupředkladatelem tohoto návrhu zákona, tak jsem pro a podpořím, aby tento návrh zákona postoupil do druhého čtení. Koneckonců návrhů na změnu Ústavy, které projednáváme v tuto chvíli, je více. Jsou čtyři. Pokud jich postoupí více po vzoru té první normy, kterou jsme projednávali a poslali do ústavněprávního výboru, tak myslím, že nic nebrání tomu, abychom dosáhli kýženého stavu, který tady byl navrhován, aby diskuse o změnách Ústavy probíhala komplexně a abychom debatovali Ústavu v daleko širších souvislostech.

Podle mého názoru přeběhlíctví, které tady v posledních letech bují v Poslanecké sněmovně, není dobrým signálem pro veřejnost. Na každém mítnku, když se bavíte s lidmi, oni nechápou, jak je možné, že volí kon-

krétní politickou stranu a následně ti, kteří odejdou z této politické strany, prosazují vlastní myšlenky a názory a jsou součástí toho politického systému bez ohledu na to, kdo je volil a proč.

Já rozumím tomu, že máme jiný model a jiné pojetí vázaného a volného mandátu. To znamená, že mandát, který dostáváme od voličů, je volný, nikoliv vázaný. Na tom není potřeba, a myslím, že ani by nebylo správné, něco měnit. Já nevolám po praxi první republiky, jak tady byla zmíněna, že předsedové politických stran měli v trezoru bianco odstoupení, resp. bianco vzdání se mandátu každého poslance a kdykoli je po vyplnění data mohli odeslat předsedovi Sněmovny. Právě proto předpokládám, že s ohledem na tuto praxi se poučili předkladatelé. Navrhují, aby o tom, jestli poslanec skončí, nebo neskončí ve funkci, nerozhodovala Poslanecká sněmovna, tedy její většina, nerozhodoval o tom sekretariát jakékoli politické strany, ale pouze a jedině soud, v tomto případě dokonce nejvyšší soud, tedy Nejvyšší správní soud.

Případů přeběhlíctví jsme za poslední dobu zaznamenali mnoho. A já si myslím, že podle úpravy, která byla v tuto chvíli připravena, by ne všechny případy přeběhlíků znamenaly automatický zánik mandátu daného poslance právě při rozhodování Nejvyššího správního soudu.

Za typický případ, který bych označil, který by měl podle mého názoru velkou šanci na úspěch v případě, že by tato novela byla přijata právě u Nejvyššího správního soudu, je případ pana poslance Melčáka. Pan poslanec Melčák nikdy neavizoval nějaký rozpor s programem sociální demokracie. Půl roku hlasoval se sociálními demokraty. Jednoho dne vystoupil na tiskové konferenci po boku Mirka Topolánka. Nic podstatného neřekl a od té chvíle hlasoval tři roky s vládní koalicí. Hlasoval úplně pro všechny návrhy tak, jak mu signalizoval tehdejší předseda klubu ODS. A já jsem přesvědčen, že tohle byl vzorový případ, u kterého by Nejvyšší správní soud, bude-li tato změna Ústavy přijata, mohl konstatovat po dokazování ztrátu mandátu poslance. A v té chvíli by byla vůle voličů, tedy těch, kteří volili pana Melčáka proto, že byl na kandidátce sociální demokracie, nikoliv proto, že byl na kandidátce ODS, znovu naplněna, protože by nastoupil náhradník.

Rozumím tomu, že ne všechny případy přeběhlíků, kteří tady třeba dnes v Poslanecké sněmovně jsou, by takto skončily, protože by musel být prokázán jasný rozpor mezi volebním programem, mezi tím, co oni říkali před volbami, co říkali po volbách, a tím, jak také proběhla např. změna kurzu té politické strany, kterou původně zastupovali. Takže v tomto smyslu nechci, aby byli všichni házeni do jednoho pytle. Ale právě proto si myslím, že návrh, který je tady předložen, je k diskuzi na ústavněprávním výboru. Rozhodně je ten, který by mohl obstát i ústavně a z hlediska základních principů demokracie. A myslím si, že jestli něco ubližuje demokracii, tak to

je právě přeběhlictví. To, že se tady praktikují nákupy poslanců či udělování trafik za to, že si vytvoří vlastní klub, nebo za to, že budou v tom v uvozovkách vítězném týmu po zbývajícím období. V tomto smyslu jsem přesvědčen, že to, co by demokracii pomohlo, rozhodně není ten současný stav, ale spíše návrh, který je předložen.

Takže to je důvod, proč já osobně, byť nejsem předkladatelem, podpořím, aby tento návrh postoupil do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní tedy pan poslanec Marek Benda má slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já chápu, že je pátek dopoledne a jsme lehce unaveni. Ale přece jenom pokládám tento návrh zákona za poměrně zásadní pro budoucí fungování této Sněmovny i všech sněmoven, které tady budou následovat, o Senátu ani nemluvě. Já myslím, že ta míra nedomyšlenosti z hlediska Senátu je snad ještě hlubší a zřetelnější než v Poslanecké sněmovně.

Já si jenom dovoluji odcitovat dvě části, nebudu číst celé, ale dvě části z vládního stanoviska a pak přidat ještě několik krátkých komentářů.

„Vláda konstatuje, že Ústava České republiky tvoří ucelený a konzistentní celek a v případě každé její změny je nutné přihlédnout ke všem souvisejícím ustanovením. Předložený návrh ústavního zákona je s touto zásadou v části, která předpokládá zánik mandátu poslance nebo senátora v důsledku rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o zániku mandátu, v rozporu, a to zejména z následujících důvodů:

a) Podle čl. 23 odst. 3 Ústavy České republiky je slib složený poslancem nebo senátorem formulován tak, že jeho mandát musí být vykonáván v zájmu všeho lidu a podle jeho nejlepšího vědomí a svědomí; navržená právní úprava by ve svých důsledcích tento princip výrazně narušila.

b) Podle čl. 26 Ústavy České republiky poslanci a senátoři vykonávají svůj mandát v souladu se svým slibem a nejsou přitom vázáni žádnými příkazy; ze znění tohoto ustanovení je zřejmé, že poslanec nebo senátor je v prvé řadě vázán svým slibem, učiněným podle výše uvedeného ustanovení, nikoliv vazbou na svou politickou příslušnost.

c) Podle čl. 9 odst. 2 Ústavy České republiky je změna podstatných náležitostí demokratického právního státu nepřípustná; s tímto ustanovením souvisejí rovněž čl. 3 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, podle něhož nikomu nesmí být způsobena újma na právech pro uplatňování jeho základních práv a svobod, včetně jeho politického smýšlení, čl. 15 Listiny základních práv a svobod zaručující svobodu myšlení a svědomí a v

neposlední řadě čl. 22 Listiny základních práv a svobod, podle něhož zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti. Navržená právní úprava, která fakticky spočívá v postihu za změnu politického smýšlení, je s touto ústavní zásadou v přímém rozporu.“

Bod 3 říká: „Navržená právní úprava zániku mandátu poslance nebo senátora v důsledku rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o zániku mandátu nestanoví žádnou hmotněprávní podmínku zániku mandátu. Zakládá však příslušnost k rozhodování Nejvyššímu správnímu soudu. Teprve z důvodové zprávy vyplývá, že cílem takového řízení by bylo mimo jiné zbavit mandátu poslance nebo senátora, který v době výkonu mandátu opustí svou politickou stranu, což by pak však bylo v příkrém rozporu s principy volného mandátu. Taková právní úprava by navíc byla v rozporu i s hlavou čtvrtou Ústavy České republiky, neboť by ve svých důsledcích znamenala nepřipustnou politizaci justice, kde by byl Nejvyšší správní soud nucen v řízení zkoumat důvody a pohnutky konkrétního poslance nebo senátora, které zapříčinily, že svou politickou stranu opustil, případně z ní byl vyloučen. Nezávislý soud by tak nepřipustně a protiústavně nahrazoval vlastní rozhodování politických stran týkající se jejich členů i politického programu. Navržená právní úprava zániku mandátu poslance nebo senátora v důsledku rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o zániku mandátu by dále ve svých důsledcích narušila samu podstatu správního soudnictví, která spočívá v přezkumu vydaných správních rozhodnutí, tj. v kontrole veřejné správy. Navržená koncepce by dala soudu naprosto v rozporu se zásadami soudnictví oprávnění rozhodovat v podstatě jednoduše o zániku mandátu poslance nebo senátora bez jakéhokoliv předchozího správního řízení.“

To jsou hlavní důvody, které uvádí vláda. Rozpor opravdu s tím, že my jsme tady zvoleni každý za sebe. Zejména v situaci, kdy tady všichni plédují pro preferenční hlasy, nový prezident republiky za velkého potlesku Senátu mluví o tom, jak je potřeba ještě posílit váhu preferenčních hlasů, dostali se do této Sněmovny lidé, kteří byli třeba jenom na kandidátkách svých politických stran. Jako pan kolega Huml. Nebyli jejími členy. Byli zvoleni, byli zvoleni preferenčními hlasy. Dvě třetiny z nás tady byly zvoleny preferenčními hlasy. A teď najednou se tváříme a říkáme, že je v pořádku, aby o našem mandátu rozhodovala politická strana, za kterou jsme kandidovali. Jenom na základě toho, že se jí třeba někdo z nás znelíbí. Anebo, abych to dohnal až úplně do extrému, to, co říkal pan poslanec Tejc, při vši účtě k jeho názorům – ale kdo bude mít žalobní legitimaci na ztrátu mandátu? Bude to jenom politická strana, jejímž byl poslanec členem? To není samozřejmě vůbec jasné z tohoto návrhu, ale teoreticky by to mohl být kdokoliv nebo jiné politické strany.

Dojdeme do situace, kdy se tady budeme navzájem žalovat kdo opustil program své politické strany. Která vláda po nástupu zjistila, že to či ono co slibovala, již nejde splnit, a třeba pro to z nějakého důvodu nehlasuje. A její konkurence bude žalovat jednotlivé její poslance u Nejvyššího správního soudu a říkat: Vy jste ve volbách slibovali, miláčkové, 13. důchod. A vy jste po volbách zjistili, že neumíte vyplatit 13. důchod. Ten návrh ve Sněmovně byl, vy jste ho nepodpořili, vy jste nepochybně hlasovali v rozporu se svým programem, se kterým jste kandidovali ve volbách. A my teď vyzýváme Nejvyšší správní soud, aby vás všechny, kteří jste pro to nehlasovali, zbavil mandátu.

Já jsem na toto opravdu strašně opatrný. Jak Nejvyšší správní soud, chudák, má vůbec šanci rozhodovat? Jak by měl šanci posuzovat takovéto případy? Jak má rozhodovat spor mezi politickou stranou a jejím členem, který byl za ni zvolen? A to pořád do toho ještě vůbec netahám Senát, kde sice jsou to kandidáti za politické strany, ale každý z nich je zvolen sám za sebe ve většinových volbách. A tam už vůbec nechápu, proč navrhovatelé do toho Senát tahají, zvlášť když řada senátorů je nezávislých, a tam vůbec netuším, kdo by mohl tento návrh dávat.

Je to opravdu návrh hluboce nepromyšlený, vycházející z jedné možná negativní zkušenosti sociální demokracie z minulého volebního období. Ale s tím se musí umět politické strany vypořádat. Musejí si umět nastavit vnitřní mechanismy, které jim umožňují se bránit tomuto odcházení z politických stran nebo přeběhlictví, jestli nám tak strašně vadí. Ale budme opatrní na to, abychom na základě toho měnili politický systém, a to takto zásadním zásahem, že řekneme: Běžný zákon který může schválit prostá většina v této Sněmovně, dokonce bez souhlasu Senátu, proti vůli Senátu, může stanovit pravidla, na základě kterých pět nebo devět lidí Nejvyššího správního soudu rozhodne, že mandát, který kdokoli z nás v tomto sále získal ve volbách, mu bude odebrán, protože se to nelíbí možná jeho politické straně, možná jeho politické konkurenci. To je taková moc, že to už můžeme rovnou říct, ať v této zemi vládne Nejvyšší správní soud, ono to bude nej-jednodušší, ti lidé mají důvěru, je jich málo, nebudou se tam tak hádat jako ta žvanírna na Malé Straně a bude všechno klidnější.

Ale já touto cestou jít opravdu nechci. Proto navrhuji, abychom zamítli tento návrh zákona v prvním čtení. Abychom neotvírali tuto myšlenku, protože si myslím, že je zásadně chybná, zásadně v rozporu s pojetím našeho mandátu. A dokonce v zásadě v rozporu i s tím, co se v naší české společnosti v posledních pěti letech odehrává ve vztahu k poslaneckým mandátům. K tomu, jestli je má vlastnit politická strana, jestli mají být opravdu jenom z návrhů politických stran, anebo jestli do toho mají mnohem víc zasahovat voliči.

To, k čemu dochází, je, že do toho zasahují voliči. A komunistická stra-

na, která je navrhovatelem tohoto zákona, říká: Ne, my se chceme vrátit do toho systému, kdy voliči do toho nemají co mluvit, protože my jsme ti, kdo budou rozhodovat o mandátech své politické strany.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, teď tady mám tři faktické poznámky. Pan poslanec Grospič, poté pan poslanec Koskuba, poté pan poslanec Tejc. Prosím, pan poslanec Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedkyně. Já, kolegyně, kolegové, vnímám emoce, které vyvolal tento zákon. On není poprvé v Poslanecké sněmovně. V různých obměnách jsme se ho pokoušeli předložit už i v minulém volebním období. A rozumím tomu, že se nebude někomu líbit nebo mu připadá příliš vysoce účelový, Ale na druhou stranu mohu říci, že všechny politické strany dnes zastoupené v Poslanecké sněmovně si problémem přeběhlictví prošly, a dokonce se stalo praxí, že za posledních sedm osm let se vlády opírají a opírají svou moc a legitimitu právě o přeběhlíky, o politické přeběhlíky. A je to téma, které je občany nejvíce kritizováno.

K úvaze, která se týká legitimacy, bych chtěl říci, že za absurdní považuji tak jako občané v České republice, když někdo vytvoří novou politickou stranu, prosadí si vznik svého politického klubu a bezcharakterně odhodí všechny závazky, se kterými šel před voliče. A k otázce posuzování vztahu k politické straně bych chtěl jenom upozornit na to, že volební zákon o volbách do Poslanecké sněmovny číslo 247/1995 Sb., v současném platném znění, výslovně v § 31 říká a počítá s tím, že sice jsou stanoveny individuální podmínky pro to, aby někdo se mohl ucházet o kandidaturu do Poslanecké sněmovny, ale kandidátní strany (listiny?) podávají registrované politické strany a politická hnutí či jejich vzájemné koalice. Čili tam je dána i primárně odpovědnost ve vztahu k voličům za vlastní kandidáty, které politické strany svým voličům nabízejí. A jestliže někdo, a má to právo z hlediska Ústavy i Listiny lidských práv a svobod, se rozhodne nebýt v dané politické straně, pak má také hodnotit si toto své rozhodnutí a rezignovat i na mandát v Poslanecké sněmovně, nikoliv účelově přebíhat do jiné politické strany a ovlivňovat většinové rozhodnutí voličů ve volbách. A myslím si, že návrh zákona, který dnes jsme vypracovali a je tady předložený, právě toto zohledňuje a zaslouží si hlubokou pozornost a diskusi.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Další faktická poznámka pan poslanec Koskuba, prosím.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové,

nejsem právník a nemínil jsem ani k těmto bodům vystupovat, patřím však k poslancům, kteří si opravdu nemyslí, že Ústava je trhavý kalendář, a je smutné, že to zde vůbec musíme projednávat. Nicméně prostřednictvím paní předsedající si dovolím dvě poznámky k předřečníkům.

K panu poslanci Paggiovi. Prosím vás, kritizujete-li nějaký zákon, važte slova, že jej předložila ČSSD. Všimněte si, kdo jej podal, jak my hlasujeme. My jsme stranou demokratickou a já jsem svému vedení velmi vděčen, že nemusím vždy hlasovat – a naopak podle Ústavy hlasuji podle svého vědomí a svědomí.

A druhá poznámka k panu poslanci Bendovi. Já jsem zde vyslechl, pane kolego, vaši přednášku. Já bych i s řadou bodů souhlasil. Ale na druhé straně s přeběhlictvím mám skutečně vnitřní problém, a uznejte, že asi ve sportu by bylo divné, kdyby se Sparta se Slavii najednou v 70. minutě dohodla, že čtyři svléknou jeden dres, obléknou si ten druhý a kupodivu zvrátí zápas.

Nicméně k vašim i erudovaným poznámkám. Zcela otevřeně: Nejste náhodou právě vy tou stranou, která v tomto parlamentu prokázala, že když tři nebo více jejích členů chtělo hlasovat podle svého vědomí a svědomí, byli nazváni rebely a někteří nakonec museli dokonce Sněmovnu opustit? Jenom bych připomněl, že se to asi nikomu nelíbí. A zrovna tato vládní koalice, když jí nestačili přeběhlíci ze strany LIDEM, dokonce zmařila ústavní právo svým způsobem svým vlastním členům. Děkuji. (Potlesk v levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Tejc – faktická poznámka.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já bych asi měl možná jiný názor a možná jiný postoj k tomuto návrhu zákona, kdyby všechny případy, nebo alespoň některé případy té pozitivní a negativní motivace, které vedly v posledních měsících a letech ke změně – a náhlé změně úplně o 180 stupňů – názoru některých poslanců, byly vyšetřeny policií a státními zástupci, kdybychom skutečně dnes měli informace a věděli, že pokud někdo ten názor nezmění svobodně, ale změni ho třeba proto, že získá určitou výhodu, která může být úplatkem, tak je potrestán. Pak bychom takový zákon nepotřebovali, protože ti ostatní, kteří se rozhodnou svobodně změnit svůj názor, by nemuseli být v této věci vůbec předmětem diskuse.

Ale bavilo se tady, a hovořil o tom pan poslanec Benda, komu vlastně patří mandát, že nechce, aby mandáty poslanců patřily politickým stranám. To já také ne! Já si také ale myslím, že by mandáty poslanců neměly patřit lobbistům a těm, kteří chtějí ovlivňovat dění v Poslanecké sněmovně, a

myslím si, že by měly patřit voličům. A tento zákon podle mého názoru je jeden ze způsobů, jak tyto mandáty poslanců vrátit voličům, kteří je volili! Děkuji. (Potlesk v levé části sálu.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní řádná přihláška – pan poslanec Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Členové vlády, paní a pánové, já se pokusím být stručný a vyvrátit některé věci, které tady padly, právě proto, že nevycházejí z toho, z čeho vychází náš ústavní systém. Pan kolega Benda tady před vámi citoval část Ústavy ČR. Dovolím si odcitovat také a vrátíme se tam, kde to začíná. Článek 2 odst. 1: „Lid je zdrojem veškeré státní moci. Vykonává ji prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní.“ Ano, to je základ, který pan kolega Benda, vážené kolegyně a kolegové, schválně vynechal. Protože o co jde? Kdo je suverénem? Suverénem není zvolený poslanec, který má libovůli rozhodování. Poslanec je od slova poslán, poslanec je ten, kdo byl zvolen buď individuálně, nebo na kandidátní listině politické strany nebo nezávislého hnutí, to už je jedno, a předstoupil před občany s určitým programem. A lidé mu – jemu, osobě, tomu programu konkrétnímu – dali důvěru. A suverénem pořád zůstává ten občan. A jestliže vychází vůle z lidu, tedy podle čl. 2 odst. 1 Ústavy ČR, tak nemůžeme zaměřovat tuto suverenitu s tím, co tady pan kolega Benda říkal, to znamená s tím, že výkon mandátu je jakoby nezávislý úplně na ničem. Tak to přeci není! Protože dal byste někdo plnou moc advokátovi nebo zmocněnci, byť by nebyl právník, k vašemu zastupování a on by začal postupovat proti vám? Tak byste mu tu plnou moc odebrali! Udělal by první úkon, který je v rozporu s vašimi zájmy, a tu plnou moc byste mu odebrali. Čili jestliže vychází suverenita z lidu a my jsme tady posláni rozhodnutím jednotlivých voličů, kteří odevzdali hlasovací lístky pro tu nebo onu politickou stranu, pro ten který konkrétní politický program, tak samozřejmě suverenita poslance je méně než suverenita občanů České republiky. To si uvědomme a nevynecháme jsme tento bod! To je první moment.

Druhý moment je ten, že návrh zákona je nepromyšlený. On je promyšlen velmi dobře. On dokonce odstraňuje i nevýhody, které tady byly v obdobném ústavním ustanovení podle ústavy z roku 1920, protože vychází právě z toho, aby se nestali poslanci rukojmím politické strany, která může, a my jsme v tomto volebním období také svědky, i změnit svůj politický program, protože se rozdělí na dvě části a začne plnit jiný politický program.

Není přeci možné, aby suverenitu lidu narušovala skupina lidí, která se rozhodne, že se postaví nad občany. To bychom měli po suverenitě lidu,

to bychom měli po tom primárním ustanovení Ústavy ČR. A to je třeba také řešit. A promyšlenost té úpravy je taková, že samozřejmě pokud někdo opustí volební program, pro který byl zvolen do Poslanecké sněmovny, a pan kolega Tejč tady jasně říkal na příkladu pana kolegy Pohanky a Melčáka příklad, kdy někdo zradí politický program. Kdyby v roce 1998 tento návrh prošel, tak jsme za prvé nemuseli řešit návrh zákona, který tady byl předložen o tom, že pravomocně odsouzený poslanec Poslanecké sněmovny v podstatě nemá řešení se ztrátou mandátu. Takové řešení tady bylo do roku 1992. A znovu opakují: Ti, kteří se pokusili překlomit Českou národní radu na Poslaneckou sněmovnu a pravomoci, které tady byly dány zákonem číslo 4/1993 Sb., zamezili tomu, aby tento princip dále pokračoval. Od roku 1993 teprve nemáme toto ustanovení. Do roku 1993 od roku 1920 takové ustanovení v tomto státě existovalo a samozřejmě existovalo i jiným způsobem od roku 1960 při odvolatelnosti poslanců, jak tomu bylo mj. v lednu 1990 při tzv. kooptacích. Tento ústavní systém byl narušen až v roce 1993 a poslanci se stali jakoby neodvolatelnými.

A pokud pan kolega Benda říkal, vážené kolegyně a kolegové, že je to úplně nesmyslné v Senátu. Ne, není to nesmyslné v Senátu! Senát je volen většinovým způsobem v jednomandátových obvodech a stačí jednoduchá úprava k tomu, abychom si řekli, jakým způsobem a za jakých okolností bude fungovat odvolatelnost senátora občany, kteří ho zvolili, protože tam samozřejmě ten návrh, tu aktivní legitimaci může mít také i občan, ale my to nenavrhujeme. Ale my to nenavrhujeme, protože to je debata, která je v jiné úrovni, než která zatím probíhá v této Poslanecké sněmovně. Že ta debata probíhá mezi občany České republiky, to mi věřte! A je velmi intenzivní, a dokud politické strany nebudou schopny udržovat to, že to, co slíbí, také dělají, a to, co neslíbí, dělat nebudou a nebudou se stavět nad občany, do té doby se bude mezi občany šířit názor, že se politické strany přežily a že je potřeba jít k přímé demokracii.

Já jsem příznivcem přímé demokracie, několikrát jsem navrhoval zákon o referendu, ústavní zákon o referendu, protože si nedovedu představit, že bych článek 2 odst. 2 vykládal jiným způsobem, než je potřeba udělat ústavním zákonem obecné referendum, ale v tomto ohledu říkám, nezapomínejme na ten princip a neodtrhávejme ten princip z článku 2 odst. 1 od toho, co tady bylo řečeno.

A pokud jde o vlastní ztrátu mandátu, aktivní legitimace, kdyby si kolega Benda jako zpravodaj, vážené paní kolegyně a páni kolegové, přečetl správně, tak by nepochyboval o tom, že je jasné, kdo má aktivní legitimaci. Ne jakákoliv politická strana, ale ta konkrétní politická strana, která ho vyslala a která má problém s tím, že ten konkrétní poslanec z důvodů nízkých začal svým způsobem pracovat proti programu, to znamená zradil

tu plnou moc, kterou mu dali občané. To je realita. A pokud se to neprokáže, jako že se to prokázat ani nemusí, tak Nejvyšší správní soud nemusí vůbec vyslovit ztrátu mandátu. Garantuji vám, že to je jedno z nejsložitějších ustanovení, které tam je a které je velmi dobře promyšlené, protože za prvé nemůže kdokoli podat, ale jenom ta politická strana, za kterou ten konkrétní člověk kandidoval, za druhé, tedy nemůže si tady kdokoli s mandátem nakládat, ale politická strana ho nemusí ani vyloučit. On nemusí být totiž ani členem té politické strany, on je zvolen na její kandidátce a neodpovídá za program politické strany jako celku, ale za volební program v tom konkrétním období. A to je ale také pořád suverenity lidu. Proto jsou volby vždycky v jasných periodách, aby svým způsobem se demokratický mandát obnovoval. A v tomto ohledu jestliže někdo v tom čtyřletém období jako u nás, nebo v jiném státě pětiletém, v jiném státě třeba šestiletém období, jsou i sedmiletá volební období, ten člověk přestane pracovat v programu, pro který byl zvolen, tak co má ten suverén, občan toho státu, dělat, když ho nemůže nijak odvolat? A my to nechceme řešit, nebo si řekneme – my se postavíme nad občany, a potom tedy budeme mít jistě popularitu mezi občany České republiky takovou, jakou dnes máme.

Já nechci obtěžovat velkou teoretickou diskusí, protože ji, promiňte mi, absolvuji od roku 1998 už nejméně popáté. A kdybychom to v roce 1998 nezažili v prvním čtení a pokoušeli se o tom diskutovat, a mohli jsme si například v roce 2002 k výročí desetiletí, a existovaly na to oba orgány, jak v Senátu, tak ve Sněmovně, stálé komise pro Ústavu, tak jsme si mohli říci ano, k tomuhle přistoupíme, protože to je v ústavním systému pro stabilitu demokratického právního státu velmi důležité, aby konkrétní krok konkrétních lidí v Poslanecké sněmovně a v Senátu byl pořád pod tím znaménkem, že naplňuje suverenitu lidu. Myslím si, že to je podstatné.

A pokud se tomu někdo smějete, tak nezapomeňte, že to je to základní ustanovení v Ústavě ČR, protože naše rozhodovací pravomoci vycházejí jenom z toho, že jsme sem občany České republiky ve svobodných volbách poslání, abychom za ně, za jejich názory, samozřejmě ve své svobodné vůli, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, rozhodovali o tom, že něco se stane zákonem České republiky. A my se na ně, nad občany České republiky, postavit nemůžeme, a já dokonce tvrdím, že nesmíme!

Děkuji vám. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď tady vidím přihlášeného pana poslance Ploce. Pak jsem viděl pana poslance Kostřicu se hlásit a ještě pana poslance Doktora. Takže prosím, pane poslanče, můžete hovořit jako první.

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, když jsem byl v roce 2006 zvolen do Poslanecké sněmovny, tak druhý den po zvolení mi byl nabídnut úplatek 5 milionů korun, takže s tím mám osobní zkušenost a jsem přesvědčen, že ten zákon už by tady dávno měl být. Ušetřil bych si spoustu nepříjemností. Nikomu z vás bych to nepřál. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Kostřica byl druhý, koho jsem viděl přihlášeného, pak pan poslanec Doktor.

Poslanec Rom Kostřica: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já jenom vaším prostřednictvím poznámku panu předsedovi Filipovi. Já si myslím, že poslanec není od slova, že byl někam poslán. Já myslím, že posíláme děti do školy a posíláme poštou balíčky apod. Já to беру od slova poslán, to znamená, když je to naše poslán, tak potom máme mít možnost jakékoliv svobodné volby.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Doktor je dalším přihlášeným do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Doktor: Děkuji za udělené slovo. Já musím říci, že naprosto jasně chápu, proč takový návrh Ústavy podali komunističtí poslanci. Méně, a připouštím, že je to osobní výhrada, chápu ta aktivistická slova na podporu této věci a podobného konceptu a podobného pohledu na věc u pana poslance Tejce.

Myslím, že by věci prospělo, kdyby dostal pan poslanec Filip ještě několikero příležitostí, aby více hovořil o těch představách, o tom, jak by chtěla KSČM nakládat s mandátem poslanců, případně s ústavností výkonu té funkce a především s ústavností naplňování slibu, který dává každý z nás před voliči. Naprostou zručností si troufám označit onu ambici odvolávat senátory zvolené v 81 jednomandátových obvodech, neb si tedy nedokážu představit tu delegaci k té aktivní legitimaci k podání návrhu žaloby, protože si musím představit, že v té extenzivní představě je bude odvolávat a návrh na odvolání pana senátora podávat i člověk, který senátora vůbec nevolil. To je prostě věc, která ad absurdum, avšak absurdum nutně představuje, zvažena do důsledku, je opravdu opakováním Francouzské revoluce a tažením gilotin na náměstí, protože to je něco neuvěřitelného. Neuvěřitelného! Aby odvolával a zpochybňoval mandát senátora člověk, který není jeho volitelem, to snad není ani myšleno vážně. Nebo nemůže být myšleno vážně.

Víte, nebudu vás tedy trápit tím, co možná lze dovozovat na příběhu poslance, který vystoupí z jedné politické strany, ale nadále hlasuje v

Poslanecké sněmovně. Já vám jako příklad toho – a prosím, povězte mi, jak byste tedy zacházeli s tou situací – uvedu úplně něco jiného, co se odehrálo v Poslanecké sněmovně ve volebním období, které si přece sociální demokraté velmi dobře pamatují. A tehdy se jim to celé velmi hodilo. Politický projekt Unie svobody. Kandidující od středu napravo, hlásající liberální ekonomický program, bojující s vysokými daněmi atd. Skončil v náručí Vladimíra Špidly. Po celé čtyři roky ve vládě nedělal nic jiného než zvyšoval daně. Pro Vladimíra Špidlu a ty, kteří stáli v tom konceptu a tahali za ten silnější provaz nebo za ten delší konec provazu, to může být rysem politické geniality. Pro ty, kteří se k tomu přidali a pomáhali tomu, je to spíše důkazem rysu politické hlouposti, abych použil český výraz. Nebylo třeba upravovat Ústavu, bylo třeba jen respektovat hlubokou evoluci politického souboje danou výsledkem parlamentních voleb a nesouladu mezi slovy, skutky a činy některých. Volič si to s Uníí svobody vyřídil velmi rychle.

Nač potřebujete měnit Ústavu? Nač potřebujete přesouvat politický souboj a politický proces na Nejvyšší správní soud? Nač potřebujete budovat další komoru Parlamentu? Tato komora úplně stačí.

A ta základní logika, evoluční logika politického souboje je stále stejná. Soulad mezi sliby, činy a rozhodnutími, která politické strany dělají v době, kdy je jim svěřena pravomoc vládnout a mandát vykonávat. Nic jiného nepotřebujete! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď pan poslanec Vojtěch Filip se hlásí o slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Já jen krátkou reakci. Za prvé jsem říkal, že to je možnost, nikoliv že něco takového předkládáme. Za druhé jsem to nebyl já, kdo v roce 1990 odvolával kteréhokoliv poslance Federálního shromáždění nebo České národní rady. A například tady k odvolání poslance Federálního shromáždění a nástupu na tzv. mandát poslance Federálního shromáždění v kooptacích stačilo šest občanů na Praze 1. Jestli to chcete doložit, tak si to najdete v archivu Federálního shromáždění, jak to s kooptacemi bylo. V každém případě někdo to tady zneužil, ale já jsem to opravdu nebyl a nikdy to použít nechci.

Druhá věc je, že nebraňte se tomu, pochopit, že tady opravdu jsme z vůle občanů České republiky, nikoliv že jsme nějaká elita. Jsme součástí této občanské společnosti a jsme sem opravdu posláni na základě rozhodnutí voličů.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Už se nikdo nehlásí do rozpravy? Hlásí se pan poslanec Marek Benda. Prosím. V rámci rozpravy ještě.

Poslanec Marek Benda: Ano. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já se hlásím. Já se hlásím, protože musím říci, že vystoupení pana poslance Filipa mě přesvědčilo o tom – nic nezapomněli a nic nového se nenačilo. Jeho pojetí mandátu, tak jak nám ho tady popisoval, a to poměrně rozsáhle a obsáhle, s mnoha odbočkami, s mnoha věcmi, které se zákonem vůbec nesouvisí, je přesně pojetí mandátu delegáta lidových sovětů, nikoliv poslance nebo senátora zvoleného na určitý čas. Za tento čas odpovídající ústavě a svému svědomí a po tomto čase přinášející účty ve volbách. To je ten problém, který tady komunistická strana 40 let praktikovala. Kdo se znelíbil straně v jakémkoliv postavení, byl odvolán. Kdo hlasoval se stranou, mohl být jakýkoliv, zůstával s ní. A toto pojetí se nám tady přece snaží vrátit. S mnoha vznešenými řečmi, které se kolem toho vedou o suverenitě lidu, která tam není zastoupena ale vůbec, vůbec se na ni nehledí. Jsou to takové nějaké podivné odbočky k tomu, co by se možná mohlo dělat v senátních obvodech, ale v tom návrhu zákona, a já jsem kritizoval ten návrh zákona, že je hluboce nedokonalý, a pan poslanec Filip mi tady vykládá, že je dokonalá jeho důvodová zpráva, protože ta všechno popisuje. V zákoně není nic kromě kompetence, v ústavě není nic kromě toho, že Nejvyšší správní soud má tuto kompetenci odebrat mandát. Není tam ani aktivní legitimace ani za co ani nic podobného. Všechno se svěří normálnímu zákonu, protože to je přece jednodušší. Na to mi stačí prostší většiny a snazší většiny, ale i v těch mandátech senátorů říká sama důvodová zpráva návrhu zákona: Aby byla zajištěna garance objektivnosti a oprávněnosti. Je zcela namístě, že právem na podání návrhu na zrušení mandátu poslance, v závorce senátora, bude pověřena politická strana nebo hnutí, za něj byl poslanec, v závorce senátor, zvolen. Protože je to ona, kdo nese za kandidáty na svých kandidátních listinách vůči občanovi voliči odpovědnost, neboť mu dala možnost – milostivě ta strana – ucházet se o důvěru voličů, kterou svým jednáním porušili.

Vracíme se prostě k pojetí opravdu stran, které naprosto vládnou mandáty svých zákonodárců, ať už poslanců, nebo senátorů. Já toto pojetí pokládám za hluboce chybné. Nejvyšší správní soud nebude mít žádnou možnost to nějak rozumně posuzovat, které z pohnutek se mu zdají nízké a nečestné, a buhví co v tom prováděcím zákoně bude, protože ten nám tady dosud nebyl nikdy představen a není vůbec jasné, co by tam mělo být.

Buďme opatrní na tuhle myšlenku, všichni, co tady sedíme. Každé hlasování, které bude v rozporu s tím, co si myslí předseda vaší politické strany, a může to být jedno jediné hlasování, bude podle tohoto návrhu zákona příště zažalovatelné u Nejvyššího správního soudu vaším panem předsedou, který řekne „mně se to nelíbí“. Já vím, že by se to mělo líbit asi

tak pěti lidem v tomto sále. Jsem překvapen, že jich je tolik, kteří se tváří, že se jim to líbí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobré dopoledne kolegyně a kolegové. Připomínám jenom, že jsme ve stadiu obecné rozpravy. Registruji několik faktických poznámek. První pan kolega Vojtěch Filip? Už byla. Kolega Tejč? Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejč: Děkuji za slovo. Já bych skutečně nikdy nehlasoval pro návrh zákona a o to víc Ústavy, který by dával právo navrhovat komukoliv a navíc rozhodovat o zániku mandátu politické straně. To rozhodně ne. Je potřeba zopakovat, že tento návrh, a já bych byl rád, aby pokud bude přijat, aby byl přijat v maximálně rozšířené verzi jako součást Ústavy, protože bych nepovažoval za šťastné, kdybychom takto zásadní věc řešili jen, v uvozovkách, obyčejným zákonem a v té Ústavě by úprava byla skutečně velmi málo rozsáhlá. Takže v tomto smyslu jsem pro to, a bychom ten zákon debatovali v ústavněprávním výboru, a věřím, že bychom se na té formulaci shodli. Takže v tomto smyslu nejde o to, aby politické strany a předsedové stran rozhodovali o tom, komu mandát bude a nebude odebrán. O tom by skutečně rozhodoval nezávislý Nejvyšší správní soud na základě prokazování, nikoliv na základě libovůle.

Ale nedá mi k té poznámce, která tedy nebyla namířena na sociální demokracii, o tom, že někdo něco nezapomněl a něco se naučil. Já myslím, že když se podívám na počet přeběhlíků v posledních letech, kteří podpořili pravcovou koalici, tak myslím, že ODS se mnohé naučila a voliči nikdy nezapomenou.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: S další faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Grospič. Prosím, pane kolego.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem chtěl jenom krátkou reakci vaším prostřednictvím svému předřečníkovi panu poslanci Bendovi o tom, která strana a jak vládne mandáty. Nevím, která strana a jak vládne mandáty a jakou má silnou autoritu, ale myslím si, že Občanská demokratická strana to na případu svých posledních rebelů, pan Tluchoř, Fuksa, Šnajdr, předvedla zcela brilantně, když je v podstatě donutila rezignovat na mandáty v Poslanecké sněmovně a vzápětí je vlastně odměnila jinými místy ve veřejných nebo i neveřejných polostátních institucích. Takže v tento moment si myslím, že zpochybňovat legitimitu řešení problému přeběhlíků, manipulovat slovně se suverenitou lidu, volebním zákonem, systémem volebním, který je nastaven na politické stra-

ny, a právem voličů volit politickou stranu či politické hnutí a v rámci ní si vybírat své kandidáty není namístě, a už vůbec bych nezpochybňoval legitimitu soudu, který by o tom rozhodoval a samozřejmě by byl veden svým právním názorem, prvním řádem České republiky, a nikoliv představou politické strany. To, jestli se někde někdo učí a používá nátlak vůči svým poslancům, tak to jsou zejména vládní strany.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Kolega Benda s přednostním právem zpravodaje.

Poslanec Marek Benda: Já fakt už jenom krátce. Pan kolega Grospič tady teď řekl právo voličů v rámci kandidátních listin si vybírat své kandidáty. Toto právo chcete právě tímto návrhem zákona zcela popřít, protože když se ten kandidát přestane líbit politické straně, předsedovi té politické strany, tak podá návrh k tomu, čemu vy říkáte nezávislý orgán, nezávislý soud. Ten soud bude v naprosto zoufalé situaci. Nevím, jestli jste se o tom někdy bavili s někým na Nejvyšším správním soudu. Ti to samozřejmě nechťejí, protože vůbec nemají tušení, jak by to rozhodovali. Jaké by tam vedli šetření.

Co by zkoumali? Na detektoru lži by podrobovali poslance a jeho předsedu? Nebo co by tam dělali? Můžu vás ujistit, že ti budou první, kdo to podají k Ústavnímu soudu, že to je úplný nesmysl, že toto není v žádném případě jejich kompetence. Ale to je jiná věc.

Ale jenom říkám, že jestli směřuje vývoj této země posledních pět, sedm let k tomu, že voliči si berou iniciativu do svých rukou a prostřednictvím preferenčních hlasů si vybírají své kandidáty, tak vy tento prostor chcete zastavit tím, že ty kandidáty mají zpět vlastnit politické strany.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Kolegyně a kolegové, bohužel musíme projednávání tohoto bodu přerušit, protože na 11 hodin máme pevně zařazený bod, který byl přerušen v úterý 19. 3. Jedná se o informaci ministryně práce a sociálních věcí k aktuální situaci kolem sKaret.

1.

Informace ministryně práce a sociálních věcí k aktuální situaci kolem sKaret

Tento bod byl přerušen ve stadiu obecné rozpravy. Do této rozpravy byla v té chvíli přihlášena paní kolegyně Klasnová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Protože tento bod byl v úterý přerušen, dovoluji mi shrnout některé stěžejní výhrady vůči nesystémovému projektu sKaret.

Když se začal projekt sKarty diskutovat v koalici, tak byl představován jako projekt, který má především znamenat větší adresnost dávek v hmotné nouzi, měl znamenat zamezení případnému zneužívání dávek v hmotné nouzi. V druhé řadě měl přinést jistou úsporu státu. V průběhu času ale sKarta nabrala zcela jiný rozměr. Minule jsem tady diskutovala o velmi sporné smlouvě mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou spořitelnou, protože i tehdy jsme byli ujišťováni, že celý ten projekt se nebude týkat pojistných dávek, že se nebude týkat starobních důchodů. Nakonec ta smlouva s Českou spořitelnou byla uzavřena na 98 % všech dávek včetně starobních důchodů. Čím dál tím více tedy ta sKarta připomíná podobný projekt, jako je pražská Opencard nebo IZIP. A já bych ráda zopakovala některé ty stručné připomínky nebo otázky nad celým tím projektem.

Přečetla jsem si novelu, kterou chystá Ministerstvo práce a sociálních věcí a kterou poslalo do připomínkového řízení. Z té novely vyplývá, že setrvání na sKartách už nepřinese de facto žádný užitek ani příjemcům sociálních dávek, ale po odpadnutí povinné platební funkce mám pocit, že to nepřinese žádný užitek ani České spořitelně. Mě by tedy zajímalo, a to byl ten dotaz, který jsem tady vznesla v úterý, a protože byl bod přerušen, nedostala jsem na něj odpověď, zajímalo by mě, jaký užitek přinese tedy státu. Proč na něm nadále vláda trvá. Proč odmítá zrušit projekt sKaret, když v podstatě je patrné, že celá ta věc přestává postrádat smysl (?).

Ta představa, že bude sKarta sloužit jako průkazka pro komunikaci s Úřadem práce místo občanského průkazu, v podstatě jen dokazuje, že smysl sKarty se hledá až ex post, až dodatečně. Pro komunikaci se státním orgánem by měly dostatečně stačit občanské průkazy nebo průkazy obdobné. Z té legislativy, které Ministerstvo práce a sociálních věcí připravuje, vyplývá, že žádné jiné údaje, než jsou údaje na občanském průkazu, sKarta obsahovat nebude. Dokonce nebude obsahovat ani fotografie. Fotografie bude povinná pouze u průkazů pro osoby se zdravotním postižením. Jediné, co tam bude navíc, je tedy číslo v tom systému.

Takže je to velmi zvláštní, zvláštní to, jak jsem tady říkala již minule, pokusem o privatizaci státní moci. Nevím, jak lze nutit občany, aby využívali služeb soukromého subjektu, a přitom to jsou věci, které by měl zajišťovat stát. Když jsme se bavili o této možnosti ještě v koalici a nebylo ze začátku patrné, že to bude věc, kterou dostane přidělena vyloženě Česká spořitelna, tak ten dobrovolný systém, moci si zvolit to, že výplata dávek

půjde dané osobě na účet, by snad nebyl v ničem špatný. Kdyby to ovšem byla volná soutěž mezi bankovními domy, kdyby si mohl klient vybrat, protože řada osob má účet u některého z bankovních domů, ale nemusí to být zrovna u České spořitelny. To je věc, která šla také úplně mimo diskusi, která byla v koalici. Potom už to šlo přímo v režii TOP 09, respektive Ministerstva práce a sociálních věcí. Takže toto mi také stále není jasné. Proč by si nemohla osoba, která by chtěla, aby jí dávky šly na účet, proč by si nemohla vybrat jakýkoli jiný bankovní dům. Proč by stát nemohl nadefinovat nějaké podmínky, které by musely tyto bankovní domy splňovat pro tuto službu.

Velmi diskutabilní, a jistě jste dostali, vážené kolegyně, vážení kolegové, také dopisy od Národní rady zdravotně postižených, velmi diskutabilní je využití karty sociálních systémů jako karty, nebo respektive průkazu pro osoby se zdravotním postižením. Já si myslím, že bankovní činnost nemá nic společného s vydáváním průkazek TPZ, TP nebo ZTP/P. Je to podobné, jako kdyby Ministerstvo práce a sociálních věcí uzavřelo smlouvu s Českou spořitelnou, že Česká spořitelna bude pro osoby v hmotné nouzi péči housky. To zkrátka nemá absolutně nic společného s činností banky.

Navíc, a to považuji za velmi podstatné, samy osoby zdravotně postižené vnímají používání sKaret jako diskriminační. Takzvaným v uvozovkách zdravým osobám budou sKarty vydávány na nějakou dobu přechodnou, myslím, že maximálně čtyři roky, po dobu, dokud budou nezaměstnaní nebo budou trpět hmotnou nouzí nebo budou na rodičovské dovolené. Postiženým osobám v podstatě zůstává tento dokument napořád. Když bych měla citovat přímo připomínky, které nám byly zaslány, a jistě ne pouze mně, ze strany zdravotně postižených, vnímají to jako diskriminační. A podle článku 4 Obecné závazky odstavce 1 písmeno b) Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, které zní, že by měly stát přijmout veškerá odpovídající opatření včetně opatření legislativních s cílem změnit nebo zrušit existující zákony, předpisy, zvyklosti a praktiky, které jsou zdrojem diskriminace vůči osobám se zdravotním postižením. Bylo by jistě samozřejmě korektní, aby se tímto řídila také naše vláda.

Už jsem na začátku řekla, že když pominu další nesrovnalosti, tak to, aby v podstatě karta, která bude povinná pouze v té identifikační funkci, je duplicitní, protože zde máme občanské průkazy, tak se tedy znovu ptám, k čemu, proč tato karta má být a zda si Ministerstvo práce a sociálních věcí uvědomuje, že ve chvíli, kdy ta karta nebude mít povinnost mít na sobě fotografii, podobu člověka, že to může být i velmi problematické z hlediska užívání tohoto identifikačního dokladu. Dále, a to stále není řešeno tím návrhem z Ministerstva práce a sociálních věcí, že dle Úřadu pro ochranu osobních údajů jednoznačně vyplývá, že údaje pro sKartu byly a jsou shromažďovány a poskytovány v rozporu se zákonem.

Za poslední, co bych tady ráda slyšela z úst paní ministryně práce a sociálních věcí, je představa Ministerstva práce a sociálních věcí o ekonomických dopadech. Nebyla provedena, nebo já jsem se aspoň nedočetla v důvodové zprávě k navrhované změně legislativy, jakási analýza ekonomických dopadů. Já se domnívám, že samozřejmě s sKartou budou další náklady. To jsem tady také uvedla už v úterý. Protože minimálně se hovoří o čtečkách těchto karet na úřadech práce. Mě by zajímalo, jestli je nějaká představa Ministerstva práce a sociálních věcí, kolik tyto čtečky budou stát, kdo to bude hradit. Další vysoké náklady vzniknou v souvislosti s využíváním karty sociálních systémů. Vzhledem k tomu, že tady je určitá životnost sKarty, budou náklady na výměnu sKaret. Další asi otazník, který zde je, je vůbec otazník okolo softwaru dodávaného firmou Fujitsu. A je tedy nejisté, zda bude systém vůbec na čem provozovat.

Neboli karta sociálních systémů je podle všeho neužitečná, nesystémová, nelogicky spjatá s jedním bankovním ústavem, je velmi nákladná, diskriminuje osoby se zdravotním postižením, duplikuje občanské průkazy při jednání na úřadu práce, ale navíc, jak už jsem uvedla, bude to doklad bez fotografie. Nelegálně shromažďuje údaje o českých obyvatelích a poskytuje je bance se zahraničním kapitálem a není zaručena ani funkčnost IT systému a jeho provázanost s jinými aplikacemi státu.

Je mi jasné, že se tady rozvine diskuse, jistě nejsem jediná, kdo se bude ptát paní ministryně na tyto věci. Z toho důvodu bych již nyní ráda navrhla usnesení Poslanecké sněmovně. Usnesení zde přečtu. Patrně ho poté budu muset zopakovat v podrobné rozpravě, přesto ho už přednesu nyní:

Poslanecká sněmovna

1. žádá vládu v souvislosti se systémem výplaty a administrace nepojistných sociálních dávek a dávek v oblasti státní politiky zaměstnanosti prostřednictvím karty sociálních systémů urychleně připravit legislativní návrhy, které zamezí používání karet sociálních systémů jako identifikačních dokladů pro osoby, které pobírají sociální dávky, a jako průkazů pro osoby se zdravotním postižením;

2. žádá vládu, aby odstoupila od dalšího rozvoje karty sociálních systémů a tento systém zrušila;

3. žádá vládu, aby uložila Ministerstvu práce a sociálních věcí České republiky pozastavit distribuci karet sociálních systémů, a to do doby nové legislativní úpravy. Současná legislativní úprava s povinností zřídit zvláštní účet u České spořitelny, a. s., je i podle analýzy Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky zjevně protiústavní.

Je mi zcela jasné, že ne na všech těchto bodech, které navrhuji, se shodneme, přesto doufám a věřím, že třeba alespoň část z nich může být akceptovatelná třeba i pro některé členy vládní koalice nebo samozřejmě i

opozice. Proto tedy navrhu, aby se o jednotlivých bodech návrhu hlasovalo odděleně.

To je z mé strany pro tuto chvíli vše, děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Paní kolegyně, jenom upozorním, že jste zpravodajkou tohoto bodu, takže bych vás prosil, abyste zaujala místo u stolku zpravodajů a společně se mnou sledovala další průběh rozpravy. O totéž bych poprosil paní ministryni práce a sociálních věcí Ludmilu Müllerovou.

Dalším přihlášeným do rozpravy je pan kolega Opálka. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, bylo řečeno už hodně konkrétního. Dovolte mi podívat se na tento problém možná trošičku obecněji.

Nový diskutovaný a kritizovaný způsob, tak jak je postupně realizován, protlačila díky přijetí zákona vládní koalice, a to i přes odpor sněmovní opozice a Senátu, v rámci dvou vládních návrhů zákonů jako další fázi sociální reformy a volání po dalších úsporách ve výdajích státního rozpočtu. Za vládu obhajoval předložený návrh exministr Jaromír Drábek z TOP 09. Zájem o reformu byl i z pozice ODS výrazný, dokonce prosadila v organizačním výboru změnu navrženého zpravodaje Poslanecké sněmovny, ačkoli bývalo pravidlem, že funkci zpravodaje vládních návrhů za výbor pro sociální politiku v minulosti zastával vždy opoziční poslanec. Zpravodajem se tak stala Lenka Kohoutová z ODS. Jak víme, zákon byl nakonec i přes protesty odborné a občanské veřejnosti 7. listopadu roku 2011 schválen, následně tedy vešel v platnost a účinnost.

Projednávání návrhu zákona však nebylo zcela standardní. Probíhala uzavřená koaliční jednání, což možná je běžné. Paní zpravodajka nakonec připravila na základě různých rozborů za pomoci úředníků Ministerstva práce a sociálních věcí rozsáhlý pozměňovací návrh, který obdrželi členové výboru jen krátce před hlasováním, ti pilnější v pozdních večerních hodinách na mailu. Proto tehdy zástupci opozice na protest opustili jednání schůze výboru a konečného hlasování výboru se neúčastnili. Vzpomínané koaliční dohody zřejmě zapřičinily ty jednotlivé návrhy, které vedly i k řadě problémů. Výbor tedy nakonec většinou hlasů koaličních poslanců doporučil Sněmovně upravený návrh v rámci komplexního pozměňovacího návrhu schválit. Avšak později tentýž výbor, když už zákon vstoupil v platnost, doporučil svým novým usnesením z vůle opozice i části koalice ministerstvu zastavit výdej tzv. sKaret, a to dvakrát. Znovu se tak stalo minulý týden 7. března.

Do řešení se zapojil i sám pan premiér. Nevím tedy, zda došlo i k poru-

šení kompetenčního zákona. Předpokládám, že ne, ale vím, že je to velice nestandardní krok. Nevím, zda došlo k revidování koaličních dohod či k silovému řešení, ale vnímám jednotlivé střety, které probíhají jak na půdě mediální, tak na půdě výborů či Poslanecké sněmovny, vcelku jako zajímavé. Není totiž jednoduché u nestranných pozorovatelů rozklíčovat všechny vazby, problémy, nechtěné efekty, které vedou k tak dlouhému a silnému odporu k sKartám.

Přiznám se, že mi systém, který by měl zpřehlednit vydávání veřejných prostředků, není cizí.

Bylo zde řečeno už hodně k tomu, jaké přináší problémy. Mimo jiné jde také evidentně o střet mezi TOP 09 a ODS. Můžeme se zde jen dohadovat, jaký podíl na jejich kolizi má tzv. boj za zájmy klientů či snaha se očistit a svěst vinu za problémy na koaličního partnera. Přece jen jde o velmi mediálně sledované téma, a proto tiskové konference paní tehdy zpravodajky – kolegyně Kohoutové, dodávám – jsou velmi sledované a taky jde o nemalý počet voličů.

Poprosil bych paní kolegyni prostřednictvím pana řídícího, aby na mě při mém projevu nepokřikovala.

Nabízí se také otázka, jak do této kauzy zasahuje zájem a vliv na toky nemalých státních finančních prostředků zainteresovaných firem. Víme o řadě z nich. Na poplach dlouhodobě bijí jak jednotlivci, tak i formální či neformální občanská sdružení. I zde je složité dešifrovat, jaký podíl na protestech má jen odpor k novému, jakou nevoli přináší nová byrokracie, různé komplikace, zhoršená dostupnost, chybovost a jiné složitosti, ale taky jak je nechtěné, aby deklarované zpřehlednění a kontrola vytěžily své, a jaký je rovněž zájem vlivných firem v pozadí jednotlivců či skupin.

K projektu se vyjádřily různé nezávislé instituce. Po řešení problému mimo jiné volal ochránce lidských práv, antimonopolní úřad a nakonec i předseda vlády, Národní rada zdravotně postižených dlouhodobě, a dokonce i nový prezident. Je zpochybňována ochrana osobních údajů klientů, i když příslušný úřad vydal první rozhodnutí jako bezproblémové. Je zpochybňována právoplatnost uzavřené smlouvy mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou spořitelnou, je zpochybňováno konání bývalého ministra a jeho úředníků a tak bychom mohli pokračovat. Média poměrně často informují i o jednotlivých individuálních příbězích klientů nepojistného sociálního systému.

Proto po všech těch peripetiích paní ministryně rozeslala 5. března do meziresortního připomínkového řízení nový vládní návrh zákona, který má zohledňovat jednotlivé připomínky. Byli jsme v úvodu tohoto bodu o tom také informováni. Jde zejména o ty připomínky, které poukazují na rozpory s Ústavou a zákony. Musím konstatovat, že členové výboru pro sociální politiku tento návrh obdrželi rovněž.

Česká spořitelna však záhy reagovala, že omezení funkcionality takzvaných sKaret na pouhý identifikační nástroj není v souladu s čtyřstrannou loňskou prosincovou dohodou mezi spořitelnou, Ministerstvem práce a sociálních věcí, premiérem a Českou poštou. Přiznám se, že mi není známo, kdo byl hlavní iniciátor tohoto setkání. Premiér nato obratem prohlásil při své návštěvě v Ostravě, to bylo 7. března, že ustoupení od sKaret by mohlo být jednou z možných variant řešení. Vláda však rozhodla při projednávání návrhu v Senátu, který toto připouštěl, negativně. Stát by ale musel zřejmě kompenzovat náklady České spořitelny a možná i ušlý zisk za zmařenou investici, což známe i z minulých kauz. Ptám se, kdo v takovémto případě pone osobní zodpovědnost.

Došlo tedy i na to, a nemám z toho radost, před čím jsem nejednou varoval jak z této tribuny, tak na výboru. Důvod k jásotu, pokud by došlo ke zrušení sKaret, však není žádný, jelikož každá změna bude znamenat spoustu nových zmatků a problémů jak pro klienty, tak pro pracovníky Úřadu práce České republiky a bude ohrožena včasnost a dostatečnost celého systému a jeho výplaty. Bylo již vydáno na čtvrt milionu sKaret a v novém systému vyplaceno téměř 5 mld. korun. Lze předpokládat, že na novou šanci spravovat a distribuovat státní peníze v rámci sociálních systémů již čekají další firmy a možná s tím i další kauzy.

Je třeba rychle a jednoznačně dle mého přesvědčení rozhodovat. Proto v úterý znovu navrhuji zařadit ještě na tuto schůzi jako nový bod senátní návrh na zrušení sKaret, tedy sněmovní tisk 913. Poslanci KSČM jsou pro tento návrh, ale rozhodnout se musí i poslanci koalice a vyslat tak jasný vzkaz Ministerstvu práce a sociálních věcí i vládě, zda dopracovat novelu zákona, která prošla připomínkovými řízeními, či připravit okamžitě nový systém na nelehkou změnu. Musím říci, že nejenom klienti, kterých se tento problém týká, ale předpokládám, že i my poslanci, kteří jsme zkomplikovali tuto situaci, a v tomto případě musím říci poslanci koalice, z toho radost nemáme.

Chci vás proto vyzvat, abychom činili tak, aby k dalším problémům a jejich kumulaci již nedocházelo. Vyzývám tím zejména zástupce TOP 09 a ODS, ať se konečně dohodnou, nevysílají si přes média různé vzkazy, tak aby klienti získali klid, že je o jejich zájmy zájem.

Děkuji vám za pozornost a snad i za pochopení. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. S faktickou poznámkou pan kolega Hojda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Hojda: Děkuji, pane předsedající. Já musím protestovat proti vašemu postupu. Zejména v minulém bodě, kdy jsem se

elektronicky přihlásil k faktické poznámce ještě při vystoupení pana Grospiče, jste přesto dal přednost panu Bendovi, a pak jste celý bod přerušil. Čili proti tomu protestuji. Věřím, že se to nebude opakovat nejenom v mém případě, ale i u ostatních poslanců. To je vše.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane kolego, já vás mohu ujistit, že pokud se tato věc stala, tak jsem ji neudělal úmyslně. Víme, že jednacím řádem nestanovuje přednost mezi přednostními právy. Bylo tady několik věcí, jednak přihlášky k faktickým poznámkám, jednak přihlášky, ke kterým se k faktickým poznámkám hlásí lidé z místa. Já se domnívám, že tato věc se nechá vždycky vyřešit dohodou, ale pokud si přejete, tak samozřejmě necháme hlasovat... Nepřejete. Děkuji. V každém případě, pokud se tato věc stala, se vám omlouvám.

Dalším přihlášeným do rozpravy je pan kolega Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, mí předřečníci zde poměrně podrobně zrekapitulovali celý proces projektu sKaret. Nerad bych opakoval jejich myšlenky, přesto i já bych se rád vrátil na začátek. Protože celý projekt začal tím, kdy někdy v roce 2010 přišel tehdejší ministr Drábek s tím, že ví, jak zamezit tomu, aby příjemci dávek v hmotné nouzi je takzvaně zneužívali, aby za ně nakupovali alkohol, cigarety, aby je prohrávali v hernách, a že k tomu bude sloužit karta sociálních systémů, která neumožní, aby takovouto kartou mohl být alkohol například zaplacen. To byla ta původní myšlenka, kdy se spustil tento projekt. Potom někdy v polovině roku 2011 Ministerstvo práce a sociálních věcí vypsal veřejnou obchodní soutěž na dodavatele, poskytovatele tohoto systému, ale v situaci, kdy nebyl vytvořen zákonný rámec. Zákony v tu chvíli nebyly schváleny, čili se předpokládalo, jaká legislativa bude přijata. Nakonec legislativa samozřejmě přijata byla, ale ne v té podobě, jakou předvíдалa veřejná obchodní soutěž. Tam začaly problémy. Samozřejmě potom se tedy vysoutěžil dodavatel, podepsala se smlouva mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou spořitelnou. A najednou jsme se dozvěděli, že karty vůbec nebudou umět to, co na začátku bylo řečeno, tedy, že zamezí nákupu alkoholu, zamezí placení v hernách, to tam vůbec nebylo, ale naopak tam byla ustanovení o tom, že 98 % všech nepojistných dávek bude vypláceno touto formou, že Ministerstvo práce a sociálních věcí bude činit všechno pro to, aby v budoucnu byly vypláceny i starobní důchody a tak dále.

Tehdy se ozval za mnou sedící pan premiér a říkal, že v podstatě jsme si tohle nedomluvili, že se cítí podveden. Nicméně vláda nekonala. Takže karty se začaly vydávat, vydávají se dodnes. A co je zajímavé. Když tedy

byla uzavřena takzvaná mikulášská dohoda mezi ministerstvem, vládou, nevím, kdo přesně byli účastní, a Českou spořitelnou, tak nám bylo sděleno, že v podstatě dohoda je uzavřena, že se pracuje na legislativním řešení tak, aby fakticky ex post byl celý projekt zlegalizován, protože se do dnes pohybuje v podstatě na nelegální úrovni, a tak jsme čekali s napětím, s čím Ministerstvo práce přijde, s jakou legislativou. Když před třemi týdny, nebo jak je to přesně dlouho, ministerstvo legislativu představilo, tak během několika hodin vydala Česká spořitelna tiskové prohlášení, že tedy pokud bude legislativa schválena v této podobě, pro ně účast na tom projektu v podstatě ztrácí smysl. Takže pak nechápu, na čem se někdy v pro-sinci všechny strany dohodly.

Kolegyně a kolegové, na co ještě čekáme? Vždyť přece všichni víme, že ten projekt nemá smysl. Ty karty nikdo nechce. Pokud nebudou, tak nikdo o nic nepřijde, nikdo za to plakat nebude. Ten projekt kritizuje Národní rada osob se zdravotním postižením, opozice, část koalice. Úřad pro ochranu osobních údajů říká, že se postupuje nelegálně. Už se k tomuto projektu vyjádřil i nově zvolený prezident. A skutečně, ta otázka tady několikrát zazněla a já bych taky rád slyšel odpověď. Skutečně. Jaký je v tuto chvíli smysl těch sKaret? Já mám pocit, že to nepřináší vůbec nic. Už ani té České spořitelně podle mě ne. Ta by nejraději podle mě už také z toho vycouvala, protože, mám pocit, jí to akorát poškozuje dobré jméno.

Takže kolegyně a kolegové, já se domnívám, že pokud nekoná vláda, tak je to na nás. Na nás poslancích a na senátorech. A já vás velmi prosím, abyste podpořili návrh, který zde budeme projednávat snad příští týden – senátní návrh sociální demokracie na úplné zrušení sKaret, protože to je jediné smysluplné řešení.

A pro dnešek bych navrhl jedno usnesení. Paní kolegyně Klasnová zde navrhla několik poměrně obsáhlých usnesení. Já si dovoluji navrhnout jedno velmi stručné, ale domnívám se naprosto výstižné: Poslanecká sněmovna konstatuje, že projekt sKaret je nesmyslný. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Mám tady další přihlášené. To je tuším paní poslankyně Kohoutová. Další přihlášená do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já se omlouvám, možná budu trošku kašlat, mám problém s astmatem, a tak nestíhám s dechem.

Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi reagovat na to, co tady bylo řešeno. A nejenom tady, ale v médiích, a to k tématu karet sociálních

systémů. Od počátku jsem měla k tomuto systému mnoho otázek a stále se mi dostává málo odpovědí. Stále mám ty otázky, stále nemám ty odpovědi.

Zásadou pro schválení karty pro nás v minulosti bylo, že je dobrovolná. A pan kolega Opálka tady říkal, že jsme přinesli mnoho pozměňovacích návrhů kdysi na výbor pro sociální politiku. Ale ano, to byla právě ta dobrovolnost, protože jinak dneska bychom tady vytvořili cestu k tomu, že možná výplata důchodů by byla od 1. 1. 2013 také přes tuto kartu, a proto my jsme chtěli velkou dobrovolnost a tuto dobrovolnost jsme si vymínili. Chtěli jsme, aby každý měl možnost si vybrat, jakým způsobem bude dostávat finanční prostředky, které mu jsou schváleny z balíku sociálních dávek a příspěvků. Výplata dávek prostřednictvím poštovních poukázek měla být v budoucnu domluvena za úhradu, ale až v delším horizontu, například jeden rok, také dva. Nicméně toto nemělo – a nikdy nemělo – být za komerční cenu, ale za cenu České pošty.

Prostřednictvím karty se mělo regulovat zneužívání dávek z režimu hmotné nouze. Karty měly být chráněny před exekucí. To je snad jediný bod, který bych dneska mohla uvést, že je asi zřejmě splněný.

Karta měla být pomocí, nikoliv stigmatem. Kdyby se tohoto ministerstvo od ledna 2011, pardon, 2102 drželo, dnes jsme zde nestrávili čas tím, že podobný systém je s nálepkou nepovedený, nepodařený, zpackaný a pro lidi začal být opravdu velkým stigmatem.

Ministerstvo od počátku tento systém nedokáže dobře vysvětlit, plně zavést, lítá s vyjádřeními ohledně karty takřka ode zdi ke zdi. Uvedu, co musí ministerstvo udělat pro to, abych v budoucnu hlasovala pro vládní návrh, který je již v legislativním běhu. Kartě říkám ano, pokud vysvětlíme, především proč kartu, která nebude platební, vydává nebo bude i v budoucnu vydávat Česká spořitelna. Proč potřebujeme identifikátor, který nikdo neumí načíst, a v systémech nepotřebujeme žádné jiné specifické číslo, než je to rodné číslo? Proč potřebujeme identifikátor, který neumí nikdo načíst, a to, abychom načetli, kdybychom to uměli, je pouze to, co je i v občanském průkazu? Znovu opakuji, že jiná data prostě nepotřebujeme. Stejně tak ten, kdo přijde s tím identifikátorem, prostě musí předložit také občanský průkaz. Pokud se samozřejmě nejedná o kartu TP, ZTP nebo ZTP/P. Proč vydáváme identifikátor mamince, která je na rodičovské dovolené a která kartu nepoužívá jako platební, která ji prostě zavře do šuplíku? Tu kartu, za kterou Česká spořitelna dá víc jak stovku, na čtyři roky zavře do šuplíku, než jí uběhne platnost této karty. Byla jsem schopna pochopit, že je to průkaz. Například jako průkazka zdravotní pojišťovny. To jsem tady i na výborech říkala. Nicméně ministerstvo není schopno vysvětlit, proč tento průkaz potřebujeme. Proč ho mám držet v ruce? Proč se mám identifikovat tímto průkazem, se kterým nemám kam přijít jinak, než když jdu jednou za rok na úřad práce a něco potřebuju? Proč tam nemůžu přijít s tou

občankou? Stále více jsem přesvědčena, že nám stačí právě ten občanský průkaz.

Vydávat máme pouze průkazy TP, ZTP a ZTP/P. Tady říkám, že musíme vysvětlit i lidem se zdravotním postižením, proč to, pokud ta karta bude pouze průkazem TP, ZTP nebo ZTP/P, vydává Česká spořitelna. Proč to má PIN nebo kód na kartu nebo ten čip na kartu platební? Proč tímto způsobem někomu zbytečně děláme nějaké problémy a proč prostě říkáme, že nějaké průkazy, které jsou úplně jakoby z jiného ranku, dáváme České spořitelně k vydávání? Proč to nedělá tedy ministerstvo?

Ministerstvo dlouhodobě neumí vysvětlit kartu právě jako ten identifikátor v podrobnostech. O to mi hodně jde. Karta jako platební prostředek ano. Pokud je to někoho přání, já s tím samozřejmě nemám problém. Naopak to kvituji. Ale ptám se: Musíme mít v zákoně? Teď v tom novém návrhu je, že tomu, kdo kartu používá jako platební, je zřízen účet. Proto bych se ráda zeptala, jestli toto je tam nutné.

Karta jako kontrola zneužívání dávek. Tak to je zrovna to, co je pro mě největší kámen úrazu. Základ toho, co jsme od počátku chtěli, prostě karta neumí. Nezvládá a ani v budoucnosti to podle mého názoru nebude umět. Nelze někomu zakázat kartou zaplatit si alkohol. Po pravdě: Je zneužívání, když se někdo ze své situace chce dostat tak, že si koupí lahev vína? Podle mě ne. Co je to faktické zneužívání dávek? To si musíme spíše říkat. Jak mu zamezíme? Především dobrou sociální prací. Především ve vazbě financí rovnou za tím, komu příspěvek patří. To jsme tady už říkali vloni, předloni, že pokud někdo má pronajatý byt, pokud se někomu dávají na ten byt příspěvky, tak ty příspěvky mají jít přímo za majitelem bytu. Toto jsme od počátku říkali. Bylo slíbeno, že tato karta umožní a někteří lidé tyto peníze do ruky nedostanou. To je základ zneužívání dávky, když ji někdo nepoužije na to, k čemu byla určena. Nebo – toto považuji za základ za zneužívání dávky. Na kartu lze zakoupit cokoliv, pokud ne, tak si peníze vyzvednu prostě v bankomatu a stejně si koupím, co chci. Navíc na vesnicích nejsou často možnosti nákupu s možností platby kartou a bankomaty nejsou také všude. To jsem tady také několikrát říkala.

Karta nic nekontroluje. Dávky se nekontrolují. Sociální práce díky zpackaným systémům na úřadech práce, ke kterým má výhradu i antimonopolní úřad, prostě nefunguje. Kdybychom udělali základ toho, co má být, že s lidmi, kteří jsou problémoví, je základem vždycky sociální práce, tak dneska nemusíme dojít k mnohým problémům.

Složenky neboli poštovní poukázky. Musíme jasně říci, že ministerstvo od počátku odmítalo tento způsob výplaty, který byl schován pod platbou v hotovosti. Ministerstvo nám od začátku na naše výtky odpovídá jako že pouze v určitých případech. Já říkám: Pokud je zde dobrovolnost, kterou v kartě máme zakotvenu, tak ve všech případech. Pokud chceme ušetřit, pak

od určité doby má být složenka zpoplatněna. To jsem tady taky říkala. To jsme říkali i v těch dohodách, které se týkaly sociální reformy I. Ten horizont ale měl být minimálně jeden rok.

Kvituji ve vládním návrhu u dávek pomoci v hmotné nouzi návrh na bezplatné výplaty prostřednictvím složenek. Nicméně nový dávkový systém je tak paťavý, že nelze všechny dávky jedné osobě sdružit a vyplatit najednou. Což tedy opravdu nedokážu pochopit, protože od počátku jsme se zabývali tím, že u tak moderního, vyspělého a drahého systému, který se bude zavádět, toto sloučení půjde sloučit. Nedovedu tedy pochopit, proč takovéhle dávky nesloučíme a nesloučíme například i příspěvek na mobilitu. Například na pololetní nebo roční dávky. Uvědomme si, pokud si někdo nechá vyplatit 400 korun měsíčně poštovní poukázkou, tak pokaždé z této poukázky zaplatí nějakých 25 korun.

Tento příspěvek na mobilitu je vázán na to, že se vrací, pokud je někdo hospitalizován např. v nemocnici. Nicméně ty naše báječné systémy na úřadech práce toto nedokážou zkontrolovat. A pokud já to čestně nena hlásím, tak se prostě nic nestane. Ten systém to prostě neví. To znamená, že radši bych zrušila povinnost nahlášení, nikdo peníze nevrací, a radši bych dávky vyplácela ve větším časovém horizontu.

Jeden z kolegů, z TOP 09 myslím, dnes v novinách napsal, že by bylo možné vyvracet a vysvětlovat argument po argumentu. Já si to tedy nemyslím. Ráda si před toho kolegu i před paní ministryni stoupnu a jednotlivé argumenty si budu moc ráda vyvracet, protože se domnívám, že argumentů pro tu opravu, pro to zpřesnění, pro to zlepšení systému musíme mít mnoho. Pokud je mít nebudeme, pak je tady samozřejmě otázka, co dále s Kartou. Pokud zásadní body nevysvětlíme, nespravíme, nedořešíme, pak máme diskutovat o další působnosti tohoto projektu.

Jen poznámka. Výbor pro sociální politiku v minulosti dvakrát doporučil do vyřešení problému Ministerstvu práce a sociálních věcí, aby pozastavilo vydávání sKaret. Ministerstvo práce a sociálních věcí na naše doporučení, na naše výzvy, nikdy nereagovalo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášený je pan poslanec Michal Babák. Ale hlásí se pan poslanec Jeroným Tejc přednostně.

Poslanec Jeroným Tejc: Já jsem velmi rád, že paní poslankyně Kohoutová z ODS nám tady popsala, proč ta karta je špatná. Popsala nám všechny nevýhody té karty. A já bych se prostřednictvím pana předsedajícího rád zeptal, proč tedy vždy, když se tady hlasovalo o omezení sKarty, příp. o jejím zavedení, hlasovala ve prospěch té sKarty. Mně to není jasné. Já bych ji rád požádal o to, aby nám to tady sdělila. A zároveň

bych řekl při vší účtě k paní poslankyni, že mě ani tak nezajímá, co tady na konto sKarty řekla, ale jak bude hlasovat při těch konkrétních usneseních, která směřují proti sKartě, a zda alespoň tentokrát udělá výjimku a to, co říká, bude v souladu s jejím hlasováním. Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Sobotka ještě. Teď nevím – pan poslanec Paroubek – to byla faktická? Nebyla.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem tady poslouchal také onu dlouhou kritiku, sáhodlouhou kritiku, výčet všech nedostatků sKarty z úst vládní poslankyně ODS paní poslankyně Kohoutové, která společně se všemi dalšími poslanci ODS a se všemi dalšími poslanci TOP 09 sKartu tady prosadila. sKarta nespadla z nebe, sKartu si nevymyslel pan ministr Drábek a nezavedl ji za zády celé vlády a celé vládní koalice. Prostě vláda o sKartě věděla, všichni poslanci vládní koalice o sKartě věděli, protože bez jejich hlasů by se ten systém nikdy nemohl spustit. Bez hlasů poslanců ODS a TOP 09 tady v Poslanecké sněmovně.

Já jsem jako sociální demokrat vždycky hlasoval proti sKartě, protože jsem byl přesvědčen o tom, že takovýto projekt privatizace jedné ze základních funkcí státu není namístě a že skýtá velké množství rizik. A ta rizika nám nikdy nebyla vysvětlena. A koneckonců vystoupení paní poslankyně Kohoutové je tím nejlepším důkazem toho, že jsme měli pravdu. Protože co může být větším důkazem než mnohaminutová kritika všech nedostatků sKarty ze strany vládní poslankyně, která sama pro ten projekt od samého počátku hlasovala a byla součástí oné těsné většiny, která na půdě této Poslanecké sněmovny vždycky důsledně zabránila všem snahám sociální demokracie nebo dalších opozičních stran o zrušení projektu sKarty?

Ale vážené kolegyně, vážení kolegové, tohle asi není hlavní věc, se kterou jsem teď chtěl vystoupit. Já si myslím, že to nejhorší, co se děje, je fakt, že v naší zemi se už několik let experimentuje na lidech. Že vláda, Ministerstvo práce a sociálních věcí, kdysi seriózní úřad, který byl hodnocen jako jeden z nejlepších státních úřadů a vždycky měl velkou autoritu, dneska postupuje systémem pokus–omyl. A tahle ta metoda dostává samozřejmě vládní koalici a dostává Ministerstvo práce a sociálních věcí do neřešitelné situace.

Jestliže se totiž tady prosazuje reforma bez toho, aniž by se dobře naplánovala, jestliže se prosazuje bez toho, aniž by se dostatečně legislativně zajistila, jestliže se prosazuje reforma proti vůli klíčových sociálních partnerů, v tomto případě např. proti sdružení zdravotně postiže-

ných, proti organizacím seniorů, jestliže se reforma prosazuje takto chybně, špatně připravená, nemůže nikdy skončit dobře. A my to vidíme na sKartách. A přece jsme to viděli na DONEZu, na docházce nezaměstnaných na poštu. To je další projekt, který skončil fiaskem. Viděli jsme to na novém informačním systému pro úřady práce – absolutní fiasko! Viděli jsme to na tom, jak zdegenerovala veřejná služba až do systému, který nakonec musel zrušit Ústavní soud, protože vládní poslanci tady veřejnou službu hájili do poslední chvíle a museli jsme se obrátit až na Ústavní soud.

Čili ministerstvo práce v posledních letech, za této vlády Petra Nečase, zejména za ministra Drábka, nezvládá, nezvládá schopnost realizovat jakékoli reformy bez toho, aniž by to skončilo fiaskem, ostudou, policejním vyšetřováním, rozhodnutím Ústavního soudu nebo podobnými schizofrenními debatami na půdě Poslanecké sněmovny, kdy vládní poslankyně vyčítá vládní ministryni nedostatky vládního projektu, pro který ovšem všichni ve vládní koalici nadále vesele hlasují a brání jakýmkoli snahám o pozice ten projekt zrušit.

Cítíte, jak tahle debata je šílená? V jaké schizofrenní situaci je ministryně vlády, celá vláda, když se snaží do poslední chvíle zoufale udržet projekt, do kterého se vláda dostala zvláštním způsobem, kde je ve skutečnosti rukojmím komerčního subjektu jenom proto, že se pustila cestou privatizace klíčové státní služby, která nikdy neměla být privatizována?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Čas, pane poslanče. Já vám dal prostor v rámci faktické.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Já jsem měl pocit, že to je vystoupení s přednostním právem, pane místopředsedo.

A poslední věc, kterou řeknu, je velmi jednoduchá. Pokud i tady se podaří projekt udržet do konce, pokud vy se ho pokusíte udržet při životě, pak vám garantuji, že z toho bude téma předvolebních debat. A já se velmi těším, jak před voliči budete hájit pokračování projektu sKaret po příštích volbách do Poslanecké sněmovny. To bude skutečně velmi zajímavá debata.

Sociální demokracie tento projekt hájit nebude ani minutu. A naším cílem je po příštích volbách do Poslanecké sněmovny, pokud tady bude dostatečná většina, tak tento projekt zrušit. Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Kohoutová. To byla totiž faktická.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Je vidět, že sociální demokracie mě má prostě ráda. Protože kdykoliv vystoupím, tak několik kolegů vystoupí a bere si mě do pusy. Mě to moc těší, kolegové.

Jenom mě netěší to, že mě lépe neposloucháte, když hovořím. A to je, že jsem tady hned na začátku říkala, že důvodem, proč jsme pro to zvedli ruku, bylo: Zásadou pro schválení karty pro nás v minulosti bylo, že je dobrovolná, že si každý bude mít možnost vybrat, jakým způsobem bude dostávat finanční prostředky – toto byla vlastně jakoby jedna možnost navíc –, které mu jsou schváleny z balíku sociálních dávek a příspěvků. To jsem tady před chvílí řekla. Řekla jsem tady, že výplata dávek prostřednictvím poštovních poukázek měla být v budoucnu domluvena za úhradu, nicméně toto mělo být někdy v delším horizontu a mělo to být podle České pošty. Dále jsem řekla, že prostřednictvím karty se mělo regulovat především zneužívání dávek v režimu hmotné nouze a karty měly být chráněny před exekucí, což je jediné, co je dnes naplněno. Karta měla být pomocí, nikoliv stigmatizací. A jasně jsem tady řekla, že pokud nebudou splněny nebo vysvětleny body, které jsem tady uvedla, že to pro mě bude právě důvod pro negaci těchto karet. To jsem také jasně řekla. Takže se lépe poslouchejme. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď je faktická – pan poslanec Tejce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejce: Děkuji. Myslím, že není důležité ani tak to, co mělo, ale co bylo a je. A to, co bylo a je, je prostě špatně. A to, co bylo to nejzásadnější na této situaci kromě toho, že mám velkou pochybnost o tom, jak proběhlo ono, v uvozovkách, výběrové řízení, ve kterém uspěla Česká spořitelna, tak především to, že ta karta vznikla bez zákona. Tady se přece ty zákony hlasovaly – a my jsme na to upozorňovali již v té době –, až poté, co karta začala fungovat, co byl projekt odsouhlasen na úrovni vlády a neměl vůbec zákonný podklad. Takže ti, co tady z vládní koalice hlasovali, jenom pokrývali neschopnost a to, že Ministerstvo práce a sociálních věcí jednalo protizákonně. Takže vy jste je po celou dobu, dámy a pánové z vládní koalice, kryli tím, že jste hlasovali pro zákony.

A u těch konkrétních návrhů: 51. schůze, 158 hlasování, 12. únor 2013, 17.01 hodin. Byla tady snaha, byl tady návrh zákona, který měl omezit sociální karty. Měl je omezit. A to radikálním způsobem. Návrh zákona tady byl hlasován. Respektive byl podán vládní koalicí návrh na zamítnutí tohoto zákona. Já jsem hlasoval proti zamítnutí, tedy aby ten zákon prošel a byly sociální karty omezeny. Paní poslankyně Kohoutová hlasovala pro to, aby návrh byl smeten ze stolu. Takže to jsou fakta a nejsou důležité řeči, nejsou důležité dojmy, důležité je, jak to je. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď prosím, pan ministr Stanjura se přihlásil s faktickou poznámkou. Prosím, pane ministře, máte slovo. A pak pan poslanec Drábek.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, chtěl bych vaším prostřednictvím vzkázat svému kolegovi předsedovi poslaneckého klubu ČSSD Jeronýmu Tejcovi: Nikoho jsme tady nekryli! Svobodně jsme hlasovali o návrhu. Já si vyprošuju takovéhle výrazy, že jsme někoho kryli tím, že jsem využíval své ústavní právo a hlasoval jsem buď pro, nebo proti, nebo jsem se zdržel, nebo jsem se neúčastnil hlasování. Myslím si, že vedme debatu, klidně ostrou, ale věcnou, bez těchto silných sloves, bez těchto silných výrazů.

Moje kolegyně Lenka Kohoutová jasně řekla, jak to mělo fungovat. Jestli říkáte něco o veřejné zakázce, tak to není věc parlamentu ani jednotlivých poslanců, takže tyto debaty o zákonu a o legislativním prostředí k tomu vůbec nepatří. A pokud máte pochybnosti, tak konejte, jak myslíte nebo jak vám zákon ukládá. Přece vůbec (nesrozumitelné) o to, jestli někdo vypsál dobře, nebo špatně na nějakém ministerstvu zakázku. To není přece věc poslanců a Poslanecké sněmovny. A kdyby ta karta byla dobrovolná, jak jsme se dohodli, tak si myslím, že jsme my všichni, my i vy a zejména klienti karet, držitelé karet, mnoho problémů nezpůsobili. To, že si někdo pak vykládá jiným způsobem zákon, a já si myslím, že špatně, a patřím k těm, kteří říkají, že mě někdo doběhl, protože to mělo být jinak, než bylo domluveno, to je jiná věc. Ale bavme se věcně, kladme normální argumenty a nechme stranou takové ty věci, že jsme tady někoho kryli. Kryt někoho je skoro kriminální činnost.

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jenom vám teď řeknu, že pořadí faktických je paní poslankyně Kohoutová, Drábek, Bárta a paní poslankyně Semelová.

Poslankyně Lenka Kohoutová: Já bych jenom k tomu chtěla doplnit prostřednictvím pana předsedajícího pro pana předsedu klubu sociální demokracie Tejce: Já jsem hlasovala proti, ale také jsem uvedla proč. Ten návrh totiž by znamenal, že bychom tady zrušili v podstatě – on tam neměl průkazky TP, ZTP a ZTP/P a my bychom tady prostě uvedli do jakéhosi vaku lidi se zdravotním postižením. A to já jsem tady ale ve své řeči také řekla.

A opět mě těší zájem sociální demokracie o Lenku Kohoutovou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Drábek.

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Ten bod se jmenuje informace ministryně, to je také důvod, proč se do diskuse nehlásím řádnou přihláškou, byť v řadě případů by to stálo za reakci. Ale chci tady reagovat na lež, která tady padla.

Výběrové řízení bylo naprosto transparentní, bylo vypsáno 30. června 2011, v ten den bylo vyvěšeno na webové stránky. Veškerý soutěžní dialog si všichni mohou i dnes, ještě zpětně po roce a tři čtvrtě, zkontrolovat, jakým způsobem probíhal, jak probíhalo jednání s firmami, jakým způsobem celá soutěž probíhala. Dobře víte všichni, že tu soutěž přezkoumal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a konstatoval, že soutěž proběhla v pořádku. Na základě toho byla uzavřena smlouva v době, kdy legislativa již byla účinná. Není pravda, že někdo něco kryl tím, že dodatečně dělal legislativu na něco, co bylo vysoutěženo. Není to prostě pravda.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A teď pan poslanec Bárta dvě minuty s faktickou. Pak tady mám pořadí paní poslankyně Semelová, pan poslanec Jandák.

Pan poslanec Bárta dvě minuty, víc vám nedám. Pak byste se musel přihlásit řádně.

Poslanec Vít Bárta: Dovolím si jenom opravdu faktickou. Tady někdo říkal, resp. byl to ministr dopravy, že se ohrazuje proti slovíčku krýt se. Rád bych připomenul, že Ministerstvo práce a sociálních věcí pod dobrou nálepkou toho, že budeme bojovat s příživníky a budeme zvyšovat adresnost sociálních dávek, tak v tomto velkém heslu, bezesporu pozitivním, se ne na jedné, ale několika zakázkách na MPSV doslova a do písmene ztrácely peníze kupř. shodou okolností tatínkovi Kristýny Kočí. Shodou okolností, shodou okolností v návaznosti na první puč ve Věcech veřejných. Shodou okolností, shodou okolností v atmosféře, která vedla ke snaze rozbit koalici. Shodou okolností v situaci, kdy tady byly větičky o tom, kdo komu dal 120 milionů. Shodou okolností v momentu, kdy se bez výběrových řízení tedy na MPSV rozdávaly zakázky na základě výběrového řízení Ivana Langeru na Ministerstvu vnitra, pro změnu na Ministerstvu práce a sociálních věcí.

Jinými slovy řečeno, slovíčko krýt je v tomto směru zcela namístě. Zcela namístě. A to, že někdo říká, že to nepatří do Sněmovny, protože se to naopak dotýká kroků kriminálních, tak je zapotřebí říci, že v tomto směru naopak toto kriminální slovíčko bohužel do Sněmovny patří.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Semelová

nyní. Je mi líto (k poslanci Jandákovi), ale paní poslankyně Semelová čeká v řadě na své dvě minuty. Prosím, pak pan poslanec Jandák.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já bych se za prvé chtěla zeptat po vystoupení pana ministra Stanjury, po vystoupení vládní poslankyně – jednak jsem ráda, že dochází k tomu závěru, ke kterému my jsme došli už dávno, že sKarta je jeden velký průšvih a malér. Ale chtěla bych se zeptat, proč tedy vláda dala zamítavé stanovisko, když došla k tomu, že to není tak, jak to mělo být, zamítavé stanovisko k senátnímu návrhu na zrušení sKaret?

To je jedna věc. A druhá věc, když tedy i vládní koalice kritizuje teď sKarty, že to neodpovídá tomu, čemu to odpovídat mělo, tak doufám, že podpoří návrh usnesení, tak jak tady byl předložen, včetně paní poslankyně Kohoutové.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jandák nyní. Ještě mi neděkujte. Prosím

Poslanec Vítězslav Jandák: Vždycky je lepší – to je přísloví: S kloboukem v ruce projdeš celý svět.

Dámy a pánové, chtěl bych dát takový návrh, který je nepolitický, leč konstruktivní. Pojďme se na to vykašlat. Vy uznejte ticho, protože jsme džentlmeni, že se vám to nepodařilo. Že jste trochu možná předběhli dobu nebo jste možná zaspali s tou kartou. Ale uvědomte si, že my obtěžujeme občany. Pojďme se dohodnout: My do vás nebudeme kopat, vy to ticho uznáte, sbalíme to a pojďme od toho. Já myslím, že lidi na to čekají. Děkuju vám. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tohle byla poslední... Ještě pan poslanec Drábek. Takže na to možná přistoupí pan poslanec Drábek. (Pobavení.)

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji kolegovi Jandákovi za ten návrh, nicméně já už nemám ani kompetenci ani ambici na takový návrh přistupovat nebo ne a nebudu se do toho plést své nástupkyni v žádném případě. Chci jenom velmi protestovat proti tomu, co tady řekl kolega Bárta.

Pan poslanec Bárta tady směšuje věci, které vůbec k sobě nepatří. Ohledně sKarty se žádné peníze neztrácely a ani se ztrácet nemohly. Protože stát za to neplatí ani korunu, tak se těžko něco může ztrácet. Co se týká informačních systémů, tak skutečně ano, ministerstvo použilo řádně vysoutěženou rámcovou smlouvu Ministerstva vnitra a to, jaká byla

struktura subdodavatelů firmy Fujitsu, to je skutečně záležitostí firmy Fujitsu.

Jinak se ještě vrátím k vystoupení ministra Stanjury. Chci zdůraznit, že od začátku ta karta byla dobrovolná. Jestli dnes tady někdo z ODS říká, že prosazují vehementně, aby ta karta byla dobrovolná – no, ona byla dobrovolná od začátku, takže to se vehementně prosazuje docela dobře.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A teď končí tedy všechny faktické a můžeme přejít k řádným. Pan poslanec Babák je první řádně přihlášený a pak pan poslanec Paroubek jako druhý. Takže to je to, co zatím tady mám. Nyní prosím pana poslance Babáka v řádné rozpravě.

Poslanec Michal Babák: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, pokusím se vrátit debatu do konstruktivních kolejí a obrátit se na paní ministryni s žádostí o vysvětlení několika velmi zásadních nesrovnalostí spojených s tímto projektem sKaret.

Z vašich kroků nabývám pocit, že vaše role v celé věci je pouze zastírací s cílem přikrýt selhání projektu sKaret za ministra Drábka. Vzhledem k tomu, že jde však o záležitost, která si již vyžádala podle veřejných zdrojů náklad přesahující 300 milionů korun, žádám vás o vysvětlení několika exaktních otázek.

Za prvé. V jakém stavu je momentálně jednání s Českou spořitelnou? Můžete nám skutečně garantovat, že nehrozí kolaps tohoto projektu a například žaloba ze strany České spořitelny, případně že neskončí celý kontroverzní projekt arbitráží? Nemělo by totiž být zapomenuto, že ve smlouvě mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí a Českou spořitelnou, dcerou zahraniční rakouské matky, je napsáno, že pokud přesáhnou výdaje na projekt sKaret 100 milionů korun, má tento bankovní dům nárok na celou kompenzaci od státu nebo může odstoupit od smlouvy. A připomínám, že se veřejně připouští, že vzniklé náklady již dávno překročily trojnásobnou výši tohoto závazku.

Za další. Paní ministryně, objasněte Sněmovně, jaký je současný postoj vašeho resortu ke smyslu a především k funkčnosti těchto sKaret. Budou mít někdy sKarty vůbec nějakou konkrétní výhodu pro své držitele? Rovněž se ptám, jak chcete naložit s dobrovolností těchto sKaret. Není přece možné, aby si stát dovolil nutit své občany k využívání monopolní služby, navíc od soukromého subjektu! Nemluvě o tom, že stát nesmí nutit občany proti jejich vůli k předávání osobních údajů soukromému subjektu, když si přejí využívat služeb státu. Postoj vašeho resortu práce je proto naprosto alibistický. Pokud se ve Sněmovně většinově shodujeme, že není legitimní občany nutit do využívání monopolních služeb privátního subjektu, navíc bankovního domu se zahraniční účastí, nemluvě o tom, že pochybuji o

legitimitě toho, aby stát vůbec takový monopol zaváděl, pak jediným možným a logickým krokem musí být v chystané novele zákona zavést i další způsoby vyplacení dávek. Znamená to tedy, že Ministerstvo práce uzavřelo smlouvu s bankou, že každý, kdo bude chtít komunikovat s úřadem práce o dávkách, povinně, bez své vůle, bude nucen předávat privátní bance své údaje, osobní údaje, i když nebude využívat žádnou její službu?

Ptám se proto paní ministryně Müllerové, co se chystá v oblasti sKaret a výplat dávek. Očekávám, že na tyto velmi konkrétní a věcné otázky paní ministryně Müllerová na dnešní schůzi odpoví.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď požádám pana poslance Jiřího Paroubka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, já nebudu mluvit dlouho, protože si myslím, že tady řada mých kolegů, která se zabývá celou problematikou sKaret již delší čas, celou řadu měsíců, o tom ví mnohem víc nežli já, a já jsem jim vděčen za to, ať se jednalo o kolegu Opálku, kolegu Sklenáka, kolegyni Klasnovou, za jejich výklad. Koneckonců i když je to určitý jiný pohled na věc, je zajímavý i pohled poslankyně Kohoutové. Prostě ti lidé o tom něco vědí. A já jsem nechal své spolupracovníky jen tak pro zajímavost udělat souhrn toho, co bylo v poslední době o sKartě řečeno a co jí bylo vytýkáno, nebo naopak čím je obhajována.

Musím říci, že kdybych tady četl výroky představitelů vládní koalice z poslední doby, tak ten stav nemohu nazvat jinak než jako chaos. Myslím, že celý projekt je od začátku velmi podezřelý, je to jedna z mičurinských metod této vlády. Myslím, že předseda sociální demokracie Sobotka tady hovořil o tom, jakým úřadem v minulosti Ministerstvo práce a sociálních věcí bylo. Ano, byl to kvalitní úřad. Já jsem v období 2006–10, řekněme v tom období, kdy byl ministrem práce i současný premiér, přes veškeré výhrady osobní, resp. politické, které jsem měl k předkladům zákonů, které přicházely z tohoto ministerstva, musel uznat, že zachoval odbornou substanci tohoto ministerstva a že možná jako jeden z mála nepřikročil k nějakým rozsáhlým čistkám na tomto ministerstvu. Co se stalo ale v tomto volebním období s tímto ministerstvem, to je skutečně smutná záležitost, stejně tak například s úřady práce, které odváděly v minulosti velmi slušnou práci.

Myslím, že jeden z úřadů práce, konkrétně v Mostě, byl svou činností a svými nápady z minulosti inspirátorem této záležitosti, myslím sKaret. V Mostě začali vydávat podporu v nezaměstnanosti formou karet, tak aby si je nezaměstnaní vybírali ve vymezeném okruhu potravinářských obchodů,

zkrátka aby ty peníze skončily u rodin ve prospěch dětí, ve prospěch celých rodin a aby nebyly využity řekněme na hrací automaty, případně na nákup alkoholických nápojů nebo jiné rozmařilosti. Takže základ té myšlenky asi nebyl špatný a úřad práce s tím měl velmi dobrou zkušenost a já musím říct, že jsem si toho velice vážil. To, jak to extendovalo na Ministerstvu práce, do kterých dávek, a ještě se k tomu měly snad přidat i důchody, tak to si myslím, že je metastázování toho projektu, a domnívám se, že to byla cesta špatným směrem. Byl to prostě technokratický přístup, kdy ti, kdo dávali dohromady tenhle zákon, předpokládali, že všichni lidé jsou řekněme tak vyspělí, aby dokázali uvažovat v intencích tohoto zákona, a že všichni také třeba se mohou doplatit někam k bankomatu, protože ne všude bankomat je a někteří zdravotně postižení s tím evidentně budou mít problém! Tohle to mělo být uvažováno na samém začátku. Nebylo to uvažováno.

Tento projekt je špatný od samého začátku. Nemá smysl si říkat: já jsem to říkal. To tady může říkat 90 jiných lidí, ale vládní koalice by měla z tohoto špatného projektu odejít. Prostě vystoupit. Rychle! Samozřejmě zrušení karet je a bude pro vládu velké desaveau, čím bude ale rychlejší, tím to desaveau bude menší.

Zajímá mě, jestli je pravdou to, co jsem se dozvěděl z podkladů, které mi připravili moji spolupracovníci, že ve smlouvě s Českou spořitelnou – a myslím si, že Česká spořitelna má dobré analytiky, kteří jí mohli už dopředu signalizovat, že tenhle projekt prostě fungovat nebude, já bych chtěl vidět, jak by Erste Bank takovýto projekt zúradovávala v Rakousku – je údajně částka 300 mil. korun jakýchsi reparací pro Českou spořitelnu, pokud stát od tohoto projektu ustoupí. To by mě velice zajímalo.

A zajímalo by mě, kdo je tedy odpovědný za tento projekt, jestli je to skupina šibalů kolem bývalého náměstka Šišky, nebo je to někdo jiný, nebo to bylo vnuknutí pana ministra. Prostě je to pro mě krajně podezřelý projekt, který čím dříve skončí, tím to bude lépe.

Já jsem rád, že v příštím týdnu tady bude projednáván návrh Senátu. Myslím si, že pokud se ODS bude zabývat slovy paní poslankyně Kohoutové, která je asi o tom projektu velmi dobře informována, tak musí dojít k podobnému závěru jako ti, kdo od začátku varovali před tímto projektem. Čím rychleji tento projekt v této podobě skončí, tím lépe.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Počkejte, já si to chci ujasnit. Mám tu přihlášky k faktické poznámce pana poslance Skokana a paní poslankyně Navrátilové. Ano, je to faktická přihláška. Prosím, pan poslanec Skokan a pak paní poslankyně Navrátilová.

Poslanec Petr Skokan: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Budu se snažit dodržet limit faktické poznámky.

Já bych tady chtěl připomenout potom, co se zájmem sleduji přestřelku mezi sociálními demokraty a ODS, tak si myslím, že ten hlavní, kdo nás uvedl do tohoto problému, je TOP 09, a já doufám, že TOP 09 nám tento problém pomůže vyřešit, když už nás do toho takhle navedla.

Když si vzpomenu na slova jejich předsedy v kandidatuře na úřad prezidenta, kde sliboval, že pokud se stane prezidentem, bude pomáhat slabým, potřebným, zdravotně postiženým, seniorům, a když nám dnes zdravotně postižení, senioři a sociálně slabí říkají „proboha, neubližujte nám a nezávádějte sKarty“, tak já doufám, že TOP 09, která cudně mlčí, si vzpomene na to, co jejich prezidentský kandidát sliboval, a že nám pomůže sKarty zrušit, ať už to je pod vedením předsedy pana Schwarzenberga, nebo pana místopředsedy Kalouska. Já když si vzpomenu na jeho rigidní postoj k tomu, že přece nebudeme zavádět duplicitní měnu ve formě stravenek, tak proč bychom měli zavádět duplicitní občanské průkazy.

Děkuji TOP 09 a Starostům za podporu a vyvedení z této šlamastyky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Navrátilová je další přihlášenou k faktické poznámce.

Poslankyně Dagmar Navrátilová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Na téma sKaret už tu bylo řečeno velmi mnoho a hladina hluku v sále naznačuje, že řadu poslanců už to příliš ani nezajímá. Takže já bych upozornila v podstatě na dvě věci.

I podle analýzy Ministerstva práce a sociálních věcí je zjevně protiústavní to, že – lépe řečeno, současná legislativní úprava je protiústavní. Proto se ptám, proč Ministerstvo práce a sociálních věcí stále vydává sKarty, a tedy pokračuje v tomto protiústavním postupu. Já jako členka sociálního výboru tedy z tohoto místa již potřetí žádám Ministerstvo práce a sociálních věcí, aby s okamžitou platností pozastavilo minimálně distribuci sKaret.

Dále jsem ještě chtěla říci, že tu bylo správně řečeno, že od začátku byla sKarta chápána jako dobrovolná. Ovšem současná navrhovaná úprava zákona mluví o povinnosti převzít kartu jako identifikátor, takže se skutečně mění podmínky, z dobrovolnosti nová úprava připravuje povinnost.

A konečně, tento bod, jak už tu také bylo řečeno, se jmenuje informace ministryně práce a sociálních věcí k problému sKaret, a proto mě by velmi zajímaly, předtím než tu budeme chtít rozhodovat o definitivním pozastavení sKaret, výsledky jednání paní ministryně s představiteli

České spořitelny, protože si myslím, že ty pro nás také budou velmi důležité.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Nyní prosím pan poslanec Jiří Petru se hlásí řádně. Teď může obojí, je všechno volné.

Poslanec Jiří Petru: Vážené dámy a pánové, já opravdu jen faktickou poznámku nebo faktický dotaz. Jedním z důvodů, proč jsme nehlasovali pro sKarty, byla ta záležitost, že před dvěma lety, když se schvalovala novela zákona o občanských průkazech, bylo řečeno, že cílem vládou schválené novely, předložené ministrem vnitra, je umožnit vydávání občanských průkazů s novými funkcionalitami. Tyto občanské průkazy bude možné použít pro elektronickou komunikaci se základními registry a dalšími informačními systémy veřejné správy. A elektronický průkaz by měl sloužit i pro sociální zabezpečení.

Já se tedy ptám odpovědných zástupců vlády, proč se vyhazovaly peníze za sKarty, proč se skutečně nevyužilo už toho nosiče občanských průkazů. Byli bychom ušetřili poměrně vysoké peníze.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď snad jsme na konci obecné rozpravy. V rámci obecné rozpravy chce tedy ještě zřejmě vystoupit paní ministryně. Přirozeně může vystoupit i v rámci obecné rozpravy. To není problém. Prosím, máte slovo. (Trvalý silný hluk v sále.)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych reagovala na všechna vystoupení, která zde zazněla. Ona se v řadě případů prolínala, otázky jsou v mnoha případech shodné, takže nebudu procházet úplně každého řečníka samostatně.

Úplně na úvod bych chtěla říci jednu docela podstatnou věc, a sice to, že pokud tady byl vzkaz k TOP 09, rozumím tomu, ale na druhou stranu já dnes vystupuji především – (Předsedající zvoní.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Promiňte, já se moc omlouvám. Ale myslel jsem to dobře. Já jsem chtěl jenom požádat, protože tady zazněla řada námitek a určitě řada řečníků chce teď slyšet reakci paní ministryně, tak jsem chtěl požádat, aby se ve sněmovně vytvořilo méně hlučné prostředí, a proto jsem způsobil krátkodobě větší hluk. Prosím o klid a prosím paní ministryni.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Já dnes budu řešit a snažím se přistupovat k řešení všech zmiňovaných problémů v souvislosti s sKartou především z pohledu ministryně práce a sociálních věcí. Mám zájem na tom, aby situace byla vyřešena v klidu a zejména ve prospěch klientů. Jestli říkám ve prospěch klientů, to znamená, že mám zájem na tom, aby klienti, kteří už mají sKartu, a je jich dnes více než 250 tisíc, i klienti, kteří sKartu nemají, měli všichni jistotu, že vyplácené dávky k nim skutečně doputují tím či oním způsobem.

Nebudu se vracet k tomu, co bylo před rokem, před rokem a půl, téměř před dvěma lety, protože to bylo období velmi hektické a myslím, že v řadě případů jste ho tady popsali dobře.

Ano, karty se vydávají dodnes. Vydávají se v souladu se zákonem, a já také musím říci, že všechno, co dnes probíhá, neprobíhá nezákonně, probíhá to v rámci schválené legislativy. To, že tam jsou mezery, jsou tam nedostatky, to právě napravuji. Napravuji to tím, že jsem předložila legislativní návrh změn zákonů, které používání sKarty stanoví.

Víte, že právě v tomto týdnu skončilo meziresortní připomínkové řízení a zrovna dnes dochází k vypořádání připomínek. Já nevím, jestli je teď moudré, abych se vracela k jednotlivým úpravám zákona, protože ten zákon tady není. A nezbývá se, já nemohu předjímat to, jakým způsobem bude pokračovat legislativní proces. Vy víte, že připomínky, které jsou zásadní, pak jdou do rozporu, mohou jít dokonce do vlády s rozporem a vláda může tento návrh zákona schválit, či neschválit. A co potom s tím udělá dále Sněmovna, Senát, koneckonců i pan prezident, je věc další.

Z tohoto důvodu také k tomu přistoupila i Česká spořitelna. Včera jsem měla jednání s panem generálním ředitelem Kysilkou. Již jsem vám o něm také v úterý říkala. Na včerejším jednání jsme se jednoznačně shodli, že do doby přijaté legislativní úpravy nebude spořitelna žádným způsobem reagovat na stávající podmínky, to znamená, nebude řešit úvahy o možných kompenzacích a nepřestane také dle našich požadavků vydávat námi požadované sKarty. Myslím si, že to je velmi korektní, protože všichni bychom se měli jednoznačně chovat podle přijatých zákonů.

Ještě musím dodat, že se musím chovat i podle toho, jak je sepsána smlouva s Českou spořitelnou. Tady mnohokrát padaly i dotazy, kdo za to může, kdo bude nést odpovědnost. Já si myslím, že tady je to naprosto zřejmé. Smlouvu s Českou spořitelnou podepsal statutární zástupce Ministerstva práce a sociálních věcí. Je tedy nabíledni, že to bylo legálně podepsané, a to, jestli někdo tvrdí, že je smlouva nezákonná, že nemá opodstatnění, to je skutečně věc, na kterou mohou odpovědět jedině soudy, pokud by k tomuto posuzování mělo dojít.

Padaly také tady dotazy, zda má vůbec karta smysl, zda to není jenom

jakási duplicita občanskému průkazu. Musím říci, že mě velmi překvapuje, zejména mě překvapují dotazy paní poslankyně Kohoutové, která byla – já jsem samozřejmě u těch jednání, která jste vedli tady, jak jsem zmiňovala před rokem a dříve, to znamená tady v Poslanecké sněmovně, nebyla, ale vím, že paní poslankyně byla i u jednání, které jsme vedli v prosinci, kdy jsme si stanovovali jednoznačné podmínky, a na kterých jsme se také dohodli. To znamená, sKarta bude sloužit jako identifikátor. Bude mít identifikační funkci. Jak je možné, že dneska se někdo podivuje nad tím, proč by to mělo být jako identifikační průkaz? Já bych opravdu některým postojům ráda rozuměla, ale skutečně nevím.

Proč tedy ten identifikátor. Ministerstvo práce a sociálních věcí má jednotný informační systém práce a sociálních věcí. Tento systém je kombinací a prostředkem k tomu, aby jednotlivé systémy mezi sebou komunikovaly. Jde nám i o systém, který je propojený na Českou správu sociálního zabezpečení, a myslím, že tady i v posledním příspěvku byla zmíněna komunikace právě s Ministerstvem vnitra a s Ministerstvem financí. To, že tento jednotný informační systém využívá jakéhosi bezvýznamného identifikátoru, to znamená čísla, ze kterého nelze vyčíst, o koho se jedná, zda jde o ženu, či o muže, tak vlastně jeho vlastnosti jsou podobné vlastnostem elektronického podpisu. A to si myslím, že je také důležité.

Byla tady otázka i na čtečky. Ano, my předpokládáme postupné vybavování čteček na úřady práce, ale já bych chtěla znovu oponovat. Dneska pořízení čtečky není žádný závratný výdaj, který by šel do řádu desítek milionů. Takže v této souvislosti chci říci, že zatím je možné, aby se tzv. identifikátor zadával ručně do doby, než budou zavedeny na úřady práce čtečky.

Proto si tedy myslím, že identifikátor, že je důležitý jako komunikační prostředek mezi jednotlivými systémy, a to, jestli se koneckonců ukáže celý projekt zbytečný, tak to teprve přinese asi každodenní praxe. Ale já se domnívám, že dneska 250 tisíc uživatelů sKaret s tím žádný konkrétní problém nemá. Vy jste slyšeli od některých lidí, kteří využívají sKarty, že mají problém?

Tady zazněla řada řečí a poznámek k tomu, že je problém se složenkami, že osoby se zdravotním postižením jsou diskriminovány, že mají problémy se dostat pro sKartu, že mají problémy k bankomatům a podobně. Já si myslím, že toto všechno jsme připraveni řešit jednak jak ve smlouvě s Českou spořitelnou, tak i právě navrhovaným legislativním řešením.

Ještě jsem možná neodpověděla dostatečně zřetelně na tu otázku, jaké kompenzace bude požadovat Česká spořitelna. Neumím odpovědět, protože Česká spořitelna zatím k tomu nechce přistoupit. Jak jsem již řekla, Česká spořitelna vyčká konce legislativního procesu, a pak teprve se rozhodne, zda a jakým způsobem ke kompenzacím přistoupí. Takže prosím,

abyste toto vzali na vědomí, že zatím se o žádných kompenzacích nejedná.

Poslední poznámku možná k panu Jandákovi. Pojdme od toho pryč. Ano. Pokud se tato ctihodná Sněmovna rozhodne od projektu jít pryč, ano. Ale věřte mi, že já jako ministryně práce a sociálních věcí takto o své vůli sama učinit nemohu už proto, že jsem vázána i smlouvou s Českou spořitelnou.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď paní ministryně vystoupila ještě v rámci obecné rozpravy. Hlásí se pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo. Z mých dotazů jsem se sice vše nedozvěděl, ale já spíš přemýšlím. Paní ministryně obhájí tuto věc, říká, že je fajn, že pořídíme čtečky a všechny tyto věci a že to bude krásně fungovat, ale neřekla nám, proč něco zavádět, když to nepotřebujeme. Možná bych ještě pochopil, kdyby se tím dalo platit. To potom můžeme pořídit těm lidem například plíšky na krk. Já jsem to pořád nepochopil, proč to zavádět v tuto chvíli, když to nebude mít žádnou funkci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Můžeme snad obecnou rozpravu ukončit. Ono to bylo zřejmě i závěrečné slovo, paní ministryně, měl jsem takový pocit. Může ještě zaznít závěrečné slovo... Ne.

Můžeme otevřít rovnou podrobnou rozpravu. Otevírám podrobnou rozpravu a do ní se hlásí paní poslankyně Klasnová a pan poslanec Sklenák.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem už nechtěla reagovat v obecné rozpravě, protože mám pocit, že ne všechny dotazy, které tady zazněly, byly uspokojivě zodpovězeny ze strany paní ministryně, nicméně to bychom tu diskusi vedli asi až do večera.

Chci se přihlásit tady k usnesení, které jsem zde přednesla, nicméně pro jistotu je znovu zopakuji.

Poslanecká sněmovna

za prvé žádá vládu v souvislosti se systémem výplaty a administrace nepojistných sociálních dávek a dávek v oblasti státní politiky zaměstnanosti prostřednictvím karty sociálních systémů urychleně připravit legislativní návrhy, které zamezí používání karet sociálních systémů jako identifikačních dokladů pro osoby, které pobírají sociální dávky, a jako průkazu pro osoby se zdravotním postižením.

Za druhé Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby odstoupila od dalšího rozvoje karty sociálních systémů a tento systém zrušila.

A konečně za třetí, Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby uložila Ministerstvu práce a sociálních věcí České republiky pozastavit distribuci karet sociálních systémů, a to do doby nové legislativní úpravy. Současná legislativní úprava s povinností zřídit zvláštní účet u České spořitelny, a. s., je i podle analýzy Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky zjevně protiústavní.

Jak jsem avizovala již v obecné rozpravě, budu chtít, aby se o těchto bodech hlasovalo odděleně. Z toho důvodu se domnívám, že by snad aspoň některé z nich mohly najít širokou shodu napříč politickým spektrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Teď žádám pana poslance Sklenáka, aby přednesl svůj návrh usnesení.

Poslanec Roman Sklenák: Ano, děkuji. Paní ministryně Müllerová nedávno zřejmě s jistou nadsázkou sdělila, že v poslední době nedělá nic jiného, než se věnuje problému sKaret na ministerstvu. Já si myslím, že v situaci, v jaké jsme, kdy je tady rekordní nezaměstnanost, kdy neexistuje financování sociálních služeb, kdy nefungují úřady práce, by s sKartou ministerstvo skutečně nemělo skutečně ztrácet čas, a proto odkazují na svůj návrh usnesení z obecné rozpravy v tom smyslu, že Poslanecká sněmovna konstatuje, že projekt sKaret je nesmyslný.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak, to byl návrh usnesení přednesený panem poslancem Sklenákem. Ptám se – ono už je to asi všechno, není žádný další návrh usnesení v podrobné, takže můžeme podrobnou rozpravu ukončit.

A já už tedy gonguji, protože to vypadá, že budeme hlasovat. Slyšeli jsme návrhy usnesení. Já bych možná paní poslankyni zpravodajku požádal, kdyby nám to četla, a my bychom zřejmě hlasovali, protože vy sama jste řkala, že chcete hlasovat ten svůj návrh postupně. Takže budeme to po těch částech hlasovat tak, jak nám to budete sdělovat. Takže prosím, navrhnete postup.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Byly předneseny dva návrhy, pokud návrh pana poslance Jandáka, který nebyl zopakován v podrobné rozpravě, předpokládám, že byl míněn pouze rétoricky, abychom se vykašlali na projekt sKaret, takže byly předem předneseny dva návrhy. Já bych navrhla, aby o nich bylo hlasováno v pořadí tak, jak byly předneseny.

Nejprve by to tedy byl návrh poslankyně Kateřiny Klasnové, poté návrh pana poslance Sklenáka s tím, že já bych, protože jsou to tři části, které jsem navrhla, tak bych s dovořením, zopakují i návrh pana Sklenáka, tak

bych vždycky přečetla ten návrh, o tom by se hlasovalo. Takhle bychom postupovali v těch třech bodech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, dobře. Já se zeptám, jestli někdo zpochybňuje tady ten návrh zpravodaje na postup. Pokud ne, tak můžeme asi postupovat tak, jak jste přednesla. Všichni jsou připraveni hlasovat a já vás budu tedy žádat o přednesení návrhu, budu žádat zřejmě o stanovisko paní ministryni. Takže, stanovisko zpravodaje, stanovisko ministryně. Snad to můžeme takto zvládnout.

Prosím, můžeme začít.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Takže první návrh. Poslanecká sněmovna žádá vládu v souvislosti se systémem výplaty a administrace nepojistných sociální dávek a dávek v oblasti státní politiky zaměstnanosti prostřednictvím karty sociálních systémů urychleně připravit legislativní návrhy, které zamezí používání karet sociálních systémů jako identifikačních dokladů pro osoby, které pobírají sociální dávky, a jako průkazu pro osoby se zdravotním postižením. Stanovisko zpravodaje – souhlas. (V sále je silný hluk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní ministryně? (Vyjádření do nezapnutého mikrofonu.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti? (Šum v sále, ministryně do nezapnutého mikrofonu: Nesouhlas.) Já to prohlašuji za zmatečné, já si uvědomuji, že to v tomto případě nebylo korektní, protože já jsem také slyšel souhlas, takže chápu, že pokud paní ministryně myslela nesouhlas, tak tady vznikl zmatek. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné a pomáhám tím vládní koalici, to připomínám. (Potlesk z řad vládní koalice.)

Budeme tedy hlasovat ještě jednou. Paní poslankyně zpravodajka nám snad nemusí znovu číst ten text, protože si ho všichni pamatují. Takže budeme tedy hlasovat. Paní poslankyně, jaký je váš názor jako zpravodajky, samozřejmě kladný? (Souhlas.) A paní ministryně? (Ano, já se omlouvám, nebyl zapnutý mikrofon – nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 83. Přihlášeno je 138, pro hlasovalo 70, proti hlasovalo 38. Zřejmě ale počkáme vzhledem k těsnému výsledku na kontrolu hlasování.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Já bych tedy sice doporučila

urychleně hlasovat dál, ale respektuji právo pana předsedajícího (s úsměvem).

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: My ovšem chceme vyhrát čestně, takže... Prosím?

Poslanec Radim Jirout: Kolegové, omlouvám se, ale chtěl jsem hlasovat ne, na sjetině mám ano. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, pan poslanec Pajer, slyšeli jste jeho zpochybnění hlasování. A je tady návrh – (Protesty v sále: Jirout!) Pan poslanec Jirout, já se strašně omlouvám, to jsem nerad vás učinil někým jiným, takže se omlouvám.

Je tady návrh vás odhlásit. Já vás všechny odhlašuji, prosím, abyste se znovu přihlásili.

Budeme hlasovat o námitce pana poslance Jirouta.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tuto námitku, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 84. Přihlášeno je 137 poslanců, pro hlasovalo 127, proti 6, námitka byla přijata.

Budeme opakovat to hlasování ještě jednou. Tak já myslím, že všechno víme, je to návrh paní poslankyně Klasnové, která s ním vyslovila souhlas, paní ministryně nesouhlas, a my ho budeme znovu opakovat. Já myslím, že všichni vědí, o čem se hlasuje.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento návrh, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 85. Přihlášeno je 136, pro hlasovalo 70, proti 38, takže to bylo přijato, ta první část usnesení.

Prosím přečtěte tu druhou.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Dál: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby odstoupila od dalšího rozvoje karty sociálních systémů a tento systém zrušila. Stanovisko zpravodajky je kladné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní ministryně? (Nesouhlas.) Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 86. Přihlášeno je 136, pro hlasovalo 63, proti 45, takže tady tato druhá část vašeho usnesení přijata nebyla.

A je tady ještě přece jenom kontrola, takže prosím o chvíličku strpení... Pan poslanec Miroslav Váňa je konfrontován.

Poslanec Miroslav Váňa: Já zpochybňuji hlasování. Na sjetině mám křížek, a byl jsem pro.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je to zpochybnění hlasování, takže zase musíme hlasovat o námitce.

Dovolte mi tedy, zahajuji hlasování o námitce pana poslance Miroslava Váni. Kdo je pro, přijmout tuto námitku, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 87, přihlášeno 137, pro hlasovalo 132, proti 2, takže námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování o druhém článku usnesení. Přečtěte to, je to jedna věta, tak tu jednu větu prosím přečtěte, aby každý věděl.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Dobrá. Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby odstoupila od dalšího rozvoje karty sociálních systémů a tento systém zrušila.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, je to jasné. Stanovisko paní zpravodajky bylo kladné, stanovisko ministryně nesouhlasné.

Zahajuji hlasování, kdo je pro tento druhý článek, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 88, přihlášeno je 137, pro hlasovalo 66, proti 47, takže toto přijato nebylo. Můžete přečíst ten třetí.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Samozřejmě. Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby uložila Ministerstvu práce a sociálních věcí České republiky pozastavit distribuci karet sociálních systémů, a to do doby nové legislativní úpravy. Současná legislativní úprava s povinností zřídit zvláštní účet u České spořitelny, a. s., je i podle analýzy Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky zjevně protiústavní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stanovisko vaše je samozřejmě kladné, stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento třetí článek usnesení, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 89, přihlášeno je 137 poslanců, pro hlasovalo 70 a proti hlasovalo 39. Tak a to bylo tedy tím pádem přijato. Můžeme postupovat dál. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Dále je zde návrh usnesení, který přednesl pan poslanec Sklenák. Tento návrh usnesení zní: Poslanecká sněmovna konstatuje, že projekt sKaret je nesmyslný.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Stanovisko zpravodaje? (Kladné.) Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 90, přihlášeno 138, pro hlasovalo 66 poslanců, proti 48, takže tento návrh přijat nebyl.

Vypořádali jsme se se všemi návrhy usnesení.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Tímto jsme vyčerpali veškeré návrhy usnesení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Myslím, že jsme vlastně vyčerpali celý bod. Děkuji paní ministryni. Ještě paní poslankyně Semelová – něco se stalo.

Poslankyně Marta Semelová: Nezpochybňuji hlasování, jenom pro stenozáznam: hlasovala jsem pro usnesení, a na sjetině jsem měla zdržení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Děkuji tedy všem, kdo pomáhali zvládnout tento bod, a končím projednávání této zprávy. Předám rovnou řízení ještě panu místopředsedovi Olivovi. Prosím.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vrátíme se k bodu s pořadovým číslem 32, kterým byl

32.

Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění a doplňuje ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 640/ - první čtení

Bod jsme v 11 hodin přerušili ve stavu obecné rozpravy, takže se do obecné rozpravy vrátíme. Mám tady dvě faktické poznámky. Teď si nejsem jistý, jestli jsou již k této předloze. Paní kolegyně Kohoutová. Paní kolegyně Kohoutová! Paní kolegyně Kohoutová, máte tady faktickou poznámku, vztahuje se k této předloze? Ne. A pan kolega Dědič? Také ne.

S faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Pospíšil. Prosím.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, opět je to faktická, která reaguje na debatu, která byla přerušena, takže jenom jednu poznámku, další argument, který vznikl při debatě před hodinou a půl a který se týká toho, proč bychom neměli tento návrh podporovat.

Je to v zásadě o tom, že tento návrh výrazně posiluje pozici moci soudní nad mocí zákonodárnou, a to je taky věc, kterou by měli navrhovatelé řešit. Zkrátka a dobře, soud bude rozhodovat v širší míře o tom, kdy zanáká poslanci mandát. To je při vyvážení dělby moci ve státě výrazný ústavněprávní problém, který tu v debatě také dosud nebyl zhodnocen. Takže prosím, řešme i problém, a teď nechci používat slovíčka soudcokracie, jestli tímto způsobem nevychylujeme a neposilujeme soudní moc a jestli ona nebude mít navrch nad mocí zákonodárnou. Také to je aspekt, který podle mého názoru ten návrh neřeší.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo další do obecné rozpravy? Žádnou přihlášku již neregistruji. Hlásí se někdo z místa? Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím a ptám se pana navrhovatele, jestli si přeje závěrečné slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Ano, na závěr mi dovolu několik poznámek. Nejdříve začnu tou poslední faktickou poznámkou pana kolegy Pospíšila.

Ano, to je asi nejzávažnější poznámka, která v té debatě padla, protože samozřejmě při tom řešení, jakým způsobem zbavit poslance mandátu, předem vylučujeme to, že to může udělat komora sama. To by prostě nebylo možné. A potom tedy je samozřejmě otázka postavení jednotlivých mocí, to znamená zákonodárné, výkonné a soudní. A jakési nezávislé

senáty nebo něco takového zvláštního jistě nikdo tady nechce a do té kolize vždycky přichází. Ale v dělbě moci platí mimo jiné i princip určitých imunit a v tomto ohledu tedy to zapojení se soudní moci je předem nějakým způsobem omezeno. Za prvé, jestli vůbec aktivní legitimaci ta politická strana využije k tomu, aby poslance přiměla k tomu, aby se podrobil zkoumání, jestli je v souladu se slibem poslance, to znamená podle svého nejlepšího vědomí a svědomí pracovat v zájmu všeho lidu, jak máme v našem ústavním slibu.

V diskusi vystoupil pan kolega Jiří Pospíšil a to je typický příklad toho, že i kdyby ho ODS chtěla mermomocí u Nejvyššího správního soudu obvinít z toho, že to udělal z pohnutek nízkých, tak se jí to asi nepodaří, protože když se podíváte na hlasování kolegy Michala Doktora, tak je jasné, že on odešel z ODS, ale neodešel od politického programu, dokonce vyžaduje jeho tvrdší prosazení, než někdy v koaliční hře ODS činí. Takže v tomto ohledu si myslím, že by k tomu ani při zralé úvaze vedení politické strany nesáhlo. Ale je to jistě legitimní debata, která je nad tímto tématem.

Pokud jde o ostatní debatu, shrnul bych ji poměrně jednoduše. Evidentně po celou dobu od roku 1993 se česká politická scéna potýká už po konstituování klasické struktury politických stran od levého spektra přes střed po pravici s tím, že ve volbách nějakým způsobem dojde ke kolizím a k přeběhlictví. To je věc, která je samozřejmě nebezpečím pro demokracii. To je nebezpečí pro jakýkoliv parlamentní systém opírající se o svobodnou soutěž politických stran. Znovu připomínám: svobodnou soutěž politických stran. Protože to individuální chování poslance samozřejmě je svázáno s jeho slibem, tedy čestně, prohlašuje na svou čest pohybovat se v tom programu, za který kandidoval, nikoliv programové výbavě jiné. V tomto ohledu debata na schůzi Sněmovny patří, patří do jednání orgánů Poslanecké sněmovny a Senátu. Samozřejmě to bude záviset na tom, jestli se jí vůbec bude chtít zabývat.

Jak jsme v minulosti odkládali ztrátu mandátu z důvodu pravomocného odsouzení poslance za úmyslný trestný čin a vymstilo se nám to, teď to tady děláme jakoby narychlo na základě dvou návrhů, které jsou tu předloženy, tak se nám může do budoucna vymstít to, že tento institut neexistuje. A já si myslím, že je dobré, aby minimálně, jak už jsme si několikrát řekli i v jiných případech, po dvaceti letech existence současného ústavního textu bylo možné ty návrhy soustředit a podrobit je diskusi na výbo-rech Poslanecké sněmovny, případně v orgánech, které k tomu zřídíme, ať už to bude dočasná komise pro Ústavu, nebo stálá komise Senátu pro Ústavu a ústavní procedury. V tomto ohledu doporučuji Poslanecké sněmovně, aby postoupila tento návrh do druhého čtení, aby se to stalo jedním z podkladů, o kterém by se jednalo.

Dám příklad, který je pravděpodobně příliš úzký na to, aby posloužil pro tento případ, ale myslím, že je poměrně použitelný pro dnešní diskusi. Když jsme se dohadovali o tom, jak změnit jednací řád, tak jsme také nejdříve soustředili všechny připomínky a poznatky poslaneckých klubů a poslanců a ti je přednášeli nejdříve na podvýboru pro jednací řád, pak jsme je začali třídit, některé jsme považovali za aktuální, u některých jsme dosáhli konsensu tak rychle, že mohl být návrh textu předložen, a ten byl potom schválen a zbytek zůstal na jednání pro příští období. V tomto ohledu posunutí návrhu do druhého čtení považuji za věc, která si tento postup zaslouží, která si zaslouží pozornost Sněmovny a v žádném případě bych to už po těch patnácti letech existence takového návrhu, který je dnes v textu, který máte před sebou, je opakován, nijakým způsobem neměnil a pokusil bych se o něm dále jednat.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ptám se pana kolegy Bendy jako zpravodaje, jestli si přeje závěrečné slovo. Ne. Konstatuji, že v obecné rozpravě byl předložen návrh na zamítnutí ze strany pana poslance Marka Bendy. O tomto návrhu budeme hlasovat. Je zde ještě žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Počet přihlášených stále ještě roste. (Hlasy ze sálu. Veselost v sále.)

Domnívám se, že můžeme přistoupit k hlasování. Znovu tedy opakuji, že hlasujeme o návrhu pana poslance Marka Bendy na zamítnutí předloženého návrhu v prvním čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 91 přihlášeno 124, pro 69, proti 51. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

Ještě probíhá kontrola hlasování. Je to v pořádku. Takže hlasování platí, a protože jsme tento návrh zamítli v prvním čtení, tak tím také končíme projednávání tohoto návrhu.

Pan předseda Filip.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Jen tolik, že tento návrh považuji za natolik důležitý pro českou politickou scénu, že ho minimálně klub KSČM předloží v příštím volebním období.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Předtím než přistoupíme k dalšímu bodu, mi dovozte, abych ještě oznámil jednu omluvu. Paní poslankyně

Vladimíra Lesenská se omlouvá z dnešního jednání od 13 hodin ze zdravotních důvodů.

Pokračujeme bodem s pořadovým číslem

33.

Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 668/ - první čtení

Z pověření vlády a v zastoupení pana ministra Petra Mlsny uvede tento návrh... Už to neplatí, pan ministr se dostavil. Takže předložený návrh uvede pan ministr Petr Mlsna.

Ministr bez portfeje ČR Petr Mlsna: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předloženým návrhem novely Ústavy je zakotvení institutu vyslovení konstruktivní nedůvěry vládě Poslaneckou sněmovnou do ústavního pořádku České republiky. Princip vyslovení konstruktivní nedůvěry vládě na rozdíl od nyní platného institutu vyslovení nedůvěry vládě spočívá v tom, že kromě samotného vyslovení nedůvěry vládě musí být dosaženo shody Poslanecké sněmovny na tom, kdo bude jmenován novým předsedou vlády. Tato navrhovaná právní konstrukce má za cíl zamezit vzniku krize vládnutí v zemi po vyslovení nedůvěry vládě.

Podle předloženého návrhu ústavní úpravy by mohla Poslanecká sněmovna vyslovit konstruktivní nedůvěru vládě za předpokladu, že jí návrh na vyslovení nedůvěry vládě předloží nejméně 50 poslanců s tím, že tento návrh současně musí obsahovat jméno kandidáta na nového předsedu vlády. Poslanecká sněmovna by projednala návrh na vyslovení konstruktivní nedůvěry vládě na své schůzi, která by se uskutečnila nejdříve 48 hodin poté, co by jí byl takovýto návrh podán.

Vyslovila-li by Poslanecká sněmovna vládě nadpoloviční většinou všech poslanců nedůvěru, předseda Poslanecké sněmovny by o tom informoval prezidenta republiky, který by na návrh Poslanecké sněmovny jmenoval předsedu vlády. Je důležité zdůraznit, že prezident republiky by v takovémto případě byl fakticky vázán návrhem Poslanecké sněmovny na jmenování nového předsedy vlády.

Nebude-li návrh na vyslovení konstruktivní nedůvěry vládě Poslaneckou sněmovnou přijat, bude možné nový návrh podat – bude tedy přípustný – nejdříve až po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy předchozí návrh nebyl

přijat. Před uplynutím šesti měsíců ode dne, kdy předchozí návrh nebyl přijat, bude nový návrh na vyslovení konstruktivní nedůvěry vládě přípustný jen tehdy, bude-li podán nejméně 80 poslanci a bude současně splňovat všechny stanovené podmínky. Takto stanovený vyšší počet poslanců v případě podání nového návrhu na vyslovení nedůvěry vládě v časovém období do šesti měsíců od posledního projednávání obdobného návrhu v Poslanecké sněmovně je konstruován jako pojistka před případným zneužíváním tohoto ústavního institutu, jehož častou aplikací by docházelo k určité nestabilitě v zemi a prohlubování případně politické krize. Tento vyšší počet poslanců ovšem také respektuje článek 68 odst. 1 Ústavy, podle kterého je vláda odpovědná Poslanecké sněmovně po celé volební období, a tudíž nelze zamezit Poslanecké sněmovně ve vyvolání hlasování o nedůvěře vládě.

Institut vyslovení konstruktivní nedůvěry vládě se navrhuje zavést do ústavní praxe až po nových volbách do Poslanecké sněmovny a nebude se tak vztahovat na Poslaneckou sněmovnu, v jejímž volebním období by takováto právní úprava nabyla účinnosti.

S navrhovanou ústavní úpravou je současně předkládána i novela zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, jejímž smyslem je uvést tento ústavní institut do praxe. Je to paralelní tisk 669.

Institut konstruktivní nedůvěry vládě je standardní součástí ústav v řadě členských států Evropské unie. Mohu pouze namátkou uvést Spolkovou republiku Německo, Španělsko, Polsko, Slovinsko, Maďarsko, přičemž všem těm úpravám na vyslovení konstruktivní nedůvěry vládě v těchto státech jsou společné tři základní rysy. Liší se v procesních lhůtách, ale tři rysy jsou společné. V momentě hlasování o nedůvěře vládě musí být známé jméno kandidáta na nového předsedu vlády. Za druhé – pro vyslovení nedůvěry vládě se musí vyslovit nadpoloviční většina všech členů příslušné komory. A za třetí – prezident republiky nebo třeba v případě Španělska král je povinen v případě vyslovení nedůvěry vládě výsledek akceptovat a jmenovat předsedou vlády toho, kdo byl uveden v návrhu na vyslovení nedůvěry vládě.

Žádám vás o propuštění do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení pan poslanec Marek Benda. (Poslanec Benda není v jednacím sále.) Pan poslanec Marek Benda nás určitě slyší a kvačí do jednacího sálu. Ještě poprosím ... Tak, pan zpravodaj se našel. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové (udýchaně), já se moc omlouvám,

já jsem netušil, že jsem zpravodajem i tohoto bodu, resp. zapomněl, a měl jsem pocit, že si můžu odejít ke své neřesti, což se mi nevyplatilo.

Já bych chtěl doporučit, aby tento vládní návrh zákona byl přikázán výborům k projednání. Myslím si, že to je věc, která je poměrně zásadní na rozdíl od některých těch dílčích novel, které jsou zde předkládány, že má zásadní ústavní konotace pro český ústavní systém. Diskuse o ní běží poměrně dlouhou dobu. Byla započata v podstatě v minulém volebním období po pádu Topolánkovy vlády, kdy se náhle nevědělo, co dál a co má být tím správným řešením.

Myslím si, že si minimální diskusi ve výborech zaslouží, i když si uvědomuji, že v této politické situaci zřejmě tu třípětinovou většinu v obou komorách nezíská.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Předtím, než vystoupí první přihlášení, se ujistím: Faktická poznámka – pan kolega Paroubek. Faktická ne, ano? A pan kolega Koskuba? Také ne. Takže jako první vystoupí s přednostním právem pan poslanec Jeroným Tejč. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejč: Děkuji za slovo. Já jsem očekával, že mi předřečníci z vládní koalice začnou úvod projednávání tím, že řeknou, že nechťejí žádné salámové změny Ústavy a že by bylo dobré, abychom vedli tu velkou debatu, protože to tady zaznělo několikrát. (Potlesk poslanců KSČM a ČSSD.) Takže to se bohužel nestalo. A určitě o návrhu, který tady je, budeme tedy hlasovat a budeme jednat o tom, zda má nebo, nemá postoupit do výborů. A u mě platí to, že pokud postoupí – i když já budu zásadně proti –, myslím, že by bylo dobré jej spojit s dalšími změnami, které buď prošly, nebo teprve projdou.

Já chci důrazně, opravdu důrazně odmítnout to, že opozice tady zneužívá právo vyslovit nedůvěru vládě a že snad proto by tady mělo dojít ke změně Ústavy. Tak to přece není! Vždy když tady opozice, sociální demokracie, vyvolávala hlasování o vyslovení nedůvěry, byl k tomu vážný, velmi vážný důvod. Ten důvod nebyl ten, že jsme se sešli na poslaneckém klubu a řekli si: No tak už jsme dlouho nehlasovali, tak bychom si mohli zahlasovat o té vládě. Ten důvod byl jasný. Důvodem byly například kauzy, které tady tropila tato vláda a o kterých se tady hovořilo. Nemá smysl je připomínat. Já se tedy důrazně ohrazuji proti tomu, aby tady bylo hovořeno o institutu hlasování o vyslovení nedůvěry jako o zneužívání ze strany opozice, a proto tady snad musí vzniknout tento návrh. To za prvé.

A za druhé. Lidově řečeno, dámy a pánové z vládní koalice prostřednictvím pana předsedajícího, to by se vám tak hodilo! Přeběhlictví

nechat bez povšimnutí, nechat ho tak, jak je, mít tady vládu postavenou na přeběhlicích, a ještě omezit práva opozice na vyslovení nedůvěry vládě, aby bylo daleko těžší se vlády postavené na přeběhlictví a politických trafikách zbavit. Tak to tedy ne! Pro to my hlasovat nebudeme a rozhodně takový návrh zákona nikdy v této Poslanecké sněmovně nepodpoříme. A s našimi hlasy nepočítejte! (Potlesk poslanců ČSSD a KSČM.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Jiří Paroubek. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jiří Paroubek: Dámy a pánové, někdy před rokem vznikl tento návrh zákona. Přiznám se, že jsem tehdy vnímal tu diskusi i dost osobně. Tehdy jsem si napsal své vystoupení, které při těch nejrůznějších schůzích Poslanecké sněmovny, které probíhaly, jsem vždycky oprášil, ale říkal jsem si: Tak třeba teď už na to dojde. A ono na to nikdy zatím nedošlo. A teď najednou se koalice vzmužila a předkládá tenhle ten návrh. Přiznám se, že kdyby zůstalo u předkladu a tónu pana ministra Mlsny, tak bych své vystoupení měl opravdu velice krátce a postavil bych ho na argumentech nikoliv jenom politických. Nebo – postavil bych ho na argumentech, které by byly naprosto věcné, ne politické.

Návrh na zavedení institutu konstruktivní nedůvěry do ústavního a legislativního pořádku České republiky vychází ze stejného myšlenkového podhoubí jako například fiskální ústava. Příliš parlamentarismu podle autorů těchto návrhů škodí. Proto omezme možnost hlasování o nedůvěře. Jednou za půl roku to stačí. Proč vůbec poslouchat žvásty opozičních poslanců, které nastavují zrcadlo vládnutí, častěji? Chce to duševní hygienu. Aspoň pohledu vládní koalice.

Někdy před rokem jsem si přečetl v jedněch provládních českých novinách, budu je nazývat pracovně černá sotňa, vyjádření rozhořčené redaktorky, že na jeden z mých projevů ve Sněmovně by měly být paragrafy. To je demokratka, tato paní redaktorka, vcelku známá. Paní redaktorka ve své úvaze došla už dál nežli autoři tohoto návrhu. Ale jenom zdánlivě.

Konstruktivní nedůvěra je něco, co je v rozporu s tradicí českého parlamentarismu. Autoři předlohy vycházejí z ústavních zkušeností Německa, kde tento institut byl využit za dobu existence základního zákona, tedy ústavy, dvakrát – v roce 1972 a v roce 1982. Do základního zákona Spolkové republiky Německo jej při jeho tvorbě v roce 1948 a 1949 v parlamentní radě prosadil vynikající právní expert SPD Karl Schmidt. Celá ústavní konstrukce je jednoduchá. Podle článku 67 základního zákona může – a teď cituji: „Spolkový sněm vyjádřit nedůvěru kancléři pouze zvolením jeho nástupce, a to nadpoloviční většinou jeho členů.“ Je-li takové hlasování

úspěšné, pak nově zvolený kancléř od počátku disponuje legitimitou a spolkový prezident jej musí jmenovat kancléřem.

Autoři předkládaného vládního návrhu se domnívají, že tudy, tímto směrem, vede cesta k posílení stability vládních většin v České republice. Myslím si, že se mýlí, a uvedu pro to pádné důvody.

Myslím, že to podstatné, na čem spočívá stabilita vládnutí v Německu, není ústavněpolitický nástroj konstruktivní nedůvěry, ale tři faktory poněkud jiného charakteru:

Za prvé. Volební systém v Německu pro volby do Spolkového sněmu je smíšený. To znamená, že polovina poslanců je volena podle principu poměrného zastoupení a polovina na základě většinového systému. A dále je uplatněna pětiprocentní klauzule omezující vstup do dolní komory německého parlamentu. To znamená u té jedné poloviny poslanců pět procent klauzule a u té druhé poloviny, která je zvolena většinovým způsobem – teď se přiznám, že přesně nevím, jestli jsou to tři nebo čtyři poslanci, kteří musí být zvoleni tím většinovým způsobem, aby strana tam mohla zasedat. To vše vede k posilování velkých a větších stran a k integraci politických sil v zásadě do dvou bloků.

Za druhé. Od voleb v roce 1969 německé politické strany vždy před volbami sdělují, s kým budou po volbách vytvářet volební koalici. Je to tak proto, že ještě ve volbách v roce 1969 to strany neudělaly. Nejsilnějším seskupením ve volbách se stala CDU/CSU a po volbách se nicméně ustavila koaliční vláda SPD a FDP. Tedy před volbami žádná lišácká a rádoby duchaplná vyjádření, že se o koalicích rozhoduje až po volbách, jako je tomu u nás. Také toto usnadňuje orientaci a integraci voličů do de facto dvou neformálních volebních bloků nalevo a napravo od politického středu. Mimo systém zatím zůstává jen radikálně levicová strana Die Linke.

Za třetí. V případě, že ani tak nevznikne jasná většina ve Spolkovém sněmu, není proti německé politické tradici vytvořit tzv. velkou koalici, v níž se sejdou dva největší političtí rivalové, tedy SPD a CDU/CSU, jako tomu bylo v roce 1966 nebo v roce 2005. Nikdo pak v Německu ještě deset nebo patnáct let, jak jsme tomu byli svědky zejména před druhým kolem prezidentské volby, poté nepíše o zradě voličů hodné nenásledování na věčné časy, jako tomu bylo u nás v případě vlády vzniklé na základě tzv. opoziční smlouvy. V poměrně čerstvé paměti máme činnost vlády velké koalice v Německu v letech 2005 až 2009, která odvedla velmi slušnou práci pro Německo.

Argumentem předkladatelů je dále to, že kdyby existoval tento institut konstruktivní nedůvěry již v březnu 2009, nemuselo dojít k pádu Topolánkovy vlády a tato vláda mohla v klidu dokončit evropské předsednictví. Já bych tuto pasáž ze svého projevu vynechal, kdybych reagoval jenom na projev pana ministra Mlsny. Ale protože pan předkladatel

nebo pan poslanec Benda tak učinil, tak prostě ty věci zrekapituluji.

Především chci říci, že pád Topolánkovy vlády způsobilo to, že proti ní hlasovali čtyři původně vládní poslanci. Hlasy sociálně demokratických a komunistických poslanců by k pádu vlády nestačily.

Za další. Představy pravice, představa médií i politiků pravice, že opozice nebude usilovat o pád vlády v případě skandálu monumentálních rozměrů, a tím snaha důvěrníka premiéra Topolánka Marka Dalíka zamezit odvysílání vládu kompromitující reportáže v České televizi byla – je lichá. Jen tak mimochodem, tahle ta záležitost v České televizi se týkala reportáže vládou chráněného poslance Wolfa, který je toho času odsouzen a nyní na útěku.

Tuhle hru na omezenou svobodu slova, oktrojovaný parlamentní systém a z toho vyplývající politickou autocenzuru hrát nebudu. A nebude ji určitě hrát ani žádný jiný skutečně demokratický politik. Ostatně ihned po pádu Topolánkovy vlády jsem nabídl tehdejší vládě setrvání v její funkci do konce června 2009, tedy do konce evropského předsednictví, ovšem se dvěma personálními podmínkami: okamžitě skončí ministr vnitra Langer a nejvyšší státní zástupkyně Vesecká. Nebylo nic jednoduššího ze strany premiéra Topolánka nežli s tím souhlasit a mohli dovést do konce českého předsednictví. A pak skončit. A že jsme neměli plán B, jak do omrzení opakují ti různí Komárkové, Steigerwaldové, Leštínové, Hanákové a další provládní publicisté, jak tady naznačil pan poslanec Benda, mohl bych citovat ze svého projevu z 24. 3. v Poslanecké sněmovně, který byl před úspěšným hlasováním o nedůvěře Topolánkově vládě. Pokud bude zájem, tak tak učiním, ale myslím, že to ani potřeba není. Ten plán B prostě existoval. Bylo to vytvoření úřednické vlády, k čemuž také neprodleně došlo. K ustavení úřednické vlády došlo za účasti koneckonců strany, které je pan poslanec Benda členem.

V situaci, kdy vláda není schopna vládnout, nemá většinu a ani opozice nemá jasnou většinu, a když prezident sdělí, že nemožní vznik vlády opírající se o poslance, kteří v průběhu období změnili politický dres, jsou nejlepším a hlavně čestným řešením předčasné volby. Ostatně i v Německu s jeho propracovaným a fungujícím ústavněpolitickým systémem a institutem konstruktivní nedůvěry bylo potřeba dojít v roce 2005, tedy rok před koncem řádného volebního období, k vypsání nových, mimořádných voleb. V květnu 2005 se pro toto řešení tehdejší spolkový kancléř Gerhard Schröder rozhodl poté, co jeho strana SPD prohrála zemské volby v klíčové spolkové zemi, v Severním Porýní-Vestfálsku. Jen tak mimochodem, několik dní před volbami v této spolkové zemi byl Gerhard Schröder na krátké návštěvě v Praze. Já jsem s ním měl možnost o té věci hovořit. A na ten krok, který hodlá učinit, mě upozornil. S tím, že samozřejmě byl pro tento moment nepoužitelný institut konstruktivní nedůvěry. Opoziční CDU/CSU

jej vřele podporovala, neboť v průzkumech veřejného mínění vedla nad svým hlavním soupeřem o dvacet procent.

V září 2005 se konaly ve Spolkové republice Německo volby, které skončily vlastně remízou. A jediným východiskem z nich bylo ustavení vlády velké koalice. Tedy zdůrazňuji, v téhle situaci nebyl tehdy použit institut konstruktivní nedůvěry. I ta německá ústava, byť velmi krkolomným způsobem se, resp. německé politické strany se, byť velmi krkolomným způsobem, dopracovaly k vypsání mimořádných voleb do Bundestagu.

Návrh, který dnes předkládá vláda, nepovažuji za rozumný. Je v rozporu s českou ústavní i politickou tradicí a samo o sobě by tedy bez například změn volebního systému jeho uplatnění nevedlo k větší stabilitě vládních většin v naší zemi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se někdo další do rozpravy? Paní kolegyně Klasnová, prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tento návrh změny Ústavy vznikl ještě v době, kdy Věci veřejné byly v koalici, resp. se o tom vedla diskuse. Musím říct, že z našeho pohledu samotné zavedení institutu konstruktivního vyjádření nedůvěry vládě nevnímáme jako něco negativního. Nicméně podobně jako v zákonu o celostátním referendu to provedení, ten vlastní vládní návrh, který přišel, je takový, že ho nemůžeme podpořit, resp. se zdržíme.

Proč? Už ten ústavní návrh předpokládá půlroční lhůtu, o které tady hovořili moji předfečníci. Svým způsobem ubírá trochu pravomoc prezidentu republiky, ale to by asi, aby celá věc byla funkční, bylo patrně nezbytné. Ale související s tím ještě jednací řád předpokládá, že vyslovení nedůvěry vládě by muselo být podepsáno 80 poslanci. Toto vnímáme jako omezení demokratického práva, jako omezení opozice. Je to něco podobného jako v komunální politice. Já působím jako zastupitelka dlouhá léta, dlouhá léta jako opoziční zastupitelka. Je zcela v pořádku, pokud jsou ty důvody, tak je zcela v pořádku, aby v komunálním zastupitelstvu měli možnost zastupitelé žádat odvolání kohokoli z rady či starosty či starostky.

Z toho důvodu si myslím, že ta omezení, která předpokládá tento návrh, jsou omezení, která by šla proti duchu Poslanecké sněmovny. Z toho důvodu se tedy zdržíme.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan kolega Marek Benda. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Jenom opravdu dvě krátké reakce na to, co

tady zaznělo částečně z úst kolegy Tejce a částečně teď z úst paní kolegyně Klasnové. Já jsem samozřejmě připraven se v průběhu projednávání ve výborech bavit o tom, jestli má být nějaký rozestup mezi hlasováními o důvěře. To je věc, která je smysluplná. Vládě přišlo rozumné, aby tam těch šest měsíců bylo, ale jestli se řekne, že to mají být tři měsíce, méně, to asi nedává vůbec žádný smysl, protože ani častěji Sněmovna příliš nezasedá.

Ale přece to není podstata tohoto návrhu. Pan poslanec Tejc se tady zlobil, jak se omezují práva opozice vyvolat hlasování o důvěře. Ani ta se neomezují. Není tam žádných 80 poslanců jako navrhovatelů, je tam stejných 50 k návrhu na vyslovení nedůvěry vládě, jako je v dnešní Ústavě. Tam k žádné změně nedochází. Je tam stejných 50, jako je v dnešní Ústavě. Jediné, co se chce, aby opozice, resp. kdokoli, může to být třeba i vládní koalice, která předkládá takový návrh, současně předložila postavu, která má další vládu vést. A aby tím vyslovením 101 hlasem, vyslovením nedůvěry vládě, došlo automaticky k tomu, že prezident takovou postavu pověří. Aby bylo jasné – ne chci jenom zdestruovat, ale přináším nějakou jinou alternativu, na které chci vládnutí do konce volebního období postavit. To je jediný požadavek tohoto návrhu zákona a jsem překvapen, že opozice se proti němu tak dramaticky staví, protože zřejmě nevěří tomu, že někdy bude ve vládě. Protože tohle je přece rozumné pro vládu, aby opozice byla povinná představit svého lídra a povinná říct: Ano, jestliže vyhrájeme toto hlasování a získáme 101 hlasů, nedůvěru, tak tato osoba povede příští vládu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další přihláška je přihláška pana poslance Filipa a s faktickou poznámkou potom kolegové Opálka, Grospič a Skokan. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Paní a pánové, když jsme se bavili o minulém návrhu zákona, tak bylo řečeno, že je nepřemýšlený. Tak tenhle je nedomyšlený vůbec, protože je ryze účelový. A kolega Tejc tady řekl, že to je omezení práv opozice. Já to nazvu jinak. To je návrh zákona, který vůbec nedomýšlí to, jaké jsou vztahy mezi zákonodárnou mocí a výkonnou mocí. My náhle předkládáme návrh, nebo je předložen vládou návrh, který říká: Ano, ten, kdo v opozici předloží návrh na hlasování o nedůvěře, vstoupí do práv prezidenta republiky a je povinen předložit návrh, kdo povede příští vládu, a pan prezident je tomu povinen. A je to jeho poslední šance, protože pak má šanci předseda Sněmovny. No to tedy opravdu bude pan prezident šťastný, až by tohle podepisoval! Tak to se moc nepovedlo, tenhle návrh. To je první moment.

Druhý moment je ten, že přece vůbec by něco takového opozice ne-

používala, návrh na vyslovení nedůvěry, kdyby se tady běžně připouštěla debata nad některými velmi kontroverzními tématy. Co se tady stalo po volbách 2010? Že se vládní koalice rozhodla, že v životě nepřipustí, aby byl v Poslanecké sněmovně schválen bod programu, který upozorňuje na některou věc, která tady má být diskutována. A takže o věcech, které mohly být vyřízeny dávno předtím, například o sKartách, diskutujeme až poté, kdy už soud řekne, že to je opravdu za hranou ústavnosti, až když to odmítnou lidé anebo lidé to přijímají jenom z donucení. To je výborný nápad! Kdyby se o tom tady diskutovalo jako v normálním parlamentu, tak jsme se k tomu přeci nedostali až v roce 2013. Tak jsme v roce 2010, 2011 mohli tu debatu odvést a mohli jsme si u toho návrhu zákona předejít některým věcem, které tady jsou! A proto také nezbyvá opozici občas něco jiného, než navrhnout hlasování o vyslovení nedůvěry, protože jinak nemá možnost některé věci, které se v té společnosti dějí, vůbec vydiskutovat v Poslanecké sněmovně! Tak proto na to klub KSČM kývl, že ano, připojíme se k tomu, budeme tady podporovat vyslovení nedůvěry vládě vzhledem k tomu, že jsme neměli jindy šanci ty problémy, které se kupily, vůbec dostat na program Poslanecké sněmovny!

Kdyby koalice byla přístupna tomu, co říká poslanecký slib, to znamená, že bude postupovat podle Ústavy a zákony bude ctít, tak by mimo jiné ctíla také to, že se samozřejmě rozhoduje většinou, ale že dbá práva menšin. Tedy i té opozice. A že alespoň tu diskusi připustí. Ale tady se nepřipouštěla diskuse systematicky od ustavení této Poslanecké sněmovny. To tady, promiňte mi, v době, kdy jsem tady byl v předchozím volebním období, opravdu nebylo. Tady se diskutovala i ta nejsložitější témata a nebylo to nikterak jednoduché. Ale takový stav, který tady byl nastolen po roce 2010, ten tady pamětníci opravdu nepamatují. To si řekněme na rovinu.

A pokud jste neměli ochotu vůbec diskutovat o návrhu, který jsme předkládali pod bodem 32, teď po nás chcete ochotu, abychom vám pustili do debaty tento návrh? Odpovězte si sami, jestli máme my nějaký důvod, abychom vám v tuto chvíli pomohli do druhého čtení. Já ten důvod nevidím.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Teď tady jsou čtyři faktické poznámky. První pan kolega Opálka. Prosím, pane kolego. Připraví se kolega Grospič.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěl říci, že se divím, že takový návrh vůbec prošel Legislativní radou vlády. Z demokratického principu je to skandální, i když pan zpravodaj uvádí, že jde vlastně jenom o jednu malou formální změnu. Já bych mu opáčil: Vždyť ne-

musí jít vždy jen o vystřídání vlády. Může jít také o způsob, jak předčasně vyvolat volby, jak změnit tu garnituru, která vládne této společnosti a nemá podporu lidu.

To je všechno. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka – kolega Grospič. Připraví se pan poslanec Petr Skokan.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěl v té souvislosti upozornit také právě na to, co zaznívalo při předchozích novelách nebo návrzích na novelizaci Ústavy, kdy se na jedné straně říkalo, že se musí přijít s hlubší zásadní změnou, nikoliv okrajovými změnami. Pak se zamění z hlediska politické účelnosti rétorika a návrh zákona, který má hluboký dopad, nebo bude mít hluboký dopad do ústavního systému České republiky, se vydává za v podstatě dílčí, pouze zpřesňující záležitost, o které se sice může debatovat z hlediska délky, kdy lze navrhnout hlasování o nedůvěře vládě, jestli šest měsíců, tři měsíce, případně nějak dále, ale že vlastně o nic jiného nejde.

Já bych chtěl říci, že Ústava České republiky je postavena na nějakých pevných principech. Ty bychom neměli účelově vykládat. Tento návrh byl vyvolán vysoce účelově, ano, již v minulém volebním období, dostal svou reálnou podobu právě zejména v době, kdy Věci veřejné a potom jejich nástupnická v podstatě politická strana nebo skupina LIDEM potvrdila tuto vůli v Poslanecké sněmovně, ale myslím si, že to je hluboce věcně rozporné ustanovení, když si jenom posoudíme pravomoci mezi mocí výkonou, zákonodárnou a když si do toho zakomponujeme i úlohu prezidenta.

Já si myslím, že z tohoto pohledu je tento návrh absolutně nepřijatelný nejenom opozici, ale i pro všechny, kteří si říkají, že by Ústava České republiky neměla být trhacím kalendářem a že by vláda měla umět vyvolat svoji odpovědnost vůči zákonodárnému sboru, to je Poslanecká sněmovně. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka – pan kolega Skokan. Poslední bude zatím pan místopředseda Pospíšil. Prosím.

Poslanec Petr Skokan: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já bych vašim prostřednictvím nejprve reagoval na předřečníka. Já nepovažuji LIDEM za nástupnickou organizaci Věcí veřejných. Věci veřejné tady pořád jsou a myslím si, že ještě o nich budeme slyšet, včetně pana předřečníka. (Smích v sále.) Děkuji za projev sympatií.

Nyní bych si, pane předsedající, dovolil reagovat na předřečníka Marka Bendu. Pokud by občanští demokraté chtěli ten princip, že nemůže být

někdo odvolán, dokud ten, kdo navrhuje jeho odvolání, nezná jméno jeho následníka, tak já navrhuji začít v Občanské demokratické straně. Její předseda a zároveň premiér odvolal klidně paní ministryni Peake, aniž by řekl, kdo ji bude následovat. Takže s tím měl počkat, měl si to promyslet, měl říci ano, odvolávám ministryni obrany, protože chci jmenovat někoho jiného, a tady je jeho jméno. Ale vidíte sám na tomto příkladu, pane Bendo prostřednictvím pana předsedajícího, i na předcházejících příkladech, že to není takto možné zavést, takovýto princip, který vy tady navrhuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poslední faktická poznámka – pan místopředseda Pospíšil.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, pane předsedající. Já jsem chtěl víceméně reagovat na vystoupení pana předsedy Filipa, který tady víceméně potvrdil slova navrhovatelů, že tento návrh Ústavy neoslabuje pozici opozice. Jediná, koho oslabuje v ústavní pravomoci, je pozice prezidenta republiky, který nebude mít právo vybrat premiéra. Je ovšem otázka, jestli toto je, nebo není správné.

Takže prosím, vážení kolegové, neříkejte, že toto je bič na opozici, protože to není pravda. Opozici zůstává dál právo vyjadřovat vládě nedůvěru, pouze v jiné modifikaci. Naopak by bylo možné říci, že ta pozice je posílena, protože opozice, která svrhne vládu, má současně právo vybrat si budoucího premiéra. Takže obráceně je možné říci, že ta její pozice se posiluje.

Dovolte mi ještě jednu poznámku. Vy tu vytváříte dojem, jako by ta debata neměla žádnou legitimitu a byla zcela účelová. Za prvé, této vlády se to vůbec netýká. A za druhé, a to potvrdí kolega Mlsna jako ústavní expert, debaty o slabých vládách v poměrných volebních systémech se vedou v celé Evropě a v České republice také. Tedy debatovat o tom, jak obecně posílit vládu v poměrném volebním systému, podle mého názoru není nic špatného, je to dobrá věc a neměla by být vázána na to, kdo je aktuálně u moci a kdo aktuálně vytváří opozici.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Tak to nebyla poslední faktická poznámka. Dalším přihlášeným je pan kolega Tejč. Dává přednost panu předsedovi Kováčikovi. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Přeji dobré odpoledne, pane předsedající, paní a pánové. Slyšeli jsme tady mnoho kritiky, nicméně – možná jsem nedával pozor, možná to skutečně nezaznělo, takže pro pořádek dávám návrh na zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Pan kolega Tejč.

Poslanec Jeroným Tejč: Děkuji za slovo. Byla tady debata o pravomocích prezidenta ve vztahu ke jmenování, resp. výběru předsedy vlády. Já bych tady chtěl připomenout několik situací, které jsme zažili pouze v těch posledních dvou volebních obdobích.

Já si pamatuji, když tady pan premiér Topolánek byl pověřen sestavením vlády, přestože neměl dostatečnou většinu v Poslanecké sněmovně, pamatuji si, když jeho vláda nezískala důvěru a byl pověřen podruhé panem prezidentem Klausem, a tehdy to vypadalo jako něco, co ODS schvaluje, protože koneckonců díky tomu ODS měla čas získat přeběhlíky. A v tomto období nebyl pověřen ten, který vyhrál volby, tedy Bohuslav Sobotka. Byl pověřen ten, který ve volbách skončil až druhý, tedy Petr Nečas. Takže já myslím, že ve skutečnosti to, co se dělo, jen naznačuje, že tady ten zákon je předkládán podle toho, jak se to hodí, jak by to mohlo být do budoucna, bez ohledu na to, jaká je zkušenost.

Já myslím, že to nejlepší, co můžeme udělat, je nechat praxi, jak je, nepokoušet se naroubovat na naši zemi systém, který funguje v Německu, protože ten systém je kancléřský. Já myslím, že v této chvíli nejlepší, co můžeme udělat, je tento návrh zákona a novely ústavy zamítnout. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě jedna poznámka ze strany pana poslance Filipa. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji. Bude jenom jedna, protože jednu už řekl kolega Tejč o tom rozdílu mezi systémem německým a českým.

Já souhlasím s tím, co tady říkal pan kolega Pospíšil. My jsme se nikdy nebavili o tom v té novele Ústavy, a to je to, jakým způsobem vždycky děláme všechno na poslední chvíli a nerozmýšlíme to, a to bylo i včetně zákona o přímé volbě prezidenta. Jen se podívejte, jak to vypadalo před Ústavním soudem a u Nejvyššího správního soudu s těmi stížnostmi na výsledek voleb, které tedy potom, těch přes sto stížností, Nejvyšší správní soud zamítl. Tady ta pozice prezidenta je otázka, jestli o ní diskutovat, nebo nediskutovat. Ale diskutovali bychom o ní nikoliv z pozice návrhu novely Ústavy, který by se týkal výkonné moci, ale diskutovali bychom o tom právě ve vztahu mezi Poslaneckou sněmovnou a vládou. To ale, nezlobte se na mě, to je debata, která je zase o ten stupínek dál a nebere princip, na kterém jsou česká Ústava a český parlamentní systém vystavěny. To je stejné jako v tom návrhu, kdy kolega Benda říkal, že si můžeme, promiňte mi, odmyslet ten princip suverenity občanů. No, to já si ale nemyslím. Tak se na to dívejme principiálně a jako jednotlivé principy to posuzujeme.

Ale říkám – nechtěli jste diskutovat o jednom, my nechceme diskutovat o tom vašem.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Chce ještě někdo vystoupit v obecné rozpravě? Ještě s faktickou pan kolega Staněk. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem se hlásil, takže možná na mě bylo zapomenuto.

Já jsem tady zaznamenal spoustu slov o tom, že podobný návrh v podstatě zavádí destabilizaci politického systému, že zhoršuje kulturu prostředí politiky. Já myslím, že naopak. Tento návrh naopak podle mého názoru jednoznačně zavádí nebo podporuje kulturu a podporuje stabilitu politického prostředí. Já jsem tady jenom krátce na rozdíl od některých pamětníků, které tady zmiňoval kolega Filip. Ano, jsem tady krátce, jsem tady pouze jedno funkční období. Ale jestliže tady přistupujeme k prvku, který bych řekl by měl být mimořádný, jako je projev nedůvěry vládě a projev důvěry vládě, tady je to v podstatě standardně, my to máme jako sportovní disciplínu. Kolegové z levice to mají úplně běžně. Já se nechci úplně přesně dohadovat s kolegou Tejcem, ale vzpomeňme si na to, možná to tady říkal, že u nich na klubu to tak není, ale mně to tak někdy přijde, že u nich na klubu si zrovna vzpomenou, že by nebylo špatné v červenci nebo v srpnu nebo v září dát nedůvěru vládě.

Já bych velmi rád, aby tento návrh prošel, protože přesně pro tyto rozmařilé pokusy vládu destabilizovat a destabilizovat zároveň i Sněmovnu a v podstatě to funkční období, které je na čtyři roky, tak to tak vnímám, tak by také mělo být čtyřleté, tak tyto pokusy jsou právě tímto návrhem zákonů v podstatě vyloučeny. Prosím, podpořme tento návrh, podpořme ho do dalšího čtení. Můžeme o tom debatovat na ústavněprávním výboru. Myslím si, že i ty lhůty, které tady byly zmiňovány, můžeme upravovat, nebo je případně přizpůsobit.

Hovoříme tady pouze o Německu, ale když se podíváte pořádně do toho vládního návrhu, tak tam je pojmenováno několik dalších států, kde taková podobná úprava je. To není jenom Německo, je tam asi sedm států. Jsou tam i okolní státy. Takže to není nic výjimečného.

Já zase sebe říkám, že takový návrh opravdu chci a podporuji, protože to, co jsme tady prožívali doposud a bude možná prožívat někdo, až nás tu nahradí v příštím volebním období, tak já myslím, že to nikdo nechce. Nechce tady ze sportu se dohadovat o tom, jestli bude, nebo nebude projev nedůvěry zrovna dneska, nebo na příští mimořádné schůzi. Je to jednoznačně na tom, kdo chce takové hlasování vyvolat, ať také předloží návrh dalšího řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě další poznámka pana poslance Filipa. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Pane místopředsedo, já jsem oddělil zcela záměrně. Ta poznámka směřuje k panu kolegovi ministru Miroslavu Kalouskovi. Pokud pro to hlasoval na vládě, hlasoval pro ústavně zakotvenou opoziční smlouvu na dobu půl roku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Nevidím žádnou faktickou poznámku. Ptám se, jestli ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se pana navrhovatele, jestli si přeje závěrečné slovo. Prosím.

Ministr bez portfeje ČR Petr Mlsna: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych jenom pár poznámek k té proběhlé rozpravě, tak jak jsem si je zaznamenal.

Ono to vyslovení konstruktivní nedůvěry je tady zaměřováno s vyslovením důvěry vládě. Vyslovení důvěry je na počátku celého volebního období po proběhnutých volbách. Konstruktivní nedůvěra se toho žádným způsobem netýká a je to ústavní institut, který je využíván v průběhu volebního období.

Pokud tady zazněly ty reálie ze Spolkové republiky, tak se zapomnělo na jednu podstatnou reálii, která vůbec parlamentu nebrání. To je rok 1982, kdy vyslovil Spolkový sněm Helmutu Schmidtovi nedůvěru, sociálně demokratickému kancléři, a zvolil v rámci konstruktivní nedůvěry Helmuta Kohla. Ten se nechtěl smířit s tímto mandátem a dohodli se ústavní většinou na rozpuštění Bundestagu a vyhlášení předčasných voleb na rok 1983. Já bych upozornil, že to je umožněno novelou Ústavy článku 35 odst. 2 již od tohoto volebního období. To znamená institut konstruktivní nedůvěry slouží k tomu, aby došlo k překlenutí období pro případnou dohodu, než se někdo dohodne na využití článku 35 odst. 2, což nemusí znamenat, že to povede k petrifikaci nějakého přechodného období a patlání úřednických vlád po vyslovení nedůvěry vládě.

Nikdy jsem neřekl, že to byla drobná změna. To v mém úvodním slově nezaznělo. Je to samozřejmě velmi výrazná změna, která by měla přispět i k posílení určitého racionalizovaného parlamentarismu.

Není to účelové. Je to předloženo do Poslanecké sněmovny, bylo to předloženo 19. dubna 2012. To znamená, téměř jeden rok to v Poslanecké sněmovně leží, než probíhá tato rozprava v prvním čtení. A navíc, aby bylo řečeno korektně, všechny poslanecké kluby zastoupené v Poslanecké sněmovně a v Senátu byly osloveny s tím, zdali by se zúčastnily debaty nad takovouto případnou změnou Ústavy. To jednání proběhlo, já to tady mám,

proběhlo 3. dubna 2012. Zúčastnily se jej všechny koaliční strany, všechny strany zastoupené v Senátu. Jediný, kdo se nezúčastnil, a priori dopředu deklaroval, že ten návrh nepodpoří, byla sociální demokracie. To je legitimní. Pan předseda Tejc to zmínil.

Nicméně lze vést debatu ještě v druhém čtení, samozřejmě o lhůtách. Lze vést o nastavení mechanismu, jestli třeba by tam nemělo místo půlroční lhůty mezi jednotlivými hlasováními být řečeno, že se nesmí hlasovat před koncem volebního období v nějaké lhůtě, tak aby nedošlo například k zmaření termínu voleb z hlediska časování volební kampaně, jestli tedy také takové úpravy jsou v některých ústavách evropských států. Ale to je všechno samozřejmě o debatě. Proto by bylo dobré tu debatu vést v podrobné rozpravě ve výborech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dříve než využije závěrečné slovo pan kolega Benda. Nebude využívat. Ještě vás seznámím s omluvou pana ministra a poslance Petra Bendla, který se omlouvá z odpoledního jednání bez udání důvodu.

Máme za sebou závěrečná slova a mohu tedy konstatovat, že v obecné rozpravě zazněl návrh pana kolegy Kováčíka na zamítnutí předloženého návrhu v prvním čtení. Je tady žádost o odhlášení. Všechny vás odhlašuji, prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami. Počet přihlášených je relativně stabilní, takže můžeme přistoupit k hlasování.

Hlasujeme o návrhu pana poslance Pavla Kováčíka na zamítnutí předloženého návrhu v prvním čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 92, přihlášeno 123, pro 50, proti 67. Tento návrh nebyl přijat. Proto se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Žádný jiný návrh nevidím. Proto přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru? Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 93, přihlášeno 120, pro 118, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavně právnímu výboru.

Kolegyně a kolegové, mohu vám oznámit, že na základě dohody po-

slaneckých klubů byl tento bod posledním bodem dnešního jednání. Musím vás ještě seznámit s informací, že naše 52. schůze bude pokračovat v úterý 26. 3. ve 14 hodin.

Přeji vám pěkný víkend a šťastnou cestu. Končím tím dnešní jednací den.

(Jednání skončilo ve 13.50 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
26. března 2013 ve 14.01 hodin
Přítomno: 173 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 52. schůze Poslanecké sněmovny, vítám vás.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a nahlásili mi také, kdo budete mít kartu náhradní.

Seznámím vás nejprve s omluvami z dnešního jednání. Z poslanců se omlouvají: pan poslanec Vojtěch Adam – pracovní důvody, Pavel Drobil – rodinné důvody, Radim Fiala – zdravotní důvody, Petr Gazdík – osobní důvody, Michal Hašek – pracovní důvody, Gabriela Hubáčková – osobní důvody, Igor Jakubčík – osobní důvody, Kateřina Konečná – zdravotní důvody, Jan Kubata – zahraniční cesta, Jaroslav Lobkowicz – zahraniční cesta, Václav Mencl – zdravotní důvody, Alfréd Michalík – zdravotní důvody, Hana Orgoníková – zdravotní důvody, Vlasta Parkanová – zahraniční cesta, Roman Pekárek – osobní důvody, Ivana Řápková – pracovní důvody, Jana Suchá – zdravotní důvody, Milan Šťovíček – zdravotní důvody, Martin Vacek – zdravotní důvody, Miroslav Váňa – zahraniční cesta, Jan Vidím – zahraniční cesta, David Vodrážka – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: pan ministr Pavel Blažek – pracovní důvody, pan ministr Kamil Jankovský – pracovní důvody, pan ministr Vlastimil Pícek – takéž pracovní důvody.

To byly omluvy, které mi byly doručeny až po tuto chvíli.

Dnes pro vás nemám žádné sdělení z grémia, takže nenavrhuje grémium nic, co by nějak koordinovalo další postup Sněmovny. Ale mám tu dvě přihlášky k pořadu schůze, a to od pana poslance Otto Chaloupky a od pana poslance Marka Bendy. Nejprve tedy požádám pana poslance Otto Chaloupku.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, rád bych požádal již popáté o předražené bodu 56, sněmovního tisku číslo 864, novely zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, za již pevně zařazené body v prvním čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Mám to zaznamenané. Děkuji.

Pan poslanec Marek Benda. prosím.

Poslanec Marek Benda: Dobrý den, vážená paní předsedkyně,

Vážené dámy, vážení pánové. Já bych s dovolením přednesl také několik návrhů na úpravu programu dnešního dne a následujících dnů.

První návrh, který bych chtěl přednést, je vyřadit body 5 a 76, sněmovní tisk 761, novela zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a mnoha dalších zákonů. Jedná se o bod pana ministra Hegera, je to v souladu s navrhovatelem. Jedná se o bod, který nebyl doposud projednán definitivně ve zdravotním výboru, takže doporučuji, aby byl vyřazen.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to tedy bod 5 a 76, druhé a třetí čtení.

Poslanec Marek Benda: Druhé a třetí čtení tohoto návrhu zákona.

Poté bych poprosil, aby byl zařazen vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů, sněmovní tisk 943, druhé a třetí čtení, tak, aby druhé čtení bylo zařazeno pevně na zítřek po již pevně zařazených bodech. Třetí čtení by pak logicky mohlo následovat příští středu. Jedná se o bod, který by měl být projednáván v režimu § 90, v tomto režimu projednáván nebyl. Byla zkrácena lhůta ve výborech tuším na pět dnů. Je projednán ve výboru a může na jeho jednání dojít. (V sále je rušivá atmosféra.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Já jsem vás teď špatně slyšela. Jedná se o zařazení nového bodu do programu...

Poslanec Marek Benda: Nových dvou bodů, tisk 943.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Je to tisk 943, druhé čtení a třetí čtení.

Poslanec Marek Benda: Druhé čtení a třetí čtení s tím, že druhé čtení by bylo zařazeno zítra po již pevně zařazených bodech.

Dále bych poprosil, abychom zařadili dnes po pevně zařazených bodech, které jsou tam tuším čtyři, bod 61, sněmovní tisk 903, novelu zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách. (Předsedající: Mám to zaznamenáno.)

Pak bych poprosil, abychom na příští středu ráno zařadili bod volba kandidáta na viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu. Příští středu, třetího, abychom tento bod udělali jako první bod příští středu a poté zařadili další body do volebního bloku, který by jinak následoval až těsně před polední pauzou, a to by byly body volba zástupce veřejného ochránce práv, která již je zařazená, ale jenom abychom ji zařadili pevně před polední pauzou příští středu, návrh na jmenování členů /dvou/ kontrolní rady

Grantové agentury České republiky, návrh na jmenování členů /dvou/ kontrolní rady Technologické agentury České republiky“ a volba člena kolegia Nejvyššího kontrolního úřadu.

Proto ty body takto rozděluji, protože do jednoho z těch bodů kandiduje ta samá osoba, tak není možné, abychom je dělali současně, ale musí být nejprve volba viceprezidenta a pak můžou být ostatní body dohromady.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Jenom si znovu srovnám. Takže byl by návrh na zařazení nového bodu volba kandidáta viceprezidenta NKÚ na středu jako první bod, tedy tu příští středu, ne zítra, ale za týden. Je to tak? (Ano.) A potom by byly před polední pauzu také v tu středu za týden zařazeny body – a ty nemám přesně zaznamenané – zástupce veřejného ochránce práv.

Poslanec Marek Benda: Ten je zařazen na schůzi. Ale musely by se zařadit tři nové: návrh na jmenování členů kontrolní rady Grantové agentury, návrh na jmenování členů kontrolní rady Technologické agentury, obojí České republiky, a volba člena kolegia Nejvyššího kontrolního úřadu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, takže to by byly nové tři body zařazené s tím, že by byly zařazené do bloku voleb ve středu před polední pauzou. To jsou všechny vaše návrhy, pane poslanče? (Ano.) Děkuji.

Pan kolega Krupka má náhradní kartu číslo 11, paní poslankyně Levá náhradní kartu číslo 8.

Pan ministr Heger? (Konzultuje osobně mimo mikrofon.)

Pan kolega Babák ještě se hlásí. Prosím.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, já bych poprosil taktéž o předřazení dvou bodů, a to bod číslo 48, sněmovní tisk 742, návrh novely obchodníku zákoníku č. 513/1991 Sb., a to jsou takzvané anonymní akcie, které bychom již poněkoličtější chtěli předřadit s odůvodněním, že vládní novela, která se nám vrací momentálně ze Senátu, pravděpodobně ji budeme probírat příští týden, neřeší absolutně zrušení anonymních akcií. Proto jsme zareagovali svým vlastním návrhem, který bychom rádi předřadili. Je to sněmovní tisk 742 a poprosil bych ho zařadit dnes po již pevně zařazených bodech.

Druhý je tisk 748, bod 49, zákon o přiznání k registrovanému majetku. Ten bych rád zařadil jako druhý dnes po pevně zařazených bodech, po

tomto bodu, s tím, že to jsou takzvaná majetková přiznání, která bychom rádi už poněkoličtější též jako protikorupční opatření zařadili na jednání Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Já se zeptám, jestli má ještě někdo nějaké návrhy k pořadu schůze. Pokud nemá, budeme hlasovat o těch, které byly předneseny.

Nejprve pan poslanec Otto Chaloupka navrhuje, aby bod číslo 56, sněmovní tisk 864 – pardon, ještě před hlasováním bude mít svůj návrh pan ministr financí Miroslav Kalousek. Prosím.

Paní poslankyně Bohdalová má náhradní kartu číslo 18.

Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, promiňte, že budu zdržovat. Nicméně odehrál se technický problém, který se samozřejmě stát může, nicméně podle mého názoru není možné, aby o něm Sněmovna nejednala a aby k němu nepřijala nějaký závazný přístup. Pokud se nestane nic, hrozí, že v platnost i v účinnost vstoupí zákon ve znění, který Sněmovna neschválila.

Myslím tím zákon o odpadech, kde bylo hlasováno o pozměňujícím návrhu pana poslance Sivery, který posouval povinnost k registraci solárníků z 30. června na 31. prosince, a tento návrh nebyl Sněmovnou přijat. Nicméně Senát obdržel znění Poslanecké sněmovny, kde tento pozměňující návrh byl zapracován. Odsouhlasil tento text i s tímto pozměňujícím návrhem a nyní ho odesílá prezidentu republiky k podpisu. Pokud ho prezident republiky podepíše a on vyjde ve Sbírce zákonů, stane se zákon platným i účinným ve znění, se kterým Poslanecká sněmovna nesouhlasila.

Já v tuto chvíli neumím navrhnout dobré řešení, ale myslím si, že se nemůžeme tvářit, že nevíme, že to tak je. Myslím si, že bychom měli požádat legislativu o návrh nějakého postupu a že bychom se na tomto postupu měli usnést, a proto si tento bod, neschválený pozměňující návrh v novele zákona o odpadech, dovoluji navrhnout jako první bod na příští středu, ať máme dostatek času na přípravu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Slovo má paní předsedkyně Němcová. Prosím.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, je to netradiční v úvodu schůze vyřizovat věc, která je opravdu nepříjemná a stala se, nicméně pan ministr financí to otevřel poté, kdy jsme se o té věci

bavili dnes ráno na mé poradě s místopředsedy Poslanecké sněmovny a poté také na grémiu, kde byli místopředsedové Sněmovny a předsedové poslaneckých klubů. Domluvili jsme se spolu se zástupci legislativy, která tam byla též přítomna a vysvětlila nám všechno, co se stalo.

Pro vás, kteří jste nebyli přítomni, tedy zopakuji, že se jedná o návrh zákona o odpadech, který byl schválen na únorové schůzi Poslanecké sněmovny. V tomto návrhu pan poslanec Sivera dal pozměňovací návrh k odložení lhůty účinnosti u jedné věci, to znamená u likvidace fotovoltaických elektráren. Ta účinnost byla původně navržena k 1. červnu, to znamená, že ti, kteří by chtěli likvidovat tyto elektrárny, by museli s dohodnutou akreditovanou firmou uzavřít smlouvu na tuto likvidaci. Pan poslanec Sivera dal pozměňovací návrh, kterým tuto lhůtu prodloužil z 1. června na 31. prosince letošního roku.

Ten návrh Poslanecká sněmovna nepřijala. Do Senátu ovšem chybou sněmovní legislativy odešlo znění, ve kterém bylo napsáno, že tento pozměňovací návrh byl přijat. Senát s touto chybou zákon projednal, to znamená, že vyslovil souhlas s tím, aby zákon platil s odkladem účinnosti na prosinec 2013.

My teď řešíme s legislativou správný postup. Rýsují se dvě možnosti. Domlouvala jsem se jak s předsedou Senátu, nejsme schopni odhalit, kde se ještě dále ta chyba stala. To, že zaprvé se stala v legislativě Sněmovny, je pravda. Za druhé nevíme, zda se stala též na Ministerstvu životního prostředí, protože to ve spolupráci se sněmovní legislativou kontroluje to, co bylo schváleno ve Sněmovně, a odsouhlasuje, v jakém znění skutečně k čemu došlo a jak bude tedy tento tisk předán, aby byl naprosto správný, k projednání Senátu. Nevíme také, do jaké míry věděla legislativa Senátu o tom, že tam je tato chyba. Ale to už nám teď v žádném případě nepomůže. Jediné, co musíme vyřešit, co teď dál.

Jsem hluboce přesvědčena o tom, že nemůže vstoupit v platnost zákon ve znění, které Sněmovna nepřijala, přestože byl následně projednán Senátem. Protože to je situace, se kterou jsme zatím nebyli konfrontováni, nemáme žádnou oporu v názoru, který by mohla legislativa vám jako zákonodárcům nabídnout jako nějaký precedens, tak proto dnes i ve spolupráci s doktorkou Syllovou, která je ředitelkou Parlamentního institutu, o slovujeme také renomované právníky na ústavní právo, aby nám pomohli, jak tuto situaci řešit.

Dnes ráno jsem sdělila svým kolegům na poradě i na grémiu, že během zítřka, to znamená do zasedání organizačního výboru, bychom tato stanoviska měli mít pohromadě. Seznámím všechny s těmito stanovisky a navrhneme další postup.

To je vše, co jsem cítila za povinnost vám sdělit. Omlouvám se, že jsem takto reagovala na návrh pana ministra Kalouska. Abyste byli všichni obe-

známeni s celou věcí ve vši šíři, tak jsem považovala za nutné nyní k tomu vystoupit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, paní předsedkyně. Pan ministr Kalousek se ještě k věci vyjádří.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já se chci omluvit, že jsem nebyl informován o tom, že to takto proběhlo. Samozřejmě v takovém případě mám plnou důvěru v jednání organizačního výboru a v následně doporučené stanovisko. Svůj návrh stahuji. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. A já se zeptám, jestli ještě někdo k pořadu schůze. Nemá-li nikdo nic, budeme hlasovat.

Nejprve o návrhu pana poslance Otto Chaloupky. Týká se bodu číslo 56, sněmovní tisk 864. Pan kolega Chaloupka žádá, aby tento bod byl pevně zařazen po dnes již zařazených bodech. Tak to bylo navrženo.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 94. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 94, přítomno 162, pro 81, proti 76. Tento návrh přijat nebyl.

Bude asi kontrola hlasování, takže vás prosím o trpělivost. (Předsedající čeká na výsledek kontroly hlasování.)

Pan poslanec Velebný. Prosím.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Hlasoval jsem pro a nějakým nedopatřením se mi tam objevil křížek. Prosím opakovat hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Takže je to námitka proti předchozímu hlasování.

Zahajuji hlasování číslo 95. Ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Velebného. Kdo je proti této námitce?

V hlasování číslo 95 přítomno 164, pro 156, proti nikdo. O námitce jsme rozhodli kladně.

Budeme opakovat hlasování o návrhu pana poslance Chaloupky.

Zahajuji hlasování číslo 96. Ptám se, kdo je pro pevně zařazení bodu 56 po dnes již pevně zařazených bodech. Proti návrhu?

V hlasování číslo 96 přítomno 164, pro 82, proti 77. Návrh přijat nebyl.

Takže ještě jedna kontrola? Ano. (Probíhá kontrola výsledků hlasování.) Žádná námitka není, návrh pana poslance Chaloupky přijat nebyl. Budeme hlasovat o návrzích, které přednesl pan poslanec Marek Benda.

Prvním návrhem je návrh na vyřazení bodu 5 a bodu 76, je to druhé a třetí čtení.

Zahajuji hlasování číslo 97. Kdo je pro návrh na vyřazení těchto dvou bodů z pořadu schůze? Proti?

V hlasování číslo 97 přítomno 165, pro 160, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní pan kolega Benda žádá zařadit nový bod, tedy projednávání sněmovního tisku 943 ve druhém a třetím čtení na této schůzi s tím, že druhé čtení by bylo zařazeno zítra po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 98. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 98 přítomno 165, pro 119, proti 10. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je žádost o pevné zařazení bodu číslo 61, sněmovní tisk 903, dnes již po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 99. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 99 přítomno 166, pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Potom je zde návrh na zařazení nového bodu, a to volba kandidáta na viceprezidenta NKÚ, a to na středu příští týden jako první bod.

Zahajuji hlasování číslo 100. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 100 přítomno 166, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh, aby byly zařazeny tři nové body do pořadu schůze. Byly by to tři volební body. Nejprve volba členů Grantové agentury, dvou členů, potom volba dvou členů kontrolní rady Technické agentury a volba jednoho člena kolegia NKÚ. Tyto tři nové body pan kolega Benda ještě upřesní?

Poslanec Marek Benda: Jenom prosím upřesnění – členů kontrolní rady Grantové agentury a kontrolní rady Technologické agentury.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, a jednoho člena kolegia NKÚ. Tyto tři nové body by byly zařazeny dle tohoto návrhu na příští středu před polední přestávkou s tím, že také před polední přestávkou by byl pevně zařazen bod, který již v programu máme, a to je volba zástupce veřejného ochránce práv. S tím vším v tomto jednom balíčku bychom nyní hlasovali.

Zahajuji hlasování číslo 101. Kdo je pro zařazení těchto nových bodů a jejich pevné určení k projednávání ve středu příští týden, včetně projednávání volby zástupce veřejného ochránce práv? Proti?

V hlasování číslo 101 přítomno 166, pro 159, proti nikdo. Návrh byl přijat.

To byly všechny návrhy pana poslance Marka Bendy. Nyní je zde žádost o odhlášení a poté budeme hlasovat o návrzích pana poslance Babáka. Já vás tedy odhlašuji.

Prvním návrhem, který je nám předložen, je návrh, aby bod 48, sněmovní tisk 742, byl projednáván dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 102. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 102 přítomno 162, pro 62, proti 74. Návrh přijat nebyl.

Pan kolega Svoboda se hlásí? Nehlásí.

Druhý návrh pana poslance Babáka – pevné zařazení bodu 49, sněmovního tisku 748, dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování číslo 103. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

V hlasování číslo 103 přítomno 165, pro 76, proti 76. Návrh přijat nebyl.

Tím jsme se tedy vyrovnali s těmi úvodními kroky dnešního dne a můžeme zahájit první bod. Zahajuji projednávání bodu číslo 65, je to

65.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 914/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 914/1. Tento návrh odůvodní paní senátorka Veronika Vrecionová, kterou mezi námi vítám, a prosím, paní senátorko, o vaše úvodní slovo.

Senátorka Veronika Vrecionová: Dobrý den, paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi vám tady dnes předložit návrh senátního návrhu zákona skupiny senátorů, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu. Já se z té důvodové zprávy tady pokusím vytáhnout pár podstatných odstavců, a bych vám tu problematiku trochu přiblížila.

Současná výše odvodů za odnětí ze zemědělského půdního fondu byla nastavena zákonem č. 402/2010 Sb., který odvody podstatně zvýšil podle typu půd z dvoj- až na devítinásobek. Tento zákon byl reakcí na překotnou výstavbu fotovoltaických elektráren, nicméně problém fotovoltaik byl později řešen jinými nástroji. Výše odvodů za odnětí ze ZPF tak v současné době postrádá opodstatnění a naopak vyvolává řadu konkrétních negativních důsledků, především významně omezuje investiční výstavbu, výstavbu potřebné veřejně prospěšné infrastruktury a vytváření nových pracovních míst. Řada ploch, které zainvestovala města či obce, dnes leží ladem.

Na tom, že stávající výše odvodů má významné celospolečenské negativní dopady, existuje široká shoda. V současné době také Ministerstvo životního prostředí pracuje na komplexní novele tohoto zákona, nicméně bohužel legislativní proces probíhá tak pomalu, že jsme se, skupina senátorů, rozhodli řešit alespoň ty nejpálčivější problémy.

Velice stručně bych vám chtěla říci, kterých dvou okruhů se to týká. Navrhujeme zahrnout výstavbu infrastruktury a staveb s nimi souvisejících mezi případy, pro které nejsou předepisovány odvody. Druhá skupina problémů se týká průmyslových zón, kdy nepočítáme s úplným upuštěním od odvodů, nicméně snižujeme výši odvodů, a to podle okolností, maximálně však na úroveň před účinností zákona č. 402/2010 Sb.. V případě průmyslových zón, které byly vybudovány s podporou veřejných prostředků s cílem vytvoření nových pracovních příležitostí, je cílem změny zákona o ochraně ZPF také ochrana investic státu, které by jinak zůstaly zmařeny.

Poté bych chtěla vynechat některé podrobnosti, nicméně bych se na závěr ještě ráda zmínila o tom, že jsme přesvědčeni, že jde o prorůstové opatření, a připomněla bych ještě legislativní proces, kdy v Senátu prošel tento návrh v prvním i ve druhém čtení, byl projednán na třech výborech a při druhém čtení na plénu pro něj hlasovalo 53 senátorů ze 62.

Proto si vás dovoluji požádat o propuštění na projednání do výborů. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní senátorce Veronice Vrecionové. Prosím o slovo zpravodaje pro prvé čtení. Je jím určen pan poslanec Jiří Papež. Prosím.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, paní senátorka jako zástupkyně předkladatelů, řekl bych, popsala předkládaný návrh zákona velmi podrobně, srozumitelně a jasně, takže mně nezbyvá než konstatovat, že jste byli seznámeni s obsahem sněmovního tisku 914/0.

Možná bych ve své zpravodajské zprávě ještě připomněl a odkázal na stanovisko vlády, které jsme k předloženému materiálu obdrželi jako sněmovní tisk 914/1. Vláda vyjádřila v podstatě neutrální stanovisko k návrhu zákona s tím – na jedné straně souhlasí s názorem, že danou problematiku je vhodné nějakým způsobem nově upravit, zároveň nás ve svém stanovisku vláda informuje o tom, že připravuje na Ministerstvu životního prostředí vlastní vládní návrh zákona, kterým se daná problematika také upravuje.

Nicméně jako zpravodaji mi nezbyvá nic jiného, než doporučit Poslanecké sněmovně, aby návrh zákona byl propuštěn do druhého čtení, byl také přikázán zemědělskému výboru, abychom měli dostatek času se předloženým návrhem zákona zabývat.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Jiřímu Papežovi. Otevírám obecnou rozpravu v prvním čtení. Mám do ní dvě přihlášky. Nejprve dostane slovo pan poslanec Bořivoj Šarapatka. Po něm je přihlášen pan poslanec Josef Šenfeld. Prosím pana poslance Šarapatku.

Poslanec Bořivoj Šarapatka: Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegové, já jsem si prostudoval spolu s kolegy z TOP 09 senátní návrh zákona a musím konstatovat, že v každém případě to není komplexní návrh, protože ze zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, který připravuje Ministerstvo životního prostředí, vytrhává pouze oblast poplatků, ale zapomíná se tam na celou řadu dalších věcí, jako je třeba kontaminace půdy, eroze plus další kvalitativní ukazatele, které si můžeme prostudovat ve vládním návrhu.

Touto problematikou se nezabývá pouze Sněmovna, ale tyto věci se diskutují i v odborné veřejnosti. Rád bych tady poukázal na dva materiály. Jeden je dopis předsednictva Pedologické společnosti, který podepsalo deset předních pedologů z České republiky, kde píšeme ministrům následující text:

Vážení páni ministři, jako členové předsednictva České pedologické společnosti se na vás obracíme za všechny naše členy se žádostí o dokončení prací na novele zákona o ochraně zemědělského půdního fondu ve smyslu již nastavené ochrany půdy při eliminaci výjimek, na niž netrpělivě čeká nejen odborná, ale i občanská veřejnost. Tato novela vychází z moderního evropského přístupu a je v ní řada nových prvků připravovaných odborníky již řadu let. Přijetí této novely zákona je velmi důležité, neboť stav našich půd není uspokojivý. Ostatně se to týká všech rozvinutých zemí, kdy Evropská komise na začátku tohoto roku konstatovala, že v posledních deseti letech došlo k dalšímu zhoršení kvality půd, a

to především následkem pokračující eroze – a teď jsou zde vyjmenovány všechny degradační faktory.

Pokud se nepodaří změnit přístup k využívání původy, a to nejen v celé Evropské unii, ale i v rámci České republiky, budou se tyto negativní trendy dále prohlubovat. To může mít dalekosáhlé důsledky jak pro životní prostředí, tak pro zemědělství a potravinovou bezpečnost státu. Problémovou oblastí připravované novely zákona jsou podle našich informací odvozy ze záboru zemědělského půdního fondu, které jsou významným ekonomickým nástrojem ochrany půdy. Obdobné problémy řeší i jiné evropské země a přijaly nebo přijímají zákonná opatření s cílem chránit tento nenahraditelný přírodní zdroj. Je si toho vědoma i Evropská komise a chystá pokyny pro předcházení záborům půdy.

Věříme, vážení páni ministře, že se podaří najít takové řešení, aby půda byla jak kvantitativně, tak kvalitativně chráněna a nemuseli jsme konstatovat, že každý den ztrácíme v naší republice 10 až 15 ha půdy nebo že se procento půdy poškozené některým typem degradace stále zvyšuje. Podepsáno deset pedologů. (V sále je hluk.)

A mám tady ještě stanovisko České akademie zemědělských věd, která k tomu podala prohlášení, z něhož vyjmu pouze pár pasáží. Píší zde, že pro zabezpečení výživy obyvatel země do roku 2030 je nutné zvýšit výměru orné půdy ze současných 40 % rozlohy souše na 50 % rozlohy. Současné trendy tomu však neodpovídají, zejména ve vyspělém světě půdy neustále ubývá. V rámci Evropské unie je současné době již 10 % půd kryto nepropustným povrchem. Hlavní příčinou jsou záборы zemědělských půd, jejichž objem se snaží řada států snížit tvrdými postihy. Potom jsou tady vyjmenovány další degradační faktory. Dále je tady upozorněno na to, že od roku 2011 poprvé, kdy došlo k přijetí příslušného zákona, poklesla plocha vyjímaných pozemků na 4 tis. ha oproti 5 tis. ha v předcházejícím stavu. Ve zbytku dopisu, který je u mě k dispozici, nebudu ho celý číst, apeluji na ochranu zemědělské půdy a na přijetí komplexního návrhu zákona.

Opravdu situace se zemědělskou půdou v Evropské unii a ve všech vyspělých zemích je docela žalostná. Zákon sledují nejen naši odborníci, ale dostávám i dopisy ze zahraničí, třeba od ředitelky Výzkumného ústavu půdoznalectva a ochrany půdy z Bratislavy nebo od kolegů z Rakouska. Jeden kolega profesor z Rakouska nás jako Poslaneckou sněmovnu dokonce zve do Rakouska, abychom se přišli podívat na jejich nejkvalitnější černoze, které jsou zastavěny letištěm Schwechat a nebo úpravou pohonných hmot ve Schwechatu.

My jsme se tímto materiálem na klubu TOP 09 a Starostů dost intenzivně zabývali a závěr jednání je takový, že podávám návrh na zamítnutí tohoto návrhu již v prvním čtení.

Pokud by náhodou tento návrh neprošel, tak žádám i jménem výboru pro životní prostředí, aby byl přikázán nejen zemědělskému výboru, ale i výboru pro životní prostředí, protože komplexní návrh, který zpracovává Ministerstvo životního prostředí, přísluší samozřejmě i výboru pro životní prostředí, protože gesčním ministerstvem je Ministerstvo životního prostředí. Tolik stanovisko mé a klubu TOP 09 se dvěma návrhy.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také. Pan poslanec Josef Šenfeld je dále přihlášen do rozpravy. Prosím.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, vážení kolegové, trvalý růst světové populace, který se aktuálně pohybuje kolem 79 mil. lidí ročně, se bude velmi pravděpodobně zrychlovat. Akcelerační povede k dalšímu poklesu disponibilní výměry zemědělsky využitelné půdy připadající na jednoho obyvatele Země, která v roce 2009 činila pouze 0,2 ha, což bylo o polovinu méně než před 50 lety. K redukci půdních zdrojů ovšem dlouhodobě dochází také v důsledku dalších vlivů, zejména zástavbou, erozí, zasolením, dezertifikací apod. Nic nenasvědčuje tomu, že by se podařilo tyto neblahé vlivy zastavit nebo alespoň omezit. Jejich pokračování i zrychlování lze se vši pravděpodobností předpokládat.

Perspektivní nedostatek zemědělsky využitelné půdy si uvědomují mnohé vlády i korporace a kupují anebo pronajímají v zemích, které produkuje a nájmy umožňují, tisíce hektarů půdy v očekávání jejího globálního nedostatku a s perspektivou pokračujícího růstu cen agrárních surovin a potravin. Vyrůstající zájem o půdu a riziko jejího nedostatku navíc výrazně zvyšuje úsilí nahradit omezené a stále nákladnější zdroje fosilních paliv obnovitelnými zdroji energie, mezi kterými zaujímají významné místo energeticky využitelné rostliny. V posledních letech rozsah požadavků na půdu v zájmu produkce energetiky využitelných plodin dynamicky vzrůstá a také tento trend bude pravděpodobně pokračovat.

Z návrhu Senátu je možné vycítit intenzivní zájem významných státních a podnikatelských subjektů zjednodušit záборы zemědělské půdy a omezit odvozy, které by tyto subjekty měly za zábor platit. Tímto návrhem se neřeší trvalý úbytek nejkvalitnějších půd. Z těchto důvodů návrh zákona, tak jak byl předložen k nám do Sněmovny, nemohu podporovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Šenfeldovi. A ještě zde mám žádost, aby v rámci obecné rozpravy mohl vystou-

pit pan ministr Chalupa. Ale ještě před ním dostane slovo pan poslanec Jan Čechlovský. Prosím.

Poslanec Jan Čechlovský: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych tady chtěl vystoupit na podporu tohoto návrhu. Chtěl bych zároveň upozornit, že jsme se s velmi podobným návrhem tady setkali již v první polovině loňského roku, a to v souvislosti s tehdy projednávanou novelou stavebního zákona. A je pravda, že tento návrh jsme tehdy z obav, že by to mohlo být vnímáno jako přílepek a mohlo by to ohrozit samotný stavební zákon, z toho finálního projednávání stáhli.

Zdůvodnění toho, proč je to tady předkládáno a proč je to dobré, nebudu říkat. Říkala to paní předkladatelka i pan zpravodaj.

Souhlasím nicméně s tím, že stanovená výše odvodů za vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu vyvolává spíše negativní důsledky. Zním ze svého kraje případ města, které do již zasíťované a územním plánem dlouho předtím schválené průmyslové zóny řešilo příchod zájemce o investici a vzhledem k aktuální podobě zákona to nakonec muselo dořešit tak, že z důvodů vysokého odvodu dalo onomu investorovi potřebný pozemek za naprosto symbolickou cenu. Jenom proto, aby v tom městě investici realizoval a neodešel jinam. Zním rovněž ze svého kraje případ města, které stojí odvod za vynětí při plánovaném budování cyklostezky v nadsázce téměř tolik kolik samotná investice. Jsem přesvědčen, že řadu podobných příkladů má řada z vás.

Vláda dala k tomuto návrhu zákona neutrální stanovisko. Jedním z důvodů, jak už tady zaznělo, je, že se chystá komplexní legislativní norma. Podle mého názoru s tím ale nejsme tímto návrhem v rozporu. Předložená novela zákona, jak již bylo řečeno, má ambici řešit negativní dopady stávajícího zákona v oblastech skutečně zásadních, jakými jsou stavby dopravní infrastruktury, stavby pro elektroenergetiku, plynárenství a teplárenství, v neposlední řadě i mnou zmiňované průmyslové zóny. Předkládaný návrh zákona podle mého nejde ani proti ochraně zemědělského půdního fondu, protože bych si dovolil připomenout, že nejúčinnějším nástrojem ochrany zemědělského půdního fondu je územní plánování, které zůstává, včetně dalších stanovených povinností, jako je například povinné snímání ornice atd.

Ještě jednou bych chtěl deklarovat podporu tomuto návrhu a přimluvit se za jeho propuštění do dalších čtení. Současně bych chtěl navrhnout přikázání návrhu také hospodářskému výboru. A chtěl bych vás požádat o podporu tohoto návrhu. Děkuji uctivě.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Teď tady se musím

zeptat pana ministra, který má přednostní právo. Ale dává přednost pánům poslancům. Takže prosím, pan poslanec Petrář, poté pan poslanec Zgarba.

Poslanec Miroslav Petrář: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já se plně stavím za to, co tady řekl můj kolega Čechlovský. Domnívám se, že tento zákon je připravován příliš dlouho. Já to vidím ze své vlastní profese. Je nutné, aby to bylo co nejrychleji. A já příliš nevěřím tomu, že ten komplexní návrh co nejrychleji bude. Čili já bych byl pro propuštění do druhého čtení i s tím, že tam budou pozměňovací návrhy, které odstraní takové ty nedostatky, o kterých mluvil třeba kolega Čechlovský. To znamená, kde je průmyslová zóna, kde vlastně svým způsobem tento zákon nahrazuje územní plán a územní plánování, což nevidím jako správně. Ale myslím si, že by bylo dobře tento návrh zákona propustit do druhého čtení a eventuální nedostatky odstranit pozměňovacími návrhy.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Zgarba. Prosím.

Poslanec Petr Zgarba: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, já bych chtěl k předkládané novele sdělit následující. V minulosti, když se přijímala poslední novela tohoto, a tuším, že to byl vládní návrh zákona, tak před nějakými třemi lety jsem upozorňoval na některé ne úplně smysluplné nárůsty odvodů. Nicméně dneska vůči předkladatelům – a je to prosba i do výborů, kam bude tento zákon přidělen – chci upozornit na to, že nemám nic proti tomu, aby byly osvobozeny liniové stavby typu cyklostezka, komunikace, železnice, ale ta třetí skupina, tuším, snížení odvodů ze záboru zemědělské půdy, což jsou lokality v návaznosti na zastavené území, v podstatě snižují odvody vůči komukoliv neoprávněně. A docela to tedy jaksí nahrává tomu, že bychom tímto návrhem, nebude-li změněn, zvýhodňovali dosti velké skupiny podnikatelů v tom – jak k tomu přijde, řekneme, podnikatel, který nemá podporu od státu, města, ani kraje a vybuduje někde provozovnu, zaplatí odvod a plní své daňové povinnosti, a naproti tomu jiný podnikatel někde v navazující oblasti, která navazuje na průmyslovou zónu či zastavěné území, má padesáti-, možná 30procentní odvod. Toto není úplně smysluplné řešení legislativy tady v té odvodové povinnosti.

Pokud by ten zákon měl spatřit světlo světa, tak se ve výběrech zamyslete. A nejenom předkladatelé a členové výborů. Zamyslete se nad tím, aby nediskriminoval některé skupiny podnikatelů. Má-li někomu patřit úleva, tak

snad je to ve veřejném zájmu. Ale komerční stavby a jiné, a v té normě to není definováno, ne vždy – nebo zcela jistě nezasluhují úlevy a takového osvození.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Nyní pan místopředseda sněmovny Jiří Oliva. Prosím.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Vážená paní předsedkyně, vážená vládo, kolegyně a kolegové, nikdo z nás určitě nepochybuje o tom, že ochrana zemědělského půdního fondu je důležitou věcí. Kdybych měl vedle sebe dva návrhy zákonů, jeden senátní, který řeší určitý výsek této problematiky, a vládní návrh, který ji pojímá komplexně, tak samozřejmě budu preferovat vládní návrh. Jenomže je tady jedna chyba na kráse – vládní návrh tady není. A patří k zákonům, které jsou dlouho očekávány, na které veřejnost čeká, ovlivňuje její praktický život. A ten zákon tady není.

Takže já dávám v úvahu řešení, že tento zákon můžeme propustit do druhého čtení. Ministerstvo životního prostředí může ve výboru pro životní prostředí uplatnit pozměňovací návrhy, dokonce může podat komplexní pozměňovací návrh, který tu problematiku vyřeší jako celek. Efektem by potom bylo, že legislativní činnost Ministerstva životního prostředí by tím byla výrazně urychlena při zachování kvality, které si od toho slibuje. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu místopředsedovi Jiřímu Olivovi. Nyní má slovo ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Paní předsedkyně, děkuji pěkně za udělené slovo. Dámy a pánové, dovoluji mi říci několik vět k té problematice. Nejdřív snad obecně a pohledem do historie.

Je pravdou, že Česká republika, stejně jako celá řada zemí v Evropě, a teď prosím se nevztahujeme jen na útvar Evropské unie, je zkrátka v situaci, kdy dnes a denně ubývá množství jinak využívané zemědělské půdy k účelům, které ji tím či oním způsobem znehodnocují, ať už pro zástavbu, či jakýkoli jiný účel. Je pravdou, že všichni vedeme debatu nad tím, jak tato zástavba je koncepční či nekoncepční, jakým způsobem je, či není zástavbou živelnou a řízenou, a na druhé straně situací, kdy zkrátka jiného lepšího řešení není. A pravdou je, že bychom měli hledat spíš vždy to řešení druhé než to první.

Za třetí. Z pohledu mého ministerstva, jak objíždím Českou republiku po ty dva roky, tak vždy při setkání se starosty od těch nejzápadnějších po

nejvýchodnější cíp hranic vždycky velmi chválím a upřednostňuji všechny ty, kteří se snaží při rozvoji své obce či města postupovat způsobem, aby to bylo právě na úkor nikoliv té nejkvalitnější zemědělské půdy, ale té půdy, jejíž bonita je nižší, anebo uvnitř toho města. Já vždycky s oblibou uvádím příklad, že vím velmi dobře, jakým způsobem např. v Kladně bojují se situací, kdy na jedné straně uprostřed města je areál bývalých koksoven, jejichž náklad na přestavbu na běžnou městskou část, a je to pár metrů, metrů možná desítek, nikoliv však stovek, od hlavního náměstí a radnice, tak aby se stalo přirozenou součástí města, byť je to řešení mnohem dražší, zdoluhavější a nákladnější, než by možná bylo vystavět obytný soubor na území, které je dnes zemědělskou půdou za hranicemi zastavitelné části obce.

Vím, že součástí debaty, která se tady vedla zejména v období před dvěma a půl rokem, tedy snahou zvýšit ty poplatky a v některých případech řekneme radikálně, byla snaha čelit tehdy se rozmáhajícímu, ale on už v té době vlastně byl uskutečněn, rozmachu fotovoltaických elektráren na zemědělské půdě. Myslím, že se shodnu se všemi zde přítomnými poslanci, že to, že na zemědělské půdě jsou zrcátka namísto toho, aby byla obhospodářována jiným racionálním způsobem, lze jen těžko nazvat jinak než výrazy, které do Sněmovny nepatří. Na druhou stranu ale musím říci, že za ty dva roky také poznáváme, že tento zákon v sobě nese skutečnosti, které to dobré také v některých případech vyvažují komplikacemi a složitostmi, které racionální podstatu postrádají.

Je to poněkolkáté, co je tady předkládán v různé formě pozměňovací návrh. Tento návrh nepochybně je kvalitativně lepší než návrhy předchozí. Ministerstvo životního prostředí má připraven pozměňující návrh, který je širší než ten, který je tady předkládán, který se na něj snaží dívat z více pohledů než z jednoho a který pro vaši představu v tuto chvíli má za sebou proběhlé velmi obsáhlé připomínkové řízení nejenom mezi ministerstvy, ale také svazy měst a obcí, sdruženími místních samospráv a subjekty, které se na to dívají možná optikou jinou, než jsou centrální orgány státní správy. V tuto chvíli jsme v procesu tzv. RIA, což vládní návrh mít musí, a podle našeho názoru pak nic nebrání tomu, aby byl odeslán do vlády a ve Sněmovně projednáván.

Mohu-li navázat na okruhy, které tady zmínila paní senátorka a kterými se tento zákon zabývá, pak musím říct, že je zde poměrně velká shoda v tom, že i my se zabýváme okruhy, které zde jsou zmíněny. V tomto ohledu je potřeba přiznat určitou shodu. Nicméně tak jak to někdy bývá, ďábel bývá skryt v detailu. Takže pokud se bavíme o dopravních stavbách, my se domníváme, že je nutno se bavit o rozvoji dopravní infrastruktury. Na druhou stranu máme za to, že návrh, který je předkládán Senátem, je návrh, který v tomto ohledu skýtá v sobě mnohá rizika, a že je potřeba tady

dosáhnout precizní definice. Z našeho pohledu třeba jen v tom, že se má jednat o dopravní stavby, jejichž investorem je veřejný subjekt – stát, kraj či obec. Nikoliv kdokoli, kdo investuje veřejnou stavbu tohoto typu.

Máme za to, a tady podtrhuji to, co tady říkal některý z mých předřečníků, že přece cílem tohoto zákona není nahradit princip územního plánu. Každý, kdo z nás jednou byl na radnici, ví, že nemá být větší ústavy rozvoje obce, než je územní plán. Že všechno ostatní má být norma podpůrná, vedlejší, která má k tomu dávat nějakou pozici, ale že to má být územní plán, který z vůle zvolených zástupců obce definuje, jakým způsobem se to město má rozvíjet. A má být úkolem státu i Ministerstva životního prostředí, aby aktivně působilo vůči obcím, přesvědčovalo je a stimulovalo je v tom, aby postupovaly způsobem, který je racionální i z pohledu ochrany životního prostředí nebo také z pohledu zemědělské půdy.

Druhou skupinou, která tady je zmíněna, je otázka staveb liniových, zkrátka energetika, dráhy atd. I v tomto ohledu se domníváme, že to je věc, která si zaslouží diskusi, byť je pravdou, že v případě energetiky reálný život je už dnes trochu jiný, než zákon uvažuje, protože z velké většiny se stává stavbou podzemní, kdy ta nadzemní část je tak malá, že její reálný dopad na aplikaci toho zákona je víceméně minimální. Ale z hlediska principu tu svou podstatu má.

Třetí záležitostí jsou ony průmyslové zóny. Já nejsem zastáncem názoru, že to má být jakákoli průmyslová zóna kdykoliv, kdekoli a za jakýchkoli podmínek, protože se domnívám, že to je rizikové. Na druhou stranu velmi silně vnímám situaci, kdy stát v minulosti veřejnými pobídkami investoval veřejné peníze do zbudování průmyslové zóny a výše poplatku je takřka stejně vysoká jako ta investice do toho vložena. No tak pak trochu ta logika kulhá. Navíc když se v některých případech jedná už o zóny, které reálně existují, které jsou v místě založené a které jsou. A těchto zón není nekonečně mnoho. My se tady nebavíme o číslu stovek či tisíců. Například zón, které státem byly označeny jako strategické, a zón, které vyplývají jako vládou podporované, dohromady je asi 35 na celém území České republiky.

I otázka výpočtu vlivu u dvou faktorů životního prostředí, i tady se domníváme, že to je téma, které zasluhuje diskusi a které v tomto ohledu není nastaveno ideálním způsobem jako princip. My se domníváme, že se má postupovat jinak. Že v tomhle případě se má postupovat principem proporcionálního výpočtu, nikoliv tím navrženým modelem, který je dán ze Senátu. Ale uvědomujeme si, že i tohle je téma, o kterém se musí diskutovat a které musí nalézt odezvu.

Přiznám se, že ta otázka čtvrtá, tzn. dopady pozemků z hlediska ochrany podzemní vody, je něco, s čím bojujeme o něco intenzivněji z po-

hledu toho navrženého řešení. A máme pocit, že tady ta logika je spíše na straně stávající úpravy než té úpravy navrhované.

Tedy dámy a pánové, já mám celou řadu výhrad k návrhu, který předkládá Senát ústy paní senátorky. Jsem si ale vědom toho, že to je téma, o kterém je třeba mluvit, že to nelze zamést pod koberec, že se nemůžeme tvářit, že tyhle problémy tady nejsou. Mohu po tom, jak objíždím republiku, stejně jako pan poslanec Čechlovský uvádět tisíce a jeden případ, kdy se domnívám, že výše poplatků je správná, že je to tak, aby to chránilo zemědělský půdní fond, a že postup, který vede k jeho záboru, je iracionální a je v rozporu řekl bych se zdravým rozumem. A na druhou stranu mohu uvádět stejné, asi tedy menší množství případů, kdy v individuálních situacích rozumím, že zábor, má-li být větší náklad na vybudování autobusové zastávky než zábor na vynětí ze zemědělského půdního fondu, který má být větší než ten náklad, pak to trochu postrádá logiku.

Jde ale o to, že ne všechny zastávky potřebují mít 200 tis. metrů čtverečních, jak jsou taky některé pokusy tohoto typu. A že tedy jde o to, abychom hledali řešení, které pomůže tam, kde je pomoc potřeba, ale zároveň nezpůsobí víc potíží. Proto je to o velmi přesných a precizních formulacích a v tom asi spočívá má největší výhrada k tomu návrhu, totiž že preciznost těchto formulací, tak jak je navržena, v sobě skrývá mnohá rizika velmi extenzivního výkladu, který si nepřije podle mého názoru ani Senát sám a ani paní senátorka.

Nicméně, jak říkám, myslím si, že diskuse na toto téma, a já velmi plěduji na výboru životního prostředí, protože principiálně je to záležitost ostatních výborů, ale životního prostředí zejména, tak aby běžela. A já pevně doufám, že v horizontu několika málo dní či týdnů do ní přijde i vládní návrh, který z hlediska preciznosti bude lepší.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Mám zde dvě faktické poznámky. Pan poslanec Tomáš Úlehla a poté pan poslanec Vít Bárta. Pan poslanec Úlehla, faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Tomáš Úlehla: Vážená paní předsedkyně, dámy a kolegové, při vyslechnutí této rozpravy i jako místopředseda výboru pro životní prostředí bych chtěl právě podpořit předkládaný materiál, protože i když dávám panu ministroví za pravdu v jeho aspektech, které tady tak dokonale a důsledně popsal, myslím si, že potřebujeme především mít na stole takové právní normy, které začnou platit v co nejkratší době. Proto bych se chtěl skutečně přimluvit za to, abychom pracovali na dokonalé legislativě, ale abychom tam, kde můžeme rychlým a účinným opatřením v konsensuální shodě napříč politickým spektrem opravdu usnadnit našim starostům, samosprávám, ale i podnikatelům jejich život. Myslím si, že soudnost při po-

suzování například zastávky, která by měla mít 200 tis. metrů čtverečních, což беру jako přírěr skutečně trefný z toho důvodu, že někdy se setkáváme s paradoxy, je také o tom, aby lidé, kteří rozhodují o veřejném majetku a veřejném prospěchu, byli soudní a adekvátně a přiměřeně reagovali na požadavky investorů.

Takže se domnívám, že nic se nepokazí tím, pokud přijmeme předkládaný návrh a budeme dál pracovat na dokonalé legislativě týkající se ochrany zemědělského půdního fondu. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji za tuto faktickou poznámku a ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy v prvním čtení. Nehlásí se nikdo, rozpravu končím. Zeptám se na případná závěrečná slova. Paní senátorka. Prosím.

Senátorka Veronika Vrecionová: Dobrý den, já jenom děkuji ještě velice kratičce. Moc děkuji za diskusi. Myslím si, že na ní je vidět, že je opravdu potřeba tento problém řešit. Chtěla bych za skupinu senátorů říci, že i my bychom daleko více přivítali, byla-li by tady již na stole komplexní novela, která by řešila ten problém celkově. Nicméně my jsme opravdu vytáhli pouze ty nejpalčivější problémy a jsme absolutně připraveni diskutovat na to téma ve výborech. Proto bych vás ještě jednou ráda požádala o propuštění do projednání do výborů. Nechci se tady teď věnovat jednotlivým námětům, protože si myslím, že opravdu až na výborech bychom mohli projednat podrobně. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, paní senátorko. Pan zpravodaj, závěrečné slovo. Prosím.

Poslanec Jiří Papež: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Ani ne snad závěrečné slovo jako spíše rekapitulace proběhlo rozpravy, jestli mohu? (Předsedající: Prosím.)

Takže mi dovozte, abych shrnul proběhlou diskusi. V té vystoupilo osm poslanců, z toho zazněl jedenkrát návrh na zamítnutí od pana poslance Šarapatky. O tom bychom měli hlasovat asi jako o prvním. Poté zaznělo několik návrhů na přikázání. Jednak jsem navrhl přikázání zemědělskému výboru, pan poslanec Šarapatka výboru pro životní prostředí a pan poslanec Čechlovský navrhl přikázat návrh zákona hospodářskému výboru. To samozřejmě všechno v případě, nebude-li přijat návrh na zamítnutí. Tolik ode mne asi rekapitulace proběhlé rozpravy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Budeme hlasovat nejprve o návrhu na zamítnutí, který předložil pan

poslanec Bořivoj Šarapatka. Já jsem přivolala naše kolegy do jednacího sálu, a než budou moci přijít, oznámím vám ještě dvě omluvy, které mi byly doručeny. Z dnešního jednání se omlouvá pan poslanec Vít Němeček pro nemoc a dále byla doručena omluva pana ministra Jana Kubiceho, který se omlouvá dnes z důvodu naléhavých pracovních povinností.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Bořivoje Šarapatky, který navrhuje zamítnutí, a to tedy zamítnutí v prvním čtení, senátního návrhu zákona, který projednáváme.

Doufám, že už se stačili do sněmovny všichni dostavit, a zahajují hlasování číslo 104. Ptám se, kdo je pro zamítnutí tohoto senátního návrhu zákona. Proti návrhu?

Hlasování číslo 104. Přítomno 166, pro zamítnutí 56, proti 50. Návrh na zamítnutí přijat nebyl.

Budeme se věnovat návrhům na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru zemědělskému, to jsme ve shodě s panem zpravodajem. Pan poslanec Bořivoj Šarapatka navrhuje přikázání výboru pro životní prostředí. Pan poslanec Jan Čechlovský výboru hospodářskému. Má ještě někdo jiný návrh na přikázání výborům?

Nemá-li, hlasujeme nejprve o návrhu na přikázání výboru zemědělskému.

Zahajují hlasování číslo 105. Kdo souhlasí s tím, aby tuto normu dostal přikázán výbor zemědělský? Proti návrhu?

Hlasování číslo 105. Přítomno 167, pro 147, proti 2. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Bořivoj Šarapatka navrhuje přikázání výboru pro životní prostředí.

Zahajují hlasování číslo 106. Kdo souhlasí s přikázáním tomuto výboru? Proti návrhu?

Hlasování číslo 106. Přítomno 167, pro 142, proti 5. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Čechlovský navrhuje přikázání výboru hospodářskému.

Zahajují hlasování číslo 107. Kdo je pro tento návrh? Proti návrhu?

Hlasování číslo 107. Přítomno 168, pro 124, proti 8. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán k projednání výboru zemědělskému, výboru pro životní prostředí a výboru hospodářskému, a tím končím prvé čtení sněmovního tisku 914. Končím projednávání bodu 65. Děkuji paní senátorce Vrecionové, děkuji též panu zpravodaji.

Zeptám se paní poslankyně Strnadlové, zda se hlásí. Nehlásí.

Budeme se věnovat dalšímu bodu. Zahajuji projednávání bodu

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 714/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede za omluveného ministra spravedlnosti Pavla Blažka ministr životního prostředí Tomáš Chalupa. Prosím, pane ministře. Jsme ve druhém čtení, připomínám pouze kolegyním a kolegům. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Paní předsedkyně, dámy a pánové, já se domnívám s ohledem na to, že byla vedena důkladná rozprava v prvním čtení, že je zbytečné teď ten návrh znovu opakovat. Myslím, že jeho základní principy, tedy požadavky na Vězeňskou službu, zpřesnění vztahů, působení příslušníků Vězeňské služby v zahraničí včetně principů z hlediska zvukových, obrazových záznamů atd., byla diskutována v prvním čtení. Tedy děkuji pěkně a jsem připraven vnímat pozměňující návrhy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro obranu, usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 714/1. Prosím, aby se nyní ujala slova zpravodajka výboru pro obranu paní poslankyně Jana Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní předsedkyně. Krásné odpoledne, dámy a pánové.

První čtení návrhu zákona proběhlo 12. prosince na 49. schůzi. Návrh byl přikázán výboru pro obranu, který se tím zabýval na své 12. schůzi dne 16. ledna 2013 a doporučil Poslanecké sněmovně schválit vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a přijal několik pozměňovacích návrhů, které si dovolím připomenout v další rozpravě, v té podrobné rozpravě, stejně tak jako další pozměňovací návrh, který poté vznikl na podvýboru pro Vězeňskou službu a jehož jsem spolupředkladatelkou společně s panem kolegou Váňou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní zpravodajce. Otvírám nejprve obecnou rozpravu ve druhém čtení. Prosím o přihlášky do obecné rozpravy. Nehlásí se nikdo, obecnou rozpravu končím. Zahajuji rozpravu podrobnou. Slovo má paní poslankyně Jana Černochová jako první. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní předsedkyně. Takže ještě jednou si dovolím připomenout, že výbor pro obranu na 12. schůzi 16. ledna přijal pozměňovací návrhy, které prošly nadpoloviční většinou členů tohoto výboru, takže jste je všichni měli v návrhu, který byl rozeslán v rámci tohoto druhého čtení. Můj pozměňovací návrh a návrh pana kolegy Romana Váni se vztahuje k jednomu bodu, a to k názvu – k změně názvu Institutu vzdělávání na změnu – změna názvu by měla být následující, a to Akademie Vězeňské služby. V tom původním návrhu, který přijal výbor pro obranu, se Institut vzdělávání nahradil slovy Vězeňská akademie, ale správně kolegové na podvýboru připomněli, že by tento název možná v někom evokoval něco jiného, než co je cílem nás jako zákonodárců i navrhovatelů, tedy zástupců Ministerstva spravedlnosti, a proto jsem se rozhodla společně s panem Váňou načíst pozměňovací návrh číslo 5444, ve kterém se Institut vzdělávání nahrazuje slovy Akademie Vězeňské služby.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní poslankyni Černochové. Prosím o další přihlášky do podrobné rozpravy k tomuto sněmovnímu tisku. Nehlásí se nikdo, končím podrobnou rozpravu a končím tedy také druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona, končím projednávání sněmovního tisku 714 ve druhém čtení, projednávání bodu 13. Děkuji paní zpravodajce i panu ministrovi.

Zahajuji projednávání bodu

17.

Návrh poslanců Jany Černochové, Jaroslavy Wenigerové, Igora Svojáka, Zdeňka Bezecného, Miroslava Kalouska, Daniela Korteého, Jany Suché a Viktora Paggia na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 873/ - druhé čtení

Tento návrh za ostatní navrhovatele uvede paní poslankyně Jana Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, paní předsedkyně. Dovolím si připomenout, že jsme ve druhém čtení, že po poměrně bouřlivé diskusi, která tomuto druhému čtení předcházela, se sešla celá řada pozměňovacích návrhů, na které poukáže pan zpravodaj v rámci podrobné rozpravy. Myslím si, že si asi z těch různých debat, které jsme tady vedli na minulém jednání, každý z nás něco odnesl a asi není třeba úplně explicitně některé záležitosti tady opakovat.

Navrhují společně s ostatními navrhovateli, aby se 16. leden stal významným dnem. Nemá to žádný dopad na státní rozpočet, není to státní svátek, jedná se o den, který by připomněl památku Jana Palacha. Myslím si, že je zcela v pořádku to, že jsme tento návrh zákona poslali výborům, které se k tomu vyjádřily, ať už to byl výbor školský, anebo ostatní výbory, které k tomu dávají i některé své návrhy.

Na minulém zasedání při projednávání prvního čtení vznikla polemika o tom, co je, či není součástí návrhu zákona. Jestli důvodová zpráva je něco, o čem tato ctěná Sněmovna hlasuje, když hlasuje o návrhu zákona, či nikoli. Já jsem si v této věci dovolila požádat Parlamentní institut, aby mi odpověděl na některé otázky právě k těm aspektům důvodové zprávy. Dovolím si vám část z tohoto stanoviska Parlamentního institutu ocitovat:

Důvodová zpráva je podle jednacího řádu Poslanecké sněmovny součástí návrhu zákona a jejím účelem je zejména odůvodnit principy nové právní úpravy. Jednací řád dále specifikuje, že důvodová zpráva má obsahovat zhodnocení platného právního stavu a vysvětlit nezbytnost nové úpravy. Podle jednacího řádu má důvodová zpráva obsahovat dvě části – obecnou a zvláštní. V obecné části má být obsaženo zhodnocení platného právního stavu a vysvětlena nezbytnost navrhované úpravy. Ve zvláštní části mají být vysvětlena konkrétní ustanovení návrhu zákona. Důvodová zpráva musí dále obsahovat předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované úpravy, zejména dopad na veřejné rozpočty, a zhodnocení slučitelnosti s mezinárodněprávními závazky České republiky.

Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, podle jednacího řádu proto musí návrh zákona obsahovat přesné znění toho, na čem se má Sněmovna usnést. Z tohoto ustanovení vyplývá, že Poslanecká sněmovna se neusnává o důvodové zprávě. To lze doložit i na skutečnosti, že text návrhu zákona, který je po schválení Poslaneckou sněmovnou postoupen Senátu, neobsahuje původní důvodovou zprávu. To znamená, že důvodová zpráva je určena pouze pro informaci Poslanecké sněmovně. Poslanecká sněmovna jedná o návrh zákona a znění toho, na čem se má usnést, může pozměnit. O důvodové zprávě se neusnává, tudíž ji nemůže pozměnit.

Toliko prosím na vysvětlení toho, co tady zaznělo za filipiku mezi mnou a panem Grebeníčkem ohledně důvodové zprávy. Důvodová zpráva, jak jsem vám přečetla před malou chvílí, není to, co dnes nebo při třetím čtení schvalujeme.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní navrhovatelce, nebo zástupkyni navrhovatelů, paní poslankyni Janě Černochové. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení tohoto výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 873/2. Prosím nyní o slovo zpravodaje výboru pana poslance Ladislava Šincla.

Poslanec Ladislav Jirků: Paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, školský výbor projednal přikázání této novely a na svém 28. zasedání přijal k této novele usnesení, ke kterému se vrátím v podrobné rozpravě. Vedle tohoto usnesení jsou ještě čtyři pozměňovací návrhy, které jste obdrželi pod příslušnými čísly. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní dvě přihlášky. Nejprve pan poslanec Ladislav Šincl. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych i já se velice stručně vyjádřil v rámci druhého čtení k předloženému tisku, který navrhuje mezi tzv. významné dny zařadit den památky na studenta Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze Jana Palacha jako projev úcty k činu mladého studenta v boji proti totalitnímu režimu a okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy.

V rámci prvního čtení zde páni poslanci Jiří Paroubek a Štěpánka uvedli, že Jan Palach nebyl jediný, kdo v těchto dnech, o které se jednalo, podstoupil tuto oběť, a že by bylo poctivé je zde také uvést. Jan Palach opravdu nebyl jediný, a proto mi dovoluji zmínit několik z nich.

Málokdo ví, že v prvních měsících roku 1969 došlo k vlně sebevražedných pokusů mladých lidí. Po Janu Palachovi se do konce dubna 1969 pokusilo o sebevraždu 26 lidí, z toho 7 lidí zemřelo. Nejznámějším z nich je osmnáctiletý student šumperské železniční průmyslovky Jan Zajíc, který se 25. února 1969 upálil na Václavském náměstí, přesně měsíc po pohřbu Jana Palacha. Dále to byl Josef Hlavatý, který se upálil 20. ledna 1969 na pomníku T. G. Masaryka v Plzni. Zemřel 25. ledna 1969. V dubnu 1969 je následoval v Jihlavě Evžen Plocek či Michal Levčík, který se upálil v Košicích 11. dubna 1969. Je tedy škoda, že navrhovatelé na tyto lidi, kteří obětovali své životy v boji proti totalitnímu režimu a okupaci

Československa vojsky Varšavské smlouvy, ve svém návrhu zapomněli. Proto je tady zmiňuji.

V důvodové zprávě je uvedeno, že nově navrhovaný významný den nebude mít reálný dopad na standardní život občanů, ale jde jen o symbolické připomenutí. Myslím, že symboly a historická připomenutí jsou v životě důležité, zejména pro současnou mladou generaci, která, a přiznejme si to, nemá o těchto historických faktech skoro žádné povědomí.

Abych tento návrh ovšem tak trochu zatraktivnil i pro ty ostatní, připravil jsem při příležitosti otevření tohoto zákona dva variantní pozměňovací návrhy. Nejde o nic zásadního, ale jen o drobnost, která by v případě přijetí alespoň jednoho z nich mohla mít reálný dopad na standardní život občanů. Podstatou první varianty mého pozměňovacího návrhu, který tímto avizuji, který jsem si dovolil předložit také do příslušného výboru, je ustanovit, že případně-li státní svátek nebo ostatní svátek na sobotu, je dnem pracovního klidu též předchozí pracovní den, tedy pátek. A obdobně, případně-li státní svátek nebo ostatní svátek na neděli, je dnem pracovního klidu též následující pondělí. Navržená úprava by zabránila snižování počtu dnů pracovního klidu v kalendářním roce v důsledku toho, že státní či ostatní svátky připadnou na sobotu či neděli. Sobota a neděle jsou již beztak pravidelně dny nepřetržitého odpočinku zaměstnance v týdnu. Tato úprava podle mého názoru z národohospodářského hlediska by vytvořila stabilní prostředí, neboť počet pracovních dní a fond pracovní doby by byl v každém roce stejný a v budoucnu by nedocházelo k výkyvům, jak je tomu doposud. Dovolte mi jen poznamenat, že podobná úprava existuje v rámci evropských zemí ve Velké Británii, ve Španělsku, na Kypru, v Belgii, na Maltě a od minulého roku také v Polsku na základě rozhodnutí jejich Ústavního soudu.

Při předběžném zjišťování vašich postojů k mému pozměňovacímu návrhu jsem se u některých kolegů, zejména u některých poslanců z TOP 09, setkal s názorem, že můj návrh je populistický. Mohu vás uklidnit. Opravdu není, neboť žádný svátek nepřidávám. Také jsem se setkal s názorem, že by prý tento můj návrh údajně zhoršoval hospodářskou situaci České republiky. Toto je také samozřejmě nesmysl. Například náš soused Slovensko má svátky o dva víc a například na vývoji HDP to není poznat, spíš naopak.

Abych těmto kolegům vyšel vstříc, tak jsem připravil i druhou, užší variantu svého pozměňovacího návrhu, která téměř kopíruje situaci v jejich oblíbené konzervativní Velké Británii. V této druhé, tzv. anglické variantě by se to týkalo pouze tzv. vybraných ostatních svátků, konkrétně Štědrého dne, prvního a druhého svátku vánočního a Nového roku. Snad tato varianta, která je hodně podobná úpravě ve Velké Británii, nebude pro ně populistická a získá jejich podporu. Jen pro úplnost, na rozdíl od nás jsou jiné stát-

ní svátky ve Velké Británii tzv. pohyblivé. Jde například o spring bank holiday, summer bank holiday atd. A tak díky této pohyblivosti o volnou neděli nikdo nepřijde – na rozdíl od nás, kdy je pohyblivý jediný svátek, a to jsou Velikonoce, které se řídí prvním jarním úplňkem. V ostatním se ponechává původní návrh zákona beze změn.

Svou první variantu pozměňovacího návrhu jsem předložil v příslušném výboru, kde jsem bohužel nebyl úspěšný. Proto se obracím na vás s tím, že věřím, že vše moudře posoudíte a podpoříte kromě části symbolické, tj. zařazení nových významných dnů, i návrh můj, který by mohl být pro lidi podle mého názoru užitečný. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je zde faktická poznámka – pan poslanec Viktor Paggio. Prosím.

Poslanec Viktor Paggio: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych rád zareagoval na svého předřečníka a rád bych vysvětlil, proč nebudu hlasovat pro jeho pozměňovací návrhy, ať už příležitou odkudkoliv.

Je to poměrně značný posun v tom návrhu. Původní návrh paní kolegyně Černochové, který jsem měl tu čest připodepsat, nemá dopady do státního rozpočtu. Nese se výhradně v symbolické rovině a myslím, že tam bychom ho také měli ponechat. Ve chvíli, kdy se začneme bavit o tom, jaký mají dopad do státního rozpočtu výpadky daní, výpadky pracovní síly, HDP sem tam a srovnávání s Polskem, tak se dostáváme někam, kam já osobně se dostat nechci. Nechme to tak, jak to je! Nepřipojujeme k tomu další úpravy, které mají dopad do státního rozpočtu, protože tu debatu posuneme do debaty počtářské a kupecké a tam ji nechci mít. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní je přihlášen Miroslav Grebeníček ještě v obecné rozpravě. Žádnou další přihlášku zatím neregistruji. Prosím.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, hodnota člověka prý není dána jen sumou let, která mu osud nadělil. S tím lze nepochybně souhlasit, neboť spolehlivým měřítkem jsou především skutky na křižovatkách života. Jan Palach na těchto křižovatkách obstál. Svůj kredit zakládal na vnitřní poctivosti, na schopnosti vnášet svůj úctyhodný vklad do proudu společenských událostí. A to je nepochybně důvod, proč bychom se Janu Palachovi měli poklonit jako jeden národ, mimo jiné i prostřednictvím poctivého reflektování toho, co vstoupilo do našich dějin jako Pražské jaro.

Osobně jsem ve Sněmovně návrh zákona na doplnění kalendáře svátků a významných dní o nový významný den – Den Jana Palacha – podpořil.

Vznesl jsem ovšem věcnou výhradu proti ideologicky formulované důvodové zprávě připojené k navrženému zákonu. Ta zpráva totiž zamlčuje Palachovo skutečné přesvědčení i motivy jeho činu a prezentuje ho jako symbol boje proti totalitě. Škoda, že předkladatelé posuzovatelé návrhu zákona nepřenechali starost o seriózní analýzu naší společné minulosti především odborným pracovištím. Parlament totiž není vědecký ústav. Dějiny by se skutečně neměly vykládat podle výsledků voleb. Měly by se opírat o celospolečenskou zkušenost a zejména o odborné postižení podstaty minulých procesů.

Podle poslance Vítězslava Jandáka Jan Palach žádnou důvodovou zprávu nepotřebuje. Tomuto přístupu do jisté míry rozumím. Ovšem parlamentní zvyklosti, jak zde uvedla předkladatelka, jsou neúprosné a na kompromisní návrh, který by umožnil ponechat Jana Palacha přístupného coby symbolickou postavu celé naší společnosti, koaliční poslanci zatím neslyší.

Je pochopitelné, že moje kritika jednostranné ideologické a zcela ahistorické interpretace Palacha a jeho oběti nebyla předkladatelům posuzovaného zákona příjemná, čímž vyvolala zájem nejen médií, ale i širší veřejnosti. Ne, nepropadl jsem panice při již tradiční mediální salvě. Víím, velmi dobře víím, že politická poptávka vždycky najde nějakého horlivého, na faktech nezávislého ideologa, nějakou angažovanou troubu.

Nenechal jsem se tedy vmanévrovat na pokleslou duševní a politickou úroveň těch, kteří si vystačí s kompilací polopravd, lží a nenávistných výpadů mnohdy jdoucích až do polohy historicky nechvalně známého boje s židobolševickým nebezpečím. Ano, pro ty, kdo nejsou slušní a poctiví k faktům, jsem se stal nepohodlným oponentem. Jiní ovšem moje názory sdílí a připomínají, že čin Jana Palacha měl přímou souvislost s obrodným procesem, který tehdejší studenti aktivně spoluvytvářeli. Právě z jejich řad se nyní ozývá: „Nepřipustíme, aby byl Palachův čin přetaven podle současného politického zadání.“ A jejich mladší kolegové jdou ještě mnohem dál.

Ví předkladatelka významného dne Jana Palacha a starostka nám sousedních Vinohrad Jana Černochová – cituji například místostarostu Prahy 3 Matěje Stropnického –, že se tento podle něj bojovník proti komunismu vrátil těsně před příjezdem vojsk ze Sovětského svazu, kde byl místo prázdnin na dobrovolné letní brigádě? Ví, že o Marxovi mluvil jako o géniovi? Ví, že si za téma své nejrozsáhlejší seminární práce na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy na podzim 1968 vybral dějiny Kominterny? Vzkazujeme zezdola ze Žižkova nahoru na Vinohrady: Nechte si Mašiny, Palach je náš!

Seriózní diskuse o dějinách i o osobnostech, které se do nich zapsaly, si nepochybně žádá pluralitu názorů. Někdy to ovšem přináší i ostré názorové střety. A právě přístup Matěje Stropnického a Jany Černochové

je toho názorným příkladem. Základním předpokladem takové diskuse je právě již několikrát vzpomínaná znalost fakticity. A mimořádně významná je pak lidská poctivost diskutujících, kteří ani fakta, která se jim nelíbí, nebudou zamlčovat, nebo dokonce nahrazovat nepravdami. Platit by to mělo i pro sdělovací prostředky.

Ne, nemám nic proti svobodě sdělovacích prostředků, nikomu ji neberu. Ale svoboda médií nemůže být svobodou obludných lží a účelových dezinformací. Znechucující je především hra za peníze daňových poplatníků na údajnou nezávislost, demokracii a svobodu slova ve schizofrenních veřejnoprávních sdělovacích prostředcích.

Jsem ovšem dalek toho, abych paušálně známkoval a cejchoval novináře. Novináři jsou také jen lidé. Stav novinářské obce koneckonců jen kopíruje stav celé naší společnosti. Musím ovšem přiznat, že nedávnou poznámku prezidenta Miloše Zemana o jisté části českých médií jako třetím ostrovu negativní deviace jsem si docela užil. Vybavila se mi totiž nejen neférová prezidentská kampaň, ale i nedávná hysterie kolem mých sněmovních výroků v souvislosti s odkazem Pražského jara a Jana Palacha. To, co se dělo následně v českých médiích, to byla totiž příkladná ukázka negativní mediace. Bohužel však právě prezident Zeman navzdory svým proklamacím mediální manipulaci propadl, a aniž by se seznámil se skutečnou podstatou sněmovní diskuse k dané věci, označil moji maličkost za neostalinistu.

„Miloš Zeman má i mnoho dobrých stránek,“ prohlásil pak europoslanec Miroslav Ransdorf, „ale když promluví o historii, tak jde zpravidla o ránu vedle.“ Dokladem Ransdorfova tvrzení může být i Zemanovo nedávné veřejné vyslovené přání, aby napříště vztahy mezi katolickou církví a státem byly tak dobré jako za Karla IV. „No to nás chraň Bůh,“ reagoval na prezidentova slova jeden z nejvzdělanějších komentátorů české mediální scény Jiří Hanák, „a všichni svatí. Tehdy se totiž církev změnila ve spolek pažravých parazitů, kdy kněží provozovali hampejzy, prodávali si oltářní obroč, vydírali z robotěžů desátky a církev bohatla z prodeje odpustků. Bigotní otec vlasti,“ končí Hanákův komentář, „tolerováním tohoto neřádstva tak položil základ budoucích husitských bouří.“

Dámy a pánové, ne, v žádném případě ani v nejmenším nehodlám dehonestovat stávajícího prezidenta České republiky. Naše vztahy ovšem vnímám v celé rozpornosti, proto zde připomenu jisté španělské přísloví: Bůh nám zachovej našeho pána, jiný by mohl být ještě větší rána.

„Myslím, napsal 9. února letošního roku respektovaný publicista Jan Čulík,“ že podstatou sporu je různé generační vnímání, protože pro starší lidi je interpretace Palachova činu jako antikomunistického gesta směšná.“ K tomu pak dodal: „Včera jsem o této věci mluvil s americkou historičkou Mary Heimannovou, která Palachův případ podrobně studovala. Taky je

naprosto překvapená, že by kdokoli soudné mysli mohl považovat Palacha za symbol odporu proti komunistické totalitě.“ „Upálení Jana Palacha nebylo antikomunistickým gestem ani v roce 1969,“ prohlásil pak kategoricky Jan Čulík, „ani nenabýlo tohoto významu v lednu 1989.“ Dovolím si připomenout, že v době tzv. Palachova týdne v lednu 1989 Jan Čulík pracoval pro Svobodnou Evropu, české vysílání BBC, překládal chartistické informace o Chartě do angličtiny a připravoval pravidelné zprávy o situaci v české kultuře.

Obdobný přístup zaujal i známý disident Petr Uhl. „Palachův týden v lednu 1989,“ cituji jeho slova, „neměl s jeho činem moc společného, hněv protestu by se ukázal i pod jiným heslem. Lidé prostě chtěli svobodu.“

Za zmínku pak určitě stojí i to, co v dané souvislosti s únorem letošního roku prohlásil Jan Čulík: „Jak známo, ještě dlouho po listopadu 1989 se většina československých občanů domnívala, že bude jaksi navázáno na Pražské jaro 1969. Lidé netušili, že vznikne tvrdě kapitalistický systém.“

Za zmínku nepochybně stojí i to, co v lednu 2010 napsal Jiří Smetana, někdejší spolužák Jana Palacha z Vysoké školy ekonomické, kde spolu studovali v jednom kruhu: „Honza Palach v té době byl svými názory na zcela opačném pólu,“ cituji jeho slova, „než jaký projevovala naše tehdejší parta. Toník Ohnut, dnes už dvacet šest let v Sydney, při nedávné poslední návštěvě potvrdil, že Honza Palach měl tehdy velmi vyhraněně levicové názory. Totéž říká další spolužák a celoživotní dobrý přítel Ladislav Langr. Ověřoval jsem si u nich svou paměť. Honza se snažil mírnit naši kritiku režimu u nás a v Sovětském svazu, obhajoval pokrok v uvolňování, zcela zřetelně byl ovlivněn komunistickou ideologií.“

Smetana také uvedl, že Jan Palach s patřičným zájmem studoval díla Marxe a Lenina. Zmínil se i o jeho přestupu na Karlovu univerzitu, kde studoval historii a politickou ekonomii. V souvislosti s rokem 1968 pak Smetana prohlásil: „Politicky znásilněné vědy byly očišťovány od zrudných nánosů stalinismu, všichni jsme byli fascinováni nečekaným prostorem pro dříve netušené naděje. Patřím k těm mnoha,“ cituji stále jeho slova, „kteří označují toto období za nejkrásnější ve svém životě. Je dnes naprosto zbytečné zabývat se úvahami o tom,“ končí vzpomínka Palachova spolužáka, „zda Jan měl raději bojovat živý, či snižovat jeho čin zdůrazňováním toho, že měl levicové názory. Jistěže je měl. Takových, včetně ohromného množství intelektuálů, v minulém století bylo plno a ještě hodně bude.“

K současnému stavu naší společnosti pak Palachův spolužák uvedl následující slova: „Jsme svědky všeprostupující korupce, lidských nul vyžívajících se z vyvyšování nad těmi, kteří neměli tu drzost jako ony nuly krást, podvádět obchodní partnery nebo fyzicky likvidovat či lhát a podbízet se voličům.“

Dámy a pánové, připouštím, že někteří z vás považují spor o formulaci

několikrát zmíněné důvodové zprávy za malicherný. S přihlédnutím k tomu, že dnešní Česká republika se neúspěšně potýká s narůstajícím státním dluhem, nejrůznějšími projevy státního šlendriánu a systémovou korupcí, to docela chápu.

Tak tedy už jenom poslední či nejpádňější argumenty, psané dokonce Palachovou rukou. Možná je budou konečně akceptovat i lidé typu Karla Schwarzenberga, Michala Haška a někteří další političtí manipulátoři.

Palachova smrt, která by byla jindy asi těžko srozumitelná, byla v roce 1969 téměř okamžitě celou naší společností pochopena. Požadoval totiž zrušení cenzury a zákaz rozšiřování prosovětského periodika Zprávy. Navrhoval, aby studenti obsadili rozhlas a aby byla odvysílána podpora předsedovi Federálního shromáždění Josefu Smrkovskému, ale i dalším odvolaným komunistickým vůdcům Pražského jara. Vyzýval dokonce i ke generální stávce.

Ano, Palachův čin vyvolal silnou emocionální reakci značné části veřejnosti. Jeho požadavky však splněny nebyly a jeho smrt nezabránila pokračujícímu nástupu prosovětských politiků, který vyvrcholil v dubnu 1969 zvolením Gustáva Husáka do čela Komunistické strany Československa místo Alexandra Dubčeka.

Dovolte mi, abych zcela na závěr odcitoval i to, co při příležitosti 40. výročí sebeobětování Jana Palacha prohlásil někdejší člen vedení Svazu vysokoškolských studentů Čech a Moravy Jan Kavan: „Nyní mě ke vzpomínkám vyprovokovala častá prohlášení zvláště mladých novinářů, že se Palach upálil na protest proti sovětské invazi ze srpna 1968. Není to pravda. Palach protestoval především proti kompromistické politice tehdejšího Dubčeka vedení, které svými neustálými ústupky zrazovalo svůj odkaz Pražského jara. Rozhodl se zaplatit tu nejvyšší cenu, aby zastavil vzrůstající demoralizaci občanů, aby zvrátil šířící se pocity bezmocnosti a apatie.“

Někdejší tiskový mluvčí Svazu vysokoškolského studentstva Čech a Moravy a spoluorganizátor pohřbu Jana Palacha Miroslav Prokeš k tomu pak v únoru letošního roku lakonicky dodal: „Dnes se domnívám, že kdybychom tehdy měli informace, které měl Alexander Dubček, tak bychom tak na pilu netlačili.“

Ano, dámy a pánové, boží mlýny melou sice pomalu, ale nezastavují se, a tak mi připadá až symbolické, že právě mnou tolik kritizovaná důvodová zpráva se stala tématem veřejné diskuse a vyvolala i u nepamětníků zájem jak o Jana Palacha, tak také o Pražské jaro.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Já tedy dám slovo panu poslanci Laudátovi.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych se v tuto chvíli obrátil na sociální demokraty. Tak jste to tady slyšeli, tak se těmhle lidmi paktujte dál v krajích a po příštích parlamentních volbách se s nimi paktujte taky! Tahle země vám jednou poděkuje. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Chalánková se hlásí.

Poslankyně Jitka Chalánková: Dovolte, abych promluvila poněkud osobně. Ještě si tu dobu pamatuji. Pamatuji si, možná i proto, že mám narozeniny, tak už si něco pamatuji, pamatuji si i tu dobu kolem činu Jana Palacha. Domnívám se, že především se obával toho, co nastane. Jako věřící člověk, kdybych s ním tehdy mohla mluvit, tak bych mu řekla, ať to nedělá, protože věřící člověk by si na život nemohl sáhnout.

Mohl bojovat i jinak. Je to možné. Rozhodl se takto. My, kteří jsme dobu normalizace prožili, jsme viděli krok za krokem, co se s naší zemí a s našimi občany děje, jak ta normalizace vypadá. Ty plody sklízíme dodnes, dokonce i tím, že musíme toto poslouchat, prostřednictvím pana předsedajícího. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tady mám sérii faktických poznámek, ke kterým se hlásí paní poslankyně Wenigerová, pan poslanec Opálka a paní předsedkyně Němcová. To všechno jsou faktické. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Hezké odpoledne, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. I já jsem žila v té době, kdy se upálil Jan Palach. Končila jsem vysokou školu. Velmi intenzivně jsme to prožívali.

V reakci na projev pana Grebeníčka bych chtěla říci: I kdyby tady vystupoval ještě další hodinu, dvě hodiny a vysvětloval nám, jak on říká, vědecký přístup k osobě a činu Jana Palacha, tak ten jeho výklad nikdy nemohu přijmout.

Jan Palach se upálil na protest proti nastupující letargii českého národa, která nastala po okupaci naší země vojsky Varšavské smlouvy. To, že sem přišla vojska Varšavské smlouvy, bylo způsobeno představiteli komunistické strany, jejím zvacím dopisem a posléze nastupující normalizací v čele s Husákem. Takže jestliže si neuvědomujeme tyto souvislosti naší historie, souvislosti, které byly způsobeny Komunistickou stranou Československa, pak jsme Jana Palacha nikdy nepochopili, protože jeho kroky vedly proti těm, kteří tuto situaci skutečně způsobili.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a ještě dokončíme faktické. Pan poslanec Opálka, pak jsem viděl pana poslance Jandáka.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, na této půdě historii nepředěláme. Asi budeme hlasovat každý pro tento významný den z jiných pohnutek, tak jako možná z jiných pohnutek přistupujeme k Vánocům, někteří z pozice výročí narození Krista, jiní z pozice návratu slunce, slunovratu. Stejně jako u Velikonoc někteří z pozice smrti Krista a znovuvzkříšení a jiní z příchodu jara. Někteří hodnotí různě třeba i Mistra Jana Husa – někteří jako reformátora římskokatolické církve, jiní ho oslavují jako toho, kdo se rval za sociální práva potřebných.

Já budu hlasovat pro významný den Palacha z důvodů, které zde řekl kolega Grebeníček. Můžete na to mít různé názory, ale pro mě je to ten, který až do poslední chvíle svého života toužil, aby se společnost měla lépe, a tu cestu viděl v Pražském jaru. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jandák je další přihlášený, ještě fakticky.

Poslanec Vítězslav Jandák: (Ještě mimo mikrofon.) Děkuji, pane předsedající, dámy a pánové –

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane poslanče, mluvte, až dorazíte k tomu mikrofonu.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já šetřím váš čas, pane předsedající.

Já jsem chtěl jenom poprosit, pojďme toho už nechat, ve jménu toho Palacha. Víte, dohodli jsme se, nakonec i představitel komunistické strany řekl – budu hlasovat, chceme pro to hlasovat. A neprezentujeme se tady jako velcí bojovníci proti komunismu, na druhé straně objektivní historici. Jsme trapní. Pojďme od toho!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a nyní je do rozpravy přihlášená paní předsedkyně. Ještě faktická – tak prosím, to jsem přehlédl. Prosím. Pan poslanec Kostřica.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, já řeknu opravdu jenom jednu nebo dvě věty.

Já bych jenom vaším prostřednictvím chtěl říct panu poslanci Grebeníčkoví, že nebýt toho zhůvěřilého režimu Komunistické strany Československa a nastupující normalizace, tak by bezesporu tady Jan Palach a Jan Zajíc mezi námi byli. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Cempírek? Ne, to nebyla... Tak to byla poslední faktická a teď normální rozprava, kam je přihlášena paní předsedkyně Němcová a zástupkyně navrhovatele paní poslankyně Černochová. Prosím, paní předsedkyně Miroslava Němcová.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane místopředsedo, děkuji vám za slovo. Dámy a pánové, opravdu je to vždycky velké zvažování, jestli člověk má jít v takovéto situaci k mikrofonu, nebo nemá. Známe všichni tu otrkanou větu: Nechtěl jsem už vůbec vystupovat, ale nakonec jsem musel. Vždycky mi běží mráz po zádech, když ji slyším, a říkám si, no, lepší by bylo, kdybys asi nešel nebo nešla. Ale když mluvil pan poslanec Grebeníček, tak možná jako dost z vás jsem přemýšlela nad tím, že jeho slova velmi bedlivě a každé slovo jednotlivě zvlášť poslouchají ti, kteří jeho dobou byli poznamenáni nejvíc, dobou komunistickou, členové Konfederace politických vězňů a další, kteří mezi námi teď v jednacím sále být nemohou a nemohou vystoupit a nemohou říci svůj pohled na tu věc. A v tu chvíli víme dobře, že alespoň část z nás je tady od toho, povolána právě těmito lidmi, aby ve chvíli, kdy se byť pouze verbálně, ne ještě skutky, zase komunisté hlásí k tomu svému odkazu, tak abychom se my k tomu prostě postavili. Myslím si, že to je naše povinnost, jakkoli rozumím i výzvě pana poslance Jandáka.

Druhým důvodem je to, že tak jako minule při prvním čtení seděli na galerii zástupci škol, dneska shodou okolností sedí na galerii pro hosty též zástupci některých škol, mladí lidé, kteří kdyby slyšeli pouze to, co zaznělo na mikrofon od pana poslance Grebeníčka, díky svému mládí a zvláštnosti toho, že jsou možná poprvé a možná také naposledy v Poslanecké sněmovně, by si mohli říci: no, když jsme to slyšeli v Poslanecké sněmovně, na tak úctyhodné půdě od pana poslance, tak to nejspíš bude pravda. A právě proto si myslím, že je potřeba k tomu něco říct. A protože jsem to, co jsem měla na srdci, řekla právě v prvním čtení, tak tentokrát si vypomohu knihou, kterou napsal Jan Zábrana, mimo jiné autor, jehož rodiče, členové národních socialistů, byli oba zavřeni hned poté, co se komunisté v roce 1948 ujali moci. Byli to učitelé, byli zavřeni na mnoho let. Jan Zábrana, vynikající český spisovatel, literát, vynikající básník, překladatel z angličtiny, ruštiny, nemohl působit, pouze anonymně mohl zpracovávat některé překlady a pod jinými jmény je vydávat, byl blízkým přítelem a spolužákem Josefa Škvoreckého. To jenom dodám.

Jan Zábrana ve své knize, kterou právě těm mladým, kteří sedí na galerii, doporučuji, je to kniha, která se jmenuje Celý život, o roku 1968 a o hlasech, které se ozývaly v roce 1968 píše:

„Dva výroky oblíbené v roce 1968, ale už několik let předtím, při nichž jsem vždy mohl vyletět z kůže a začal vidět rudě, kdykoli jsem je slyšel. Za

prvé: „Dělali jsme chyby.“ Plurál inkludující všechny, jako by i ti, kteří seděli v base, kteří se houpali na šibenících, jako by i ti, i tihle dělali chyby. A eu-femismus chyby místo popravovali jsme, vraždili, terorizovali a ohlupovali celou zem, odrovnávali a korumpovali celé generace, tomuhle oni říkali chyby. To opravdu chce a předpokládá lidi, kteří neumějí česky, nebo lidi zvláštního ražení.

A za druhé, druhá věta, která se mnou vždycky pohne: „Ano, mýlili jsme se, ale mýlit se bylo pořád lepší než stát stranou a nedělat nic.“ Celé ročníky nekomunistických studentů byly vyházeny z fakult, promovani barabové stavějící most Inteligence, pétépáci s černými výločkami držení na vojně naneurčito, důchodci vysídlování v Praze po stavbách a páchající sebevraždy na běžícím pásu, třídně diskriminované české děti, které se nikdy nedostaly do škol, kde bylo vždycky místo pro děti korejských komunistů přivážené do Prahy z druhé půlky světa. Udavači kádrovými posudky, anonymními hlášeními a domovními knihami, vírem lží měnicích se každé dva tři roky. Štvaní, vyřazování, sužování a oblbování lidí, těm všem byla tímhle výrokem připisovaná metafyzická vina, že stáli stranou, že byli pasivní, že se nepodíleli. Na čem se měli podílet? Od čeho se měli držet stranou? To je argumentace kata vytýkajícího své oběti, že se aktivně nepodílela na své vlastní popravě, že stála stranou a nepřiložila ruce k svému vlastnímu rdoušení. Stoupenci snad žádného režimu v dějinách, ani režimů vycházejících z čiré iracionality, se nikdy nedokázali utéct k takhle hovadské, zvrácené argumentaci. Obviňování svých obětí, že nepřispěly ke své likvidaci.

Jestliže svět má vůbec nějakou budoucnost a nepádí ke svému konci, uvěří někdy někdo v té nějaké budoucnosti, že tohle bylo možné? Že v tomhle jsme žili své životy? Že z tohoto dokázali usvědčení vrazi s ledovou, ba co víc, s pohoršenou tváří obviňovat ještě po letech své pouhou náhodou vyváznuvší oběti – a ty musely mlčet, nemohly jim ani plivnout do ksichtu, poněvadž vrazi byli i nadále u moci, pevní v kramflecích opřených o sovětské tanky.“

Děkuji vám. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: S faktickou poznámkou se hlásí o slovo poslankyně Marta Semelová. Prosím.

Poslankyně Marta Semelová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se těším na den, až tady ve Sněmovně budeme schvalovat významný den všech, kteří spáchali sebevraždu od listopadu 1989 ze sociálně-ekonomických důvodů, všech umrznutých bezdomovců, kteří nemají na to, aby vůbec bydleli a vůbec žili. A jsem velice zvědavá na den, kdy tady budou odsouzeni všichni ti, kteří hlasovali pro zahraniční mise, které zastupují zájmy cizích států a které jsou okupací za naší účasti v jiných státech.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Řádně se do rozpravy přihlásila zástupkyně navrhovatele paní poslankyně Černochová. Prosím. V rámci obecné rozpravy jí udělím slovo. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedající. Po vystoupení mé předřečnice se poněkud zhoršila pozice k tomu, abych vám teď něco řekla. Ale dobře, pokusím se věnovat tomu, co tady zaznělo do současné chvíle, a nějakých způsobem to shrnout.

Jak už jsem říkala při mém předešlém slově, Poslanecká sněmovna jedná o návrhu zákona, znění toho, na čem se má usnést, může pozměnit. O důvodové zprávě se neusnává. Tudíž důvodovou zprávu nemůžeme měnit. Připustíme to, že důvodová zpráva i podle stanoviska Parlamentního institutu není pouze instrumentálním nástrojem legislativního procesu, ale ano, obsahuje i určité ideové a ideologické odůvodnění předkládaného návrhu. Vzhledem k tomu, že tento návrh předkládali zástupci ODS, TOP 09 a strany LIDEM, tak se asi dá předpokládat, že pohled na osobnost Jana Palacha bude stejný, jako tady prezentovala paní doktorka Wenigerová, zpravodajové. Názor samozřejmě levé části spektra na osobnost Jana Palacha může být jiný, ale důvodovou zprávu neschvaluje.

Před vznikem Československé republiky, respektive před přijetím Ústavy v roce 1920, docházelo k ústnímu odůvodňování předkládaných návrhů zákonů. Předkladatelé měli prostor pro ústní odůvodnění návrhu zákona. Řeči poslanců v Říšském sněmu byly následně často publikovány v novinách, popřípadě knižní formou. Ústava z roku 1920 obsahovala ustanovení, které definovalo náležitosti návrhu zákona a jednací řády parlamentních komor obsahovaly ustanovení, podle kterých návrh zákona musel obsahovat záležitosti požadované Ústavou. Tato situace trvala až do 50. let minulého století, v průběhu 60. let došlo k přesunutí požadavku na návrh zákona do jednacích řádů parlamentních komor, tehdy Federálního shromáždění a národních rad.

Možná bych prostřednictvím pana předsedajícího pouze poprosila pana kolegu Grebeníčka, pokud si zase bude někdy povídat s panem Matějem Stropnickým, jestli by pan Grebeníček jako bezpochyby vzdělaný člověk mohl pana Stropnického možná trošičku místopisně poučit, protože i on jako radní za Stranu zelených na Praze 3 je z Vinohrad, protože městská část Praha 3 zahrnuje ve svých katastrech nejenom Žižkov, ale i Vinohrady, stejně tak jako městská část Praha 2 ve svém katastrálním území zahrnuje vedle Vinohrad Nové Město, Vyšehrad a Nusle. Prosím, pane Grebeníčku, než se příště bude pan Stropnický společně s vámi pouštět do nějakých výzev vinohradské starostce, prosím osvěžte mu trošičku místopis, ať ví, o čem mluví, a ať nedělá ostudu sám sobě i svým kolegům na městské části Praha 3, že neví, že Vinohrady byly v 60. letech, za minulého režimu, jako

tehdy obec, která byla zřejmě braná jako velmi buržoazní, minulým režimem rozdělena do několika okolních městských částí, jako je Praha 3, jako je Praha 4, jako je Praha 10 a jako je Praha 8. Na Praze 2 zůstala dominantní část, ale je to jenom část.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Máme obecnou rozpravu, do které už snad není dalších přihlášek, takže můžeme obecnou rozpravu ukončit. Ještě před ukončením se hlásí pan poslanec Grebeníček.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Tak tedy několik poznámek, co tu zaznělo do jisté míry na moji adresu.

Chci zdůraznit, že žádná moc nemůže být demokratická, pokud není založena na principu politické rovnosti a osobní volby. Právě v této souvislosti si kladu otázku: Lze smířit kritérium osobní volby, princip politické rovnosti a princip většiny? Politolog Robert Dahl spatřuje řešení této otázky především v mechanismech dosahování konsensu a v systému vzájemných záruk, který dokáže udržet pod kontrolou většinu a uhájí autonomii menšiny. Tedy v takovém systému, který je alespoň z toho, co tady zaznělo, usuzuji, na hony vzdálen některým poslancům vládní koalice. Co k tomu dodat? Snad jenom to, že v životě je za každého režimu nejdůležitější, aby člověk zůstal člověkem, neobracel se podle momentálního závanu větru, aby se sám sobě nezpronevřil, aby si vytvořil svůj pevný žebříček hodnot a toho se držel i za nepříznivých životních okolností.

Dámy a pánové, na minulé schůzi zaznělo v podstatě totéž, co zaznělo dnes z úst předkladatelů, případně poslanců vládní koalice. Chci připomenout především to, co na minulé schůzi, a nyní to podtrhla, přednesla poslankyně Jana Černochová, které musím popravdě říct, že s panem Stropnickým jsem žádné jednání neměl, publikoval text, který jsem zde ocitoval, v Britských listech. Pokud se týká paní Černochové, označila moje vystoupení za demagogii hraničící s fanatismem. Mluví o schůzi při prvním čtení, ale ani jediný argument, čím by vyvrátila to, co jsem tady řekl. To přece je jenom proklamace a žádná fakta. Předsedkyně Sněmovny pak prohlásila, že jsem si vůbec neměl osobovat právo vystupovat. Podle ministra Karla Schwarzenberga prý už jenom to, že se pan Grebeníček opovažuje k tématu Jana Palacha vyjadřovat, je mimořádná drzost. Korunu tomu pak dal poslanec Michal Hašek, když prohlásil, že současná KSČM je nezreformovaná stranou údajně, či mimo jiné i proto, že se Miroslav Grebeníček ve Sněmovně otírá o Jana Palacha. Samozřejmě že je to nehoráznost. Nic takového se tady nestalo ani při prvním čtení, ani dnes při druhém čtení.

Co k tomu tedy říct? Snad jenom to, že mi není nic tak protivného jako ideologické čachry těch, kteří mají ve všem jasno a na vše údajně správnou odpověď. A právě tento typ lidí mne naučil rozeznávat hodnotné od podbízivého, lež od pravdy, vidět souvislosti dějů, uvědomovat si omyly a chyby i jejich dopady a ubránit se davovým mýtům a demagogiím.

„Každý režim musí mít své disidenty,“ napsal nedávno spisovatel Jan Trefulka, „kteří mu neustále připomínají, že před všemi svobodami, právy, ambicemi, závrtnými kariérami a možnostmi, které se nabízejí, musí mít přednost obyčejná slušnost a přiměřená míra lidské solidarity.“ K tomu nechci nic dodávat. Jsou to slova, která jsou pro mě kompasem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď snad už můžeme ukončit obecnou rozpravu. Já tedy ještě mezitím přečtu nějaké omluvy, které jsem obdržel. Jednak od Robina Böhnische, který se omlouvá z dnešního jednání od 16.45, Jana Čechlovského, který se dnes omlouvá od 16.30. Pak mám omluvu od paní poslankyně Lesenské, která se také omlouvá od 16.30, a pana poslance Stanislava Polčáka, který se omlouvá z jednání také od 16.30. Tam se jedná o zahraniční pracovní cestu – asi ve více případech. Ještě pan poslanec Daniel Korte – ten se z rodinných důvodů omlouvá z jednání také.

A teď se můžeme vrátit. My jsme ukončili obecnou rozpravu, a pokud nemáte něco, tak bychom otevřeli rozpravu podrobnou. Do podrobné rozpravy tady mám nějaké přihlášky, takže bych tedy v rámci podrobné rozpravy dal nejdřív slovo panu poslanci Ladislavu Šinclovi. Prosím, pane poslanče, máte slovo jako první.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Chci zdůraznit, že to je můj osobní návrh, a chtěl bych se tedy tímto přihlásit ke sněmovnímu dokumentu 6061, který je podán v elektronické podobě.

Dovolte mi ještě krátkou poznámku k vystoupení kolegy Paggia. Můj pozměňující návrh téměř žádný dopad do státního rozpočtu nemá, a proto tady žádné diskuse tohoto typu, které on sděloval, ani neočekávám. Předložil jsem jej, tento návrh, jen při příležitosti otevření zákona o státních svátcích a o ostatních svátcích, stejně tak, jak to udělal také výbor školský, který navrhl nové další významné dny, tj. vstup do NATO a den narození zakladatele didaktiky Jana Amose Komenského.

Významný den památky Jana Palacha jako projev úcty k činu mladého studenta v boji proti totalitnímu režimu a okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy je v mém návrhu uveden. Tak proto doporučuji – zejména panu poslanci Paggiovi – si to přečíst.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Nyní další přihlášený do podrobné rozpravy je pan poslanec Josef Šenfeld. Prosím, aby se ujal slova.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, vážení kolegové, dovoluji si formálně se přihlásit k pozměňovacím návrhům své kolegyně Kateřiny Konečné pod číslem 6042. Ty se týkají: V § 1 se za slova „za svobodu a demokracii“ vkládají slova „Mezinárodní den studentstva“.

Ke zdůvodnění tohoto návrhu odkazuji na vystoupení své kolegyně Kateřiny Konečné při projednávání bodu č. 18 této schůze, senátního návrhu zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích a ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 718.

A druhý pozměňovací návrh: V § 4 odst. 1 se za slova „významnými dny České republiky jsou“ vkládají slova „16. leden – Den památky Jana Palacha“. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak. A ještě se ptám, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy s jakýmkoliv návrhem, který je možné podat v rámci podrobné rozpravy. Nehlásí se už nikdo. Ani ke zkrácení lhůty. Takže můžeme podrobnou rozpravu ukončit. Končím podrobnou rozpravu. Myslím, že žádná závěrečná slova už nezazní, takže ... Ještě ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Jirků: Ještě do podrobné rozpravy jako zpravodaj.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem ji ukončil. Tak jak ji otevřeme, proboha? Ministr. Pane ministře Kalousku, nemáte nějaké sdělení pro Sněmovnu?

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Pane místopředsedo Zaorálku, s jakou rozkoší vás po dlouhé době zdvořile oslovím. Hezké odpoledne!

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuju za to, že jsme si tak vyšli vstříc. A díky tomu vy můžete, pane kolego, přečíst návrh.

Poslanec Ladislav Jirků: Ještě jednou. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych tady tedy přednesl usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu ze jeho 28. schůze. Výbor se usnesl po rozpravě takto:

Doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s poslaneckým návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, tisk 873, a ve znění tohoto pozměňovacího návrhu:

V článku I se na konci textu vkládají slova – a za slova 12. březen – Den přístupu České republiky k Severoatlantické smlouvě (NATO) – se vkládají slova „28. březen – Den narození Jana Amose Komenského“.

A za druhé, zmocňuje zpravodaje výboru, aby toto usnesení přednesl na schůzi Sněmovny Parlamentu České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já také. Doufám, že už není něco, co bychom měli ještě v rámci podrobné rozpravy učinit. Takže na to upozorňuji, že ještě je poslední příležitost něco v rámci podrobné načíst. Doufám, že už je to všechno. Opravdu. Tak snad můžeme podrobnou rozpravu ukončit a to bude zřejmě znamenat ukončení druhého čtení tohoto návrhu. Takže já končím také veškerou práci nad bodem číslo 17.

Ted' otevírám bod

61.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb.,
o zpravodajských službách České republiky,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 903/ - první čtení**

Tady by to z pověření vlády měl přednést předseda vlády Petr Nečas, a proto ho prosím, aby se ujal tohoto úkolu.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych ve stručnosti uvedl předkládaný návrh novely zákona o zpravodajských službách České republiky.

Návrh má umožnit poskytování údajů získaných při správě daní zpravodajským službám a stát se tak součástí zákonného rámce spolupráce mezi zpravodajskými službami a orgány finanční správy. Návrh zároveň zajišťuje rovnováhu mezi ochranou soukromí osob dotčených předkládanou úpravou, zájmy státu na co nejúčinnějším výběru daní a ochranou jeho nejdůležitějších bezpečnostních a hospodářských zájmů. Významnou ochranou proti případnému zneužívání nebo nadužívání tohoto institutu je to, že předávání požadovaných údajů zpravodajským službám je podmíněno předchozím povolením předsedy senátu Vrchního soudu v Praze.

Údaje získané při daňovém řízení jsou pro zpravodajské služby důležité při plnění úkolů podle zákona o zpravodajských službách i podle zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. V rámci výkonu působnosti dané zákonem o zpravodajských službách jde zejména o zabezpečování informací o činnostech, jejichž důsledky mohou ohrozit významné ekonomické zájmy České republiky nebo které se týkají organizovaného zločinu a terorismu. S pomocí těchto informací mohou ústavní činitelé a orgány veřejné moci přijímat účinná a včasná opatření zajišťující ochranu těchto zájmů.

Pro zpravodajské služby představují tyto údaje důležité poznatky, jež jsou v mnoha případech nezbytné a nenahraditelné pro vytvoření obrazu o situaci a pro určení směru dalšího šetření. Zejména jde o ověření informací, které poskytli uchazeči o strategické státní zakázky, nebo o ověření původu finančních prostředků použitých ke koupi státního majetku nebo majetku, jehož ziskovost je závislá na rozhodování státních institucí.

Vzhledem ke skutečnosti, že je korupce jednou z hlavních metod organizovaného zločinu, mělo by nepřijetí tohoto institutu ve prospěch zpravodajských služeb negativní dopad také na potírání organizovaného zločinu a korupce, což jsou oblasti, které patří mezi priority bezpečnostní politiky současné vlády.

Dále je třeba zmínit i možnou využitelnost údajů pocházejících z daňového přiznání a daňového řízení při výkonu působnosti podle zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, a to v rámci prověřování majetkových poměrů při porovnání přiznaných příjmů se zjištěným majetkem a ověřování, zda jsou všechny příjmy řádně zdaněny. Nelze pominout ani skutečnost, že tyto informace získané při zpravodajské činnosti mohou být využity orgány finanční správy. Tok informací od zpravodajských služeb k těmto orgánům je sice umožněn zákonem o zpravodajských službách, ale zpravodajské služby nemohou dostat od orgánů finanční správy odezvu, a to právě kvůli mlčenlivosti, již jsou správci daně vázáni. Poznatky získané orgány finanční správy se tak nemohou stát podnětem k šetření zpravodajských služeb, jehož výsledky by orgány finanční správy samy mohly využít. Navrhovaná úprava naproti tomu umožňuje propojit informace, které stát získal při výkonu daňové správy, s informacemi, které získal při zpravodajské činnosti, a využít je jak pro výkon působnosti zpravodajských služeb, tak i pro výběr daní. Návrh tak otevírá možnost nastavit pravidla pro spolupráci dotčených orgánů státu v souladu se zásadou dobré správy.

Navržená úprava vychází z toho, že mlčenlivost bude možno prolomit jen u zaměstnanců Generálního finančního ředitelství. Pro toto řešení hovoří zejména potřeba zajistit jednotný přehled o tom, jaké informace chráněné daňovými tajemstvími byly zpravodajským službám poskytnuty. Vláda

pojala již několikrát prolomení mlčenlivosti správců daně vůči zpravodajským službám do své koncepce boje proti korupci, dosud však žádná z těchto koncepcí nevyústila ve vydání zákona, byť již jednou byl odpovídající návrh zákona schválen Poslaneckou sněmovnou.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Zdeněk Boháč. Prosím, pane poslanče, v prvé čtení.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji, abych přednesl zpravodajskou zprávu o zákonu o zpravodajských službách. To podstatné, to zásadní, v podstatě řekl pan premiér. Já zopakuji nebo akcentuji ty důležité věci tohoto zákona.

Mám obavu říci, že se jedná o legislativně technickou novelu poměrně jednoduchou, neboť kdykoli řeknu, že je to jednoduchá novela, tak to nedopadne dobře, viz novela zákona o obecní policii či o bankách. Čili je to sice opravdu jednoduchá legislativně technická novela, ale poměrně významná.

Tento návrh zákona je koncipován tak, aby umožnil obousměrný tok informací. Podotýkám obousměrný – jednak od zpravodajských služeb ke Generálnímu finančnímu ředitelství, tak i směrem opačným. Navrhovanou novelou se tak ve vztahu k zaměstnancům Generálního finančního ředitelství prolomuje mlčenlivost, již jsou jinak podle daňového řádu vázáni, a otevírá tak možnost prohloubit spolupráci dotčených orgánů státu v souladu se zásadou dobré správy. Nutno dodat, že prolomení této mlčenlivosti je vázáno na předchozí povolení soudem a ukládá povinnost zpravodajské službě v rámci zprávy o své činnosti uvést také údaj o počtu případů poskytnutí informací od Generálního finančního ředitelství, ve kterých je zpravodajská služba činná, s uvedením jednotlivých oblastí působnosti zpravodajské služby. Informace zpravodajské službě tak bude poskytovat výlučně Generální finanční ředitelství. Rovněž u zjištění patřičné zpravodajské služby, u níž lze vzhledem k povaze působnosti zpravodajských služeb předpokládat charakter závažných informací, se předpokládá, že budou poskytována spíše Generálnímu finančnímu ředitelství.

Dámy a pánové, vidíte, že tento návrh zákona oproti předcházejícímu bodu je méně ideologický, opravdu věcný, ale pro zpravodajské služby poměrně zásadní. Takže jednak mi dovoluji poděkovat za pozornost, a když už jsem u mikrofonu, doporučuji propustit návrh zákona do druhého

čtení a přikázat tento tisk výboru pro bezpečnosti, tak jak navrhuje organizační výbor.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. A teď otevírá obecnou rozpravu, do které mám přihlášku pana poslance Antonína Sedla. Mezitím ještě přečtu další omluvu. Paní poslankyně Miroslava Strnadlová se omlouvá z dnešního jednání také od 16.30 hodin. Prosím, pan poslanec Sedla má slovo.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážené poslankyně a poslanci, předkládaný návrh zákona, tak jak bylo řečeno, má na jedné straně zvýšit schopnosti zpravodajských služeb získávat informace od orgánů daňové správy. Informace zpravodajské službě tak bude poskytovat výlučně Generální finanční ředitelství. Zároveň bude umožněn obousměrný tok informací i ze zpravodajských služeb. Tato změna má zlepšit získávání informací o činnostech ohrožujících nebo narušujících ústavní zřízení, významné ekonomické zájmy, bezpečnost a obranu České republiky. Potud nemám s předkládaným návrhem problém, protože nepřijetí tohoto institutu by mělo negativní dopad na potírání organizovaného zločinu a korupce.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, co se týče poskytování údajů zpravodajskými službami, platí, že zpravodajské služby mají předávat státním orgánům a policejním orgánům informace o zjištěních, která náleží do oboru jejich působnosti. To sice neplatí, jestliže by poskytnutí ohrozilo důležitý zájem sledovaný příslušnou zpravodajskou službou, nicméně v minulosti jsme byli svědky mlčení zpravodajců v řadě konkrétních kauz. Samy zpravodajské služby čelí mnohdy kritice, že možná korupční konání či lobbistické propletence nechávají bez povšimnutí. Mám obavu, že i samotná vláda nebrala v minulosti příliš vážně informace z výročních zpráv zpravodajských služeb, např. zprávu Bezpečnostní informační služby, týkající se prorůstání korupce a klientelismu a politické korupce v justici a v konkursních řízeních.

To, s čím mám problém, je skutečnost, že vláda svým návrhem neřeší zvýšení kontroly zpravodajských služeb ať již Parlamentem, či veřejností. Příkladem je doposud nezavedená kontrola Úřadu pro zahraniční styky a informace. Nemohu souhlasit s tím, že na jedné straně se přidávají kompetence a na druhé straně se nezvýší dodnes podle mého názoru výrazně omezená kontrola zpravodajských služeb. Zároveň jsem přesvědčen, že jistá roztržičnost zpravodajských služeb a dosavadní anomálie, kdy Bezpečnostní informační služba je podřízena vládě a ostatní služby silovým ministerstvům, neodpovídá moderním trendům zpravodajských služeb.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, jako dlouholetý člen Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství musím, tak jako několikrát, konstatovat, že vláda se neřídí usnesením této komise, která každoročně žádá vládu České republiky, aby při přípravě zákonů týkajících se zpravodajských služeb úzce spolupracovala se stálou komisí zejména v oblastech, které se týkají rozsahu a způsobu parlamentní kontroly zpravodajských služeb. Osobně ovšem podporuji postoupení návrhu příslušnému výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To byl tedy pan poslanec Sedá. Další přihlášku do obecné rozpravy nemám. To by znamenalo, že můžeme obecnou rozpravu ukončit. Myslím, že co mělo být řečeno, už asi bylo.

Můžeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl projednat ve výboru pro bezpečnost. Zeptám se, jestli má někdo taky jiný návrh. Pokud jiný návrh není, budeme hlasovat ten, co je. Já jsem jenom zagongoval a budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat výboru pro bezpečnost, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 108, přihlášeno je 164, pro hlasovalo 113, proti nula. Takže to bylo přikázáno.

A my máme v tomto bodě hotovo, můžeme ho odložit.

Dalším bodem je

34.

Návrh poslance Víta Bárty na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 884/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako tisk 884/1. Poprosím, aby návrh uvedl navrhovatel poslanec Vít Bárta. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, je velmi zvláštní, v jaký den mám možnost nakonec oproti původně očekávanému pátku, kdy tento bod měl být zařazen a nakonec za deset minut dvě po dohodě poslaneckých klubů byl stažen, že paradoxně právě

tento den je projednáván můj návrh na změnu Ústavy. Především musím říci, že není to úplně můj návrh, ten návrh je z rukou Johna Boka a spolku Šalamoun, který navrhoval a dlouhodobě i upozorňoval na nevyváženost jmenování klíčových lidí, klíčových funkcí, které mají na starost spravedlnost a vymáhání práva v České republice, přiliš v rukou exekutivy.

Návrh novely Ústavy, který dnes předkládám, vychází z toho, že dnes šéfa Generální inspekce bezpečnostních sborů jmenuje vláda na návrh předsedy vlády. Policejního prezidenta jmenuje ministr vnitra a nejvyššího státního zástupce jmenuje vláda na návrh ministra spravedlnosti. Předkládám vám návrh novely Ústavy s návrhem zvýšení a rozšíření kompetencí prezidenta republiky s možností jmenovat šéfa Generální inspekce bezpečnostních sborů, jmenovat policejního prezidenta a jmenovat nejvyššího státního zástupce. Konkrétně pravomoc jmenovat ředitele GIBS by měl prezident republiky sdílet s Parlamentem, a to speciálně se Senátem, jehož úlohou bude provádění výběru vhodných kandidátů. Výběrové řízení by vypsal předseda Senátu z úřední povinnosti před ukončením funkčního období prezidenta po zveřejnění zprávy o odvolání služebního funkcionáře nebo na žádost prezidenta. Prezident by měl právo navrhovaného uchazeče odmítnout, ale maximálně dvakrát.

Dámy a pánové, bezesporu mnozí teoretikové ústavního práva by mně mohli říci, že předkládám dílčí, nesystémový zásah do Ústavy České republiky. Koneckonců i tak zní negativní stanovisko vlády k tomuto návrhu. Nicméně, dámy a pánové, i když v tomto směru můžeme říci, že jde o nesystémový návrh, a mně nezbývá, než v zásadě s tímto návrhem souhlasit, že je nesystémový, tak mi dovoluji říci, že je velmi akutní. Že jestliže se podíváme do současné České republiky a připomeneme si jenom posledních několik málo let této vlády, můžeme vidět několik situací, kdy došlo ke zcela zjevnému, nebojím se říci flagrantnímu zneužití mocenských struktur pro využití určitých konkrétních pozic v rámci bezpečnostních složek státu.

Za tu nejvýznamnější protidemokratickou aktivitu, která v tomto směru proběhla, je dle mého názoru policejní puč a odvolání policejního prezidenta Lessyho, který byl jednoznačně zvolen nezávisle, zcela evidentně proti vůli pana premiéra, zcela evidentně proti zájmu řady lidí, kteří si nepřáli odšpuntování policie. Koneckonců vlastní jednání o výměně policejního prezidenta a o provedení výběrového řízení na nezávislého prezidenta se dotýkala existence, či resp. neexistence vládní koalice na přelomu roku 2010 a 2011 a přesně odpovídala v tomto duchu velmi vážné situaci, která i když byla vyřešena ve prospěch práva díky tehdejšímu panu prezidentovi Klausovi, tak nakonec první i druhý puč ve věcech veřejných jednoznačně souvisel právě s tímto oním velkým vítězstvím Věcí veřejných pro výměnu a dosazení nezávislého policejního prezidenta. Koneckonců i kriminalizace nezávislého policejního prezidenta pro pomlu-

vu, už onen důvod, už onen trestný čin, pro který byl policejní prezident odvolán, je zcela evidentně účelovou kriminalizací osoby, která tady objektivně odšpuntovala vyšetřování závažných trestných činů.

Stojím tady s tím, že sám jsem byl touto nezávislou strukturou vyšetřován, nebojím se říci kriminalizován, souzen – a nakonec paradoxně dnes očištěn. Myslím, že si mohu dovolit říci, že v tomto směru je zcela jednoznačné, že jestliže jsme tehdy bojovali za změnu vedení policie a potom mně osobně se stalo to, co se stalo, je tady jednoznačný a neobjektivnější důkaz o oné nezávislosti a objektivitě Policie České republiky. Přesto, jak jsem říkal loni, byla Policie České republiky znásilněna. Byl účelově odvolán policejní prezident pro pomluvu, a to zneužitím Generální inspekce bezpečnostních sborů, jejíž vedení je objektivně velmi osobně provázáno s bývalým vedením Policie České republiky. Lépe řečeno, bývalí policejní důstojníci, kteří z policie pro úzkou návaznost mimo jiné na Ivana Langeru a další odešli, dnes jsou přímo spojení, resp. tvoří vedení Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Ještě v dobách, kdy nebyl vůbec znám policejní puč, John Bok upozorňoval, a musím v tomto směru dokonce říci sebekriticky Věci veřejné a tehdejšího předsedu Věcí veřejných Radka Johna, že v čele Generální inspekce bezpečnostních sborů by neměl stát policista. Ani současný ani minulý. Že by zde měla stát civilní autorita i v kontextu toho, aby se Generální inspekce bezpečnostních sborů neproměnila na pomstychtivou instituci bývalých policejních důstojníků proti aktuálnímu policejnímu vedení. Bohužel i tato obava Johna Boka v tomto duchu byla naplněna.

Pokud přidáme k onomu policejnímu puči i onu současnou situaci onoho dnešního dne, dovolte mi připomenout v tomto směru i můj příběh a na to, jak tato vláda a konkrétně její premiér reaguje velmi účelově a zcela jednoznačně politicky ve vztahu k policejnímu vyšetřování a k jednotlivým kauzám.

Za prvé mi dovolte připomenout věty o tom, že když policie začala vyšetřovat kauzu CASA, jakým způsobem tady interpeloval, na interpelaci odpovídal premiér této země, když hovořil o tom, že jeho vládě nebudou vládnout policejní plukovníci a podplukovníci. Shodou okolností dva měsíce nato jemu, premiérovi, podřízená Generální inspekce bezpečnostních sborů zkriminalizovala, jak jsem říkal, pro pomluvu nezávislého policejního prezidenta. Bez výběrového řízení, mimochodem, ten samý den, aby náhodou ani minuta nezbyla na nezávislost policie, byl dosazen policejní prezident, který objektivně je v osobních vazbách, ale i principiálně s ohledem na své vztahy z hlediska dlouhodobé minulosti i ve vztahu k Ivanovi Langerovi a podobně, velmi blízký člověk ODS, jejímu bývalému, ale i současnému vedení.

V tomto kontextu mi dovolte ale připomenout hlavu této koalice – pana

premiéra – v souvislosti s mojí kauzou. Dnes pan premiér řekl: „Pan primátor Bohuslav Svoboda má moji plnou podporu.“ Dnes premiér této země řekl, že obvinění rady, že pro obvinění rady není reálný argument. Jinak řečeno, tak jako pan premiér měl jasno v tom, že jeho vládě nebudou vládnout policejní plukovníci a podplukovníci, tak má pan premiér dnes, pár hodin po tom, co byl pan primátor Svoboda obviněn, zcela jasno v tom, že jeho obvinění je účelové a že nemá žádný reálný argument. A zároveň mi dovolte připomenout slova téhož premiéra dva roky zpátky, shodou okolností na můj účet: „Kdyby se jednalo o člena ODS, tak by členem ODS s největší pravděpodobností nebyl a určitě nebyl v době sdělení obvinění.“ Jak platí padni, komu padni a kde jsou ony účelové větičky o kriminalizaci a zneužívání politiky a orgánů činných v trestním řízení? Kde je onen rovný přístup k věci? A kde jsou ony politické puče, kde je ono účelové odvolání policejního prezidenta pro pomluvu? Kde je ona věta o tom, že této vládě nebudou vládnout policejní plukovníci a podplukovníci? Kde je rozdíl mezi tím, když pan premiér sdělí jeden den to, že jsem dobrým ministrem, ale protože jsem kriminalizován, protože je na mě podáno trestní oznámení, vítá to, že v jeho vládě nebudu? A o své straně jako předseda ODS hovoří, že pokud by někdo v jeho straně byl obviněn, tak by nemohl být členem jeho strany. Dnes ten samý den na obvinění, a předané obvinění panu primátorovi, cituji pana premiéra: „Nejsou reálné argumenty.“ Dnes má pan premiér plnou důvěru.

Chcete znát ještě pádnější a méně aktuálnější důvod než to, že tento premiér by neměl mít kompetenci jmenovat – měl mít kompetenci jmenovat šéfa Generální inspekce bezpečnostních sborů? A znáte jiné řešení než to, aby tuto kompetenci převzal prezident České republiky, který byl zvolen v přímé volbě s bezkonkurenční podporou, kterou tady za poslední léta žádná politická strana neměla?

Dovoluji si tvrdit, že bez ohledu na mlčení médií k policejnímu puči pana Lessyho, na účelové a velmi různorodé výklady o tom, jak v této vládě nebudou vládnout policejní plukovníci a podplukovníci, se není možné divit Holešovské výzvě a pouličním – ano, nebojím se říci pouličním – aktivitám zpochybňujícím vůbec ústavní pořádek České republiky a zpochybňujícím legitimitu vlády České republiky. Není se co divit, že jestliže je narušován, kriminalizován a zneužíván bezpečnostní systém této země, personálně znásilňován ve prospěch příznivců ODS, tak že v této rovině řada lidí začíná volat po prostředcích hraničících s dodržením demokratického a legálního pořádku v této zemi. Sedmého dubna na Václavském náměstí bude taková demonstrace a bude obtížné vysvětlovat, proč pan premiér je nadčlověk, který nemusí dodržovat zákon, může zpochybňovat předané policejní obvinění, a proč naopak jiní lidé se musí vzdávat svých funkcí, protože jsou účelově kriminalizováni.

Proto vás v tomto směru prosím o podporu novely Ústavy. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tak a teď bych požádal o slovo pana poslance – zpravodaje Stanislava Grospiče, který by sdělil své stanovisko v prvním čtení, prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, dovoluji, abych uvedl jako zpravodaj sněmovní tisk 884, tedy poslanecký návrh novely ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, tak jak jej předložil pan kolega Bárta.

Návrh novely Ústavy je svým rozsahem velice krátký, jednoduchý a soustřeďuje se na novelizaci, resp. doplnění článku 62 Ústavy České republiky, kde je navrhovatelem navrhováno doplnit písmeno l) v článku 62, které by znělo, že prezident České republiky jmenuje a odvolává ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů, policejního prezidenta, nejvyššího státního zástupce, popřípadě ředitele dalších exekutivních orgánů vynucování práva, pokud budou zřízeny. Y důvodů stanovených zákonem jim může dočasně přerušit výkon funkce nebo je odvolat. Návrh byl odůvodněn v důvodové zprávě tím, že prezident zvolený v přímé volbě má mít jako přímý představitel vůle národa silnější postavení v soustavě správy státní než prezident volený Parlamentem České republiky a že je namísto posílení jeho pravomocí.

Vláda k navrženému tisku přijala své stanovisko, které bylo rozdáno poslancům Poslanecké sněmovny pod číslem 884/1, a vláda v osmi bodech soustředila své výhrady vůči předloženému návrhu zákona a vyjádřila s návrhem ústavního zákona nesouhlas s tím, že tento návrh je nekoncepční.

Já bych si dovolil zde ukončit svou zpravodajskou zprávu a požádal tímto o přihlášení do rozpravy obecné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, teď můžeme tu obecnou rozpravu otevřít. Já tady mám přihlášeného pana poslance Zdeňka Boháče a pak se přihlásil zpravodaj.

Poslanec Zdeněk Boháč: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, vážená vládo, o co byl předkladatel tohoto zákona obsáhlejší, o to já budu stručnější. Dávám návrh na zamítnutí v prvním čtení z důvodu nesystémovosti, tak jak to sám předkladatel uvedl.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Prosím pana poslance Grospiče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych se chtěl v podstatě vyjádřit k témuž problému a k problému, který tady často zaznívá teď v posledních dnech v souvislosti s velkým množstvím novel Ústavy, které se dostávají do Poslanecké sněmovny ať už z řad návrhů jednotlivých poslanců, či skupin poslanců nebo vlády. Myslím si, že v tento moment se jednoznačně ukazuje, že jde ve většině případů o změny vysoce účelové, neprovázané ve své kompletnosti a zasahující do rozdělení mocí, tak jak je zná platná Ústava České republiky, to znamená moci zákonodánné, moci výkonné a moci soudní.

K předloženému návrhu zákona bych chtěl jenom říci, že to zásadní rozhodnutí nejenom teoreticky právní, ale i odborné by znělo ve své premise a úvaze takto: jestli parlamentní systém v České republice má přesunout těžiště úlohy z moci zákonodánné a parlamentní, tedy zastupitelské, do moci výkonné a výrazně tedy posílit prvky směřující k systému prezidentskému.

Chtěl bych říci, že i formulovaný bod doplnění v článku 62 Ústavy pod písm. l) je formulován velice obecně a při svém naplnění by přinesl větší zásah do dělby pravomocí v současném ústavním systému ČR, zvýraznil by úlohu, dominantní úlohu prezidenta ČR, a nejsem si jist, jestli se má o otázka posílení pravomocí prezidenta ČR vykládat relativně účelově podle výsledku prezidentských voleb, či zda by neměla být momentem stabilizačním, to znamená respektujícím daný stav, vůli občanů, ale také určité dlouhodobé principy ústavnosti českého pořádku.

V tento moment si myslím, že tento návrh je vysoce nesystémový, účelový, podvazující výsledek voleb prezidentských, posunující parlamentní systém České republiky do systému prezidentského a nemyslím si, že to je i v historické konzistentnosti, návaznosti české tradice a československé tradice v ústavním systému správné. Proto se rovněž připojuji k návrhu na zamítnutí předloženého zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ptám se, jestli je někdo další do obecné rozpravy. Do obecné rozpravy nikoho nevidím. Já se zeptám, jestli zazní tedy slovo závěrečné, zřejmě ano, z úst pana poslance Víta Bárty, takže já mu v tuto chvíli udělím závěrečné slovo a pak dám slovo ještě zpravodaji.

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, dovoluji mi se vyjádřit k poznámkám, které tady zazněly. První byla, jestli se jedná o účelovost, jestli je to účelový návrh, který je předkládán. Ano, je účelový. Je účelový, dámy a

pánové, ale je účelový právě proto, že reaguje na závažný problém, který ve svém účelu se dotýká vlastní ústavnosti ČR. Jestliže zde dochází k účelovému zneužívání bezpečnostních složek státu, jestliže v tuto chvíli řešíme to, jak dalece občané ČR věří vůbec v ústavní pořádek České republiky, v ústavnost České republiky, je zapotřebí v zájmu zachování vůbec oné materiální podstaty, kterou tady řešíme, na to aktuálně – a nebojím se říci účelově – reagovat. Právě proto, že se nebavíme o komplexní novele, právě proto, že se bavíme o aktuální situaci, která vzniká, a mimochodem nevzniká jen oním aktuálním zneužíváním, nebavíme se jenom o tom, že zde máme pana premiéra a ministra financí, kteří zneužívají Generální inspekci bezpečnostních sborů ke kriminalizaci nezávislého policejního prezidenta, nebavíme se jenom o tom, že se nahrazují nezávisle zvolení funkcionáři policie dosazenými loutkami ODS, ale zároveň se tady účelově bavíme o tom, že za toto volební období jsme posunuli společnými silami Ústavu ČR k přímé volbě prezidenta, a v tom teoretickém pohledu ústavním mi dovoluji říci, že naopak přímá volba prezidenta, ono rozhodnutí, že máme nezávisle zvolenou hlavu státu, by nás měla vést naopak ke koncepční úvaze o posilování kompetencí prezidenta. Jestliže moc spočívá od lidu a nějakým způsobem ji transformujeme v určitý politický mandát, kompetence jejích představitelů, tak samozřejmě o co přímou volbou je silnější kompetence konkrétního funkcionáře, konkrétní funkce, měla by posilovat v tomto směru i sílu jeho pozice v rámci ústavního pořádku ČR.

Jinými slovy řečeno, i v tomto duchu je logickým druhým krokem po změně Ústavy ČR pro přímou volbu prezidenta, logickým druhým krokem jest posilování kompetencí přímo zvoleného prezidenta. A podotýkám, ano, já nijak neskrývám to, že by bylo správné vést velmi hluboké úvahy o tom, jestli zrovna tyto funkce, tyto nové kompetence, které navrhuji posílit k prezidentské funkci, jsou ty nejlepší a jestli by to nemohla být jiná funkce, jestli ta struktura kompetencí prezidenta v tomto směru je správně navrhována. V tom bezesporu mohu souhlasit s tím, že je v tom ona druhá zmiňovaná účelovost, kterou jsem tady obhajoval, a to je ta aktuální situace zneužití, zneužívání, znásilnění bezpečnostního systému státu pro politiku této koalice. A v tomto kontextu samozřejmě je nutné znova připomenout to, že jestliže klesá důvěra občanů ČR v ústavní pořádek ČR a v její základní zákon, v Ústavu a v její naplňování, je v zájmu nejen zákonodárců, ale i celého politického systému reflektovat tuto klesající důvěru občanů nástrojem, který naopak jednoznačně by tuto důvěru v politiku a v politický systém a v Ústavu ČR zpátky přinesl, a to je bezesporu posilování takových funkcí, které přímo souvisí s přímou volbou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano a teď bych požádal pana zpravodaje, aby nám sdělil buď ještě nějaké stanovisko, anebo co budeme hlasovat. Mám dojem, že to byl návrh na zamítnutí, který byl podán.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. V rozpravě zazněly dva návrhy na zamítnutí předloženého návrhu zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Já jsem už tady svolal všechny poslance. Takže se shodujeme tedy se zpravodajem na tom, že bychom nyní měli hlasovat návrh na zamítnutí tohoto návrhu poslance Víta Bárty, kdy návrh na zamítnutí zazněl dvakrát v průběhu rozpravy. Takže nic nebrání tomu, abychom hlasovali. Můžeme se do toho pustit.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, zamítnout tento návrh poslance Víta Bárty, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 109, přihlášeno je 157, pro hlasovalo 121, proti 12, takže zamítnutí bylo přijato a my můžeme ukončit projednávání tohoto bodu.

Mám tady nějaké omluvy. Omlouvá se pan ministr Tomáš Chalupa – v 17.30 dnes tedy opouští Sněmovnu. Takže tuhle omluvu sděluji.

A můžeme otevřít další bod a to je bod číslo

35.

Návrh poslanců Marie Nedvědové, Stanislava Grospiče a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 633/ - prvé čtení

Stanovisko vlády máme jako 633/1. Požádám předsedkyni Marii Nedvědovou, aby uvedla předložený návrh. Takže prosím Marii Nedvědovou.

Poslankyně Marie Nedvědová: Vážený pane předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, jde o poměrně jednoduchou úpravu zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím ne-

bo nesprávným úředním postupem. V podstatě doplněním § 15a se odstraní aplikační problémy ustanovení § 31a v návaznosti na ustanovení § 14 a 15. Tedy dojde k odstranění pochybností o tom, zda při uplatnění nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu se musí postupovat stejně jako u uplatnění nároku na náhradu škody majetkové, tedy nejdříve uplatnit nárok u příslušného orgánu, a teprve nebude-li tento nárok uspokojen, lze se obrátit na soud, nebo zda je možno přímo se obrátit na soud. Navrhované řešení v podstatě tyto pochybnosti odstraňuje.

Za navrhovatele musím uvést, že po seznámení se se stanoviskem vlády jsem o potřebě této novely přesvědčena ještě více. V tomto mém závěru mě v podstatě utvrzují údaje uvedené v tomto stanovisku, z nichž však vyvozují naprosto opačné závěry. Vláda odkazuje na judikaturu Nejvyššího i Ústavního soudu jako na obecně známou a ustálenou rozhodovací praxi. K tomu ovšem musím uvést, že Ústavní i Nejvyšší soud se vyjadřují ve svých rozhodnutích pouze k věcem, které považují za sporné a které podle jejich názorů nejsou dostatečně a jasně srozumitelně řešeny příslušnými právními předpisy. Musí jít přitom o otázku natolik závažnou, aby ji bylo možno u Nejvyššího soudu přijmout v rámci dovolání. U Ústavního soudu pak musí dojít k porušení ústavních práv stěžovatele ve smyslu Listiny základních práv a svobod.

Tedy už sama tato skutečnost, že se uvedenou problematikou tyto soudy zabývaly, navíc opakovaně a v krátké době za sebou, nasvědčuje naopak tomu, co uvádíme ve svém návrhu, tedy že je namístě tuto právní otázku jednoznačným způsobem vyřešit. Navíc soudní výklad zavazuje pouze soudy v dané konkrétní věci, pro další věci je maximálně možná vodítkem, přičemž nelze vyloučit, že dojde ke změně tohoto výkladu v budoucnosti. Není přitom rozhodné, zda ke změně zákona dojde ve smyslu tohoto návrhu, či změna bude rozsáhlejší, pokud smysl návrhu bude zachován.

I stanovisko vlády k návrhu není vyloženě negativní, pouze uvádí, že by mohlo dojít k pochybnostem i ohledně dalších nezmíněných ustanovení zákona číslo 82/1998 Sb., například v § 3, 5, 6 nebo 8, ovšem v tomto směru pak podle tohoto stanoviska by bylo vhodnější zařazení tohoto ustanovení do stávajícího § 31a tohoto zákona. Diskusi v tomto směru a případným změnám a návrhům se nebráníme, a navrhujeme tedy, aby návrh byl propuštěn do dalšího čtení, kde by byl prostor pro tuto diskusi a případné změny a úpravy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji navrhovatelce, že uvedla tento tisk. Požádal bych pana poslance Jana Farského, aby nám k tomu řekl stanovisko zpravodaje.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, je před námi návrh skupiny poslanců, který byl podán v březnu loňského roku, v dubnu loňského roku byl projednán na vládě, která se k němu připojila, když stanovila tři základní okruhy připomínek. Tyto připomínky docela podrobně představila zástupkyně předkladatelů a jsou skutečně právního charakteru v tom smyslu, že předkladatelé jsou přesvědčeni o tom, že současné ustanovení zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem umožňuje dvojí výklad ne u samotné přímé škody, ale u nemajetkové újmy, a u této že je potřeba doplnit paragraf zákona, který bude stanovovat tak jasné podmínky, které případnou nejednotnou rozhodovací praxi vyloučí.

Vláda také uvádí, že systematicky umístění § 15a, který má dojít v této novele, není zcela vhodné. A také říká, že samotná účinnost by měla být s delší legisvakancí lhůtou. Zároveň ale vláda nevyslovuje nesouhlas k tomuto návrhu novely.

A protože se jedná o vyloženě odborný spor o otázku, která je vlastní právníkům, tak se ztotožňuji s tím, že bychom tento návrh zákona měli propustit do druhého čtení a přikázat ústavněprávnímu výboru.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu, ale nevidím tady do ní žádné přihlášky. Pokud se nikdo nehlásí do obecné, tak bych obecnou rozpravu ukončil.

Můžeme se rovnou zabývat přikázáním návrhu k projednání. Tady byl organizační výbor toho názoru, že by se to mělo přikázat ústavně právnímu výboru. Ještě se zeptám, jestli má někdo ještě jiný návrh kromě ústavněprávního. Pokud ne, tak budeme hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přikázat ústavněprávnímu, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 110. Přihlášeno je 154. Pro hlasovalo 107, proti 1. Takže to bylo přijato.

Ještě bych tady sdělil, že mi paní poslankyně Ivana Weberová přinesla omluvu z neúčasti na jednání Poslanecké sněmovny dnes od 17. hodiny, omlouvá se z jednání. Takže to je omluva.

Požádám pana místopředsedu Olivu, aby se ujal řízení.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Hezký podvečer, kolegyně a kolegové. Budeme pokračovat v bloku prvních čtení projednáním bodu s pořadovým číslem 36, kterým je

**Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Marie Nedvědové, Miroslava Opálky a Vojtěcha Adama na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 635/ - první čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo za navrhovatele pan kolega Filip a zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Kristýna Kočí.

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili na 38. schůzi Poslanecké sněmovny ve středu 2. května po závěrečných slovech zástupce navrhovatelů i zpravodajky. V rozpravě padl návrh na zamítnutí tohoto návrhu a o tomto návrhu nyní musíme tedy hlasovat.

Pan kolega Filip za navrhovatele ještě se hlásí o závěrečné slovo. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní a pánové, nebudu opakovat jednání, které jsme tady měli vlastně před deseti měsíci o tomto návrhu. Je to opakovaný návrh, který v podstatě řeší absenci údajů o zbavení, respektive omezení způsobilosti k právním úkonům, které může vést ke zneužívání nemocných a jejich případných smluvních partnerů. Nevím, jak se k tomu zachová Poslanecká sněmovna, ale v každém případě má tento návrh podporu odborné veřejnosti.

Dovolte mi tedy, abych alespoň citoval několik stanovisek, nejdříve tedy z vlastního volebního obvodu. Ze stanoviska Krajského soudu v Českých Budějovicích je zřejmé, že za této situace se nabízí otázka, jak chce Ministerstvo vnitra, pokud tedy bude trvat na tom, že nemají tyto údaje být řešeny, manipulace se čtečkami občanských průkazů, které by logicky měli mít k dispozici všichni soudci.

Městský soud v Praze ve vyjádření, které zpracoval předseda zveřejňovacího senátu doktor Petr Hübner: Údaj v občanském průkazu o tom, že jeho držitel je osobou zbavenou nebo omezenou ve smyslu způsobilosti k právním úkonům, není objektivně dehonestující – to byla argumentace, která tady byla proti nám jako navrhovatelům používána –, byť by to některá osoba subjektivně pociťovala, ale má zásadní význam pro právní ochranu jak třetích osob, tak i této osoby samotné.

Tyto osoby nevstupují v jednání jen s úřady, které si občanský průkaz budou moci přejet čtečkou, ale i s jinými subjekty, ať právníckými, či fyzickými osobami, které tuto možnost nemají, a ověření tohoto údaje proto pro ně je buď nemožné, či velmi obtížné a zdouhavé. Ostatně ani soudy nejsou v současné době vybaveny těmito čtečkami tak, aby si údaje mohly ověřit okamžitě při jednání s takovou osobou, například při výslechu účastníka

řízení nebo svědka a podobně. S ohledem na dosavadní zdouhavé vybavování soudů elektronickými zařízeními či zajištění jiných pomůcek, za všechny například zajišťování elektronických náramků pro odsouzené k domácímu vězení, vybavování jednacích síní audiovizuální záznamovou a reprodukční technikou a podobně, není důvod k jakémukoliv optimismu v tomto směru.

Třetí osoby, ale i občané omezení nebo zbavení způsobilosti k právním úkonům jsou údajem o této skutečnosti v občanském průkazu alespoň zásadně chráněni před uzavíráním smluv, které by byly neplatné, ale mohly by do doby zjištění této neplatnosti způsobit velmi nepříjemné následky na obou stranách.

A teď se tady uvádějí příklady: uzavírání pracovních smluv, dohody o hmotné odpovědnosti, uzavírání nájemních a podnájemních smluv, dohod o výši a změně nájemného atd., uzavírání půjček, převody movitého majetku na jinou osobu, zneužití této osoby k podpisu ručitelského závazku ve vztahu k věřiteli, tedy takzvaný princip bílého koně, neplatné dohody týkající se bydlení, vystěhování, uzavírání smluv na základě nabídek dealerů zboží a služeb, udílení souhlasu se zdravotními úkony, udílení informovaného souhlasu pacienta s hospitalizací, udělení písemného souhlasu s převzetím do ústavu zdravotnické péče podle § 191 a následujícího občanského soudního řádu ve vztahu k oznamovací povinnosti ústavu a nutnosti rozhodování soudu.

Takových příkladů by bylo možné uvést ještě celou řadu, avšak již z toho malého přehledu je zřejmé, že by údaj o tom, zda je někdo zbaven či omezen ve způsobilosti k právním úkonům, měl být v občanském průkazu i nadále zachován, neboť nejde o dehonestaci této osoby, ale o jeden z důležitých prvků právní ochrany jak této osoby samotné, tak osob třetích.

Teď bych mohl citovat z dalších cca 84 stanovisek soudů, státního zastupitelství, notářství a advokátních kanceláří.

Já jsem přesvědčen, že to snad na připomenutí té materie, která tady byla v květnu minulého roku projednávána, stačí, a prosím tedy, aby tento návrh nebyl zamítnut, ale aby byl propuštěn do druhého čtení.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. V této chvíli jsem si uvědomil, že přerušení bylo již po závěrečných slovech, ale vzhledem k tomu, že od přerušení uplynulo jedenáct měsíců, tak předpokládám, že tuto nepřesnost lze tolerovat. Proto se ještě ptám pro pořádek paní zpravodajky, jestli si přeje vystoupit. Ne.

Nezbývá, než přistoupit k hlasování o zamítnutí tohoto návrhu, který padl v rozpravě. Přivolám ještě kolegy z předsálí. (Chvilí se čeká na příchodí.)

Myslím, že můžeme přistoupit k hlasování. Hlasujeme o návrhu na zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 111, přihlášeno 153, pro 66, proti 53. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. (Poslanci upozorňují, že chtějí zkontrolovat výsledek hlasování.) Bude ještě kontrola hlasování. (Předsedající čeká na výsledek kontroly hlasování.)

Bude vznesena námitka? (Několik poslanců z pravé strany sálu kontroluje výsledek a dohadují se mezi sebou. Předsedající čeká.)

Ještě prosím o chvíli strpení. (V sále je silný hluk.) Prosím vás o klid. Na kontrolu hlasování má každý poslanec právo. (Poslanci na levé straně sálu se hlasitě smějí.) Ne. Takže hlasování je v pořádku. (Poslanci na levé straně sálu tleskají.)

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Má někdo jiný návrh? Žádný jiný návrh neregistruji.

Můžeme přistoupit k hlasování o návrhu, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 112, přihlášeno 154, pro 123, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Tím končím prvé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat projednáním bodu

37.

Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Václava Horáčka, Václava Kubaty a dalších na vydání zákona o bezpečném pohybu při lyžování, snowboardingu a jízdě na jízdním kole /sněmovní tisk 648/ - prvé čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 648/1. Poprosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan kolega Rudolf Chlad. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Rudolf Chlad: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené dámy a pánové, tento návrh zákona byl vládou neodsouhlasen, nedoporučen, takže na základě připomínek máme připravený komplexní pozměňující návrh, protože připomínky pro mne byly naprosto čitelné a správné. To je první záležitost, kterou jsme si dovolili vypořádat, než budeme hlasovat, jestli vůbec pustíme, nebo nepustíme tento zákon do druhého čtení.

Mohu říci jenom takovou zkušenost, že před deseti lety bych tento zákon nepředložil, ani bych si ho nedovolil předložit, protože sjezdové nebo lyžařské tratě a pohyb lyžařů na nich – byli v podstatě v tu dobu jenom lyžaři – byl úplně jiný, než je v dnešních dnech, v posledních letech, kdy rychlosti na lyžařských tratích se blíží k rychlostem na silničních komunikacích někde kolem 60 až 70 km za hodinu.

V žádném případě ten náš původní návrh, který byl, docela bych řekl, tvrdý a blížil se k návrhu italskému nebo rakouskému, slovinskému, kdy v Itálii třeba omezují alkohol, omezují a měří rychlost, tak si myslím, že na horách se má sportovat a rekreovat, a ne aby policisti honili sportovce lyžaře po kopcích a pokutovali je. Proto ten pozměňující návrh je víceméně tím návrhem, aby si lidi uvědomili, že i na těch lyžích, na sjezdovkách, jsou zodpovědní za své chování, a pokud způsobí těžkou újmu na zdraví, případně i smrt, musí se zodpovídat z toho, že došlo k něčemu, k čemu nemělo dojít. A k tomu by tento zákon měl přispět. To znamená, základní chování na horách je pravidlo FIS, které je sice jenom doporučující, ale je již několik let platné, takže naprosto správný postup v chování na horách. A myslím si, že to je základ, ze kterého bylo vlastně vycházeno.

Další věc, která byla hodně diskutována, je použití ochranné přilby, nebo helmy, jak tomu řekneme, v prvotním návrhu u dětí do 18 let, ve druhé fázi, v pozměňujícím návrhu, to bude do 15 let a bez toho, aby policisti jezdili, kontrolovali a pokutovali. Je to podobné jako rakouský návrh, kde je to obdobné – do 15 let a postihy přijdou, teprve až když někdo způsobí někomu zranění nebo těžkou újmu na zdraví anebo tedy i smrt, tak potom to řeší pojišťovny a policie. Není to žádné zatížení policistů, že by hlídkovali, jak už jsem říkal, na svazích. To ani náhodou. Je to v podstatě stejné, jak se to děje dneska. Jestliže dojde k vážnému zranění nebo ke smrti, stejně přivezeme policisty na místo nehody a policie to musí vyšetřit. Ale jak to skončí? Skončí to odložením a nikdo není v podstatě ze svého konání vinen, protože není podle čeho. Desatero je pouze doporučující a není to zákonná norma.

Řeknu vám poslední příklad, který se stal, aby to nebylo jenom povídání, u nás v Krušných horách na Stříbrné, kde došlo ke střetu lyžaře se skútristou hlava na hlavu, jeden bez helmy, jeden s helmou. Bylo tam úmrtí a po roce je to odloženo, protože není vlastně, podle čeho nějakým

způsobem obvinít viníka. Jak už jsem řekl, naše hory navštěvuje dva a půl milionu lidí a z toho osm tisíc každoročně odjíždí buď těžce zraněných, nebo i někdy jsou desítky smrtelných zranění.

To je tak na začátek všechno. Já bych opravdu poprosil o to, abychom to propustili do druhého čtení, kde je naprosto připraven jednoduchý pozměňující návrh, který řeší to, aby lidé byli zodpovědní za své chování na lyžařských tratích.

Ještě jedna taková věc, která je tam docela podstatná, že v původním návrhu bylo to, že vlastně by se to vztahovalo i na různé louky, kopečky a pod. Takže tam je zase připravená změna podle návrhu vlády v tom, že to bude pouze na značených lyžařských tratích mimo běžecké tratě.

Takže já myslím, že to na úvod stačí, a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jiří Šlégr. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, v obecné rovině souhlasím s přijetím této iniciativy, neboť naše země v oblasti bezpečnosti při lyžování, snowboardingu a jízdě na jízdním kole oproti ostatním zemím zaostává. Stanovení jasných pravidel pro chování na sjezdovkách i na cyklistických tratích mimo pozemní komunikace je nepochybně zapotřebí. Připomínám také, že bezpečností při zimních sportech se nyní nezabývá žádný zákon, což je věc, kterou si můžete přečíst v důvodové zprávě tohoto zákona.

V předloženém návrhu zákona je nicméně celá řada nejasností a věcí nadbytečných. Jako příklad bych uvedl povinnost, aby občané mezi 15 a 18 lety jezdili s přilbou na hlavě např. i na zahradě, a pokud by tak neučinili, hrozila by jim pokuta až ve výši 10 tisíc korun, neboť by se jednalo o přestupek. Stejně děti by pak na stejné zahradě např. v mlze musely mít zapnutou světelnou signalizaci, což je opět poměrně nesmyslné, a nedodržení této povinnosti by opět bylo sankcionováno. Myslím, že je správné, aby byla zákonem stanovena povinnost osob mladších 18 let používat ochrannou přilbu i mimo pozemní komunikace. Výše uvedenou absurditu je ovšem třeba odstranit, a to např. konkrétnějším vymezením míst, kde by tato povinnost měla platit.

Co se týče úpravy v oblasti lyžování a snowboardingu, opět bych přivítal zavedení povinnosti nosit ochrannou přilbu pro osoby mladší 18 let, nicméně návrh zákona zcela opomíjí stanovení, resp. vyřešení výjimek pro sportovní soutěže pořádané sportovními organizacemi s celostátní působností a sportovními svazy. Mohlo by docházet k situacím, kdy by obecni policie mohla pokutovat za přestupky účastníky závodů ve sjezdu na

lyžích pro nepřizpůsobení rychlosti aktuálním podmínkám terénu či počasí.

Nicméně zde zaznělo, a po konzultaci s předkladateli jsme o těchto argumentech řekli: v případě postoupení do druhého čtení budou z této původní předlohy vypuštěny, popř. změněny konkrétní nevyhovující části návrhu zákona, o kterých jsem zde hovořil, a to v rámci pozměňovacího návrhu. Proto navrhuji postoupení tohoto návrhu zákona do druhého čtení a navrhuji zároveň přikázat tento návrh výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, pane kolego. Otevírám obecnou rozpravu. Prosím, pan kolega Štětina. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo.

Dámy a pánové, já budu velmi stručný, protože jak pan předkladatel, tak pan zpravodaj řekli zcela jasně, že ochrana životů je na prvním místě. Já si dokonce myslím, že nošení přileb by se mělo týkat každé činnosti dětí, která hrozí srážkou s jakoukoli překážkou. Ale budiž, je to zákon, který se týká zimního období. Myslím si, že to je správné, protože mé osobní zkušenosti, které jsou za 22 let, kdy jsem dělal záchrannou službu, tak si myslím, že různým úrazům, které skončily buď přímo fatálně, anebo těžkými následky, by se rozhodně dalo předejít tím, že děti do 15 let – můžeme diskutovat, jestli do 18 let nebo do 15, to je věc názoru, věc pozměňovacího návrhu – by měly nosit, nebo musí nosit ochrannou přilbu. Je celkem symbolické, že pan zpravodaj je významný hokejista a sám dobře ví, že nošení košíku u hokejistů juniorů je povinné, protože ta zranění obličeje byla také velmi závažná, tak si myslím, že i ta volba, že je zpravodajem, je správná.

Takže se také přimlouvám za to, aby tento zákon byl bez problémů postoupen do druhého čtení, a potom se můžeme bavit o tom, jestli ho případně nějakými pozměňovacími návrhy vylepšíme, protože zamítnout ho by asi nebylo rozumné. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Boris Šťastný. Prosím, pane kolego.

Poslanec Boris Šťastný: Hezký den. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já patřím k lidem, kteří se téměř dvě desetiletí zabývali profesionálně oblastí sportu, resp. sportovního průmyslu, a tak před vstupem do Sněmovny jsem se setkal s mnoha a mnoha případy, které skutečně musely být řešeny v souvislosti s používáním ochranných

pomůcek při jednotlivých sportech, zejména tedy při lyžování. Jako lékař si uvědomuji, nakolik je tato věc důležitá. Uvědomuji si, že v celé řadě zemí existuje zákonná či podzákonná úprava, která řeší povinné používání ochranných pomůcek, zejména tedy lyžařských přileb u dětí mladších 18 let. Typickou zemí je Itálie.

Druhou věcí nicméně je, že v naprosté většině zemí je tato záležitost řešena jinak než zákonem. A teď jde o to, jestli skutečně chceme v té změti zákonů a nařízení psát zákon úplně na všechno, a dávám k velké diskusi přes potřebnost řešit situaci, zda neexistuje nějaká podzákonná možnost, jak tuto věc řešit.

Já si samozřejmě uvědomuji, že vznikají nejrůznější situace na českých sjezdovkách, které musí být následně řešeny. Ale právě proto, že situace vznikají a návrh mimo jiné samozřejmě zahrnuje i úpravu nebo implementaci jakýchsi pravidel FIS, čili světové lyžařské federace, do našeho právního řádu, tak si nejsem prostě jist, že tato věc je aplikovatelná. Ono totiž vždycky, když dojde k nějakému střetu na sjezdovce, možná si vzpomenete na mnoho případů z rakouských sjezdovek, které byly řešeny v našich sdělovacích prostředcích, kdy tam už čekají právníci a občané neznalého řeči nechají podepsat nějaký protokol, a pak se čeští občané často dostanou do situace, že platí velkou náhradu škodu, tak situace se podle mého názoru ne vždy dá regulovat zákonem. Vzniká tam jakýsi občanskoprávní spor v danou chvíli a teď jde o to, jestli my tímto zákonem skutečně dokážeme občanskoprávní spor, kdy jeden člověk jede zprava, druhý se neohlédne a zleva do něj narazí, či naopak, tímto zákonem řešit a soudit. Já jsem přesvědčený, že toto je také jeden z důvodů předkládaného návrhu ze strany pana předkladatele, který je pro mě v této oblasti autoritou, protože jako bývalý náčelník horské služby v České republice má s touto věcí a s touto problematikou nepochybně obrovské zkušenosti. Ale já bych byl velmi opatrný a velmi bych se v legislativním procesu přimlouval za to, aby došlo ke všem potřebným analýzám, co přijetí takové právní normy přinese, abychom totiž nebyli svědky toho, že máme buď na jedné straně nevynutitelnou právní normu, anebo na druhé straně právní normu, na kterou se budou občané a instituce v některých chvílích obracet a hledat v ní autoritu, a přitom celá záležitost bude nevyhledatelnou. Já chci říci, že jedna věc je například zákon o provozu na pozemních komunikacích, což je naprosto přesně definovaná záležitost s definovaným prostředím, definovanou vozovkou, přesně definovanými účastníky provozu. Tady si musíme uvědomit, že účastníků provozu na sjezdovce je obrovská množina, že to nemusí být jenom lyžaři, že to mohou být chodci, že to mohou být sportovci z jiných oblastí.

Prostě je to velmi složitá věc a já si nejsem jist, jestli je v zájmu vlády pravice, která se má snažit celý aparát zmenšovat a snažit se celou legis-

lativní smršť snižovat na minimum, takovouto věc přijmout bez toho, abychom z toho měli pochybnosti.

V tuto chvíli přes dobrou vůli a znalost všech velkých problémů, které jsou spojeny s úrazy hlavy dětí a tak dále, jsem si vědom, že navrhovatelé to myslí dobře, ale jsem trochu skeptický k tomu, co tato norma přinese, a hlavně bych chtěl vysvětlit vymahatelnost jednotlivých nařízení, protože to bylo mělo být alfa a omegou každého zákona – vymahatelnost.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan kolega Horáček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, chtěl bych trochu reagovat na všechno, co tady zaznělo. Moc bych si přál jako jeden z předkladatelů, abychom to skutečně posunuli do našich výborů, z mnoha důvodů. Souhlasím i s panem poslancem předřečníkem, že norma je velmi složitá. My jsme také, když se na nás dostalo až teď, na tom rok a půl dělali. My jsme si uvědomili, že vymahatelnost a další věci budou velmi problematické, proto to ale chceme posunout do dvou výborů, jak bezpečnostního, tak zdravotního, abychom si některé věci vysvětlili. Na druhé straně máme některé údaje, které jsou nejenom z lyžařského prostředí, ale celkově jsou velmi zářející. Když mám některé údaje z horské služby za poslední roky, tak si uvědomme, že třeba v roce 2009 byl počet úrazů při lyžování 7 768 a z toho počet úrazů – poranění hlavy 1 314. Velmi zářející je pak, a to si myslím, že na sjezdovkách se situace velmi změnila, že za poslední rok je nárůst úrazů hlavy z 11 % na 17 %, to znamená o 6 %, ale neříkám, že je to jenom na sjezdovkách. Když se podíváte na sjezdovky, tak si myslím, že mnoho především rodičů je velmi ukázněných. Nezvažovali jsme žádnou normu, možná v prvopočátku, že bude norma někde 15, 18 let. To už vůbec. Snažili jsme se přizpůsobit okolním státům.

Jenom pro vaši informaci, jaké jsou třeba odhady důsledků poranění hlavy pro veřejné rozpočty. To je za rok statistiky Ministerstva zdravotnictví ve veřejných rozpočtech. Poranění hlavy: zdravotní pojišťovny, vyplacení 1 mld. 5 mil., příspěvky na péči 52 mil., invalidní důchody 100 mil., nemocenské a další dávky 100 mil. Dohromady 1 mld. 257 mil. Vidíte, že i tyto údaje jsou zářející. Nechceme nic jiného, jen to řádně projednat ve výborech a říct konečné stanovisko.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Faktická poznámka pan kolega Votava. Byl první, omlouvám se.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, mě trochu zarazilo vyjádření pana kolegy Šťastného, který řekl něco v tom smyslu, jestli je vůbec v zájmu pravice, jestli je pravicově přijímat takovýto návrh zákona. No, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, já si myslím, že tady vůbec nejde o pravici a levici, ale především o zdraví.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Faktická poznámka pan kolega Ploc.

Poslanec Pavel Ploc: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já si myslím, v tomto návrhu nejde jenom o bezpečnost dětí, ale především i nás dospělých, protože žijí na horách a v lyžařské sezóně tam opravdu denně přistává vrtulník a není to jenom v případě dětí.

Já si myslím, že návrh zákona není úplně tak šťastně vyřešen, jak už tady i předkladatel sám říkal, ale určitě se o tom můžeme bavit ve druhém čtení a postoupit to dál výborům, protože si myslím, že na tento zákon už čeká hodně lidí, a myslím si, že to ušetří nemálo peněz v našem zdravotnictví. Já můžu za sebe říci, že jsem měl ve své závodní kariéře štěstí, že už byly přílby, protože bych tady možná už několikrát ani nebyl. Ale to je vrcholový sport. Ale dneska je kapacita na horách už tak vyplněná, že prostě na sjezdovkách je to někdy jak na Václaváku, a nemluví jenom o sjezdovkách, ale i o jiných sportech, jako je snowboard, běžkové lyžování, i když tam to není ještě tak markantní jako při sjezdování. Opravdu, už je to nebezpečné.

A znovu opakuji, myslím si, že to není jenom do 15 let. Já bych byl tvrdší v tom zákoně – jak už tady kolega, předkladatel, říkal, že by tam byl ústupek, že by se to snížilo až do těch 15 let. Já tam nevidím rozdíl, jestli je někomu 15 nebo 18. Prostě úrazy hlavy a různé jiné úrazy – je potřeba s tím trochu popostoupit někam dál a zabránit tomu, aby návštěvníci našich krásných českých hor byli trochu v bezpečnějších situacích, aby neodjížděli do nemocnice, místo aby se šťastně vrátili domů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Šťastný. Prosím, pane kolego.

Poslanec Boris Šťastný: Děkuji. Já jsem to nechtěl extendovat, ale vždycky, když potom na moji repliku někdo vystoupí a kritizuje mě, nezbývá mi, než udělat takové malé expozé do pravicovosti a levicovosti názorů.

Je svobodným rozhodnutím člověka, pokud je způsobilý k právním úkonům, zletilý, zda se rozhodne, jestli bude lyžovat, nebo nebude lyžovat. K tomu doufám tady žádný zákon nebudeme přijímat. Stejně tak jako je je-

ho svobodným rozhodnutím, jestli se rozhodne hrát třeba squash nebo tenis nebo běhat. Každý sport s sebou nese rizika. A je zodpovědností každého člověka, který se rozhodne takový sport provozovat, aby si rizika uvědomil a podle toho se zařídil.

Jestli chce tato Sněmovna u každého sportu nařizovat ochranné pomůcky, dámy a pánové, tak to už zavání naprostou šíleností levicového typu. Jinak řečeno, můžeme se zítra rozhodnout, že budeme regulovat život občanů této země levicovým způsobem tím, že v rámci hry zvané squash nařídíme povinné ochranné brýle. Já třeba hraju squash a vím, že když si nevezmu brýle, můžu dostat míčkem obrovskou rychlostí do oka. A znám spoustu případů, kdy ti lidé o oko přišli. Stejně tak hrozí obrovské riziko na tenisu, že vás někdo nastřelí na síti, způsobí vám nějaký úraz. Čili tato věc přeci je zcela logická. Naopak ten levicový přístup je regulovat člověka, co vlastně při tom sportu ještě musí používat, a nařídít mu to. A já si uvědomuju, že v tomhle případě to nařizujeme dětem.

Já bych se nerad dočkal toho, abychom v této sněmovně rozhodovali, že například při sexuálním aktu musíme dodržovat určitou polohu, či dokonce nějakou hodnotu krevního tepu, aby nedošlo k nějakým zdravotním újmám (upozornění na čas), které by následně mohly zvýšit výdaje na zdravotní systém. Děkuji za pochopení této věci.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Mám tady ještě sérii faktických poznámek. První – pan kolega Václav Kubata. Prosím.

Poslanec Václav Kubata: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já se nebudu pouštět do toho, co je levicové, co je pravicové, jenom jako člověk, který na hory jezdí poměrně dlouho, od malička, neb jsem měl to štěstí, že rodiče pořídili chalupu v Orlických horách, v Říčkách, to znamená v horském centru.

Tak jenom fakt, že naše hory prošly poměrně velkou modernizací. Zvyšuje se kapacita vleků, absolutní počet vleků, pro daleko víc rodin je lyžování dostupné, daleko víc lidí se tím baví. Kdo opravdu jezdí na hory, ví, že se velmi dramaticky zvyšuje takzvaný traffic na těch horách. Jinými slovy, na našich poměrně úzkých sjezdovkách je obrovská koncentrace lyžařů všeho věku. A snowboard přinesl úplně nový prvek do našeho lyžařského světa. A je tady ještě jedna nezanedbatelná věc. A tou je, že se velmi, velmi zásadně zvyšuje agresivita lyžařů. A tohle všechno dohromady vytváří opravdu velmi nebezpečné situace, primárně pro děti. Ale ty děti, pakliže nebudou chráněny, prostě budou mít nejvíce úrazů.

Samozřejmě je svobodné rozhodnutí každého, jestli jde hrát squash a vezme si brýle, nebo ne. Ale je to v uzavřeném prostoru, zatímco na horách se ten traffic zvyšuje. A možná v tuto chvíli tato ne zcela dokonalá předloha

ale má ten smysl, abychom alespoň děti uměli chránit. Upřímně řečeno, když my nepoužíváme helmy, a to je jedno, jestli na lyžích, nebo na kolech, je to naše hloupost, ale dopad je fatální nejenom pro naše rodiny, ale samozřejmě i pro stát, protože náklady jsou obrovské. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Roztočil. Prosím, pane kolego.

Poslanec Aleš Roztočil: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, rád bych se také připojil a reagoval prostřednictvím pana předsedajícího na poznámku svého přítele dr. Šťastného. Víte, kdybychom takhle rozlišovali pravicovou a levicovou liberální a sociální politiku k těm lidem, kteří lyžují – a my jsme národ lyžařů, my jsme národ kolařů, to si v Evropě musíme uvědomit, že jsme velice v tomto smyslu sportovní národ –, tak bychom se dopracovali do situace, kdy bychom nikomu nedoporučovali vůbec nic a záchranné služby by jenom jezdily sem a tam a ošetřovaly tyto náklady.

Čili je opravdu takovým prohřeškem, pane kolego Šťastný prostřednictvím pana předsedajícího, když nakážeme nošení přileb? Jste lékař a samozřejmě víte, jakou cenu má mozkové trauma. Nejenom že je člověk mrtvý, zmrzačený, totálně zblblý, invalidní v naší společnosti. A ta helma, když si vezmete statistiku, zachrání mnoho úrazů. Málokdo, nebo minimum z naší populace si toto uvědomuje. A kdybychom chtěli extrapolovat, i já pravicový v uvozovkách politik, tady tuto liberální politiku, no tak potom prosím vás řekněme, že kdo kouří, že má riziko, dostane karcinom plic, dostane rakovinu střev, dostane infarkt. A proč by si to tedy neměl také platit? To je prostě úplně to stejné.

Myslím si, že nikoho nezabije a nebude to hřích vůči liberální politice, když nakážeme lidem, aby nosili přilby. Nakazujeme v tomto parlamentě věci daleko absurdnější než helmy. Proto ze všech sil budu podporovat zákon předložený poslancem Chladem, abychom všichni nosili helmy. A jestli chcete (upozornění na čas), tak vám můžu ukázat v mobilu fotku na lyžích v helmě. Děkuji. (Potlesk některých poslanců napříč politickým spektrem.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka – pan kolega Staněk. Prosím.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane předsedající. Dobrý večer, dámy a pánové.

Mrzí mě, že budu označen za levičáka, byť jsem si to doteď nemyslel. Ještě jsem stále seděl v lavicích napravo. Nicméně já tento návrh zákona

podpořím. Minimálně proto, abychom se o tom začali bavit. Myslím si, že celospolečenská debata o tomto tématu není od věci.

Je úplně odlišné, jestli hrají tenis, nebo jestli hrají squash na kurtech, kde jsme dva. A je přece úplně odlišné, jestli jezdím na vlecích, na lanovkách, na sjezdovkách, které jsou přístupné veřejnosti. Stejně tak jako je odlišné, jestli jedu na kole po schválených silnicích, komunikacích a podobně. Já si prostě myslím, že to má smysl. Má smysl regulovat to, když většina lyžařů – nebo ne většina lyžařů, ale část lyžařů stále ještě není ochotna si připustit možnost úrazu, zejména u dětí, zejména u těch osob, které jsou třeba nějakým způsobem ne úplně zdatné v tom sportu.

Já si prostě myslím, že je správně reagovat na to, že tady máme nějaký prostor, který v tuto chvíli není nijak chráněn. A ten prostor je velmi omezen a jmenuje se hlava. Ten prostor hlava je, myslím si, nejcennější částí, kterou máme všichni. A já doufám, že stojí za to ji chránit. A rozhodně i prevence, která s tím bude spojena, je velmi podstatná. Já se tedy přimlouvám za to, abychom stejně, jako regulujeme autosedačky, cyklopřilby, regulovali – a teď si říkám, jestli jsem opravdu ten pravičák, když tedy chci něco regulovat – regulovali i to, že budou mít naši lyžaři, naše lyžařky, naše děti přilby, protože to je podle mě to, co na těch sjezdovkách stále ještě řada lidí nepochopila – že opravdu může k tomu úrazu dojít.

Takže já za sebe podporuji minimálně proto, abychom se o tom začali bavit. Jestli nakonec ve finále ten návrh zákona projde, nebo neprojde celým legislativním procesem (upozornění na čas), samozřejmě od toho jsou výbory, aby se o tom diskutovalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka – pan kolega Ploc.

Poslanec Pavel Ploc: Já bych chtěl vaším prostřednictvím, pane předsedající, zareagovat panu poslanci Šťastnému, když už tak nešťastně tento návrh zákona zpolitizoval. Já si vzpomínám na doby, kdy jsme tady ještě jezdili nebo lyžovali a sportovali na horách a měli jsme upletené kuličky i rukavice od našich babiček. A tenkrát na tom zlém kapitalistickém Západě ti levicoví – tedy smýšlející, jak nazval pan poslanec Šťastný prostřednictvím vaším – už sportovali, nebo prostě tu turistiku, to turistické lyžování provozovali v helmách. Takže já nevidím něco, co pan Boris Šťastný, že bychom při tomto návrhu zákona měli jako rozdělovat napravo a nalevo. To si myslím, že je úplně absurdní.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, další faktická poznámka – pan kolega Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Já se omlouvám, já to nevydržím, když tak mě držte tamhle někde, nebo mě vyneste z té sněmovny, já to prostě nezvládnu.

Prosím vás pěkně, to tedy znamená, že příště – a já bych mohl, teď bych se asi měl přihlásit ke střetu zájmů, protože jako dávný a dlouholetý reprezentant a generální zástupce jedné velmi významné sportovní lyžařské značky na českém trhu bych mohl mít teoreticky radost, že mi kolegové budou dosahovat skvělých obchodních výsledků. Ale já to prostě neudělám. A já to neudělám proto, protože co uděláme zítra? Zítra tedy budeme přikazovat, aby všichni fotbalisté – to je, pane kolego (pohled na ministra Kalouska) prostřednictvím předsedajícího, také sport, kde nejsou jenom dva, abychom nezůstali tedy u toho squashe, na fotbalovém hřišti je mnoho sportovců – nosili suspensor. (Potlesk poslanců ODS.) Tam je hrozné nebezpečí, tam je hrozné nebezpečí, že vás někdo napálí prostě ze dvou metrů míčem mezi nohy, a já si myslím, že tahle Poslanecká sněmovna v zájmu zachování varlat (smích a potlesk poslanců ODS) by měla udělat všechno pro to, aby zregulovala povinnost nosit suspensor všem fotbalistům, a teď nevím, jestli mladším 18 nebo 21 let, to už je jedno, to musíme udělat nějakou statistiku. Pak musíme, prosím vás pěkně, taky říct, že kopačky nesmí mít špunty, protože ty špunty jsou nebezpečné, ty špunty, když narazí prostě do nějaké nohy, tak způsobí větší úraz než běžné tenisky samozřejmě s plochou podrážkou.

Já nevím, jestli chápete ten rozdíl a ten princip v tom, že já osobně jsem přesvědčen, že zákonodárci by se měli pokoušet ten svět regulovat co nejméně a přenechávat odpovědnost občanům, a pokud někdo udělá chybu na sjezdovce a někoho srazí, tak zajistit, aby z pojištění, popřípadě z jeho nějaké odpovědnosti, byla nahrazena škoda a léčebné výlohy. To je správný přístup k osobní zodpovědnosti, nikoliv to, že budeme něco zakazovat. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Další faktická poznámka – pan poslanec Smutný.

Poslanec Jan Smutný: Takže děkuji za slovo, já jako Smutný prostřednictvím pana předsedajícího navážu na pana Šťastného. Já jako člen TOP 09 a Starostů tu odpovědnost přijímám. A musím říct, že s mnoha názory, co se týká squashe, tenisu nebo florbalu – to také bolí na určitá místa – souhlasím. Ale musím tady podotknout jednu věc a na tu se zapomnělo. Jako pedagog, jako bývalý i závodní lyžař a hlavně jako pedagog i cvičitel lyžování – tato zákonná norma napomůže právě při kurzech, při jarních prázdninách, při různých pobytech, kde nejsou rodiče

a kde ta odpovědnost zůstává pouze na jednom nebo podle počtu dětí na určitém počtu vedoucích.

Takže tuto normu nejenom jako předkladatel podporuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji, tak tím jsme se vyčerpali s řetězem faktických poznámek – a ještě kolega Votava. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Já už to nechci nějak moc hrotit, nicméně je docela smutné, že takto úporně hájí své stanovisko lékař – teď mám na mysli pana doktora Šťastného. To je opravdu smutné. Já jsem – myslím, že jsme tady slyšeli i jiné lékaře a jejich názor byl ve smyslu zdraví. A to by měl především lékař hájit a ne to, jestli je na pravici, nebo na levici.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Teď byl přihlášen pan kolega Roztočil, abychom dodrželi pořadí.

Poslanec Aleš Roztočil: Vážený pane místopředsedo, já přece jenom bych rád řekl jednu poznámku, která se nebude týkat ani helem ani páteřáků. Jako člen správní rady jsem neustále svědkem toho, jak se přehazují miliardy sem a tam. Znáte statistiky, které říkají, že prevence důsledně uplatňovaná, která v našem státě je v plenkách, v plenkách bych neřekl, ale je na ní vysoké úrovni, že touto prevencí bychom si ušetřili, kdyby byla dokonale prováděná v naší zdravotně nepříliš vzdělané populaci, tak by nám ušetřila tři čtvrtiny nákladů na zdravotnictví. Prosím vás, zamysleme se nad tím. A ty helmy jsou jenom malým zrnkem v tomto písku. Ale tak jak bychom měli dělat prevenci ve všem, tak bychom měli dělat prevenci i v úrazech mozkových, co se týče lyžování atd.

A ještě jednu věc, pane doktore Šťastný prostřednictvím pana předsedajícího. Vysvětloval jste někdy rodině, která přiveze dítě, které je zmrzačené, které nikdy nebude chodit, vysvětloval jste jim to, že kdysi se měli rozhodnout a měli koupit svému dítěti helmu a že byli hloupí, že mu tu helmu nekoupili? Já bych vám tuto situaci nepřál. Děkuji. (Potlesk poslanců zleva.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dáte přednost dámě, pane poslanče? Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já se za skupinu potápěčů musím zastat kolegy Šťastného. Kolega Šťastný není doktor, kolega Šťastný je psychiatr (smích z celého sálu) a kolega Šťastný – pro něj by bylo vlastně

úplně to nejjednodušší, pokud by tady naopak horoval pro helmy, protože jak sám na sebe prozradil, jakýsi střet zájmů ze své minulé kariéry podnikatelské, tak naopak v jeho zájmu by bylo, aby se prodávalo co nejvíc helem. Ale ten jeho názor je čistý, mně sympatický, a pokud by se něco takového přijalo, tak jsme se dohodli s Michalem Doktorem, že vám sem příští týden přijdeme v neoprénu. (Potlesk a smích poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka – pan kolega Krákora.

Poslanec Jaroslav Krákora: Krátce. Jsem smutný, protože tato norma má vysoce preventivní charakter, a věřte mně jako pediatrovi, že není smutnějšího obrazu než obrazu umírajícího dítěte. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Huml.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý večer, já bych také rád kolegovi Šťastnému prostřednictvím předsedajícího opravdu řekl, že legrace končí tam, kde se pohybují turisté. Vy jste tady smíchal suspensor u profesionálních nebo i prostě sportovců, kteří na to hřiště jsou dobrovolně a jsou organizovaní. A ti sportovci, vezměte si brankáře v hokeji, ten už taky nechytá bez helmy, a tam to upravuje úplně jiný předpis. Ale my jsme tady od toho, abychom upravovali tam ten prostor, kde se pohybují i ostatní, kde jezdí děti jiných, kde jezdí turističtí pohybovatelé, a rozhodně ne do toho motat profesionální sportovce nebo i sportovce, kteří jsou organizovaní a jejichž výstroj a výzbroj upravuje úplně jiný právní předpis.

Jinak to bylo hezky humorné, tak jsem to chtěl pochválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím, pane kolego, ještě jedna faktická poznámka.

Poslanec Jan Pajer: Tato diskuse mi nedá, držel jsem se hodně dlouho a nedá mi to nevystoupit. Já se musím zastat pana kolegy Šťastného, byť s jeho názory ne vždycky souhlasím, a až mě to samotného děsí, že se ho tu zastávám.

Já zcela souhlasím s tím, že by všichni, nejen děti, při pohybu na horách měli nosit helmu. Ale souhlasím s panem kolegou Šťastným. Vždyť přece ti lidé snad mají svůj vlastní zdravý rozum. Ruku na srdce – pustili byste svoje děcko na lyže nebo na kolo bez helmy? No nepustili. Potřebujeme k tomu zákon? Potřebujeme to těm lidem nakazovat? Nebo

stačí osvěta? Vždyť se po těch horách podívejte. Vždyť drtivá většina dětí, já se nebojím říct bezmála sto procent, v té helmě jezdí. Tak musíme k tomu přijímat zákon? Já myslím že ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: To byla faktická poznámka kolegy Pajera. Další faktická poznámka – kolega Václav Kubata. Prosím.

Poslanec Václav Kubata: Dámy a pánové, pouze krátce. Troufám se zeptat: Je mezi vámi někdo, kdo by chtěl navrhnout, že máme zrušit povinné nošení helem na motorkách? Asi ne. A určitě je mnoho motorkářů, harleyistů, to je jedno, kteří by rádi tu helmu odložili a vyrazili by. A bylo by to ještě horší. Není tohle trošku podobné? Děkuji. (Potlesk některých přítomných.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Žádnou další faktickou poznámku nevidím, což konstatuji s úlevou. Stále jsme ještě v rozpravě. Hlásí se někdo do rozpravy? Protože nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se pana navrhovatele a pana zpravodaje, jestli si přejí závěrečná slova. Prosím.

Poslanec Rudolf Chlad: Já mockrát děkuji, vážený pane místopředsedo a všichni diskutující, včetně prostřednictvím vaším pana dr. Šťastného, se kterým jsem to probíral. A my jsme se na věcech shodli. To musím říct, že na jednu stranu jsme se shodli na tom, že je to potřeba, ale názor můžeme mít každý jiný.

Já jsem chtěl prosím vás pěkně říct s dovolením jednu věc zásadní. K úrazům jezdím. Opravdu, nechtěl jsem začínat nějakou citovkou. Nechtěl jsem začínat tím, že jsem přijížděl k úrazům, kdy ty děti umíraly a lidi umírali – a neměli helmu. To jsou věci, které já vnímám citově jako záchranář. Nechtěl jsem tím začínat, abych neovlivňoval tuhle debatu, která je velice vážná, protože těch lidí přibývá. Takže berte to opravdu, že nikomu nechceme nařizovat.

A druhá věc, která je velice důležitá. To dítě je bezbranné. To dítě je bezbranné vůči projíždějícím lyžařům, kteří váží osmdesát devadesát kilo a jedou tou rychlostí, které se před deseti lety nedalo docílit.

Takže já bych poprosil, a jsem hrozně rád, že nepřišel návrh na zamítnutí, abychom to opravdu probrali, prodiskutovali. A aby tento návrh zákona měl hlavně preventivní, preventivní dopad. Já nechci žádné policajty, nechci žádné pokuty. Ale ta prevence, jak tady zaznělo, je velice důležitá.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Prosím o závěrečné slovo pana zpravodaje.

Poslanec Jiří Šlégr: Děkuji za slovo. Mě především překvapila ta široká diskuse. Většinou když se něco takového tady rozpoutá, tak je to o tom, o kolik miliard stát novým zákonem přijde. Dneska se tady bavíme o prevenci, kde bychom si měli spíše myslet, že ty peníze tomu státu přijdou, ušetří se. A jde tady především o naše bezpečí a zdraví našich dětí.

Nicméně je dobře, že jsem nezaznamenal žádný návrh na zamítnutí. Takže z toho vyplývá, že jediný návrh, který tady zazněl, byl můj, a to postoupit to výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu k projednání.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže jsme ukončili závěrečná slova. A protože ani já jsem nezaznamenal žádný návrh na zamítnutí, budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Má někdo jiný návrh? Pan kolega Krákora prosím.

Poslanec Jaroslav Krákora: Protože se to týká bezpečnosti našich dětí, tak to nebude ústavněprávní výbor, ale určitě zdravotní. Takže navrhuji zařazení do zdravotního výboru. (Šum v sále.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě někdo? Žádný další návrh neregistruji, takže budeme hlasovat oba návrhy postupně. Ještě přivolám kolegy z předsálí.

Jako první budeme hlasovat návrh přikázání předloženého návrhu k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 113, přihlášeno 152, pro 115, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

Druhé hlasování bude o návrhu na přikázání předloženého návrhu výboru pro zdravotnictví.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 114, přihlášeno 152, pro 78, proti 26. I tento návrh byl přijat.

Takže nezbývá, než konstatovat, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a výboru pro

zdravotnictví. Tím končím první čtení tohoto návrhu. A současně mi dovoluje předat řízení schůze panu místopředsedovi Hamáčkovi.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Hezký večer. Budeme pokračovat bodem

38.

Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (ústavní zákon o celostátním referendu) /sněmovní tisk 661/ - první čtení

Z pověření vlády se slova ujme pan ministr Petr Mlsna. Pane ministře, prosím máte slovo.

Ministr bez portfeje ČR Petr Mlsna: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, smyslem předloženého návrhu ústavního zákona o celostátním referendu je do ústavního pořádku České republiky zavést institut celostátního referenda jako prvek přímé demokracie a vytvořit tak de facto podmínky pro naplnění a pro realizaci článku 2 odst. 2 Ústavy, podle něhož ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo. Návrh ústavního zákona stanoví pouze základní podmínky pro konání celostátního referenda na ústavní úrovni a podrobnější podmínky pro konání v konkrétní věci stanoví až prováděcí zákon, jehož přijetí je předpokládáno v čl. 7 předloženého návrhu ústavního zákona. Tento prováděcí zákon k ústavnímu zákonu o celostátním referendu bude mít podle tohoto zákona povinnost připravit do tří měsíců od nabytí platnosti tohoto ústavního zákona Ministerstvo vnitra.

Konstrukce předkládané právní úpravy celostátního referenda je velmi jednoduchá, takže bych si dovilil uvést pár základních tezí.

Za první, aktivní legitimaci k vyvolání celostátního referenda bude mít občan České republiky starší osmnácti let, podpoří-li jeho návrh nejméně 250 tisíc občanů. A za druhé, aktivní legitimaci bude mít i vláda bez podpory ve formě petice na základě vlastního rozhodnutí.

Vláda má povinnost podle předloženého návrhu zákona vypracovat zákon o otázce předložené k celostátnímu referendu a předložit ho Poslanecké sněmovně k dalšímu projednávání. Kombinace obecně formulovaného pozitivního vymezení věci, o níž se může referendum konat, tj. o věcech zásadního významu, a výčet otázek, o kterých se referendum konat nemůže, viz článek 1 odst. 1 a 2 návrhu zákona, konkrétně znamenají, že

v celostátním referendu mohou občané České republiky rozhodovat o zásadních věcech výkonu státní moci, ale nemohou rozhodovat pouze o třech kategoriích věcí, které jsou z celostátního referenda vyloučeny.

Za prvé je to změna podstatných náležitostí demokratického právního řádu, za druhé to jsou otázky bezpečnosti státu a za třetí otázky státního rozpočtu a věcí znamenajících zásah do úpravy správy daní, poplatků a jiných obdobných nepeněžitých plnění. Respektuje se tímto vyloučením z otázek pro celostátní referendum jednak článek 9 odst. 2 Ústavy, podle něhož nelze podstatné náležitosti demokratického právního řádu změnit, a chrání se tak materiální jádro Ústavy. Za druhé potom otázky bezpečnostní, které navazují na již dnes účinný ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky. A za třetí samozřejmě na věcném předpokladu, že pod ochranou Ústavy musí být i racionalita státní finanční politiky. Proto se v návrhu výslovně stanoví, že v referendu nelze přijmout rozhodnutí, které by zasahovalo do daní, do správy daní, do poplatků, do státního rozpočtu nebo i do jiných peněžitých plnění. Samozřejmě stejně tak třeba i do oblasti sociálního zabezpečení nebo veřejného zdravotního pojištění. Obdobná úprava této výluky je obsažena i v zákonu o místním referendu, takže v tomto není návrh zákona v ničem se odlišující.

V návrhu ústavního zákona je zaveden také preventivní přezkum ústavnosti návrhu zákona o otázce, která by byla předkládána k rozhodnutí v celostátním referendu, který by připravovala vláda a jehož otázka by měla být právě předložena občanům k rozhodnutí. Preventivním přezkumem ústavnosti ještě ve fázi, než by došlo k vyhlášení celostátního referenda, by se předešlo především možnosti následného zrušení referenda z důvodu jeho rozporu s ústavním pořádkem České republiky. Pro úplnost lze dodat, že samozřejmě prováděcí zákon k tomuto ústavnímu zákonu by Nejvyššímu správnímu soudu svěřil soudní ochranu průběhu referenda, obdobně jako je tomu ve věcech voleb a jak to již dnes upravuje soudní řád správní.

Vzhledem k tomu, že v referendu se bude rozhodovat o zásadních věcech výkonu státní moci s celostátním dopadem, navrhuje se pro platnost rozhodnutí přijatého v referendu podmínit tuto platnost účastí alespoň 50 % oprávněných voličů s tím, že pro pozitivní výsledek otázky předložené v referendu by se musela vyslovit nadpoloviční většina oprávněných osob, které se zúčastnily hlasování.

Návrh ústavního zákona a právě konstrukce preventivního přezkumu ústavnosti by měla vést také k hospodárnosti, k ušetření prostředků, které souvisejí s organizací celostátního referenda, a to zejména v případě, kdy by proběhlo celostátní referendum a následně by bylo prohlášeno ať už Nejvyšším správním soudem jako volebním soudem, nebo Ústavním soudem za nezákonné nebo protiústavní.

Vzhledem k úspornosti se také navrhuje v článku 5 odst. 4 tohoto zákona, aby o těžce věci, o níž již v referendu bylo přijato platné rozhodnutí, ať už pozitivní, nebo negativní, bylo možné v referendu hlasovat nejdříve po uplynutí dvou let ode dne, kdy bylo oznámeno rozhodnutí, které bylo v těžce věci v referendu přijato.

Ustanovení článku 10a Ústavy, které stanoví, že o přenosu pravomocí na mezinárodní organizace nebo instituce rozhoduje ústavodárce ústavním zákonem anebo souhlasem přijatým v referendu, je tento zákon *lex specialis*, to znamená, nijak se nedotýká nadále možnosti rozhodovat o přenosu pravomocí buď na základě speciálního ústavního zákona, jako se tomu stalo v případě ústavního zákona 515/2002 Sb. v souvislosti s přistoupením České republiky do Evropské unie.

Jenom pro srovnání těch kritérií, kde je stanovena zejména hranice 250 tis. občanů, kteří podpoří podání návrhu na vyhlášení celostátního referenda, tak uvedu jenom pár čísel pro komparaci. To číslo není v komparativním pohledu příliš vysoké. V Maďarsku se vyžaduje podpora nejméně 200 tis. voličů, na Slovensku 350 tis. voličů nebo alternativně souhlasu Národní rady Slovenské republiky. V Litvě je to 300 tis. voličů a podobně. To znamená, i vzhledem k počtu obyvatel, které tyto státy mají, je úprava spíše v té nižší hranici.

Pokud jde o samotnou konstrukci výsledku referenda, výsledek referenda je návrhem zákona předpokládán jako závazný, to znamená, nejedná se o pojetí konzultativního typu referenda a právě vzhledem k tomu, že se jedná o závazné referendum a rozhodnutí, které by bylo v referendu přijato, by bylo závazné pro všechny orgány státní moci a taktéž by jim byla uložena povinnost realizovat toto rozhodnutí v rámci své působnosti, je tato závaznost výsledku rozhodnutí v referendu vyvážena právě oním preventivním přezkumem ústavnosti ještě ve fázi, než k samotnému hlasování v referendu dojde, aby následně nedocházelo samozřejmě k ústavní kolizi, kdyby byl přijat voliči v referendu výsledek ať už pozitivní, nebo negativní a následně bylo toto referendum prohlášeno za protiústavní nebo protizákonné, a tudíž by bylo negováno.

Samozřejmě ta snazší formulace, případná úvaha nad snazší formulací vyhlášení referenda, možná je, ale pak by bylo nutné také uvažovat samozřejmě o pojetí referenda jako konzultativního referenda, a to i vzhledem samozřejmě k možným soudním problémům. Pokud jde o komparaci, je potřeba si uvědomit, že Česká republika samozřejmě je státem, který je postaven primárně na zastupitelské demokracii, a proto i pojetí tohoto návrhu zákona se snaží nastavit a vymezit poměrně vyvážené mantinely mezi prvky přímé demokracie v ústavním pořádku České republiky a mezi zastupitelskou demokracií. Neboť existují v Evropě různé modely, a dokonce i státy, které referendum výslovně na celostátní úrov-

ni zakazují. Tak se stanoví třeba základní zákon Spolkové republiky Německo.

Pokud jde o otázku poměrně komplikovaného preventivního přezkumu, je potřeba si uvědomit, že všechny předchozí ústavní návrhy zákonů o celostátním referendu v sobě obsahovaly velké množství výluk, záležitostí, ve kterých se referendum nemůže konat. Tento návrh zákona obsahuje pouze tři výluky, a tudíž je na úvaze potom v rámci preventivního přezkumu Ústavního soudu, zdali o takové otázce předložené do referenda konat referendum lze, nebo nikoliv.

Požádal bych o propuštění do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu ministrovi a prosím pana zpravodaje, kterým byl určen pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, myslím, že pan ministr uvedl zákon tak rozsáhle a tak objasnil principy, které vláda v něm přináší do této Sněmovny jako jistý kompromis mezi řekněme dosavadní praxí povinnosti vyvolávat referendum jenom přijetím ústavního zákona a požadavky opozice dlouhodobě tady vznášenými vyvolávat referendum automaticky, vždy na základě iniciativy občanů, že je zbytečné, abych tento přednes pana ministra doplňoval.

Doporučuji, abychom zákon propustili do ústavněprávního výboru a vedli případnou diskusi nad tímto zákonem ve výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. S přednostním právem mám zde předsedu poslaneckého klubu sociální demokracie pana poslance Tejce. Připraví se pan kolega Paroubek.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, podle mého názoru tento návrh není ničím jiným než důkazem pokrytectví vlády, kterou dnes naše země má. Protože není snahou zavést obecné referendum, ale je snahou namluvit občanům, že se o něco takového alespoň pokouší.

Já bych považoval za správné od pravice a od vlády, kdyby jasně řekl: My nechceme dát občanům tuto možnost, nepřejeme si to, protože si myslíme, že zastupitelská demokracie je lepší než možnost zasáhnout do ní zákonem o obecném referendu. Namísto toho se nám vláda snaží namluvit, že snad tady předkládá návrh, který má zakotvit toto obecné referendum, které podle mého názoru v té podobě, jak je navrhováno, prostě

nemůže fungovat a je to spíše návrh zákona na zmaření konání obecného referenda než na jeho zakotvení do Ústavy a do našeho ústavního pořádku.

Česká republika je jednou z mála zemí v Evropě, která nemá institut obecného celostátního referenda. I proto sociální demokraté jako jeden ze tří prvních návrhů zákonů, které jsme předložili ještě před složením slibu v této Poslanecké sněmovně v tomto volebním období, předložili náš návrh na zakotvení obecného referenda a prosím všechny, kteří se budou chtít s ním seznámit, aby se na webových stránkách seznámili. Nebudu odvádět pozornost od tohoto tématu tím, že budu říkat, jak si ho představujeme my. O tom můžeme vést debatu ve druhém čtení.

Tím se dostávám k tomu, že přestože se mi nelíbí, a řeknu hned proč, tento návrh zákona, nelíbí se mi, jak zpracován, tak podpořím to, aby tento návrh postoupil do druhého čtení, protože to je jediný způsob, jak připravit pozměňovací návrhy, jak představit vizi, která, aspoň doufám, bude mít šanci v této Poslanecké sněmovně pozměnit tento návrh tak, aby skutečně přinesl něco pozitivního, nikoliv aby se jen tvářil, že něco podstatného mění, a přitom nezměnil vůbec nic.

Tento návrh zákona je postaven na jednoduché logice. Občan získá 250 tisíc podpisů – umíme si představit po zkušenosti s prezidentskou volbou, kolik je to práce získat 250 tisíc podpisů – a s těmi 250 tisíci podpisy předloží návrh vládě a ta má jedinou povinnost: nepostarat se o to, aby bylo toto referendum vypsáno, ale aby předložila zákon Poslanecké sněmovně, ústavní zákon, a ten zákon bude muset být schválen ústavní většinou v Poslanecké sněmovně, bude muset být schválen v Senátu, a bude to tedy znamenat jediné – těch 250 tisíc podpisů bude sloužit k tomu, k čemu může posloužit jediný poslanec, když tady předloží vládní návrh ústavního zákona o konání konkrétního referenda. Těch 250 tisíc podpisů bude znamenat povinnost vlády nikoliv zajistit referendum a jeho konání, ale jen předložit návrh. A pokud ten návrh nebude schválen ústavní většinou ve Sněmovně a ústavní většinou v Senátu, tak padá pod stůl, jako by se nic nedělo. Těch 250 tisíc podpisů může ten dotyčný spálit. A to si myslím, že je hlavní nevýhoda tohoto návrhu zákona, protože nezajišťuje občanům možnost vyvolat referendum bez ohledu na to, zda si to přeje vláda, bez ohledu na to, zda si to přeje Poslanecká sněmovna a Senát. Jediný zákon o obecném referendu, o kterém lze hovořit jako o skutečném zákonu, který umožní referendum, je takový, kde by ona hranice, ať už bude 100 tisíc podpisů, nebo 400 tisíc podpisů, nebo oněch 250 tisíc podpisů, zajistí, že bez ohledu na názor Poslanecké sněmovny a Senátu bude vypsáno referendum a bude se konat v té věci referendum za podmínek stanovených zákonem bez ohledu na to, zda si to přejí, nebo nepřejí poslanci a senátoři. A v tomto smyslu tento návrh zákona nic nového nepřináší a v podstatě pouze opisuje jiným způsobem a jinými slovy situaci, která je už

dnes, protože když kdokoliv z nás jako poslanců předloží návrh zákona, tak se o něm musí jednat, a pokud získá nadpoloviční většinu, resp. ústavní většinu v obou komorách Parlamentu, tak pak se referendum koná.

Druhá podstatná chyba toho zákona je v článku 5 odst. 1, kde hovoří o podmínce 50 % občanů, kteří se musí účastnit referenda, aby to referendum bylo platné. Na první pohled to může znít logicky, protože platí to, že když nadpoloviční většina občanů se nechce vyjádřit, proč by měla zavazovat tu druhou část, která prostě k volbám nepřijde. Ale já bych dal příklad například brněnského místního referenda o odsunu brněnského nádraží, kdy podmínka 50 % zhatila to referendum právě proto, že ti, kteří nechtěli hlasovat pro zákaz odsunu nádraží, prostě nepřišli. A takto negativně se budou chovat všichni lidé. Prostě když nebudu něco podporovat, nebudu chtít hlasovat pro, tak prostě nepřijdu, bude-li účast nad 50 %. To znamená teoreticky a v praktické rovině by to znamenalo, že pokud někdo chce v té věci uspět, tak by musel získat 51 % občanů ČR, 51 % voličů v ČR, aby přišli a ještě hlasovali pro. Musely by být splněny obě podmínky současně, protože ti, kteří nebudou chtít souhlasit s tou otázkou v referendu, prostě budou to referendum bojkotovat a to nakonec tedy nebude platné. Takže v tom smyslu myslím, že by bylo vhodné zvolit naopak úpravu, kde jsme dosáhli změny v minulém volebním období napříč politickým spektrem u zákona o místním referendu, kde se hranice z 50 % snižuje na procent 35. To je věc druhá.

A poslední, a tady už si dovolím požádat pana ministra Mlsnu o vystoupení a o sdělení, v jakých věcech, aby nám řekl několik případů, by se tedy referendum konat mohlo, protože když se podívám na čl. 1 odst. 2, tak vidím spíše, v jakých věcech se konat nemůže. A to nejpodstatnější, co je, že se nemůže konat o státním rozpočtu, tomu bych i rozuměl, nebo o správě daní, čemuž bych i také rozuměl, ale nemůže se týkat věcí znamenajících zásah do právní úpravy. Tak s ohledem na to, že všechno regulujeme zákonem, se obávám, že to referendum nebude moci ve skutečnosti rozhodnout vůbec o ničem, protože na vše bude připraven zákon, vše je regulováno zákony, a jestliže tedy zákon referendem nebudu moci změnit, tak ho v zásadě nemám k ničemu.

Takže v tomto smyslu podle mého názoru tento návrh je velmi nekvalitní, zasloužil by si svým způsobem vrátit k dopracování vládě, ale protože vím, že by se to řadě kolegů z vládních lavic líbilo, kdybychom ten návrh teď vrátili a on už by se nikdy nezařadil na program, tak jsem spíše pro to, abychom tento návrh posunuli dál, abychom o něm jednali ve výborech, abychom připravili pozměňovací návrhy. Myslím, že nejen sociální demokraté budou mít připraveny pozměňovací návrhy k tomuto tisku. A garantuji jednu věc: Budou-li pozměňovací návrhy v tom smyslu odstranění chyb, o kterých jsem hovořil, přijaty, sociální demokracie určitě, tak jako vždy tady

hlasovala pro referendum, hlasovat bude. Nicméně říkám, že pokud by návrh zákona měl být v té podobě, v jaké je, tedy naprosto neužitečný a v podstatě neúčinný, tak rozhodně pro takový návrh zákona hlasovat nedeme, protože by ve skutečnosti k ničemu nesměřoval a jediné, co by to znamenalo, že by lidé byli balamuceni a bylo by jim namlouváno, že tady nějaký zákon o referendu je, a až by se to první konalo, nebo spíše nekonalo, tak by zjistili, jaká je pravda.

Já jsem tedy, pokud by ten zákon nebyl pozměněn, spíše pro to, aby jej předložila vláda v příštím období. A věřím, že tady bude jiná vláda a především většina Poslanecké sněmovny nakloněná tomu, abychom přijali skutečně evropský zákon o celostátním referendu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byl pan předseda klubu sociální demokracie a nyní s přednostním právem paní předsedkyně Klasnová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan předseda klubu sociální demokracie avizoval, že bude mít krátkou řeč, nakonec byl poměrně vyčerpávající, takže mně moc nezbývá, co bych dodala. Nechci pokoušet zemdlenou pozornost této Poslanecké sněmovny, takže nebudu opakovat argumenty, které tady byly řečeny. Pouze snad k tomu návrhu řeknu jediné: Věci veřejné prosadily, tehdy ještě v koalici, aby vůbec tato novela Ústavy spatřila světlo světa, a to vzdor poměrně tuhému odporu tehdejších koaličních partnerů. O tom že se tato vláda příliš nehnala k projednání tohoto zákona, svědčí i to, že byl poslán do Poslanecké sněmovny 11. dubna 2012, takže je to téměř rok, kdy nám tady ten zákon leží.

O konkrétních výhradách, a to že to je de facto určitá parodie na přímou demokracii, tady hovořil můj předřečník.

Já chci pouze říct, že pochopitelně nebudeme vůbec bránit tomu, aby byl zákon propuštěn do druhého čtení. Pevně věřím, že v ústavněprávním výboru najdeme nějaký konsensus, a osobně bych byla velmi ráda, kdyby se celá věc nepřehoupla až do příštího volebního období. Ne snad proto, že bych nevěřila Jeronýmu Tejcovi, ale zkrátka proto, že si myslím, že zákon o obecném referendu tady měl být dávno, takže pevně věřím, že se nám podaří najít nějaký konsensus a ústavní většinu pro to, aby konečně tento zákon vstoupil v platnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A nyní již tedy řádné přihlášky. První je pan poslanec Paroubek. Pane poslanče, prosím, máte slovo. Připraví se pan poslanec Grospič.

Poslanec Jiří Paroubek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, budu hovořit poměrně krátce. Myslím, že pan předseda Tejc tady hovořil velice zasvěceně o vládním návrhu, který byl předložen.

Samu myšlenku referenda samozřejmě podporuji. Podporuji tento prvek přímé demokracie, díky němuž by se občané mohli vyjádřit k důležitým otázkám fungování našeho státu. Upřímně je mi zcela jedno, kdo je předkladatelem právní úpravy, pokud by ta úprava byla konzistentní a vypadala by funkčně, což jak se obávám, tak tento návrh takový není. Nicméně je nosičem, o kterém se dá jednat, a buďto se tedy opozice s koalici dohodne, dohodne se ve výborech, nebo se také nedohodne, a samozřejmě v plénu Poslanecké sněmovny.

Jinak si myslím, že bychom si všichni měli být vědomi, že referendum má zásadní preventivní účinek před nespokojeností obyvatelstva a jeho řekněme rezignačními tendencemi. Zvláště v současné době naprostého zhnusení občanů politikou by působilo jako živá voda na zájem o veřejné dění. Jsem samozřejmě pro prosazení dalších prvků přímé demokracie – přímé volby hejtmanů, primátorů, starostů. A samozřejmě jsem pro uplatnění toho institutu, který byl přijat na konci minulého volebního období, to jest krajského referenda. Trošku mě mrzí, že v krajích nebylo vlastně dosud využito. Myslím si, že to může být dobrý argument ve prospěch odpůrců referenda na celostátní úrovni.

Nemohu si odpustit kritiku způsobu přijímání zákona. Loni na jaře jsme rozhodovali v prvním čtení ve sněmovním tisku 520 o návrhu téhož zákona s tím rozdílem, že nebyl z dílny vlády, ale z dílny sociálně demokratické opozice. Ten návrh byl již v prvním čtení zamítnut. Pokud by byl propuštěn do dalšího čtení, v současné době mohl být již zákon přijat. To mi trochu ukazuje, jak asi přistupuje větší část koalice k tomuto zákonu. Myslím, že to není dobrá praxe a že ani prognóza toho, jak ten zákon dopadne, není dobrá, protože návrh zákona, tak jak je předložen, a já to ještě jednou opakuji, je v této podobě nekonzistentní a nemůže být funkční. Je to prostě typ zákona, který pokud by byl v této podobě přijat, tak přesně podle rčení vlk se nažral a koza zůstala celá. To znamená, Ústava je naplněna, protože ta není naplněna dvacet let, pokud jde o celostátní referendum, ale nic víc.

Dámy a pánové, děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Paroubkovi. Další je pan kolega Grospič. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, začnu tím, čím skončil můj předřečník pan poslanec Paroubek. Ono to je skutečně o tom, aby se vlk nažral a koza zůstala celá. Ale protože platí

určitě ještě jedno přísloví, že opakování je matka moudrosti, tak si myslím, že stojí za připomenutí dvě základní skutečnosti.

Ta první, že téměř dvacet let od platnosti Ústavy České republiky, ústavního zákona číslo 1 z roku 1993, nebyl naplněn právě článek 2 odstavec 2, který hovoří o tom, že ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo. To znamená tedy právě ten moment celostátního referenda. A je to smutná rekapitulace v podstatě všech vlád a všech komor parlamentních ve volebních obdobích od roku 1993, že nebyla politická síla a politická vůle toto naplnit.

Musím tady říci, že Komunistická strana Čech a Moravy k tomu přistupovala zcela jinak a opakovaně v předchozích volebních obdobích i v tomto volebním období předkládala své návrhy zákona o celostátním referendu. A často se nesly výtky ze stran vládní koalice, a bylo tomu tak i v tomto volebním období a koneckonců zažili jsme to i před týdnem, že mnohdy není doprovodně předkládán prováděcí zákon, který by stanovil technické podmínky výkonu referenda. Já jenom chci říci, že vláda a vládní poslanci, kteří takto třeba argumentovali ještě minulý týden v souvislosti s návrhem zákona o ztrátě mandátu poslance, tak vlastně teď sami obhajují vládu, protože vláda udělala přesně to samé. Předložila velice obecný, téměř nerealizovatelný návrh ústavního zákona, který předpokládá ne jeden, ale dva prováděcí zákony. Jeden o technickém principu vůbec provedení referenda a ten druhý o tom, který by byl ad hoc přijímán vždycky v souvislosti s danou konkrétní otázkou o ústavním referendu.

Považuji toto osobně sám za velký výsměch. A není to jen otázka těch 250 tisíc nutných podpisů na to, aby se vůbec mohla ta otázka stát předmětem jednání o referendu. Pomímám to, že vláda si tam nechává sama pro sebe pravomoc možná navrhnout vládní návrh zákona o nějaké otázce, kterou uzná sama za vhodné, aby byla předmětem celostátního referenda, nicméně tuto pravomoc vlastně vymezuje a odnímá zastupitelským sborům, to znamená jedné nebo druhé komoře Parlamentu České republiky. A to není úplně zcela vyvážené ve vztahu třeba k otázkám návrhů na nejvyšší reprezentativní funkci, která v tomto státě je z hlediska Ústavy, třeba na kandidáta na prezidenta.

Myslím si také, že je zcela absurdní to, že vlastně vláda by si potom osobovala pravomoc nejenom předložit ad hoc zákon o otázce konání referenda, ale také tu pravomoc nejprve jej zaslat ke konzultaci k Ústavnímu soudu a celý ten proces se výrazně prodlouží a ztíží. Konání referenda vlastně v tomto případě, pokud by byl tento vládní návrh přijat, by bylo zcela nemožné, nerealizovatelné a nedalo by se zvládnout v dřívějším časovém horizontu než rok a půl dlouhé lhůtě od momentu, kdy by někdo tuto iniciativu předložil, uchopil a začal by sbírat potřebných 250 tisíc

podpisů. Považuji to absurdní. Považuji to za výsměch nejenom Ústavě České republiky, ale všem snahám, které tady zazněly.

A považuji rovněž za absurdní, a prostřednictvím pana předsedajícího nebude se zlobit předsedkyně poslaneckého klubu Věcí veřejných paní Klasnová, nebo respektive ne paní Klasnová, tomu, když řeknu, že považuji za veliký výsměch od Věcí veřejných, když dnes říká, že je potřeba a díky jejich přičiněním určitý návrh zákona tady předložit. Byly to Věci veřejné, které se zapříčinily o to, že žádný poslanecký návrh ať už z řad Komunistické strany Čech a Moravy, nebo následně od sociální demokracie nemohl být zde v Poslanecké sněmovně projednán, přijat a postoupen do druhého čtení, případně aby prošel celým legislativním procesem, protože si samy osobovaly to právo, aby to byl jejich návrh, vládní návrh. Myslím si, ta situace a ten posun nastal v momentě, kdy samozřejmě Věci veřejné opustily vládu. Ale účel světí prostředky.

Komunistická strana Čech a Moravy nebude navrhopvat zamítnutí tohoto zákona. My jej rovněž vnímáme jako nosič, jako nosič, který může posloužit tomu, že když se rozvine věcná diskuse na bázi třeba ústavněprávního výkonu a posléze ve druhém čtení zde v Poslanecké sněmovně, mohl by ten konečný návrh referenda se výrazně přiblížit třeba tomu, co navrhovala Komunistická strana Čech a Moravy a po čem volá i řada občanských aktivit a koneckonců občanů v České republice. Z tohoto pohledu si myslíme, že je vysoce potřebné, aby se diskuse tedy přenesla i na ústavněprávní výbor a do druhého čtení v Poslanecké sněmovně. V žádném případě, pokud by však ta filozofie byla ze strany vládních poslanců nebo třeba i poslaneckého klubu Věcí veřejných zvolena tak, že by se nemělo diskutovat a připustit jakákoliv změna nebo zásadní změna v poloze předloženého vládního návrhu, pak by samozřejmě bylo naprosto nemyslitelné, aby takovýto paskvil podpořila Komunistická strana Čech a Moravy. Byl by to výsměch občanům. (Tleskají poslanci KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byl pan poslanec Grospič. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, tak tedy končím obecnou rozpravu. Zeptám se pana ministra, popřípadě pana zpravodaje, zda mají zájem o závěrečná slova. Pan ministr zcela jistě. Prosím, máte slovo.

Ministr bez portfeje ČR Petr Mlsna: Děkuji, pane místopředsedo. Já jenom krátce zareaguji na dotazy, které padly v rozpravě.

Někteří z předřečníků četli ten zákon ledabyly, protože ta konstrukce myšlenky zákona o konkrétní otázce, která by byla předkládána Sněmovně, není ústavní, ale je to obyčejný zákon ve čtyřicítkovém režimu.

Pokud jde o tu výluky, ve kterých věcech by se referendum mohlo konat, tak písmeno c) stanoví „nekoná se v otázkách právní úpravy správy daní“, to znamená ne obecně právní úpravy jakékoliv otázky, ale pouze správy daní. To znamená, že ve všech ostatních věcech lze referendum konat.

Samozřejmě otázka 50 % jako podmínky platnosti referenda, to je otázka na debatu v ústavněprávním výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. To byl pan ministr. Pan zpravodaj nejví zájem o závěrečné slovo.

Vzhledem k tomu, že žádný návrh, který by byl hlasovatelný v této fázi, nepadl, tak se budeme zabývat pouze tím, co nás čeká, a to je návrh na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Zeptám se, jestli ještě někdo chce navrhnout jiný výbor. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, abychom přikázali tento návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 115, přihlášeno je 147 kolegů a kolegů, pro 107, proti nikdo. Konstatuji, že jsme tento návrh přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru, a končím jeho první čtení.

Pan poslanec Benda? Prosím.

Poslanec Marek Benda: Já poprosím o přestávku na poradu poslaneckého klubu v délce 19 minut, s tím, že bychom dnes už skončili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Této žádosti neprodleně vyhovím. Tím pádem končím dnešní jednací den a přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do zítra do 9 hodin.

(Jednání skončilo v 18.42 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
27. března 2013 v 9.00 hodin
Přítomno: 171 poslanců

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 52. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. V tuto chvíli registruji: pan poslanec Krupka – náhradní karta číslo 1, paní poslankyně Levá – náhradní karta číslo 8.

Sděluji, že v tuto chvíli mám před sebou předložené tyto omluvy z dnešního jednacího dne: Z poslanců se omlouvá pan Adam Vojtěch z pracovních důvodů, pan Cempírek Václav do 16. hodiny z pracovních důvodů, pan poslanec Drobil Pavel z rodinných důvodů, pan poslanec Fiala Radim ze zdravotních důvodů, pan poslanec Hašek Michal z pracovních důvodů, paní poslankyně Hubáčková Gabriela z osobních důvodů, pan poslanec Jirout Radim z pracovních důvodů, paní poslankyně Konečná Kateřina ze zdravotních důvodů, pan poslanec Kubata Jan z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Lobkowicz Jaroslav z důvodu zahraniční cesty. Paní poslankyně Matušovská Květa se omlouvá z dopoledního jednání z osobních důvodů, pan poslanec Michalík Alfréd ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Orgoníková Hana ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Parkanová Vlasta z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Pekárek Roman z osobních důvodů, pan poslanec Polčák Stanislav z důvodu zahraniční cesty. Pan poslanec Skokan Petr se omlouvá z odpoledního jednání z důvodů pracovních. Paní poslankyně Suchá Jana se omlouvá ze zdravotních důvodů, pan poslanec Urban Milan ze zdravotních důvodů, pan poslanec Úlehla Tomáš z osobních důvodů, pan poslanec Vacek Martin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Váňa Miroslav z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Vidím Jan z důvodu zahraniční cesty.

(V sále panuje intenzivní hluk.)

Z členů vlády zde mám omluvenku od pana ministra zemědělství Petra Bendla z pracovních důvodů, a to na dobu mezi 10 a 12. hodinou. A dále se omlouvá ministr obrany Vlastimil Pícek z pracovních důvodů.

To jsou tedy v tuto chvíli všechny omluvenky. Když dovolíte, přejdeme k dnešnímu pořadu jednání.

Já vás poprosím trochu o klid v sále. Vzhledem k tomu, že zde třetina poslanců skoro je omluvena, myslím, že ten hluk by nemusel být tak silný.

Na dnešní jednání máme pevně zařazené body 90, 10 a 108. Dále budeme pokračovat body z bloku třetích čtení, u kterých již uplynula

zákonná lhůta. Jedná se o body 77, 78, 79, 80, 82, 83, 85, 86, 87, 89 a 91. Poté bychom případně projednávali body z bloku zákonů v prvním čtení.

Nyní přejdeme k pořadu jednání. Mám zde přihlášky některých poslanců, kteří chtějí navrhnout změnu schváleného pořadu. Nejprve jsem zaznamenal přihlášeného předsedu klubu sociální demokracie pana poslance Tejce. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

A prosím opravdu o klid v sále!, ať mohu zaznamenávat procesní návrhy jednotlivých předkladatelů.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, já vám ten návrh předám samozřejmě i v písemné podobě. (Předsedající: Děkuji pěkně.)

Jedná se o zařazení nového volebního bodu, tak abychom mohli využít voleb, které byly včera odsouhlaseny na středu 3. dubna příští týden. Požádal bych o to, abychom zařadili tedy nový bod, a to volba předsedy Stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství, právě na příští týden ve středu, neboť se jedná o volbu tajnou, a tedy bylo by dobré využít tajných voleb právě příští týden. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, pane předsedo. Nyní se přihlásil s přednostním právem místopředseda Sněmovny pan poslanec Lubomír Zaorálek. Pane místopředsedo, prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobré ráno, dámy a pánové. Vážení kolegové, dovoluji mi, abych přitáhl vaši pozornost.

Chtěl bych navrhnout zařazení nového bodu na pořad dnešní schůze jako prvního bodu dnešní sněmovny a chtěl bych v tomto bodu reagovat na to, co se odehrálo ve Sněmovně v průběhu včerejšího dne. Včera jsem na televizní obrazovce k svému překvapení viděl vzorně nastoupenou stranu TOP 09, která se jako jeden šik srotila v tiskovém oddělení a tam se postavila za své obviněné kolegy na pražské radnici, členy rady pražské radnice. Stejně tak se za své kolegy postavila strana ODS. Na těchto pozoruhodných konferencích jsem zaregistroval, že jste se někteří i tady, co jste ve Sněmovně, postavili poměrně jednoznačně za své kolegy. Mluvili jste dokonce o kriminalizaci jejich práce. Vystoupili jste jednoznačně proti práci policie a asi chápete, že mi tohle připadá jako docela mimořádná situace, jestliže představitelé vládních stran – viděl jsem mezi těmi shromážděnými na tiskové konferenci ministry, například pana Kalouska a další, kteří tam stojí a přikyvovali, a vy jste se takovýmto způsobem postavili proti zákroku policie na pražské radnici.

Já jsem, přátelé, včera viděl pana premiéra, který řekl, že mu obviněný řekl, že je všechno v pořádku, a zřejmě tedy policie si něco takového, po-

kud si pan premiér něco takového myslí, nemůže dovolit. Jenom bych si rád vyjasnil tady ve Sněmovně, co to znamená, tohle sdělení pana premiéra, že obviněný mu řekl, že je všechno v pořádku. (Stále hovoří velmi důrazně.) Nezlobte se, ale já mám takový pocit, pokud je obviněn sociální demokrat, nám se to také opakovaně stalo, ale nenapadlo mě, že bych tady ve Sněmovně vystoupil a řekl: David Rath říká, že je všechno v pořádku, tak vám to říkám, je to v pořádku a dál se ho neptejte.

Jak je to možné, že v této zemi po zákroku policie vystoupí dvě nejsilnější vládní strany, vystoupí premiér a takovýmto způsobem prostě policii seřvou?! Je to normální? Rozumíte, já nejsem znalec celého případu, ale dovolte mi, abych jenom upozornil, že podle všeho rada města v čele s primátorem prodloužila smlouvu, nebo uzavřela novou smlouvu v kauze Opencard s firmou Haguess takovým znamenitým způsobem, že ty činnosti dala společnosti eMoney Group, která má anonymního vlastníka a sídlo v Nizozemí. To je opravdu unikátní čin – bez výběrového řízení, a to v situaci, kdy ÚOHS varoval radu, že porušuje zákon. A nebudu mluvit o politikách, kteří je na to upozorňovali, jenom řeknu, že to udělal ÚOHS. A teďka když policie zasáhne – tohle se stalo v dubnu loňského roku – a potvrdí vlastně to, co tady znělo dokonce z tak povolaných úst, jako je ÚOHS, že tady něco samozřejmě asi není v pořádku, když se pokračuje v této mimořádně sporné stíhané kauze způsobem, že se uzavřela nová smlouva za okolností, které jsou podezřelé, a dokonce s anonymní společností se sídlem v Nizozemí, tak pan premiér vystoupí a řekne, že obviněný mu řekl, že je všechno v pořádku.

Nezlobte se, mě vystoupení paní Vorlíčkové včera v televizi připadalo jako další vystoupení paní ministryně kultury Hanákové v České televizi. To bylo prostě naprosto nevěrohodné! Ale vám je všechno jasné. Vy jste včera nastoupili, abyste řekli, že tohle si policie nebude dovolovat.

Já bych vás chtěl upozornit, že celá kauza mi velice připomíná případ vaší kolegyně Vlasty Parkanové. Tam je to velice podobné. Také se ukazuje, že se nevypracoval znalecký posudek, takže paní ministryně nemá vlastně, o co opřít to, že podepsala určitou sumu peněz. Také tam došlo k navýšení peněz a také dotýčný politik působí jako někým nastrčený bílý kůň. A co je zvlášť pozoruhodné, je to, že také v této kauze, jako tehdy to byl pan Kalousek, tak znovu tady vystupují politici dokonce na vrcholných místech a tvrdí, že v této věci je to kriminalizace práce politiků a trestní stíhání a obvinění je prostě něco nehorázného, co si policie neměla dovolit. To je úplně stejný model, s jediným rozdílem, že mezitím v té době jste odvolali policejního prezidenta právě proto, že kolem toho byla velká váda a veliký křik, a teď tam máte policejního prezidenta, na kterém jste se vlastně dohodli, že si ho tam jmenujete, a ono se to opakuje úplně stejně! Takže ono je to asi úplně jedno, který policejní prezident tam je. Jakmile se

stane něco, co většině z vás nevoní, tak vystoupíte a zpochybňujete práci policie. Tak dali jste si tam toho policejního prezidenta, nebo ne? Je policie pod nějakou kontrolou, nebo ne? Co k tomu říká ministr vnitra? Dělá si tady pořádek policie co chce, stíhá si koho chce, je to politická šikana? Vy jste se tvářili, že tady dochází k šikaně politiků v čele pražské radnice. Je to tak s tou naší policií? O co opíráte to, že policie neměla právo, neměla nárok takovýmto způsobem zasáhnout? Nezlobte se, ale každý občan si musí klást tyto otázky. Co tady tohle vystupování politiků za své kolegy má znamenat? Jakým způsobem je tady ovlivňována policie? Není naopak vaše vystupování to ovlivňování policie? Není naopak to, co vy děláte, že teď bych položil otázku těm policistům a státním zástupcům, necítí se ovlivňování tím, co se včera ve Sněmovně odehrálo?

Já bych chtěl zdůraznit, že v poslední době, když si najdete, že byl obviněn jakýkoliv sociální demokrat, tak pokud mi paměť sahá, tak i když nás to někdy zdrtilo, tak jsme řekli ano, respektujeme, padni komu padni, ať policie vyšetřuje. Nepamatuju si, že bychom řekli – a to jsme opozice!, mohli bychom říkat: bůhví co tam s námi zamýšlejí jako naši političtí protivníci. Ale v této zemi to děláte vy. Vy, kteří dnes máte ministra vnitra, dokonce jste měli palec na tom, že došlo k výměně policejního prezidenta, a přesto jsem včera viděl takovéto tiskové konference.

Mně to připadá nesmírně zarážející a závažné, že takto vstupujete do kauzy, která má běžet. Proto bych chtěl dnes zařadit bod programu, který bych nazval Informace ministra vnitra o nezávislosti postupu policie v kauze Opencard. Tento bod bych chtěl navrhnout – a požádat o vystoupení ministra vnitra – jako první bod dnešního jednání Sněmovny. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Eviduji několik přihlášek s přednostním právem. Nejprve pan předseda Bárta a pak pan ministr dopravy Stanjura. Takto jsem zaznamenal přednostní práva. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já velmi děkuji svému předřečníkovi, že navázal na to, co jsem včera tady v Poslanecké sněmovně v souvislosti s návrhem změny Ústavy a posílení kompetencí prezidenta navrhoval. (V sále je silný hluk.)

Jsmo u policejního puče, jsme u zneužití Generální inspekce bezpečnostních sborů lidmi, kteří tvořili předchozí policejní vedení před nezávislým policejním prezidentem Petrem Lessym, a jsme u toho, že vedle kriminalizace Petra Lessyho zcela účelově pro pomluvu Generální inspekci bezpečnostních sborů, tak jsme tady s tím – dovolte mi připomenout z pléna Poslanecké sněmovny z interpelací slovíčka pana premiéra o tom, že

jeho vládě nebudou vládnout policejní plukovníci a podplukovníci. Ke cti pana premiéra – pan premiér je velmi autentický, pan premiér nelže, on nám to tady na plénu říká zcela otevřeně a natvrdo, jeho vládě nebudou vládnout policejní plukovníci a podplukovníci. Dokonce to řekl v odpovědi na interpelace opozice, na výtky právě v souvislosti s Opencard. A ten samý premiér, který říká, že jeho vládě nebudou vládnout policejní plukovníci a podplukovníci, také během dvou let dokázal říci větičky – před dvěma lety pan premiér tvrdil, že kdyby někdo v jeho straně byl obviněn, tak ještě dříve, než si obvinění převezme, přestal by být členem ODS. To jsou doslovné větičky před dvěma lety. Ten samý předseda ODS, ten samý premiér, o dva roky později říká větičky o tom, že věří panu primátorovi, věří členovi ODS a považuje jeho předané obvinění za věc, která je nesmyslná, a že pro to nejsou argumenty.

Kde je presumpce viny? Kde je padni komu padni? Kde jsou jasná pravidla toho, že když něco slibujeme, tak se tak budeme důsledně chovat bez ohledu na to, jestli je to do vlastních řad, či k někomu jinému?

A pokud k tomu přidáme ještě tu základní tezi, že je zapotřebí se promíčet touto Poslaneckou sněmovnou, když jenom připomenu minulou interpelaci, na kterých pan premiér nejenom že nebyl a nejenom že neodpovídal, ale dokonce tady vlastně neodpovídal ani jeden ministr, tak já se domnívám, že dnes by bylo zapotřebí opravdu donutit konečně vládu k tomu, aby odpověděla na zásadní otázky, které z tohoto hlediska padají.

Dovolte mi v tomto duchu říci, že nedodržování zákona, nerespektování zákona ze strany vlády není v tomto směru nic výjimečného. Já jenom připomenu jednu věc za všechny, a to je, že vláda nerespektuje nález Ústavního soudu o tom, že hrací přístroj interaktivní videoterminál je to samé co výherní hrací přístroj. Ministr Kalousek má dokonce posvěcení celé vlády, že nemusí snížit výhry a prohry na interaktivních videoterminálech, na kterých se dá za hodinu prohrát až 250 tisíc korun. Vláda nemusí respektovat nález Ústavního soudu. Vláda nemusí v tomto směru respektovat to, že když ji dokonce ombudsman upozorní na nález Ústavního soudu, tak přesto vláda ještě poplácá pana ministra financí po zádech a řekne: Děláš to dobře. Dál setrvej ve svých bludech, které jdou proti zákonu.

A pokud jsme kupříkladu s Josefem Novotným a Petrou Kvitovou v Brně podali trestní oznámení na vládu, jak můžeme věřit, že dnes ta vláda bude spravedlivě prošetřována policií v situaci, kdy víme, že po policejním puči je v rukou lidí, kteří nota bene jsou velmi blízko lidí pohybujících se v současné době ve vedení pražského magistrátu? To nejsou nezávislé tváře. To jsou propojené nádoby. Ke cti pana premiéra – on to neschovává, on se k tomu hlásí. Předání obvinění panu primátorovi není podle pana premiéra odůvodněné. Tím končí celá debata.

Dámy a pánové, já prosím, aby debata nekončila. Dovolte mi jménem

Věcí veřejných navrhnout též jeden bod. Domnívám se, jestli pan místopředseda Zaorálek žádá informaci ministra vnitra – omlouvám se, neberte to jako puntičkaření, ministr vnitra se k tomu určitě má co vyjádřit, ale dle mého názoru by se k tomu v první řadě měl vyjádřit pan premiér.

Protože pan premiér je ten, který říká, že jeho vládě nebudou vládnout plukovníci a podplukovníci. Pan premiér a předseda ODS je ten, který říká, že v jeho ODS, pokud někdo dostane obvinění, tak už nebude členem ODS, to řekl pan premiér, opakovaně to řekl. Stejně jako včera jednoznačně řekl, že obviněný pan primátor je člověk, za kterým pan premiér stojí. O tom, že by pan primátor měl opustit alespoň do doby vyšetřování ODS, o tom nepadlo ani jediné slovíčko, a naopak jsme se dozvěděli, že celá ODS stojí za panem primátorem, protože vše je – obvinění je neodůvodněné. Tečka.

Proto mi dovolužte žádat, pane místopředsedo, zařazení nového bodu, a to je to samé, co navrhoval pan místopředseda Zaorálek, ovšem pouze s tím, že o tuto informaci žádám, o vysvětlení, pana premiéra. Děkuji vám za pozornost. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně, pane předsedo. Já to tedy zopakuji. Byla by to zpráva předsedy vlády k nezávislosti policie v kauze Opencard. Tak jsem to doplnil.

Pan ministr dopravy. Prosím.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, nedá mi, abych nereagoval na vystoupení místopředsedy Poslanecké sněmovny Lubomíra Zaorálka, který tady vystoupil tak razantně, systémově, pochválil se, jak oni to dobře řeší, a mně nezbývá, než mu trochu osvěžit paměť. A nechtěl jsem, protože si myslím, že ta mnohá obvinění, zejména směrem ke komunálním politikům, jsou přinejmenším zvláštní.

Tak dobře, tak z našeho regionu, ať nechodíme tak daleko. Vy přece víte, prostřednictvím pana místopředsedy, že primátor Frýdku-Místku je členem sociální demokracie. A musíte vědět, že je obviněn. On a 12 nebo 14 úředníků jeho radnice. A nejsem to já, který tady káže a sociálním demokratům říká, jak to, že jste se ho nezbavili, protože i já tam mám jisté pochybnosti, protože mám informace, alespoň z tisku, o tom, co se děje. Když budete tady říkat, jak my to řešíme, tak to fakt řešte všude, anebo nevystupujte.

Mohl bych připomenout další statutární město, Přerov, v čele s vaším primátorem a senátorem. Nedělal bych to. I tam mám pochybnosti, zda ten postup je, či není oprávněný, a primátor Přerova využívá všechny opravné prostředky a brání se a má na to plné právo. Zase to neřešíte. Tak

tady nechodte a nekřičte, jak my jsme dobří a vy modří do děláte špatně.

A když pak říkáme, že nemůžeme kritizovat policii – vy jste říkal, včera se něco stalo v Poslanecké sněmovně. Toto jsou prostory Poslanecké sněmovny. Tady nikdo tiskovou konferenci neměl. Já jsem ji dokonce ani neviděl, ti, kterou jste tady popisoval. To, že se stalo něco, tak říkejte, že někde byla tisková konference. V Poslanecké sněmovně se to nestalo. Všechno, co se stane ve vaší kanceláři, tak je to taky v Poslanecké sněmovně? Toto je ze strany Poslanecké sněmovny.

A nesmíte si protiřečit. Protože dobře, vyjdou z toho, že říkáte: policii nesmíme kritizovat, protože to je nepřipustné. Dobrá, ale jedním dechem v druhé větě říkáte, ta samá policie přece obvinila bývalého policejního prezidenta. To nebyla jiná policie. Je tu jenom jedna policie. Tak buď se smí kritizovat, nebo nesmí. Vyberte si sám. Já si myslím, že v demokratické společnosti se dá kritizovat každý a každá instituce. Nic na tom nevidím. Ale než začnete pálit do jiných řad svým vlastním zásadovým přístupem sociální demokracie, tak si nejdřív udělejte pořádek u sebe, anebo nám to tady neříkejte. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Konstatuji, že není možné mít faktické, není rozprava. Takže přednostní pouze vystoupení. Hlásil se pan předseda Tejč? Pan místopředseda Zaorálek a pak pan předseda Bárta. Ale prosím, nelze faktické nyní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já samozřejmě bych rád přijal kritiku pana ministra Stanjury, pokud bych cítil, že jsem někde nebyl dostatečně fér vůči oběma stranám. Ale já bych tady chtěl zdůraznit, že přece sociální demokracie nikde, pokud došlo v kterémkoli městě k tomu, že by se ocitl v problému nebo byl obviněný komunální politik, tak si nepamatuji, že bychom vystoupili na tiskové konferenci a řekli, že policie učinila něco nehorázného a že my tvrdíme, že dochází ke kriminalizaci apod. My jsme takto nikdy nerozebírali to, co se stalo ve Frýdku či podobně. Mohu mít pochyby, nechávám si je pro sebe.

Panu ministrovi bych rád řekl, že pokud se nepletu, tak ta tisková konference, o které jsem mluvil, TOP 09, byla skutečně tady v prostorách atriá v Sněmovně.

Já bych rád obrátil pozornost k tomu, o čem jsem opravdu mluvil. Teď nemá cenu se bavit o problémech komunální politiky. Mně jde o jedinou věc, že včera tady v prostorách Sněmovny – nevím, kde vystoupil premiér – prostě vystoupili politici, přední politici vládních stran, a napadli to, co se stalo na pražské radnici. A to je to, co jsem já tady řekl, že chci, abychom se o tom bavili, protože mám velké pochyby, že v zemi, kde vládní strany napadají činnost policie, orgánů justice, že prostě se nemůžeme strachovat

o nezávislost postupu těchto orgánů. Zvláště když jste vládními stranami a vystoupí, tak jak jsem tady řekl, pan premiér a řekne, že mu obviněný řekl, že je všechno v pořádku, tak pak se ptám, k čemu tady ta policie je. Chápete, to je to, že se z vrcholných představitelů exekutivy dělá někdo, kdo se staví jakoby nad policii a nad zákony. To je podle mě nepřijatelné.

Já jsem navrhl zařadit tento bod proto, abychom si ujasnili v debatě s ministrem vnitra a nejlépe také s premiérem, abychom si ujasnili, jak se oni dívají na to, jestli orgány činné v trestním řízení, jestli státní zastupitelství, v jaké podle nich se ocitá situaci, pokud musí čelit výrokům premiéra a vrcholných představitelů exekutivy. Pokud jsou napadáni z toho, že kriminalizují činnosti politiků apod. To je to, o čem jsem tady chtěl mluvit.

Je to stejná kauza, jako byla v případě naší kolegyně Vlasty Parkanové. To byla vlastně stejná debata a byla to stejná obava. My jsem se prostě obávali o to, pokud dochází k tak masivním frontálním útokům, jako bylo v případě paní Vlasty Parkanové z úst ministra Miroslava Kalouska, jestli v takovémto prostředí může policie vůbec řádně vyšetřovat. A to je to, co nás zajímá i v této věci.

Nám jde vlastně jenom o to, aby kauza Opencard, která je přece o studnou kauzou, ona se vleče od roku 2006. Já vůbec nejsem ten, kdo chce posuzovat, jak by měla přesně postupovat policie. Případá mi samozřejmě zarážející, že se nešetří už to, co se odehrálo od roku 2006. Na druhé straně jestliže se stalo v dubnu v minulém roce to, o čem nyní vidíme a čteme ve veřejných prostředcích, jestliže slyšíme stanovisko, že policie dospěla k závěru, že ta zakázka z dubna 2006, ta nová smlouva byla předražená, že byla dokonce uzavřena bez dodržení zákona o veřejných zakázkách, protože tam došlo k tomu, že to bylo bez výběrového řízení, jestliže slyšíme všechna tato fakta, tak přece nemůžeme dopředu vystoupit jako premiér a říci, že se prostě nic nestalo. Tady je přece prostor pro to, aby policie celé ty věci vyšetřila, a my nemáme právo v zemi, kde je oddělení moci, vystupovat z pozice síly, výkonné moci a upozorňovat policii, že se tady překročily jakési hranice. To je to, co je podle mě nepřijatelné, a parlament by měl v takovémto případě, kdy dochází k porušení principů dodržování dělby moci, tak parlament podle mě by se v této věci měl tím zabývat a měl by to kontrolovat a hlídat. To je naše povinnost před veřejností. Proto navrhuji zařazení tohoto bodu.

Takže já jsem tady neřekl, pane kolego přes předsedajícího, že jsme dobří, jak vy jste řekl. Já jsem vůbec netvrdil, že jsme dobří. Já jsem vůbec neřekl, že nemáme komunální politiky, kteří také selžou. Mně šlo jenom o to, aby někdo nezneužíval své postavení jako představitele výkonné moci, dokonce premiéra, který je nejsilnější politickou figurou v této zemi, aby ji nezneužíval k tomu, že prostě útočí na policii a útočí na státní zástupce. To je to, o čem chci, aby parlament mluvil. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Pak mám několik přednostních. Pan předseda Tejc. Pan ministr financí potom.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já si dovedu představit, jaká by byla situace, kdyby se něco takového stalo sociální demokracii a celá rada jednoho kraje byla obviněna. Já myslím, že na rozdíl od ODS a TOP 09, od jejich očekávané reakce, kdyby se něco takového stalo, si myslím, že ty naše výroky tady jsou velmi uměřené a mírné. Možná až moc. Protože kdyby se něco takového stalo a hejtman sociální demokracie včetně jeho všech kolegů v radě byl obviněn, tak by tady druhý den, možná ještě ten den odpoledne, stála suita patnácti dvaceti významných členů TOP 09, té čisté TOP 09, všichni by měli své motýlky a říkali by, jak oni by rezignovali a jejich politici by skončili na hodinu, pokud by se něco takového stalo. Takže v tomto případě neměříme my jiným metrem. Jiným metrem měří ti, kteří o tom tak často hovoří, zejména z té čisté nové TOP 09.

Já myslím, že jde skutečně o nepochopení mezi panem místopředsedou Zaorálkem a panem ministrem Stanjurou. Vždyť přece skutečně nejde o to, hájit, anebo říkat, že někdo je vinný, či nevinný, ale jde o to, jaký signál se vysílá orgánům činným v trestním řízení. A o tom přesně Lubomír Zaorálek hovořil. A pokud předseda vlády řekne, no tak to jsou nějaké pindy, to, co tam v podstatě ta policie napsala, to nás nezajímá, protože ten obviněný mi řekl, že se to nezakládá na pravdě, a já mu věřím, tak jaký je to signál tomu vyšetřovateli? On jde proti názoru předsedy vlády. On si musí uvědomit, že předseda vlády nedávno posvětil výměnu policejního prezidenta. A takto by mohl samozřejmě posvětit policejní prezident výměnu jeho. A o to tady jde. O to, že se vyvíjí tlak, neustále se vyvíjí tlak na orgány činné v trestním řízení. Od sociální demokratů jste tady nikdy neslyšeli, že by to, co policie říká, nebylo podstatné a důležité, že ti lidé jsou nevinní, a potom, kdy by se sociální demokracie ujala vlády, by provedla změny, protože ta policie je zpolitizovaná. To jste tady neslyšeli a nikdy to tady neuslyšíte. Ať už sociální demokracie bude opoziční, nebo vládní stranou.

V této věci je skutečně nutné, aby se k tomu vyjádřil ministr vnitra. Já jsem pana ministra vnitra neviděl tady na jednání Sněmovny ani v kauze Vlasty Parkanové ani teď sdělit tu jednu zásadní věc, že se ohrazuje proti vyjádření svých kolegů z vlády, že snad policie jedná tak, že kriminalizuje jednání, které kriminální není. Že se jedná o účelové jednání policie. Já jsem tady neviděl ministra vnitra Jana Kubiceho, aby se zastal policie. A to podle mého názoru skutečně na tomto místě udělat musí. Protože pokud to neučiní, tak samozřejmě nikdo nevyvrátí to, že je to jistým způsobem tlak právě na policisty, na státní zástupce v této věci, aby do budoucna, ať už takové kauzy a kroky nečinili, anebo tuto skutečně zastavili. Takže v tomto

případě já bych rád vyzval byť nepřítomného ministra vnitra, který dnes má být na jednání Sněmovny a má přijít do práce, aby se k této věci vyjádřil. Ať už tak, či onak. Já si pamatuju na srdceryvné prohlášení pana Jana Kubiceho, tehdy ještě jako plukovníka ÚOOZ a šéfa tohoto útvaru, kdy říkal: Politici nám tady chtějí zasahovat do vyšetřování. No a kde je ten poctivý policejní plukovník dnes, když jako ministr vnitra by měl hájit nezávislost policie? Mlčí a není tady. Já ho vyzývám, aby se dostavil do Poslanecké sněmovny, aby svůj názor na tuto věc řekl! Děkuji. (Potlesk poslanců levice.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Dál je přihlášený pan ministr financí Kalousek. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Tak pan poslanec Tejc řekl před chvílí zajímavou věc, že od sociálních demokratů jsme nikdy neslyšeli, že by snad zpochybňovali nezávislost a nestrannost policie. Já nevím, jestli je to úmyslná lež, nebo skutečně krátká paměť. Ale já myslím, že řada z nás si tady pamatuje, co jste konkrétně vy, pane předsedo Tejci, váš předseda a řada vašich kolegů říkali na adresu policie po zatčení pana doktora Ratha. Jak jste explicitně obviňovali z účelové kriminalizace pouze jedné části politického spektra a říkali jste: Jak to, že nejsou vyšetřováni a zatčeni ti a ti a ti? Já myslím, že to dokážeme najít v otevřených zdrojích, to, co jste říkali tenkrát na adresu policie, a všichni si to pamatujeme. Ale to není to, co jsem chtěl říct. To je jenom reakce na mého předřečníka.

Já jsem chtěl učinit pouze poznámku, že Poslanecká sněmovna jako veřejná budova určená politickým klubům a politickým stranám se zcela běžně používá k tiskovým konferencím politických stran. Doufám, že o tom nikdo nebude polemizovat. A na této tiskové konferenci nikdo nenapadl policii. My jsme pouze jednoznačně garantovali, jako vedení TOP 09 jsme garantovali veřejnosti bezúhonnost našich zástupců v Radě hlavního města Prahy. Stejně tak jsme přesvědčeni o bezúhonnosti pana primátora Svobody a jeho kolegů v této věci a nepochybujeme o tom, že vyšetřování prokáže, že jsou nevinní. Pokud budeme zcela zbytečně o tom diskutovat ještě ve zvlášť zařazeném bodu Poslanecké sněmovny, tak to ještě zopakujeme. Ano, nepochybujeme, říkáme to jako vedení strany, jako autorita, jejíž členové jsou členy Rady hlavního města Prahy. Nepochybujeme o jejich bezúhonnosti v této věci, nepochybujeme ani o bezúhonnosti pana primátora Svobody i jeho kolegů a jsme hluboce přesvědčeni, že jsou nevinní a že to vyšetřování prokáže tak, jako vy si asi hluboce přejete, opak. Ale to je zase otázka vašeho vkusu.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Mám zde několik přihlášených s přednostním právem. Pan předseda Bárta, pan místopředseda Zaorálek, pan ministr Blažek a pan místopředseda Hamáček. Takto jsem to zaznamenal, tak to prosím respektujte. Pane předsedo, prosím. Opakuji, jsme stále u pořadu schůze.

Poslanec Vít Bárta: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi nejprve tady upozornit na několik jednoznačných nepravd, které tady zazněly. Tak za obzvláště pikantní považuji nepravdu, kterou tady řekl ministr dopravy. Já chápu, že je ministrem dopravy a nikoli ministrem vnitra. Ale když řekl, že policie obvinila pana Lessyho. Naopak, to je hrubá lež. Policie... Šéfem pana Lessyho neobvinila policie, ale celý ten proces řídila Generální inspekce bezpečnostních sborů podřízená panu premiérovi. Jinými slovy řečeno, tento argument pana ministra dopravy je hrubá nevědomost, anebo záměrná lež. V každém případě je to věc, za kterou by se pan ministr měl tady minimálně policii omluvit.

Za druhé tady zaznělo, a to je taky velmi roztomilá záležitost – co je ta nezávislost policie, co je ta otázka koalice TOP 09 a ODS. Tady zaznívá celá řada kauz od úrovně komunální po úroveň parlamentní, ale nezazněla tady ta nejpodstatnější. Tato Sněmovna zažila loni debatu o důvěře vládě s šesti rebely ODS, na základě které následně několik rebelů zvláštním způsobem změnilo svůj názor a získali významné pozice ve vedení státních podniků a akciových společností. Dnes jsme v situaci, kdy policie zcela oficiálně, podle vyjádření médií, vyšetřuje pana premiéra. Vyšetřuje pana premiéra, vyšetřuje trestní oznámení člena Transparency International na téma odpovědnosti premiéra na podezření z politické korupce v kauze politické koaliční dohody o tom, jakým způsobem tato koalice funguje.

Podotýkám, že takovýto krok není první za historii této koalice. A v této souvislosti se dozvídáme, že neplatí pro politiky, obzvláště koaliční, exekutivní presumpce viny, ale platí v tomto směru chování, které se nebojím nazvat jinak než naprosto arogantní, kdy je možné během několika málo měsíců se tvářit, že zapomeneme na to, co tady v historii bylo, a budeme se tvářit, že už je to jinak. A já dneska obzvláště zažívám zvláštní děja vu, kde se opravdu bavím, kdy nás tady poučuje o kriminalizaci a nezávislosti policie člověk, který sedí v křesle, které já jsem před dvěma lety opustil právě proto, že v koalici tehdy platila jasná dohoda o presumpci viny, nikoliv nevinu. A připomínám v tomto směru znova slova pana premiéra. Tehdy pan premiér řekl: Kdyby se jednalo o poslance nebo člena ODS, nebyl by už v době sdělení obvinění členem ODS. Nic takového...

Pan premiér mi napovídá: Obvinění z korupce. Tak já rovnou dodávám, že v té většince nic není a že panu premiérovi velmi rád předám a nechám

z tisku vytáhnout celé ty větičky, protože pan premiér to řekl několikrát. O korupci v té věci nebylo jedno jediné slovo.

A mimochodem rovnou připomínám ještě druhou věc. Obvinění z nakládání se státním majetkem, obvinění z toho, že Rada hlavního města Prahy neoprávněně nakládala s majetkem státu, není korupce? Je to méně závažný trestný čin než klasické korupční jednání?

Dámy a pánové, dovoluji mi v tomto směru říci pouze jediné. Prosím, a bychom hlasovali o tom, aby nám pan premiér všechny ony návaznosti o tom, jak tady budou vládnout, resp. nevládnout v této vládě policejní plukovníci a podplukovníci, laskavě v souvislostech osvětlil.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Faktická teď nemůže v debatě být. Není rozprava. Já se omlouvám, pane ministře. Dám vás do pořadí. Pan místopředseda Zaorálek.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, kolegové, já bych rád požádal Sněmovnu, aby brala s velkou opatrností výroky pana ministra Kalouska. Já jsem udělal s výroky pana ministra takovou poměrně trochu groteskní zkušenost, že on tady také před časem pro mě neuvěřitelným způsobem citoval můj výrok o Stanislavu Grossovi z roku 2005, mě to překvapilo, ohromila mě ta paměť a samozřejmě že jsem nebyl schopen na to v té chvíli reagovat, jak to bylo. Dal jsem si potom dodatečně tu práci, že jsem si to vyhledal v záznamech a zjistil jsem ke svému překvapení, že jsem nikdy nic takového samozřejmě neřekl. Což jsem si dodatečně uvědomil, že jsem opravdu takto to říci nikdy nemohl. Já to tady říkám proto, abych objasnil způsob práce pana ministra Kalouska, který opakuje, jak vidíme, úspěšně stále a stále, teď nyní ho použil tentokrát na mého kolegu Jeronýma Tejce a pana poslance Sobotku, o kterých tady stejně jako o mně prohlásil, že tady řekli něco, co se podobalo útoku na policii a justici v souvislosti s kauzou Davida Ratha. Já bych poučen tím, jak se choval pan ministr v mém případě, bych ho požádal, aby příště podobné výroky tady skutečně doložil, protože já jsem přesvědčen, že v té podobě, jak on to řekl, to nebylo ani jedním z těch pánů řečeno. Toto je čerstvější než rok 2005, kterým jste mě ohromil tím minulým vystoupením. V tomto případě si prostě myslím, že je to evidentní, že takového z úst sociálního demokrata na této úrovni nemohlo být nic řečeno. To je jedna věc.

Ta druhá, že je zase pěkné slyšet, když tady říká pan ministr, že oni nemají pochyby. Vy tedy, jak jsem pochopil, nemáte žádné pochyby o tom, co se událo na radnici v posledním roce. Já jenom připomenu, že ve vyjádření policie v tom obvinění se jedná o to, že rada města je obviněna z porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže a z porušení

povinnosti při správě cizího majetku. Já teď vůbec netvrdím, jak kdo může být v něčem takovém zahrnut. Dokonce mohu připustit, že to mohl být i nedbalostní trestný čin. Co si ale myslím, že je právě těžké vyloučit dopředu s takovou jistotou a s takovou znalostí, že prostě rovnou řeknu: Ta policie je prostě mimo. To vylučujeme. Profesionalita, kompetence, bezúhonnost našich lidí je taková, že my říkáme ne! Tady je policie prostě mimo! Vy jako člen vlády, vy jako představitel vlády říkáte: Ta policie musí být mimo. Možná proto, že si myslíte, že je zaujatá, že má jiné motivy, že tady máme zase nějakou válku policajtů jako v případě Vlasty Parkanové. Ale to by potom bylo zase jenom svědectví toho, že tady něco děláte velice špatně. Pokud je to tak, že máte jistotu, že v tomto případě jde o úplně něco jiného než o řádné stíhání policie, která má důvody a která je také sdělila v deseti stránkovém obvinění, které mi určitý smysl dává. Já si myslím, že i pro mě je tam zcela zjevné, v čem je asi ten velký problém. Když to někdo udělá bez výběrového řízení, dostane to anonymní společnost se sídlem v Nizozemí. Chápete to? I na tu dálku cítím, že tohle je podezřelé. Navíc v něčem tak pochybném, jako je kauza Opencard a firma Haguess. Tohle prostě zavání, ne-li dokonce smrdí! Ale vy přesto řeknete: My jsme si jisti.

Já vůbec teď netvrdím, že tohle šetření odhalí celý problém kauzy Haguess. Já také sleduji to, že ta druhá parta v čele s panem bývalým přímátorem Bémem nyní pookřála, a že tudíž vy oprávněně máte pocit, že tady někdo na vás útočí. Možná jsou to věci u vás vnitrostranické, že si tady někdo vyřizuje účty. Mě také mrzí, že ta kauza není šetřena od začátku, a také si myslím, že ten, kdo vytvořil ty koleje, byl zřejmě někdo jiný, to je vlastně jisté, než tato rada. Tomu všemu rozumím. Ale domnívám se i z toho, co vím, že v té radě někdo udělal, ať už z jakéhokoli důvodu, ať jako bílý kůň, z nedbalosti, nebo vědomě, to já nevím, podle mě se dopustil hrubých chyb. A na to byly dokonce už tehdy, v tom minulém roce, upozorňováni. Opakuji, nejenom opozičními politiky, a to tedy jsem schopen doložit, že jim říkali, že poruší zákon, ale dokonce i Útvarem pro ochranu hospodářské soutěže.

Takže tady je přece celá řada indicí. Jakkoliv neříkám, že to řeší problém Opencard, ten je hlubší a měli by se šetřit asi i další lidé, tak tvrdím, že tady je přece celá řada pochybností. A ta vaše jistota, ta je prostě podivná. Ale budiž. Vy můžete říct, že věříte svým lidem, ale to, co si myslím, že nemůžete říct, že nemůžete vystoupit jako těleso vedení politické strany a napadnout policii z kriminalizace a zaútočit na ty orgány úplně stejně, jako to udělal ministr Kalousek v případě Vlasty Parkanové. A stejně tak jsme to kritizovali. Prostě to je to, co si nemůžete dovolit jako představitel státu na takových funkcích! Jako vy prostě tím, už samotnou skutečností, že takto vystupujete, shazujete práci policie, že prostě premiér dopředu řekne, že ví, že na tom nic není, že to je v pořádku. To jsou podle mě ne-

dovolené kroky v právním státě. Vy nerespektujete principy oddělení moci! Vy nerespektujete vlastní policii! Vy prostě před lidmi dáváte najevo naprostou nedůvěru v justici v této zemi! To si nemůžete dovolit vůči veřejnosti! Veřejnost nemá takovou možnost se ohradit a říci, ta policie je koupená, zkorumpovaná a podobně. Ta se nemůže takto bránit. Vy ručíte za to, že policie v této zemi postupuje podle pravidel, a nemůžete ji shazovat ve chvíli, kdy se to týká vás! Kdy se to týká vašich lidí. Já si myslím, že tímto chováním vy vlastně demoralizujete tu společnost. Vy vlastně devastujete toto společenské vědomí. Já jsem tento bod chtěl zařadit proto, abychom si tohle ujasnili. Že některé věci se prostě nedělají a nemůže si je dovolit ani premiér ani ministr!

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Dál se přihlásil pan ministr Blažek.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Dámy a pánové, já se o slovo hlásím nerad, ale musím. Dovolte mi, ctěná Sněmovno, abych tu debatu označil za mimořádně nešťastnou. Ten důvod je několikový. Za prvé politický. Abychom se tady předháněli, a tímto bych rád vyzval představitele jak své strany, tak ČSSD i TOP 09, abychom si tady navzájem neříkali příklady různých jednotlivců, kteří jsou možná z něčeho stíháni, a ten důvod je jednoduchý. Jsou to jednotlivci a existují stovky, tisíce starostů a radních, kteří se nedopustili vůbec ničeho, a ten divák televize nebo ještě český novinář zvláště z toho vlastně udělá to, že my tady tu komunální sféru popisujeme jako nějakou bandu gaunerů a navzájem si tady říkáme různá jména různých lidí. Je to velmi chybně politicky. Já to odmítám. Nikdy jsem to nedělal a dělat to nebudu, abych TOP 09, ČSSD a komukoliv jinému neustále vyhazoval nějaká konkrétní jména, protože samozřejmě tímto nahrávám silám, které s demokracií nemají nic společného a budou říkat jednoduchou věc: Vidíte je, je to jeden pytel darebáků a sami to na sebe ještě říkají. Já vás fakt prosím, abychom v této debatě nepokračovali.

Pokud jde o policii. Podívejte se. Vzpomeňte si na známou postavu inspektora Javerta z Bídníků. To je člověk, který je přesvědčený o tom, že ví, kde je nějaký zločin, kde se páchá nějaký zločin, a potřebuje nějaký prostor. Když si dnes otevřete – myslím, že je to v Mladé frontě – rozhovor s představiteli policie, tak se dozvíte, že dnes se musí zaměřit na obecní samosprávu. Nakonec nic proti tomu. Klidně. Čili toho Valjeana dnes vidí oni v obcích. Je to věc, která může být trošičku diskutabilní, jestli je správné, aby se policie zaměřovala vždy na určitou výšeč obyvatelstva a rozhodování, ale budiž. Ale ten problém, a to chci říci Sněmovně, přece spočívá v tom, že to prostředí pro starosty a radní a hlavně v malých obcích jsme vytvořili my, prostředí, které je dnes pro ně velmi těžké snesitelné, protože

vyznat se v právních předpisech, které dnes fungují a byly schváleny i touto Sněmovnou, je opravdu pro obyčejného starostu těžké.

A k čemu to vede? Povede to nakonec k tomu, že nejlepší v nějaké komunální radě, ať je to kdekoliv, je nedělat vůbec nic, protože jakékoliv rozhodnutí, které se nějakým způsobem zdá někomu správné a účelné, může být možná při neznalosti toho či onoho zákona, toho či onoho nařízení vlády a vyhlášky shledáno jako nesprávné, dokonce protiprávní. A tady je ten problém, který řešíme dneska, možná dokonce trestněprávní, a tady už je to často diskutabilní.

Souhlasím s debatou, že se o této věci vede. Ale prosím tuto Sněmovnu, aby pod moderními hesly, každá doba má svá moderní hesla, my dnes máme slovo „transparentnost“, podle mě nikdo pořádně neví, co to slovo znamená, ale pod tímto heslem a ze strachu před českými médii a různými skupinami, kterým jde o dekonstrukci všeho, co tady bylo dvacet let, se ustupuje tak, že demokracii učiníme dysfunkční a nefunkční. A k tomu je potom jeden jediný krůček, aby přišel někdo a řekl: tak, tady bude všechno fungovat, ale hlasovat už se v takovémto systému nebude.

Děkuji vám za pozornost. (Silný potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Mám přednostní práva: Hamáček, Kalousek, Bárta. Pane místopředsedo, prosím.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, pan ministr Blažek tady volal po ukončení debaty, ale my prostě musíme reagovat na to, co se zde odehrálo, zejména tedy z úst pana ministra Kalouska. Já jeho vystoupení pokládám za velmi nešťastné a do jisté míry i neférové. Vyčítat sociální demokracii, že ve velmi složité kauze Davida Ratha brutálním způsobem útočila na policii nebo že snad zpochybňovala fungování policie, je argument, který je dle mého názoru velmi podpásový.

Víte, pane ministře, pro nás to bylo velmi složité. My jsme velmi pečlivě a možná i s jistým zpožděním vystupovali v médiích a vážili jsme každé slovo. Dokonce jsme byli kritizováni i našimi politickými odpůrci, že jsme slabí a nebyli jsme schopni se Davida Ratha zastat. A nyní zde vystupujete vy a říkáte, že jsme útočili na policii s nějakou obrovskou razancí.

Už Perry Mason říkal, že můžete buď koláč sníst, anebo ho mít na talířku, ale nemůžete mít oboje. Jenom se rozhodněte, zda jsme ti zbabělci, kteří se nejsou schopni zastat našeho poslance, nebo zda jsme ti, kteří brutálně útočí na policii. Oboje možné není.

Já to vaše vystoupení pokládám za nešťastné ještě z dalšího důvodu. Protože jste to byl, kdo tady v několika případech s velkou razancí útočil a kritizoval orgány činné v trestním řízení a i své politické oponenty. Čas, jak

plyne, možná každého z nás dožene, možná i váš výrok o tom, že v krajích se krade ani poledne se nedrží, si dnes policie vyloží v trošku jiném světle v jiném kraji. Všichni uvidíme. Ale já mám prostě pocit, že na toto vaše vystoupení bylo potřeba reagovat a že jste možná vystupovat nemusel. Jak říkal Jacques Chirac, propásl jste příležitost mlčet. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Pan ministr financí. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já bych rád upřesnil, že jsem sociální demokracii nic nevyčítal, já jsem pouze reagoval na výrok pana předsedy Tejce, že nikdy z úst sociálních demokratů něco takového neoznalo.

Panu místopředsedovi Zaorálkovi rád vyhovím. V otevřených zdrojích ty výroky vyhledám, protože skutečně zněly, s potěšením je zveřejním i na svých internetových stránkách. (Výkřiky zleva.) To mohu samozřejmě udělat a tím, doufám, vyhovím žádosti pana místopředsedy Zaorálka.

Pana kolegu Blažka jsem chtěl poprosit, aby do této diskuse nevnášel literární postavy. Vzpomenout pana inspektora Javerta vidím jako velmi riskantní. Někdo jiný by si mohl vzpomenout na jiné významné francouzské dílo, třeba filmy Prohnilí nebo Prohnilí proti prohnilým, nebo na český seriál Expozitura a byla by to pak velmi riskantní diskuse a pan místopředseda Zaorálek by se třeba zase vztekal.

Jako člen vlády bych se chtěl ohradit proti výroku, který tady zazněl, že můj premiér je vyšetřován policií. Předseda vlády není vyšetřován policií! Na předsedu vlády bylo podáno trestní oznámení. To může podat kdokoliv na kohokoliv, v tomto případě to byl dokonce předseda Senátu, ten taky může podat trestní oznámení. A z otevřených zdrojů jsme informováni o tom, že policie koná předběžné úkony v trestním řízení, což v takovém případě koná, když někdo podá na někoho trestní oznámení. Vyšetřován člověk začne být až po sdělení obvinění podle trestního řádu, což právníci vědí. Nevím, jak jsou na tom právníci, co absolvovali Policejní akademii.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Dále mám s přednostním právem přihlášeného pana předsedu Bártu a pak pana předsedu Tejce.

Poslanec Vít Bárta: Dámy a pánové, dovoluji mi nejprve upozornit na výroky pana ministra spravedlnosti a v zásadě konstatovat, že se s nimi shoduji. Pan ministr spravedlnosti podle mě velmi profesionálně upozornil na to, že politická debata a kriminalizace jednotlivých politiků, ať už oprávněná, či neoprávněná, je v tomto směru jednoznačně věc, která by měla být striktně oddělena. Problém je, že ono neoddělení debaty je ve

vyspělé politické kultuře spojeno právě s institutem presumpce viny pro politika.

Rád bych připomenul, že když vznikala koalice, které bohužel Věci veřejné daly v roce 2010 možnost vzniknout, tak tehdy se všechny tři koaliční strany zaklínaly slovíčkem „padni komu padni“ a zaklínaly se tím, že bude důsledně uplatňován princip presumpce viny. Ironií osudu právě ona nejvíce protikorupční strana Věci veřejné byla v zásadě jednou z prvních, která byla přímo konfrontována s pravidlem presumpce viny. A kvůli této věci neodešel jenom ministr dopravy, ale pro jistotu odešel dokonce ministr vnitra. Dnes tady po dvou letech stojíme plus minus týden od oné rezignace, respektive od oněch rezignací, a nyní v této souvislosti už prostě presumpce viny neplatí. Nyní ten samý premiér, ten samý ministr financí prostě začínají mít dvojí metr. Neplatí padni komu padni, platí naopak to, že se tady dokonce rozbíhá diskuse na téma toho, že budeme možná dělat presumpci viny jenom na úrovni korupčních trestných činů, ale co se týče správy státního majetku, tak to už není tak závažný trestný čin a tam už presumpci viny nemusíme uplatňovat. To tady zaznělo před chvílí při našem projevu. Jinými slovy řečeno, aspoň v rámci jednoho volebního období, alespoň pod vedením jednoho premiéra bychom měli mít kontinuitu a nezapomínat na to, jaká pravidla hry se tady nastavila a co byla vize této koalice.

Co se týče pojmu vyšetřování, má pan ministr financí pravdu. Je zapotřebí jednoznačně říci, že policie nepožádala o vydání pana premiéra a že činí předběžné kroky. To je pravda. Nicméně nemá pravdu v tom, že to je standardní postup v případě každého trestního oznámení. To není pravda. Je velký rozdíl v tom, když policie informuje o tom, že v konkrétním případě se tím případem začala zabývat a začala provádět konkrétní úkony, a tím, kdy se jenom obvykle dozvíme o odložení trestního oznámení do 30 dnů. Jsme v jiném režimu, a já se opovažuji tvrdit, že v otázce presumpce viny, podotýkám, že když jsem před dvěma lety rezignoval, tak mi zdaleka žádné trestní oznámení nebylo sděleno, bylo na mě pouze podáno, a dokonce to bylo v situaci, kdy policie ani neoznámila to, co jsme se dozvěděli právě o panu premiérovi, že policie ty konkrétní předběžné úkony začala činit.

Takže tady máme jasný konkrétní příklad dvojího metru. A máme tady jasný příklad toho, že ono zatahování činnosti orgánů v trestním řízení do politiky nepřichází ze strany opozice, ale bohužel, bohužel, přichází ze strany koalice. Přichází aktivním naběhnutím před kamery a hlášením se k tomu, že obvinění vedení pražského magistrátu je nesmyslné. A v tomto směru, bohužel, v tu chvíli nelze souhlasit s ministrem spravedlnosti, který jinak – a s tím, znovu opakuji, je zapotřebí souhlasit, že by se nemělo dávat dohromady to, co se děje na straně orgánů činných v trestním

řízení, ale to, co se děje na straně politiky. Nicméně o to víc prosím pana ministra spravedlnosti, pana premiéra, aby si vzpomněli na rok 2011 a na jejich slova o presumpci viny.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: S přednostním právem mám ještě přihlášeného pana předsedu Tejce. Opakuji – jsme stále v bodu schvalování pořadu schůze.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já jsem rád, že právě do dveří vstoupil ministr vnitra. My jsme si to takto načasovali, neboť jsem chtěl právě podle § 55 požádat, aby se Sněmovna usnesla na tom, že ministr vnitra bude a bude muset být osobně přítomen na jednání Sněmovny. A s ohledem na to, že očekávám, že pan ministr vnitra celou dobu sledoval naši rozpravu alespoň tedy zvukově – tak aby se vyjádřil k této věci, protože mi připadne nepatřičné, aby ministr vlády České republiky zodpovědný za policii toleroval výroky předsedy vlády a dalších členů na adresu obvinění, které bylo vzneseno ve vztahu k radním na pražském magistrátu. To za prvé.

A za druhé. K tomu, co tady sdělil již pan ministr Kalousek. Já bych mu doporučil, aby nemusel hledat ty mé výroky, které bude dokládat, aby se mimo jiné podíval na záznam pořadu, případně na přepis pořadu Otázky Václava Moravce, protože tam jsem na rozdíl od něj, od současného jeho chování, ocenil práci policie a řekl pouze jedinou větu, že doufám, že policie je stejně nestranná a nezávislá, jako je při vyšetřování kauzy Davida Ratha, a bude i v jiných případech, které se týkají jiných politických stran, a bude mít odvahu sahat si pro kauzy napříč politickým spektrem, ne účelově. V tomto jsem přesvědčen, že jsem rozhodně nepřekročil žádné vyjádření, o kterém jsem dnes hovořil. A jsem stále přesvědčen o tom, že sociální demokracie se chová jinak, než se chová ODS a TOP 09, kdy my jsme nikdy nespochybovali vyšetřování policií, nikdy jsme policii nekritizovali za to, že si dovolila, v uvozovkách, někoho obvinít. A v této věci tedy je mezi námi značný rozdíl.

Děkuju. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Chci pouze upozornit pana předsedu Tejce, že žádná rozprava neprobíhá, jsme pořád v bodu schvalování pořadu schůze. Pokud jsou přednostní práva vyčerpána, tak budeme pokračovat dále. Předtím ovšem... Ještě pan předseda Benda s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Já jenom – protože předpokládám, že všichni,

kterí chtěli mluvit k tomuto skvělému bodu a zdržovat nás, už promluvili – sdělují, že jménem klubů TOP 09 a Starostové a ODS vetují zařazení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Pane předsedo, ještě to prosím upřesněte, protože jsou to dva body. Za první bod, který navrhl pan místopředseda Zaorálek, ten se týká zprávy ministra vnitra, a pak bod předsedy Barty, ten se týká zprávy pana premiéra.

Poslanec Marek Benda: Oba body vetuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Aby bylo zcela zřejmé, o co se jedná.

Přecházíme k dalšímu návrhu. Předtím ovšem na stenozáznam uvedu, že paní poslankyně Bohdalová má náhradní kartu číslo 14. A mezitím mně došly další omluvenky. Z dnešního jednání se od 11. hodiny omlouvá pan poslanec František Novosad. Dále se omlouvá pan poslanec Vít Němeček z důvodu nemoci z dnešního jednání. A dále se omlouvá paní poslankyně Kristýna Kočí z osobních důvodů z dnešního jednání.

Dámy a pánové, půjdeme k dalším přihlášeným k návrhu na změnu schváleného pořadu. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jiří Štětina. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: (Na řečnický pult pokládá ceduli s nápisem HAZARD V ČR: Vede ročně ke stovkám sebevražd.)

Dobrý den, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já se budu snažit v tomto mém projevu trochu uklidnit atmosféru, která je trošku rozjitřená.

Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, dámy a pánové, navrhuji zařazení nového bodu jednání Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Promiňte, pane poslanče. Je zde přání, abyste hovořil více nahlas. Není asi na levici příliš slyšet. Více do mikrofonu.

Poslanec Jiří Štětina: Navrhuji zařazení nového bodu jednání Poslanecké sněmovny, a to Informace předsedy vlády a ministra financí ke Zprávě veřejného ochránce práv k dlouhodobému nerespektování loterijního zákona. Chtěl bych ho zařadit jako první bod dnešní schůze.

Dne 20. července 2012 byla veřejným ochráncem práv zpracována Zpráva o dlouhodobém nerespektování loterijního zákona a obecně závazných vyhlášek přijatých za účelem regulace hazardu ze strany Ministerstva

financí. Tato zpráva byla následně poslána předsedkyni Poslanecké sněmovny paní Němcové a předsedovi Senátu panu Štěchovi. V této ombudsmanově zprávě se zcela jednoznačně uvádí, že Ministerstvo financí nezjednálo nápravu svých nezákonných postupů při povolování videoloterijních terminálů, takzvaných VLT. Svou hodnotící zprávu pan ombudsman nejdříve adresoval i vládě České republiky. Ta ji sice projednala, ale neuložila ministru financí, aby v této věci zjednal skutečnou nápravu.

Tímto protizákonným jednáním resortu financí je to, že povoluje videoloterijní terminály v rozporu se zákonem. Zcela zjevně totiž nerespektuje současný loterijní zákon. Loterijní zákon totiž ukládá, že limity sázek pro hrací přístroje mohou být maximálně 2 koruny v hospodě, 5 korun v herně a 50 korun v kasinu. Místo toho ministerstvo povoluje sázku 1 000 korun na jednu hru. Místo toho, aby byla ctěna povolená maximální hodinová prohra ve výši 1 000, 2 000 a 10 000 korun, jsou česká a moravská města přesycena automaty s možností hodinové prohry až 252 000, tedy desetinásobku průměrného platu občana.

Dostala se nám do rukou závažná zpráva veřejného ochránce práv, která jednoznačně potvrzuje, že v této zemi je opakovaně porušován zákon ze strany Ministerstva financí.

Nejhorší však na celé věci jsou její zdravotní a sociální dopady. Hrát na výherním přístroji za 2 koruny jednu sázku není společensky příliš nebezpečné. Když ale na tomto samém automatu povolíte sázku 1 000 korun, stává se z toho doslova stroj na vytváření závislosti a sociální patologie. Lidé na takových přístrojích prohrávají výplaty, rodinné úspory, často i finance firem. Bohužel i s kriminální činností. Kvůli takovým strojům se rozpadají vztahy a rodiny. Často končí tragicky. Pro vaši představu, ročně dochází k několika stovkám sebevražd a obklopuje nás na 400 000 patologických hráčů. Kvůli takovým strojům na prohru se ze slušných lidí stávají lidé nemocní, zloději a životní ztroskotanci.

Dovolím si jmenovat ta nejzákladnější čísla.

Za první – hazard ohrožuje až 1,5 mil. občanů – nejen samotné hráče, ale i jejich rodiče, partnery, děti, spolupracovníky atd.

Za druhé – hazard má souvislost až se 60procentní majetkovou trestnou činností.

Za třetí – hazard a potírání jeho negativního dopadu nás každý rok stojí nejméně 30 mld. korun.

Za čtvrté – hazard vytvořil až 400 000 patologických hráčů.

Za páté – hazard vede ročně ke stovkám sebevražd, podle statistik se to číslo pohybuje mezi 400 až 600 sebevraždami ročně.

Za šesté – v České republice je nejrozšířenější na světě; na jeden automat v České republice vychází 150 lidí, v cizině na jeden automat až desetitisíce lidí.

Za sedmé – za hazard utratí občané v České republice víc než za alkohol a za tabákové výrobky.

Právě kvůli těmto alarmujícím číslům se na výbor pro zdravotnictví obrátila občanská sdružení Brnění, Občané proti hazardu a Transparency International a požádala jej, aby projednal dopady hazardu a pokusil se s touto fatální situací něco udělat.

Na základě projednání sněmovního výboru pro zdravotnictví bylo členy výboru přijato doporučení, aby Poslanecká sněmovna projednala tuto zprávu ombudsmana. Projednání této zprávy o porušování zákona ze strany Ministerstva financí je naprosto zásadní pro jakékoli přijímání další regulace při regulaci hazardu. A je tím aktuálnější, že právě na této schůzi se regulací hazardu máme zabývat při projednávání sněmovního tisku č. 495, Návrhu Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona o loteriích.

Dámy a pánové, ještě jednou připomínám svůj návrh. Chtěl bych zařadit nový bod k jednání, kde bychom se měli zabývat porušováním zákona ze strany Ministerstva financí. Porušováním zákona, na které opakovaně upozorňuje veřejný ochránce práv. Jde o porušování zákona, které má nezpochybnitelný zdravotní a sociální dopad. A to je to nejhorší, neboť tyto důsledky jsou tak zásadní a masové, že projednávání tohoto bodu doporučuje plénu Poslanecké sněmovny výbor pro zdravotnictví.

Dámy a pánové, ať už jste byli zvoleni za jakoukoli stranu, ať jste v koalici, či opozici, každý z vás by měl hájit především zákony České republiky a zájmy naší společnosti. Každý by měl mít minimální zájem na tom, že pokud je zde porušování zákona, měl by chtít tento problém alespoň projednat. Ještě jednou zdůrazňuji, na toto porušování zákona upozorňuje veřejný ochránce práv a elementárním zájmem každého poslance, který hájí zájmy občanů naší republiky, by mělo být tento problém alespoň nezamést pod stůl.

Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji panu poslanci Štětinovi, mám jeho návrh zaznamenaný.

Dál se přihlásil k návrhu na změnu schváleného pořadu pan poslanec Josef Novotný st. (Hlásí se poslanec Horáček.) Nemohu dát faktickou, jenom přednostní práva. Není rozprava. Omlouvám se. (Poslanec Horáček hovoří mimo mikrofon.) Promiňte, omlouvám se. S přednostním právem tedy za klub.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane místopředsedo. Jménem klubu TOP 09 a Starostů a ODS dávám veto na zařazení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. A nyní, jak už jsem řekl, se přihlásil pan poslanec Josef Novotný st.

Poslanec Josef Novotný st.: (Na řečnický pult pokládá ceduli s nápisem HAZARD V ČR: Každý rok nás ochudí o 30 mld. Kč!)

Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych tímto navrhl předřazení bodu č. 91, Návrhu Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon o loteriích a jiných podobných hrách, sněmovní tisk 495. Zároveň bych chtěl, aby tento bod byl projednán jako druhý po zprávě ombudsmana. Ale protože byla vetovaná, tak místo ní jako první bod dnešního jednání. Je to proto, že tento bod je zařazen na konec jednání podle pořadu schůze, někdy na večerní hodiny. A protože už máme hodinu skluz, tak k němu ani nemusí dojít, anebo někdy pozdě v noci.

Já teď zdůvodním, proč tuto zásadní věc chci projednat přednostně.

Po usnesení zdravotního výboru z minulého týdne se podle mého názoru pohnuly ledy. Lékaři, kterých je v Poslanecké sněmovně značné množství, si uvědomili, že existují zdravotní problémy spojené s hazardem a že je potřeba je řešit a že je neobhájitelné prohloubit hazard tak, jak se to chystá vláda předložit v novém zákonu o sázkových hrách, jaksi ve veřejném zájmu. A tito lékaři si uvědomují, že ve veřejném zájmu není prohloubit hazard tím, že dosavadní podvodné jednání úředníků Ministerstva financí, kteří obešli limity v zákoně vyjmenované, že tyto podvodné praktiky budou schovány tím, že se zvednou limity i těch her, které jsou v zákoně omezeny.

Mluvím k vám poslancům, kteří jsou za hazard přímo osobně zodpovědní. Dvacet tři let zákon 202/90 byl vždycky novelizován jenom vámi, poslanci. Vždycky to bylo poslaneckou iniciativou a žádná z minulých vlád se nepokusila, nebo neúspěšně se pokusila cokoli s hazardem dělat. Vždycky jste to byli jenom vy, kteří hazard upravovali.

Situace je tak tristní v současné době, že horší než kasinový hazard je provozován prakticky kdekoli – v cukrárnách, na benzinových stanicích. A z toho důvodu, ze snadné přístupnosti k tomu nejhoršímu, nejtvrdějšímu hazardu, je vlastně nemoc patologické hráčství, které hazard plodí, neléčitelná. Já se s hráči stýkám, navštěvuji jejich terapie, navštěvuji léčebny, chodím na různé přednášky i s patologickými hráči po školách. A i ti, co chodí a léta už nehrají, nejsou vyléčení. Já neznám vyléčeného patologického hráče v České republice. Neznám ho proto, že poté, kdy do této závislosti někdo spadne a onemocní, tak se v prostředí v České republice, v tom nechráněném prostředí, kde na každém rohu na vás blikají falešné reklamy na hazard, nemůžete pohybovat, nemůžete přejít z práce domů, protože cestou někam zabočíte. Musíte mít kolem sebe kolektiv lidí,

kterí vás hlídají jako malé dítě, kteří vás zaměstnají, hlídají, a jste v podstatě v domácím vězení.

Takže tato situace se musí nějakým způsobem řešit. A teď už tady nestojím já jako nějaký bojovník, který neustále něco opakuje, a tady je neustále proti tomu zeď mlčení nebo zeď hluku, jak to teď slyším v sále. Jsou tady nálezy Ústavního soudu, Nejvyššího soudu vzhledem k vyhláškám obcí, které se s hazardem snaží něco dělat. A je tady stanovisko ombudsmana, které vláda i vedení Poslanecké sněmovny přehlíží. A jak jsme slyšeli před chvílí, tuto zprávu vetem poslaneckých klubů ODS a TOP 09 Poslanecká sněmovna se chystá neprojednat opět.

To neřešení situace, která tady je a sužuje naši společnost – a na ceduli je např. částka, kterou nás to ročně stojí, je naprosto devastující. A vás, vážení kolegové, staví do role spolupachatelů trestných činů, kterých se dopouštějí ti zkorumpovaní úředníci Ministerstva financí, kteří léta obcházeli povolovací proces a povolovali hry, na které neměli zmocnění. Protože to zmocnění povolovat jiné, v zákoně nevyjmenované hry nelze takovýmhle způsobem překroutit, otočit. A jak nám píší právníci z Ministerstva financí, kteří v tom jedou, kteří jsou spolupachatelé tohoto činu, na všechny interpelace, které dáváme, nám odpovídají větou – slovíčko přiměřeně se může vykládat jako vůbec. Takže podle těchto úředníků použít ustanovení loterijního zákona přiměřeně v povolování jiných v zákoně nevyjmenovaných her znamená vůbec. A u nás to nikomu nevadí, ani orgánům v trestním řízení.

Takže to je ten důvod, proč je potřeba to řešit tady ve Sněmovně. Protože je to právě tato Sněmovna, v tomto obsazení, která přijala v roce 2011 novelu 300/2011, tzv. novelu Farský, a příslušné další ještě dvě drobné novelky, které povolují, lépe řečeno částečně maskují ten povolovací proces, větší odvody z hazardu na obce, na obecní rozpočty a na státní rozpočet, čili v podstatě hazard stabilizují významným způsobem, zamezují podávání – přijímání obecních vyhlášek, protože obce tím, jak mají výraznější příjem z hazardu, tak už přestávají mít choutky hazard vytěsnit a dochází k tomu, že hazard je u nás na vzestupu.

Hazard je v době ekonomické krize sanován. Není u něj provedeno zvýšené zdanění, jak se to provádí u všech jiných odvětví, jak se to provádí u obyvatelstva. A zavinili jste to vy. Vy, kteří jste pro to hlasovali. Čili teď máte povinnost s tím něco dělat.

Vládní koalice se evidentně rozpadá, blíží se volby a já si neumím představit, že teď ministru Kalouskovi projde zvýšení herních limitů. To si myslím, že je naprosto už passé a že vlastně úředníci Ministerstva financí nebudou moct zakrýt své podvody novou normou, která zvýší veškeré limity. Neumím si představit také, že ministři Kalouskovi se podaří přesvědčit vás, zejména lékaře, kteří jste to už dali jasně najevo v usnesení zdravot-

ního výboru, že je v nějakém veřejném zájmu zvýšení herních limitů. To si taky nemyslím. To, že stav hazardu a jeho obrázek není dokladován vám zákonodárcům nějakou studií, je pravda, a 23 let se tady ministerstvo vymlouvá na to, že nemělo čas na něco takového. Tu sociostudii, kterou teď zadalo ministerstvo po tom neúspěšném pokusu, kdy jim hazard podvrhl nějakých šest stránek v duchu, že hazard neškodí, tak ta studie má být hotová po volbách, prosím vás. Po příštích parlamentních volbách někdy v létě. Kdyby totiž tahle studie, která, doufám, že bude objektivní, přišla před volbami, tak to bude další Kubiceho zpráva. Bude to zpráva, která zásadním způsobem ovlivní volby. Zpráva, ze které vyplyne, jak to je s hazardem, s jeho úlevami ve vztahu ke společnosti, a o to by jistě nikdo nestál. Proto je to tak načasováno, aby to prasklo až po volbách.

Co to znamená? Že bez té sociostudie nemůže vláda předkládat novou normu, která prohloubí hazard. A pokud to neuděláte vy, buď v novele Ústeckého kraje, nebo v novele, kterou chcete porcovat medvěda a přidat sportu, čili loterijní zákon je tady otevřen, leží ve Sněmovně, tak to neudělá nikdo. Takže je to opět na vás a odpovědnost je na vás, aby se s tím v téhle chvíli něco dělalo. V okamžiku, kdy to neuděláte, tak samozřejmě téma zdanění hazardu, povolovací proces a všechny ty podvody, o kterých jsem mluvil, bude silné předvolební téma ke škodě vás, kteří tady sedíte, řeknu nalevo i napravo. Nebo spíš v obráceném pořadí. Můžete se opřít o to, že teď už jsou tady nálezy právníků Ústavního soudu, právníků ombudsmana a Nejvyššího soudu, takže už máte podklady k tomu, abyste mohli lehce vyvrátit to, co si nám zde zkorumpovaní právníci z Ministerstva financí vykládají, že přiměřeně rovná se vůbec.

Teď už jenom krátce k tomu, co vlastně chce ombudsman. On nechce zvyšování zdanění a řešení některých dopadů. On chce pouze dodržování zákona. Čili to právě v té normě navrhujeme pozměňovacím návrhem. A dodržování zákona samozřejmě povede k tomu, že se částečně hazard potlačí a zvýší se nebo zlepší se dopady, které jsou na společnost. Naše společnost je už řadu let v krizi. Vedle sociálních dopadů má hazard také velmi negativní a obrovské dopady na ekonomiku.

Já vás s tím nechci zdržovat, ale ve studii, kterou máte k dohledání jak na stránkách Ministerstva financí, tak na stránkách třeba www.stophazardu.cz, je sociostudie, kterou jsem zpracoval v Senátu, když jsem předkládal zdanění hazardu.

Já vám teď prozradím něco, co jsem vám ještě neřekl. Ta sociostudie, jak je uvedeno vzadu v odkazech, vychází z tajné studie, kterou si náš stát už udělat nechal. Ono to Ministerstvo financí už se jednou k takovému kroku odhodlalo, nicméně došlo k tragickému zjištění, kdy nezávislá konzultantská firma řekla: Jsou to podvody, daňové úlevy, obrovské dopady na společnost. Tak tuto zprávu utajila, zpráva byla v režimu důvěrné a díky

vedení Senátu se nám ji tenkrát podařilo získat a je základem této studie. Čili můžete tomu, co vám tady předkládám, věřit.

To o těch dopadech, čili zdůvodnění toho čísla, které je napsáno tady na té ceduli (na řečnickém pultu) je na straně 53, takže se na to můžete hned kouknout. Tam se hovoří o tom, že například dopady na tvorbu HDP jsou nejméně ve výši 10 mld. korun. Protože ti hráči, zejména ti patologičtí, jsou nervózní, vynechávají pracovní směny, dluží, kam přijdou, kradou a další záležitosti. Čili jejich pracovní výkon a jejich vliv na tvorbu HDP je velmi negativní. Takže to je jeden z dopadů. Nemluví o těch sociálních, sebevraždách, o tom mluvil tady kolega. Takže prosím vás, v době krize je to naprosto vážná věc a dopady jsou skutečně nejméně 30 mld. Korun, dohledáte si to tam.

Já jsem chtěl říct, že paralelně tady probíhá jedna kauza, kterou teď srovnám s tím, co se děje kolem hazardu. Jasně selhání poslanců a Poslanecké sněmovny v zákonu o podporovaných zdrojích energie, kdy Poslanecká sněmovna závčas nezareagovala a jsou z toho velké škody a premiér to řeší tzv. razantně, že těm baronům ukáže, že je vyvlastní, že je místo dvacet let bude podporovat deset let, a všechno to další, co je s tím spojeno, s tím strašením, že tady někdo způsobuje velké škody. Na druhé straně vedle toho je tady tolik let hazard, kterému se ulevuje, kterému se mete cestička. Aby si ty obce, zlé obce, které z terminálů neměly ani korunu, nedovolovaly vydávat masově nějaké vyhlášky o znepřístupnění hazardu, tak jim pověsíme odvozy z hazardu přímo na rozpočet.

Abyste věděli, k této částce 30 mld. se váže 130 mld. obratu hazardu a téměř 100 mld. jsou výhry. Třicet miliard jsou společenské škody, to jsou z jiných rozpočtů – policie, zlodějiny atd. A k těmto číslům je potřeba říct, že těch téměř 100 mld. výher se u nás nedaní! To je obrovská podpora hazardu! Tam vzniká to bažení, tam vzniká ta touha, protože jackpot některých her ve stamilionových výších, jackpoty při různých akcích, které dělají reklamě terminály, jsou prostě v milionech, v desítkách milionů korun. A tyto peníze když někdo vyhraje, nedaní. Takže náš stát, který zdaňuje důchodce, důchody, vyšší důchody v letošním roce, náš stát, který zvyšuje DPH, který už neví, kde šetřit na sociálních dávkách – což chápu, proč to tak je, a nekritizují to, ale kritizují, že vedle toho je tady 100 miliard nezdaněných peněz a nikdo z vlády, ministr Kalousek odešel opět, aby zde vystoupil a řekl: Ano, zdaním, já jsem výborný ministr financí, já zdaním úplně všechno. Zdaním i hazard. Nezdaní hazard! Sto miliard zde prostě proběhne, skončí v kapsách hráčů, působí velmi motivačně, velmi adrenalinově a naše vláda, která se snaží šetřit, s tímto nedělá vůbec nic.

Už skončím. Jen jsem chtěl vysvětlit, proč to tak je. Ale toho se určitě nedomám. Takže jsem, když to sleduji, do čeho se řítíte – prosím vás, uvědomte si, nebo se spíš probudte, a pokud nezdaníte hazard nebo ne-

vyhovíte ombudsmanovi nebo neuděláte nějaké zásahy ještě v tomto volebním období, tak alespoň udělejte nějaké opatření, aby se na příštích kandidátních listinách nemuselo vedle jména kandidujícího psát poslanec. Psát jeho profese. Protože když tam napíšete poslanec, tak to už teď je dost velký průšvih.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Eviduji tedy návrh pana Josefa Novotného – přehadit již schválený bod číslo 91.

Dál se přihlásil k návrhu na změnu schváleného pořadu schůze pan poslanec Miroslav Petráň. Pane poslanče, prosím, máte slovo. Předtím ještě řeknu, než se dostavíte, že zde mám další omluvu. Omlouvá se z jednání v době od 12.15 do 14.30 pan poslanec Laudát, a to z pracovních důvodů.

A nyní už prosím, pane poslanče Petráni, máte slovo.

Poslanec Miroslav Petráň: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, dobrý den. Rád bych tímto navrhl zařazení nového bodu pořadu schůze, a to Informace ministryně práce a sociálních věcí o sociálně společenských dopadech hazardu. Chtěl bych ho zařadit jako první bod dnešního pořadu schůze po pevně zařazených bodech.

Má slova dnes nebudou mířit jen na ministryni práce a sociálních věcí, ale na celou současnou vládu. Nicméně je to právě tento resort, s jehož gescí pandemie hazardu a gamblerské v ČR přímo souvisí. Přesto resort práce a sociálních věcí zůstává netečný. Jedním dechem také připomínám, že tuto pandemii způsobil i pan ministr financí Miroslav Kalousek a jeho ministerstvo svou intenzivní podporou hazardu a hazardní lobby v této zemi – viz zpráva ombudsmana. I kvůli této podpoře jsme se stali zemí s největším počtem hracích automatů na světě. Řada zahraničních studií potvrzuje, že na jeden automat v České republice vychází 150 lidí, naproti tomu jinde v cizině jsou to desetitisíce lidí. Jinak řečeno, hazard v ČR a patologické hráčství přímo ovlivňuje a ohrožuje až jedenapůl milionu občanů. Mnohé studie z terénu potvrzují, že jeden gambler ovlivňuje, resp. zatěžuje život dalších patnácti spoluobčanů. A tomu tato Sněmovna nebyla a není schopna zabránit, tuto sociální dekadenci tím vlastně přímo podporuje.

Jsem tu s vámi už dva roky a čekal jsem, kdy se to změní. I kdybych se nestyděl za některé další těžko pochopitelné výstupy Sněmovny, za tuto skutečnost se hluboce stydím a vůbec nedokážu pochopit, že nemáte stejné pocity.

Dámy a pánové, český hazard a gambling je příčinou až 60 % tuzemské majetkové trestné činnosti. Sečteno, podtrženo – každý rok nás zdejší

hazard a hrací automaty ochudí o 30 miliard korun. Opakování je matka moudrosti. Přepočtete si tento dopad na počty policistů v ulicích, resp. jejich dnešní absenci, početní stavy zdravotníků namísto dnešního omezování regionálních nemocnic, efektivní sociální systém namísto dnešní nefunkční sKarty a její stigmatizace, výši důchodů, peníze do školství, vědy – a mohl bych dál pokračovat velmi konkrétním výčtem. Namísto toho chráníme pandemii, která z naší země udělala kasino světa, jedno velké Las Vegas, které však má za následek až 400 tisíc patologických hráčů. Ročně vede také k několika stovkám sebevražd.

Nemluvě o tom, vážená paní ministryně Müllerová prostřednictvím pana předsedajícího, že je opakovaně seriózními studii napříč světem dokázáno, že hazard nejvíce rdousí domácnosti s nízkým příjmem a sociálně ohrožené. Přesto vás však neslyším protestovat, konkrétně se bránit tomuto automatovému šílenství.

A pro váženého kolegu Hegera jen fakt: hazard nás stojí víc než alkohol a kouření dohromady.

Vážení členové vlády, co mi na tento argument řeknete? Jak obhájíte svůj nezájem a nečinnost? Je snad v této zemi větší váha lobby hráčského než lobby tabákového průmyslu? Pak vám, celé vládě, přidám ještě několik faktů. Britské výzkumy potvrzují, že 77 % příjmů automatů pochází od patologických hráčů, kteří peníze shromažďují z krádeží, zneužívání sociálního systému, drog, kriminální a násilné činnosti. Víř sociální patologie se bohužel roztáčí za souhlasného mlčení vlády a nevynechává žádnou sociální skupinu. Znáám sám mnoho dojemných příběhů sportovců, soudců, řemeslníků, lékařů i architektů a jejich rodin.

Chci vás ale upozornit, že řešení existuje. Budiž nám inspirací třeba Norsko, které nejprve omezilo výši sázek, hrací místa jasně označilo varováním a informací o přímých dopadech hazardního hraní. Následně omezili i počet automatů, reklamu na ně a jejich výskyt a poté je zcela zrušili. A nejenže dramaticky pokleslo patologické hráčství, kriminalita, ale celková touha sázet a trávit volný čas hraním.

O tomto řešení mluvím především v souvislosti s ohrožením mladých lidí, kteří jsou až čtyřikrát zranitelnější vůči svodům hazardních her, nemluvě o ženách na mateřské a v domácnosti, které jsou atakovány internetovým hraním. Problém se však dotýká i občanů v sociálně ohrožených a nezaměstnaností zatížených lokalitách, což opakovaně dokazuje česká praxe, kriminální delikty a rodinné tragédie. Znovu připomínám, nezapomínejme, že každý gambler přímo ohrožuje dalších patnáct slušných, hazardu odolávajících občanů a je drobnou mozaikou každoroční třicetimiliardové ztráty pro naše veřejné peníze.

Právě Norsko a další země, které zvolily nesmlouvavý postoj vůči hazardu a gamblerství, učinily zákazem herních automatů méně atraktivní a da-

líší typy her a hráčskému chování zásadně ubraly na dynamice. Díky tomu omezily sociální deprivaci, sebevraždy, kriminalitu, výskyt drog, ale i výskyt politické korupce a nátlaku. Dámy a pánové, desítky zahraničních studií a bohatá zahraniční praxe jsou toho důkazem. Pokud i tak pochybujete, poměřte svou zkušenost s neony, svodem lákajícím ke gamblingu ve vašem městě, obraťte se na místní policii, kolik již prošetřovala v souvislosti s patologickým hráčstvím vykrádaček, násilí, vážné kriminality, výskytu drog, smutných, často i tragických rodinných doher, vražd a sebevražd. Náhle si uvědomíte konkrétní dopad statistik, mlčení a benevolence resortu financí a jeho ministra pana Kalouska, ale i premiéra, ministra zdravotnictví, ministryně práce a sociálních věcí a vlastně celé vlády.

Dalším nesystémovým opatřením je směšování sázek na sport či dostihy a různých často dobročinných loterií s kasíny, automaty a videoterminály do jedné kategorie a posléze shodné rozdělování jejich výnosů. Pokud se kdekoli mimo Česko sází na konkrétní akce, výtěžek ze sázek jde z větší části zpět pořadatelům těchto akcí. Taková pravidla namísto různých nesystémových opatření by velmi pomohla průhlednému, standardnímu a úspěšnějšímu financování sportu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: To byl pan poslanec Petráš se zařazením nového bodu. Procedurálně se k tomu nikdo nehlásí, tak půjdeme k další přihlášce k návrhu na změnu schváleného pořadu a je to pan poslanec Radek John. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Radek John: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, i já považuji za velmi důležité, abychom hazard v této chvíli ve Sněmovně projednávali, a tak přestože se tady zametalo pod koberec a vetovala řada bodů, zkouším to i já. Chtěl bych navrhnout zařazení nového bodu, a sice bodu Informace ministra zdravotnictví ke zdravotně sociálním dopadům hazardu, a to jako první bod dnešního pořadu schůze.

Problém se samozřejmě netýká jen ministra zdravotnictví Hegera, který sice vede nesmiřitelný boj proti kouření, ale větší metlu české společnosti, tedy hazard, ponechává zcela bez zájmu. Problém se týká samozřejmě také ministryně Müllerové, s jejíž gescí pandemie hazardu, kterou v ČR zažíváme, a pandemie gamblerství přímo souvisí. A resort práce a sociálních věcí také zůstává netečný. Celou pandemii gamblerství spoluzpůsobil Miroslav Kalousek svou dlouholetou podporou hazardního lobby v zemi. Jinak se jeho konání v této oblasti nazvat nedá. I kvůli Miroslavu Kalouskovi jsme se stali zemí s největším počtem hracích automatů na světě. Na jeden automat v ČR připadá 150 lidí. V zahraničí je to tak, že na jeden automat

připadá až 10 tisíc lidí. To znamená, v ČR jeden automat na 150 obyvatel, jinde jeden automat na 10 tisíc lidí.

Hazard v České republice a patologické hráčství přímo ohrožuje v této zemi jedenapůl milionu občanů. Jedná se tedy o gamblery, rodiče, partnery, děti a spolupracovníky patologických hráčů. Jedenapůl milionu obyvatel v této zemi je ohroženo hazardem a vláda věc neřeší. Studie z terénu potvrzují, že jeden gambler zatěžuje své okolí, ztěžuje život průměrně patnácti spoluobčanům. Máme tu 400 tisíc gamblerů, takže 400 tisíc krát 15 obyvatel České republiky je otravováno tím, jak tady dostoupila vrcholu pandemie hazardu.

Český hazard a gambling přitom generuje 60 % tuzemské majetkové trestné činnosti. 60 % trestných činů v této zemi je způsobeno hazardem. Neboli lidé, kteří potřebují na gamblování peníze, se dopouštějí trestných činů, aby ty peníze získali. Až 60 % trestných činů je způsobeno gamblerským. Takže kdo byl vykraden, komu bylo ukradeno autorádio a tak dále a tak dále, kdo byl vykraden v bytě, v chatě, velmi pravděpodobně to souvisí s gamblerským.

Každý rok nás hazard a hrací automaty ochuzují o 30 miliard korun. V situaci, kdy vláda škrtá a hledá každou korunu, tady zcela opomíjí 30 miliard korun, o které přicházíme. Kolik by za to bylo policistů v ulicích? Kolik by za to bylo zdravotníků namísto dnešního omezování regionálních nemocnic? Jak efektivní za to by byl sociální systém místo dnešní nefunkční sKarty? Jak by bylo možné nesnižovat výši důchodů a dávat peníze do školství a do vědy, kdybychom měli těchto 30 miliard korun ročně, o které přicházíme v hazardu! A vláda zcela rezignovala na to situaci řešit. Namísto toho svou netečnost chrání pandemii gamblersství, která z naší země udělala Las Vegas Evropy. Máme 400 tisíc patologických hráčů a tato pandemie ročně způsobuje několik stovek sebevražd, takže stojí nás to i lidské životy.

A pro paní ministryni Müllerovou: Je opakovaně zahraničními studiemi dokázáno, že hazard nejvíce rdousí domácnosti s nízkým příjmem a sociálně ohrožené obyvatele. Přesto vůbec neslyším žádné protesty z Ministerstva práce a sociálních věcí proti tomu, že se s hazardem nic nedělá.

Stejně tak vládní kolega paní Müllerové pan ministr Heger s naprostým poklidem toleruje fakt, že hazard nás stojí – opakují – víc než alkohol a kouření dohromady. Způsobuje větší škody než alkohol a kouření. Pana ministra Hegera tento problém zatím vůbec nezajímá. A mě by zajímalo, jak obhájí svůj nezájem o tuto oblast činnosti.

Shodou okolností všichni, které jmenuji, jsou z TOP 09, jako by TOP 09 držela ochranný deštník nad hazardem.

Britské výzkumy potvrzují, a to je důležité číslo, že 77 % příjmů

automatů pochází od patologických hráčů, kteří peníze shromažďují krádežemi, zneužíváním sociálního systému, prodejem drog, kriminální a násilnou činností. Ten vír sociální patologie se tak roztáčí za souhlasného mlčení vlády Petra Nečase a Miroslava Kalouska. A řešení samozřejmě existuje, kdyby před ním vláda nezavírala oči.

Vezměte příklad Norska. Norsko nejprve omezilo výši sázek. Tady vláda chce zvýšit výši sázek. Norsko omezilo výši sázek, dále omezilo hrací místa, dále jasně označilo varováním a informací o přímých dopadech hazardu ta místa, kde se hraje. Následně omezili počet automatů, následně omezili reklamu na ně a poté automaty zcela zrušili. Tím dramaticky pokleslo v Norsku patologické hráčství, kriminalita a celkově i atmosféra v zemi, touha sázet a trávit volný čas po hernách. Takže Norové to dokázali. My jsme zcela rezignovali a trend v České republice je právě opačný ve srovnání s Norskem. Proto nás to stojí 30 miliard korun.

O nutnosti podobného řešení jako v Norsku je třeba uvažovat především v souvislosti s ohrožením mladých lidí, kteří jsou podle statistik čtyřikrát zranitelnější svody hazardních her. Další skupinou, která je v dramatickém ohrožení, jsou ženy na mateřské a v domácnosti, které jsou atakovány gamblery nebo organizátory hazardu prostřednictvím internetu. Problém se dále dotýká a ohroženou skupinou jsou občané sociálně ohrožení, občané nezaměstnaní a občané v zatížených lokalitách.

Tedy přivírání očí nad hazardem bude generovat obrovské problémy, neřešitelné problémy této země, pokud se nezasáhne včas. Každý gambler – znovu připomínám – přímo ohrožuje patnáct slušných, hazardu neoddaných, hazardu odolávajících občanů. A každý gambler je spoluvíníkem každoroční třicetimiliardové ztráty z našich veřejných peněz, z kapes každého z nás.

A právě Norsko a další země, které zvolily nesmlouvavý postoj vůči hazardu a gamblersství, učinily zákazem herních automatů méně atraktivní i další typy her a hráčskému chování zásadně ubraly na dynamice. Díky tomu se v těchto zemích omezila sociální deprivace, sebevraždy, kriminalita, výskyt drog, ale i výskyt politické korupce a úplatků za podporu hazardu, protože bez těchto úplatků žádná normální vláda by hazard nepodpořovala. (V sále panuje rušná atmosféra.)

Vážené dámy, vážení pánové, poměřte svou zkušenost s neony a svody lákajícími ke gamblingu ve vašem městě, ve vašem kraji. Obráťte se na místní policii a zeptejte se jich, kolik prošetřovala v souvislosti s patologickým hráčstvím vykrádaček, násilí, vážené kriminality, výskytu drog, smutných a často i tragických rodinných doher, vražd a sebevražd. Tam v těch místech teprve uvidíte na každém konkrétním místě, jak hluboce gambling ničí tuto společnost. Jen tak si vy všichni, celá Sněmovna, uvědomíte konkrétní dopad mlčení o problému a benevolence resortu fi-

nancí a pana Kalouska, ale i premiéra, ministra zdravotnictví, ministryně práce a sociálních věcí vůči tomuto problému, který je třeba řešit, jinak nám definitivně přeroste přes hlavu.

Proto žádám o zařazení nového bodu Informace ministra zdravotnictví ke zdravotně sociálním dopadům hazardu a prosím o zařazení tohoto bodu jako prvního bodu dnešního jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Dále se hlásí o slovo pan předseda Laudát. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Dobrý den, dámy a pánové.

Pane místopředsedo, jménem klubu TOP 09 a Občanské demokratické strany vznáším veto na zařazení tohoto bodu na projednávání dnešní schůze Sněmovny.

Jenom ještě na okraj nad rámec tohoto veta chci říct, že tím mám zároveň osobně na mysli dobro pana předkladatele, který sám osobně by se měl zamyslet a ujasnit si i ve svém životě kategorie, co je pravda, co je lež, co je spravedlnost, co je klam.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Na návrh pana poslance Johna tedy bylo vzneseno veto.

Přecházíme k dalšímu návrhu, který předkládá pan poslanec Otto Chaloupka. Pane poslanče, prosím, máte slovo. Prosím o klid v sále.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, chtěl bych tímto navrhnout zařazení nového bodu pořadu schůze, a to Informace ministra financí k nezákonnému povolování videoloterijních terminálů.

Moji kolegové tu již řekli mnohé. Mluvili jsme zde již o zdravotních dopadech hazardu, o tom, že hazard má negativní zdravotně-sociální důsledky. Je však nutné si také uvědomit, kde je zdroj všeho tohoto zla. Ne zákony v České republice, ty nejsou tak špatné, že nezohledňují taková zásadní negativa. Problém je v tom, že v České republice není respektován zákon, který má tomu všemu zabránit. To, že je v České republice porušován zákon, jsem si samozřejmě nevymyslel já sám. Vycházím ze zprávy veřejného ochránce práv, který jednoznačně potvrdil, že Ministerstvo financí nerespektuje zákon při povolování interaktivních videoloterijních terminálů.

Tento stav trvá v České republice již mnoho let, a to i přesto, že o nezákonném povolování hazardu jednoznačně mluví nálezy Ústavního soudu, Nejvyššího správního soudu i veřejného ochránce práv. Přesto Ministerstvo

financí dál vesele a beztréstně povoluje automaty, které jsou doslova nastavené na to, aby z obyčejných slušných pracujících lidí tvořily gamblerů a závislé hráče.

Vážení kolegové, místo aby se podle zákona v České republice povolovaly výherní automaty, na kterých můžete jednu hru hrát za dvě koruny v hospodě, za pět korun v herně či za padesát korun v kasínu, povolují se automaty, na kterých můžete na jednom jediném otočení prohrát až tisíce korun. Podle zahraničních studií jsou to doslova přístroje na vytváření závislosti. Jsou to přístroje sestavené na to, aby se u nás rozpadaly rodiny, aby u nás rostla kriminalita. Za hodinu můžete prohrát na takovém přístroji 252 tisíc kalouskokrvavých peněz.

Dámy a pánové, dovoluji Poslanecké sněmovně projednat toto porušování zákona, na které upozorňují nejvyšší orgány v dodržování práva v České republice. Podpořte můj návrh na zařazení informace ministra financí o nezákonném povolování videoloterijních terminálů. Chtěl bych zařadit tento bod jako první bod po pevně zařazených bodech této schůze.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Hlásí se pan předseda Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Jsem místopředseda.

Jménem klubu TOP 09 a ODS vetuji návrh pana poslance Chaloupky na zařazení bodu do dnešního projednávání.

Vzhledem k tomu, že tady nebylo jisté, zda byl vetován návrh pana poslance Petráně, tak z důvodu jistoty i na jím přednesený bod vznáším za tyto kluby na zařazení do projednávání veto. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Oba procesní návrhy dvou klubů zaznamenávám.

Dále je přihlášen do debaty pan poslanec Igor Svoják. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Igor Svoják: Dobré dopoledne. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já si dovoluji navrhnout vyřadit z dnešního programu schůze sněmovní tisk číslo 603. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Ještě kdybyste nám sdělil bod, pane poslanče. Sněmovní tisk mám.

Poslanec Igor Svoják: Bod číslo 10, jsou to periodika měst a obcí.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Ano, bod číslo 10, sněmovní tisk 603. Mám zaznamenáno.

Paní poslankyně Klasnová se hlásí s přednostním právem.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, tak já jsem s napětím očekávala, co se stane s tímto tiskem, který tady leží už rok, protože už dvakrát byl vyřazen, rok tady leží. Já bych ráda seznámila kolegy s tím, co tady bylo opět navrženo k vyřazení.

Je to taková jednoduchá věc, kterou se podařilo prosadit do protikorupční strategie, když ještě byly Věci veřejné v koalici. Týká se to toho, že by mohli v radničních periodikách publikovat všichni, to znamená i zastupitelé, kteří jsou v opozičních stranách.

Já nejsem pouze poslankyně, delší dobu působím v komunální politice. Věřím tomu, že je nás tady takových víc. Myslím si, že je tu možná i víc takových, kteří nesedí na radnici, ale působí právě v opozici.

Ona tato radniční periodika, ať už je vydávají městské části nebo kraje, jsou periodika, která vycházejí z veřejných peněz, za veřejné peníze. To znamená, že nevidím důvod, proč by měla být pouze hláskou troubou radnice, proč by měla sloužit k oslavám starostů, kteří často nepáchají ani nic moc oslavného na oné městské části, a proč by tam tedy nemohl být nějaký přiměřený prostor pro jiné zastupitele. Nemyslím si, že to je něco, co by tak strašně bolelo. Je to úplná drobnost, dovolím si říci prkotina, v rámci protikorupčních opatření, která jsou poměrně rozsáhlá a z nichž se patrně už do konce volebního období nic nepodaří prosadit.

Já bych velmi plédovala za to, aby tento návrh byl naopak projednán, a proto dávám návrh, kdyby toto neprošlo, protože se o tom bude hlasovat jako o prvním návrhu, aby naopak byl tento bod projednáván jako první po již pevně zařazených.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Nyní se hlásil pan ministr financí Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Já si dovolím doplnit paní poslankyni Klasnovou z Věcí veřejných, neboť nepochybně zapomněla dodat, že ať už je to jakkoliv, může za to Kalousek.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji za tu poznámku. Já si jen zaznamenávám – paní poslankyně Klasnová – první bod dnešního jednání, jedná se o bod číslo 10, sněmovní tisk 603. Říkám to správně? Ano.

Paní vicepremiérka Peake se hlásí. Prosím.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Dámy a pánové, pouze krátké vyjádření k tomu, co tady právě proběhlo. Ani já se neztotožňuji s návrhem na odložení tohoto tisku. Ten tisk byl projednáván velmi podrobně na vládě, v poradním sboru místopředsedkyně vlády pro koordinaci boje s korupcí, ve vládním výboru pro koordinaci boje s korupcí. Myslím, že byl dostatečný prostor pro to, přijít s případnými pozměňovacími návrhy. Já si dovedu představit přitvrzení tohoto zákona. Ten původní návrh byl tvrdší. Ale byla bych nerada, aby stejně jako například u rozšíření pravomocí NKÚ pod vějíčkou přitvrzování něco nebylo schváleno. Už jsem si zvykla na to, že je lepší vrabec v hrsti nežli holub na střeše. Takže opravdu nevidím důvod, proč to odkládat.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí k pořadu schůze, zda je zde ještě nějaký procesní návrh. Pokud tomu tak není, tak se pokusíme vypořádat s návrhy, které zde byly podány a které nebyly zavetovány.

Podle mého názoru bychom měli hlasovat nejprve o návrhu pana předsedy Tejce na zařazení nového volebního bodu, jehož název za chvíli zopakují.

Pak bychom měli hlasovat o návrhu pana poslance Josefa Novotného staršího, který chce přeradit bod číslo 91.

Následně pak bychom měli hlasovat o bodu Igora Svojáka vyřadit z této schůze bod číslo 10, sněmovní tisk 603. V alternaci, pokud tento bod neprojde, je zde návrh paní poslankyně Klasnové tento bod zařadit jako první bod dnešního jednání.

Říkám to, prosím, správně? Nikdo se nehlásí, беру to tedy tak, že jsem zopakoval body, o kterých budeme hlasovat.

První bod, o kterém bychom měli hlasovat, je bod pana předsedy poslaneckého klubu Tejce, který navrhuje zařazení nového volebního bodu – Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství, přičemž tento bod by se měl zařadit na středu 3. dubna do bloku voleb. Je, prosím, zřejmé, o čem budeme hlasovat?

Mám zde návrh na odhlášení, tedy vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili.

Kolegyně a kolegové, budeme tedy hlasovat o tomto bodu pana předsedy Tejce, o zařazení nového volebního bodu.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 116. Kdo je prosím pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování pořadové číslo 116, přihlášeno 159 poslanců, pro návrh 75, proti 55. Konstatuji, že návrh nebyl přijat.

Mám zde faktickou přihlášku pana poslance Pajera. Nikoli, děkuji. Probíhá kontrola hlasování? Neprobíhá. Konstatuji tedy, že tento bod nebyl přijat, a my budeme hlasovat o dalším bodu.

Tentokrát se jedná o návrhu pana poslance Josefa Novotného staršího, který chce přeradit schválený bod číslo 91, jedná se o zákon o loteriích, sněmovní tisk 495, jako první bod ve středu 27. 3., to znamená jako první bod dnešního jednání. Říkám to správně? Je tedy zřejmé, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 117. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 117, přihlášeno 160 poslanců, pro návrh 69, proti 84, konstatuji, že návrh nebyl přijat.

Mám zde faktickou přihlášku pana poslance Alexandra Černého? Nikoliv. Dobře.

Přicházíme k dalšímu hlasování a to je návrh pana poslance Igora Svojáka, který navrhuje vyřadit z této schůze bod číslo 10, sněmovní tisk 603. Je tedy zřejmé, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 118. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 118, přihlášeno 157 poslanců, pro návrh 71, proti 61, návrh nebyl přijat.

Probíhá kontrola hlasování. Pan poslanec Boris Šťastný. Prosím.

Poslanec Boris Šťastný: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, omlouvám se, zpochybňuji hlasování, hlasoval jsem ano, ale výkaz hlasování ukázal ne.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji. Budeme tedy bezprostředně hlasovat o této námitce. Dámy a pánové, prosím o klid v sále.

Zahajuji o této námitce. Je to hlasování 119. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 119, přihlášeno 159 poslanců, pro návrh 149 poslanců, proti 5, návrh byl přijat.

Budeme tedy opětovně hlasovat o návrhu Igora Svojáka, který navrhuje vyřadit z této schůze bod číslo 10, sněmovní tisk 603. Je to prosím jasné?

Zahajuji hlasování číslo 120. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu?

Hlasování číslo 120, přihlášeno 154 poslanců, pro návrh 78, proti 58, návrh byl přijat.

Nevidím, že by probíhala kontrola hlasování. Budu tedy konstatovat, že přijetím návrhu Igora Svojáka se stává nehlasovatelný návrh paní poslankyně Klasnové.

Dámy a pánové, mám za to, že jsme vyčerpali veškeré přihlášky k dnešnímu programu schůze. Končím tento úvod a přejdeme k prvnímu zařazenému bodu, kterým je

90.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb.,
zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 876/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan senátor Miloš Vystřčil, kterého tímto vítám, a zpravodaj výboru pro sociální politiku pan poslanec Antonín Sedla. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 876/3.

Otevírám rozpravu, do které se v této chvíli přihlásil pan poslanec Stanislav Grospič a pak pan zpravodaj Sedla. Je to možné udělat takto? Grospič, Sedla.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, máme teď před sebou ve třetím čtení senátní návrh novely zákoníku práce a musím říci s určitou vnitřní satisfakcí, že skutečně došlo k tomu, čeho jsem se obával, když jsem tady hovořil v prvním čtení a říkal jsem, že někdy i dobrý úmysl může se vymknout kontrole a může mít dalekosáhlé následky.

Otázka uvolnění, řetězení pracovních poměrů na dobu určitou je samozřejmě velkým problémem. Možná že by bylo mnohem lepší vrátit se k dřívější úpravě, kterou znal zákoník práce bezprostředně po svém přijetí v roce 2006, ale myslím si, že cesta, která tady byla nastíněna v senátním návrhu, se vysoce mine svým účinkem a nepřispěje ani k stabilizaci pracovních míst ani nezabrání úbytku pracovních míst a ani nepřispěje k ochraně zaměstnanců dlouhodobě, spíš vytvoří obrovskou oblast, která posílí ekonomický tlak na zaměstnance, a ti ve snaze udržet si za každou cenu své pracovní místo budou ochotni přijímat stále více práci méně placenou, hůře placenou za stále pro ně velice zatěžujících a vysilujících podmínek, ekonomických podmínek, a jen proto, že budou chtít mít určitou perspektivu a jistotu, že po určité době, teď už ne tři let nebo třikrát tři let, ale třeba i po době kratší či výrazně delší, se prostě zaměstnavatel rozhodne s nimi znovu uzavřít nový pracovní poměr a rovněž na dobu určitou,

protože budou vystaveni ekonomickému tlaku zabezpečení svých rodin a třeba i placení hypoték.

Možná že by stálo za pozornost to, co přinesly počátkem tohoto týdne některé deníky, jakou informaci, tak i zde zmínit, že téměř 25 % zaměstnanců přiznává, že pracuje nad rámec své pracovní doby a je ochotno přijmout jakoukoli práci a na jakoukoli formu úvazku jen proto, aby bylo schopno se uživit a zabezpečit své příjmy, a že dalších téměř 50 % zaměstnanců přiznává anonymně, že v podstatě v takovémto režimu pracují a zaměstnavatelé je k tomu nějakou formou nutí.

Já bych chtěl v této souvislosti říci, že pro KSČM jsou v podstatě výrazně nepřijatelné i pozměňovací návrhy, které byly načteny v průběhu druhého čtení v Poslanecké sněmovně, a to zejména pozměňovací návrh, který hovoří o tom, že by se mohlo umožnit podání výpovědi bez udání důvodů ze strany zaměstnavatele vůči zaměstnancům. Rozumím tomu, že by šlo o takové rozvolnění pracovněprávních vztahů, které by v žádném případě nevyřešilo problémy pracovního trhu s úbytkem pracovních míst, to znamená jejich nahrazení, že by nebylo dobré, aby se do našeho právního řádu dostala jakákoli možnost, která by snižovala ochranu zaměstnanců ve vázaném vztahu vůči zaměstnavatelům při složitosti jejich postavení a nerovném postavení, které je vyvažováno zvýšenou měrou jejich ochrany.

My jsme jako Komunistická strana Čech a Moravy ochotni, a byli ochotni, diskutovat o jednom pozměňovacím návrhu, který se v podstatě týkal krácení základní přestávky mezi dvěma směny z 12 na 11 hodin. Diskutovali jsme o tom v souvislosti s tím, že takováto úprava byla na základě výjimek dřívější úpravy v našem právním řádu do roku 2000 a že v určitých segmentech zdravotnictví nebo zemědělství je na základě výjimek nebo dopravy takováto výrazná změna pracovněprávní úpravy obsažena, a že by tedy bylo dobré vyjít vstříc i požadavkům zaměstnanců a jejich organizací je zastupujících v segmentu energetiky, aby rovněž tato možnost byla takto upravena. Nemyslím si, že je dobré jít cestou, jakou zvolilo Ministerstvo práce a sociálních věcí, které řeklo, že rozumí této potřebě, ale nechce jít cestou specifických výjimek pro jednotlivé obory činnosti, ale chce plošně tuto možnost promítnout do celého zákoníku práce vůči ostatním, potenciálně všem, zaměstnancům i samozřejmě zaměstnavatelům, kteří ji budou moci využívat. Myslím si, že dojde k velkému opět rozvolnění jednoho poměrně dlouhodobého a stabilního opatření, o kterém tady nebyla diskuse. Myslím si, že se ukazuje na základě i diskuse ze strany odborových svazů, že zcela neplatí, že byl dosažen určitý konsensus mezi odborovými svazy v této otázce, a jsou některé odborové svazy, které mají s tímto problémem a uvědomují si, že to může mít dalekosáhlé negativní dopady samozřejmě do toho segmentu pracovního práva a ochrany vůči zaměstnancům.

Já bych z tohoto pohledu tady chtěl říci, že mým stanoviskem i stanoviskem Komunistické strany Čech a Moravy v tento moment je nepodpora předloženého návrhu senátní novely zákoníku práce.

Místopředseda PSP Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Dál se přihlásil pan zpravodaj Sed'a, připraví se pan poslanec Babák.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom stručně. Ve druhém čtení byly předneseny tři pozměňující návrhy k návrhu zákona. Dovolte mi, než navrhu proceduru hlasování, abych vás s těmito návrhy stručně seznámil.

Pozměňující návrh uvedený pod písmenem A poslance Otto Chaloupky navrhuje umožnit zaměstnavateli dát zaměstnanci výpověď bez udání důvodu s výjimkou, pokud zaměstnanec ztratil zdravotní způsobilost nebo tato ztráta hrozí.

Pozměňující návrh uvedený pod písmenem B poslance Miroslava Bernáška řeší problematiku, kdy nelze dodržet v podmínkách nepřetržitých provozů povinný dvanáctihodinový odpočinek mezi směny. Z tohoto důvodu a po dohodě zaměstnavatelů s odbory se navrhuje snížit povinná doba odpočinku z 12 na 11 hodin.

A konečně pozměňující návrh uvedený pod písmenem C poslance Michala Babáka zavádí do zákoníku práce pojem klíčoví zaměstnanci, neomezené řetězení pracovních poměrů na dobu určitou v rámci určeného období, vrací do zákona výjimku náhrady dočasně nepřítomných zaměstnanců a zužuje plánování lidských zdrojů pouze na vedoucí nebo klíčové zaměstnance.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu poslanci Sed'ovi, panu zpravodaji, a prosím nyní pana poslance Babáka.

Poslanec Michal Babák: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové. Rád bych velice stručně představil svůj pozměňovací návrh, který se týká novely zákona zákoníku práce. Představil bych ho v základních čtyřech bodech.

Za prvé. Jak již tady pan zpravodaj řekl, rádi bychom, klademe si za cíl definovat nový pojem v zákoníku práce, takzvaný klíčový zaměstnanec, kdy by se jednalo o pracovníka nebo pracovníky, kteří svou činností nevykonávají sice řídicí funkci, nicméně jsou pro společnost či pro zaměstnavatele klíčoví, jsou to například vědci, poradci, odborníci na specializované oblasti, lékaři a podobně. Dále vysvětlím, proč bychom tento pojem chtěli zavést, v dalších bodech.

Druhý bod je o tom, že bychom na jedné straně rádi zavedli opakované

neomezené řetězení v rámci určeného období a snížení doby, po které již se k předchozímu pracovnímu poměru nepřihlíží, na šest měsíců, které tím pádem umožňuje využívání opakovaných sezónních zaměstnanců. Tato věc, si myslíme, jednoznačně povede k snížení nezaměstnanosti, proto bychom poprosili o podporu. Myslím si, že je to velmi pozitivní věc, co se týče zaměstnavatelů. Na druhé straně bychom chtěli zastropovat pracovní poměr na dobu určitou, a to v délce tří let od vzniku pracovního poměru, mezi týmiž smluvními stranami. To znamená, že bychom chtěli na druhé straně chránit zaměstnance, aby toho nebylo zneužíváno.

Potom, jak jistě víte, v té rozsáhlé novele zákoníku práce, která byla schválena, nebo nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2012, tak zde byla vypuštěna takzvaná výjimka na záskoky, což teď praxe potvrdila, že to bylo poměrně dost nešťastné. Takže bychom velmi rádi tuto výjimku vrátili. To znamená, vrátit výjimku dočasně nepřítomných zaměstnanců, jako jsou dlouhodobé nemoci či záskoky za rodičovské dovolené. Jak jsem říkal, tato výjimka byla vrácena, zaměstnavatelům to dělá v tuto chvíli velké problémy, že tím pádem raději to místo neobsadí v praxi, nežli by tam někoho dali například na tu dobu určitou. To znamená, zase si myslím, velmi pozitivní věc, která rozhodně povede ke snížení nezaměstnanosti.

Posledním bodem, čtvrtým, kterým se zabývá náš pozměňovací návrh a cílí též k vylepšení zákoníku práce, je, že umožňuje zaměstnavatelům v případě vážných provozních důvodů naplánovat jiný režim, ale to právě pouze pro vedoucí pracovníky nebo ty klíčové pracovníky. To znamená, rozhodně nechceme, aby toto ustanovení sloužilo pro řadové zaměstnance, což by bylo lehce zneužitelné. A zase jednoznačně tato věc by dle našeho názoru vedla ke snížení nezaměstnanosti, což je obrovský problém. Chci říct, že tento pozměňovací návrh jsme si rozhodně nevycucali z prstu, řešili jsme to s našimi předními odborníky na toto téma. Myslím si, že by to stálo opravdu za podporu vzhledem k tomu, že, jak již jsem říkal, minimálně to sníží nezaměstnanost a pozitivně nastartuje práci s trhem nejen na straně zaměstnavatelů, ale především i na straně zaměstnanců.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji také, to byla poslední přihláška do rozpravy ve třetím čtení. Nicméně se zeptám, zda se ještě někdo hlásí. Pan kolega Drábek a poté ještě pan senátor Vystrčil se závěrečným slovem. Teď ale ještě v rámci rozpravy ve třetím čtení má slovo pan poslanec Jaromír Drábek.

Poslanec Jaromír Drábek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi jenom, abych

krátce komentoval jak ten návrh před hlasováním ve třetím čtení, tak některé pozměňovací návrhy.

Za prvé, dovolte mi, abych se krátce vrátil vůbec k tomu principu, proč omezovat řetězení pracovních poměrů. Jednoduchý pohled, jednak věcný – je to ochrana zaměstnance, která do pracovního kodexu prostě patří. A za druhé, dokonce jsme takovou úpravou i vázání z hlediska unijní legislativy. Můžeme i vnitrostátně volit různé typy omezení řetězení pracovních poměrů, ale nemůžeme s ohledem na závazky České republiky v Evropské unii úplně zrušit omezení řetězení pracovních poměrů. To si myslím, že je potřeba, aby tady jasně padlo.

Při koncipování změn v zákoníku práce, které jsou účinné od 1. ledna 2012, jsme SE z důvodů jasných argumentů se rozhodli, a vy jste to jako Sněmovna odsouhlasili, přejít od časového omezení, které bylo v minulosti, k omezení počtu opakování kombinovaného s maximální dobou tři roky pro jeden pracovní poměr na dobu určitou. TaTO změna byla navrhována z toho důvodu, že ten čistě časový test neumožňoval dostatečnou ochranu zaměstnanců, protože bohužel jsme se setkávali v řadě případů s výtkami, že zákonná úprava neumožňuje omezit krátkodobé řetězení pracovních poměrů, kdy někdo měl například dvanáctkrát za sebou pracovní poměr na dva měsíce. To považuji za nevhodné. Proto také musím reagovat na návrh vzešlý od mého kolegy z komunistické strany, že by bylo dobré se vrátit k čistě časovému testu. Nebylo by to dobré, protože bychom se vrátili k tomu vytýkanému opakování krátkodobých pracovních poměrů bez jakékoliv regulace.

Co se týká senátního návrhu, tak ten navrhuje vrátit se k praxi, kdy mají být v zákoníku práce výjimky k obecnému pravidlu. Je to návrh, který vychází ze společné dohody sociálních partnerů, tedy zaměstnavatelských organizací a odborových organizací, a já musím říci velmi výrazně, že přestože ml ten návrh není vlastní, tak pro něj budu hlasovat, protože vždy je pro mě důležitější upřednostnit dohodu sociálních partnerů před vlastním názorem. Nicméně musím v souvislosti s tím říci, že návrh vede k zesložitéjší právní úpravě a ke zvýšení administrativy na straně zaměstnavatelů. Až tady zase budeme mluvit velmi silnými slovy o tom, jak jdeme směrem ke snižování administrativy a ztransparentňování podnikatelského prostředí a zjednodušování legislativy, tak je potřeba přiznat, že tento návrh jednoznačně směřuje k zvýšení administrativy zaměstnavatelů, protože budou muset vykazovat všechny okolnosti pro to, aby mohli využít výjimku v zákoníku práce, a jednoznačně je to návrh, který zesložňuje a znejasňuje pracovní kodex, protože zavádí další výjimky do jednoduchého pravidla. Přesto, tak jak jsem řekl, vzhledem k tomu, že na tom panuje shoda sociálních partnerů, tak tento návrh i přes tyto výhrady podpořím.

K pozměňovacím návrhům, které tady přednesl kolega Babák, co se

týká vymezení klíčových zaměstnanců, to je téma, o kterém se diskutuje roky. Je to návrh, který opět vede k zvýšení administrativy a k znejasnění právního řádu, tedy pracovního kodexu. Proto nedoporučuji tento návrh podpořit.

Co se týká zastropování celkové doby možnosti uzavření pracovních poměrů na tři roky, myslím si, že to je krok zpět. Že právě proto potom je potřeba navrhnout to další opatření, výjimku ze zastropování pro dlouhodobé nemoci, pro náhrady za mateřskou dovolenou, protože teď pro to ten prostor je. Pokud je dnes možné uzavřít pracovní poměr na třikrát tři roky, tak samozřejmě v rámci toho je možné také přijmout někoho na zástup za dlouhodobou nemoc nebo na zástup za mateřskou dovolenou. Není v tom problém. Pokud by naopak došlo ke zkrácení té doby, to znamená k zastropování celkové možnosti opakovaných pracovních poměrů na tři roky, tak potom, ano, by tu bylo potřeba další zesložnění a další výjimku. Tedy nemohu doporučit přijetí těchto pozměňovacích návrhů.

Co se týká návrhu na zavedení výpovědního důvodu, resp. možnosti výpovědi ze strany zaměstnavatele bez udání důvodu, tak je to také téma, o kterém se diskutuje roky. Jistě se ještě bude diskutovat roky. Nicméně si myslím, že jsme ve střední Evropě a že výpověď ze strany zaměstnavatele bez udání důvodu do středoevropského pracovního kodexu prostě nepatří.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Chaloupka. Prosím.

Dámy a pánové, já nikomu nechci brát slovo, ale chci vás upozornit, že dle jednacího řádu se ve třetím čtení vede rozprava, v níž lze navrhnout pouze gramatické nebo technické úpravy již předložených návrhů, takže bych vás chtěla moc poprosit, abyste rozpravu, která se týká věcných otázek, respektovali, s tím, že ta má být vedena v prvním a ve druhém čtení. Ve třetím čtení, kdy už jsme ve finálním rozhodování, má být opraveno to, co nepozorností nebo nějakým úmyslem se dostalo do textů, tak aby byly čisté. Prosím.

Pan poslanec Chaloupka.

Poslanec Otto Chaloupka: Děkuji, paní předsedkyně. Dámy a pánové, opravdu velmi krátce. Já bych chtěl upozornit na to, co si tady asi mnoho kolegů neuvědomuje, že už neplatí to, co nás učili v 70. a v 60. letech ve škole, že zaměstnavatel je vykořisťovatel, tyran a podobně. My máme desítky zákonů, nařízení, vyhlášek, které chrání zaměstnance, ale je potřeba si uvědomit, že zaměstnavatel potřebuje také nějakou ochranu, také nějaké prostor, protože bez něho ti zaměstnanci nebudou zaměstnanci, nebudou mít práci. Malí a střední podnikatelé v této zemi

vytvářejí nebo zabezpečují 60 % pracovních míst a my jim musíme dát možnost, aby tato místa udrželi. Je potřeba si uvědomit, a to se týká mého pozměňovacího návrhu, že zaměstnavatel se nikdy nezbavuje zaměstnance jenom tak bez důvodu, zaměstnanec, který produkuje, který je užitečný pro firmu, a tím pádem i pro ostatní spolupracovníky a jejich rodiny.

Chtěl bych upozornit na to, že možnost dát výpověď zaměstnanci bez udání důvodu v některých případech může být dobrá i pro toho zaměstnance, který pro svoje CV, pro svou budoucnost nepotřebuje některé důvody k výpovědi uvádět. Já jenom chci upozornit na to, že malý a střední podnikatel v této zemi už má dost zátěže na sobě i tak a toto by bylo jenom malé ulehčení jeho těžkého života, kterým on zabezpečuje práci ostatním a jejich rodinám. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Paní ministryně práce a sociálních věcí Müllerová má slovo. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Ludmila Müllerová: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, kolegové a kolegyně, já bych vás velmi stručně seznámila se stanoviskem Ministerstva práce a sociálních věcí, zejména k pozměňovacím návrhům, které zazněly v rámci druhého čtení.

Musím říci, že si cením toho, jakým způsobem pan senátor Vystrčil přistupoval k přípravě této novely zákona a že ta cesta k přijetí této předlohy nebyla jednoduchá. Byla delší než rok a opravdu to diskutoval se všemi sociálními partnery a vážím si toho, že tento výsledek byl nakonec dosažen a došlo k předložení. Jednoznačně chci říci, že Ministerstvo práce a sociálních věcí nepodporuje návrhy pana poslance Chaloupky a pana poslance Babáka a rozhodně si myslím, nechci se vracet k jednotlivým důvodům, ale myslím si, že by dokonce mohly ohrozit přijetí této novely, kterou pan senátor Vystrčil předkládá.

Pozměňovací návrh pana poslance Bernáška Ministerstvo práce a sociálních věcí akceptuje.

V tuto chvíli vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní ministryni. Nevidím žádnou přihlášku do rozpravy, proto rozpravu ve třetím čtení končím. Jsme u závěrečných slov. Za navrhovatele pan senátor Miloš Vystrčil. Prosím.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážená paní předsedkyně, ctěné kolegyně a kolegové, děkuji za možnost tady vlastně už potřetí v krátké době vystou-

pit a vzhledem k tomu, co tady zaznělo a vzhledem k tomu, jak velká pozornost je ze strany nejen zaměstnavatelů, ale zejména zaměstnanců k tomu, zda návrh bude schválen, nebo nebude, věnována, si dovolím pár slov.

Jak tady už řekla paní ministryně, návrh zákona, jak přišel ze Senátu, byl velmi široce diskutován a nezrodil se původně ani v mé hlavě ani v Senátu. Zrodil se na základě požadavků, které se v tomto případě sešly jak ze strany zaměstnanců, tak zaměstnavatelů, kteří je velmi pečlivě a dlouho konzultovali. Trvalo to, pro vaši informaci, zhruba šest měsíců, a pak vznikl kompromisní návrh, který dnes máte před sebou a ke kterému jsou navrženy tři pozměňovací návrhy, ke kterým za chvíli promluvíme.

Návrh, když to velmi zjednoduším, říká, že pokud bude přijat, zvýší se konkurenceschopnost našich podnikatelů, našich zaměstnavatelů a zároveň synergicky s tím dojde i k tomu, že se zvýší kultura našich zaměstnanců. Já o tom ještě promluvíme podrobněji, ale skutečně dnes tomu je tak, že pokud zaměstnavatel chce získat pracovníka na dobu určitou, tak si pořizuje agenturního pracovníka, to znamená pracovníka, který nedisponuje téměř žádnými právy a žádnými možnostmi, a z tohoto hlediska mi připadá docela úsměvné, když tady například pan poslanec Grospič prostřednictvím paní předsedající říká, že tento návrh zákona zvyšuje tlak na zaměstnance. Tlak na zaměstnance je naopak snížen, protože tomu, kdo má být zaměstnán na dobu určitou, se umožňuje doby určité zúčastnit také jiným způsobem než pouze jako agenturní zaměstnanec. Čili je to jinak, než tady bylo řečeno jedním z předřečníků.

Ještě předtím, než promluvíme k pozměňovacím návrhům, si dovolím pár poznámek k vystoupení pana poslance Drábka. Důležitou věcí, která tady nebyla zdůrazněna, je, že pokud má dojít podle návrhu tohoto zákona k řetězení pracovních smluv na dobu určitou, tak se tak může stát jediné tehdy, když se zaměstnanci a zaměstnavatel dohodnou. Toto platí v případě, když existuje odborová organizace. Pokud tomu tak není, může zaměstnavatel vydat vnitřní předpis, který však musí obsahovat čtyři náležitosti. První je, že musí být vymezeny důvody, proč tak činí, a důvody mohou být pouze vážné provozní podmínky nebo zvláštní charakter práce. Druhá věc, kterou musí zaměstnavatel udělat, je, že stanoví pravidla, jak se zaměstnanci, kteří budou zaměstnáni na dobu určitou, bude zacházeno. Pravidla musí být jasně v předpisu nebo dohodě s odboráři popsána a není možné se chovat mimo rámec pravidel. Proč, řeknu za chvíli. Třetí podmínka, kterou musí zaměstnavatel splnit, je, že musí jasně vymezit okruh zaměstnanců, kterých se bude dohoda nebo vnitřní předpis týkat. Čtvrtou věcí je, že musí být jasně určena doba, na kterou se dohoda uzavírá. To znamená, že je jasné, že zaměstnavatel je vázán jednoznačnou dohodou nebo podmínkami ustanovenými v předpisu, a pokud je nebude

plnit, může být ze strany zaměstnanců postižen například tím způsobem, že dohodu bude kontrolovat například inspektorát práce a potom vyřkne stanovisko.

Tady se vrátím k tomu, co říkal pan poslanec Drábek, který říká, že dojde ke zvýšení administrativy. Ano, možná dojde, ale to zásadní, co tady platí, je na rozhodnutí zaměstnavatele a zaměstnanců, jestli si chtějí, nebo nechtějí zvýšit administrativu. Nikdo jim to nenařizuje. Pokud nechtějí zvyšovat administrativu, můžou postupovat standardně podle zákona a žádná administrativa jim nenaroste. To je naprosto zásadní rozdíl, který tady nebyl panem Drábkem zmíněn. Oni mají možnost si na základě svého vlastního rozhodnutí rozhodnout, zda administrativa naroste, nebo nikoliv. Není to tak, že by je k této věci někdo nutil. Takže tolik ke druhé zásadní připomínce.

A nyní k pozměňovacím návrhům. První pozměňovací návrh se týká pana poslance Otto Chaloupky. Tady, pokud to mám říct velmi mírně, je návrh neevropský, dle mého názoru je i nepromyšlený, směřuje proti sociálnímu smíru a odměna, kterou by, v uvozovkách, získal ten bez důvodu vypovězený zaměstnanec, je, řekl bych, velmi nízká. Je to o 25 % více, než když je to s udáním důvodu a podle standardních podmínek. To znamená, zákon jako takový v této podobě mi připadá jako nepřijatelný, jako zákon, který by ničemu nepomohl a nikomu nepomohl.

Pozměňovací návrh číslo 2 je pozměňovací návrh pana Miroslava Bernáška. Přestože nebyl od začátku projednáván, tak se nakonec podařilo návrh zkrácení minimální doby odpočinku mezi směnami projednat i se sociálními partnery, a kromě, abych tady byl korektní, Odborového svazu Kovo všechny ostatní odborové svazy i zaměstnavatelské svazy s tímto návrhem souhlasí. Moje pozice k tomuto návrhu je tím pádem mírně pozitivní. Věřím, že do budoucna bude možné, aby se věci i v těchto případech podařilo více dokonzultovat až do konce. V této věci bych byl velmi rád, pokud budou jednotlivé poslanecké kluby zastávat své stanovisko k tomuto pozměňovacímu návrhu, aby tak činily i z hlediska své schopnosti přenést toto stanovisko do Senátu. Je to velmi důležité, protože všichni zaměstnanci a zaměstnavatelé, kterých se zákon týká, čekají na to, v jakém okamžiku a kdy bude schválen, a každý měsíc odkladu je problémem, který řešit nemusíme, ale této země se týká. Takže prosím, aby při hlasování o návrhu pana poslance Bernáška bylo uvažováno o tom, do jaké míry je možné akceptaci návrhu přenést i na půdu Senátu. Rovnou říkám, že tímto oslovuji zejména poslance ze sociální demokracie.

Třetí pozměňovací návrh, ke kterému musím promluvit, je návrh poslance Michala Babáka. Tady rovnou musím říci, že mi připadá za prvé nelogický, a za druhé musím říci, že na mě působí i mírně lobbisticky. Proč mi připadá nelogický? Nelogický mi připadá proto, že omezuje možnost

řetězení na vedoucí a klíčové zaměstnance. Ptám se některého zaměstnavatele, jestli měl někdy zájem a případně, jak to bylo často, že by chtěl na dobu určitou opakovaně zaměstnávat klíčového zaměstnance. Můj názor je, že k tomu dochází naprosto minimálně, respektive k tomu vůbec nedochází, protože přijít o klíčového zaměstnance znamená, že ho zaměstná okamžitě někdo jiný, protože to jsou ti nejdůležitější zaměstnanci, kteří drží firmu, a jenom blázen by je zaměstnával opakovaně na dobu určitou. To je ta nelogičnost.

Mírný lobbismus vidím v tom, že pokud se podíváte na odůvodnění bodu 4, tak úplně na konci najdete větu, kterou tam napsal pan poslanec Babák, která říká, že posledním negativním aspektem, který má návaznost na možnost neustálého řetězení pracovních poměrů u řadových zaměstnanců, je v případě masivního rozšíření i faktická likvidace pracovních agentur, které je řešeno v § 39 odst. 5 dle platného znění. Upozorňuji na dvě věci. První, že pokud by mělo dojít k masivnímu rozšíření toho, co tady navrhujeme, tak by s tím museli zaměstnanci souhlasit, což považuji za vyloučené. A druhá věc, na kterou upozorňuji opakovaně, je, že je daleko lepší být opakovaně zaměstnán na dobu určitou než být zaměstnán jako agenturní pracovník, protože v tom případě nemáte žádná práva, resp. vaše práva jsou oproti zaměstnanci na dobu určitou velmi omezena.

Na závěr svého delšího projevu, za to se omlouvám, si dovolím ještě říci, že původní senátní návrh zákona jednomyslně podpořil také sociální výbor Poslanecké sněmovny, který se jím velmi podrobně zabýval, a já za to chci poděkovat.

Zároveň si vás dovolím požádat, abyste návrh zákona ve třetím čtení schválili, a tím umožnili realizaci něčeho, na co čekají desetitisíce zaměstnanců a stovky zaměstnavatelů.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu senátorovi Vystrčilovi. Pana zpravodaje nyní požádám, aby nám nastínil další postup, tedy proceduru hlasování. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní předsedkyně. Takže nyní k vlastní proceduře hlasování. Návrh na zamítnutí návrhu zákona podán nebyl. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 876/3. Navrhují hlasovat nejprve o pozměňovacím návrhu A jako o celku, poté o návrhu B a konečně o pozměňovacím návrhu C, opět jako o celku. Závěrečné hlasování bude hlasováním o návrhu zákona s případně přijatými pozměňujícími návrhy.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Má někdo nějakou námítku proti takto navržené proceduře? Nemá.

Zahajuji hlasování číslo 121. Kdo souhlasí s tímto navrženým postupem pro příští hlasování? Kdo je proti proceduře?

Hlasování číslo 121, přítomno 159, pro 142, proti nikdo. Proceduru jsme si schválili.

Nyní tedy požádám o první návrh. Zároveň požádám pana zpravodaje i pana senátora, aby se k němu vyjádřili svým stanoviskem.

Poslanec Antonín Sed'a: Budeme nejprve hlasovat o pozměňujícím návrhu pod písmenem A. Nesouhlas.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan senátor? (Nesouhlas.) Takže dvakrát nesouhlas. (Pan senátor znovu opakuje „nesouhlas“ po zapnutí mikrofonu.)

Zahajuji hlasování číslo 122. Kdo je pro přijetí tohoto pozměňovacího návrhu? Proti?

Hlasování číslo 122, přítomno 160, pro 8, proti 142. Návrh přijat nebyl. Můžeme pokračovat.

Poslanec Antonín Sed'a: Nyní budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu pod písmenem B. Neutrální stanovisko.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Stanovisko pana senátora? (Neutrální až mírně pozitivní.) Tak. Sněmovna si s tím jistě poradí.

Zahajuji hlasování číslo 123. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto návrhu. Proti?

Hlasování číslo 123, přítomno 160, pro 100, proti 23. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Antonín Sed'a: Takže teď budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu pod písmenem C. Nesouhlas. (Navrhovatel: Nesouhlas.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Zahajuji hlasování číslo 124. Ptám se, kdo je pro přijetí tohoto pozměňovacího návrhu. Proti?

Hlasování číslo 124, přítomno 160, pro 9, proti 143. Návrh přijat nebyl.

Bylo hlasováno o všech pozměňovacích návrzích? (Zpravodaj: Ano, bylo.) Přistoupíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 876, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování číslo 125. Kdo je pro přijetí tohoto zákona? Proti?

Hlasování číslo 125, přítomno 160, pro 124, proti 23. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu senátorovi, děkuji též panu zpravodaji. Končím projednávání bodu 90, sněmovního tisku 876 ve třetím čtení.

Zahajuji projednávání bodu

108.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 943/ - druhé čtení

Tento návrh z pověření vlády uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, předkládám vám v druhém čtení návrh zákona o těžebních odpadech a o změně některých zákonů, č. 157/2009 Sb. Zákon byl projednán v hospodářském výboru a mohu jen říct, že my souhlasíme se všemi návrhy, které jako pozměňovací návrhy na hospodářském výboru padly.

Myslím, že další komentář k tomuto zákonu je zbytečný, protože jsem vám celý obsah vysvětloval a předkládal v prvním čtení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 943/1. A já poprosím nyní místo omluveného pana poslance Milana Urbana o slovo pana kolegu Cyrila Zapletala. Prosím.

Poslanec Cyril Zapletal: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Hospodářský výbor na svém řádném zasedání přijal usnesení č. 247, kde

říká, že po vylechnutí úvodního slova předsedy Českého báňského úřadu pana Iva Pěgřímka a zpravodajské zprávě Milana Urbana

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu projednat a schválit sněmovní tisk č. 943 ve znění schválených legislativně technických úprav. A ty jsou: Vkládá se nový bod 2, který zní „Poznámky pod čarou č. 2 a 3 se zrušují.“. Následující body se přečísloují. A za druhé – v článku III se slova „bodů 18“ nahrazují slovy „článek I, bodů 19“;

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona.

A pak to obligátní – pověřuje mě, abych seznámil Sněmovnu, a pověřuje mě nebo předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu ve druhém čtení. Nemám do ní žádné přihlášky. Ptám se proto, zda se někdo hlásí. Nehlásí se nikdo. Obecnou rozpravu tedy končím a mohu zahájit rozpravu podrobnou. Prosím o přihlášky do podrobné rozpravy. Nehlásí se nikdo. Končím též podrobnou rozpravu a tím pádem končím také druhé čtení tohoto vládního návrhu zákona. Končím projednávání bodu 108, sněmovního tisku 943, ve druhém čtení. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Budeme se nyní věnovat bodu 77 – vracíme se tedy do bloku třetích čtení. Je jím

77.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 767/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů je již ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba. Zpravodajem hospodářského výboru je pan poslanec František Sivera. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 767/2.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení a ptám se, kdo se hlásí do rozpravy ve třetím čtení. Pan ministr Kuba. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážená paní předsedkyně, vážení poslanci a poslankyně, rád bych poděkoval Poslanecké sněmovně, zejména hospodářskému výboru, za projednání této předlohy. Podané pozměňovací návrhy jak hospodářského výboru, tak pana poslance Svobody vedou ke zkvalitnění projednávané předlohy, a proto chci říci, že je podporuji.

Pouze ještě minule tady vystoupil pan poslanec Petr a vyzval mě k odpovědi na nějaké otázky. Já si to dovolím velmi krátce vysvětlit. V podstatě ta problematika se týkala ochranných pásem. My navrhujeme nově, aby ochranná pásma nových produktovodů, ropovodů a skladovacích zařízení byla stanovena na 150 metrů od půdorysu. To umožní zrušit víc než padesát let starou právní úpravu, která byla ve formě nařízení vlády č. 29/1959 Sb., o oprávnění k cizím nemovitostem při stavbách a provozu podzemních potrubí, a stanovovala pásma na vzdálenost 300 metrů. V praxi by to znamenalo, že v případě nově budovaných staveb bude ochranné pásmo oproti doposud platnému sníženo na polovinu. Umožní to zejména technický pokrok v konstrukci a následné údržbě takových potrubí. Ale pohled na ochranná pásma ropovodů a produktovodů, která byla v 50. letech brána částečně jako vojenskostrategický objekt, a široké pásmo tomu odpovídalo, samozřejmě i to pásmo ochranné. U stávajících ropovodů a produktovodů, které dnes jsou, by i nadále platilo toto pásmo, které bylo stanoveno v době jejich vzniku.

Jediný pozměňovací návrh, který tady byl podán, byl pana poslance Svobody. Já musím říct, že jej podporuji.

Diskusní příspěvek pana poslance Petra byl víceméně o tom, jakým způsobem odškodnit vlastníky pozemků stávajících ochranných pásem, která se tou úpravou nezmění. Ale bohužel ono to fakticky není možné, neboť náhrada byla řešena v době výstavby těch zařízení a byla tehdy řešena podle tehdejších platných předpisů. Obdobná situace byla i v plynárenství či elektroenergetice. Čili tam my říkáme, že situace byla řešena podle stávajících předpisů a tato změna pásma u nových staveb na to nemá vliv.

Takže takto odpověď a vysvětlení. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Prosím o další přihlášku do rozpravy ve třetím čtení. Není žádná, rozpravu tedy končím. (Hlásí se poslanec Tejc a poslanec Klučka.) Pardon, omlouvám se, já jsem vás přehlédla, pánové. Pan poslanec Jeroným Tejc, poté pan poslanec Klučka.

Poslanec Jeroným Tejc: Já se omlouvám, jestli jsem se nehlásil dostatečně zřetelně. Nicméně pan ministr mě inspiroval právě svým

vysvětlením k další otázce. Nemám jasno a budu rád, když mi to pan ministr osvětlí.

Jak je to s tím snížením ochranného pásma, s tím zkrácením? Protože, jednoduše řečeno, pokud dojde např. k výbuchu nového zařízení, bude ochranné pásmo jenom 150 metrů. Pokud vybuchne zařízení budované v 50. letech, bude ochranné pásmo 300 metrů. A já si jenom nejsem jist, jestli za dobu od těch 50. let se např. snížila intenzita výbuchů nebo bude ten plamen šlehat méně či bude mít menší teplotu. To si myslím, že je docela podstatná otázka. Jestli jsou ochranná pásma budována mj. proto, aby v případě nějaké havárie nedošlo k ohrožení života a zdraví lidí, pak si myslím, že není jediný důvod pro to, abychom snižovali ochranné pásmo, zmenšovali ho. Pokud je ten důvod jiný, např. pouze, tak jak o tom hovořil pan ministr, třeba vojenský, tak pak bych to chápal. Ale v tomto případě, pokud tedy chceme chránit životy a zdraví lidí, tak si skutečně myslím, že je úplně jedno, jestli se jedná o zařízení budované v 50. letech, nebo teď. A nemyslím si, že bychom měli podléhat tlaku kohokoli, třeba developerů, kteří samozřejmě budou mít větší prostor na budování infrastruktury nebo budování zařízení v okolí právě těchto staveb.

Takže v tomto smyslu jsem chtěl ujištění pana ministra, že nejde o životy a zdraví, že se nejedná o to, že bychom snížili pásmo v takových případech, kde může dojít k výbuchu tohoto zařízení. Jsem laik, nicméně dívám se na to právě tímto pohledem. A rád bych poté, kdy kolega Klučka zřejmě naváže možná z odborného hlediska na ten můj laický dotaz, aby pan ministr na to dokázal zareagovat. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím pana poslance Václava Klučku.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní předsedkyně. Já začnu jedním pozměňujícím procedurálním návrhem. Procedurálním návrhem, kdy budu navrhopat, abychom vrátili zákon k opakování druhého čtení. Vysvětlím proč.

Podle mého názoru není zákon právní úpravou, která je vhodná pro vymezení technických podrobností. Návrh tedy sanuje jednotné ochranné pásmo pro skladovací zařízení, produktovody a ropovody na 150 metrů. Vzhledem k tomu, že stávající technické předpisy a české technické normy upravují danou problematiku zcela odlišným způsobem v závislosti na třídě nebezpečnosti přepravovaných nebo skladovaných hořlavých kapalin, jmenovitě světlosti produktovodů a na pracovním přetlaku produktovodů, nepovažuji za vhodné v zájmu zachování jednotné aplikace upravovat tuto problematiku zákonem.

Dalším problémem zůstává, že u skladovacích nádrží hořlavých kapa-

lin se podle současné platné úpravy stanovují bezpečnostní pásma, nikoliv ochranná pásma, a u ropovodů se stanoví navíc zabezpečovací pásma. Toto je prosím terminologie, která se používá v jiné legislativě, související s krizovým plánováním v České republice. Uvedenou problematiku podle mého názoru dostatečným způsobem řeší ČSN 650201 plus Z1 hořlavé kapaliny, prostory pro výrobu, skladování a manipulaci, dále pak ČSN 650204 plus Z3, dálkovody hořlavých kapalin, a ČSN EN 14161, naftový a plynárenský průmysl – potrubní přepravní systém.

Já nevím, ale je jistě na zvážení, jak se dospělo k tomuto návrhu, tedy právní úpravě z hlediska vymezení 150 metrů, a to z hlediska toho, že v dané situaci vždycky v České republice v souladu s Evropskou unií, v souladu s evropskou směrnicí, posuzujeme objekty kritické infrastruktury naprosto samostatně. Při tom samostatném posuzování může dojít k situaci, že nám ochranné pásmo, nebo bezpečnostní pásmo, nebo zabezpečovací pásmo, chcete-li, vyjde v jiné rovině a v jiných metrech, než bude limit daný zákonem. To je přece problém, s kterým se můžeme do budoucna velmi rychle setkat.

Já proto prosím, abyste vyhověli mé žádosti vrátit návrh zákona k opakování druhého čtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, je to procedurální návrh. Já se vás musím zeptat, jestli o něm chcete hlasovat okamžitě, nebo po skončení rozpravy ve třetím čtení. Po skončení rozpravy – rozumím tomu takhle. Dostává slovo pan poslanec Stanislav Huml. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den, vážení přátelé, kolegyně, kolegové. Já jsem byl svědkem jednoho výbuchu u Neratovic před zhruba patnácti lety. Plamen, který šlehal do výšky zhruba sto metrů, hořel dvě hodiny, protože se to u vysokotlakého plynovodu řeší tím, že se uzavře na obou stranách. Hasičským autům se ve vzdálenosti 150 metrů loupal lak z auta dolů, takový to byl žár. A ty dvě hodiny to prostě hoří.

V rámci toho jsem se pokusil minulý týden najít, jaké byly případy i ve světě. Nechci být černá kronika jako ve vesničce střediskové, ale fakt je ten, že jsou případy, kdy ropovod, když dojde k poruše, tryská do třístametrové vzdálenosti. V posledních pěti letech shořelo, tuším, že to bylo v Turecku, šedesát rodinných domků, které v tom okolí byly postaveny.

Já si myslím, že bezpečnostní pásmo v té staré kritizované normě, třicet let staré, bylo vymezeno velmi, velmi rozumně. Ona tam byla povolena stavba, ne že ne, ale měli se k tomu právo vyjádřit hasiči. Ten člověk věděl, že staví v blízkosti plynovodu. Když sundáte třístametrovou hranici, tak se to ten člověk pak ani nedoví od těch developerů. Takže finále je, myslím,

kdyby se opsala, když už se do zákona něco chtělo dávat, norma z roku 1957 nebo 1959, která ty metry stanoví i podle různých kategorií – 300 metrů, 150, 50 metrů, tak to bylo rozumnější než napsat dneska 150 a dost.

A já s panem ministrem musím polemizovat v tom, že jsem nenašel v tom návrhu, že by se to mělo týkat pouze nových staveb. Nenašel. Nemůžeme rozlišovat stará a nová. Prostě změníte parametr a znamená to, že podle produktovodu 150 metrů. Já si myslím, že tady jde o bezpečnost, tady jde o informovanost lidí, kteří mají právo vědět o tom, že za zadkem mají vysokotlaký ropovod, plynovod. A myslím si, že by bylo podstatné získat stanovisko Hasičského záchranného sboru. Nějakým způsobem relevantní, odborné, a teprv potom bychom se měli rozhodnout.

Takže já podporuji návrh vrátit do druhého čtení a vyžádat stanovisko HZS. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď ještě do rozpravy se hlásí pan ministr Kuba. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážení kolegové, musím říct, že se vůbec nebavíme o stávajících stavbách. Tam zůstává ochranné pásmo 300 metrů. Bavíme se o normě z roku 1959. Naše stanovisko na zúžení pásma vychází z nových technologií, které dnes stavby provází, a snad se shodneme na tom, že už se trochu liší od roku 1959. To, co říká pan poslanec Huml, že tam nenašel nic, že se to týká nových – tady je přeci napsáno v tom paragrafu, že to bude ve 150 metrech, a to ochranné pásmo vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí a potom dnem uvedení těchto zařízení do provozu. Tam není nikde napsáno, že se u současných staveb zužuje na 150. Tam je napsáno, že bude 150 a bude od uvedení takového řekněme produktovodu do provozu. To není žádný ze stávajících. Čili tam není napsáno slovo nové, ale je to tady napsáno ve vazbě na probíhající územní rozhodnutí a potom rozhodnutí o tom, že tato stavba bude uvedena do provozu. Pokud ta stavba již v provozu je, tak se toho toto ochranné pásmo netýká a vztahuje se na to celých 300 metrů. Není to tak, že bychom toto měnili.

Na druhou stranu, snažili jsme se podle stávajících technologií to pásmo co nejvíce zúžit, což je podle mého logické a standardní požadavek všech obcí, a nejen soukromých developerů, využívat svoje pozemky a zbytečně je nezatěžovat ochrannými pásmi.

Čili znovu opakuji: Náš návrh se týká pouze nově vystavěných produktovodů, a to z toho důvodu, že naše informace, které my z odborné veřejnosti takto máme, vychází tak, že ty technologie to dnes umožňují, a v žádném případě nezužujeme stávající koridory. Ty zůstávají tak, jak byly.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Teď faktická poznámka pan kolega Klučka, poté ještě pan kolega Huml. Prosím, faktická poznámka.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám. Nerad s ministrem Kubou nesusouhlasím, ale my si nerozumíme. Ať jsou to nové stavby – ale my ty nové stavby posuzujeme samostatně jako prvky kritické infrastruktury. Analyzujeme rizika, analyzujeme nebezpečí a ke konkrétnímu prvku stanovíme ochranné bezpečnostní pásmo, které nám vyjde podle speciálních vzorců, které používáme v krizovém plánování. Já se ptám, co nastane v situaci, když ochranné pásmo vyjde 240 metrů a zákon mi říká jednotně pro úplně všechno, že je to 150 metrů, a nemůžu ho porušit.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: To byla faktická poznámka. Nyní ještě pan poslanec Stanislav Huml má slovo s řádnou přihláškou.

Poslanec Stanislav Huml: Pane ministře prostřednictvím předsedající, já jsem to tam takhle četl také. Ale z legislativní čistoty byste musel mít uvedeno, že se to netýká starých staveb. Protože vzniká dnem uvedení do provozu, ale ve své podstatě to může být i k tomu datu před deseti lety. Byl je to zpětné. Samozřejmě že může. Legislativně čistá by tam musela být věta: Netýká se všech staveb uvedených nebo zrekonstruovaných. Nebo notabene může nastat i situace, že se něco uvede do provozu znova po nějaké generální opravě. A tam ty metry snížíte ze 300 na 150.

A další poznámka. Nové technologie jsou hezké, sice možná sníží o trošku možnost výbuchu, ale nezamezíte tomu, že se tu a tam prostě nějaké technologické zařízení pokazí. A tlak je důležitý. Pokud budete mít v plynovodu nebo v ropovodu tlak xy, který je schopen stříkat do vzdálenosti 300 metrů, tak to prostě 300metrové pásmo ohrozí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Pan poslanec Pavel Kováčik má slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Paní a pánové, dívám se na tabuli, tam je napsáno třetí čtení. Paní předsedkyně tady velmi správně před nějakou chvílí upozorňovala, jaký typ rozpravy je možné podle našeho jednacího řádu ve třetím čtení vést. A já se musím zeptat těch, kdo tady teď diskutují a zpochybňují to či ono – já nejsem odborník na plynovody, ropovody, produktovody, ochranná pásma a tak podobně. Ale moje otázka zní: On tento návrh nebyl předmětem jednání příslušného výboru? Kde přece tato rozprava mohla a měla proběhnout? On tento návrh nebyl předmětem jednání Poslanecké sněmovny v prvním

a ve druhém čtení, kde tato rozprava mohla proběhnout a kde si odborníci mohli tyto technické detaily vyjasnit? Najednou přicházíme do třetího čtení a s překvapením se dozvídáme různé pochybnosti.

Takže i když kolegové z hospodářského výboru, členové klubu KSČM, doporučují, aby klub KSČM podpořil tento návrh zákona, já osobně mám velkou pochybnost, že vše bylo uděláno, jak mělo být uděláno, a budu hlasovat pro vrácení do druhého čtení. Mně nic jiného v této chvíli nezbývá. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pana poslance Tejce prosím.

Poslanec Jeroným Tejce: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, já bych chtěl oponovat svému předřečníkovi, panu předsedovi poslaneckého klubu KSČM. To, že je napsáno v jednacím řádu, že je možné podávat pouze návrhy například na opakování druhého čtení, ještě neznamená, že se nemůžeme vyjádřit k pozměňovacím návrhům a k debatě, která proběhla. Právě proto ad absurdum bychom se tedy nemohli vyjádřit například k tomu, kdy někdo vystoupí ve druhém čtení, přihlásí se k pozměňovacímu návrhu, který těsně předtím načetl. Já bych neměl možnost se k němu vyjádřit ani ve třetím čtení, resp. já s přednostním právem ano, ale ostatní kolegové ne.

Jsem pro to, aby se debata už nevedla dál. Nemá smysl, abychom se zacyklili na jednom tématu, takže v tomto smyslu mu věcně dávám za pravdu a myslím si, že skutečně můžeme hlasovat o těch návrzích, které byly. Jenom bych nechtěl, aby tady vznikala dojem, že snad porušujeme jednací řád, když se vyjadřujeme k jednotlivým bodům ustanovení, k jednotlivým bodům návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Huml se hlásil s faktickou, zřejmě by měl mít asi přednost jako faktickou. Prosím, pane poslanče, máte první slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Chtěl bych se panu Kováčikovi omluvit a i vám všem ostatním. Já jsem si toho opravdu nevšiml, takže možná to je i tím. Víte, jedno číslo 150 v celém textu a neuvědomíte si, že to je snížení ze 300 na 150, a v tom je ten problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím pana poslance Kováčika nyní, také se hlásí.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Jenom krátká reakce na

předpředřečníka. Já samozřejmě nezpochybňuji žádné právo poslance či poslankyně diskutovat. Jsem poslední z těch, kdo by takováto práva omezovali. Ale mně jde o podstatu té diskuse, která se tady vede. A tady se vede věcná diskuse, která měla proběhnout právě na tom výboru! Nebo ve druhém nebo v prvním čtení. A tady se objevují věci, které přece měly být vyjasněny. To byl cíl mého vystoupení a v žádném případě, pokud snad někdo měl dojem, že chci omezovat to, k čemu má mluvit, tak to ne. To se fakt ale omlouvám.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Mám dojem, že jsme vyčerpali rozpravu. (Po kratičké odmlce.) Sám sebe jsem vypnul, to je zajímavé. Takže jsme vyčerpali rozpravu ve třetím čtení a můžeme ji snad ukončit. Zagongoval bych tady. Mám informaci, že v rozpravě byl – mám ale samozřejmě ještě prostor pro vystoupení ministra, pokud by měl ještě zájem vystoupit? Už ne. (Zpravodaj Sivera také ne.)

Takže v tom případě bychom měli hlasovat, pokud mě neopraví zpravodaj, že bychom měli hlasovat o návrhu na opakování druhého čtení, který podal pan poslanec Václav Klučka v rozpravě. Takže to je to, s tím se musíme zřejmě vypořádat nejdřív. Zagongoval jsem, aby se všichni dostavili.

Budeme tedy nejdřív hlasovat návrh poslance Václava Klučky na opakování druhého čtení.

Zahajují hlasování. Kdo je pro vrátit, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 126, přihlášeno je 160, pro hlasovalo 71 a proti 78, takže to neprošlo.

A teď bych požádal zpravodaje, aby nám řekl, jak budeme postupovat při hlasování ve třetím čtení.

Poslanec František Sivera: Děkuji, pane předsedající, za slovo. V rámci projednávání ve druhém čtení byly k tomuto tisku předloženy dva pozměňovací návrhy. První pozměňovací návrh máte v tisku pod bodem A a jsou to spíš technické změny hospodářského výboru. Druhý je návrh pana poslance Miroslava Svobody. To znamená, měli bychom hlasovat nejdřív o bodu A, potom o bodu B a potom o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Má někdo jiný názor na ten postup? Pokud nemá, tak budeme postupovat tak, jak jste řekl, a já po vás tedy budu chtít, abyste nejdřív nechal hlasovat o jednotlivostech a řekl k tomu názor vy, a kdyby se k tomu vyjádřil vždycky ministr průmyslu. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Sivera: Nejdříve budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích pod bodem A. Jsou to návrhy hospodářského výboru. Moje stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Kladné.) Ano, děkuji.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 127, přihlášeno je 159 poslanců, pro hlasovalo 102, proti 6. To bylo přijato. Prosím, můžeme dál.

Poslanec František Sivera: Druhý bod je pod bodem B a je to návrh poslance Miroslava Svobody. Stanovisko kladné. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 128, přihlášeno je 159, pro hlasovalo 105, proti 16. To bylo přijato. A můžeme dál.

Poslanec František Sivera: A v této chvíli můžeme hlasovat o návrhu jako celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Prosím vás, budeme nyní hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 767, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajují hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 129, přihlášeno je 159, pro hlasovalo 81, proti 44, takže konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

A máme tady bod číslo

78.

**Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci
při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů
/sněmovní tisk 768/ - třetí čtení**

Požádal bych ministra financí Miroslava Kalouska, aby zaujal místo u stolku zpravodajů společně se zpravodajem Radimem Vysloužilím. Pozměňovací návrhy máme uvedeny v tisku 768/2.

Otevírám rozpravu, do které se hlásí ministr Kalousek. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já děkuji rozpočtovému výboru za projednání a souhlasím s jeho pozměňovacími návrhy, které máte uvedeny v tisku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Další přihlášku do rozpravy nevidím, takže bychom mohli rozpravu ukončit a požádat zpravodaje, aby nám sdělil, jaký tady bude postup.

Poslanec Radim Vysloužil: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych nejdříve hlasoval o pozměňovacím návrhu, který prošel právě rozpočtovým výborem, a následně bych hlasoval o návrhu jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nikdo to nezpochybňuje, zdá se, to znamená, není žádný jiný návrh. Já se na to ptám – ale není, takže můžeme postupovat, jak jste řekl. Takže budeme hlasovat nejdřív – já ještě zagonguji – jednotlivě a pak celek. Prosím, můžete začít ty jednotlivosti.

Poslanec Radim Vysloužil: Nejdříve bych hlasoval o pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru, který byl odsouhlasen na 44. schůzi konané 27. února. Mé stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Jak jsem avizoval, kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 130, přihlášeno je 160, pro hlasovalo 110, proti 5, takže výsledek je, že to bylo přijato. Co dále?

Poslanec Radim Vysloužil: A teď bychom hlasovali o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, takže to vám přečtu. Hlasování o celém návrhu zákona a já vám přednesu návrh usnesení.

„Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, podle sněmovního tisku 768, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 131, přihlášeno je 160, pro hlasovalo 119, proti 3, takže konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Máme tu bod

79.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb.,
obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 771/ - třetí čtení**

Tady by měl zaujmout místo u stolku zpravodajů ministr spravedlnosti Pavel Blažek. (Neformální konzultace.) A už je to jinak! Ministra spravedlnosti zastoupí ministr vnitra Kubice a poslankyni Janu Suchou pan poslanec Jan Farský. To je nová sestava do třetího čtení. Pozměňovací návrh je uveden v tisku 771/2.

Takže otevírám obecnou rozpravu a vypadá to, že se do ní hlásí pan ministr Kubice. (Stál u řečnického pultu, ale nepřeje si vystoupit.) Není to tak? Není to tak. Nevadí. Třeba se přihlásí někdo jiný. Ale ani to se nestane, takže já myslím, že rozpravu, pokud není nikdo do rozpravy ve třetím čtení, můžeme ukončit.

Zeptám se zpravodaje, jak se vypořádáme s eventuálními pozměňovacími návrhy, jestli tam nějaké jsou. Můžete nám to sdělit?

Poslanec Jan Farský: Děkuji, vážený pane předsedající. Nebyl podán žádný návrh na zamítnutí tohoto zákona, ve druhém čtení nebyl přednesen žádný pozměňovací návrh. Jediný pozměňovací návrh, který byl doručen včas, je z usnesení ústavněprávního výboru, který upravuje účinnost tohoto zákona.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: A hlasovat to budeme jak?

Poslanec Jan Farský: Hlasovat budeme o tomto pozměňovacím návrhu a vzápětí o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To asi nikdo nezpochybní, tedy tenhle postup, takže zřejmě můžeme začít tak, jak jste řekl. Ještě zagonguji, kdyby náhodou někdo odběhl, aby se vrátil.

Budeme tedy hlasovat, jak jste řekl – nejdřív ta účinnost. Tak to prosím přečtěte a já to nechám hlasovat.

Poslanec Jan Farský: Je to pozměňovací návrh, který byl předložen pod číslem 771/1, a jde o úpravu účinnosti zákona. Stanovisko zpravodaje kladné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Kladné.) Říká kladné pan ministr.

Zahajuji hlasování. To je ta změna účinnosti nejdříve. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 132. Přihlášeno je 159, pro hlasovalo 117, proti 4. Změna účinnosti byla přijata.

A teď tedy nechám hlasovat o celém návrhu zákona. Je to tak? (Ano.) Je to tak.

Přečtu vám návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 771, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 133. Přihlášeno je 160, pro hlasovalo 110 poslanců, proti 5. Takže konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas ve třetím čtení.

Odkládám bod číslo 79 a posouváme se k bodu číslo

80.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 856/ - třetí čtení**

Máme před sebou třetí čtení tisku 856, střelné zbraně a střelivo. Tady je více změn zákonů. Opět je tady příslušně ministr vnitra Jan Kubice a zpravodaj výboru pro bezpečnost Jan Pajer. Pozměňovací návrhy máme v tisku 856/4.

Otevírám rozpravu. Kdo se hlásí do rozpravy k tisku 856? Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a požádám pana zpravodaje, kdyby nám řekl, co budeme hlasovat, pokud je tam něco pozměňovacího.

Poslanec Jan Pajer: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Procedura bude z mého pohledu poměrně jednoduchá. Předložené máme tři pozměňující návrhy, které ovšem nejsou ve vzájemném konfliktu. Jako první bychom hlasovali pozměňující návrh zemědělského výboru, jako druhý pozměňující návrh výboru pro bezpečnost a jako třetí pozměňující návrh předložený ve druhém čtení panem poslancem Kádnerem. A závěrečné hlasování poté o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Protestuje někdo proti tomuto návrhu zpravodaje, co se týče procedury? Nikdo nic nenamítá. Takže to učiníme, jak jste to navrhl. Já vás prosím, abyste přednášel jednotlivé návrhy postupně, až se dopracujeme celku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Pajer: Děkuji. Jako první budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu obsaženém v usnesení zemědělského výboru č. 135 ze dne 23. ledna 2013, tisk 856/1. Stanovisko zpravodaje kladné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 134. Přihlášeno je 159, pro hlasovalo 145, proti žádný. Takže výsledek je, že to bylo přijato. Prosím dále.

Poslanec Jan Pajer: Jako druhý v řadě bude pozměňující návrh obsažený v usnesení výboru pro bezpečnost č. 55 ze dne 6. března 2013, který vám byl předložen jako tisk 856/3. Stanovisko zpravodaje kladné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 135. Přihlášeno je 158 poslanců, pro hlasovalo 150, proti žádný. Prosím.

Poslanec Jan Pajer: Jako poslední budou pozměňující návrhy pana poslance Kádnera. Stanovisko zpravodaje výrazně záporné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Záporné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 136. Přihlášeno je 158, pro hlasovalo 11, proti 134. Takže to bylo zamítnuto.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy a můžeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Přečtu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 856, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout tento text usnesení, stiskne tlačítko, zvedne ruku. (Zpravodaj: Stanovisko zpravodaje kladné.) Ano, předpokládá jsem. Kdo je proti?

Hlasování 137. Přihlášeno je 158 poslanců, pro hlasovalo 146, proti žádný. Tento zákon byl přijat.

Prosím, pan poslanec Benda se hlásí o slovo.

Poslanec Marek Benda: Já bych s dovolením měl procedurální návrh. Protože jsme trochu protáhli zbytečně to dopoledne, tak bych požádal Sněmovnu, aby souhlasila s tím, abychom dnes o třetích čteních hlasovali po 14. hodině, abychom body, které máme před sebou, mohli dnes dodělat. (Žádost opakuje bez mikrofonu přímo předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, ano, já to celkem chápu, to procedurální. Já se jen těžko smírám s tím, že třeba mé vystoupení dopoledne bylo zbytečné, pane poslanče. To je to, nad čím uvažuji. Pokud jste to myslel – tady teď nemám prostor to zpochybňovat, ale chápete můj výraz tedy.

(Smích v sále.)

Poslanec Marek Benda: (se smíchem v hlase) Nemyslel jsem prosím nikoho konkrétního. Jenom že to bylo trochu příliš dlouhé.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pak tedy jsem ochoten nechat o tom hlasovat. Dobře. Budeme tedy hlasovat o tom, aby třetí čtení dnes mohlo probíhat i po 14. hodině odpoledne.

Zahajuji hlasování. Kdo je tedy pro, aby třetí čtení mohlo být i odpoledne, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 138. Přihlášeno 157, pro hlasovalo 142, proti 1, takže to bylo přijato.

Můžeme pokračovat bodem

82.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 662/ - třetí čtení

Pan ministr Kubice zastoupí ministra Pavla Blažka. Jinak se zúčastní

také zpravodaj ústavněprávního výboru Jan Chvojka u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy máme v tisku 662/2.

Otevírám rozpravu. Je to novela zákona o insolvenčních správcích. Kdo k téhle chtěl vystoupit, může nyní v rozpravě ve třetím čtení. Pokud už nikdo nechce vystoupit, rozpravu ukončím.

Požádám zpravodaje, aby nám řekl, jak to je s pozměňovacími návrhy.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Na úvod bych chtěl konstatovat, že nebyl dán žádný návrh na zamítnutí zákona.

Máme zde v podstatě tři pozměňovací návrhy. Pozměňovací návrh A, pozměňovací návrh ústavněprávního výboru. Pak je můj pozměňovací návrh B, který doplňuje pozměňovací návrh ústavněprávního výboru. Takže tyto dva pozměňovací návrhy by se měly a daly hlasovat dohromady. Poté bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem C.

Na úvod bych ještě chtěl říci, že mi byla sdělena určitá legislativně technická výtka, a já zde musím přednést legislativně technickou úpravu pro třetí čtení. V mém pozměňovacím návrhu pod písmenem B došlo k písařské chybě a správné označení poznámek pod čarou, jak bylo správně načteno ve druhém čtení, má být poznámka číslo 9A a poznámka číslo 9B.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je někdo proti tomuto návrhu postupu? Není nikdo, takže vás požádám, pane poslanče, abyste nás postupně provedl hlasováním. Ještě zagonguji. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Doporučuji hlasovat dohromady o pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru a o pozměňovacím návrhu mém, to znamená A a B, a hlasovat ve znění výše uvedené legislativně technické úpravy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Vaše stanovisko je přirozeně kladné. A stanovisko ministra? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 139, přihlášeno je 155, pro hlasovalo 117, proti 2, takže to bylo přijato. Můžeme postoupit dál.

Poslanec Jan Chvojka: Poté tady máme pozměňovací návrh kolegy Polčáka. (Stanovisko zpravodaje je neutrální, stanovisko ministra je kladné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 140, přihlášeno je 155 poslanců, pro hlasovalo 76, proti 14. To by bylo zamítnuto.

Bude ještě probíhat kontrola. (Předsedající čeká na výsledek kontroly hlasování.) Pan poslanec Florián. Prosím.

Poslanec Jan Florián: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, hlasoval jsem ano, na sjetině mám ne, tudíž zpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je námitka proti hlasování. Je tady návrh vás odhlásit, takže vás odhlašuji a prosím, abyste se znovu přihlásili.

Nejdříve hlasujeme o námitce pana poslance Floriána.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přijetí této námítky, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 141, přihlášeno je 137 poslanců, pro hlasovalo 126, proti nikdo, takže námitka byla přijata.

Budeme opakovat hlasování. Ještě řekněte, pane poslanče, o čem.

Poslanec Jan Chvojka: Hlasujeme ještě jednou o pozměňovacím návrhu kolegy Polčáka pod písmenem C. (Stanovisko zpravodaje je neutrální, stanovisko ministra je kladné.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 142, přihlášeno je 142 poslanců, pro hlasovalo 77, proti 16, takže to bylo přijato. Můžeme pokračovat.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Můžeme hlasovat o zákonu jako o celku, přičemž mé stanovisko, pokud to někoho zajímá, je neutrální až pozitivní. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr svůj názor nemění, je kladné, ano.

Návrh usnesení zní: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/2006

Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 662, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajují hlasování. Kdo je pro přijetí tohoto textu usnesení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 143, přihlášeno je 143, pro hlasovalo 108, proti 4. Výsledek je, že návrh zákona byl schválen. Končím projednávání bodu číslo 82.

Pak je tu bod

83.

**Návrh poslanců Rudolfa Chlada, Jeronýma Tejce a Jana Pajera
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb.,
o pojišťovnictví,
ve znění zákona č. 409/2010 Sb. a zákona č. 188/2011 Sb.
/sněmovní tisk 709/ - třetí čtení**

Tady by to byl jednak poslanec Rudolf Chlad jako navrhovatel a místo omluveného poslance Františka Laudáta by měl být zpravodajem poslanec Jan Husák. To je změna. Pozměňovací návrhy máme v tisku 709/6.

Otevíráme rozpravu. Kdo se hlásí do rozpravy? Pan ministr Stanjura se hlásí do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, zákon se jmenuje návrh změny zákona o pojišťovnictví, ale měl by se jmenovat zákon o zavedení daně z obratu, protože navrhovatelé a podporovatelé chtějí, aby se odváděla 3 % z předepsaného, ani ne z vybraného, takže to je jen potenciální obrat, to není ani skutečný obrat. Nic jiného to není! Všechny ty komise a zástupci jednotlivých ministerstev, včetně Ministerstva dopravy – předkladatelé se mylně domnívali, že když tam dají do jedné odrážky BESIP, získají podporu ministra dopravy. Není tomu tak.

Pokud chceme pomoci Hasičskému záchrannému sboru, máme na to standardní exekutivní nástroje. Prosím, domluvme se na tom, že najdeme peníze ve státním rozpočtu, pokud je to taková priorita, a nezavádíme novou daň z obratu, sektorovou a produktovou.

Všichni ti, kteří říkají, že chtějí zjednodušovat daňový systém, musí hlasovat proti. Jinak svá slova nemyslí vážně. Všichni ti, kteří říkají, že nechtějí zvyšovat daňovou zátěž, musí hlasovat proti, jinak svá slova nemyslí vážně.

A ti, kteří budou hlasovat pro, a vím, že je tady připravena většina hlasů pro, to budou ti, za kterými já budu posílat své voliče, až jim přijde příští rok zákonné pojištění a bude tam vyšší částka. A budou to ti, kteří dnes zvednou ruku pro tento návrh zákona.

Je to tady asi popáté, pošesté, posedmé, jak mi říkají pamětníci, kteří tady sedí déle než já. Vždycky to Poslanecká sněmovna odmítla.

Pokud chceme pomoci HZS, hledejme standardní nástroje, hledejme nástroje ve státním rozpočtu. Dneska to jsou pojišťovny. Kdo další to bude zítra, kterému my nařídíme daň z obratu, aby pak zasedli státní úředníci a moudře rozdělávali tato 3 %? Máme tam devítičlennou komisi, přesně stanoveno, kdo koho jmenuje, ten dva, ten dva, ten jednoho, ten jednoho. Takhle se to prostě nedá dělat!

Vyzývám zejména své kolegy napravo ode mě, aby tento návrh zákona nepodpořili a aby když tak nazývali věci pravými jmény. Chcete zavést daň z obratu. Dokonce z předepsaného pojistného, a ne z vybraného pojistného.

Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Tady vidím přihlášené do rozpravy. Pan poslanec Vysloužil.

Poslanec Radim Vysloužil: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já souhlasím se svým předřečníkem a dovoluji mi, abych se vyjádřil ke svému pozměňovacímu návrhu k tomuto tisku. Současně souhlasím s navrhovatelem, že je potřeba zajistit dostatek financí pro Hasičský záchranný sbor. Tato oblast je několik let již podfinancovaná a potřebuje peníze. Z toho pohledu s tímto návrhem souhlasím, avšak realizace tohoto návrhu není optimální, možná bych řekl až nešťastná.

V rámci obecné diskuse v prvním a druhém čtení toho zde zaznělo mnoho. Několikrát bylo řečeno, že právě ta 3 % zaplatí pojišťovny. Pravdou je, že se jedná o pouze skryté zdanění obyvatel, jak tady uvedl už můj předřečník. Všechny těch, kteří vlastní automobil, protože pojišťovny plně promítnou toto navýšení do konečné ceny pojištění.

A co mě k tomu vede? V současné době máme na trhu 13 pojišťoven, tzn. vysoce konkurenční trh, což uvádí vývoj v segmentu povinného ručení za posledních pět let, kdy cena povinného ručení se snížila o 26 %. 26 % za posledních pět let. Na vysoké tržní prostředí ukazuje i fakt, že za poslední dva roky pojišťovny jako celek realizují ztrátu v tomto segmentu pojištění ve výši 1 % a tuto ztrátu potom dotují z jiných produktů pojišťoven. Byla tu i několikrát zmíněna pojišťovna Slavia, které byl přisouzen zisk čtvrt miliardy korun. Ve skutečnosti tato pojišťovna dle účetní závěrky, která je

veřejně dostupná, měla za rok 2011 zisk 5,4 milionu korun – jen aby byla jasná a pravdivá čísla.

Byl jsem překvapen právě, že zrovna pravicový politik nepravdivě dehonestuje podnikatele. A nakonec i celá debata, která tady zazněla v prvním i ve druhém čtení v Poslanecké sněmovně, se nesla v duchu trestání úspěšných.

Tady bych představil tedy svůj pozměňovací návrh. Přijetím mého pozměňovacího návrhu dojde k maximálnímu zprůhlednění plateb pro motoristy, sníží se náklady na výběr příspěvku do fondu zábrany škod. Návrh technicky upravuje stávající komplexní pozměňovací návrh formou ročního příspěvku v podobě pevné částky za vozidlo. Nemění záměr získání zdrojů pro fond zábrany škody ani jeho účel či formu rozdělení zdrojů. Pouze zlevňuje, ztransparentňuje a stabilizuje navrhovaný systém. Návrh upravuje odvod do fondu zábrany škod formou ročního příspěvku. Pojistitel je povinen jednou ročně odvést do fondu zábrany škod příspěvky za všechna vozidla, které bude mít v rozhodném datu ve svém pojistném kmeni. Přijetím navrhované úpravy metodou pevné částky za vozidlo místo odvodu pojištěn ve výši 3 % přijatého pojistného dojde k jasnému oddělení pojistného a prostředků do fondu zábrany škod. Transparentní a pevná částka, která se bude odvádět jednou ročně na vozidlo, snižuje též náklady samotného výběru, které by v opačném případě byly zakalkulovány do konečné ceny pojistných smluv.

Požádám vás o podporu mého návrhu, protože ten jasně určuje a ztransparentňuje tuto částku, toto skryté zdanění, které je tímto návrhem řešeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě jsem viděl pana poslance Tejce, jak se hlásí do rozpravy. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Použiji slova Miroslava Kalouska, která tady pronesl před několika dny, nikoli ve vztahu k němu. Já si jen dovolím citaci, pokud mi to dovolí také pan ministr, ve vztahu k panu poslanci Vysloužilovi.

Ono to tak vypadá, a já neříkám, že to tak je. Návrh, který tady pan poslanec Vysloužil předkládá, je návrhem spíše psaným některou pojišťovnou či jejími asociací. Návrh, který tady pan poslanec předkládá, totiž není ve prospěch ani daňových poplatníků ani České republiky. Ten návrh je čistě ve prospěch pojišťoven. Právě proto, že zatímco my říkáme, že pojišťovny z té částky, kterou vyberou, ročně přes 20 miliard korun a 10 miliard vyplatí, mají odvádět 3 % ve prospěch hasičů, BESIP a dalších, a na rozdíl od nás pan poslanec Vysloužil navrhuje, abychom věděli, o čem budeme hlasovat, že ty pojišťovny nezaplátí ze svého nic, ale budou jakýmsi správcem, ta 3

% vyberou od všech, kteří se pojišťují, tedy stoprocentně zvýší cenu povinného ručení a převedou je těm, o kterých hovoříme my, že by ji měli získat. Mně to připadá nespravedlivé, a dokonce si myslím, že nesystémové, a v tom případě bych souhlasil s tím, co říkal pan ministr Stanjura, že se jedná o daň z obrátu, protože to by tak v podstatě působilo a pojišťovny by ze svého nedaly nic, jen by se staly inkasním místem, které by získávalo prostředky ve prospěch státu, resp. hasičů.

Považuji tento návrh za nepřijatelný a jsem přesvědčen, že existuje dostatečný prostor pro to, aby existoval tento zákon, existovala možnost získat 3 % z onoho vybraného pojištění, aniž by došlo ke zvýšení tzv. povinného ručení. Jednoduše proto, že pojišťovny stále dokola opakují, že ten rozdíl 10 až 12 miliard, které každý rok získávají nad rámec té výplaty, kterou nakonec uskuteční, jsou z převážné většiny do budoucna zajišťované prostředky na budoucí rizika. Tomu výpočtu skutečně rozumí jen málokdo, jsou různé odhady, někdo říká, že to je 6 miliard, někdo říká, že to jsou 2 miliardy. Já jsem přesvědčen, že ten trh to unese, stejně jako to unesl na Slovensku. Na Slovensku bylo zvýšeno povinné ručení ne o 3, ale o 8 % a trh v zásadě byl schopen absorbovat tento nárůst, to znamená, nedošlo k žádnému podstatnému navýšení, a už vůbec ne o 8 %. Takže se zbytečně nestrašme.

Pojišťovny, tak jak jsme zaznamenali v minulých dnech, chtějí zdrazit bez ohledu na toto, a pokud se tak stane, já osobně jsem stoupencem toho, abychom skutečně tento neefektivní systém, dojde-li ke zdražení, do budoucna proměnili a debatovali např. o tom, že by pojištění mohla poskytovat jedna státní instituce či státní podnik a mohlo by dojít ke snížení tohoto povinného ručení, této ceny.

Jinak bych chtěl poděkovat, nedělám to často, panu ministru financí Kalouskovi, že byl s tím návrhem od počátku nesouhlasil, tak Ministerstvo financí se snažilo hledat kompromis mezi návrhy a diskusí pojišťoven, Poslaneckou sněmovnou napříč politickým spektrem, a v tomto bych chtěl poděkovat za moderaci těch jednání, ale i odborné zázemí, které bylo poskytnuto. Protože rozumím tomu, že s něčím nemusíme souhlasit, ale i tak se snažíme o to, aby návrh zákona prošel v podobě, která bude, řekněme, maximálně kompromisní.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Kalousek se hlásil o slovo jako další do rozpravy.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Cením si poděkování. Nic jiného mi nezbývalo. Jako pragmatik jsem volil cestu nejmenšího zla. Já se skutečně nemohu smířit s tímto návrhem zákona, ale

je-li zřejmé, že je pro něj ve Sněmovně většina, tak jsme se velmi snažili na Ministerstvu financí, aby byl ten text co nejpřijatelnější.

Já bych chtěl jenom stručně zareagovat na to, co tady zaznělo v rozpravě. Pan kolega Stanjura řekl, že se jedná o daň z obratu. Nemůže se jednat o daň z obratu. Daň z obratu, pokud by existovala, existovala naposledy v roce 1992, je procento, kterým je zatížen obrat společnosti. Tady je zatěžován jeden jediný produkt, nikoli obrat společnosti.

Chtěl bych si dovolit trochu poopravit pana poslance Vysloužila. Není pravda, že to zaplatí všichni ti, kteří mají auto. Oni to zaplatí všichni, kdo jsou pojištěni, i ti, kdo to auto nemají. Neboť samozřejmě pojišťovny si tuto zátěž nezapočtou pouze do tohoto produktu, ale rozloží ji logicky v rámci své obchodní politiky do všech produktů, které na trhu nabízejí, což je také ten důvod, proč na Slovensku dramaticky nezdrazilo povinné pojištění, když tam došlo k 8% nárůstu, neboť to pojišťovny rozložily do všech produktů a zvýšilo se pojištění úplně všem. Někdo třeba nemá auto, má pojištěn dům proti požáru, tak díky tomu začal platit vyšší pojištění, aniž si třeba uvědomil, že je to proto, že přispívá na hasičský záchranný sbor.

Toto je důvod, proč já jsem celkem ve čtyřech hlasováních, kdy tento návrh – on skutečně není nový, ale objevuje se tu pravidelně, periodicky, tuším, že jsme o něm hlasovali už čtyřikrát, a já jsem z těchto důvodů čtyřikrát hlasoval proti němu. A pan poslanec Chlad, Hasičský záchranný sbor a všichni, kdo to myslí samozřejmě dobře, mi zcela určitě odpustí, že budu konzistentní a budu hlasovat proti i popáté, ve vsí účtě k předkladatelům. Nepochybuji o jejich dobrých úmyslech, ale je známý ten citát, že cesta do pekla je dlážděna dobrými úmysly.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pořadí, teď pořadí faktických bylo: poslanec Vysloužil, Huml a Stanjura, ministr Stanjura. Takhle to šlo po sobě, jak jste se hlásili v reakcích.

Poslanec Radim Vysloužil: Já jsem jenom chtěl reagovat na své předřečníky, ale udělal to pan ministr financí za mě. Přesně tak, prostě ať to uděláme tak jak tak, tak vždycky dojde k tomu, že to zaplatí konečný spotřebitel. Zaplatí to ten klient, ať se jedná o klienta, který má pojištěné auto, anebo jestli se to přelije do jiných pojistek. Vždycky to zaplatí lidé a z toho vyplývá, že tohle je pouze další skrytý zdanění. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Huml.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý den ještě jednou dnes. Já musím po-
znamenat jednu důležitou věc. Jednak se chci odvolat na první čtení, kde

jsem poměrně obsáhle rozebral činnost kanceláře pojistitelů a vůbec toho fondu, který tam mají založený, a jak hospodaří.

Ale teď ve třetím čtení bych rád připomněl jednu důležitou věc, obecně známou. Pokud se jeden milion věnuje do prevence, tak se o 10 milionů můžou snížit následky. Těžko se to vyčísluje, ale na Radě vlády pro bezpečnost silničního provozu s tímto argumentem přišla dokonce samotná kancelář pojistitelů. Čili tato informace není jenom z mé hlavy. A usnesení rady vlády, které bylo přijato a načteno víc jak před rokem, zní: ti, kteří mají profit z toho, že se sníží nehodovost, že se sníží následky nehod, tak by se měli podílet na prevenci nehodovosti. Zakládáme fond zábrany škod, který tady fungoval 20, ne-li 30 let, a ten fond zábrany škod má mířit k tomu, aby se snížily následky nehod. Na ryzí prevenci nehodovosti je tam takhle málo. To je pravda, což jde do rozpočtu pana ministra Stanjury. Ale i Hasičský záchranný sbor, a to tady zase kolega Váňa přednášel minule také v prvním čtení, pokud přijede včas, pokud přijede rychle, pokud se začne opravdu rychle financovat eCall, což je systém, který umožní elektronicky hlásit, auto si to na sebe řekne samo, že došlo k nehodě a že jste někde zaklíněný vedle dálnice. Na dálnici D5 takhle teď umřeli dva řidiči z nákladního auta letos v zimě, protože zůstali mimo silnici. Nikdo je neviděl, nikdo to nehlásil. Kdyby si to auto na sebe řeklo samo, přijela by pomoc včas a ti lidé nemuseli zemřít. Takhle budeme vyčíslovat těch případů spoustu.

My na ty programy dnes nemáme peníze a tady se vytváří systém, že na ně peníze budou. Holt to bude mimo rozhodování ministra financí, to je pravda, proto chápu, že nebude hlasovat pro. Ale budou tady pevně, fixně dané. A ti, kteří budou přispívat, to jsou pojišťovny, budou mít o to menší výdaje, přátelé. Oni by měli přispívat dobrovolně, nepřispívají, tak to musíme udělat ze zákona. A ta diskuse o tom, jestli to je, nebo není daň, ta je úplně irelevantní.

Kolegy Vysloužilův návrh je evidentně psaný z pera pojišťoven. Já bych i věděl, kdo to napsal. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan ministr Stanjura zareaguje.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Tak, já jsem řádně přihlášen, takže nemám dvě minuty.

Typická poznámka levicového poslance: Daně jsou irelevantní. To, že zavádíme novou daň.

Malá poznámka k mému kolegovi, panu ministru financí. Já jsem říkal, že to má charakter daně z obratu, a to sektorové a produktové. Sektor pojišťovnictví a produkt jeden. Takže to jsme ve shodě, že je to

produktový. Ale trvám na tom, že to je daň z obratu, dokonce předepsaného, a ne získaného. To za prvé.

Za druhé k té většině. No, stačí, když klub TOP 09 a Starostové pro to nebude hlasovat, a ta většina pro ten zákon tu není. Takže si řekněme, jak to je. Říct: já budu proti, ale existuje většina... Ale většina existuje díky většinovému postoji tady kolegů z vládních koalice, a proto jsem mluvil k nim, aby to nepodpořili.

Já chci říct, my jsme se tím zabývali na klubu, nepodceňujeme problematiku HZS, ale my jsme přišli s jiným řešením, a to neschvalovat tento zákon, nezaplevelovat legislativu dalšími předpisy a najít společně ve státním rozpočtu letos 500 milionů korun, kterými bychom posílili rozpočet HZS. To si myslím, že je čitelné řešení, nepodceňuje ten problém, a můžeme to vyřešit. Ne takhle. Takže ta většina ještě neexistuje. Budeme hlasovat za minutu, za dvě, za tři. A když to mí kolegové z TOP 09 a Starostů nepodpoří, tento návrh zákona, tak ta většina prostě nevznikne. To, že tu bude pro to hlasovat levice, jsme slyšeli: vznikne další daň, to je irelevantní, hlavně, aby někdo ty daně platil. My se pak moudře sejdeme, devět vyvolených, a budeme ty peníze rozdělovat.

Takže já jsem neplédoval za žádný pozměňovací návrh, já pléduju pro to, abychom pro ten zákon nehlasovali v jakémkoliv znění. Ani s přijatými pozměňujícími ani s nepřijatými pozměňujícími návrhy. A pořád ještě můžeme zabránit přijetí tohoto zákona. Najít ve vládní koalici, že my říkáme, že existuje ten problém, že si myslíme, že ten rozpočet dá posílit, ale jinou cestou. Z jiných kapes se rozdává velmi dobře, z vlastní je to o něco složitější. Děkuji. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To bylo zřejmě poslední vystoupení v rozpravě, kterou tím pádem je možné ukončit. Ukončuji tedy rozpravu. Jenom tady ještě přečtu omluvu pana poslance Josefa Dobeše, který se omlouvá z celého týdne Sněmovny, a poslanec David Šeich se omlouvá z dnešního jednání Sněmovny.

Zpravodaj pan poslanec Husák by nám mohl sdělit, jakým způsobem to odhlasujeme.

Poslanec Jan Husák: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, dovolu, abych přednesl proceduru, podle které budeme hlasovat. Postup hlasování by byl následující.

Jako první hlasování bude pozměňovací návrh poslance Klučky pod písmenem E. Jsou to legislativně technické, je to návrh, který dopadá na všechny pozměňovací návrhy přijaté ve výborech. Jako druhé hlasování by bylo hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem C, je to hospodářský výbor. Schválením tohoto pozměňovacího návrhu

hospodářského výboru se stávají nehlasovatelné komplexní, nebo tedy pozměňovací návrhy výborů A, B a pozměňovací návrh pana poslance Chlada pod písmenem D. Potom bychom hlasovali o písmenu F pana poslance Vysloužila jako celku. A jenom podotknu, co se stane v případě hlasování. Pokud nebude schválen komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru, je nehlasovatelný pozměňovací návrh F pana poslance Vysloužila, je směřován právě k usnesení hospodářského výboru.

V takovém případě navrhuji, abychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pana poslance Chlada, to je písmeno D, který je shodný s pozměňovacím návrhem pod písmenem B. V případě schválení se stávají nehlasovatelné pozměňovací návrhy A a B. Pokud neschválíme pozměňovací návrh pod písmenem D pana poslance Chlada, navrhuji hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem A. V případě neschválení všech těchto pozměňovacích návrhů budeme hlasovat o původním návrhu.

To je procedura, kterou navrhuji. Doufám, že byla srozumitelná.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže já se ptám, jestli někdo... Pan poslanec Boris Šťastný se hlásí k proceduře.

Poslanec Boris Šťastný: Pane předsedající, kolegyně, kolegové. Já, ač jsem velmi pečlivě naslouchal a manuál na mém stole ukazuje pavouka velkého hlasovacího, já to prostě nechápu. Já tomu nerozumím, já nevím, jestli by nebylo možné, občas se to ve Sněmovně dělo, nemáme tady sice výbor pro prevenci, přerozdělení, regulaci a ochranu, ale jestli by se nedal ten návrh vrátit do druhého čtení, aby si předkladatelé ujednotili ty pozměňující návrhy ve výboru a udělali třeba nějaký komplexní.

Čili já bych dal návrh na vrácení do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To už asi teď nejde, protože rozprava je ukončena. Návrh na to není možné podat. Ale já to mám písemně, takže se v tom orientuji. Jde o to, jestli někdo přijde s jiným návrhem. Jinak si myslím, že jakkoliv to bylo složité, tak je to celkem přesto srozumitelné. Jestli nikdo nenavrhuje nic odlišného a jiného, tak bychom nechali hlasovat o návrhu.

Ještě pan poslanec Vysloužil.

Poslanec Radim Vysloužil: Chtěl jsem se jenom zpravodaje zeptat, zda můj návrh je hlasovatelný, protože pokud se odsouhlasí návrh komplexního pozměňováku kolegy Chlada, tak můj je nehlasovatelný.

Poslanec Jan Husák: Ono to tak v té proceduře bylo. Pokud bude přijat

hospodářský výbor, to je céčko, tak jsou nehlasovatelné A, B, D, a tudíž je hlasovatelný váš návrh.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tam nevidím, že by byl nehlasovatelný, z toho, co tady mám. Spokojil se pan poslanec Vysloužil?
Pan poslanec Mencl.

Poslanec Václav Mencl: Já jsem se chtěl zeptat pana zpravodaje, jestli mezi komplexním návrhem hospodářského výboru a návrhem pana poslance Chlada je nějaký rozdíl, proč by tedy návrh kolegy Vysloužila nebyl hlasovatelný. Jaký je tam rozdíl? Já jsem žádný nezaznamenal.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: On bude hlasovatelný.

Poslanec Václav Mencl: Tady bylo řečeno, že nebude hlasovatelný, takže já zdvořile ptám proč.

Poslanec Jan Husák: Je tam malý rozdíl v účinnosti. Ten rozdíl tam je. Proto to musíme hlasovat tak, jak je to navrženo v proceduře.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ještě pan poslanec Mencl.

Poslanec Václav Mencl: To se velmi omlouvám, ale návrh kolegy Vysloužila se procedury nijak nedotýká. Podle mého názoru není správné, že nebude hlasovatelný, pokud bude přijat návrh kolegy Chlada, protože tam žádný rozdíl, který by se dotýkal pozměňovacího návrhu, prostě neexistuje. Takže já to pokládám za v zásadě nesprávný postup a dávám proti němu námitku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Stanjura ještě k tomu.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: K té proceduře. My tady máme komplexní pozměňovací návrhy, které podle návrhu pana zpravodaje při jejich přijetí vyloučí jiné návrhy a označí je za nehlasovatelné. To jste si ale měli zařadit v druhém čtení a prohlásit některý z nich za základ, ke kterému se podávají pozměňovací návrhy. Takhle je to hrozně jednoduché, přijít s komplexním pozměňovacím návrhem a ostatní, které zazněly, prohlásit za nehlasovatelné, protože ty jsou podány k původnímu návrhu zákona, ne k tomu komplexnímu. Takže si myslím, že tady došlo k nějakému pochybení.

Protože předpokládám, že jako člen vlády otevírám rozpravu, když se přihlásím, tak z těchto důvodů bych podpořil a přednesl návrh pana kolegy

Šťastného, vrátil do druhého čtení, tam rozhodl, který z nich je základ k podávání případných pozměňovacích návrhů. Jinak je v tom zmatek. Řešili jsme tady včera zmatek, kdy odešel neschválený pozměňovací zákon někam do Senátu. Takhle si myslím, že bychom postupovat neměli. Takže navrhuji vrátit do druhého čtení, tam to ujednotit, prohlasovat, co je základ pro podávání pozměňovacích návrhů, tak ať ostatní poslanci mohou případně ten výborný, třikrát stejný nebo takřka stejný pozměňovací návrh doplňovat o svůj pohled na věc. Děkuji. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr otevřel rozpravu. Do ní se hlásí jako první pan poslanec Václav Klučka.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Když to tedy budete zkoumat, tak si přečtete stenozáznam, kde jsem vystupoval v druhém čtení s tím, že navrhuji jako základ hospodářský výbor. Hlasováno to nebylo, ale to není můj problém.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Boris Šťastný.

Poslanec Boris Šťastný: Velice děkuji, pane předsedající. Teď bych si dovolil využít té benevolence pana ministra dopravy, který otevřel rozpravu, a formálně ještě jednou navrhnout vrácení tohoto zákona do druhého čtení, aby si navrhovatelé mohli ujednotit pozměňovací návrhy a skutečně poslankyně a poslanci věděli, o čem mají hlasovat.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Jsme tedy opět v rozpravě. Pan poslanec Mencl se hlásí v rámci rozpravy.

Poslanec Václav Mencl: Já bych pouze uvedl na pravou míru, že tady nemáme tři komplexní pozměňovací návrhy. My tady máme čtyři komplexní pozměňovací návrhy. A tak jak tady ta procedura byla přečtena, je naprosto jasné, že snahou je zamezit prostě, aby se nehlasovaly jiné pozměňovací návrhy. Nechat až na třetí čtení, ke kterému komplexnímu pozměňovacímu návrhu se to bude vztahovat, a neumožnit poslancům jejich právo, to je podat pozměňovací návrhy k příslušnému návrhu. Já to pokládám za popření práva poslance podávat pozměňovací návrhy.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Já jsem velice rád, že se ODS teď stará o práva poslanců na podávání pozměňovacích návrhů a právo vystoupit v

diskusi. Jsem rád, že to teď zaznívá, a jsem rád, že to určitě není naposled. (Potlesk. z řad poslanců soc. demokracie.)

Ale kolegyně a kolegové, ty návrhy byly projednávány ve výborech. Ty návrhy byly velmi pečlivě projednávány jak ve výboru hospodářském, tak rozpočtovém, tak bezpečnostním. To znamená, každý poslanec k nim mohl uplatnit pozměňovací návrhy. Já jsem přesvědčen, že tohle celé, co se tady odehrává, není snaha podat pozměňovací návrh. Ten návrh stejně na 90 % neuspěje, ale o tom rozhodne Sněmovna. Tady jde o to, zamezit Poslanecké sněmovně dnes hlasovat, pomoci hasičům, dobrovolným profesionálům, tak jak se to čtyřikrát už podařilo, tak aby se to povedlo zastavit už popáté. To je jediné, o co tady jde.

Já vás prosím, abychom se vypořádali s touto debatou hlasováním. Abychom skutečně hlasovali o těch návrzích, tak jak tady jsou. A nemyslím si, že komukoliv je upíráno právo na podání pozměňovacího návrhu. Koneckonců všichni věděli, ty návrhy tady byly podány celou dobu a vědělo se, že se jedná o návrhy komplexní. Takže prosím nehrajme si tady na něco, co je úplně jinak. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Kalousek se hlásí o slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Mně přijde za současného stavu ten návrh vrátit to do druhého čtení poměrně logický a pravděpodobně ho podpořím. Nicméně chtěl bych předkladatele upozornit na skutečnost, že ne každá změna může být k lepšímu. Já si dobře vzpomínám na diskusi v Topolánkové vládě, když jsem prosazoval zrušení maxima daňových výjimek. Ta diskuse dopadla mimořádně úspěšně, přibýly pouze dvě. Taky se nám může stát, že až se tedy sejdem podruhé ke třetímu čtení, budeme mít těch komplexních pozměňovacích návrhů šest. To je riziko, které nemůžeme pominout.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan ministr Stanjura.

Ministr dopravy ČR Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl říci panu předsedovi poslaneckého klubu ČSSD prostřednictvím pana místopředsedy, aby argumentoval přesně. Já jsem tady přednesl jiný návrh, jak pomoci HZS a jednotkám a sboru dobrovolných hasičů. Není to tak, že ten, kdo říká, že nebude hlasovat pro tento návrh, není pro tuto pomoc. A mluvil jsem o půlmiliardě, které jsem připraven jako člen vlády podporovat změnou v rozpočtu, protože daňový poplatník už si to zaplatil. To není něco, co by si daňový poplatník už nezaplatil ve svých daních. My jenom říkáme: Z toho, co jsme od těch daňových poplatníků vybrali, ano, uznáváme, je to priori-

ta, posílme rozpočet HZS. A vaše řešení je: Kromě toho, co jsme vybrali, od vás vybereme ještě více a pak to moudře přerozdělíme. To je jediný rozdíl. Není spor o tom, jestli máme posílit rozpočet HZS a sboru dobrovolných hasičů. To bych chtěl podotknout. Do této roviny to nepřevádějte. My máme jiný, lepší návrh řešení. Není to o tom, jestli pomoci, ale jak. A náš návrh vychází z toho, že už naši daňoví poplatníci zaplatili dost a že je to pokryto, tak tam ty peníze najdeme.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď chtěl reagovat Jeroným Tejč. Není problém. A pak ještě mám ještě přihlášku Vojtěcha Filipa. Asi faktickou.

Poslanec Jeroným Tejč: Já na to skutečně musím reagovat. Já nechci, aby to platili daňoví poplatníci, aby to platili občané. Já chci, aby to zaplatily částečně pojišťovny, které díky tomu, jaké opatření udělají Hasičský záchranný sbor a BESIP, budou snižovat své už tak nízké náklady oproti příjmům, které od občanů mají. To za prvé.

Kdyby to bylo tak jednoduché a dalo se najít půl miliardy korun, já bych byl rád, já bych to také podporoval. Nicméně ten problém je v tom, že ty prostředky ve státním rozpočtu nejsou. Jestli pan ministr dopravy tady vystoupí a řekne, vezměte půl miliardy Ministerstvu dopravy, které řídím, převedte je na hasiče, určitě mu budu věřit. Pokud říká, budu to podporovat, vím, že se nic nestane.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Vojtěch Filip se hlásí.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Já jen tolik k panu ministrovi dopravy. Ano, milostivě dáme půl miliardy, příští rok nedáme nic a situace bude ve stejné podobě, jako je letos. Toto je systémové opatření, které říká, jaký zdroj se pro to trvale vytváří. Kdybychom to udělali už tenkrát, když se poprvé navrhoval zákon o horské službě, už jsme tady deset let takový systém dávno měli.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Teď by to bylo tak, že máme rozpravu vyčerpanou a že všichni vystoupili. Můžeme ji ukončit.

Máme tady návrh na vrácení návrhu, který byl podán panem poslancem Borisem Šťastným, do druhého čtení. Jenom zagonguji a musíme se nejdříve vypořádat s návrhem pana poslance Borise Šťastného, který, opakuji, navrhl... Je tu návrh vás odhlásit, takže vás nejdříve odhlašuji. Teď se prosím všichni přihlaste. Gong už zazněl.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Borise Šťastného, který navrhl tento návrh zákona vrátit do druhého čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vrácení do druhého čtení, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 144. Přihlášeno je 146, pro hlasovalo 50, proti 88, takže vrácení nebylo schváleno.

Hlásí se zpravodaj.

Poslanec Jan Husák: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych požádal o přerušení projednání tohoto bodu na poradě s legislativou, abychom si vyjasnili nosič pozměňovacího návrhu pana Vysloužila. Dávám tento návrh. (Neklid v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nechám tedy o tomto návrhu na přerušení, který zazněl z úst zpravodaje poslance Husáka, hlasovat. Hlasujeme o návrhu na přerušení. (Hlasy ze sálu.) Do kdy? Je to pravda, pokud přerušeno, musí být řečeno do kdy. To je dobrá připomínka. Požádal bych pana poslance. (Neklid v sále.)

Poslanec Jan Husák: Prosím do středy příštího týdne, ať můžeme pokračovat v dalším programu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Je tu tedy návrh přerušit projednávání do středy příštího týdne, který budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přerušit do středy příštího týdne, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 145. Přihlášeno je 148, pro hlasovalo 73, proti hlasovalo 71, takže výsledek by byl, že návrh na přerušení byl zamítnut.

Prosím pana zpravodaje. My jsme tady slyšeli určitou proceduru, která byla přednesena, kterou si všichni pamatují. Nechal bych hlasovat o proceduře, jak tady byla sdělena.

K proceduře, předpokládám.

Poslanec Václav Mencl: K proceduře. Tady bylo řečeno, že jestli bude přijat komplexní pozměňovací návrh pana poslance Chlada, který je pod D, že už pak není hlasovatelný pozměňovací návrh F pana poslance Vysloužila, s čímž zásadně nesouhlasím. Námitka, jak jsme se zde přesvědčili, se týká pouze účinnosti a návrh pana kolegy Vysloužila s účinností nemá nic společného. Navrhují, aby pokud bude

přijat komplexní pozměňovací návrh pod D, byl poté hlasovatelný F.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Tejc se ještě hlásí k proceduře.

Poslanec Jeroným Tejc: Chtěl bych debatu ulehčit tím, že garantuji, že nikdo z našich poslanců nebude hlasovat pro pozměňovací návrh pana poslance Chlada. Myslím, že dokonce ani pan poslanec, protože naší dohodou bylo, že budeme hlasovat pro komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru. Od počátku je to poměrně jasné. Tím pádem pokud tento návrh bude přijat a bude možné hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Vysloužila, ať už s ním nesouhlasím, nicméně rád bych, abychom skutečně nevedli debatu o hypotetické variantě. Varianta reálná je, že buď bude, nebo nebude schválen návrh hospodářského výboru, a následně tedy ulehčíme roli i zpravodaji, složitou roli, kterou dostal, že budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích, které jsou k hospodářskému výboru, tak aby skutečně nebylo možné pochybovat o právu poslance podat pozměňovací návrh.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pan poslanec Husák.

Poslanec Jan Husák: Já se budu snažit, i když jsem převzal toto zpravodajování pět minut předtím, než bod přišel na pořad, tak jsem se v tom zorientoval takovým způsobem, že v žádném případě není vyloučeno hlasování o pozměňovacím návrhu pana Vysloužila.

Nejdříve bude tedy hlasován hospodářský výbor. Ten nevylučuje hlasování o pozměňovacím návrhu pana Vysloužila. Jestli se spokojíme s touto interpretací, tak potom můžeme přistoupit k proceduře, pokud si ji schválíme v tomto pořadí. Jinak vše bylo řečeno. Jak byly podány tyto pozměňovací návrhy ve vztahu k pozměňovacímu návrhu hospodářského výboru, je zřejmé a nevylučuje to hlasování o pozměňovacím návrhu pana Vysloužila. Je to tak?

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Můžeme nechat hlasovat nejdříve návrh pana poslance Mencla. Ať mě pan poslanec Mencl poslouchá. Můžeme odhlasovat, že ten návrh Vysloužila se tedy vztahuje k děčku, nejenom k céčku. Takto nechám hlasovat, jak jste to požadoval. To, co požadoval poslanec Mencl, budeme hlasovat nejdříve, a pak můžeme hlasovat celek procedury, jak ji navrhl pan poslanec Husák. Nejdříve to, co zaznělo od poslance Mencla, a pak nechám hlasovat to, co jste navrhl vy, a pak to můžeme hlasovat postupně. Je s tím souhlas? Budeme postupovat tak, jak jsem navrhl. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Jenom vyjasnit proceduru, protože bude hlasováno tedy C a potom bude samostatně hlasováno i D a F podle této procedury. (Neklid v sále.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže to přečtete ještě jednou. A vy do toho tedy zakomponujete toho poslance Mencla? (Nesouhlasné hlasy v sále.)

Poslanec Jan Husák: Ještě jednou prosím vás tu proceduru. (Neklid v sále trvá.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá. Zdá se, že situace není příliš přehledná. V tom případě, protože už čas pokročil, přeruším jednání Sněmovny a budeme pokračovat potom. (Potlesk napříč sálem.) Přerušuji jednání Sněmovny a budeme pokračovat po polední přestávce. Třetí čtení byla odhlasována, že pokračují i potom, takže se bude pokračovat ve 14.30 hodin, ale bohužel musím říci, že teď je za pět minut organizační výbor. Za pět minut organizační výbor a jednání pokračuje ve 14.30.

(Jednání přerušeno ve 13.17 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.34 hodin.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Páni ministři, kolegyně a kolegové, budeme pokračovat v odpoledním jednání 52. schůze. Prosím vás, abyste zaujali svá místa, eventuálně se přihlásili hlasovacími kartami, pokud nejste přihlášení.

Budeme pokračovat v projednání bodu s pořadovým číslem 83, jehož přerušení jsme odhlasovali před polední přestávkou, respektive byl přerušen kvůli přestávce na oběd.

Takže jsme ve stadiu uzavřené rozpravy a prosil bych, aby pan zpravodaj, pevně věřím po vysvětlení situace, přednesl návrh hlasovací procedury. Prosím.

Poslanec Jan Husák: Děkuji, pane místopředsedo. Znovu k hlasovací proceduře, celou ji znovu přečtu.

Postup hlasování bude takto: První hlasování éčko – poslanec Klučka, legislativně technické. Návrh, který dopadá na všechny předložené komplexní pozměňovací návrhy.

Druhé hlasování – hospodářský výbor, to je písmeno C. Schválením tohoto komplexního pozměňovacího návrhu hospodářského výboru se stáva-

jí nehlasovatelné komplexní pozměňovací návrhy A, B a návrh pana poslance Chlada pod písmenem D.

Následně potom by se hlasoval pozměňovací návrh pod písmenem F pana poslance Vysloužila. Pro případ – musím přečíst celou tu proceduru, i když to je složité – pokud nebude schválen komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru pod písmenem C, budeme hlasovat o D samostatně, následně o F samostatně.

Pokud bude odhlasován poslanecký návrh v takovémto případě pana poslance Chlada pod písmenem D, ten je shodný s písmenem B, to je výbor pro bezpečnost, a stává se tedy nehlasovatelným pozměňovací návrh A i B, to je rozpočtový výbor – béčko.

Pokud neschválíme děčko, musíme hlasovat o pozměňovacím návrhu A. V případě neschválení se bude hlasovat o původním návrhu zákona, pokud by neprošel žádný pozměňovací návrh. A potom samozřejmě hlasování o zákonu jako celku.

Požádal bych, pane předsedající, o schválení této procedury. Měla by být takto vyjasněna.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Protože se jedná o proceduru opravdu složitou, tak o této proceduře nechám hlasovat. Přivolám ještě kolegy z předsálí a současně vyhovím žádosti o odhlášení. Prosím vás, abyste se znovu přihlásili hlasovacími kartami. Počet přihlášených pořád ještě roste, tak vás prosím o chvíli strpení.

Budeme hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji přednesl pan zpravodaj Husák.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 146. Přihlášeno 130, pro 121, proti 1. Tento návrh procedury byl přijat.

Prosím, pane zpravodaji, abyste přednášel jednotlivé návrhy, a my budeme o nich hlasovat.

Poslanec Jan Husák: První návrh na hlasování je hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem E pana poslance Klučky – legislativně technické. Doporučuji. (Navrhovatel poslanec Chlad: Doporučuji.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 147. Přihlášeno 137, pro 114, proti 9. Konstatuji, že tento návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Husák: Další návrh – hospodářský výbor pod písmenem C. Je to komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru. Doporučuji. (Navrhovatel: Doporučuji.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 148. Přihlášeno 137, pro 117, proti 10. Konstatuji, že návrh byl přijat. Prosím další.

Poslanec Jan Husák: Tím se stávají nehlasovatelné pozměňovací návrhy A, B a D a zbývá nám hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Vysloužila pod písmenem F jako celku. Nedoporučuji. (Navrhovatel: Nedoporučuji.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 149. Přihlášeno 137, pro 14, proti 107. Konstatuji, že návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Husák: Tímto jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy a můžeme hlasovat o celkovém usnesení a zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ubezpečím se ještě pohledem na legislativu, že to tak skutečně je. Ano, dobře. Takže můžeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Rudolfa Chlada, Jeronýma Tejce a Jana Pajera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 409/2010 Sb. a zákona č. 188/2011 Sb., podle sněmovního tisku 709, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Ještě tady je návrh na odhlášení. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Můžeme přistoupit k hlasování o usnesení, které jsem před malou chvílí přečetl.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto usnesením, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 150, přihlášeno 132, pro 88, proti 34. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tím můžeme skončit projednávání tohoto bodu. (Potlesk z levé strany sálu.)

Přistoupíme k dalšímu bodu.

85.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 826/ - třetí čtení

Poprosím vás o klid v sále. Vážení kolegové, uklidněte se.

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo zpravodaj ústavněprávního výboru pan kolega Rádl. Omlouvám se, je tady změna. Místo zpravodaje pana kolegy Rádla se této funkce ujme paní poslankyně Weberová a místo ministra spravedlnosti za navrhovatele vystoupí ministr vnitra Kubice. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 826/2.

Otevírám rozpravu. Registruji tady dvě faktické poznámky. Pan kolega Koskuba – nevidím ho, takže to bude zřejmě omyl. A kolega Bernášek? Ne. Nevidím do rozpravy nikoho přihlášeného. Hlásí se někdo z místa? Není tomu tak. Rozpravu končím.

Paní zpravodajko, pane ministře, přejete si závěrečná slova? Ne. Prosím, takže paní kolegyně Weberová.

Poslankyně Ivana Weberová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, návrh na zamítnutí zákona nebyl ve druhém čtení podán. Je zde pouze jeden pozměňovací návrh a je to návrh ústavněprávního výboru. Ten obsahuje pouze jednu legislativně technickou změnu a druhou změnu, která se týká účinnosti, protože původně byla navrhována účinnost od 1. ledna 2013, což už zjevně nestihneme.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím vás, paní zpravodajko, abyste zopakovala stručně tuto jednoduchou proceduru.

Poslankyně Ivana Weberová: Nejprve bychom tedy hlasovali o pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru a poté o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Já se domnívám, paní zpravodajko, že je třeba hlasovat nejprve o legislativně technické úpravě.

Poslankyně Ivana Weberová: Ona je obsažena právě v usnesení ústavněprávního výboru.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak to je v pořádku. Dobře.

Poslankyně Ivana Weberová: Takže já k tomu pozměňovacímu návrhu ústavněprávního výboru mám stanovisko kladné. (Navrhovatel má stanovisko také kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 151, přihlášeno je 140, pro 114, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Ivana Weberová: Tím jsme se vypořádali s pozměňovacími návrhy. Nyní můžeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ujistím se pohledem na legislativu, že je vše v pořádku. Ano. Přistoupíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 826, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

K tomuto usnesení zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 152, přihlášeno 142, pro 120, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednávání bodu s pořadovým číslem

86.

**Vládní návrh zákona o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky)
/sněmovní tisk 827/ - třetí čtení**

Pan ministr Kubice je již u stolku zpravodajů. Prosím ještě pana poslance Tejce, který je zpravodajem výboru pro bezpečnost, aby zaujal svoje místo. Dovolte, abych konstatoval, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 827/5.

Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan

kolega David Kádner. Pan kolega Koskuba faktická poznámka? Ne. Dobře. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec David Kádner: Pane předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl načíst pouze legislativně technické úpravy k pozměňovacím návrhům, uvedeným pod body číslo 5982 a pod bodem číslo 5983.

K pozměňovacímu návrhu uvedenému pod číslem 5982 bod 2. V § 7 odst. 2 se slova „o udělení státní občanství“ nahrazují slovy „o udělení státního občanství“. Číslo poznámky pod čarou 1 se nahrazuje číslem 2.

Bod 8 v § 16 odst. 2 se slovo „odstavce“ doplňuje číslo 1. V § 16 odst. 5 v první větě za slovo „podle“ doplňují slova „odstavce 1“. V § 16 odst. 5 ve třetí větě se za slovo „žadatel“ doplňuje slovo „právní“.

Bod 11 v § 25 se slovo „plynutí“ nahrazuje slovem „uplynutí“.

Bod 13 v § 32 odst. 2 se odkaz na poznámku pod čarou číslo 13 nahrazuje odkazem na poznámku pod čarou číslo X.

Číslo poznámky pod čarou 13 se nahrazuje číslem X.

K pozměňovacímu návrhu uvedenému pod číslem 5983. V § 26 se odkaz na poznámku pod čarou číslo 12 nahrazuje odkazem, poznámkou pod čarou číslo XX. Poznámka pod čarou číslo XX zní: „XX) Zákon číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Poprosím pana zpravodaje Tejce.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji za slovo. Já bych si také dovolil načíst jednu legislativně technickou po dohodě s Ministerstvem vnitra. Jedná se o přílohu číslo 2. V dotazníku k zjištění státního občanství ČR a k vydání osvědčení o státním občanství se v textu „správní poplatek ve výši 100,- Kč uhrazen při podání žádosti“ slova „ve výši 100,- Kč“ zrušují. Jednoduše řečeno proto, že tato úprava je za první nadbytečná, neboť jedině zákon o správních poplatcích může založit poplatek, nikoli tedy tato příloha, a navíc číslówka 100 je v rozporu se skutečnou částkou. V tomto smyslu se jedná o to, že budou zrušena v příloze číslo 2 dotazníku slova „ve výši 100,- Kč“. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dále je do rozpravy přihlášen pan poslanec Babák.

Poslanec Michal Babák: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, chtěl bych zde velmi krátce obhájit pozměňovací návrh Věcí veřejných. Chceme, aby státní občanství mohl získat i člověk, který znamená výz-

namný ekonomický přínos pro Českou republiku. Již současná právní úprava umožňuje výjimky v udělování státních občanství z důvodu důležitých státních zájmů. I vládní návrh předpokládá možnost udělení státního občanství, pokud je daná osoba mimořádným přínosem pro Českou republiku. Konkrétně jsou to vyjmenovány mimořádné přínosy z hlediska vědeckého, vzdělávacího, kulturního, sportovního či jiného státního zájmu.

Náš pozměňovací návrh, který jsme předložili, zavádí možnost udělení státního občanství osobě, která je významným přínosem pro Českou republiku, a to z hlediska ekonomického. Parametry udělení občanství by měly být takové, že české státní občanství by mohl získat člověk, který po dobu čtyř let odvede na daních každý rok alespoň dva miliony korun a zároveň bude po celou dobu zaměstnáván alespoň minimálně deset občanů ČR. Je samozřejmé, že i takový občan by musel splňovat všechny ostatní obecné podmínky, které jsou nutné k získání státního občanství.

Tato právní změna by mohla znamenat významnou pomoc v dnešní době, kdy se české, ale i evropské ekonomice vůbec nedaří. Návrh by motivoval zahraniční aktivní lidi, aby přeměrovali svoji ekonomickou aktivitu do České republiky. Dnes se v České republice bojuje o každé nové pracovní místo. Vláda kvůli každé další koruně do státní pokladny ždímá občany České republiky. Touto cestou by k nám přicházeli lidé ze zahraničí, kteří by zde zcela dobrovolně odváděli daně a zaměstnávali české občany. Poprosil bych o podporu a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Protože nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se pana zpravodaje, pana navrhovatele, jestli si přeje závěrečná slova. Pane ministře? Ne.

Takže poprosím, pane zpravodaji, zda byste mohl seznámit sněmovnu s návrhem procedury.

Poslanec Jeroným Tejc: Doufám, že sněmovnu nevystraším, když řeknu, že tato procedura je ještě složitější než procedura u zákona o pojišťovnictví, kterou jsme si teď prošli. Poprosím ty, kteří chtějí případně namítat změny této procedury, aby dávali pozor. Pro ostatní v zásadě teď několik nezáživných minut.

Za prvé, hlasovali bychom nejdříve o pozměňovacím návrhu pod písmenem B, tedy výboru pro bezpečnost. Navrhoval bych hlasovat jako o celku. Pokud nebudou námitky. Pokud budou, samozřejmě je možné rozdělit. Stejně tak bychom hlasovali o ústavněprávním výboru, tedy písmenu A, s tím že u A7 jde o doplnění § 19 písmeno g) ve znění návrhu výboru pro bezpečnost. Taktéž bych si dovolil nechat hlasovat o návrhu ja-

ko celku, s tím že doplňujeme, a to zdůrazňuji, A7, tedy doplnění B1. Tím bychom se vypořádali s návrhy, které byly schváleny ve výborech.

Následně bychom hlasovali bod C, tedy pozměňovací návrh poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové, s tím že bod C1 by byl nehlasovatelný v případě schválení A1 nebo A2, bod C2 a C3 bychom hlasovali samostatně. Bod C4 by byl nehlasovatelný v případě schválení bodu A10, 11 a 12 a bod C5 by byl nehlasovatelný v případě schválení bodu A19.

Poté bychom hlasovali o schválení legislativně technické opravy k pozměňovacímu návrhu pana poslance Kádnera, který byl přednesen, a následně bychom se mohli vypořádat s bodem D, tedy pozměňovacími návrhy pana poslance Kádnera. Opět D1 by bylo nehlasovatelné v případě schválení C1, D2 nehlasovatelné v případě schválení A1 a A1, body D3 až D6 bych nechal hlasovat samostatně a bod D7 by byl nehlasovatelný v případě schválení C2.

Bod D8 by byl naopak hlasovatelný jen v případě, že neprojde C3. Bod D9 a 10 bychom hlasovali samostatně, D11 by byl nehlasovatelný v případě schválení B2. Bod D12 nehlasovatelný v případě schválení A8 a A9 a bod D13 nehlasovatelný v případě A19, resp. v druhé variantě C5.

Pokud bychom se byli schopni vypořádat i s bodem D takto komplikovaně, přijde druhá část bodu D, to je D II, opět návrh pana poslance Kádnera, týkající se soudního přezkumu rozhodnutí z důvodu ohrožení bezpečnosti státu, který by byl samozřejmě hlasovatelný za všech okolností, a taktéž bychom hlasovali samostatně o bodu E pana poslance Babáka.

Na závěr bychom hlasovali o bodu F, tedy legislativně technické opravě, kterou jsem načel již ve druhém čtení, a také o druhém hlasování, respektive obou současně, nebude-li proti tomu námitka, i o té legislativně technické opravě, kterou jsem načel při dnešním jednání. Pak bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Má připomínku kolega Korte.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Já bych si dovolil navrhnout rozdělit bod A, to znamená pozměňovací návrhy ústavního výboru, na dva bloky, a sice 1 až 18 jedna skupina, a 19 a 20 jako skupina druhá. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Máme jasno, pane zpravodaji? Prosím, paní kolegyně Bebarová-Rujbrová.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji. Také prosím o

částečnou změnu pořadí procedury hlasování, pokud jde o blok A, tedy návrhy ústavněprávního výboru. S ohledem na kolizi s některými, pouze s některými z mých návrhů pod bodem C navrhuji předřadit hlasování o bloku A hlasování o C1 a C5. Zjednodušíme tím proceduru, že pokud by návrhy nebyly přijaty, je A hlasovatelné jako celek, v opačném případě by se hlasoval pouze zbytek. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Máme jasno, co paní kolegyně navrhovala?

Poslanec Jeroným Tejc: Snad ano, nicméně já bych si dovolil za sebe jako zpravodaje trvat na té proceduře tak, jak jsem ji navrhl, protože je o pravdu složitá. Nerad bych se dostal do kolize s jinými ustanoveními, byť chápu samozřejmě snahu paní poslankyně Rujbrové o to, aby se její návrhy případně nestaly nehlasovatelnými, nicméně pokud by to bylo možno, tak bych doporučoval, abychom se vypořádali hlasováním s tímto návrhem, s tím, že já samozřejmě akceptuji hlasování samostatně o bodu A19 a 20, jak to navrhl pan poslanec Korte, s tím, že nejdříve bychom asi hlasovali o variantě paní poslankyně Rujbrové jako pozměňovacím návrhu k té proceduře, s tím, že za mě je stanovisko negativní.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Dobře, takže pokud jsem to pochopil správně, tak první hlasování bude hlasování o změně procedury, návrh, který vznesla paní kolegyně Bebarová-Rujbrová. Prosím ještě připomínku.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Já se to pokusím usnadnit, i když to bude možná delší, a to tedy v případě za situace, kdy pan zpravodaj nesouhlasí s předřazením hlasování o mých pozměňovacích návrzích, navrhuji oddělené hlasování v rámci bloku A o bodu A1, 2. Podotýkám, ty by mohly být následně dohromady, a A19. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak to můžeme asi vyhovět. Dobře. Tak, přesto o proceduře nechám hlasovat.

Kdo souhlasí s návrhem procedury tak, jak ji přednesl pan zpravodaj, s úpravou, kterou teď navrhla paní kolegyně Bebarová-Rujbrová a kolega Korte?

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s procedurou tímto způsobem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 153. Přihlášeno 144, pro 126, proti nikdo. Proceduru jsme schválili.

Takže pane zpravodaji, prosím o přednášení jednotlivých návrhů.

Poslanec Jeroným Tejc: V tomto případě bychom ve druhém čtení hlasovali ve druhém čtení nejdříve o písmenu B, tedy výbor pro bezpečnost, body B1 až B6. A hlasovali bychom jako o celku, pokud nejsou námitky.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Nevidím žádné námitky, zahajuji hlasování –

Poslanec Jeroným Tejc: Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane ministře? (Ano, souhlas.) Toto hlasování prohlašuji za zmatečné, protože jsem ho již zahájil.

Takže budeme hlasovat o tomto návrhu. Stanoviska jste slyšeli.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 155. Přihlášeno 144, pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jeroným Tejc: Následně bychom hlasovali o bodech A 1 a A 2. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s těmito návrhy? (Ministr: Kladné.) Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 156. Přihlášeno 144, pro 111, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Paní kolegyně Bebarová-Rujbrová – faktická poznámka je omyl. Děkuji. Prosím další návrh.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní budeme hlasovat současně o bodech A3, A4, A5, A6, A7 jako doplnění B1, A8, A9, A10, A11, A12, A13, A14, A15, A16, A17 a A18. Stanovisko kladné. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s těmito návrhy? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 157. Přihlášeno 144, pro 133, proti nikdo. Tyto návrhy byly přijaty.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní budeme hlasovat o bodech A19, A20. Stanovisko kladné. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s těmito návrhy? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 158. Přihlášeno 143, pro 80, proti 25. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní bychom pokračovali v hlasování o bodech z části C s tím, že jako hlasovatelné jsou body C2 a C3. Dovolují si nechat hlasovat nejdříve o bodu C2. Stanovisko kladné. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 159. Přihlášeno 144, pro 125, proti 9. Návrh byl přijat.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní bychom hlasovali o písmenu C 3 paní poslankyně Rujbrové. Stanovisko kladné. (Ministr: Záporné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 160. Přihlášeno 144, pro 77, proti 47. Návrh byl přijat.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní bychom hlasovali o legislativně technické opravě k pozměňovacímu návrhu pana poslance Kádnera. Stanovisko kladné. (Ministr: Kladné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s těmito úpravami? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 161. Přihlášeno 144, pro 129, proti nikdo. Tyto návrhy byly přijaty.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Hlasovali bychom o bodě D1. Stanovisko negativní. (Ministr má rovněž negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 162, přihlášeno 145, pro 11, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jeroným Tejc: Bod D2 je nehlasovatelný. Hlasovali bychom o bodech D3, D4, D5 a D6. Zeptám se, jestli chceme hlasovat dohromady o těchto všech bodech, nebo zda je tady požadavek, abychom hlasovali

odděleně. Pokud můžeme hlasovat současně, tak stanovisko ke všem bodům negativní. (Ministr rovněž negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Neregistruji žádnou námitku proti společnému hlasování. Přistoupíme k hlasování o těchto návrzích jako o celku.

Kdo souhlasí s těmito návrhy? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 163, přihlášeno 145, pro 10, proti 123. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jeroným Tejc: Bod D7. S ohledem na to, že jsme již přijali hlasování pod bodem C2, aspoň jak doufám, že mé poznámky neklamou, tak tento bod je nehlasovatelný.

K bodu D8, ten je hlasovatelný, pokud nebyl přijat bod C3, a ten, pokud mě poznámky neklamou, přijat nebyl. V tom případě bychom hlasovali o bodu D8, D9 a D10. Dávám ke zvážení, zda bychom mohli hlasovat o všech bodech současně. Stanovisko negativní ke všem bodům. (Ministr rovněž negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Je námitka k tomu, abychom hlasovali o všech bodech současně? Nevidím žádnou námitku.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s těmito návrhy? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 164, přihlášeno 144, pro 9, proti 123. Konstatuji, že tyto návrhy nebyly přijaty.

Poslanec Jeroným Tejc: Body D11 až D13 jsou nehlasovatelné. Budeme hlasovat o D11, poslanec Kádner, soudní přezkum rozhodnutí v případě státního občanství. Stanovisko výrazně negativní. (Ministr rovněž negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 165, přihlášeno 144, pro 10, proti 124. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní budeme hlasovat o písmeni E, pan poslanec Babák, udělení státního občanství z důvodu významného ekonomického přínosu. Stanovisko negativní. (Ministr rovněž negativní stanovisko.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 166, přihlášeno 144, pro 9, proti 123. Konstatuji, že tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní bychom hlasovali o bodu F, legislativně technické opravě navržené mnou ve druhém čtení a zároveň o legislativně technické opravě, kterou jsem načetl v tomto třetím čtení. Navrhuji hlasovat současně. Stanovisko kladné. (Ministr rovněž kladné stanovisko.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 167, přihlášeno 144, pro 133, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní bychom, vážený pane místopředsedo, hlasovali o návrhu zákona jako celku. Stanovisko zpravodaje kladné. (Ministr rovněž kladné stanovisko.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Ještě se ujistím, že u legislativy je vše v pořádku. Ano. Takže můžeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), podle sněmovního tisku 827, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto usnesením? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 168, přihlášeno 144, pro 132, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Tím končíme projednávání tohoto bodu.

Dovolte mi, abych vás před dalším bodem ještě seznámil s omluvou. Pan doktor Pospíšil se omlouvá z dnešního odpoledního bloku jednání 52. schůze ze zdravotních důvodů.

Budeme pokračovat projednáním bodu s pořadovým číslem 87, kterým je

87.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - třetí čtení

Pana ministra Kubiceho máme u stolku zpravodajů. Prosím paní zpravodajku výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, paní kolegyni Andryšovou, aby zaujala svoje místo. Konstatuji, že ani návrh na zamítnutí ani žádné pozměňovací návrhy nebyly k tomuto bodu předneseny.

Otevírám rozpravu. Nikdo se do rozpravy nehlásí, rozpravu končím. Pane ministře, paní zpravodajko, přejete si závěrečná slova? Nepřejete. Vzhledem k tomu, že žádné návrhy předneseny nebyly, můžeme hned hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona číslo 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 854.“

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 169, přihlášeno 141, pro 113, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Končíme projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat v projednání bodu s pořadovým číslem 89, kterým je

89.

Senátní návrh zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 718/ - třetí čtení

Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan senátor Miroslav Nenutil, kterého tady vítám, a zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Petrář. Obdrželi jste sněmovní tisk 718/5, který obsahuje návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy.

Otevírám rozpravu. Jako první se do rozpravy hlásí pan zpravodaj Petrů. Prosím.

Poslanec Miroslav Petrů: Děkuji za slovo. Bylo tady řečeno, že byl podán návrh na zamítnutí. Já se jenom zeptám pana poslance Grebeníčka, protože říkal, že ho stáhne.

Jsou dva pozměňovací návrhy, pod písmenem A paní poslankyně Konečná a pod písmenem B můj pozměňovací návrh, takže budeme hlasovat velmi jednoduše – A, B a pak o celém zákonu.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Pane zpravodaji, potom to zopakujete v návrhu procedury. Zatím jsme v rozpravě.

Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Grebeníček. (V sále je obrovský hluk a neklid.) Prosím vás o klid, kolegové. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v souvislosti s projednáváním senátního návrhu zákona o Českém národním povstání jsem prohlásil, že tento návrh zasahuje do ustáleného historického výkladu. A šel jsem ještě dál, neboť jsem prohlásil, že v roce 1989 byl název Květnové povstání českého lidu v odborné literatuře natolik běžný, že se udržel nejenom v kalendáři, ale přešel rovněž do příslušné legislativy. To byl hlavní důvod, proč jsem označil přejmenování již existujícího svátku za neopodstatněné. Můj přístup byl pak plně akceptován zpravodajem výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Miroslavem Petrům, o čemž svědčí i zde před chvílí zmiňované příslušné pozměňovací návrhy. Tím pominul hlavní, či jediný důvod, proč jsem navrhoval sněmovní tisk 718 na zamítnutí.

Ve svém nedávném projevu jsem rovněž uvedl, že posuzovaný návrh zákona si klade za cíl vyzdvihnout i historický význam povstání v květnu 1945 a morálně ocenit jeho dosud žijící účastníky. Tento cíl navrhovaného zákona je nepochybně naprosto správný. S tím jsem žádný problém neměl a nemám, ba právě naopak.

Za daných okolností nepovažuji tedy svůj návrh na zamítnutí daného zákona za aktuální. Takzvané zde zmiňované zpětvzetí uvedeného návrhu se však neobejde bez vašeho souhlasu. Chci věřit, že v této věci získám vaši podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan senátor Nenutil. (V sále je stále velký hluk a neklid.) Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Nenutil: Děkuji vám za slovo, pane místopředsedo.

Paní poslankyně, páni poslanci, veteráni jako přímí účastníci bojů z barikád, ale i venkovských obcí nás oslovili, abychom v čase, kdy oni jako svědkové paměti odcházejí, udrželi odkaz druhého odboje za svobodu Československa. Jsem rád, že jejich zástupci sledují projednávání tohoto návrhu zákona.

V lednu loňského roku proběhla v Senátu mezinárodní konference za účasti předních odborníků a především řady veteránů Českého národního povstání. Hlavním poselstvím bylo sdělení o národě poníženém Mnichovem, dušeném okupací, národě, který čekal na možnost, jak se vytrhnout ze smrtícího jha Hitlerovy třetí říše. Národní povstání připravovaly všechny garnitury vojenské odbojové skupiny Obrana národa. Počítalo se, že ve válce s Francií bude Německo oslabeno. Když se tak nestalo, pomohla právě hustá síť domácího odboje Kubišovi s Gabčíkem zlikvidovat Heydricha. Ani po stanném právu touha po povstání neutichla. Jak doložil na už zmiňované konferenci doktor Martin Braun, odborník z Richmond University v Londýně na britsko-československé vztahy během druhé světové války, odborník, kterého těžko lze podezřívat z ideologizování, britské paravýsadky od poloviny války připravovaly shozy zbraní. Sovětští poradci vedli partyzánské skupiny. Když se čas nachýlil, povstal český národ a v posledních dnech druhé světové války se rval o svou svobodu. (V sále je veliký hluk a velmi špatná slyšitelnost!)

Dovolím si ocitovat člověka, který zcela určitě s Českým národním povstáním nemohl souhlasit, nicméně ho ocenil. Je to z výslechu K. H. Franka. Cituji: „Zcela překvapena byla všechna německá vedoucí místa existencí ilegálně řízených vyzbrojených a bojově hodnotných oddílů československé armády.“ Dámy a pánové, tato ilegálně řízená vyzbrojená centra vznikala mezi 1. a 5. květnem 1945?

Dámy a pánové, všichni jste obdrželi na konferenci České národní povstání 1945 pozvánku. Tam byla možnost představit své názory, říci odbojářům do tváře, že jejich vystoupení bylo jen marným gestem, že na barikádách jejich přátelé umírali zbytečně. Ve Velkém Meziříčí vystřílený národní výbor že byl zbytečná oběť?

Nyní, když tito hrdinové žádají úpravu tří slov v kalendáři, je to to nejmenší, co pro ně republika může udělat. Nechtějí peníze, jen odznak na památku. Sami mají řády od prezidenta Beneše. Chtějí, aby až odejdou z tohoto světa, nesl stát, který si krví vybojovali, na paměť slavný okamžik, kdy se k venkovu přidala Praha. Chtějí jako významný den České národní povstání.

Zaznívá zde, že tento název není ustálený. Co k tomu říci? Opět bychom mohli konstatovat, že na konferenci jej všichni bezvýhradně sdíleli. Jako průkaznější argument předkládám, že poslední dílo, kterým svůj život ko-

runoval velký český historik druhého odboje Václav Kural, nese název České národní povstání v květnu 1945. Ano, teď mně mnozí můžete říct: Ty nám tady říkáš České národní povstání v květnu 1945 a argumentuješ tím, že bylo již před 1. květnem. Chci být objektivní. Dovolím si ocitovat právě z díla Václava Kurala: „K rychlému postupu všech spojenců do srdce říše se přidalo očekávání 1. máje jakožto státního svátku. 30. dubna vznikl v Přerově revoluční okresní národní výbor jako orgán zastřešující povstání a koordinující postup různých odbojových a partyzánských skupin. V jeho čele stál Bohuslav Šída, velitel vojenské odbojové skupiny Viktor. Do houstnoucí atmosféry přišel ještě rozkaz od 1. československé partyzánské brigády k zostření pohotovosti.“ Konec citátu. Ten revoluční okresní národní výbor nevznikl určitě 30. dubna na základě nějaké dohody, právě na potřebě nutnosti koordinace už fungujících existujících a odboj vyvíjejících skupin. Pokračuji dál Kuralovou citací: „V ranních hodinách následujícího dne, 1. května 1945,“ podotýkám, následujícího dne, „hlasatel městského rozhlasu oznámil, že Německo kapitulovalo. Provolal slávu Československé republiky a vyzval občany města, aby se shromáždili na náměstí před radnicí – dnes Náměstí T. G. Masaryka. Není jasné, jak mylná zpráva o německé kapitulaci vznikla. Nicméně pravděpodobně byla výsledkem německého oznámení, že vůdce padl za vlast v boji proti bolševickým hordám při obraně říšského kancléřství. Nemálo obyvatel se jistě domnívalo, že to automaticky znamená konec války.“

Jak jsem říkal, Václav Kural společně s brněnským historikem Zdeňkem Štěpánkem představili genezi národního povstání od prvních příprav do posledních vítězných dní. Národní hnutí, jež povstala v okamžiku postupu front v celé Evropě, srovnávat a hodnotit je a bude vždy historické.

Další výtkou je ideové vyznění důvodové zprávy. Uznávám, že důvodová zpráva nebyla úplně nejsilnější část celého návrhu zákona, ale budiž, stalo se, je to na mých bedrech. Pan poslanec Grebeníček je roztrpčen z toho, že zmiňujeme sovětské poradce, kteří marginalizovali vliv domácího odboje. Osobně tu zprávu považuji za uměřenou. Ani vlašovice nelze glorifikovat, ale ani zapomenout. A neměli bychom zapomenout ani na armádního generála Sergeje Vojcechovského, velitele obrany samých Čech, mobilizace roku 1938, který je 12. května 1945 odvezen ze svého pražského bytu komandem NKVD a po šesti letech umučen v gulagu.

Na výtku pana poslance Bartoše, který srovnával naše povstání s Varšavským povstáním. Tady mi nezbyvá nic jiného, než říct: Kéž bychom si my všichni vážili našeho povstání tak, jako si Poláci vážili svého Varšavského povstání!

Paní poslankyně, páni poslanci, myslím, že umenšování významu Českého národního povstání bylo dost. Dopřejme těm, kteří bojovali a u-

mírali pro tuto zemi, aby na sklonku života cítili zadostiučinění, aby cítili, že si jich republika váží a že na ně nezapomene.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Faktickou poznámku má paní kolegyně Wenigerová. Prosím, paní kolegyně.

Poslankyně Jaroslava Wenigerová: Hezké odpoledne. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dneska jsme byli minimálně jednou poučeni, a zcela správně, co je náplní třetího čtení, takže jsem očekávala od pana předkladatele stejný přístup i ze strany Senátu, jak postupovat ve třetím čtení. Což se samozřejmě nestalo.

Ale já bych jenom chtěla říci, že pozměňovací návrh pana Petráně je v podstatě pozměňovací návrh školského výboru, protože my jsme se několikrát zabývali tímto zákonem a většinou jsme se dohodli, že skutečně Květnové povstání českého lidu je zavedený název a že nebudeme pro jeho změnu. Ale protože pan kolega Petráň to neměl připraveno na dotyčném školském výboru, domluvili jsme se, že podá tento pozměňovací návrh, abychom potom mohli hlasovat pro tento zákon jako celek. To jenom tolik pro upřesnění.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Ještě někdo se hlásí do rozpravy? Nikoho nevidím, takže rozpravu končím. Omlouvám se, nekončím. Paní kolegyně Putnová. Prosím.

Poslankyně Anna Putnová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, cítím povinnost, abych se k tomuto tématu také vyjádřila, přestože to paní poslankyně Wenigerová řekla velmi přesně. Myslím si, že by nebylo vhodné, abychom si vzájemně zcizovali pozměňující návrhy, zvláště proto, že jsme tomuto bodu věnovali na školském výboru velkou pozornost. Čili pozměňující návrh, který předkládá pan poslanec Petráň, je na základě konsensu školského výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Děkuji. Takže ještě se někdo hlásí? Teď už opravdu nikoho nevidím, takže definitivně rozpravu končím. Přejete si, pane navrhovateli a pane zpravodaji, závěrečná slova? Ne. Děkuji.

V rozpravě pan poslanec Grebeníček bral zpět návrh na zamítnutí, nicméně o tomto návrhu na zpětvzetí musíme nechat hlasovat. První hlasování bude o tom, zda souhlasíme, aby pan poslanec Grebeníček vzal zpět svůj návrh na zamítnutí.

Kdo souhlasí s tímto zpětvzetím? Zahajuji hlasování. Kdo je proti? Hlasování pořadové číslo 170, přihlášeno 143, pro 113, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Schválili jsme zpětvzetí návrhu na zamítnutí.

Můžeme přikročit k hlasování o pozměňujících návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby nás provedl hlasovací procedurou.

Poslanec Miroslav Petráň: Je velmi jednoduchá. Pod písmenem A je pozměňovací návrh paní poslankyně Konečné, který je pod číslem 718/5 jako sněmovní tisk a pod číslem dokumentu 4789. Pod písmenem B je pozměňovací návrh můj, který tady byl zmíněn. Také 718/5 sněmovní tisk a číslo dokumentu 5962. Ten má osm bodů, ale ty spolu navzájem věcně souvisí, takže lze hlasovat o bodu A a o bodu B.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Je námitka proti této proceduře? Není tak složitá, abychom o ní museli hlasovat. Takže pokud není námitka – žádnou nevidím –, tak vás prosím, pane zpravodaji, o přednášení jednotlivých návrhů.

Poslanec Miroslav Petráň: K návrhu A – stanovisko neutrální. (Navrhovatel: Neutrální.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 171, přihlášeno 145, pro 54, proti 70. Návrh nebyl přijat. Prosím, další návrh.

Poslanec Miroslav Petráň: K pozměňovacímu návrhu B je stanovisko kladné. (Navrhovatel: Tady musím – záporné.)

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 172, přihlášeno 144, pro 89, proti 33. Návrh byl přijat.

Poslanec Miroslav Petráň: A potom už je to jen o přijetí návrhu zákona ve smyslu přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Takže o zákonu jako o celku.

Poslanec Miroslav Petráň: O zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Tak můžeme přikročit k hlasování o návrhu jako celku. Jenom se ujistím pohledem na legislativu, že je všechno v pořádku. Ano.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona o Českém národním povstání a o změně zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 718, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 174, přihlášeno 142, pro 117, proti 6. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Poděkuji panu senátorovi a panu zpravodaji a končím projednání tohoto bodu.

A budeme pokračovat projednáním bodu

91.

Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - třetí čtení

Kolegyně a kolegové, hluk v sále samozřejmě dosahuje takové intenzity, že není slyšet vlastní slova. Tak bych vás poprosil, abychom jej výrazně ztišili.

Prosím, pan kolega Gazdík.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji si požádat o přestávku na jednání klubu do 16 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Jiří Oliva: Kolegyně a kolegové, protože vyhovuji tomuto požadavku, musím zároveň zkonstatovat, že tím končí i dnešní jednací den. Schůze bude pokračovat příští týden ve středu v 10 hodin dopoledne.

Přeji hezké odpoledne.

(Jednání skončilo v 15.40 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

3. dubna 2013 v 10.01 hodin

Přítomno: 185 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci a vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 52. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami a oznamte mi prosím též, kdo budete mít kartu náhradní. Zatím mi ohlásili, že budou mít náhradní kartu pan poslanec Tejc, náhradní karta číslo 8, pan poslanec Rykala, náhradní karta číslo 6, pan poslanec Adam, náhradní karta číslo 9, a pan poslanec Krupka, náhradní karta číslo 11.

Ještě vás seznámím s omluvami z dnešního jednání. Z poslanců se omlouvají: Robin Böhnisch – bez udání důvodu, Pavel Drobil – rodinné důvody, Radim Fiala – zdravotní důvody, Gabriela Hubáčková – osobní důvody, Otto Chaloupka – zahraniční cesta, Václav Klučka – zahraniční cesta, Pavel Kováčík – 9 až 12 hodin, zdravotní důvody, Marie Nedvědová – zdravotní důvody, Hana Orgoníková – zdravotní důvody, Roman Pekárek – osobní důvody, Miroslav Petráň – zahraniční cesta, Antonín Seďa – zahraniční cesta, Martin Vacek – zahraniční cesta, Miroslav Váňa – zahraniční cesta, Radim Vysloužil – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Petr Mlsna.

To jsou omluvy a budeme se moci věnovat programu schůze. Dnešní ranní grémium, které se sešlo, nemá žádné návrhy směrem k pořadu schůze, a jak jistě víte, tak máme na dnešní den pevně zařazené body 110, 3 a 4 a před polední přestávku jsme zařadili volební blok, jsou to body 92, 111, 112 a 113. Poté budeme pokračovat zákony ve třetím čtení, u kterých již uplynula zákonná lhůta, a jsou to body 84, 88, 91 a 109.

Nyní zde mám čtyři přihlášky k pořadu schůze. Nejprve pan poslanec Radek John, poté pan poslanec Josef Novotný starší. Pan poslanec Radek John, prosím. Není-li přítomen, pan poslanec Josef Novotný starší. (V sále je rušno.)

Poslanec Josef Novotný st.: Dobré dopoledne, paní předsedající, dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si dát návrh na předřazení bodu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pardon. Prosím o klid, dámy a pánové, posadte se. Slovo má pan poslanec Josef Novotný starší. Prosím.

Poslanec Josef Novotný st.: Já si dovoluji dát návrh na předřazení bo-

du, kterým je třetí čtení zákona o loteriích. Je to ten ústecký návrh, který je neustále odsouván Poslaneckou sněmovnou už asi rok a půl, a protože ho považuji za velice aktuální v tom smyslu, že řeší závažné dopady ekonomické a sociální, tak bych ho chtěl předřadit, nebo zařadit po pevně zařazených bodech na dnes, abychom ho zase neodsunuli na nějakou pozdější schůzi.

Já jsem v tom meziobdobí, kdy jsme zde minulý týden hovořili na toto téma při zahájení schůze, tak jsem se setkal s názorem jednoho ze starostů, kteří zde ve Sněmovně obhajovali zákon, kterým se řeší církevní restituce. A dokonce byl srovnáván nález Ústavního soudu, který se týká provozování, nebo nepovoleného provozování nadzákonných, nadstandardních terminálů v režimu, který není zákonem upravený, byl srovnáván s nálezem Ústavního soudu v církevních restitucích. (Trvalý hluk v sále.)

Nechci tady opakovat argumenty kolem hazardu, ale chtěl bych se zmínit o tom, že srovnávat stanovisko Ústavního soudu k tomu, aby se vyřešily církevní restituce, s tím, že Ústavní soud upozorňuje, že se zde konají nezákonnosti v loteriích, je nesrovnatelné. Společenské dopady neřešení církevních restitucí se nedotkly církví, nedotkly se obyvatel. Neřešení věcí kolem hazardu se naopak dotýká veřejných rozpočtů a dotýká se obyvatel těmi dopady. Hazard nám přináší, v uvozovkách, 8 miliard korun a odnáší nám svými dopady 30 miliard korun. V době, kdy se šetří, kdy se vymýšlejí retroaktivně různé formy zdanění, kdy se skutečně už hledá, jak deficit veřejných financí co nejvíce zabrzdit, a užívají se metody na hranici práva, tak se tady nechává devastující odvětví hazardu, které nám zde odnáší rozdíl mezi 8 a 30 miliardami ročně, bez povšimnutí. Dokonce se nedaní výhry. To považuji za tak závažné, že bychom tuto záležitost měli předřadit, projednat co nejdříve a usnést se k tomu, že budeme tuto situaci kolem hazardu řešit.

To je má prosba k vám i v tom hluku, který zde dneska je. Tak vás prosím, ukažte se, ukažte svou vůli, že chcete řešit věci, které se týkají všech občanů naší republiky, a ne jenom věci, které se týkají vašich partajních sekretariátů.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, promiňte ještě chvíli. Vy tady máte v přihlášce napsáno, že chcete tedy, jestli jsem tomu dobře rozuměla, zařadit nový bod do pořadu schůze s názvem Informace předsedy vlády a ministra financí k protizákonnému povolování videoloterijních terminálů. Tak by měl znít ten bod a je to dnes první dnešní bod. Tak navrhuje, abychom změnili náš pořad schůze.

Prosím, pan poslanec Jiří Štětina, po něm je přihlášen pan kolega Bohuslav Sobotka. Prosím o klid.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych navrhnout zařazení nového bodu jednání Poslanecké sněmovny, a to Informace předsedy vlády a ministra financí k dopadům tuzemského hazardu. Chtěl bych ho zařadit jako první bod dnešní schůze.

Já už to zde opakuji podruhé, možná i poněkolikáté, ale jako by se to nikdy neřikalo. Takže ještě jednou.

Dne 20. července 2012 byla ombudsmanem zpracována zpráva o dlouhodobém nerespektování loterijního zákona a obecně závazných vyhlášek přijatých za účelem regulace hazardu ze strany Ministerstva financí. Tato zpráva byla následně poslána předsedkyni Poslanecké sněmovny paní Němcové a předsedovi Senátu panu Štěchovi.

V této zpracované zprávě se zcela jednoznačně uvádí, že Ministerstvo financí nezjednálo nápravu svých nezákonných postupů při povolování videoloterijních terminálů – dále budu říkat již jenom VLT. Svou hodnoticí zprávu pan veřejný ochránce nejdříve adresoval i vládě České republiky. Ta ji sice projednala, ale neuložila ministru financí, aby v této věci zjednal skutečnou nápravu. (V sále je nadměrný hluk.)

Tímto protizákonným jednáním Ministerstva financí je to, že povoluje VLT v rozporu se zákonem. Zcela zjevně totiž nerespektuje současný loterijní zákon. Loterijní zákon totiž ukládá, že limity sázek pro hrací přístroje mohou být maximálně dvě koruny v hospodě, pět korun v herně a padesát korun v kasinu. Místo toho ministerstvo povoluje sázku tisíc korun na jednu hru. Místo toho, aby byla ctěna povolená maximální hodinová prohra ve výši tisíc, dva tisíce a deset tisíc korun, jsou česká a moravská města přesycena automaty s možností hodinové prohry až 250 tisíc korun, což je desetinásobek průměrného platu občana této republiky.

Dostala se nám do rukou závažná zpráva ombudsmana, která jednoznačně potvrzuje to, co jsem již tady říkal o porušování loterijního zákona ze strany Ministerstva financí.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, prosím ještě jednou, věnujte pozornost tomu, komu bylo uděleno slovo. Ostatní hovory prosím přeneste mimo jednací sál.

Poslanec Jiří Štětina: Ale co je na této věci nejhorší, odmyslíme-li si tu finanční stránku věci? Je to její zdravotní a sociální dopad. Hrát na výherním přístroji i za dvě koruny jednu sázku není společensky příliš nebezpečné. Když ale na tomto stejném automatu povolíte sázku tisíc korun, stává se z toho doslova stroj na vytváření závislosti a sociální patologie. Lidé na takových přístrojích prohrávají výplaty, rodinné úspory, často i finance firem, bohužel i s kriminální činností. Kvůli takovým strojům se roz-

padají vztahy a rodiny. Často to končí tragicky. Pro vaši představu: Ročně dochází k několika stovkám sebevražd a obklopuje nás až 400 tisíc patologických hráčů, s kterými si odborníci z psychiatrie a z jiných medicínských odborností nevědí rady. A kvůli takovým strojům na prohru se ze slušných lidí stávají lidé nemocní, zloději a životní ztroskotanci.

Já bych si zde dovolil jmenovat pár nejzákladnějších čísel.

Za prvé. Hazard ohrožuje až jedenapůl milionu občanů, a to nejenom samotné hráče, ale jejich rodiče, partnery, děti, spolupracovníky.

Za druhé. Hazard má souvislost až se šedesátiprocentní majetkovou trestnou činností.

Za třetí. Hazard a potírání jeho negativního dopadu nás každý rok stojí nejméně 30 miliard korun, což v této sněmovně bylo mnohokrát řečeno.

Za čtvrté. Hazard vytvořil až 400 tisíc patologických hráčů. Samozřejmě jsou někteří méně, někteří více závislí na těchto VLT.

Jak jsem již tady říkal jednou, je až 400 sebevražd v tomto státě, které jsou způsobeny VLT.

Za šesté. V České republice je nejrozšířenější na světě – na jeden automat v České republice vychází 150 lidí, v cizině je na jeden automat desetkrát méně. A co je taky zarážející, že za hazard utratí občané v České republice více než za alkohol a za tabákové výrobky.

A právě kvůli těmto alarmujícím číslům se na výbor pro zdravotnictví se obrátila občanská sdružení Brnění, Občané proti hazardu a Transparency International a požádala jej, aby projednal dopady hazardu a pokusil se s touto fatální situací něco udělat. Na základě projednání sněmovního výboru pro zdravotnictví bylo členy výboru přijato, aby Poslanecká sněmovna zprávu pana ombudsmana projednala. Projednání této zprávy o porušení zákona ze strany Ministerstva financí je naprosto zásadní pro jakékoliv přijímání další regulace při regulaci hazardu a je tím aktuálnější, že právě na této schůzi se regulací hazardu máme zabývat při projednávání sněmovního tisku 495, což je návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona o loteriích.

Dámy a pánové, ještě jednou připomínám svůj návrh. Chtěl bych zařadit nový bod jednání, kde bychom se měli zabývat porušováním zákona ze strany Ministerstva financí, porušováním zákona, na které opakovaně upozorňuje veřejný ochránce práv. Jde o porušování zákona, které má nepochybnitelný zdravotní a sociální dopad. A to je to nejhorší, neboť tyto důsledky jsou tak zásadní a masové, že projednávání tohoto bodu doporučuje i výbor pro zdravotnictví. (Hluk v sále trvá.)

Děkuji vám za pozornost a věřím, že tento bod bude konečně zařazen na bod dnešního jednání.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pane poslanče, ještě prosím,

přesně mi řekněte název toho bodu, jak by měl znít. (Hovoří mimo mikrofon.)
Na mikrofon prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Ještě jednou. Zařazení nového bodu jednání Poslanecké sněmovny a je to Informace předsedy vlády a ministra financí k dopadům tuzemského hazardu. (Pro velký hluk v sále není rozumět.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: O dopadech...?

Poslanec Jiří Štětina: Jedná se tedy o informaci předsedy vlády a ministra financí k dopadům tuzemského hazardu.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Dále je přihlášen pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Oznamuji, že pan poslanec Jiří Paroubek má náhradní kartu číslo 27, pan poslanec Michal Hašek náhradní kartu číslo 26.

Slovo má pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych také dnes navrhl nový bod pro zařazení na dnešní schůzi Poslanecké sněmovny. Jedná se o návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny.

Dovolte mi, abych vás nejprve informoval o tom, že dnes ráno byl předsedkyni Poslanecké sněmovny předán návrh na zřízení vyšetřovací komise, který obsahuje potřebné množství podpisů členů poslaneckého klubu sociální demokracie.

Pokud jde o zřízení této vyšetřovací komise, navrhujeme, aby byla zřízena k činnosti vlády, příslušných ministrů a Energetického regulačního úřadu související s podporou obnovitelných zdrojů energie, zejména výroby energie ze slunečního záření. Jsme přesvědčeni o tom, že Poslanecká sněmovna jako jediný orgán v rámci systému naší parlamentní demokracie, který má právo zřizovat vyšetřovací komise, je veřejnosti zřízení takovéto komise dlužen.

Jsme přesvědčeni o tom, že stát a jednotlivé instituce státu v uplynulých letech závažným způsobem selhaly, pokud šlo o výkon pravomocí regulace v oblasti podpory obnovitelných zdrojů a v oblasti stanovení cen elektrické energie. Domníváme se, že v této oblasti není možné spoléhat jen na činnost Policie České republiky, byť policie již některé aspekty činnosti Energetického regulačního úřadu vyšetřuje. Policie nemůže podat nebo soudy nemohou podat komplexní obrázek toho, jak stát fungoval v oblasti podpory obnovitelných zdrojů v uplynulých letech, a jediným, kdo může komplexně tuto situaci zmapovat, popsat, označit odpovědné osoby,

odpovědné instituce a označit také chyby, které se staly při fungování státu, může být právě parlamentní vyšetřovací komise.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, v roce 2005 došlo v této Poslanecké sněmovně ke změně legislativy, která stanovila pravidla pro podporu obnovitelných zdrojů elektrické energie. V letech 2005, resp. od 1. ledna roku 2006, došlo k výraznému nárůstu státní podpory získávání energie ze slunečního záření. Nárůst této podpory způsobil skokové zvýšení kapacity solárních zdrojů, což se zpětně promítlo samozřejmě do objemu poskytované podpory a také do nárůstu cen elektrické energie pro konečné spotřebitele. Orgány státu, ať už příslušná ministerstva, nebo Energetický regulační úřad, nebyly několik let schopny pružně zareagovat na vývoj v oblasti nárůstu kapacit solárních zdrojů a také na pokles nákladů spojených s jejich budováním. Nedošlo tady k žádné reakci, která by upravila včas legislativní rámec podpory a omezila tak rizika nárůstu cen elektrické energie v příštích letech. Jsme přesvědčeni o tom, že je tady vážná věc veřejného zájmu, která by měla být vyšetřovací komisí prošetřena. Jde o to, objasnit příčiny selhání kompetentních orgánů státu při výkonu regulace podpory obnovitelných zdrojů energie, příčiny růstu cen elektrické energie v důsledku její výroby ze slunečního záření, a to vzhledem k činnosti či nečinnosti vlády jako celku, příslušných ministrů, zejména ministrů průmyslu a obchodu a životního prostředí, a Energetického regulačního úřadu, který je správním úřadem pro výkon regulace v oblasti energetiky.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, už jsem tady zmínil, že na počátku roku 2006 došlo k výraznému nárůstu výkupních cen energie získávané ze solárních zdrojů. Počínaje rokem 2006, 2007, 2008 došlo k výraznému poklesu nákladů spojených s výstavbou solárních zdrojů, které se projevilo v tom, že se dramatickým způsobem zkrátila návratnost investic do těchto solárních zdrojů. Ani v roce 2007 ani v roce 2008 ani v roce 2009 stát nezareagoval, nedošlo ke změně legislativy a nedošlo k žádné viditelné aktivitě vlády, která by měla nárůstu nákladů spojených s podporou solárních zdrojů čelit. První aktivita v legislativní oblasti se objevila až na sklonku roku 2009 a tato Poslanecká sněmovna schválila změnu příslušného zákona až po pěti měsících, na jaře roku 2010, s tím, že k prvnímu výraznému snížení výkupních cen tedy mohlo dojít až počínaje rokem 2011. V letech 2007, 2008, 2009 tedy stát nebyl schopen žádné adekvátní reakce, kde by byl schopen zafungovat jako efektivní regulátor, jako někdo, kdo má situaci v oblasti podpory obnovitelných zdrojů pod kontrolou. My jsme přesvědčeni, že to je skutečně vážné selhání, že to nemůže být selhání jenom jednotlivce, že tady zřejmě selhalo několik státních institucí v řadě v tomto časovém období a že není nikdo jiný než parlamentní vyšetřovací komise, která by se komplexně tímto selháním a těmito chybami v činnosti a fungování státu mohl zabývat.

Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl apelovat na všechny politické strany, které jsou zastoupeny ve Sněmovně, aby zřízení takovéto komise podpořily. Jsem přesvědčen, že skutečně české veřejnosti dlužíme jasnou zprávu o tom, co se vlastně stalo z pohledu fungování státu, z pohledu fungování parlamentu, pokud jde o podporu obnovitelných zdrojů. V případě, že – tomu rozumím, že tento návrh je podáván v průběhu probíhající schůze – by byl tento návrh zavětován, chci avizovat, že tento návrh sociální demokracie předloží znovu, na počátku příští řádné schůze Poslanecké sněmovny. A v případě, že by se v tomto volebním období ne našla dostatečná politická podpora pro zřízení této vyšetřovací komise, chci rovněž avizovat, že sociální demokracie tento návrh předloží i po příštích volbách do Poslanecké sněmovny. Jsme připraveni tento návrh předkládat tak dlouho, dokud se nepodaří tady v Poslanecké sněmovně najít shodu na tom, abychom vyšetřovací komisi zřídili a abychom se tímto obdobím v oblasti regulace obnovitelných zdrojů zabývali.

Děkuji za vaši pozornost a chci poděkovat všem poslankyním a poslancům, kteří se rozhodnou návrh na řízení této komise podpořit. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda vlády se hlásí o slovo. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vystoupení, které měl můj předchůdce, by se mohlo stát favoritem v pomyslné soutěži o politické chutpe roku, protože by to měl být předseda České strany sociálně demokratické a první místopředseda vlády z roku 2005, kdo by měl vysvětlit, proč byl předložen paskvil v podobě zákona o obnovitelných zdrojích energie. Proč poslankyně České strany sociálně demokratické Šedivá předložila na-prosto nesmyslný návrh, který v podstatě znemožnil rychlejší pokles cen za fotovoltaiku.

V roce 2010 došlo k adekvátní reakci vlády pod mým vedením, když jsme zastavili tento solární boom. Ale je potřeba říci, že tento solární boom byl postaven na základech, které schválila vláda vedená Českou stranou sociálně demokratickou v roce 2005, vláda, ve které byl předseda České strany sociálně demokratické prvním místopředsedou a ministrem financí, vláda, ve které měla Česká strana sociálně demokratická nejsilnější zastoupení.

Chci připomenout, že to byli ze stávajících vládních poslanců poslanci ODS, kdo hlasovali proti. Strany LIDEM a TOP 09 tehdy neexistovaly, čili tento návrh také nemohly podpořit. Čili z vládních poslanců pouze několik jedinců, kteří jsou dnes v dresu TOP 09 a v té době byli členy KDU-ČSL, pro tento návrh hlasovalo. Na rozdíl od všech poslanců České strany

sociálně demokratické, kteří tento návrh podpořili. Má-li tedy Česká strana sociálně demokratická pocit, že v oblasti obnovitelných zdrojů energie a fotovoltaiky má něco vysvětlovat české veřejnosti, a tady použijí slova pana předřečníka, že dluží veřejnosti vysvětlení, nechť Česká strana sociálně demokratická uspořádá tiskovou konferenci a tam vysvětlí, proč se takto hloupě v roce 2005 chovala.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan předseda Sobotka. Prosím. Pan kolega Bárta je přihlášen do programu schůze. Mám tady vaši přihlášku.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já bych chtěl především, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, poděkovat panu premiérovi za jeho vystoupení, protože se stává výjimečně, opravdu výjimečně v této Poslanecké sněmovně, že by zástupci vlády reagovali na jakékoliv návrhy, se kterými přichází opozice. My jsme tady většinou jako opozice setkáváme s mlčením a setkáváme se s tím, že naše návrhy jsou tady v tichosti zamítány, aby se pokud možno o nich nemluvalo.

Já chci poděkovat panu premiérovi, že se k této diskusi přihlásil, že se do ní vložil a že do ní přednesl své argumenty. A já mu je nechci brát. Jistě. Tento úhel pohledu je možný. Je možné se tvářit, že historie skončila v roce 2005 a že pak už se nedělo vůbec nic a najednou v roce 2011 jsme se tady ocitli v situaci, kdy nám narostly solární zdroje a platíme obrovské peníze na podporu fotovoltaické energie.

Jistě, tento úhel pohledu je možný. Je možné se tvářit, že historie skončila v roce 2005 a že pak už se nedělo vůbec nic. A najednou v roce 2011 jsme se tady ocitli v situaci, kdy nám narostly solární zdroje, a platíme obrovské peníze na podporu fotovoltaické energie. Jistě, je možné se tvářit, že léta 2007, 2008, 2009, 2010 vůbec neexistovala. Je možné se tvářit, že tady nebyla žádná Topolánková vláda. Je možné úplně zapomenout na to, že tady tři roky vládla vláda Mirka Topolánka, že tam byl tři roky nějaký ministr průmyslu Říman. Je možné zapomenout na to, že rok tady byla vláda Jana Fischera.

Určitě můžeme tyto věci vytěsnit ze své paměti a tvářit se, že nic takového nebylo. Ale právě proto, že tohle nepokládáme za úplně efektivní řešení, navrhujeme zřídit vyšetřovací komisi. A ať se prosím ta vyšetřovací komise zabývá i tím, jak tady byl schvalován zákon o podpoře obnovitelných zdrojů – kdo předkládal jaké pozměňující návrhy. Ať se prosím ta vyšetřovací komise zabývá tím, jak tady byla schvalována novela, kterou iniciovala Fischerova vláda a která měla napravit situaci v podpoře obnovitelných zdrojů v roce 2010, a kdo tady předkládal jaké pozměňující návrhy. Ať se ta vyšetřovací komise zabývá tím, jak fungoval poslanec

ODS, který byl řadu let předsedou podvýboru pro energetiku v této Poslanecké sněmovně a současně podnikal v oblasti fotovoltaických elektráren.

Ať všechno tohle zkontroluje parlamentní vyšetřovací komise. My se jí nebráníme. Ať ta komise začne zkoumat rok 2005, ale ať také pokračuje tím, co se dělo v následujících letech, protože musím říci, že já to nechápu a nerozumím tomu. My tady máme Energetický regulační úřad. Ten je placen za to, aby obstarával kompetenci regulace podpory obnovitelných zdrojů. Máme tady ministra průmyslu a obchodu. Máme tady ministra životního prostředí. Máme tady vládu. A nikdo z nich nic nevěděl. V roce 2007, 2008, 2009 – nikdo nic nevěděl. Nikdo si ničeho nevšiml. Nikdo nikomu nic nenapsal. Nikdo nikomu nic neřekl. Tři roky se tady všichni tvářili, že nevidí ten obrovský nárůst kapacit v solárních zdrojích. Ale tady přece Energetický regulační úřad měl reagovat. Měl tady reagovat ministr průmyslu, ministr životního prostředí. Proč nereagovali? Proč nic neudělali?

Vážené kolegyně, vážení kolegové, historie neskončila tím, že tady byl schválen zákon o podpoře obnovitelných zdrojů v roce 2005. Ten zákon potom někdo aplikoval, ten zákon potom někdo kontroloval, jeho dodržování. Měli jsme tady následující vlády. A já se ptám, proč nikdo nic neudělal. Proč neudělal nic Energetický regulační úřad? Proč neudělal nic ministr průmyslu Říman z ODS? Proč neudělal nic premiér Topolánek z ODS? Proč musela přijít Fischerova vláda a teprve ona předkládala iniciativy na změny příslušné legislativy? Proč neudělal nic předseda hospodářského výboru Vojtěch z ODS? Proč neudělal nic předseda podvýboru pro energetiku pan Špíka z ODS? U toho to víme – protože on sám podnikal v oblasti solárních zdrojů.

My jsme pro to, aby se věci objasnily. Jsme proti tomu zametat cokoliv pod koberec. A jestliže pan premiér vnímá toto téma jako zajímavé a cítil potřebu k němu vystoupit, tak věřím, že podpoří i náš návrh na zřízení vyšetřovací komise. Děkuju. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji. Teď tady mám další s přednostním právem. Pan předseda vlády, pan kolega Bárta, pan kolega Tejc, pan kolega Filip. Pan kolega Bárta se hlásil před nějakou dobou. Teď prosím, aby se tedy domluvili s panem premiérem, zda... Já jsem tomu rozuměla totiž tak, že se hlásíte k pořadu schůze v jiné věci, proto jsem připustila ta přednostní práva v této věci. (Poslanec Bárta dává přednost předsedovi vlády.)

Takže pan předseda vlády. Prosím. Pan kolega Bárta poté, pan kolega Tejc, pan kolega Filip.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Děkuji panu poslanci Bártovi.

Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já chci v první řadě připomenout, že 8. května roku 2009, kdy končila tehdejší vláda Mirka Topolánka, byl instalovaný výkon fotovoltaických elektráren zhruba 390 MW, čili zlomek toho, co bylo na konci roku 2010. Čili v té době žádný boom nebyl. To za první. Čili nikdo neměl na co reagovat.

A když tady pan předseda Sobotka vyvolával k zodpovědnosti jednotlivé politiky, tak by měl od tohoto mikrofonu říct, proč jako člen vlády podporoval zákon o obnovitelných zdrojích energie v roce 2005. Proč pro něj hlasoval ve vládě? Proč pro něj hlasoval jako poslanec Poslanecké sněmovny? Proč podpořil návrh paní poslankyně Šedivé? Proti tomu návrhu šlo hlasovat. Já jsem hlasoval proti němu. Jak proti tomu pozměňováku, tak proti celému zákonu.

Pane předsedo Sobotko prostřednictvím paní předsedkyně, vysvětlíte, proč jste pro to hlasoval! Nebyť tohoto paragrafu, nebyť tohoto zákona, tak ten boom z roku 2010 vůbec nemohl nastat. Bylo to vaše hlasování, které to způsobilo. Tak vysvětlíte, proč jste tak hlasoval. Uzněte, že jste udělal chybu. Chcete-li ostatní vyšetřovat, začněte tím, že si tady stoupnete a řeknete: Udělal jsem chybu, byla to hloupost. Chyboval jsem jako první místopředseda vlády, chyboval jsem jako poslanec, protože jsem hlasoval pro pozměňovací návrh poslankyně ČSSD Šedivé a protože jsem hlasoval pro tento zákon. Pak bych vám snad uvěřil, že vaše snaha je nikoliv upřímná – protože toto slovo jste jako sociální demokraté zdiskreditovali –, nicméně alespoň poctivá. Nezačnete-li tady tímto přiznáním své chyby, kterou jste vy jako politik, jako čelný politik ČSSD, udělal, nemá význam dále o tom diskutovat. (Potlesk poslanců ODS a TOP 09.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Teď pan poslanec Vít Bárta má slovo. Po něm pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím.

Poslanec Vít Bárta: Vážená paní předsedkyně, dámy a pánové, upřímně řečeno, v tuto chvíli především ti, kteří mají možnost mimo členství v této Poslanecké sněmovně sledovat tuto vášnivou debatu, dovolte mi v první řadě připomenout to, že tady přesně vidíte, jak ruka ruku myje a jak zprava i zleva, když se má dohledat nějaká odpovědnost, tak se nemůže dohledat už jenom proto, jak na obou dvou stranách je možnost hledat špínu.

Já v tomhle duchu, než se vrátím k tématu, se kterým přišly dnes Věci veřejné, musím připomenout to, že máme tady díky ekologii i spoustu jiných lumpárn, než je jenom fotovoltaika. Jednu z těch posledních, která tady byla zmiňovaná a glorifikovaná, Fischerova vláda – tak právě s pod-

porou poslanců sociální demokracie a vůbec napříč Poslaneckou sněmovnou přes veto prezidenta Klause kupříkladu byla svolaná po obvolávání poslanců panem Babišem Poslanecká sněmovna ke speciálnímu jednání proto, aby se na konci volebního období před rozpuštěním Poslanecké sněmovny prohlasovalo zvýšení biosložky v naftě, kde díky tomu máme naftu o 40 haléřů dražší. Jinými slovy řečeno, nejde jenom o dražší energii, ale jde i o dražší pohonné hmoty. A mohli bychom v tomto směru, co se týče ekolumpárn, připomenout i dlouho připravovanou superekozakázku, které nakonec především Věci veřejné v roce 2010 zabránily.

Nicméně vynecháme-li všechna ekologická témata, která jsou bohužel především chybami minulosti, dovolte mi v tomto směru připomenout chybu přítomnosti. Chybu, která v přítomné době jest jednoznačně protizákonným jednáním vlády, který v přítomné době by mohl být touto Poslaneckou sněmovnou a vládou jednoznačně zastaven a jednoznačně by mohl zásah pro dodržování zákona zamezit stovkám lidských tragédií, se kterými se denně setkáváme.

Pokud se ptáte, o čem mluvím, tak mluvím o tématu, o kterém tady již mluvil pan poslanec Štětina, mluvil tady o něm pan poslanec Josef Novotný. Mluvím o tématu hazardu. Mluvím o tématu, které je krvavou nití celého tohoto volebního období a které se sem, do Poslanecké sněmovny, vrací, k nezájmu médií i k nezájmu koalice i opozice bez ohledu na to, že je to téma, které jednoznačně v současné chvíli způsobuje mnoho lidských tragédií i velké náklady státu spojené s nerespektováním zákona, resp. s nerespektováním nálezu Ústavního soudu.

Ústavní soud jednoznačně řekl: Bedna jako bedna, výherní hrací přístroj je to samé co interaktivní videoterminál. Přesto, že tak jak zde hovořil pan MUDr. Štětina, bylo i ombudsmanem upozorněno, upozorněno nejdříve Ministerstvo financí, následně celá vláda, že nemá docházet k nerespektování nálezu Ústavního soudu a že Ministerstvo financí se má chovat k interaktivním videoterminálům stejně jako ke klasickým hracím přístrojům, přesto vláda nejprve ještě za účasti Věcí veřejných zaúkolovala ministra financí, aby platilo bedna jak bedna, výherní hrací přístroj musí být na stejné úrovni jako interaktivní videoterminál, resp. obráceně, a následně po odchodu Věcí veřejných z koalice za účasti pseudostrany LIDEM bylo zpátky povoleno Ministerstvu financí usnesením vlády nerespektování usnesení Ústavního soudu.

Bez ohledu na to, že se ombudsman nevzdal a informoval o této lumpárně předsedkyni Poslanecké sněmovny, která dala tuto věc na vědomí petičnímu výboru, už takřka rok je dále nerespektován stav, který v tomto směru nařídil Ústavní soud. A tato Poslanecká sněmovna, mimo zdravotnický výbor, který se tomuto tématu začal věnovat a vydal jasný a-

pel, aby se Sněmovna respektování protizákonného stavu začala věnovat, tak mimo zdravotnický výbor, v této Sněmovně a bohužel zde na tomto plénu je k této věci jen mlčení.

Proč otravuju na plénu, proč se neptám vlády v rámci interpelací. Dámy a pánové, ptali jsme se jako Věci veřejné na interpelacích už dvakrát. Poprvé jsme se ptali a nutno konstatovat, že pan premiér, který navštívil interpelace na podzim loňského roku naposledy a od té doby se, od nějakého 25. října, pokud se nemýlím, nenamáhal na interpelace dostavit, dostáváme jenom písemné odpovědi na interpelace, které neodpovídají na to, na co se ptáme. Dokonce už jsme se pana premiéra ptali dvakrát. A když jsme se ptali na veřejný zájem spojený s nerespektováním nálezu Ústavního soudu, tak na slovíčko veřejný zájem jsme v odpovědi ani ministra financí ani pana premiéra nedostali jednu jedinou větičku. Místo toho jsme dostali jen obecné rozklady.

Je třeba pochválit pana premiéra, že i když se snažíme už více než tři měsíce, aby vláda začala respektovat Ústavní soud, aby vyslechla ombudsmana a začala ho respektovat, tak je zapotřebí pochválit pana premiéra, který alespoň včera svolal pracovní skupinu vlády k tématu sázkových her a společností, již se zúčastnila ministerstva financí, obrany, práce a sociálních věcí, spravedlnosti, vnitra, zahraničních věcí, zdravotnictví, Agentura pro sociální začleňování, Český statistický úřad, Institut pro kriminologii a sociální prevenci, Národní monitorovací středisko, Probační a mediační služba, Státní zdravotní ústav, Ústav zdravotnických informací, Česká asociace adiktologů, Společnost pro návykové nemoci, Klinická a adiktologická společnost při 1. lékařské fakultě, Psychiatrické centrum Praha, dokonce i nestátní organizace, jako je Asociace občanských poraden, Brnění, Občané proti hazardu, Sdružení Podané ruce, A.N.O - Asociace nestátních organizací poskytujících adiktologické služby, Český institut pro výzkum závislostí, dále Sdružení provozovatelů, Asociace provozovatelů kurzových sázek, Asociace společností provozujících kasina v ČR, Česká komora loterijního průmyslu, Sdružení provozovatelů centrálních loterijních systémů a dalších her, Sdružení zábavního průmyslu, ba dokonce Unie herního průmyslu, také Československá obchodní banka, Svaz měst a obcí – a dalo by se dlouho pokračovat. Ale přesto na tom dlouhém seznamu chybí ten, který celou věc od začátku rozpoutal, a to je právě ombudsman. Přesto ten na tomto dlouhém seznamu není. Přesto ten, který v tomto směru upozorňoval na to, že Ústavní soud vydal jasný nález. A v tomto směru tento nález, toto usnesení není vládou respektováno.

Cituji ze zprávy ombudsmana: „Ministerstvo financí nezjednálo nápravu svých dřívějších nezákonných postupů při povolování sázkových her provozovaných prostřednictvím tzv. jiných technických herních zařízení, např.

videoloterijních terminálů.“ Dále cituji: „Nejzásadnějším a dlouhodobým pochybením Ministerstva financí je skutečnost, že povolování tzv. jiných technických herních zařízení v rozporu se zákonem nepoužilo příslušná ustanovení loterijního zákona platící pro výherní hrací přístroje, takže např. jako maximální výše sázky u interaktivních videoloterijních terminálů Ministerstvo povolovalo tisíc korun, přestože zákon umožňuje“ – v závorce pro ty klasické hrací automaty – „dvě koruny, pět korun nebo maximálně padesát korun. Maximální hodinová prohra činí 252 tisíc korun, přestože loterijní zákon připouští tisíc, dva tisíce nebo maximálně deset tisíc korun. Ministerstvo nerespektovalo zákaz umístění přístrojů na určitých místech, jako je sousedství škol, lékařů apod. Zatímco zákon umožňuje vydat povolení maximálně na jeden rok, ministerstvo vydávalo povolení na dobu neurčitou, deset let a nyní nově vydává na tři roky.“

Dámy a pánové, dalo by se velmi mnoho a dlouho hovořit o tom, jestli včerejší zasedání hazardní skupiny k hazardu v tomto směru není jen další snahou získat čas. A já se ptám, proč místo zasedání pracovních skupin, i když z druhé strany je zapotřebí poděkovat za to, že se aspoň jedná, že se aspoň umožňuje vyjádření neziskových organizací, které bojují proti hazardu, proč místo oněch jednání není zcela jednoznačně revokováno usnesení vlády tak, jak požaduje ombudsman, a nedojde k respektování, zcela jednoznačnému a okamžitému respektování nálezu Ústavního soudu, které by v tomto směru mohlo jednoznačně zabránit mnohým problémům, které tady jsou.

Ministerstvo financí má jednoznačnou ambici – dnes znepřístupňovat celou situaci, nepodávat informace, vyhýbat se jednoznačné odpovědi na to, co je veřejný zájem. A když na úrovni komunálních politiků je ambice alespoň jednoznačně vědět, kolik těch interaktivních videoterminálů na konkrétních místech je, tak se dostaneme k tomu, že Ministerstvo financí bez ohledu na to, že tento seznam má k dispozici, tak komunálním politikům sděluje, že po nich chce 350 korun za to, aby zveřejnilo v konkrétní obci seznam interaktivních videoterminálů.

Jinými slovy řečeno, těch obstrukcí je celá řada a dalo by se o nich dlouho hovořit. Přesto zde nechci více zdržovat. A o to více prosím, aby byl přijat nový bod pro jednání dnešní Poslanecké sněmovny. Navrhuji zařazení nového bodu jednání Poslanecké sněmovny, a to Informace předsedy vlády a ministra financí ke zprávě veřejného ochránce práv k dlouhodobému nerespektování loterijního zákona. Dovoluji si požádat, aby tento bod byl zařazen na dnešní jednání Poslanecké sněmovny jako první bod po pevně zařazených bodech.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců Věcí veřejných.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Prosím nyní – pan kolega

Jeroným Tejc je přihlášen, pan kolega Filip, pan kolega Sobotka, poté pan kolega Radek John.

Poslanec Jeroným Tejc: Dobrý den, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a kolegové. Několikrát tady zaznělo z úst pana premiéra, a nejen tady a nejen od něj, že ten návrh, který způsobil celý solární boom, je návrh paní poslankyně Ivy Šedivé, bývalé poslankyně za sociální demokracii. Byl jsem v té době nebyl v Poslanecké sněmovně, nebyl jsem poslancem, tak přesto stejně jako všichni ostatní si mohu vyhledat na dostupných serverech informace o tom, kdo návrh podal a zda ten návrh byl schválen. Chtěl bych konstatovat, že podle těch informací, které máme ze serveru psp.cz, ten návrh, který podala paní poslankyně Iva Šedivá, nebyl schválen. Tedy ten její návrh nebyl schválen Poslaneckou sněmovnou. To za prvé. To jen pro upřesnění, protože ten mýtus, a já nechci obviňovat pana premiéra z toho, že nezná všechna fakta, protože bohužel tyto informace se objevily v médiích několikrát, nebyly demontovány, a tudíž tedy jsme všichni, dokonce i já, skoro uvěřili tomu, že paní poslankyně Šedivá je vinna. A ona podle těch informací, které máme, není. Takže v tomto si dovoluji jen pro upřesnění.

Ale teď už k podstatě věci a tou je naše snaha o zřízení vyšetřovací komise právě k tématu solárních elektráren. Myslím, že důvodů je skutečně hodně. Jednak ten obrovský boom a nárůst. To, že vláda nereagovala. A je mi jedno, jestli to byla vláda pravicová, nebo to byla vláda nestraníků. V tu chvíli podle mého názoru příslušní ministři selhali. Selhali podle mého názoru ministři průmyslu a obchodu. A bylo by dobré vědět, zda skutečně platí to, co se někdy ozývá v médiích, anebo to neplatí, tedy že předsedové vlád měli informace z Energetického regulačního úřadu o tom, že je potřeba měnit zákon, že je potřeba na to reagovat, ale také jak reagoval, případně proč nereagoval Energetický regulační úřad.

Nejde o to, abychom teď hledali viníka tady, teď, v tuto chvíli, ale abychom jej našli na základě vyšetřování této parlamentní komise. A pokud si je pan premiér Nečas jist, že ODS máslo na hlavě nemá, že to máslo na hlavě nemá ani jeho vláda, a naopak tvrdí, že to byla sociální demokracie v roce 2005, tak si myslím, že není nic jednoduššího, než aby právě naopak ten návrh, který tady předkládáme, ODS podpořila. Aby jej podpořila všemi hlasy a abychom byli schopni v rámci této komise vést debatu a především vyšetřit to, jak že se stalo, že tento obrovský solární tunel v této zemi nastal a především stále na něj budou lidé doplácet.

Chtěl bych také upozornit na to, že jsme ve výjimečné situaci, když předsedkyně regulačního úřadu paní Vitásková je obviněna protikorupční policií! Dokonce v souvislosti s činností na tomto úřadu! A nemyslím si, že

je možné, aby se Poslanecká sněmovna tvářila, jako že se nic neděje, a nezabývala se tím, jaká byla činnost paní Vitáskové na tomto úřadu. A ne v souvislosti s tím kriminálním činem, kterého se měla dopustit, to ať vyšetří policie a státní zástupci, ale právě v souvislosti s tím, zda konala, nebo nekonala tam, kde konat mohla a měla, tedy například při snaze uvést do provozu nové solární elektrárny.

Takže v tomto smyslu je situace skutečně výjimečná. Je výjimečná i tím, že předsedkyně Energetického regulačního úřadu je obviněna policií. A já v tomto smyslu skutečně žádám ODS, ale vůbec všechny politické strany v této Sněmovně, aby hlasovaly pro vytvoření této komise. Koneckonců zastoupení bude paritní, každá strana podle našeho návrhu – a můžeme o tom vést debatu, zda má být složení jiné – by měla dva své zástupce. A v tomto si myslím, že určitě by byla dostatečně objektivní.

Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan kolega Vojtěch Filip, poté pan poslanec Bohuslav Sobotka.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Členové vlády, paní a pánové, já jsem přesvědčen, že debata o tom, jestli zřídit, nebo nezřídit vyšetřovací komisi, je trochu mimo realitu. Jsem přesvědčen, že je dokonce nutné ji zřídit a že by o to měla mít vláda zájem, pokud vůbec chce mluvit o tom, že něco proti korupci chce udělat.

Jednu věc tady zmínil předřečník kolega Tejc. Podívejte se, jestliže paní předsedkyně Energetického regulačního úřadu je ve funkci od roku 2011 a je obviněna za činnost regulačního úřadu v roce 2010, je tu něco v nepořádku.

V tomto ohledu tedy, doufám, že nikdo z poslanců, ale ani poslanecké kluby jako takové nebudou navrhopovat zablokování, veto na zařazení tohoto bodu. Protože samozřejmě rozjezd každé vyšetřovací komise si vyžaduje svůj čas a každý den, o který se to zpozdí, je podle mého soudu ke škodě věci. A vyjádření pana předsedy vlády mi připadá takové, že tomu svým způsobem chce bránit a chce otevřeně ve svém vystoupení vinu hodit na někoho jiného.

Já jen podotýkám, že v samotném vyjádření Energetického regulačního úřadu na tiskové konferenci v březnu letošního roku přece bylo jasně řečeno, že na vině není samotný zákon. Na vině je rozhodování o výpočtu té odměny, výkupní ceny. A to zpracovali pracovníci Energetického regulačního úřadu nikoliv v době, kdy ten zákon vyšel, ale rok poté! A někdo na tom pracoval! A někdo to musí vyšetřit! To znamená, že se musíme vrátit minimálně do období od roku 2005, ale zejména do období roku 2006, kdy konkrétní vyhláška přišla. A mně je tedy, promiňte mi, jedno,

jestli to bylo ještě v době vlády Jiřího Paroubka nebo Mirka Topolánka. Opravdu je mi to jedno! A budu rád, když se to bude vyšetřovat, protože to občané České republiky, které to stojí miliardy korun, opravdu potřebují vědět. (Potlesk z lavic KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se ještě vrátil k návrhu, který jsem zde přednesl, a to je návrh na zřízení vyšetřovací komise, která by se zabývala otázkou podpory obnovitelných zdrojů, zejména oním solárním boomem, který tady nastal v uplynulých letech a který teď jenom obtížně budou příští vlády řešit.

Vystoupil zde pan premiér a tvrdil tady, že jsem hlasoval pro zákon o obnovitelných zdrojích v roce 2005. Vystoupil tady pan premiér a tvrdil, že jsem hlasoval pro pozměňující návrhy, které snižovaly možnosti regulačního úřadu meziročně snížit podporu výkupu elektřiny ze solárních zdrojů. Já bych rád požádal pana premiéra, aby se vždycky předtím, než se zde dopustí takto závažných tvrzení, seznámil s podklady a dokumenty. Chtěl bych ho informovat o tom, že jsem pro příslušný zákon nehlasoval. A chtěl bych ho informovat také o tom, že jsem nehlasoval pro žádný z pozměňujících návrhů, který zde byl předmětem debaty. Chtěl bych požádat pana premiéra, aby se za toto své tvrzení omluvil, protože není pravdivé. Vycházím z dokumentů, které poskytuje Poslanecká sněmovna. Jedná se o záznam z příslušných hlasování Poslanecké sněmovny.

Ale musím říci, že toto skutečně není důležité. Podstata problému je jiná. Jestli se budeme snažit zapomenout, jestli se budeme snažit udělat tlustou čáru, jestli se budeme snažit, abychom ty věci zametli pod koberec, aby se už o nich nikdy nemluvilo, anebo naopak, jestli se rozhodneme vyvětrat. A sociální demokracie navrhuje: Vyvětrejme! Vyvětrejme tady v Poslanecké sněmovně! Vyvětrejme na ministerstvech průmyslu a životního prostředí! Vyvětrejme na Energetickém regulačním úřadu! Zřídme vyšetřovací komisi!

Koneckonců když se podíváme na vyjádření šéfky Energetického regulačního úřadu, která je tedy bohužel v této době trestně stíhána, jak zde zmínil můj předchůdce Jeroným Tejc, tak sama předsedkyně Energetického regulačního úřadu obvinila Energetický regulační úřad z toho, že nepostupoval na základě zákona. Pokud by se tvrzení paní Vításkové, kterou jmenovala současná vláda, ukázalo jako pravdivé, pak neplatí argument pana premiéra, že jediná chyba je v zákoně, a platí argument, že chyba byla zřejmě v postupu Energetického regulačního úřadu.

A kdo jiný by se měl zabývat činností ERÚ, když to neudělala vláda, než Poslanecká sněmovna a naše vyšetřovací komise?

ODS – ano, platí, že ODS byla proti přijetí tohoto zákona v Poslanecké sněmovně. ODS dlouhodobě hlasovala proti legislativě, která se týkala podpory obnovitelných zdrojů. Ale to, že ODS tady hlasovala proti, rozhodně nezabránilo řadě politiků ODS, dokonce některým poslancům ODS, aby se vesele pustili do podnikání v oblasti podporovaných zdrojů energie, v oblasti solárních zdrojů. A já si myslím, že to je další věc, kterou bychom měli objasnit. (V sále je obrovský hluk.)

Tady vznikla celá řada projektů solárních elektráren na anonymní bázi. Dodnes není jasné, kdo na nich vydělal nebo se pokusil vydělat. Dodnes se tady objevují spekulace, že za některými z těchto projektů stojí i politici. A přece je v zájmu Poslanecké sněmovny, abychom tuto věc objasnili. Sociální demokracie vyzvala v minulosti opakovaně vládu, aby se zasadila o transparentnější poměry v oblasti solárních elektráren, aby bylo jasné, kdo dostává podporu z veřejných zdrojů, aby podmínkou pro poskytování této podpory bylo transparentní vlastnictví. My bohužel dodnes nevíme, kdo za solárními projekty stojí. Určitě by komise mohla přispět k tomu, aby tady byl tlak na zveřejnění skutečných vlastníků u všech solárních projektů, které vydělali nebo se pokusili vydělat na solárním boomu. Ať se ukáže, jestli za těmi projekty stojí politici, nebo ne! A jestliže za nimi stojí politici, ať je jasné, kteří konkrétní to byli! Ať v té věci má veřejnost jasno a nejsme tady jenom ve světě domněnek, dohadů nebo spekulací.

Chci také připomenout, že do solárního podnikání se vrhla i největší státní firma ČEZ a zrealizovala nákup od společnosti Amun.Re s marží pro tuto společnost, která se pohybovala kolem 1 mld. korun. Myslím, že i tento obchod ČEZu v oblasti solární energetiky by měl projít debatou na vyšetřovací komisi, aby bylo jasné, kdo na transakci mezi ČEZem a Amun.Re vydělal. Proč tam byl prostředník, který inkasoval provizi, která se podle veřejných zdrojů pohybovala kolem 1 mld. korun. I to je přece věc, která by měla být objasněna. I tady by veřejnost měla dostat jasnou odpověď.

Já myslím, že není v zájmu vlády a není v zájmu ani opozice, aby se tady kolem problematiky podpory obnovitelných zdrojů, podpory solární energetiky objevovaly mýty, přežívaly nejrůznější mýty, domněnky a spekulace a nikdy nebyla zjištěna pravda. Přimlouvám se za to. Pokusme se ke zjištění pravdy přispět tady na půdě Poslanecké sněmovny. Zřídme vyšetřovací komisi, podívejme se na to, jak byl schvalován zákon v roce 2005. Podívejme se na to, jakou roli hrály jednotlivé pozměňovací návrhy, kdo je předkládal, kdo je připravoval, jestli se připravovaly tady, nebo jestli se náhodou v té době nepřipravovaly na Ministerstvu životního prostředí. Podívejme se na to, kdo podnikal v oblasti solární energetiky, jestli za tím

byli politici, nebo ne. Podívejme se na to, kdo stál za obchody ČEZu v době, kdy ČEZ nakupoval kapacity v solární energetice. Podívejme se na to, jak fungoval Energetický regulační úřad, jestli má pravdu současné, nebo bývalé vedení. Protože tady se před zraky veřejnosti hádá současné vedení s minulým a přehazují na sebe odpovědnost. Podívejme se na to, jak fungoval ministr Říman nebo jeho nástupce na pozici ministra průmyslu a obchodu ve vládě Jana Fischera. Tohle všechno jsou klíčové informace, které bychom veřejnosti měli poskytnout.

Navrhujeme zařadit bod. Navrhujeme zřídit vyšetřovací komisi. Ta by mohla fungovat do konce letošního roku a na konci letošního roku by měla předložit komplexní zprávu, kde by popsala všechna svoje zjištění. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Radek John má nyní slovo. Prosím.

Poslanec Radek John: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, tady se mluví o solárních elektrárnách, říká se tady spousta nesmyslů, které byly úplně jinak. Například nebyl vůbec schválen pozměňovací návrh paní Šedivé, jak se tady neobyčejně často tvrdí, byl schválen pozměňovací návrh pana Urbana z KSČM. To, co se má zjistit ve vyšetřovací komisi, je dávno zjištěno, protože existují ze Sněmovny stena. Ví se přesně, kdo hlasoval, kdo nehlasoval, ví se také, že ERÚ v roce 2009 atakoval Sněmovnu celkem 42krát, aby se v roce 2009 změnila podpora solárních elektráren. Ví se dokonce, že šéf ERÚ měl jednání s panem Topolánkem, který mu slíbil, že to bude řešit, a když potom sociální demokracie svrhla vládu, tak se na to pan Topolánek vykašlal. Stejně tak měl jednání s panem Fischerem, který slíbil, že to bude řešit, a také to řešil a také v listopadu přišel do Sněmovny zákon, který omezil podporu solárních elektráren a přišel s žádostí, aby se prohlasoval v prvním čtení. A kdyby se tehdy Sněmovna byla odhodlala to udělat, tak tady nebyl solární boom v roce 2010. Sněmovna ale nespĺnila žádost vlády, neprohlasovala to, a proto tady došlo k solárnímu boomu. Stena existují. Velmi pozoruhodné je steno ze schůze hospodářského výboru 9. prosince, kde lidé ERÚ klečeli a říkali: prosím vás, změňte to, bude průšvih – a je tam bohorovnost funkcionářů ODS, kteří to prostě nezměnili.

Jestli hledáte viníky, tak viníkem je každý poslanec, který seděl ve Sněmovně v roce 2009, protože každý mohl dát novelu zákona, každý mohl dát zákon, kde by se odstranila jediná věta, a sice věta, že se nesmí snížit podpora o více než 5 %. Takže viníci jsou nalezeni. Ale nic proti tomu, udělejte to samé, co dělají novináři, kteří to dávno zjistili.

My jsme jako novináři zjistili, jak se to tady dělalo. Základ udělali

čičmundové, kteří to udělali na své jméno. Ti čičmundové koupili nějaké pole zhruba za 2 mil., získali razítka, že tam bude fotovoltaika, získali razítko, že bude připojena, a tím pole stouplo na hodnotě ze 2 mil. na 160 mil. A tihle jmenovití čičmundové potom neprodali ČEZu za 1,5 mld., ale prodali anonymním akcionářům, prodali to nějaké struktuře a tam byli ti politici a tam byli ti lidé, kteří zařídili, že ČEZ to potom odkoupí. To je po celé republice. Až to komise dovyšetří, novináři to budou dávno mít. A jenom je třeba se zasadit o to, aby se opravdu zjistilo, kteří všichni politici v tom byli, protože dneska koluje po internetu seznam solárních elektráren, koluje dokument, že pan Topolánek má tamhle solární elektrárnu, jsou jmenováni další a další, takže na to je komise užitečná, ale jinak přece všichni víme, jak to bylo. A všichni víme, že vinna je Sněmovna v roce 2009, která nezařadovala. To jenom k tomu, co tady řešíme.

Já jsem se hlásil, abych navrhl předřazení bodu 91, loterijního zákona z pera Zastupitelstva Ústeckého kraje, jako první pevně zařazený bod dnešní schůze, protože tohle, co tady řešíme, je rozlité mléko z roku 2009, které nám způsobilo obrovské hospodářské škody. Ale bylo by dobře, aby my, kteří tady můžeme zabránit dalším hospodářským škodám a hazard nás stojí ročně 30 mld. korun, abychom neřešili to, co můžeme řešit my. Historicky už nikdo ze Sněmovny vinu z roku 2009 nesejme a ze všech, kteří tady seděli. Ale aby na nás nebyla vina, že jsme neřešili hazard a máme tady 400 tis. patologických hráčů, máme tady 400 tis. lidí, kteří jsou v hlubokém neštěstí. Každý patologický hráč ničí životy zhruba 15 lidem ve svém okolí. Tohle je věc, která je teď na této Sněmovně, která je na nás, a nerad bych, aby tady v příštím volebním období někdo stál a říkal: Sněmovna roku 2012 nebyla schopna řešit pandemii hazardu, řešit to, že jsme tady jedno velké Las Vegas, a řešit škody, které vznikají. Takže aby na nás nebylo to, co je na poslancích z roku 2009, to jest historická vina za obrovské škody, konkrétně 1 bil. korun, pojďme se věnovat problému hazardu a pojďme udělat to, co vláda neřeší. Pojďme řešit, jak tady zabránit další pandemii a obrovským hospodářským škodám.

Proto, znovu opakuji, navrhuji předřazení bodu 91, loterijního zákona, jako první pevně zařazený bod dnešního pořadu schůze. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji, nyní pan kolega Sobotka s přednostním právem.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, kolegyně a kolegyne, já bych chtěl navázat na svého předřečníka, pana poslance Johna.

Ono je to s tou odpovědností Poslanecké sněmovny trošku

komplikovanější a nemyslím si, že je možné na Poslaneckou sněmovnu uplatňovat princip kolektivní viny. Chci to demonstrovat právě na příkladu loterijního zákona, problematiky loterií, která je tady dnes také často citována.

Před volbami v roce 2010 byl touto Poslaneckou sněmovnou přijat zákon, který reguloval loterie a který svěřil pravomoc obcím, aby mohly regulovat hazard na svém území. Poslanecká sněmovna tehdy splnila svoji roli, novela byla schválena i Senátem a těsně před volbami v roce 2010 tu novelu vetoval prezident republiky Václav Klaus. A vetoval ji ve chvíli, kdy už Poslanecká sněmovna byla rozpuštěna a nemohla veto prezidenta republiky přehlasovat. Čili v tom jedinečném okamžiku mohl prezident republiky Václav Klaus rozhodnout o tom, jestli bude platit přísnější regulace loterií, nebo ne. On tehdy využil této situace k tomu, aby novelu vetoval, a tím pádem se debata o regulaci hazardu přesunula až do tohoto volebního období, do období po volbách v roce 2010, a obce svoji pravomoc dostaly zhruba o dva roky později, než ji měly dostat. Takže i v tomto případě podle mého názoru by bylo možné obviňovat Poslaneckou sněmovnu, že regulaci nepřijala dříve, ale ona se o to pokusila a narazila na veto prezidenta republiky, které už pak neměla žádnou šanci přehlasovat.

Já myslím, že podobné je to i v oblasti fotovoltaiky. Poslanecká sněmovna tady není od toho, aby sledovala množství přihlášek nových fotovoltaických elektráren na Energetickém regulačním úřadu. Vláda má nástroje k tomu, aby měla dostatek informací o vývoji na energetickém trhu. Tohle není možné svalovat na Poslaneckou sněmovnu.

A já tomu rozumím, že investigativní novináři mají často více informací, než máme my tady v Poslanecké sněmovně, ale určitě by mohly informace, které získala média, přispět k tomu, aby tato naše komise fungovala efektivněji, aby se nezabývala věcmi, které už jsou zřejmé, ale naopak se mohla soustředit na témata, která jasná nejsou. A jedním z témat, které vůbec není jasné, je, co se vlastně dělo uvnitř Energetického regulačního úřadu a jestli Energetický regulační úřad na základě tehdejší legislativy mohl, nebo nemohl reagovat jinak.

A co už vůbec není zřejmé, je i to, co tady zmínil pan poslanec John, a to je, kdo se skrýval za oněmi anonymními fotovoltaickými projekty a kdo se skrýval za tím velkým obchodem, který zrealizoval ČEZ, když si skrze společnost Amun.Re pořídil na klíč významné kapacity v oblasti výroby elektřiny ze solárních zdrojů. Já si myslím, že ČEZ je společnost, která je většinou ovládána státem, a i tato společnost by měla kooperovat s vyšetřovací komisí a měla by jí poskytnout data, která by umožnila maximálně rozkrýt celou operaci Amun.Re.

I proto se domnívám, že má smysl, abychom vyšetřovací komisi zřídili. Samozřejmě ona nemůže suplovat práci investigativních novinářů, ale

může ji podle mého názoru výrazným a význačným způsobem doplnit. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já navrhnu dnes vypustit body 3 a 4 a přeřadit je na příští schůzi.

Současně bych jménem klubu ODS a klubu TOP 09 a Starostové vetoval všechny návrhy na zařazení nových bodů, kterým jsme se tady přes hodinu a čtvrt zcela zbytečně podle mého názoru věnovali. Samozřejmě ne těch bodů, které se navrhovaly předřadit, to samozřejmě vetovat nemohu, ale všech těch nových nápadů, které nám sem byly dnes v povelikonoční atmosféře, kdy zřejmě někteří měli čas vymýšlet, doneseny.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. Pan poslanec Sobotka.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Protože to tu nebylo řečeno jasně, chtěl bych tady zrekapitulovat, k čemu došlo.

Rozumím tomu tedy tak, že poslanecké kluby ODS a poslanecký klub TOP 09 vetovaly návrh sociální demokracie na zařazení bodu, který by vedl ke zřízení vyšetřovací komise, která by měla prošetřit to, co se tady dělo v oblasti solární energetiky a obnovitelných zdrojů v minulém období. Chci říci, že nás to velmi mrzí, že tento bod nebude moci být dnes projednán, a chci avizovat, že sociální demokracie navrhne zařazení tohoto bodu na nejbližší řádné schůzi Poslanecké sněmovny, a chtěl bych požádat poslanecké kluby ODS a TOP 09, aby do té doby přehodnotily svůj postoj a na nejbližší řádné schůzi Poslanecké sněmovny vznik vyšetřovací komise k této závažné věci podpořily. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Já bych jednom zareagoval na předsedu sociální demokracie.

Já jsem záměrně vetoval body způsobem, jakým jsem je vetoval, ne jednotlivě. Ale když to takhle zaznělo, prostě na poslední den Sněmovny přinést návrh, který nikdo nemá, nikdo neví, co se zřizuje, nikdo neví, s jakým zadáním se zřizuje, mně připadá opravdu jenom jako povelikonoční probuzení předsedy sociální demokracie, který se vrátil z pomlázky a řekl si, že musí něco udělat. Nezlobte se na mě, pane kolego.

Takže já jsem připraven se samozřejmě o solárních baronech, o podílu

sociální demokracie, jejích vlád, jejích ministrů na tom bavit celé hodiny. Jestli to má být na vyšetřovací komisi, je úplně jiná otázka, protože máme oba dva zkušenosti s tím, k čemu vedou vyšetřovací komise. Ale přineste to někdy normálně na politické jednání, normálně na řádnou schůzi, ať má cenu se o tom bavit. Ne v poslední den schůze.

Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Pan poslanec Vojtěch Filip. Prosím.

Poslanec Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedkyně. Já jen na účet pana kolegy Marka Bendy. Myslím, že to není, že by se někdo vrátil z pomlázky. Já myslím, že ten konkrétní impuls přišel ve chvíli, kdy přišlo trestní oznámení a sdělení Policie České republiky předsedkyni Energetického regulačního úřadu právě proto, že nechala obvinit pracovníky, kteří zpracovávali tu vyhlášku. To byl ten podnět, který by měl vést Poslaneckou sněmovnu k tomu, že tady nastal jakýsi politický problém, nikoliv jenom trestněprávní. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Tak. Nehlásí se již nikdo, budeme hlasovat o návrzích, které byly předneseny.

Pan poslanec Josef Novotný – jeho návrh byl vetován. Taktéž pan poslanec Jiří Štětina, pan poslanec Bohuslav Sobotka, pan poslanec Vít Bárta.

K hlasování je návrh pana poslance Radka Johna, který navrhuje, aby bod 91, sněmovní tisk 495, je to tedy zákon o loteriích ve třetím čtení, byl zařazen dnes jako první bod. Pouze pro informaci Sněmovny uvádím, že je počítáno s tím, že zákony ve třetím čtení dnes projednávány budou, tedy včetně bodu 91, a to v tom pořadí, jak jsme si schválili minule, tedy napřed pevně zařazené a potom zákony ve třetím čtení. Pan kolega John navrhuje, abychom to trochu pozměnili a začali právě jedním z třetích čtení.

Takže s touto informací zahajují hlasování číslo 174. Táži se, kdo je pro návrh pana poslance Radka Johna o předřazení bodu číslo 91 jako prvního dnes projednávaného. Kdo je proti?

V hlasování číslo 174 přítomno 183, pro 20, proti 96. Návrh přijat nebyl.

A je zde návrh ještě pana poslance Marka Bendy, který navrhuje vypustit z pořadu této schůze body 3 a 4.

Zahajují hlasování číslo 175 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 175, přítomno 183, pro 100, proti 72. Návrh přijat byl.

To tedy byly návrhy, které se týkaly pořadu schůze, a my se můžeme začít věnovat prvnímu bodu. Ještě oznámím změnu z omluv, které jsem měla tady předloženy ráno. Pan kolega Pavel Drobil je ve Sněmovně, jeho omluva z dnešního dne neplatí.

Zahajují projednávání bodu číslo

110.

Návrh na volbu kandidáta na jmenování do funkce viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu

Prosím, aby se slova ujala předsedkyně volební komise paní poslankyně Jana Suchá. Paní předsedkyně, prosím.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, od 15. března 2013, kdy skončil ve funkci pan Miloslav Kala, je místo viceprezidenta NKÚ neobsazeno. Volební komise obdržela od poslaneckých klubů tyto návrhy: pan Radim Bureš za TOP 09 a Starostové a paní Zdeňka Horníková za ODS. Návrh Poslanecké sněmovny bude následně předložen prezidentu republiky, který podle Ústavy jmenuje viceprezidenta NKÚ. Ten se potom složením slibu do rukou prezidenta ujímá své funkce na dobu devíti let.

Nyní bych ráda Poslaneckou sněmovnu seznámila se způsobem hlasování. Hlasování je poněkud atypické. Nejedná se o klasickou volbu, stejně jako to bylo u prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu, ale jedná se vlastně o návrh Poslanecké sněmovny, kterým tato předkládá svého kandidáta ke jmenování prezidentu republiky. Způsob hlasování zvláštní zákon nestanoví a volební komise navrhuje hlasování tajné.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji a otevírám rozpravu k návrhům i ke způsobu volby. Hlásí se prosím někdo do této rozpravy? Nehlásí se nikdo, rozpravu tedy končím. Paní předsedkyně, prosím.

Poslankyně Jana Suchá: Vzhledem k tomu, že v rozpravě nebyly podány žádné návrhy, navrhuji, abychom nyní hlasovali o způsobu volby, a opět uvádím, že volební komise navrhuje volbu tajnou.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano. V hlasování číslo 176 rozhodneme tedy o způsobu volby. Je zde návrh na to, aby se uskutečnila volba tajně.

Zahajují hlasování číslo 176. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti návrhu?

Hlasování číslo 176, přítomno 183, pro 170, proti 1. Rozhodnutí o tajné volbě bylo přijato.

Prosím, paní předsedkyně ještě.

Poslankyně Jana Suchá: Protože jsme schválili tajnou volbu, navrhuji, paní předsedkyně, abyste přerušila projednávání tohoto bodu a vyhlásila konání tajné volby, přičemž hlasovací lístky budou vydávány zhruba po dobu 10 minut a sčítání – na to budeme potřebovat zhruba také 10 minut, takže navrhuji přerušit zhruba na 20 minut.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Přerušuji tedy projednávání bodu 110. Je 11.23, přerušuji tedy naše jednání do 11.45. (Dotazy z pléna.) S tím, že ještě hlasovací lístky – prosím o upřesnění...

Poslankyně Jana Suchá: Hlasovací lístky budou vydávány do 11.33.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji.

(Jednání přerušeno v 11.24 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.46 hodin.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, přerušili jsme bod, který jsme měli dnes jako první, tj. volba kandidáta na jmenování do funkce viceprezidenta NKÚ. Dovolte mi, abych se tedy nyní ještě vrátil do tohoto bodu, než budeme pokračovat, a zřejmě bych požádal paní předsedkyni, kdyby nás seznámila s výsledky volby. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji. V rámci voleb bylo vydáno 173 hlasovacích lístků, odevzdaných platných i neplatných bylo 172 a neodevzdaný byl jeden. Pro kandidáty bylo hlasováno takto: pan Radim Bureš obdržel 39 hlasů a paní Zdeňka Horníková obdržela 97 hlasů. V prvním kole tedy byla zvolena paní Horníková Zdeňka. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Gratuluji zvolené viceprezidentce NKÚ paní poslankyni Horníkové a dovolte mi, abych ukončil projednávání tohoto bodu číslo 110.

Nyní tu máme bod číslo

84.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 555/1992 Sb.,
o Vězeňské službě a justiční stráž České republiky,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 714/ - třetí čtení**

Prosím, aby pan ministr Pavel Blažek zaujal místo u stolku. Ale ne, on chce mluvit. Ano, ale já bych teď přece jen vás požádal, kdybyste si raději sedli. Požádám také paní poslankyni Janu Černochovou. Máme dnes pozměňovací návrhy v tiscích 714/2.

Už jsem řekl, že jsme ve třetím čtení, takže otevírám rozpravu ve třetím čtení. Dívám se, kdo se do ní hlásí. Může vystoupit v této chvíli kdokoli z poslanců. Zagonguji, protože budeme hlasovat. Poprosím ještě jednou, jestli chce paní poslankyně vystoupit v rámci rozpravy ve třetím čtení. Nechce. Do rozpravy nikdo, takže rozpravu můžeme ukončit. Já už gonguji k hlasování.

Zeptám se paní poslankyně Černochové, jestli by nám nesdělila, jak postupovat nyní při hlasování.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Krásné dopoledne, dámy a pánové. Ve druhém čtení nezazněl návrh na zamítnutí návrhu zákona, ve třetím čtení nezazněl návrh na opakování druhého čtení. Pozměňovací návrhy byly zpracovány jako sněmovní tisk 714/2 a máte je před sebou.

Návrhy pod písmenem A přijal výbor pro obranu na svém zasedání dne 16. března a návrh pod písmenem B je pozměňovací návrh můj a kolegy Romana Váni přednesený ve druhém čtení dne 26. března. Pokud by byl přijat pozměňující návrh A1, byl by pozměňující návrh B nehlasovatelný a naopak. Navrhuji proto proceduru: nejdříve hlasovat o návrhu A1, pak sloučit návrhy A2 až A5 a hlasovat o nich jako o celku a následně hlasovat o návrhu pod písmenem B. Po tomto hlasovat o novele jako o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře. Takže jsme slyšeli proceduru. Jenom si ověřuji – vy jste řekla, že nebyl podaný návrh na opakování druhého čtení? Nebyl podaný? Nebyl? (Nebyl.) Jestli jsem to správně slyšel. Dobře.

V tom případě je tady přednesen návrh procedury. Jenom se zeptám, jestli někdo má jiný návrh nebo zpochybňuje proceduru, která tady zazněla. Pokud ne, nechal bych to odhlasovat, jak to tady bylo řečeno, jak jsme to slyšeli, pro jistotu.

Budeme hlasovat návrh procedury, jak zazněl.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, postupovat přesně tak, jak bylo řečeno, stiskne tlačítko, zvedne ruku, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 177, přihlášeno 183, pro hlasovalo 156, proti nikdo.

Proceduru teď budeme postupovat přesně tak, jak jste řekla. Já vás požádám, kdybyste nyní řekla ty kroky přesně tak, jak jste nám je předtím uvedla, a my je budeme hlasovat. Zeptám se na názor. Prosím, ohlaste tedy první krok.

Poslankyně Jana Černochová: Bod A1, který je návrh výboru, který byl následně po diskusi v podvýboru pro vězeňství upraven návrhem B. V tomto případě je stanovisko mé jako zpravodaje nesouhlasné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Nesouhlasné. Pan ministr? (Nesouhlas.) Ještě je tu návrh vás odhlásit, takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se všichni přihlásili.

Slyšeli jste dva nesouhlasy a budeme hlasovat první návrh, A1 tuším. Takže hlasujeme tento pozměňovací návrh.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 178. Přihlášeno je 163 nakonec, pro hlasovalo 33, proti 125. Tento návrh přijat nebyl. Další návrh?

Poslankyně Jana Černochová: Další návrh jsou pozměňovací návrhy výboru pro obranu A2 až A5. Stanovisko mne jako zpravodaje: souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Souhlas.) Děkuji.

Budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 179. Přihlášeno je 166, pro hlasovalo 161, proti žádný. Takže toto přijato bylo. Prosím nyní dále.

Poslankyně Jana Černochová: Nyní bod B – pozměňovací návrh můj a kolegy Váni. Stanovisko mne jako zpravodaje: souhlas.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pane ministře? (Souhlas.) Ano.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti? Hlasování má pořadové číslo 180. Přihlášeno je 169, pro hlasovalo 167, proti jediný. Takže toto bylo také přijato.

A to byl poslední pozměňovací návrh?

Poslankyně Jana Černochová: Ano, to byl poslední pozměňovací návrh. Nyní bychom měli hlasovat o celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže budeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 55/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 714, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 181. Přihlášeno je 172 poslanců, pro hlasovalo 168, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Můžeme ukončit projednávání tohoto návrhu.

Další máme návrh poslanecký, je to číslo

88.

Návrh poslanců Jany Černochové, Jaroslavy Wenigerové, Igora Svojáka, Zdeňka Bezecného, Miroslava Kalouska, Daniela Korteho, Jany Suché a Viktora Paggia na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 873/ - třetí čtení

Opět poprosím paní poslankyni Janu Černochovou a zpravodaje výboru pro vědu a vzdělání Ladislava Jirků. Pozměňovací návrhy tady máme v tisku 873/3.

Otevírám rozpravu. Nevím, jestli tady mám přihlášku pana poslance Šincla? Mám. Hlásíte se do rozpravy ve třetím čtení. Je to tak, pane poslanče? (Ano.) V tom případě bych panu poslanci dal slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo do rozpravy.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, původně jsem nechtěl v rámci tohoto bodu již ve třetím čtení vystupovat, protože jsem si myslel, že můj pozměňující návrh je jednoduchý. Bohužel jsem po druhém čtení zjistil, že ne úplně všichni z vás, včetně některých médií, můj variantní pozměňující návrh úplně přesně pochopili. Proto mi dovolu předtím, než budete o něm hlasovat, jen opravdu ve stručnosti ho vysvětlit. Všem ostatním, kteří vědí, o co jde, se omlouvám, že je zdržím opravdu jen o minutu času.

Setkal jsem se totiž s názory, že by se mým návrhem státní a ostatní svátky někam posouvaly a neslavily by se, kdy je to určeno dnešním zákonem. Nikoliv, zůstaly by v kalendáři tam, kde jsou. Například nejbližší svátek 1. květen, když by připadl například na neděli, tak by ti, kdo chtějí tento den slavit v průvodech či účastí na manifestacích, mohli v tento den klidně chodit v průvodech či manifestovat. A ti ostatní včetně mne by mohli tento svátek slavit něčím zajímavějším, třeba pod rozkvetlou třešní, tak jak nás k tomu symbolicky nabádá Karel Hynek Mácha ve své slavné básni Máj. Jen to volno, tzv. pracovní klid, připadající v uvedeném případě na neděli, které bylo vždy dle mého názoru základním historickým právem každého člověka a které v tomto případě by bylo vyblokováno uvedeným svátkem, by se přesunulo na den po tomto svátku, tak aby o něj nikdo nepřišel.

Chtěl bych vás, vážené paní poslankyně a vážení poslanci, také informovat o tom, že můj variantní pozměňující návrh je v podstatě jen pokus o naplnění Evropské sociální charty. Opakuji: Evropské sociální charty, ke které se zavázala Česká republika v roce 1999, a to konkrétně jde o článek 2 odstavec 1 až 5.

Mrzí mě, že zejména pan ministr financí pan Miroslav Kalousek v České televizi tento můj návrh trošku – diplomaticky řečeno – zlehčil a negativně se k němu vyjadřoval, protože zapomněl, že pro přijetí této Evropské sociální charty sám hlasoval, ovšem v jiném stranickém trikotu – KDU. Jde o hlasování 8. 7. 1999.

Závěrem bych chtěl tedy poprosit i ty, kteří hlasovali pro Evropskou sociální chartu a myslí to vážně, požádat o podporu mého pozměňujícího návrhu. Předem děkuji těm několika málo z vás, kteří takto učiní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jsem tady potom dostal přihlášku paní poslankyně Kateřiny Konečné a pak ještě paní poslankyně Bohdalové. Ale teď prosím paní poslankyni Konečnou do rozpravy.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, svůj pozměňující návrh, kdy v § 1 se za slova „za svobodu a demokracii“ vkládají slova „Mezinárodní den studentstva“, jsem

podrobně odůvodnila na 52. schůzi 20. března při projednávání senátního návrhu zákona o Českém národním povstání a o změně zákona o státních svátcích ve druhém čtení. Proto mi dovolu jen stručně na vás ještě jednou apelovat.

Přestože 17. listopad je v posledních letech spojován především s událostmi roku 1989, je třeba připomínat tragické události 17. listopadu 1939. Dovolím si ocitovat slova předsedy Českého svazu bojovníků za svobodu Jaroslava Vodičky, která zazněla před Hlávkovou kolejí v Praze 17. listopadu 2012.

„Dovolte mi, abych této chvíli využil k výzvě, již se obracím zejména na politiky. Snad přispěje k naplnění letitého přání studentů 17. listopadu 1939, tedy k obnově státního svátku Mezinárodní den studentstva. V československém kalendáři byl tento den státním svátkem. V roce 1990 byl však pojmenován na Den boje studentů za svobodu a demokracii a o devět let později, den před jeho 60. výročí, byl nově uveden mezi státní svátky coby Den boje za svobodu a demokracii. Také v důsledku toho se z povědomí veřejnosti, a to zejména mladé, znalosti o 17. listopadu 1939 vytrácejí, a tím bohužel i jeho význam. Jediný mezinárodní svátek mající původ v českých zemích byl právě přejmenován u nás.

Před jedenácti lety Ing. Josef Jíra, jeden ze studentů 17. listopadu 1939, poslal ústavním činitelům, prezidentu České republiky, předsedům vlády, Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky dopis s návrhem uzákonit 17. listopad jako významný den – Mezinárodní den studentstva. Dosud bez odezvy. Jedenáct let na něj čeká. Na tomto místě připomínám, že 17. listopad coby Mezinárodní den studentstva byl vyhlášen 17. listopadu 1941 v Londýně na manifestačním shromáždění delegátů studentů 26 národů světa. Chtěli tím vyjádřit – cituji – hlubokou úctu popraveným a uvězněným československým studentům, kteří první v Evropě dali podnět k masovému odporu proti nacistickým okupantům na podzim roku 1939, jak se píše v prohlášení spojeneckých studentů.

Vážení ústavní činitelé, jménem Českého svazu bojovníků za svobodu obracím se na vás: pomozte z titulu svých funkcí k obnově státního svátku Mezinárodního dne studentstva, pomozte k oživení jeho odkazu, jež v posledních dvaceti letech překrývá 17. listopad 1989. Přitom nebýt studentů 17. listopadu 1939, nebylo by ani vystoupení studentů roku 1989. Naše společnost to aktérům z roku 1939 prostě dluží. A doufám, že hrstka zbývajících pamětníků se toho dožije.“ Konec citátu.

Vážení kolegové, projednáváný sněmovní tisk 873 navrhuje zařadit k dosavadním významným dnům 16. leden jako připomínku památky studenta Jana Palacha. Současné připojení označení Mezinárodního dne studentstva k 17. listopadu je proto podle mne vhodnou příležitostí k proklamaci toho, jaké hodnoty naše společnost vyznává a jak si váží těch, kteří

pro jejich realizaci obětovali svůj život a přispěli tak k budování občanské společnosti.

Děkuji vám ještě jednou za to, že zvážíte podporu mého pozměňovacího návrhu. Nebude to podpora pro můj pozměňovací návrh. Bude to podpora lidem, kteří obětovali své životy a bojovali za to, abychom my dnes tady mohli sedět.

Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Vlasta Bohdalová je další přihlášená do rozpravy ve třetím čtení. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobrý den. Vážení kolegové, vážené kolegyně, já bych chtěla připomenout, že k tomuto návrhu byl připojen i pozměňovací návrh, který jsem navrhla já a školský výbor ho schválil. Je to pozměňovací návrh, kdy 28. březen by měl být významný den. Je to den narození Jana Amose Komenského. Přimělo mě k tomu to, že minulý rok se oslavilo 420 let od narození tohoto velikého pedagoga a filozofa a já jsem si našla na internetu, jak mohutně se oslavovalo různými konferencemi, kulatými stoly toto výročí v Dánsku, Švédsku, Holandsku, a přišlo mi líto, že v zemi, odkud pochází a pro kterou tolik udělal, nemá ani významný den. To mě vedlo k tomu návrhu, abych to dala jako pozměňovací návrh, a velice vás prosím, abyste tento návrh podpořili. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: To je poslední přihláška, kterou mám do rozpravy. Hlásí se paní navrhovatelka, paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jako zástupkyně předkladatelů si velice cením skutečnosti, že se předkládaná novela dostala do třetího čtení. Předkládaná novela je především symbolickým aktem, historickým mementem. Ačkoliv jsme si museli v první a v druhém čtení vyslechnout rozličné interpretace činu Jana Palacha, jsem přesvědčená, že význam je všem demokraticky smýšlejícím občanům znám, a já pevně věřím, že bez problému projde i v Senátu a bude schválen s navrhovanou účinností, tedy k 11. srpnu 2013, což představuje 65. výročí narození Jana Palacha.

Nemám sebemenší problém připojit se svým souhlasným stanoviskem k návrhu paní poslankyně Bohdalové, protože skutečně osobnost Jana Amose Komenského je velikou osobností našich dějin a i na mě se obracela celá řada jak institucí, tak pedagogických pracovníků, abych tento návrh akceptovala, stejně tak, jak to učinil školský výbor.

Ještě jednou děkuji, že jsme došli až sem. Děkuji vám všem, kteří jste přinášeli připomínky, které byly na úrovni a měly nějakou vypovídací historickou hodnotu. Děkuji za tu diskusi a jsem velmi ráda za to, že jsem mohla dotáhnout tento zákon až do třetího čtení. A věřím, že i Senát jej odsouhlasí a bude tento návrh akceptovat. Ještě jednou děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Myslím, že můžeme ukončit rozpravu. Zagongujeme. Pokud se nikdo nehlásí, tak už jsme vlastně slyšeli závěrečné slovo zástupce navrhovatele. Pokud už nikdo nechce vystoupit, ani pan zpravodaj, se závěrečným slovem, v tom případě bych požádal paní poslankyni Černochovou, aby nám sdělila, jakým způsobem se vypořádáme s těmi návrhy. – Pardon. Pan poslanec Jirků, kdyby nám sdělil, jakým způsobem se vypořádáme s pozměňovacími návrhy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Jirků: Dobrý den, pane předsedající. Dámy a pánové, je před námi hlasování, kterému předcházela poměrně rozsáhlá diskuse, byť předpokládám, že se diskuse nepromítne negativně do tohoto hlasování.

Návrh na zamítnutí podán ve druhém čtení nebyl. Máme tady pozměňovací návrhy jednak z výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. To je ten návrh, který zde máme jako A. Potom máme pozměňovací návrhy přednesené ve druhém čtení. To jsou jednak dva pozměňovací návrhy, nebo spíš jeden ve variantě A a B od pana poslance Šincla, a potom máme poslanecký pozměňovací návrh paní kolegyně Konečné. V tomto pořadí bychom je hlasovali. Pokud by prošla varianta A pana poslance Šincla, tak varianta B téhož pana poslance je nehlasovatelná.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já se zeptám, jestli někdo chce postupovat jinak. Jestli je jiný návrh na proceduru, která tu byla přečtena. Pokud ne, tak můžeme to udělat tak, jak jste řekl. Budeme postupovat tak, jak jste navrhl. Navrhují pustit se do hlasování. Já se budu ptát vždycky na názor. Začneme tak, jak jste to přednášel.

Poslanec Ladislav Jirků: První hlasování se týká pozměňovacího návrh z výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, který si osvojil návrh paní poslankyně Bohdalové. Můj názor je kladný.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně Černochová, zástupkyně navrhovatelů? jaký je váš názor? (Stanovisko kladné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti? Hlasování má pořadové číslo 182, přihlášeno je 177, pro hlasovalo 172, proti žádný. Takže to bylo přijato. Prosím dále.

Poslanec Ladislav Jirků: Ano. Druhé hlasování je k variantě A pozměňovacího návrhu pana poslance Šincla. Stanovisko negativní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně, vaše stanovisko? (Stanovisko záporné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 183, přihlášeno je 177 poslanců, pro hlasovalo 22, proti 102. Toto nebylo přijato. Prosím dále.

Poslanec Ladislav Jirků: Protože varianta A pana poslance Šincla nebyla schválena, přistoupíme k hlasování o variantě B. Stanovisko negativní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně? (Stanovisko záporné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 184, přihlášeno bylo 177 poslanců, pro hlasovalo 23, proti 99. Toto také nebylo přijato. To je vše?

Poslanec Ladislav Jirků: Posledním hlasováním je pozměňovací návrh paní poslankyně Konečné. Stanovisko zpravodaje je negativní.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Paní poslankyně, stanovisko k tomu? (Stanovisko záporné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 185, přihlášeno je 177, pro hlasovalo 60, proti 100. Takže tento návrh nebyl také přijat.

Poslanec Ladislav Jirků: Tím jsme se vypořádali s pozměňovacími návrhy a můžeme přistoupit k hlasování o zákonu jako celku. Stanovisko zpravodaje kladné.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kladné, předpokládám.

Myslím si, že i zástupce navrhovatele bude mít kladné. (Stanovisko kladné.) Můžeme tedy hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jany Černochové, Jaroslavy Wenigerové, Igora Svojáka, Zdeňka Bezeckého, Miroslava Kalouska, Daniela Kortehe, Jany Suché a Viktora Paggia na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 873, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout text v tomto znění, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 186, přihlášeno je 176, pro hlasovalo 149, proti 6. Konstatuji tedy, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

A můžeme jít dále na bod

91.

Návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 495/ - třetí čtení

Prosím, aby zaujal za navrhovatele místo člen Zastupitelstva Ústeckého kraje Josef Šenfeld a zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Pavel Svoboda. Obdrželi jsme sněmovní tisk 495/4, který obsahuje návrh na zamítnutí a také pozměňovací návrhy. To je všechno, o čem bychom zřejmě měli hlasovat.

Otevírám rozpravu ve třetím čtení. Prosím pan poslanec Šenfeld se hlásí.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážení kolegové, v souladu s ustanovení § 95 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny navrhuji následující dvě opravy legislativně technických chyb:

První. V pozměňovacím návrhu A5 se závěrečné dvě věty nahrazují větami: „Dosavadní odstavce 2 až 7 se označují jako odstavce 6 až 11. V

43 odst. 8 se slova 'odstavce 3' nahrazují slovy 'odstavce 7'. V § 43 odst. 10 se slova 'odstavce 5' nahrazují slovy 'odstavce 9'."

A druhá oprava. V pozměňovacím návrhu A10 uvozující věta zní: „V č. II body 3 a 4 znějí:“. Děkuji.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za tuhle úpravu nebo opravu. A ptám se, kdo dál se hlásí do rozpravy ve třetím čtení. Vidím pana poslance Novotného. Máte slovo v tom případě.

Poslanec Josef Novotný st.: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, já jenom krátce shrnu, co už jsem zde říkal několikrát. Já si situaci kolem hazardu modeluji s tím, co zde bylo před dvěma hodinami neustále omíláno, a sice – situace kolem obnovitelných zdrojů. Tady padlo, že Energetický regulační úřad – to staré vedení, upozorňovalo zhruba čtyřicetkrát vládu, poslance, všechny možné instituce, aby s tím něco dělali. A čtyřicetkrát nebylo vyslyšeno, nic se nestalo. Já to zde také už říkám aspoň po čtyřicáté a nic se neděje.

Já zkusím jenom krátce shrnout obsah pozměňovacích návrhů pod písmenem B, které jsme připravili. Body B1, B2 jsou legislativně technické úpravy s tím, že v bodě B2 se zavádí to, co ombudsman a Ústavní soud řekli, že se u nás nezákonně rozlišují jedny bedny od druhých, čili zavádí v podstatě systém bedna jako bedna. A zároveň v tom bodě B2 se zavádí společensky odpovědné hraní, což je taková kategorie, která je ve všech vyspělých zemích, kde nějaký hazard funguje – jsou státní instituce, které zase brání těm následkům. A tady nepatrně zhruba o pět procent zvyšujeme odvody z těch beden, které předtím sjednotíme, a zároveň tyto peníze dáváme Ministerstvu školství a Ministerstvu zdravotnictví na preventivní programy. Takže to je tahle ta drobnost.

V bodě B3 pozměňovacího návrhu právě vyhovujeme stanovisku ombudsmana v tom, abychom stanovili limity v souladu se zákonem, abychom aktivně upozornili na to, že se zde porušuje zákon a Sněmovna to ví a něco s tím aktivně udělá.

Body B4 a B5 jsou legislativně technické, bod B5 je změna termínu – platnost by měla být od příštího roku.

Takže to je zhruba obsah sdělení, které jsem vám chtěl říct před hlasováním. A věřte mi, že budu napjatě sledovat zejména levice a skupinu LIDEM, jak se k tomuto návrhu postaví, aby nedošlo k tomu, že ho zamítneme, tak jak mám zprávy, že to má dopadnout. To by byla tragická zpráva pro společnost, že si nechceme hazard rozházet, že z hazardu bereme a chceme brát i nadále i v situaci, kdy už je republika a lidé ve velice těžkých životních situacích.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdo dál? Vidím pana... Prosím, pane poslance, můžete vystoupit. Pan poslanec Štětina.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych zde mohl znovu číst to, co jsem tu četl již třikrát. Ale já to neudělám, protože bych si myslel, že tady jsou lidé, kteří nechtějí naslouchat. A já svůj příspěvek budu koncipovat jinak.

Myslím si, že v této Sněmovně není jediná osoba, která souhlasí s tím, jak je hazard v této zemi, jak jsou provozovány videoloterijní terminály a všechno, co s tím souvisí. Myslím, že nemusím zdůrazňovat, na jaké věkové skupiny to má největší dopad, zda to má dopad na bohaté, nebo chudé. To všichni víme, akorát to nechceme slyšet. Já bych chtěl upoutat pozornost směrem jiným, to znamená tím, jaký to má dopad zdravotní a sociální, a využil bych k tomu i jednu kazuistiku, která se stala nedávno v Hradci Králové.

V Hradci Králové došlo k vraždě, která byla způsobena velmi slušným člověkem, který byl sportovcem, který byl policistou, ale který propadl hazardu. Říkalo se, že měl dluhy ve výši asi 1,5 mil. od kolegů policistů. Dopadlo to tak, že zavraždil manželku, protože se s ním chtěla dát rozvést – to je jeden z mnoha sociálních dopadů. A sám spáchal sebevraždu, která skončila na KARu, to znamená klinice anestezie a resuscitace, asi po čtyřech dnech intenzivní péče. Takže toto jsou dopady a myslím si, že takovýchto případů, já jsem to říkal ve svém projevu, je v této republice několik set ročně. A zdá se, že nám to zde nikomu ani nevadí. Prostě někdo někoho zavraždí, někdo spáchá sebevraždu, tak je to jeho problém a nás to nezajímá.

Přitom ale my, co tady sedíme, můžeme v tom udělat hodně. A jedná se skutečně o regulaci, která musí být důsledná, která musí být naprosto konkrétní. A my jsme to tady opakovaně navrhovali, nicméně vystoupí vždycky nějaký kolega poslanec z pravé strany politického spektra a vznesete veto. Já bych si rád s takovýmito kolegy podebatoval a zeptal bych se jich: Kolego, proč vy to vetujete? Vás to nezajímá? Mě to velmi zajímá a mrzí mě, že tato společnost nás dvou set poslanců je naprosto klidná, nic se neděje, a v podstatě když někdo přijde s nějakým rozumným názorem, který je ve prospěch občanů této země, tak se prostě vznesou veto. A to je věc, která mě jako v uvozovkách mladého poslance, ale de facto hodně starého člověka, který toho hodně zažil, velmi mrzí a trápí.

Nemám nic proti tomu, kdybychom mezi sebou svedli velmi ostré debaty. A když mi osoba kompetentní z Ministerstva financí řekne: Štětino, ty jsi úplně hloupej, vždyť tomu nerozumíš! Vždyť ty peníze tečou úplně jinak! Já to pochopím, protože skutečně nejsem ekonom, ekonom erudovaný. Ale já bych si s těmi lidmi podiskutoval, jestli jsou mu známé a lho-

stejně zdravotní a sociální dopady. A o tom by se tady mělo diskutovat! A ne se domluvit: Tak dneska máme stojedničku, tak dneska jsme králové, dneska to zamázneme všechno. Když ji nemáme, tak se stáhne bod z pořadu jednání. A to je věc, která mě trápí, a myslím si, že by to měli i občané této země vědět, že takto by se asi politika dělat neměla.

A toto je jeden z bodů, o kterých by se mělo diskutovat. A koneckonců, a teď hovořím jako ekonom naprostý laik, ono to taky není zadarmo. On ten odhad úniku 30 mld. není taky suma, která je opovržením hodná. Protože když jsme se ještě bavili před rokem a půl, před dvěma lety, kolik nám chybí ve zdravotnictví peněz, a domluvili jsme se, tenkrát ještě v koalici takzvané, že nám chybí 10 až 12 mld., tak by to bylo každý rok na zdravotnictví a nemuseli bychom být stále pod palbou některých aktivistů a různých stavovských organizací, že naše zdravotnictví je špatné, protože skutečně ty peníze bychom tam z tohoto hazardu mohli dostat.

Vážené dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já jsem skutečně uvítal, že ústecké zastupitelstvo předložilo návrh tohoto zákona, který se – a světe, div se! – dostal do třetího čtení. Myslím si, že by tento zákon měl být schválen, protože je vidět, že to není lhostejné ani lidem v krajích ani lidem v obcích, ale je to bohužel lhostejné jenom některým z nás. A já bych byl rád, kdyby konečně tady byla většina, to znamená více než 101 lidí, kteří budou uvažovat selským rozumem a nebudou se řídit jenom politickou doktrínou.

Moc vám děkuji, že jste mě vyslechli. (Potlesk poslanců VV.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Kdo se hlásí ještě do rozpravy k tomuto návrhu? Nikdo. Můžeme tedy rozpravu ukončit. Zeptám se, jestli si vezme závěrečné slovo pan poslanec Šenfeld? Ne. Ani pan poslanec Svoboda. V tom případě budeme zřejmě hlasovat. Já zagonguji, protože to, co bychom měli nejdříve hlasovat, je návrh na zamítnutí. Je to tak. Takže ještě než se budeme zabývat procedurou, pokud vůbec, tak budeme nejdříve hlasovat zamítnutí. Je tady návrh vás odhlásit, takže vás odhlašuji. Prosím, abyste se znovu přihlásili, kdo přicházíte, ale úplně všichni se znovu přihlásí.

Máme před sebou ve třetím čtení návrh Zastupitelstva Ústeckého kraje na vydání zákona, který se mění zákon o loteriích. A my nyní budeme hlasovat návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Jsou tady už snad všichni... Ještě chvíli počkám...

Hlasujeme nejdříve návrh na zamítnutí. Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 187. Přihlášeno 160, pro hlasovalo 90, proti 33. To by znamenalo, že zamítnutí bylo odhlasováno. Bod 91 tím končí.

Máme tu bod číslo

109.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb.,
o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů
/sněmovní tisk 943/ - třetí čtení**

Poprosím Martina Kubu, ministra průmyslu a obchodu, a zpravodaje hospodářského výboru Milana Urbana. Pozměňovací návrhy máme v tisku pod číslem 943/2.

Ptám se, kdo se do rozpravy přihlásí ve třetím čtení. Hlásí se někdo do rozpravy ve třetím čtení? Pokud se nehlásí nikdo, tak rozpravu hned ukončíme a obrátím se na zpravodaje, aby nám sdělil, co nás čeká. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové. Hlasování bude jednoduché. Nejdříve bychom měli hlasovat o bodu A, to jsou pozměňovací návrhy obsažené v usnesení hospodářského výboru ze dne 21. března roku 2013, jsou to legislativně technické návrhy. A potom bychom hlasovali o návrhu jako celku.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, to je vše. Jestli nikdo nic nenamítá, doufám, že jste tento návrh, jak postupovat v proceduře, sledovali. Pokud proti němu nikdo nic nenamítá, tak se ho budeme držet a budeme postupovat přesně takto.

Budeme tedy hlasovat. Požádám vás, pane zpravodaji, abyste přečetl první návrh a řekl k němu stanovisko, stejně jako požádám o stanovisko pana ministra. Prosím, můžete začít.

Poslanec Milan Urban: Hlasujeme o bodu A, tedy A1 a A2, protože nikdo nevznesl návrh hlasovat odděleně. Moje stanovisko je ano. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Budeme takto hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Hlasování má pořadové číslo 188. Přihlášeno je 174, pro hlasovalo 168, proti jediný. Takže to bylo přijato.

Nyní už tedy máme hlasování o celém návrhu.

Poslanec Milan Urban: Ano, přesně tak, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže budeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Přečtu vám návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů, podle sněmovního tisku 943, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 175. Pro hlasovalo 128, proti 10. Takže tento návrh zákona byl přijat.

Můžeme ukončit celé projednávání návrhu zákona a pokročit k dalšímu bodu. Je to bod 92, jedná se o Návrh na volbu zástupce veřejného ochránce práv, a zároveň tedy Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky. To je zase blok voleb, takže bych dal možná k obojímu slovo předsedkyni volební komise. Prosím.

92.

Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv

Dovolte, abych mezi námi přivítal také ombudsmana, veřejného ochránce práv pana Varvařovského. Srdečně vás vítám ve Sněmovně.

Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, pane předsedající. Pouze konstatuji, že tento bod byl vyřazen z pořadu minulé schůze.

A nyní už k vlastní volbě. Prezident republiky dne 14. prosince 2012 navrhl na kandidáta na funkci zástupce veřejného ochránce práv paní Renátu Veseckou a pana Stanislava Křečka. Senát pak dne 4. února 2013 na tutéž funkci navrhl pány Filipa Dienstbiera a Stanislava Křečka. Předložené návrhy byly postoupeny všem poslaneckým klubům. 18. března 2013 oznámila paní Renáta Vesecká předsedkyni Poslanecké sněmovny, že bere zpět svůj souhlas nutný ke zvolení zástupce veřejného ochránce práv. Proto kandidáty na funkci zástupce veřejného ochránce práv jsou v tuto chvíli pouze pan Filip Dienstbier a pan Stanislav Křeček.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise navrhuje proto provést volbu tajným hlasováním. Nově zvolenému zástupci veřejného ochránce práv započne jeho šestileté období složením slibu do rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny, a to do deseti dnů od uskutečnění volby, respektive zvolení.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Děkuji za úvodní slovo. Otevírám k tomuto rozpravu. Pan veřejný ochránce práv, pan Varvařovský, dopisem požádal o možnost vystoupit v rozpravě, takže mu samozřejmě udělím slovo. Jiný se nehlásí, takže bych rovnou panu Varvařovskému udělil slovo.

Veřejný ochránce práv Pavel Varvařovský: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, využil jsem svého oprávnění daného mi zákonem, že požádám-li v této Sněmovně o slovo, bude mi uděleno, a já vám za to děkuji.

Je to více než dva a půl roku, kdy jsem zde stál spolu s dalšími třemi kandidáty na místo veřejného ochránce práv po zesnulém doktoru Motejlovi. Každému z nás byl dán prostor, abychom v krátkém projevu řekli něco o sobě, o svých představách o této funkci. Konstatuji, že dnes je situace poněkud zvláštní. Zůstali dva kandidáti, z nichž jeden je dlouholetým poslancem tohoto sboru, je vám všem znám, a na druhé straně stojí 44letý právník, doktor inženýr Filip Dienstbier, který znám není a který k mému překvapení, a musím říci, že i k překvapení svému, nedostal šanci tady něco říct. Poněvadž jsem veřejný ochránce práv, a to práv především veřejných, tak mi dovolu, abych tento mírný hendikep nahradil tím, že poněkud ošetřím jeho právo podle čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, to jest, že všichni občané tohoto státu mají právo na přístup k veřejným a voleným funkcím za rovných podmínek. Mně se tyto podmínky rovně nezdají, a proto mi dovolu tento hendikep poněkud vyrovnat.

Doktor Dienstbier byl mnou přemluven, aby kandidoval, poněvadž ho znám jako výborného odborníka především na právo životního prostředí, stavební právo, územní plánování, což je druhá největší agenda v činnosti mé kanceláře, která v minulém roce obdržela takřka devět tisíc podnětů, a tento trend stoupá. Kromě jeho odborné erudice je jeho výhodou, proč to neříci, také to, že je mu tolik let, jak jsem řekl, a tudíž má to, co mně už chybí, respektive ubývá, říká se tomu drive nebo také tah na branku. Proto jsem ho oslovil a proto jsem rád, že v této fázi ještě figuruje jako kandidát. Očekávám námitku, že mi řeknete, že veřejný ochránce práv podle žádného ustanovení zákona nemá právo mluvit do toho, kdo bude, či nebude jeho zástupcem. To samozřejmě máte pravdu, i když v mezinárodním srovnání aspoň země, které nás obklopují, buď tuto funkci nemají, a pokud ji mají, tak si své zástupce jmenuje, například Rzecznik Praw Obywatelskich v Polsku, sám, maďarský ochránce práv navrhuje své zástupce parlamentu, totéž můj nizozemský kolega.

Abych neargumentoval jenom sám, dovolím si, a už skončím, pro podporu, proč se do toho snažím mluvit, dva citáty. Ten první je od mého kolegy vzácného doktora Motejla, který do knihy Anny Šabatové

Ombudsman a lidská práva k této problematice do předmluvy napsal: „Má-li být smysl instituce veřejného ochránce práv zachován, má-li ochránce vystupovat v mezích své působnosti s přirozenou autoritou, otevřeností a současně srozumitelnou a odůvodněnou jednoznačností svých hodnocení, je nezbytné v čele této instituce garantovat souladnost postojů a názorů.“ To cituje i profesor Sládeček v komentáři k zákonu o veřejném ochránci práv a pokračuje: „Instituce veřejného ochránce práv není pouhou funkcí obdobnou funkci ústavní. Jde o obtížnou, úmornou, takřka úřednickou činnost, byť je zaměřena právě proti špatným postupům úředníků.“

Teď odbočím od citátu. Ze své zkušenosti dvou a půl roku musím říci, že to tak je. Je to činnost úmorná, únavná a chce to člověka plného energie. A profesor Sládeček pokračuje: „Jde tedy o to, aby veřejný ochránce práv měl odpovídající vliv na to, kdo se stane jeho zástupcem.“

Dámy a pánové, pokusil jsem se v mezích svých omezených možností uplatnit svůj minimální vliv na to, kdo bude mým nejbližším spolupracovníkem. Děkuji, že jste mě vyslechli. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já jenom bych si dovilil za vedení Sněmovny upřesnit, protože tady zaznělo ve vystoupení pana Varvařovského, že jsme odmítli vystoupení pana Dienstbiera... (Ombudsman Varvařovský upozorňuje mimo mikrofon, že tuto formulaci nevolil.) Ne, nezaznělo. Nebylo umožněno. Já bych jen upozornil, že jsme žádnou žádost neobdrželi. To znamená, že to není tak, že bychom něco odmítli. Jen aby to bylo jasné. A pokud si vybavuji, tak v případě volby zástupce jsme v minulosti ty kandidáty nezvali, ale to jenom, co mi paměť sahá.

Ale jinak je stále ještě rozprava a do té rozpravy může kdokoli vystoupit, udělím mu slovo. Ale pokud se do rozpravy nikdo nehlásí, tak já bych rozpravu ukončil, a pokud už nemá paní předsedkyně nic, já bych přerušil ten bod. Můžu tak učinit?

Poslankyně Jana Suchá: Určitě, navrhuji přerušení bodu a přistoupíme k dalšímu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže já tedy přeruším bod volba zástupce veřejného ochránce práv a dám vám slovo k tomu dalšímu.

111.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Poslankyně Jana Suchá K dnešnímu dni jsou neobsazena dvě místa v Kontrolní radě Grantové agentury České republiky. Jedná se tedy o návrh na jmenování dvou členů Kontrolní rady Grantové agentury. Zdůrazňuji slovo „jmenování“, neboť Poslanecká sněmovna zástupce do kontrolní rady nevolí, ale skutečně jmenuje. Čili neprobíhá dvoukolová volba.

Na základě výzvy předsedkyně výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu subjekty oprávněné předložily šest návrhů. Ty byly postoupeny jednotlivým poslaneckým klubům. Navrženi byli: Vratislav Doubek, Miroslav Flieger, Jana Geršlová, Ladislav Jakl, Lucie Kubínová a Ivan Míšek.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví, volební komise proto opět navrhuje provést volbu tajným hlasováním.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano. Takže já opět otevírám rozpravu k tomu, co tady bylo předneseno. Pokud se nikdo do rozpravy nehlásí, tak rozpravu končím. Prosím, dávám vám slovo.

Poslankyně Jana Suchá: Opět navrhuji přerušení tohoto bodu a přistoupení k bodu následujícímu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže přerušuji bod č. 111, Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury, a otevírám bod 112, Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky... (Mpř. Zaorálek konzultuje mimo mikrofon s poslancem Vidímem.)

Tak to paní předsedkyně ještě upřesní, ano.

Poslankyně Jana Suchá: Takže ještě navrhuji hlasování k té tajné volbě Grantové agentury České republiky.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, takže ještě budeme hlasovat o návrhu paní předsedkyně poslankyně Jany Suché a ten návrh je, abychom hlasovali tajně o Kontrolní radě Grantové agentury České republiky. Takže, prosím, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, aby se hlasovalo tajně o Kontrolní radě Grantové agentury České republiky, nechť zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 190, přihlášeno je 178, pro hlasovalo 150, proti 0, takže hlasování bylo přijato a hlasování provedeme tajně.

A nyní tedy postoupíme k bodu

112.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Poslankyně Jana Suchá Takže opět v kontrolní radě jsou neobsazena k dnešnímu dni dvě místa. Jedná se tedy o návrh na jmenování dvou členů Kontrolní rady Technologické agentury. I v tomto případě se jedná o jmenování, neboť Poslanecká sněmovna tyto zástupce do kontrolní rady nevolí, ale jmenuje. Čili neprobíhá dvoukolová volba.

Na základě výzvy předsedkyně výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu subjekty oprávněné předložily 10 návrhů. Ty byly postoupeny jednotlivým poslaneckým klubům. Navrženi byli: pan Miloš Balabán, paní Jana Geršlová, pan Pavel Kovařík, pan Hubert Kříž, pan Václav Sedláček, paní Jana Stávková, paní Hana Sychrová, pan Marek Světlík, pan Petr Tůma a pan Jiří Witzany.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví a volební komise proto opět navrhuje provést volbu tajným hlasováním.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Já tedy otevírám rozpravu zase k tomuto návrhu. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo do rozpravy nehlásí, tak rozpravu ukončuji a budeme hlasovat o návrhu hlasovat tajně.

Takže zahajuji hlasování. Kdo je pro, abychom hlasovali tajně o tomto bodu, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 191, přihlášeno je 178, pro hlasovalo 147, proti žádný, takže jsme odhlasovali tu tajnou volbu.

A teď zřejmě můžeme přerušit projednávání tohoto bodu.

Poslankyně Jana Suchá: Ano, a přistoupit k dalšímu bodu.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dalším bodem je

113.

Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Suchá: K dnešnímu dni je stále neobsazeno jedno místo člena Nejvyššího kontrolního úřadu. Dne 12. července 2012 dosáhla věku 65 let členka NKÚ paní Marie Hošková, a tím její mandát skončil.

V zákonné lhůtě dne 21. srpna 2012 viceprezident Nejvyššího kontrolního úřadu předložil návrh, a to pana Radima Bureše. Návrh byl postoupen všem poslaneckým klubům.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise, jak je v této věci již tradicí, navrhuje volbu tajnou, která je dvoukolová. Pokud bychom zvolili navrženého kandidáta, ujme se funkce složením slibu do rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, otevírám rozpravu k tomuto bodu. Pokud se do ní nikdo nehlásí, tak můžeme ukončit.

Poslankyně Jana Suchá: A můžeme opět hlasovat o způsobu volby, volební komise navrhuje volbu tajnou.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Takže budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro volbu tajnou, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 192, přihlášeno je 178, pro hlasovalo 149, proti 1, takže ta tajná volba byla odhlasována a přijata.

My jsme zřejmě nehlasovali o tom prvním, že ano?

Poslankyně Jana Suchá: Ano, ještě bych se vrátila k volbě zástupce veřejného ochránce práv (bod 92), kde jsme opět jako volební komise navrhli volbu tajnou, a navrhuji tedy, aby o tom bylo hlasováno.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, tak ještě v rámci volby zástupce veřejného ochránce práv bychom měli odhlasovat tajnou volbu, takže nechám o ní hlasovat.

Takže zahajuji hlasování. Kdo je pro tajnou volbu v případě zástupce veřejného ochránce práv, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 193, přihlášeno je 178, pro hlasovalo 153, proti nula. Je vidět, že i toto bylo přijato, takže jsme vlastně odhlasovali tajnou volbu u všech těch bodů voleb, které jsme projednali.

Poslankyně Jana Suchá: Protože jsme schválili tajné volby u všech bodů, tak navrhuji, aby bylo přerušeno a bylo vyhlášeno konání tajných voleb. Hlasovací lístky budou vydávány po dobu 20 minut, čili do 13.10 hodin.

Komise bude potřebovat zhruba 30 minut na sčítání, takže do 13.40 hodin.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Pauza. Ještě dám slovo panu poslanci Bendovi.

Poslanec Marek Benda: Já přicházím jenom s procedurálním návrhem. Vzhledem k množícím se dotazům této Sněmovny bych doporučoval, abychom teď provedli volbu s vyhlášenou přestávkou, to záleží na panu předsedajícím, do kdy bude, a až se po této přestávce sejdeme, abychom provedli případná druhá kola voleb, která budou nutná, a všechny ostatní body této schůze abychom již vypustili a odložili na příští schůzi, tak abychom mohli v těch 14.40 hodin, kdy se sejdeme, dojít odvolit a pak už jenom volební komise sdělí předsedovi, resp. předsedajícímu, výsledek.

Takže doporučuji kromě druhých kol voleb, která bychom uskutečnili hned po obědě, ostatní body vypustit.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobrá, zkusíme to takto odhlasovat. Nejdřív bych nechal hlasovat vyřazení všech bodů schůze, vyjma těchto voleb, které máme před sebou. Ty tedy nevyřazujeme, ty ještě odvolíme. A vyjma těch bychom vyřadili všechny ostatní body. To je krok, který učiníme nyní.

Zahajuji hlasování. Vyřazujeme všechny body, vyjma oněch volebních bodů, které chceme zvládnout, z pořadu schůze. Toto vyřazení z této schůze hlasujeme nyní v této chvíli. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 194, přihlášeno je 176, pro hlasovalo 79, proti 39, takže to vyřazení nebylo provedeno.

Je tady kontrola hlasování.

Poslanec Pavol Lukša: Vážený pane předsedající, já se omlouvám, hlasoval jsem pro, a na sjetině mám ne. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dobře, tady je zpochybnění hlasování, to je námitka. Budeme o ní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, přijmout námitku pana poslance Lukši, stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti? Hlasování má pořadové číslo 195, přihlášeno je 177, pro hlasovalo 139, proti 4. Námitka byla přijata.

Je tady žádost vás odhlásit, takže vás všechny odhlašuji, prosím, abyste se přihlásili.

Budeme znovu hlasovat o návrhu pana poslance Bendy, který navrhoval vyřadit z pořadu schůze zbývající body, s výjimkou volebních bodů. Tento návrh poslance Bendy nyní hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, vyřadit tyto body z pořadu schůze, s výjimkou bodů volebních, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto vyřazení?

Hlasování má pořadové číslo 196, přihlášeno 158, pro hlasovalo 106, proti 41, takže to bylo přijato, ty body byly vyřazeny.

Dovolte mi, abych ještě řekl, že bychom mohli druhé kolo voleb udělat třeba ve 14.30 hodin – nebo ve 14.00, je tady návrh ve 14.00. Pokud nikdo neprotestuje, tak se dohodneme, že ve 14 hodin bychom se sešli k provedení druhého kola voleb a v této chvíli na návrh paní předsedkyně...

(Konzultace s předsedkyní Sněmovny mimo mikrofon.)

Vzhledem k tomu, vážení kolegové, mám tady ještě informaci, že tohle je poslední schůze před květnovými svátky, kdy tady bude veřejnost v našem prostoru přítomna, takže bych vás požádal, abyste si odnesli své věci, pokud se s nimi ještě chcete shledat. To je technická poznámka. To nebylo nic proti veřejnosti. (Smích.)

Ještě jednou opakuji. Ve 14.00 hodin se sejdeme na druhé kolo voleb, a nyní paní předsedkyně požádala, začne probíhat volba až do 13.10. Ve 14.00 hodin druhé kolo voleb. Takže ještě se nerozcházíme, přeji dobrou chuť k polední pauze a prosím k volbám.

(Jednání přerušeno v 12.53 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.04 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, než budeme pokračovat v našem dnešním jednání, požádám předsedkyni volební komise paní poslankyni Janu Suchou, aby nás seznámila s výsledky voleb, které proběhly před polední přestávkou. Prosím, paní předsedkyně.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji. Dámy a pánové, volební body dopadly takto:

92.

Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv

Volba zástupce veřejného ochránce práv. Počet vydaných hlasovacích

lístků 164, počet odevzdaných platných i neplatných 163, nebyl odevzdán jeden hlasovací lístek. Pro pana Filipa Dienstbiera bylo odevzdáno 37 hlasů, pro pana Stanislava Křečka bylo odevzdáno 83 hlasů.

V prvním kole byl tedy zvolen Stanislav Křeček. Gratuluji. (Potlesk.)

111.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Volba kandidátů na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury dopadla takto: Opět počet vydaných hlasovacích lístků 164, počet odevzdaných platných i neplatných 163, nebyl odevzdán jeden hlasovací lístek. Vratislav Doubek obdržel nula hlasů, Miroslav Flieger nula hlasů, Jana Geršlová 90 hlasů, Ladislav Jakl 90 hlasů, Lucie Kubínová 1 hlas, Ivan Míšek 1 hlas.

V prvním kole byli zvoleni Jana Geršlová a Ladislav Jakl.

112.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Volba kandidátů na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury. Opět počet vydaných hlasovacích lístků 164, počet odevzdaných platných i neplatných 163 a jeden hlasovací lístek odevzdán nebyl. Miloš Balabán obdržel 7 hlasů, Jana Geršlová 4 hlasy, Pavel Kovařík 1 hlas, Hubert Kříž 24 hlasů, Václav Sedláček 1 hlas, Jana Stávková 77 hlasů, Hana Sychrová 75 hlasů, Marek Světlík 1 hlas, Petr Tůma žádný hlas a Jiří Witzany 43 hlasů.

V prvním kole nebyl nikdo zvolen.

113.

Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu. Opět počet vydaných hlasovacích lístků 164, odevzdaných 163 a jeden hlasovací lístek nebyl odevzdán. V prvním kole obdržel Radim Bureš 47 hlasů. Nebyl zvolen nikdo a do druhého kola postupuje Radim Bureš.

Navrhují, paní předsedkyně, přerušení tohoto bodu a vyhlášení druhého kola voleb, přičemž navrhují vydávání hlasovacích lístků do 14.16 a následně budeme potřebovat deset minut na sečtení.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Paní předsedkyně, děkuji vám za ty výsledky. Jenom si prosím zrekapitulujme, že volba zástupce veřejného ochránce práv proběhla, máme ji za sebou. Gratuluji panu poslanci Stanislavu Křečkovi, který se ještě hlásí o slovo. Hned, jenom vteřinku, prosím, vydržte.

Volba – zjednodušeně – Kontrolní rady Grantové agentury proběhla také, máme ji za sebou.

Kontrolní rada Technologické agentury – nebyl zvolen nikdo, to bylo první kolo. Tím volba končí.

Jediné, co může teď probíhat ještě, je tedy volba člena Nejvyššího kontrolního úřadu, což bude druhé kolo. Vy nám k tomu, prosím, zopakujte, jak bude probíhat.

Poslankyně Jana Suchá: Navrhují nyní tento bod přerušit. Potřebujeme pro vydávání hlasovacích lístků zhruba deset minut, tedy navrhují vydávání lístků do 14.17 a následně deset minut na sčítání, takže celkem dvacet minut do 14.30.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní předsedkyni volební komise paní poslankyni Janě Suché.

Dám teď slovo panu poslanci Stanislavu Křečkovi. Teprve poté uděláme přestávku na druhé kolo voleb.

Prosím, dámy a pánové, klid.

Slovo má pan kolega Křeček.

Poslanec Stanislav Křeček: Děkuji za udělení slova. Dámy a pánové, nechci napodobovat našeho bývalého poslance pana Tluchoře, ale musím říct jako on: Bylo mi tady s vámi dobře. Ale jak by napsal ruský autor 19. století, odcházím pracovat do vzdálené gubernie, ale věřím, že i tak se budeme setkávat.

Děkuji vám za to, co jsem tady s vámi mohl prožít. Přejme si hodně štěstí vzájemně, určitě se ještě uvidíme. Děkuji vám. (Bouřlivý potlesk.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji a ještě jednou vám, pane kolego, gratuluji. Děkuji vám za spolupráci s námi všemi v Poslanecké sněmovně, za vše, co jste odvedl ve funkci poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Přeji vám mnoho úspěchů v práci, která je před vámi.

Ted' paní předsedkyně Jana Suchá. Vydávání lístků – vy jste říkala 14.17 – prosím do 14.20, jestli to je možné. (Ano.) Do 14.20, ve 14 hodin 30 minut se tady sejdeme k vyhlášení výsledků druhého kola volby na člena Nejvyššího kontrolního úřadu.

Děkuji a přerušuji do 14.30 hodin projednávání tohoto bodu.

(Jednání přerušeno ve 14.10 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené dámy, vážení pánové, můžeme pokračovat v bodu, který jsme přerušili. Požádám předsedkyni volební komise paní poslankyni Janu Suchou. Prosím, abyste nás seznámila s výsledkem druhého kola volby.

Poslankyně Jana Suchá: Děkuji, paní předsedkyně. Druhé kolo volby člena Nejvyššího kontrolního úřadu dopadlo s těmito výsledky. Počet vydaných hlasovacích lístků 135, počet odevzdaných platných i neplatných 134. Nebyl odevzdán jeden hlasovací lístek. Pro pana Radima Bureše bylo odevzdáno 42 hlasů.

Ve druhém kole tedy nebyl nikdo zvolen.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Děkuji paní předsedkyni. Tím končím projednávání bodu 113.

Vzhledem k tomu, že jsme před polední přestávkou svým hlasováním vyřadili všechny zbývající body z pořadu 52. schůze Poslanecké sněmovny, končím také 52. schůzi Sněmovny. Dámy a pánové, děkuji vám za účast na jednání Poslanecké sněmovny během 52. schůze a přeji vám příjemný zbytek dnešního dne.

(Schůze skončila ve 14.32 hodin.)